ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯಂ

Kumari Girija. R.

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ—೩೦

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕ:
ಡಾ॥ ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪ, ಎಂ.ಎ., ಡಿ.ಲಿಟ್.

'ಪಂಪ ಭಾರತಂ'

ಎಂಬ

ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯಂ

(ಆಶ್ವಾಸ ೯–೧೪)

ಮೈಸೂರು
ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
೧೯೬೦

ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ॥ ಶ್ರೀಗೆ ನೆಗೞ್ತೆಗೆ ವೀರ।
ಶ್ರೀಗಾಗರಮಪ್ಪೆನೆಂಬ ಕಳ ಕಳ ವಿಜಯೋ॥
ದ್ಯೋಗದೊಳೆ ನೆಗೞ್ವೆನೆಂಬು।
ದ್ಯೋಗಿಗೆ ಮಲೆವನ್ಯನೃಪತಿ ಮಂಡಳಮೊಳವೇ ॥೧॥

ಎಂದು ಜಗಜ್ಜನಮುಳವನ।
ಗುಂದಲೆಯಾಗಡರೆ ಬಿಡದೆ ಪೊಗೞುತ್ತಿರೆ ಕುಂ॥
ದೇಂದು ಯಶಂ ರಥದಿಂದಿೞಿ।
ತಂದೆಱಗಿದನಗ್ರಜನ್ಮ ಪದ ಸರಸಿಜದೊಳ್ ॥೨॥

ಅಱಿಮಗನ ಪವನ ತನಯನ।
ನೆಱೆದಾಶೀರ್ವಚನ ಶತಮನಾಂತನುನಯದಿಂ॥
ದೆಱಗಿದಮಳರುಮನಣ್ಮಿಱಿ।
ನೊಱಲ್ದು ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಪರ[1] [ಸೆ] ನಲ್ವರಕೆಗಳಿಂ ॥೩॥

ಚಲ ಚಲದಿನುೞಿದೆ ಪಗೆವರ।
ತಲೆಗಳನರಿದಂದು ಬಂದು ಪಾಂಡುತನೂಜರ್॥
ತಲೆದೋಱಿರೆ ರಾಗಮುಗುಂ।
ದಲೆಯುಂ ಪೊಂಪುೞಿಯುಮಾಯ್ತು ಮತ್ಸ್ಯಂಗಾಗಳ್॥೪॥

ಮ॥ ಗುಡಿಯಂ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಪೊಯ್ಸಿ ಬದ್ದವಣಮಂ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಮರ್ಥಕ್ಕಮಿ।
ನ್ನೆಡ[2]ಱೇನೇತಱೊಳಪ್ಪುದೆಂದು ಕುರುಡಂ ಕಣ್ಬೆತ್ತವೋಲ್
ರಾಗದಿಂ॥

1 ಸಿದಂ ಪ (ಕ.), ಸಿ ನಲ್ವ (ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ಱೊಳ್ತಪ್ಪದ (ಕ. ಗ.).

ಡೊಡೆಯ[1] [ಂ ತಾಂ] ಬಗೆದುಳ್ಳ ಸಾರ ಧನಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟತಿ ಪ್ರೀತಿಯ
ಪಡೆದಂ ಮತ್ಸ್ಯಮಹೇಶನಂದು ಮನದೊಳ್ ತತ್ಪಾಂಡು ಪುತ್ರರ್ಕ[2]ಳಾ ||

ಉ || ಕೇಳಿರೆ ಕಂಕಭಟ್ಟನೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಾ ವಲಲಂ ವೃಕೋದರಂ
ಬಾಳೆಯುರಂದಲಾಡಿಪ ಬೃಹಂದಳೆ ಫಲ್ಗುಣನಂಕದಶ್ವ ಗೋ ||
ಪಾಳಕರೆಂಬರಾ ನಕುಳನುಂ ಸಹದೇವನುಮಾ[3]ದರೆಂ ಮಹೀ
ಪಾಳರೊಳಾದ ಕಾರ್ಯಗತಿಗಳ್ ಬಗೆಯಲ್ಕೆ[4] ಬಹು ಪ್ರಕಾರಮೊ || ೬

ವ || ಎಂಬ ಪುರಜನಾಳಾಪಂಗಳ್ ನೆಗೞೆ ವಿರಾಟನ ಮಹಾದೇ ಸುದೇಷ್ಣೆ ಕೃಷ್ಣೆಗಾಗಳೆಱಗಿ ಪೊಡೆವಡೆ ಧರ್ಮತನೂಜಂಗೆ ವಿರಾಟನವ ತಮಣಿಮಕುಟನಿಂತೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದಂ—

ಚಂ || ಇರದುೞಿದಾವ ಮಂಡಲದೊಳಂ ನೃಪನೀಂ ದಯೆಯಿಂದಮಿಲ್ಲಿ ಬಂ
ದಿರೆ ದೊರೆವೆತ್ತುದೆನ್ನ ಮೆಱೆವಾಳ್ವೆಸನೆನ್ನ ತನೂಜೆಗಂಕದು ||
ತ್ತರೆಗೆ ವಿವಾಹ ಮಂಗಳಮನಿನ್ನಭಿಮನ್ಯುಗೆ ಮಾಳ್ಪುದುತ್ತರೊ
ತ್ತರಮೆನೆ ಮಾಡು ನಿನ್ನ ದಯೆಯಿಂ ಮೆಱೆವೆಂ ಯಮರಾಜ ನಂದನಾ || ೭

ವ || ಎಂಬುದುಮಂತೆಗೆಯ್ವೆಂ ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ನಣ್ಪುಗಳೀಗಳಾದುವ ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭ ಬ್ರಹ್ಮರಿಂ ತಗುಳ್ದವ್ಯವಚ್ಛಿನ್ನಮಾಗಿ ಬಂದುವು ನಿನ ದೊರೆಯನಂಟನುಮನೆಲ್ಲಿ ಪಡೆವೆನೆಂದು ವಿರಾಟನಂ ಸಂತಸಂಬ ನುಡಿದು ಚಾಣೂರಾರಿಯಂ ಸುಭದ್ರೆಯುಮನಭಿಮನ್ಯುವುಮನೊ ಗೊಂಡು ಬರ್ಪುದೆಂದು ಬೞಿಯನಟ್ಟಿ ಬರವಱಿದು ಪಾಂಡವರಯ್ವರು ವಿರಾಟ ಸಮೇತಮಿದಿರ್ವೋಗಿ ಕಂಡಾಗಳ್—

1 ಲ್ಕಂ (ಸ.). 2 ಳಂ (ಖ. ಗ. ಫ.). 3 ದೊಡಂ (ಕ.), ದಡಂ(ಖ.)
4 ಪರೋಪ (ಕ. ಖ.).

ಕಂ॥ ಮುರರಿಪು ಧರ್ಮನಂದನ ಪದಾಬ್ಜಯುಗಕ್ಕೆ ಮರುತ್ಸುತಾದಿಗಳ್।
ಹರಿ ಚರಣಾಂಬುಜಕ್ಕೆಱಗೆಯುತ್ಸವದಿಂದಭಿಮನ್ಯು ತಮ್ಮುತ್ತೈ ॥
ವರ ಲಲಿತಾಂಘ್ರಿ ಪದ್ಮನಿವಹಕ್ಕೆಱಗುತ್ತಿರೆ ತನ್ಮುಖಾಬ್ಜದೊಳ್ ।
ಪರಕೆಗಳುಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮಿದುವು ಪಂಕಜದಿಂ ಮಕರಂದದಂತೆವೋಲ್ ॥ ೮ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಮಂದರ ಧರನುಂ ತಾಮು[1]ಮೊಂದೊರ್ವರನಗಲ್ದಿಂ
ಱಯಮಾದ ಸುಖ ದುಃಖಂಗಳನನ್ಯೋನ್ಯ ನಿವೇದನಂ ಗೆಯ್ದಾನಂದ
ಂ ಪೊಱಲಂಪೊಕ್ಕು ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನಾದಿಗಳಿಂದಮುಪಗತ ಪರಿಶ್ರಮ
ಂ ಮಾಡಿ ಮುರಾಂತಕನನಂತಕ ನಂದನನಭಿಮನ್ಯು ವಿವಾಹಕಾರ್ಯ
ಯಾರ್ಲೋಚನೆಯೊಳೊಡಂಬಡಿಸಿ ಶುಭ ಲಗ್ನೋದಯದೊಳ್—

ು ॥ ವಾರಿಧಿ ಘೋಷದಂತೆಸೆವ ಮಂಗಳ ತೂರ್ಯರವಂಗಳಿಂ ಬಿಯಂ।
ಮೇರು[2]ವ ಪೊನ್ನಣಂ ನೆಱೆಯದೆಂಬಿನಮಿಟ್ಟಳವಾಗೆ ವಾರನಾ॥
ರೀ ರಮಣೀಯ ನೃತ್ತಮುಮರುತ್ತಿರೆ ಸಂದ ವಿರಾಟನಂದು ಕೆ।
ಯ್ನೀರೆಱೆದೀಯೆ ಗೆಯ್ದರಭಿಮನ್ಯುಗಮುತ್ತರೆಗಂ ವಿವಾಹಮಂ ॥ ೯ ॥

॥ ಅಂತಾ ವೀರನಂ ವೀರಶ್ರೀಯೊಳ್ ನೆರಪುವಂತುತ್ತರೆಯೊಳ್
ರಪಿ ಕಂಸ ಧ್ವಂಸಿಯಂ ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಕಳಿಪಿ—

॥ ಮಲೆಪರ್ ಮಂಡಳಿಕರ್ ಕಱುಂಬರದಟರ್ ವೀರರ್ಕಳುಂ
ತಮ್ಮ ಬಾ।
ಬ್ದಲೆಯುಂ ಬೇಡಿದ ವಸ್ತುವಾಹನಮುಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಮೂವಿಟ್ಟೆಯೊ ॥

---

1 ಮೋಱೊ (ಕ.). 2 ವಡೆನ್ನೊಳಂ (ಕ.), ವೊಜೆನ್ನೊಳಂ (ಖ.), ವತ
ನ್ನೊಳುಂ (ಗ.), ವಂನ್ನೊಳಂ (ಘ.).

ಕ್ಕಲವೋಲಿಂ ಬೆಸಕೆಯ್ಯೆ ಸಂತಮಿರುತುಂ ಕುಂತೀಸುತರ್
ತಮ್ಮ ತೊ
ಳ್ವಲಮಂ ನಚ್ಚರೆ ದಾಯಿಗರ್ ಧರೆಯನಾಳ್ದಂ[1] ದಟ್ಟರೆಂಬೇವ
॥೧

ವ॥ ಅಂತು ತಮ್ಮ ಪೂಣ್ದ ವರ್ಷಾವಧಿ ನೆಱೆದೊಡಮರ
ಗಳ್ಗಂತ್ಯಕಾಲಂ ನೆಱೆಯದುದರ್ಕುಮ್ಮಳಿಸಿ ನಮಗೆ ಕೆಮ್ಮಗಿರಲಾಗ
ದುರ್ಯೋಧನನಪ್ಪೊಡೆ ಶ್ವೇತ ಕೃಷ್ಣಕಾರಕಂ ಕೃಷ್ಣನಂ ತನಗೆ ಮಾ
ನ್ನೆಗಂ ಮುನ್ನಮೆ ಪನ್ನಗಶಯನನಂ ನಮಗೆ ಮಾಡುವುದುತ್ತಮ
ಮೆಂಬೀ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯಮುಂ ತ[2]ಮ್ಮೊಳಾಳೋಚಿಸಿ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ
ನೀನೆ ಪೋಗಲ್ವೇಟ್ಕುಮೆಂಬುದುಮಪ್ರತಿರಥಂ ರಥಮನೇಱಿ ಮನಃ ಪ
ವೇಗದಿಂ ದ್ವಾರಾವತಿಯನೆಯ್ದಿ ರಾಜಮಂದಿರಮುಂ ಪೊಕ್ಕು ದುಗ್ಧ
ಧವಳ ಶಯ್ಯಾತಳದೊಳ್ ಮಱೆದೊಱಗಿದ ಮಧು ಮಥನನನೆತ್ತಲ
ಕಾಲ ದೆಸೆಯೊಳುಸಿರದೆ ಕುಳ್ಳಿರೆ ದುರ್ಯೋಧನನುಮಾಗಳೆ ಬಂದು
ಬಂಧನನ ತಲೆದೆಸೆಯೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರೆ ಕಿಱಿದಾನುಂ ಬೇಗದಿಂ—

ಕಂ॥ ಪವಡಿಸಿದನಂತನೊಸೆದು।
ಪ್ಪವಡಿಸಿ ತನ್ನೆರಡುಮಡಿಯನೊತ್ತುತ್ತಿರ್ದಾ॥
ಹವ ವಿಜಯಿಯಪ್ಪ ವಿಜಯನ।
ನೆ ವಲಂ ಮುಂ ಕಂಡು ಬಱಿಕೆ ನೃಪನಂ ಕಂಡಂ ॥೧

ವ॥ ಕಂಡು ತನಗೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟರ್ವರುಮಂ ಪರಸಿ ನೀವಿರ್ವ
ಬಂದಂದಮುಮಂ ಮನೆವಾಱ್ತೆಯಂ ಪೇೞಿಮೆಂದೊಡೆನ್ಮವ
ಕೆಯ್ಕೊಂಡು ಗೆಲಿಸಲ್ವೇಟ್ಕುಮೆಂದು ಬಂದೆವೆನೆ—

ಕಂ॥ ಮನ್ನಣೆಗೆನಗಿರ್ವರುಮೋ।
ರನ್ನರೆ ವಿಜಯನನೆ ಮುನ್ನೆ ಕಂಡುದಱಿಂದಾ।
ನೆನ್ನಂ ಕೊಟ್ಟೆಂ ನಿನಗಂ।
ಪನ್ನಗಕೇತನ ಚತುರ್ಬಲಂಗಳನಿತ್ತೆಂ ॥೧

1 ನಾ. (ಖ.), ದಾ. (ಗ. ಘ.) 2 ನ್ನೊ. (ಘ.)

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನೊಳ್ ಸಮಾನ ಬಲನಪ್ಪ ತನ್ನ ತಮ್ಮಂ ಕೃತ ರ್ಮನುಮಂ ತನ್ನೊಡನಾಡಿಗಳಪ್ಪ ತೊಂಬತ್ತಾಱು ಸಾಸಿರ ಗೋಪ ಮಾರರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಕಳಿಪಿ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನುಂ ತಾನುಂ ವಿರಾಟ ರಕ್ಕೆ ವಂದು ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನಾದಿಗಳೊಳ್ ವಿಗತ ಪರಿಶ್ರಮರಾಗಿ ಱುದೆವಸಮುಱುವ [1][ರುಮಾ]ಱುಂ ಗುಣಂಗಳೆ ಮೂರ್ತಿಮಂತಂಗಳಾ ಂತೆ ಮಂತ್ರಶಾಲೆಯಂ ಪೊಕ್ಕಿರ್ದಾಗಳ್—

ಕಂ॥ ಪ್ರಿಯ ವಿಷಯ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಿಂ।
ದ್ರಿಯಂಗಳೆಂತೆಯ್ದೆ ಮನಮನಾಶ್ರಯಿಸುಗುಮಂ॥
ತಯ ನಯ ಪರರಯ್ವರುಮಾ।
ಶ್ರಯಿಸಿರ್ದರ್ ವಿಷಯ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ ಮುರರಿಪುವಂ ॥ ೧೩ ॥

ಲೋಕಕ್ಕಿದರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರದ।
ಟೀಕೆನಿಸಿದ ತನ್ನ ನುಡಿ ಮನಂಗೊಳಿಸೆ ದಳ॥
ತ್ಕೋಕನದ ಜಠರನಂ ನಿ।
ರ್ವ್ಯಾಕುಳಮಿಂತೆಂದು ಧರ್ಮತನಯಂ ನುಡಿದಂ ॥ ೧೪ ॥

ಎಳೆ ರಸೆಯೊಳಟ್ಟುದಂ ಭುಜ।
ಬಳದಿಂ ಮುನ್ನೆತ್ತಿದಂತೆ ವಿಷಯಾಂಬುಧಿಯೊಳ್॥
ಮಱುಗಿರ್ದೆಮ್ಮಯ್ವರುಮಂ।
ಬಳಿಹರ ಪಿಡಿದೆತ್ತಲೆಂದು ಬಂದೈ ಬರವಂ ॥ ೧೫ ॥

ಬಸಿಱೊಳ್ ಜಗತೀ ತ್ರಯಮುಮ।
ನೊಸೆದಿಟ್ಟೋರಂತೆ ಕಾದ ಪೆಂಪಿನ ನಿಮ್ಮಾ॥
ಬಸಿಱಿಂ ಪೊಕ್ಕೆಮ್ಮಯ್ವರ।
ನಸುರ ಕುಳಾಂತಕ ಕಡಂಗಿ ಕಾವುದು ಪಿರಿದೇ ॥ ೧೬ ॥

1 ರುಂ ಮೂ. (ಸ.)

ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ॥ ಎನ್ನ ಸನ್ನಿಯ ಪೆಂಪು ನಿನ್ನ ಮಹತ್ವದಿಂದಮೆ
ಸಂದು[1]ದೆ

ತೆನ್ನ ಪನ್ನಗ ಕೇತನಂಗೆ ಧರಾ ವಿಭಾಗಮನಿತ್ತು ಪ
ಪನ್ನ ಯೋಗ ನಿಯೋಗದಿಂದಮರಣ್ಯದೊಳ್
ನೆಲಸಿರ್ದುಣಲ
ಬನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಬಾಟ್ಟುದೇಂ ಪ್ರಬಿವಾನಸಂಗೆನಗಕ್ಕು
॥೧

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಮೀ ಸೂಚಿಂದುಮೊಡಂಬಡಿಲ್ಲದೆ ಗ
ಗ್ರಹಣಮನೆ ನೆವಂಮಾಡಿ ಸುಯೋಧನನೆಂಬ ಪಾಪಕರ್ಮನ ಮಾ
ನುವರಂ ನಿಮ್ಮನುಬಲದೊಳಮರಿ ಕೇಸರಿಯ ಭುಜ ಬಲದೊಳವೆ
ಗಿಂಬುವಂದುದು—

ಉ॥ ಕಾದದೆ ಪನ್ನಗ ಧ್ವಜನಿಳಾತಳಮಂ ಕುಡನಾನುಮಿರ್ಪುದುಂ
ಸೋದರರೆಂದು ನಾಣ್ಚಿ ಸೆಡೆದಿರ್ದಪೆನಿರ್ದೊಡವಸ್ತುಭೂತನೆಂ
ದಾದಮೆ ಭೂತಳಂ ಪಟಿಯೆ ತೇಜಮೆ ಕೆಟ್ಟಪುದಿಂತಿವರ್ಕೆ ಪ
ದ್ಮೋದರ ನೀನೆ ಪೇಟ್ ಬಗೆದು ಕಜ್ಜಮನೀಗಳೆ ದಿವ್ಯಚಿತ್ತದಿಂ
॥೧

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಂಬುಜೋದರಂ ನಯದ ವಿನಯದ ಮಾ
ನೀನೆಂದಂತು ತೊಱೆಗೆ ನೀರಡಕಲುಮಾದಿತ್ಯಂಗೆ ಸೊಡರಿಡಲು
ದ್ರಂಗೆ ದೇವಲೋಕಮಂ ಬಣ್ಣಿಸುವಂತೆಯುಂ ನಿನಗೇನೆಂದು ಕ
ಬೇಟ್ಟುದಾದೊಡಂ—

ಮ॥ ಜಿನಮಾರ್ ಕೊಂಡವೊಲಕ್ಕುಮೊಂದೆ ನಯಮಂ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ
ಮುಂದೀಗಳ
ನುಸಿರ್ದಪ್ಪೆಂ ಸಲೆ ಪೇಲ್ವ ಬಲ್ಪನಱಿಗುಂ ಕೈವಾರಮುಂ ಕೂ
ಕ

1 ದಿಂ. (ಕ. ಖ).

ರಿಸುಗುಂ ನಿಕ್ಕುವಮಪ್ಪ ಕಾರಣದಿನಿಂತೀ ಸಾಮಮುಂ ಮುಂ
ಪ್ರಯೋ।
ಗಿಸದೇಕೆಟ್ಟಪುದೆಂದು ದಂಡಮನೆ ಮುಂ ಮುಂತಿಕ್ಕುವಂ
ಮಂತ್ರಿಯೋ ॥ ೧೯ ॥

ಬಲಿಯಂ ವಾಮನ ರೂಪದಿಂದಮೆ ವಲಂ ಮುಂ ಬೇಡಿದೆಂ
ಭೂರಿ ಭೂ।
ತಲಮುಂ ಕುಂದೆನಗಾಯ್ತೆ ಕೊಂಡೆನಿಳೆಯಂ ಕಟ್ಟಟ್ಟೆನಿನ್ನುಂ
ರಸಾ॥
ತಲದೊಳ್ ದೈತ್ಯನನಂತೆ ನೀನುಮಿಳೆಯಂ ಮುಂ ಬೇಡಿಯಟ್ಟಟ್ಟೆ
ಮಾ।
ರ್ಮಲೆದಾತಂ ಕುಡದಿರ್ದೊಡಂದಿಱಿಯ ನೀಂ ಲೋಕಂ
ಗುಣಂಗೊಳ್ವಿನಂ ॥ ೨೦ ॥

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದ ಮುಂದರ ಧರನ ನುಡಿಗೆ ಕಿನಿಸಿ ಕಿಂಕಿಱಿವೋಗಿ
ೀಮಸೇನನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ॥ ನಿಜ ಮತಮನೆನಗೆ ವಿಾಱಿ।
ಲ್ಕಜಾತ ದೊರೆಯಲ್ಲವಲ್ಲದಿರ್ದೊಡಮೆನ್ನಿಂ॥
[1][ದ]ಜನಿಸಿ ನುಡಿಯಿಸಿದುವಹಿ।
ಧ್ವಜನೋವದೆ ಮುನ್ನೆ ನೆಗಟ್ದ ದುಶ್ಚರಿತಂಗಳ್ ॥ ೨೧ ॥

॥ ಆ ಲಾಕ್ಷಾಗೃಹ ದಾಹಮೊಂದೆ ವಿಷಸಂಯುಕ್ತಾನ್ನಮಂತೊಂದೆ
ಪಾಂ।
ಚಾಲೀ ನಿಗ್ರಹಮೊಂದೆ ಟಕ್ಕುವಗೆಯಿಂ ಗೆಲ್ದಿರ್ದ ಜೂದೊಂದೆ
ಶಾ॥
ರ್ದೂಲಾಭೀಲ ವನಂಗಳೊಳ್ ತಿರಿಸಿದೀಯುರ್ಕೊಂದೆ
ಲೆಕ್ಕಂಗೊಳಲ್।
ಕಾಲಂ ಸಾಲವೆ ಕಂಡುಮುಂಡುಮೆಮಗಿನ್ನಾತಂಗಳೊಳ್
ಪಾಱಿಯೇ ॥ ೨೨ ॥

---

1 ದೆ (ಸ.).

ಕಂ॥ ಜಟಮುಟಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮೀ
ಘಟಿಯಿಸುವೀ ಸಂಧಿ ಕೌರವರ್ಕಳೊಳಿನ್ನುಂ॥
ಘಟಿತ ಜರಾಸಂಧೋರ
ಸ್ತಟ ಸಂಧಿಪ್ರೊಲೊಂದೆ ಪೊಯ್ತು ಜಿಯೊಳ್ ವಿಘಟಿಸದೆ
॥

ಉ॥ ತೋಡುವೆನೊರ್ವನೊಳ್ಗರುಳನುರ್ವಿಗೆ ನೆತ್ತರನೆಯ್ದೆ ಪೀದು
ರ್ದಾಡುವೆನೊರ್ವನೂರುಗಳನಿನ್ನ ಗದಾಹತಿ ಘಾತದಿಂದೆ
ಗಾಡುವೆನೆಂದು ಲೋಕಮುಱಿಯುತ್ತಿರೆ ಪೂಣ್ದೆನಗಿಂತೆ ಸಂ
ಮಾಡದೆ ಸಂಧಿ ಮಾಡಿ ಕುರುಪುತ್ರರೊಳಿನ್ನನೆ ಜೋಡುವಾ
॥

ವ॥ ಎಂದು ಮುಸಗಿದ ಮದಾಂಧ ಗಂಧ ಸಿಂಧುರದಂತೆ
ಮುಸಗಿದ ವಾಯುಪುತ್ರನಂ ಧರ್ಮಪುತ್ರಂ ಸಂತೈಸಿ—

ಮ॥ ಬಕ ಕಿರ್ಮೀರ ಜಟಾಸುರೋದ್ಧತ ಜರಾಸಂಧರ್ಕಳಂ ಸಂ
ಚಕರಂ ನೂರ್ವರುಮಂ ಪಡಲ್ವಡಿಸಿದೀ ತ್ವಚ್ಚಂಡ
ದೋರ್ದಂಡ
ಗ್ರ ಕುರುಕ್ಷ್ಮಾಪ ಮಹೀರುಹಪ್ರಕರಮುಂ ಮತ್ತೇಭವಿಕ್ರೀಡಿ
ಕ್ಕೆ ಕರಂ ಪೋಲ್ವೆಗೆ ವಂದು ಭೀಮ ರಣದೊಳ್ ನುಗ್ಗಾಗದ
ಪೋಕುಮೇ ।

ವ॥ ಎಂದು ನಾರಾಯಣನುಂ ಧರ್ಮಪುತ್ರನುಂ ವೃಕೋ
ಮನಮುನಾಱಿ ನುಡಿದು ಮತ್ತಂ ನಾರಾಯಣಂಗೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ
ಕಾರ್ಯಮನನುಷ್ಠಿಸಲೆಂದಿಂತೆಂದಂ—

ಮ॥ ಅವನೀನಾಥನ ಗೆಯ್ದ ಪೊಲ್ಲಮೆಗಮೊನ್ನೊಳ್ಪಿಂಗಮಿಂ ಸಕ್ಕಿ
ಗವನೀವಂತುಟನೀಯದಂತುಟನದಂ ಬಲ್ಲಂತು ಕಾಲ್ಗುತ್ತಿ

1 ದೈತ್ಯ (ಕ.).

ಡವನೀ ಭಾಗದೊಳಿನ್ನ ಭಾಗಮನದಂ ತಾನೀಯದಿರ್ದಾಗಳಿ।
ನ್ನವನೀ ರಕ್ಷಣ ದಕ್ಷ ದಕ್ಷಿಣ ಭುಜಸ್ತಂಭಂ ಕೊಲಲ್ ಸಾಲದೇ
|| ೨೬ ||

ವ|| ಎಂದು ಧರ್ಮರಾಜಂ ರಾಜರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ ನಿವ್ಯಾ೯ಜದಿಂ ದಿತಿಜ
ುಳ ವಿಜಯಿಯಪ್ಪಜಿತನನೆ ದೂತ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಟ್ಟಿದೊಡಸುರವಿಜಯಿ
ಯುಂ ಕತಿಪಯ ಪ್ರಯಾಣಂಗಳಿಂ ಮದಗಜೇಂದ್ರ ಪುರಮನೆಯ್ದಿ—

ಕಂ|| ಮದ ಗಜ ಬೃಂಹಿತ ಧ್ವನಿ ತುರಂಗಮ ಹೇಷಿತ ಘೋಷದೊಳ್
ಪ್ರೊದ।
ಟ್ಟೊದವೆ ಗಭೀರ ಧೀರ ಮುರಜಧ್ವನಿ ಯೌವನ ಮತ್ತ
ಕಾಮಿನೀ ||
ಮೃದು ಪದ ನೂಪುರ ಕ್ವಣಿತದೊಳ್ ಪೆಣೆದೊಂದಿರೆ
ಚಕ್ರಿಗಂಟುಮಾ।
ಡಿದುದು ಪೊಟಿಲ್ ಸು[1]ರಾದ್ರಿ ಮಥಿತಾಂಬುಧಿ ಜಾತ ನಿನಾದ
ಶಂಕೆಯಂ || ೨೭ ||

ವ|| ಅಂತು ನಾಗಪುರಮು[2]ನಿಱುಸುವ ನಾಗಪುರಮನಾ ನಾಗ
ಯನಂ ಪೊಕ್ಕು ವಿದುರಂ ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಪ್ಪುದಱಿಂದಾತನ
ನೆಗೆ ವರೆ ತನಗಿದಿರ್ವಂದ ಕೊಂತಿಗಸುರಾಂತಕನೆಱಗಿ ತನಗೆಱಗಿದ
ದುರನಂ ಪರಸಿ ರಥದಿಂದಮಿೞಿದು ಮಣಿಮಯ ಪೀಠದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ಾಂಡುತನೂಜರ ಕುಶಲವಾರ್ತೆಯನಱಿಪೆ ತದನಂತರಂ ವಿದುರನ[3]ಜನ
ೀಗೆಯ್ವ ತೆಱನುಮನಱಿಯದೆ—

ಕಂ|| ಶೀವಿದ್ಧ ಮಜ್ಜನದಿಂ ಸ।
ದ್ಭಾವದಿನೊಸೆದೆತ್ತಿದೊಂದು ಬೋನದೊಳಂ ನಾ ||
ನಾ ವಿಧದ ಪದೆಪಿನೊಳ್ ಹರಿ।
ಗಾವಗಮಾಱಿದುದು ಪಥ ಪರಿಶ್ರಮಮೆಲ್ಲಂ || ೨೮ ||

1 ಧಾ (ಕ.). 2 ನೇ (ಕ. ಖ,). 3 ಜರನ (ಖ. ಗ. ಘ.)

ವ || ಅಂತು ವಿದುರನ[1]ಜನನುಚಿತ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಗಳಿಂ ಸಂತಸಂಬಡಿಸಿ ಬಂದ ಬರವನಾಗಳೆ ಸುಯೋಧನಂಗಱಿಪ್ಪುದುಂ ರಾಜರಾಜನುಮದೆ ಕಿಱುನಗೆ ನಕ್ಕು ನಾಳಿನೋಲಗದೊಳ್ ತಂದು ಕಾಣಿಸೆಂಬುದುಂ ಮಱು ದಿವಸಂ ನೇಸಱ್ ಮೂಡಿದಾಗಳಾದಿತ್ಯನಂತನೇಕ ಮಣಿ ಮಯೂಖ ವಿಜೃಂಭ [ಮಾ]ಣಾಖಂಡಳ ವಿಳಂಬಿತಾಭೀಳ ಕೋದಂ[2]ಡ ವಿಳಾಸ ವಿಭ್ರಮ ಸಿಂಹಾಸನಾಸೀನನುಂ ಪ್ರಮದಾ [3]ಹಸ್ತವಿನ್ಯಸ್ತ ವಾಮ ಕ್ರಮ ಕಮಳನುಮನವರತ ಸ್ಫುರಿತ ತಾರಕಾಕಾರ ಮುಕ್ತಾಭರಣ ಕಿರಣ ನಿಕರ ವಿಳಸಿತ ವಿಶಾಲೋರಸ್ಥಳನುಮನಂತ ಸಾಮಂತ ಮಕು[4]ಟ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಮಯೂಖ ಮಂಜರೀ ಜಾಳ ಪಲ್ಲವಿತಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪನುಮಾಗಿ ಸಭಾ ಮಂಟಪದೊಳೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿಡೆವಱಿಯದವರವರ ಪಡೆದ ಪ್ರತಿ ಪತ್ತಿಗಳನಱಿದಿಕ್ಕಿದ ಲೋಹಾಸನಂಗಳೊಳಂ ಮಣಿಖಚಿತ ಕನಕ ಪೀಠಂ ಗಳೊಳಂ ಕಟ್ಟಿದ ಚಿನ್ನದ ಬೊಂದರಿಗೆಯೊಳಂ ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣಾ ಶ್ವತ್ಥಾಮ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮ ಶಲ್ಯ ಶಕುನಿ ಬಾಹ್ಲೀಕ ಸೋಮದತ್ತ ಭಗದತ್ತ ಭೂರಿಶ್ರವಃ ಪ್ರಭೃತಿಗಳನಿರಿಸಿ ಮತ್ತಮನೇಕ ದೇಶಾಧೀಶ್ವರ ರೆಲ್ಲರು ಮನೆಡೆಯಱಿದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪೆಂಡವಾಸದೊಳ್ಪಿಂಡಿಱನೆಱೆದೋಳಿ ಯೊಳಮಿರಿಸಿ ನೂರ್ವರ್ ತಮ್ಮಂದಿರುಮಂ ಪಿಂತಿರಿಸಿ ಲಕ್ಷಣಂ ಮೊದಲಾಗೆ ನೂರ್ವರ್ ಮಕ್ಕಳುಮಂ ಮುಂತಿರಿಸಿ ಯುವರಾಜನಪ್ಪಣುಗ ದುಶ್ಶಾಸನನುಮನಂಗರಾಜನಪ್ಪಣುಗಾಳ್ ಕರ್ಣನುಮನೆರಡುಂ ಕೆಲದೊಳಂ ತೊಡೆ ಸೋಂಕೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ—

ಮ || ನನೆಯಂಬಂ ಮಸೆವನ್ನರಪ್ಪ ಪಲರೊಳ್ಪಿಂಡಿರ್ ಮನಂಗೊಂಡೊಱ
ಲ್ದಿನಮೆತ್ತಂ ಕೊಳೆ ಪಾಡೆ ಜೇನ ಮಱಿಕೊಂಡಂತಪ್ಪ ಗೇಯಂ
ಮನ ||

---

1 ಜರನ (ಖ. ಗ. ಘ.) 2 ಡ ಹಸ್ತ ವಿಳಾಸ (ಖ.ಗ.ಘ.). 3 ಪದನ ಮದ ವಿಸ್ಮಯಭ್ರಮ ವಿನ್ಯಸ್ತ (ಖ. ಗ. ಘ.). 4 ಟ ಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮಮಹಾ (ಗ. ಘ.).

ಕ್ಕೆ ನೆಲಕ್ಕಿಟ್ಟಳವಾಗೆ ಸಂದ ರಥಿಕರ್ ಕಣ್ಗೊಳ್ಪಿನಂ ತತ್ಸುಯೋ।
ನೊಡ್ಡೋಲಗಮಿಂದ್ರನೋಲಗಮುಮಂ ಕೀೞ್ಮಾಡಿ ಕಣ್ಗೊಪ್ಪುಗುಂ
॥ ೨೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಪಿರಿದೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಮುನ್ನಮೆ ಮೂಱ
ು ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಬಂದಿರ್ದನಂತನ ಬರವಂ ಪಡಿಯಱಂ ಬಿನ್ನಪಂ
ಯ್ಯೆ ಕುರುರಾಜಂ ಸಿಂಧುತನೂಜನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ—

ಕಂ ॥ ಲೋಕ ಗುರು ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಗ ।
ದಾ ಕರನತಿಶಯ ಚತುರ್ಭುಜಂ ಜನಜನಿತ ॥
ವ್ಯಾಕುಳದೆ ಬಂದನೆಂದೊಡೆ ।
ಲೋಕದೊಳಿನ್ನೆನ್ನ ದೊರೆಗೆ ಪಿರಿಯರುಮೊಳರೇ ॥ ೩೦ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ಬೆಸನನೆ ಪಾರ್ದು ಲಲಾಟ ತಟ ಘಟಿತ ಮುಕು
ಕರಕಮಳನಾಗಿರ್ದ ಮಹಾ ಪ್ರತಿಹಾರನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ—

॥ ಬರವೇೞ್ಕೆಂಬುದುಮಂಜನಾಚಲದವೋಲ್ ಕಣ್ಗೊಪ್ಪಿ ಬರ್ಪರ್ಂಬುಜೋ ।
ದರನಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ನೋಡಿ ಮೆಯ್ಯೆಲ[1]ಸಿದಂತೆಂತಾನುಮೆೞ್ದಿರ್ದು ಕೇ ॥
ಸರಿ ಪೀಠಾಗ್ರದಿನಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪೊಡೆವಟ್ಟುಚ್ಚಾಸನಾಸೀನನಾ ।
ಗಿರವೇೞ್ದಿರ್ಘ್ಯಮನಿತ್ತು ನಂತರಮೆ ತಾಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ದುರ್ಯೋಧನಂ ॥ ೩೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಮಧುಕೈಟಭಾರಾತಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ—

ಕಂ ॥ ಸಂಸಾರದೊಳ್ನಿನ್ನೆನ್ನ ವೊ ।
ಲೇಂ ಸೈಪಂ ಪಡೆವರೊಳರೆ ನೀಂ ಬರೆ ಪೆಱತೇಂ ॥
ಕಂಸಾರೀ ಯುಷ್ಮತ್ಪದ ।
ಪಾಂಸು[2]ಗಳಿಂದಾಂ ಪವಿತ್ರ ಗಾತ್ರನೆನಾದೆಂ ॥ ೩೨ ॥

1 ಸ. (ಕ.). 2 ಲದಿಂ (ಖ. ಗ. ಘ.).

ಬಂದ ಬರವಾವುದಿದು ಬಿಸ |
ವಂದಂ ಬೆಸನಾವುದಾವ ಬೆಸನಂ ಬೆಸಸಲ್ ||
ಬಂದಿರ್ ಬರವಿನೊಳೀಗಳ |
ಗುಂಪಲೆಯಾಂಪ್ತಿನಗಮೀಗಳೆಂಬುದುಮಾಗಳ್ || ೩

ಆ ಸಭೆಯೊಳ್ ಹರಿ ಕರ ವಿ |
ನ್ಯಾಸಂಗಳ್ ನುಡಿಯನಡಕುವಂತಿರೆ ನುಡಿದಂ ||
ಪಾಸುಂ ಪೊಕ್ಕುಂ ಪರೆವು ಸ |
ಭಾ ಸದನಂ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗೆ ದಂತ ಪ್ರಭೆಗಳ್ || ೩

ಅಯ ನಯ ಪರಾಕ್ರಮೋಪಾ |
ಶ್ರಯಂಗಳಂ ಶ್ರೀಗಡರ್ಪುಮಾಡಿದ ನಿನ್ನಿಂ ||
ದ್ರಿಯ ಜಯಮೆ ಕೂಡೆ ಲೋಕ |
ತ್ರಯದಿಂ ಪೊಗಟೆಸಿದುದಿಂತು ಪಿರಿಯರುಮೊಳರೇ|| ೩

ಉನ್ನತನೆ ಆಗಿಯುಂ, ನುಡಿ |
ನನ್ನಿಯನಳವಣ್ಮನಜೆವು ವಿನಯಮನಾದಂ ||
ಮನ್ನಣೆ ಗುರು ಜನಮುಂ ನೆಜೆ[1] |
ಮನ್ನಿಸಿದುದು ಪಿರಿಯ ಸಿರಿಯೊಳೇಂ ಸುಜನತೆಯೋ
|| ೩

ಕುವಳಯ ಬಾಂಧವನೆನಿಪನೆ |
ಕುವಳಯಮುಂ ಬೆಳಗಿ ಕುವಳಯಂ ಪೊಜಗೆನೆ ಪಾಂ ||
ಡವರೆ ಪೊಜಗಾಗೆ ನಿನಗೀ |
ಕುವಳಯ ಪತಿಯೆಂಬ ಪೆಂಪ್ಪೊಡಂಬಡೆ ನೃಪತೀ || ೩

---

1 ನೆ (ಖ. ಗ. ಘ.).

ಮನಕತದಿಂದೊಂದೊರ್ವರ ।
ನಿನಿಸನಗಲ್ದಿ[1]ರ್ದಿಸೆರಿನಿ ನಿಮಗಂ ತಮಗಂ ॥
ಮುನಿಸುಂಟೆ ಕಾಯ್ದು ಬೆನ್ನಿೀರ್ ।
ಮನೆ ಸುಡದೆಂಬೊಂದು ನುಡಿಯವೋಲ್
ಕುರುರಾಜಾ ॥ ೩೮ ॥

ಪೊಂಗುವ ಮಲೆಪರ [2] ಮಲೆಗಳ ।
ಡಂಗಂ [3][ಕ] ಣ್ಮಲೆವ ಮಂಡಲಂಗಳ್ ಪ್ರತ್ಯಂ ॥
ಶಂಗಳೆನಲೊಳವೆ ಪಾಂಡವ ।
ರಂಗೆಡೆಗೊಳೆ ನಿನಗೆ ಕುರಕುಳಾಂಬರ ಭಾನೂ ॥ ೩೯ ॥

ಪಟ್ಟದ ಮೊದಲಿಗರ್ರಾಜಿಗೆ
ಜಟ್ಟಿಗರವರೆಂದು[4] ಮಾಳ್ಪ ಮನ್ನಿನ ನೆಲನಂ ॥
ಕೊಟ್ಟು ಬೞಿಯಟ್ಟು ನಿನಗೊಡ ।
ವುಟ್ಟಿದರಾ ದೊರೆಯರಾಗೆ ತೀರದುದುಂಟೇ ॥ ೪೦ ॥

ಮುನ್ನಿನ ನೆಲನಂ ಕುಡುಗೆಮು ।
ಗೆನ್ನರ್ ದಾಯಿಗರೆಮೆನ್ನರಂತಲ್ತಿಂತ ॥
ಲ್ತೆನ್ನರ್ ಕರುಣಿಸಿ ದಯೆಯಿಂ ।
ದಿನ್ನಿತ್ತುದೆ ಸಾಲ್ಗುಮೆಂಬರೆಂಬುದನೆಂಬರ್ ॥ ೪೧ ॥

॥ ಕರಿ ಕಳಭ ಪ್ರಚಂಡ ಮೃಗರಾಜ ಕಿಶೋರ ಕಠೋರ ಘೋರ
ಹೂಂ ।
ಕರಣ ಭಯಂಕರಾಟವಿಯೊಳಿನ್ನೆವರಂ ನೆಲಸಿರ್ದ ಸೇದೆ ನೀಂ ॥
ಕರುಣಿಸಿದಾಗಳಲ್ಲದವರ್ಗಾಱಿದು ಕೆಮ್ಮಗೆ ನಾಡ ಚಲ್ಲ[5]ವ ।
ತ್ತರ ನುಡಿಗೊಳ್ಳದಿರ್ ನಿನಗೆ ಪಾಂಡವರಪ್ಪುದನಾರುಮಪ್ಪರೇ
॥ ೪೨ ॥

---

1 ದ್ರ್ಗವಿ (ಕ.). 2 ತ (ಘ.). 3 ತಣ್ಮ (ಕ. ಖ.), ಗಳ್ಮ (ಗ.), (ಘ.). 4 ಮಾೞ್ಪಿ (ಕ. ಖ.), ಬಾಳ್ವ (ಗ.). 5 ವು (ಖ. ಗ. ಘ.).

ಉ || ಒಂದುಮೊಡಂಬಡುಂ ಪೊರೆಯುಮಿಲ್ಲವರ್ಗೆಂಬುದನೆಯ್ದೆ ನಂಬ

ಡಂ ದಯೆಗೆಯ್ದು ನೀಂ ಕುಡುವಿನಂ ಪೆಱತೇ ಪಡೆಮಾತೊ ಪ

ಲ್ದೆಂಡವರ್ಗೀವುದೊಳ್ಪು ನಿಲೆ ಕಂಚಿ ನೆಗೞ್ತೆಯ ವಾರಣಾಸಿ

ಕಂದಿ ಕುರುಸ್ಥಳಂ [ವರ ವೃಕಸ್ಥಳ] ಮೆಂಬಿವನಯ್ದು ಬಾಡ

|| ೬

ವ || ಎಂಬುದುಂ ಸುಯೋಧನಂ ಕ್ರೋಧಾನಲೋದ್ದೀಪಿತ ಹೃ

ನಾಗಿ ಶೌರ್ಯಮದಾಡಂಬರದೊಳಂಬರಂಬರಂ ಸಿಡಿಲ್ದು—

ಚಂ || ತೊಲಗದೆ ಗೋವುಗಾದ ಕಿಱಿಯಂದಿನ ಗೋವಿಕೆ ನಿನ್ನ

ಚಿತ್ತದೊ

ನೆಲಸಿದುದಕ್ಕುಮಗ್ಗಳದ ವೈಷ್ಣವ ಮೋಹಮೆ ನಿನ್ನ ಮೆಯ್ಯೊ

ಗ್ಗಲಿಸಿದುದಕ್ಕುಮಾ ಜಡಧಿ ಸಂಗತಿಯಿಂ ಜಡಬುದ್ಧಿ ಬುದ್ಧಿಂ

ತೊಲಗಿಸಿತಕ್ಕುಮಲ್ಲದೊಡೆ ನೀನಿನಿತಂ ನುಡಿವೈ ಪಳಾಳಮುಂ

||

ಕಂ || ಪಱಿಪಟ್ಟ ಪಗೆವರಂ ನೆಱಿ ।

ಪಱಿಪಡಲ್ಪಣಯ್ಯೀಯದವರನವರ್ಗಳ ಬಾಟಿಯೊಳ್ ||

ನಿಱಿಸಲ್ ಬಗೆದೈ ಕರಮೆನ |

ಗುಜಿದಿರ್ಕುಮೆ ನಿನ್ನ ಪೇೞ್ದ ಧರ್ಮ ಶ್ರವಣಂ || ೬

ಉ || ಭಾಗಮನಾಸೆವಟ್ಟಳಿಪಿ ಬೇೞ್ಪುದು ನಿನ್ನಯ ಕಲ್ತ ವಿದ್ದೆ ನೀ

ನಾಗಳುಮಣ್ಣ ಬೇಡಿದಪೆ ಸಜ್ಜನದಂತೆನಗೆಕ್ಕ ಬಾಗನೋ || ೬

ಡೀಗಳಿಳಾ ಲತಾಂಗಿ ಪುದುವಲ್ಲಳದೆಂತೆನೆ ಮುನ್ನ ನೂಲ ತೊ

ಡಾಗದೆ ಕೆಟ್ಟು ಪೋದವರನಿಂ ಮಗುೞ್ದಂ ನಿಱಿಪಂತು ಬೆಳ್ಳ

|| ೬

|| ವಿಜಿಗೀಷುತ್ವದೊಳೊಂದಿ ಗೋವುಳಿಗನಪ್ಪಂ ಮ[1]ತ್ಸ್ಯನಾಳಾಗಿ ವಾ|
ರಿಜನಾಭಂ ಹರಿಯೆಂಬ ದೊ[2]ಡ್ಡಿವೆಸರಂ ಪೊತ್ತಿರ್ದ ನೀಂ ಮಂತ್ರಿಯಾ ||
ಗೆ ಜಯೋದ್ಯೋಗಮನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ರಣದೊಳ್ ಭೂಭಾಗಮಂ ನೆಟ್ಟನ್ಪೊ|
ಟ್ಟಜೆಯಿಂದಂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿ[3]ರ್ಪಿರೆ ಸಮಂತಾ ಗಂಡರೀ ಗಂಡರಂ || ೪೭ ||

|| ಪುಸಿಯೆನೆ ಸಾಮಮಂ ನುಡಿದು ಭೇದಮನುಂಟೊಡತಾಗೆ ಮಾಡಿ ಛಿ|
ದ್ರಿಸಲೊಳಪೊಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕು ನೆಗಟ್ದುಗ್ರ ವಿರೋಧಿಗಳೆತ್ತಮೆಯ್ದೆ ಬಂ||
ಚಿಸಿ ಪೊಱಗಣ್ಗೆ ಸಯ್ದರೆನೆ ತಾವೊಳಗಂ ತವೆ ತೋಡಿ ತಿಂದು ರ|
ಕ್ಷಸಿಯರ ಕಂಡ ಕುಂಬಳದ ಮಾಟ್ಕೆಪೊಲಾಗಿರೆ ಮಾಡದಿರ್ಪಿರೇ ||೪೮||

ವ || ಸಾಮೆಲ್ಲಮೊಂದೆ ಗರುಡಿಯೊಳೋದಿದ ಮಾನಸರೆಮ್ಮಂ
ಡಿ ಕೆಮ್ಮನೆ ಬಱಲಿಸಲ್ವೇಡ ಬಂದ ಬಟ್ಟೆಯಿನೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಿ
ಮುರಾಂತಕನಂತಕನಂತೆ ಮಾಮಕೆಸಂ ಮುಸಗಿ ದುರ್ಯೋಧನನ
ಂದಂ—

| ಸೀತೆಯ ದೂಸಱಿಂದಱಿದ ರಾವಣನಂತಿರೆ ನೀನುಮೀಗಳೀ |
ಸೀತೆಯ ದೂಸಱಿಂದಱಿಯಲಾಟಿಸಿದ್ದೈ ನಿನಗಂತು ಸೀತೆಯೇ ||
ಸೀತೆ ಕಡಂಗಿ ಕಾಯ್ದು ಕಡೆಗಣ್ಚಿದಳಪ್ಪೊಡೆ ಧಾತ್ರನಿಂ ತೊದ |
ಖ್ಯಾತಿನೊಳೇನೊ ಪಾಂಡವರ ಕೆಯ್ಯೊಳೆ ನಿನ್ನ ನಿಸೇಕಮಾಗದೇ || ೪೯ ||

ಆರ್ಕಡುಕೆಯ್ದು ಪಾಂಡವರೊಳಾಂತಿಱಿಯಲ್ ನೆರೆವನ್ನರಿಂತಿದೇ|
ತರ್ಕೆ ಬಿಗುರ್ತಪ್ಪೈ ನೆಲನನೊಪ್ಪಿಸಿ ತಪ್ಪದೆ ಬಾಱ್ಪೆನೆನ್ನದೀ ||

1 ತ್ಯ? (ಪ.). 2 ದ್ದೆ (ಕ.) 3 ರ್ಪ? (ಪ.).

ಯುರ್ಕೆನೊಳಿಂತು ನಿಂದು ಸೆಣಸಲ್ ಬಗೆ ಬಂದುದು ನಿನ್ನ
ಮೆಯ
ತ್ತ ರ್ಕುದಿದುರ್ಕಿ ಸಾವ ಬಗೆಯಿಂ ಸೆಣಸಲ್ ಬಗೆ ಬಂದುದಾ
॥

ಕಂ ॥ ಮುಳಿಯಿಸಿ ಬರ್ದುಂಕಲಾ[1]ದನು ।
ವೊಳನೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನನಮಳರಳವೆಂಬುದು ಭೂ ॥
ವಳಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮರಿನೃಪ ।
ಬಳಂಗಳವ[2]ರಿಱಿಯೆ ಪೆಳಱಿವೆಂಬವುವೊಳರೇ ॥

ಚಂ ॥ ಗಜೆಗೊಳೆ ಭೀಮಸೇನನಿದಿರಾಂತು ಬರ್ದುಂಕುವ ವೈರಿ ಭೂ
ಧ್ವಜಿಸಿಗಳಿಲ್ಲದಲ್ಲದೆಯುಮೀ ಯುವರಾಜನ ನೆತ್ತರಂ ಕುರು
ಧ್ವಜಿನಿಯೆ ನೋಡೆ ಪೀರ್ದು ಭವದೂರುಯುಗಂಗಳನಾಜಿರ
ದೊ
ಗಿಜಿ ಗಿಜಿಮಾಡಲೆಂದವನ ಪೂಣ್ದುದು ನಿಕ್ಕುವಮಾಗದಿರ್ಕು
॥

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ರಾಜಸೂಯ ವ್ಯತಿಕರದೊಳ್ ದಿಗ್ವಿಜ
ಗೆಯ್ದು ಲಂಕೆಯ ವಿಭೀಷಣನನೊಂದೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದೊಳೆಚ್ಚು ಕಪ್ಪಂಗೆ
ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನ ವಿಕ್ರಮಮುಮಂ ಕಾಪಿನ ದೇವರೊಂದು ಪೊಱ
ಲದ ನೂಱು ಯೋಜನದಳವಿಯ ಖಾಂಡವ ವನಮನನಲಂಗ
ರಾತಿಕಾಳಾನಳನಳವುಮಂ ಜವನನವಯವದೊಳ್ ಗೆಲ್ದು ಪಾ
ಪಿಳ್ಳೆಯ ಪೋದ ಪ್ರಾಣಮಂ ತಂದ ಸಾಹಸಾಭರಣನ ಸಾಹಸ
ನಿಂದ್ರಕೀಲ ನಗೇಂದ್ರದೊಳಿಂದ್ರನ ಬೆಸದೊಳ್ ತಪೋವಿಘಾತಂ
ಲೆಂದು ಬಂದ ಪುರಂದರನ ಗಣಿಕೆಯರ ಕಡೆಗಣ್ಣ ನೋಟಕ್ಕಂ ಕ
ಮಕ್ಕದ ಶೌಚಾಂಜನೇಯನ ಶೌಚಮುಮಂ ದಾನವಾಧಿಪನಪ್ಪ
ದಾನವ ಸೂಕರನನೊಂದೆ ಸೂಟಿಂಬಿನೊಳೆಚ್ಚು ಕೊಂದ ಪರಾಕ್ರ
ಳನ ಪರಾಕ್ರಮಮುಮಂ ತ್ರಿಣೇತ್ರನೊಳ್ ಕಾದಿ ಪಾಶುಪತಾ

1 ವ (ಗ. ಘ.). 2 ರ (ಕ.ಖ.ಗ.).

ಡೆದ ಕದನತ್ರಿಣೇತ್ರನ ಗಂಡ ಗರ್ವಮುಮನಿಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ
ೀವೇಂದ್ರನ ಪಗೆವರಪ್ಪ ನಿವಾತ ಕವಚ ಕಾಳಕೇಯ ಪೌಳೋಮ ತಳ
ಾಳುಕರೆಂಬ ದೈತ್ಯರಂ ಪಡಲ್ವಡಿಸಿದ ಪಡೆಮೆಚ್ಚೆಗಂಡನ ಗಂಡುಮಂ
ೀವೇಂದ್ರನೊಳರ್ಧಾಸನಮೇಱಿದ ಗುಣಾರ್ಣವನ ಮಹಿಮೆಯುಮಂ
ಳುಕ್ಯ ಕುಳತಿಳಕನಪ್ಪ ವಿಜಯಾದಿತ್ಯಂಗೆ ಗೋವಿಂದರಾಜಂ ಮುಳಿಯೆ
ರದೆ ಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ ಕಾದ ಶರಣಾಗತ ಜಳನಿಧಿಯ ಪೆಂಪುಮಂ ಗೊಜ್ಜಿಗ
ಬ ಸಕಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಬೆಸ[1]ಸೆ ದಂಡುವಂದ ಮಹಾ ಸಾಮಂತರಂ
[2]ರಲಿಱಿದು ಗೆಲ್ದ ಸಾಮಂತ ಚೂಡಾಮಣಿಯ ಬೀರಮುಮನತಿ
ರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಮಲೆವ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಂ ಕಿಡಿಸಿ ತನ್ನ ನಂಬಿಬಂದ
ದ್ದಿಗದೇವಂಗೆ ಸಕಳ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮನೋರಂತು ಮಾಡಿ ನಿಱಿಸಿದರಿ
ಸರಿಯ ತೋಳ್ವಲಮುಮಂ ಸಮದಗಜ ಘಟಾಟೋಪಂಬೆರಸು ನೆಲ
ವಿರಿವಂದು ತಾಗಿದ ಕಕ್ಕಲನ ತಮ್ಮನಪ್ಪ ಬಪ್ಪುವನಂಕಕಾಱನನೊಂದೆ
ದಾಂಧಗಂಧ ಸಿಂಧುರದೊಳೋಡಿಸಿದ ವೈರಿಗಜಘಟಾವಿಘಟನನದ
ಮುಮಂ ಪರಚಕ್ರಂಗಳನಂಜಿಸಿದ ಪರಸೈನ್ಯ ಭೈರವನ ಮೇಗಿಲ್ಲದ ಬಲ್ಲಾ
ನಮುಮಂ ಕಂಡುಂ ಕೇಳ್ದುಂ ನಿನಗೆ ಸೆಣಸಲೆಂತು ಬಗೆ ಬಂದಪುದು—

|| ನೆಟ್ಟನೆ ಬೂತುಗೊಳ್ವ ತೆಱದಿಂ ದಶಕಂಧರನಾಡಿ ಪಾಡಿ ನಾ ।
ಣ್ಗೆಟ್ಟರೆ ಕೊಂಡನಲ್ಲದೆ ಬರಂಗಳನೀಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಪೇೞ್ವಿಮಾ ||
ವೊಟ್ಟಜೆಯಿಂದೆ ಕೊಂಡನೆನುತುಂ ವಿಜಯಂ ನೆಲಕಿಕ್ಕಿ ಗಂಟಲಂ ।
ಮೆಟ್ಟದೆ ಕೊಂಡನೇ ಹರನ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಮನಿಂದ್ರಕೀಲದೊಳ್
|| ೫೩ ||

ಪೊಂಗಿ ಕಡಂಗಿ ಬೀರದೊಳೆ ಬೀಗುವ ನಿನ್ನಣುಗಾಳೆ ನೋಡೆ ನಿ ।
ನ್ನಂಗನೆಯರ್ ತೊವಲ್ಗೊಳೆ ಭಯಂಗೊಳೆ ಕೋಡಗಗಟ್ಟುಗಟ್ಟಿ
೫೪ ||

1 ಸಿ ದಂಡು (ಕ.). 2 ರಳಲಿ (ಘ.).

ತ್ರಾಂಗದನುಯ್ಯೆ ನಿನ್ನ ನೆಡೆಮಾಡದನುಂಗೊಳೆ ಕಾದಿ ತಂದ
ರಂಗರಿಗಂಗೆ ನೀಂ ಮಲೆದು ನಿಲ್ಪುದು ಪಾಟಿವಲಂ
ಸುಯೋಧನಾ ||

ಮ || ಸ್ರ || ಗುರುವಿಲ್ಲಾ ಕರ್ಣನಿಲ್ಲಾ ಗುರುವಿನ ಮಗನಿಲ್ಲಾ ಕೃ
ಚಾರ್ಯನಿ

ಕುರುರಾಜಾ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರೊಳಿನಿಬರೊಳಾರಿಲ್ಲ ಗಾಂಗೇ
ನಿ

ಮರುಳೇ ಗಾಂಡೀವಿ[1]ಯಾರೆಂದೆಣಿಕೆಗ[ಳೆ]ವೆ ಗಂಧರ್ವ[2]ರು
ಯ್ವಂದು ನಿ

ಕರುವಿಟ್ಟಂತಿರ್ದು[3]ದಿಲ್ಲಾ ನೆರೆದ ಕುರುಬಲಂ ತಂದವಂ
ಪಾರ್ಥನಲ್ಲಾ ||

ಮ || ಬವರಂಗೆ[4]ಯ್ವಮಮೋಘಮೆಂಬ ಬಗೆಯಿಂ ನೀಮೆಲ್ಲಮಾದ
ರಣ

ತ್ಸವದಿಂ ನಿನ್ನೆಯೆ ಪೋದ ಗೋಗ್ರಹಣದಂದೇನಾದಿರಂ[5]
[ತಾ]

ಭವಮಂ ಚಿಃ ಮಱೆದಿರ್ದಿರಪ್ಪೊಡಮದೇನೇಪೋದುದಿನ್ನು
ಗ

ರ್ಣವನಿಂ ನಾಳೆಯೆ ಕೇಳದಿರ್ಪಿರೆ ಮಹಾ ಗಾಂಡೀವ
ನಿರ್ಘೋಷಮಂ ||

ಚಂ || ಸುರಿವ ಸರಲ್, ನರಲ್ವ ಭಟರೆತ್ತಮುರುಳ್ವ ದಟಿಂ ಪೊರಳ್ವ
ಧುರ ಘಟೆ ಬರ್ಪ ನೆತ್ತರ ಕಡಲ್ ಕುಣಿವಟ್ಟೆಗಳಾಜಿಯೊಳ್ ಭ

---

1 ಯೆಂದೇಳಿಸಿದಪೆ (ಕ). ಯೆಂದೆಳಿಸಿನುಡಿವೆ (ಖ. ಘ.). ಯಾರೆಂದೆಣಿ
(ಗ). ಯೆಂದೆಂಡಿಳಿಸಿ ನುಡಿವೆ (ಘ.), 2 ನು (ಕ.ಗ.). 3 ದೆಲ್ಲಂ ನೆರೆದ (ಕ
ದಿರ್ಪಾಬೆರೆದ (ಖ.), ದಿಲ್ಲಾ ಬೆರೆದ (ಘ.), ದಿಲ್ಲಾ ಬೆಱೆತ ? (ಪ). 4
(ಕ.). 5 ತುಂ (ಕ.) ತೊಂದು ಪರಿ (ಖ. ಗ. ಘ.).

ಕರತರಮುಪ್ಪಿನಂ ಪಗೆವರೊಕ್ಕಲೊಳೋವೆನಲೊರ್ವರಿಲ್ಲದಂ।
ತಿರಿ ತವೆ ಕೊಲ್ಗುಮಂತುಮರಿಕೇಸರಿಗಾಂತು ಬರ್ದುಂಕಲಕ್ಕುಮೇ
|| ೫೭ ||

ವ|| ಎಂದು ಕಾಳ ನೀಳ ಮೇಘದಂತು ಮಸಗಿ ಗರ್ಜಿಸುವಸುರ ಕುಳವಿಳಯ ಕೇತುಗೆ ಫಣಿಕೇತು ಮುಳಿದು [1][ತ]ಳಮುಳಿಸಿ ಕಣ್ಣಾಣದೆ—

ಕಂ|| ಎಟ್ಪೋಗು ದೂತನಪ್ಪನ।
ಬೆಟ್ಟಿನ ನುಡಿಗೇಳ್ದು ಮುಳಿಯಲಾಗದು ನೀನುಂ||
ಮೆಟ್ಟಿಟ್ಟು ವಿದುರನೆಂಬೀ।
ತೊಟ್ಟಿಟ್ಟಿಯ ಮನೆಯ ಕೂಟಿ ನುಡಿಯಿಸೆ ನುಡಿದೈ
|| ೫೮ ||*

ವ|| ಎನೆ ವಿದುರನತಿ ಕುಪಿತ ಮನನಾಗಿ—

ಕಂ|| ಕಡುಮುಳಿದು ನಿನ್ನ ತೊಡೆಗಳ
ನುಡಿವೆಡೆಯೊಳ್ ಭೀಮಸೇನನಾನಾ ಪದದೊಳ್||
ಪಿಡಿಯಲ್ಕೆಂದಿರ್ದೆನಿದಂ।
ಪಿಡಿಯೆಂ ಪೋಗೆಂದು ಸಭೆಯೊಳುಡಿದಂ ಬಿಲ್ಲಂ || ೫೯ ||

ವ|| ಅಂತು ವಿದುರಂ ವಿಚ್ಛಿದುರ ಮನನಾಗಿ ಬಿಲ್ಲನುಡಿವುದುಂ ಸುಯೋಧನಂ ತನ್ನ ಬಲದ ತೋಳುಡಿದಂತಾಗಿ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಬಾಳಂ ೞಟ್ಟೊದಱು ಮನದೊಳಾದೇವದಿಂ ದೇವಕೀನಂದನನ ಮೇಲೆ ವಾಯ್ವು ಜುಂ ನಂಜಿನ ಮೇಲೆ ವಾಯ್ವ ನೊಳವಿನಂತುರುಳ್ತರೆ ಪಾಯ್ದು—

ಉ|| ಮೂಱಡಿ ಮಾಡಿದಂದು ನೆಲನೆಲ್ಲಮನಾ ಬಲಿಗಾದ ರೂಪಮುಂ।
ತೋಱಿದನೀ ಜಗತ್ತ್ರಯಮನೊರ್ಮೆಯೆ ನುಂಗುವ ಕಾಲ
ರೂಪಮುಂ||

---

1 ಕಳವ (ಕ. ಖ. ಗ.). ಕಳಮು (ಘ.).

* ಕ. ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಯದ ಪ್ರತಿಪಾದದ ಮೊದಲನೆಯ ಅಕ್ಷರವೂ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ತೋಱಿದನಂತೆ ರೌದ್ರತರ ರೂಪಮನೊರ್ಮೆಯೆ ವಿಶ್ವರೂಪ
ತೋಱಿದನಿರ್ದರಂ ನೆಱೆಯೆ ಮೋಹಿಸಿ ವೈಷ್ಣವದಿಂ ಮುರಾ
||

ವ|| ಆಗಳ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂ ಬಂದು ಮುಕುಂದನನೇಕ ಸ್ತು
ಸಹಸ್ರಂಗಳಿಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿದೊಡಾತಂಗೆ ವರದನಾಗಿ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ
ದಯೆಗೆಯ್ದು ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಮನುಷ್ಯ ದೇಹಮಂ ಕೆಯ್ಕೊಂಡು ತ್ರೈಲ
ಗುರು ಗುರುತನೂಜನ ಕೆಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದರಮನೆಯಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು
ಪ್ರಪಂಚದಿಂದಾತನುಮಂ ತನಗೆ ಮಾಡಿ ಬೀಡಿಂಗೆ ವಂದು ಕು
ಕಾಂತದೊಳಿಂತೆಂದಂ—

ಚಂ|| ಗುರು ಕೃಪ ಶಲ್ಯ ಸಿಂಧುಸುತರಪ್ಪೊಡೆ ನಮ್ಮಯ ಪಕ್ಷ[1]
ಮೊಂದಿ
ಗುರುಸುತನೀಗಳೆಮ್ಮೊಳಖಿಳಾಸ್ತ್ರ ವಿಶಾರದನಪ್ಪನುಂ ಗೆಲ||
ಲ್ಕರಿಯನುಮೊಂದಿ ಬಾರದನುಮಂಕದ ಕರ್ಣನೆ ಬೀರ[2] ಮಾ
ದುರಿವರಿದತ್ತು ಚಾಗಮುವನಿಂದೆಸೆದತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಧಾತ್ರಿಯೊ
||

ಉ|| ಎಂತೆನೆ ವಜ್ರಿ ವಜ್ರ ಕವಚಕ್ಕೆ ನಿಜೋಜ್ವಳ ಕುಂಡಳಕ್ಕೆ ಕೆ
ಯ್ಯಾಂತೊಡೆ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರನೆ ಕಾ[3] ದೆರೆವಂದುಗಿವಂ ದಲೆಂ
ಮಂತಣದಿಂದೆ ಬಾರಿಸೆಯುಮೆಂದುದನೆನ್ನದೆ ಮೀಱಿ ಕೊಟ್ಟ
ರಂತು ಜಸಕ್ಕೆ ನೋಂತು ಬಿಡೆ ನೇರ್ದೊಡಲೊಳ್ ತೊಡದಾ
ತನುತ್ರಮಂ ||

ಮ|| ಬರವಂ ಬೇಡಿದರ್ಗೀವ ದೇವನೆ ವಲಂ ನಾಣ್ಗೆಟ್ಟು ಬಂದೆನ್ನ
ತೆರೆದಂ ಬ[4]ರ್ದರೊಳಾನೆ ಬ[5][ರ್ದ]ನೆನುತುಂನೇ[6]ರ್ವಲ್ಲಿ
ಕೆನ್ನೆತ್ತ

1 ವೆಂದಿ (ಕ. ಖ.), ದಿಂದ (ಗ.). 2 ನಾತಸಿಂ (ಕ.), ಪಂತನೆಂ
3 ಯ್ದಿರೆ ವಂದನಿ (ಖ.), ಯಿದಿರೆವಂದುಗಿ (ಗ.), ಯ್ದಿರೆವಂದನಿ
4 ಬ್ದಿ ? (ಪ.). 5 ರ್ದೆ (ಸ.). 6 ರ್ದ (ಕ. ಖ.).

ಬಿರಿ ಕಂಡಂಗಳೆ ಬೀೞಲುಣ್ಮೆ ಮನದೊಂದಣ್ಮೆಟ್ಟಳಂ ಪೊಣ್ಮೆ ವೀ।
ರ ರಸಕ್ಕಾಗರವಾಯ್ತು ನೋಡೆ ಕವಚಂಗೊಂಡಂದಮಾ
ಕರ್ಣನಾ ॥ ೬೩ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಸಹಜ ಕವಚ ರತ್ನ ಕುಂಡಲಂಗಳಂ ನೆತ್ತರ್ ಪನಪನ
ಯೆ ತಿದಿಯುಗಿವಂತುಗಿದು ಕೊಟ್ಟುದರ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ದೇವೇಂದ್ರನಾತಂಗ
ೀಘ ಶಕ್ತಿಯನಿತ್ತನಾತನಂ ನಾನುಮೆನ್ನ ಬಲ್ಲ ಮಾೞ್ಕೆಯಿಂ
ದಿಸಿ[1]ದಪ್ಪೆಂ ನೀಮುಂ ನಿಮ್ಮ ಚೊಚ್ಚಿಲ ಮಗನಪ್ಪ ಸೂರ್ಯಸೂನುವಂ
ರ್ಯ ದಿನದಂದು ಕಂಡು ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಂ ಮಾಡಿಬನ್ನಿಮೆಂದು
ಂತಿಯಂ ಬೀೞ್ಕೊಂಡು ಪರಕೆಯ[2][ಂಕೈಕೊ]ಂಡು ರಥಾಂಗಧರಂ
ಮನೇೞು ಕರ್ಣನ ಮನೆಯ ಮುಂದನೆ ಬಂದು ಮೇಲೆ ಬಿ[3][ಟ್ಟಿ]ಮ್ಮಂ
ೞದಂತರಂ ಕಳಿಪಿ ಮಗುೞ್ವೆ ಬಾ ಪೋಪಮೆಂದು ತನ್ನೊಡನೆ ರಥಮ
ೞಿಸಿಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ಮುಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ನಿಂದು—

॥ ಭೇದಿಸಲೆಂದೆ ದಲ್ ನುಡಿದರೆನ್ನದಿರೊಯ್ಯನೆ ಕೇಳ ಕರ್ಣ ನಿ।
ನ್ನಾದಿಯೊಳಬ್ಬೆ ಕೊಂತಿ ನಿನಗಮ್ಮನಹ[4]ರ್ಪತಿ
ಪಾಂಡುನಂದನರ್ ॥
ಸೋದರರೆಯ್ದೆ ಮಯ್ದುನನೆನಾಂ ಪೆಱತೇಂ ಪಡೆಮಾತೊ ನಿನ್ನದೀ।
ಮೇದಿನಿ ಪಟ್ಟಮುಂ ನಿನತೆ ನೀನಿರೆ ಮತ್ತೆ ಪೆಱರ್ ನರೇಂದ್ರರೇ
॥ ೬೪ ॥

ಕಂ॥ ಗಂಗೆಗೆ ಕೆಯ್ಯೆಡೆಯೆಂದು॥
ತ್ತುಂಗ ಸ್ತನಿ ಕೊಟ್ಟು ಪೋಗೆ ಸೂತಂ ಕಂಡಾ॥
ತ್ತ್ಯಾಂಗನೆಗೆ ರಾಧೆಗಿತ್ತು ಮ।
ನಂಗೊಳೆ ರಾಧೇಯನೆನಿಸಿ ಸೂತಜನಾದೈ ॥ ೬೫ ॥

ನಿನ್ನುತ್ಪತ್ತಿಯನಿಂತೆಂ।
ದೆನ್ನರುಮಣಮುಱಿಯರಱಿವೆನಾಂ ಸಹದೇವಂ॥

1 ಬರ್ಪೆಂ (ಖ). 2 ಸಿದಿರ್ಗೊ (ಕ. ಗ. ಘ.). 3 ರ್ದೆ (ಸ.)
ಪ್ಪ (ಘ†.).

ಪನ್ನಗಕೇತು ದಿನೇಶಂ।
ನಿನ್ನಂಬಿಕೆ ಕುಂತಿಯಿಂತಿವರ್ ನೆಱೆ ಬಲ್ಲರ್ ॥೬೬

ವ॥ ದುರ್ಯೋಧನಂ ನಿನ್ನನೇತಱೊಳ್ ನಂಬಿದನೆಂದೊ
ನೀನುಂ ತಾನುಮೊರ್ಮೆ ಗಂಗಾನದೀ ತೀರದೊಳ್ ಬೇಂಟೆಯಾಡುವ
ತತ್ಸಮೀಪದ ತಾಪಸಾಶ್ರಮದೊಳ್ ಸತ್ಯಂತಪರೆಂಬ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನಿಗ
ಕಂಡು ಪೊಡೆವಟ್ಟಿರ್ವರುಮಂ ಪರಸಿ ನಿನಗೆ [1]ಮುನ್ನಮೇಱಲ್ ತರಿಸಿದೊ
ಸುಯೋಧನನೇವಯಿಸಿ ನಿನ್ನಂ ಪೋಗಲ್ವೇೞ್ದು—

ಉ॥ ಆನಿರೆ ನೀಮಿದೇಕೆ ದಯೆಗೆಯ್ದಿರೊ ಮೀಂಗುಲಿಗಂಗೆ ಪೇೞಿಮೆ
ದಾ ನರನಾಥನಂ ತಿಳಿಪೆ ತನ್ಮುನಿ ಭೂಭುಜನೆಯ್ದೆ ನಂಬಿ ಕಾ
ನೀನ ಸಮಂತು ಪಾಟಿಸುವೆನೊಯ್ಯನೆ ಮು[2]ಳ್ಳೊಳೆ
ಮುಳ್ಳನೆಂದು ತ
ನೀ ನಯದಿಂದೆ ಪೆರ್ಚೆ [3]ಪೊರೆದಟ್ಟಿಱೊಳಂದೊಡನುಂಡನಲ್ಲನೆ
॥೬೭

ಚಂ॥ ಎನೆಯೆನೆ ಬಾಷ್ಪವಾರಿ ಪುಳಕಂಬೆರಸೊರ್ಮೆಯೆ ಪೊಣ್ಮೆ ಮುನ್ನ
ನಿ
ವೆನಗಿದನೇಕೆ ಪೇ[4]ೞ್ದಿರೊ ನೆಗೞ್ತೆ ಪೊಗೞ್ತೆಯನಾಂಪಿನಂ
ಸುಯೊ
ಧನನೆನಗೊಳ್ಳಿಕೆಯ್ದ ಕೃತಮಂ ಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ ನೆಗೞ್ತೆ ಮಾಸೆ ನ
ಣ್ಪಿನ ನೆವದಿಂದೆ ಪಾಂಡವರನಾನೊಳಪೊಕ್ಕೊಡೆ ನೀಮೆ
ಪೇ[5]ಸಿರೇ ॥೬೮

1 ಮದ (ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ಳ್ಳೊ (ಕ.). 3 ಸುತುಮು ಕ.)...ಕ
(ಖ.)...(ಗ. ಘ.). 4 ಸಿರೆ (ಕ.), ಳಿರೆ (ಖ.), ಳಿದಿರಿ (ಗ. ಘ.). 5 ಸ (ಕ.).

೦ ॥ ನೆತ್ತಪನಾಡಿ ಭಾನುಮತಿ ಸೋಲ್ತೊಡೆ ಸೋಲಮನೀವುದೆಂದು ಕಾ।
ಡುತ್ತಿರೆ ಲಂಬಣಂ ಪಱಿಯೆ ಮುತ್ತಿನ ಕೇಡನೆ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಬ॥*
ಳ್ಕುತ್ತಿರೆಯೇವವಮಿಲ್ಲದಿವನಾ[1][ಯ್ವು]ದೊ ತಪ್ಪದೆ ಪೇಱಿಮೆಂಬ ಭೂ।
ಪೋತ್ತಮನಂ ಬಿಸುಟ್ಟೆರದೆ ನಿಮ್ಮೊಳಿ ಪೊಕ್ಕೊಡೆ ಬೇಡನಲ್ಲನೇ ॥ ೧೯ ॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಕರ್ಣಂ ತನಗೆಂತುವೊಡಂಬಡದುದಂ ನಿರ್ಣಯ
ಾಗಱಿದು ಮಗುಟಲ್ವೇಟ್ಟು ನಾರಾಯಣಂ ಪೋದನಿತ್ತಲಂಗರಾಜನು
ಾತ್ಮಾಲಯಕ್ಕೆ ವಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ—

೦॥ ಕುರುಪತಿಗಿಲ್ಲ ದೈವಬಲವ್ಮಾಜಿಗೆ ಮೇಲ್ಮಲೆಗೆಯ್ವರಾಗಳುಂ।
ಗುರು ಗುರುಪುತ್ರ ಸಿಂಧುಸುತರಾಳ್ದನುಮೆನ್ನನೆ ನಚ್ಚಿ ಪೆರ್ಚಿಮುಂ॥
ಪೊರೆದನಿದಿರ್ಚಿ ಕಾದುವರುಮೆನ್ನಯ ಸೋದರರೆಂತು ನೋಡಿ ಕೊ।
ಕ್ಕರಿಸದೆ ಕೊಲ್ವೆನೆನ್ನೊಡಲನಾಂ ತವಿಪೆಂ ರಣರಂಗ ಭೂಮಿಯೊಳ್ ॥ ೨೦ ॥

॥ ಅಱಿದೆಂ ಸೋದರರೆಂದು ಪಾಂಡವರನಿನ್ನೆಂತೆ[2]ನ್ನರಂ ಕೊಲ್ವೆನ।
ಟ್ಟಿಜೊಳೆನ್ನಂ ಪೊರೆದೆಯ್ದೆ ನಂಬಿದ ನೃಪಂಗೆಂತಾಜಿಯೊಳ್ ತಪ್ಪುವೆಂ॥
[?]ತಱಿಸಂದುದ್ಧತ ವೈರಿ ಭೂಪ ಬಲದೊಡ್ಡ[3]ಳ್ಳಾಡೆ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತ।
ತ್ತಿಱಿದೆನ್ನಾಳ್ದನಿನಾನೆ ಮುಂಚೆ ನಿಱಿಪೆಂ ಕೆಯ್ಕೊಂಡು ಕಟ್ಟಾಯಮಂ ॥ ೨೧ ॥

1 ವು (ಸ.). 2 ಲ್ಲ (ಕ. ಖ.). 3 ಟ್ಟಾ (ಕ.).
* ಈ ಪಾದದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ 'ಮುತ್ತಿನ ಲಂಬಣಂ ಪಱಿಯೆ'
ಿದ್ದು ಛಂದೋಭಂಗವಾಗಿದೆ.

ವ॥ ಎಂದು ಮುಂತಪ್ಪ ಕಜ್ಜಮಂ ತನ್ನೊಳೆ ಬಗೆದವ
ವೀರ್ಯಂ ಸೂರ್ಯದಿನದಂದು ಮಂದಾಕಿನಿಯಂ ಮೀಯಲೆಂದು
ದುರ್ಯೋಧನ ನಟ್ಟಿದ ದೇವಸವಳದ ಪದಿನೆಂಟು ಕೋಟಿ ಪೊ
ನೊಟ್ಟಿ ಬೆಟ್ಟಾಗೆ ಪುಂಜಿಸಿ—

ಕಂ॥ ಸೋರ್ವ ವಸುಧಾರೆಯಂ ಕೆ।
ಯ್ಸಾರ್ವ ನಿಧಾನಮುಮನಿಱಿಸಿ ತನ್ನೀವಳವಿಂ॥
ಪಾರ್ವಂಗಮುಳಿಪಿ ಬೇಡಿದ
ಪಾರ್ವಂಗಂ ಪಿರಿದನಿತ್ತನಂಗಮಹೀಶಂ ।

ವ॥ ಅಂತು ಚಾಗಂಗೆಯ್ದು ಜಗನ್ಮಂಗಳ ಗಂಗಾವಾ
ನಿವಾರಿತ ಪರಾಕ್ರಮನಘಮರ್ಷಣ ಪೂರ್ವಕಂ ಮಿಂದು ಕನ
ದೊಳ್ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿದ ಕನಕ ಕಮಳಂಗಳಿಂದಾದಿತ್ಯತೇಜನ
ಗರ್ಘ್ಯಮೆತ್ತಿ ಸೂರ್ಯಜಂ ಸೂರ್ಯಮಂತ್ರಂಗಳನೋದಿ ನೀರ
ತ್ರಿಃಪ್ರದಕ್ಷಣಂ ಗೆಯ್ವಾಗಳ್—

ಕಂ॥ ಸಂಗತ ತರಂಗಯುತೆಯಂ।
ಮಂಗಳ ಲಕ್ಷಣೆಯನಂದು ಭೋಂಕನೆ ಕಂಡಂ॥
ಗಂಗಾಂಗನೆಯಂ ಕಾಣ್ಬವೊ।
ಲಂಗನೃಪಂ ಮುಂದೆ ನಿಂದ ಕೊಂತಿಯನಾಗಳ್ ।

ವ॥ ಅಂತು ಕಂಡು ಮನದೊಳಾದೆಱಕದಿಂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
ಪೊಡೆವಟ್ಟ ನಿಜ ನಂದನನನಬ್ಕಱಿಂದಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪರಮಾ
ಚನಂಗಳಿಂ ಪರಸಿ—

ಕಂ॥ ತೊರೆದಕುಚ[1]ಯುಗಳವಂದಂ।
ಬಿರಿವಿಡೆ ಮೊಲೆವಾಲನಬ್ಕಱಿಂದಂ ಮೆಯ್ಯಂ॥
ಕುರಿಸೆ ಸುರಿವಶ್ರುಜಲಮು ।
ಬ್ಬರಿಸಿ ಪೊನಲ್ ಪೊನಲನಟ್ಟೆ ಜನ[2]ನುತೆಗಾಗಳ್ ।

1 ಕಳಶದಿಂ (ಕ. ಗ, ಘ.) 2 ನಿ ? (ಪ,).

ಆಗಳೆ ಮಗನಂ ಪೆತ್ತವೊ।
ಲಾಗಿ ಲತಾಲಲಿತೆ ನೊಸಲ ಕಣ್ಬೆತ್ತವೊಲಂ॥
ತಾಗಡೆ ರಾಗಕ್ಕಾಗರ।
ಮಾಗೆ ದಿನಾಧಿಪ ತನೂಜನೊಸೆದಿರ್ಪಿನೆಗಂ ॥ ೭೫ ॥

ವ॥ ಗಂಗಾದೇವಿಯುಂ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯುಂ ಕೆಯ್ಕೊಂಡುಬಂದು–

ಕಂ॥ ಒಪ್ಪಿಸಿದೆಂ ಕೆಯ್ಯೆಡೆಯೆಂ।
ದಪ್ಪೈಸಿದ ನಿನ್ನ ಮಗನನೀಗಳೆ ನಿನಗೆಂ॥
ದಪ್ಪೈಸಿ ಗಂಗೆ ಪೋಪುದು।
ಮೊಪ್ಪುವ ನಿಜ ಬಿಂಬದೊಳಗಣಿಂದಂ ದಿನಪಂ ॥ ೭೬ ॥

ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬರಲ್ ತನ್ನಡಿ।
ಗೆಱಗಿದ ನಿಜ ಸುತನನಪ್ಪುಕೆಯ್ಂ ಪರಸಿ ಮನಂ॥
ಮಱುಗಿ ರವಿ ನುಡಿದನೆನ್ನುಮ।
ನುಱಿದೆ ಮರುಳ್ಮಗನೆ ಹರಿಗೆ ಕವಚಮನಿತ್ತೈ ॥ ೭೭ ॥

ಕಂ॥ ನುಡಿಯೆನದಂ ನಿನ್ನಂಬಿಕೆ।
ಪಡೆ ಮಾತೇಂ ಕೊಂತಿ ಹರಿಯ ಮತದಿಂ ಕಾಯ॥
ಲ್ಕೊಡರಿಸಿ ಬಂದಳ್ ಸುತರಂ।
ಕುಡದಿರ್ ಪುರಿಗಣೆಯನೆನಿತು ಲಲ್ಲೈಸಿದೊಡಂ ॥ ೭೮ ॥

ಎಂದರವಿಂದ ಪ್ರಿಯ ಸಖ।
ನಂದಂಬರತಳಮನಡರ್ವುದುಂ ಕೆಯ್ಮುಗಿದಿಂ॥
ತೆಂದಂ ಕುಂತಿಯನಬ್ಬೇಂ।
ವಂದಿರ್ಪುದಪ್ಪೆನಗೆ ಸಯ್ಪು ಬರ್ಪಂತೀಗಳ್ ॥ ೭೯ ॥

ಚಲಮುಂ ಚಾಗಮುಮುಳವುಂ।
ಕಲಿತನಮುಂ ಕುಲಮುಮೀಗಳೆನ್ನಯ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ॥

ನೆಲಸಿದುವು ನಿಮ್ಮ ಕರು[1]ಣಾ ।
ಬಲದಿಂ ನೀವೆನ್ನನಿಂದು ಮಗನೆಂದುಪಜಾಂ ॥

ಪಡೆದರ್ ತಾಯುಂ ತಂದೆಯು ।
ಮೊಡಲಂ ಪ್ರಾಣಮುಮನವರವು ಕೆಯ್ಯೆಡೆಯಂ ॥
ಕುಡುವುದರಿದಾಯ್ತೆ ನೀಮೆನ ।
ಗೆಡೆ ಮಡಗದೆ ಬೆಸಪ ತೊಟ್ಟುವೆಸನಂ ಬೆಸಸಿಂ ॥

ಎಂಬುದುಮಂಬಿಕೆ ಮಗನೆ ಮ ।
ನಂಬೆಳಜಿದೆ ನೀನುಮಿತ್ತೆಯಾನುಂ ಪೆತ್ತೆಂ ॥
ನಂಬಿದ ನಿನ್ನನುಜ[2]ರ್ ನಿ ।
ನ್ನಂ ಬೆಸಕೆಯೆ ನೀನೆ ನೆಲನನಾಳ್ವುದು ಕಂದಾ ॥

ನಿನಗಪ್ಪರಸಂ ದುರ್ಯೋ ।
ಧನನೊಲವಂ ಮುಂದು[3]ಗೆಯ್ದು ಬೆಸಕೆಯ್ವರೆ ನಿ ॥
ನ್ನನುಜರಿರಲ್ಕಸೆಗಂ ಕಿಸು ।
ಜಾನಿಸಾಗದು ಮಗನೆ ನೀನೊಡಂಬಡವೇಳ್ಕುಂ ॥

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮದೆಲ್ಲಮುಂ ಕೇಳ್ದು ಕರ್ಣಂ ಮುಗುಳ್ನಗೆ

ಮ ॥ ಭಯಮುಂ ಲೋಭಮುಮೆಂಬ ತಮ್ಮತಿರಪುಂ ಪಾಪಕ್ಕೆ

ಟಿಯನೊಕ್ಕಾಳ್ದನಗೆಯ್ದ ಸತ್ಕೃತಮುಮಂ ಪಿಂತಿಕ್ಕಿ ಜೀ

ಪ್ಪಿಯುಮಿಂ ಬಾಟ್ಪದೆ ಪೂಣ್ದು ನಿಲ್ಲ[4]ದಿಕೆಯಿಂ ಬಾ
ವಿಖ್ಯಾ
ತಿಯಪ್ರೋಲ್ದಿೀಯೊಡಲಬ್ಬೆ ಪೇಳ್ದಿಮೆನ[5]ಗೇಂ ಕಲ್ಪಾಂ
ಯಿಯೇ ॥

1 ಣದ (ಗ. ಘ.). 2 ರುಷುಂ | ಸಿಂ (ಖ.) ರುಸಿನ | ಗಿಂ (ಗ.). ರು
ಖಿಂ (ಘ.) 3 ವರಿದು (ಖ. ಘ.) 4 ಜಿ (ಖ. ಗ. ಘ.). 5 ಗಿಂ (ಖ.ಗ.

ಕಂ ॥ ವೀಂಗುಲಿಗನೆನಾಗಿಯುಮ್ಮಣ ।
ಮಾಂ ಗುಣಮನೆ ಬಿಸುಟೆನಿಲ್ಲ ನಿಮಗಂ ಮಗನಾ ॥
ದಂಗೆನಗೆ ಬಿಸುಡಲಕ್ಕುಮೆ ।
ನೀಂ ಗಳ ಪಂಬಲನೆ ಬಿಸುಡಿಮಿನ್ನೆನ್ನೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ೮೫ ॥

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂ ಕೊಂತಿ ಭೋಂಕನೆರ್ದೆದೆಱೆದು—

॥ ಅಱಿದೆಂ ನೆಟ್ಟನೆ ಬೆಟ್ಟನಿಂತು ನುಡಿವೈ ನೀಂ ಕಂದ ಪೋಗ್ಗಿಂದೆ ಕೆ।
ಟ್ಟೞಿದತ್ತಾಗದೆ ಸೋಮವಂಶಮೆನಗಿಂ, ಬಾೞ್ವಾಸೆಯೆಲ್ಲಿತ್ತೊ ಬಿ॥
ಟ್ಟೞಿದೆಂ ಮತ್ತಿನ ಮಕ್ಕಳಾಸೆಯುಮನಾನೆಂ[1][ದ]ಳ್ಗಿ ಶೋಕಾಗ್ನಿ
ಪೊಂ ।
ಪುೞಿವೋಗುತ್ತಿರೆ ಕರ್ಣನೆಂದನಿನಿತೇಂ ಪೇೞಬ್ಬೆ ಚಿಂತಾಂತರಂ
॥ ೮೬ ॥

ಕಂ ॥ ಪಿಡಿಯೆಂ ಪುರಿಗಣೆಯಂ ನರ ।
ನೆಡೆಗೊ[2]ಂಡೊಡಮುೞಿದ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ್[3]ನಿನ್ನೇ ॥
ರ್ದೊಡಮುೞಿಯೆಂ ಪ್ರೆರ್ಜಸಮನೆ ।
ಪಿಡಿದೆನ್ನನೆ ರಣದೊಳೞಿವೆನಿರದಡಿಯೆ[4]ತ್ತಿಂ ॥ ೮೭ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಕೊಂತಿಯಂ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಚಲದ ಚಾಗದ ಕುಲದ
...ಯನಾವರ್ಜಿಸಿ ರಾಧೇಯನೊಳ್ಪಿಂಗಾಧೇಯಮಾಗಿರ್ದನಿತ್ತ ಪುರು
...ೕತ್ತಮನುಂ ಕತಿಪಯ ಪ್ರಯಾಣಂಗಳಿಂ ವಿರಾಟಪುರ ನಿಕಟ
...ರ್ಯಪ್ಪ ದಿವಿಜಾಪಗಾತಟದುಪವನದೊಳರಿನೃಪವನಕ್ಕುಪದ್ರವಕಾರಿ
...ಾಗಿ ನೆಲಂ ಮೂರಿವಿಟ್ಟಂತೆ ಬಿಟ್ಟಿರ್ದಜಾತಶತ್ರುವನವನತೋತ್ತ
...ಂಗನಾಗಿ ಕಂಡು—

1 ದೇೞೆ (ಕ.), ದೆಳ್ಗಿ (ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ದಡ (ಖ.), ಡದೊಳ (ಗ.),
...ೊಡ (ಘ). 3 ನೆನ್ನೊ (ಖ. ಘ.), ನೆನ್ನ (ಗ). 4 ತ್ತೆಂ (ಕ. ಗ.).

ಮ || ಓಮುಕ್ಕೃದ್ವಂಶಜರಪ್ಪ ಪಾಂಡುಸುತರಂ ಕೆಯ್ಕೊಂಡು ನಿನ

ಡಮನಿತ್ತುಂ ನಡಪೆಂದು ಸಾಮಮನೆ ಮುಂ ಮುಂತಿಟ್ಟೊ

ಕ್ರಮಮಂ ತೋಱಿ ಸಿಡಿಲ್ದು ಪಾಯ್ವುದುಮುಸುಂಗೊಳ್
ವಿಕ್ರ

ಪಮನಾಂ ತೋಱಿದೆನಿಂ ಕಡಂಗಿ ರಣದೊಳ್ ನೀಂ
ನಿನ್ನಾರ್ಪುಮಂ ||

ವ|| ಎಂಬನ್ನೆಗಂ ದುರ್ಯೋಧನನಟ್ಟಿದ ದೂತಂ ಸಂಜಯ
ಬಂದು ಸಕಲ ಸಾಮಂತ ಮಣಿ ಮಕುಟ ಮರೀಚಿ ವ
ಚರಣಾರವಿಂದನಪ್ಪ ಧರ್ಮ ನಂದನನಂ ಕಂಡು—

ಉ || ಅಟ್ಟಿದ ನಿಮ್ಮ ಪೆರ್ಗಡೆ ಬರ್ದುಂಕಿದನೆಂಬುದನಿಂದ್ರಜಾಲ
ತೊಟ್ಟನೆ ತೋಱಿ ಬಂದು ಬರ್ದುಕಾಡಿದನಿನ್ನಳಿಪಿಂದಪ
ಟ್ಟಟ್ಟಿಗಳಂ ಬಿಸುಟ್ಪುದೆಮಗಂ ತಮಗಂ ಮುಳಿಸಿಂದ[1]ಮಿ
ಟ್ಟಟ್ಟಿಗಳಪ್ಪುವೆಂದಿದನೆ ವಲ್ ನುಡಿವಟ್ಟಿದನೆಮ್ಮ ಭೂಭು

ಮ || ಬಳ ಸಂಪನ್ನರನಾಸೆಗೆಯ್ಗೆ ಚತುರಂಗಾನೀಕಮಂ ಕೂಡ
ಳ್ಗಳಮಂ ಗಂಡುಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಗೆ ಮನಮಂಬಲ್ಲಿತ್ತು
ದ

ನೆಳೆಯಂ ಕಾದಿದೊಡಲ್ಲದೀಯೆನಱಿದಿರ್ಕೆಂದಾ ಕುರುಕ್ಷೇ
ಕೆಳವೇಟ್ಟಿಟ್ಟಿದನಣ್ಮಿ ಸಾಯಮುಳಿಯಿಂ ನಿಮ್ಮೊಂದು
ಸೆಯಂ

ವ|| ಎಂಬುದುಂ ವೃಕೋದರಂ ಮುಳಿದಾಸ್ಫೋಟಿಸಿ—

---

1 ಬಂದಮ (ಖ.), ವಿ ಗಮ (ಗ.), ಪ್ಪೆದೆಮ (ಘ.).

ವಿಸಸನ ರಂಗಮಪ್ಪುದೆನಗಂ ತನಗಂ ದೊರೆ ಕಾಯ್ಪುವೇವಮುಂ।
ಪಸರಿಸಿ ಪರ್ವಿ ತನ್ನೊಳಮದೆನ್ನೊಳಮಿರ್ದುದು ಭೀಮನೆಂದೊಡಾ॥
ಪೆಸರನೆ ಕೇಳ್ದು ಸೈರಿಸದ ನಿನ್ನರಸಂ ಕಲಿಯಾಗಿ ನಾಳೆ ಸೈ।
ರಿಸುಗುಮೆ ವೈರಿಭೂಪ ರುಧಿರಾರ್ದ್ರ ಮದೀಯ ಗದಾಭಿಘಾತಮಂ
॥ ೯೧ ॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಪರಾಕ್ರಮಧವಳನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಱುಪುಂ ಕಾಯ್ಪುಮನುಂಟುಮಾಡಿ ನೆಲನಂ ದುರ್ಯೋಧನಂ
ತಾಗಿ ತ।
ಳ್ತಿಱಿದಂದಲ್ಲದೆ ಕೂಡನಾಜಿ ಭರಮುಂ ಸಾರ್ಚಿತ್ತದೇನೆಂದು ಮು॥
ನ್ನಱಿದಿಂಗಳ್ ಜಱುಚುತ್ತುಮಿರ್ಪುದೆ ರಣಕ್ಕಾರೆನ್ನ ರೆಂದೀಗ[1]ಳಿಂ।
ತಱಿಯಲ್ ಬರ್ಕುಮೆ ಬರ್ಕೆ ಬಂದೊಡಱಿಯಲ್ಕಕ್ಕುಂ ಕುರು
ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ॥ ೯೨ ॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಯಮನಂದನನಿಂತೆಂದಂ—

ಸ್ರ॥ ಎಳೆಯಂ ದುರ್ಯೋಧನಂ ತಳ್ತಿಱಿಯದೆ ಕುಡೆನೆಂದಟ್ಟಿ ಕಾದಲ್ಕ
ಮೀಗಳ್ ।
ಕಳನಂ ಪೇೞ್ದಂ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಮನೆನೆ ತಡವಿನ್ನಾವುದುಗ್ರಾಜಿಯೊಳ್
ದೋ॥
ರ್ವಳದಿಂದಂ ತನ್ನ ಮೆಚ್ಚಂ ಸಲಿಸಿಯೆ ನೆಲನಂ ಕೊ[2]ಳ್ವನಿಂ
ತಳ್ವನೆನ್ಮೊಳ್ ।
[3]ಕಳ[ನ]ಂ ಬೇಡೆಯ್ದೆ ಕೇಳ್ದಂ ಬಗೆಯನಱಿಯಲಾಯ್ತೀಱಿಂ
ಮಂತೆಂದೆ ಪೇೞ್ ॥ ೯೩ ॥

---

1 ಳಿಂ। ನ (ಕ.). 2 ಳ್ವನತ್ತೊರ್ವನೆ (ಕ. ಖ.), ಳ್ವನಂ ತೊಳ್ವನ (ಗ.), ತ್ರಳ್ವನ (ಘ.). 3 ಕಳಱಿಂ (ಕ.), ಕಳರಂ (ಖ. ಘ.), ಪಳರಂ (ಗ.).

ವ॥ ಎಂದಜಾತಶತ್ರು ಶತ್ರುಪಕ್ಷ ಕ್ಷಯಂ ಮಾ[1]ಡುವುದ್ಯೋ
ತ್ತಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಣ ಭೇರಿಯಂ ಪೊಯ್ಸಿದಾಗಳ್—

ಮ ॥ ದೆಸೆಯಂ ಪೊತ್ತು ಮದೇಭ ರಾಜಿ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟೋಡಲ್ಕೆಗುಳ್ದತ್ತು
ಪ್ತ ಸಮುದ್ರಂ ಕರೆಗಣ್ಮಿ ತನ್ನವಧಿಯಂ ದಾಂಟಿತ್ತು ಜಾಂಡ
ಲ್ದು ಸಿಡಿಲ್ಪೊಯ್ದೊಡೆದೊಂದುತತ್ತಿಯವೊಲಾಯ್ತೆಂಬೊಂ
ಸಂದೆ
ಪೊಸತಂ ಭೂ ಭುವನಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದುದು ತತ್ಸನ್ನಾಹ ಭೇರಿ
॥

ಕರಿಗಳ್ ಭೃಂಗ ಕುಳಾಕುಳೀಕೃತ ಕಟೋಪೇತಂಗಳೊ

ಸಿರಮಂತೊಂದು ಗಜಕ್ಕೆ ನೂಱು ರಥಮಂತಾಸ್ಯಂದನ
ಱ

ತುರಗಂ ನೂಱನಿತುಂ ತುರಂಗ ದಳವೊಂದೊಂದರ್ಕೆ ನೂ

ಳ್ದಿರೆ ಬಲ್ಲರ್ ನಡೆ ನೋಡಿ ಕೂಡೆ ಪಡೆದತ್ತಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಸಂ
॥

ವ॥ ಅಂತು ಮಾಡಿದ ಪರಿಸಂಖ್ಯೆಯೊಳೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀ
ರಸು ತಲೆ ಬಱಿವಱಿಯೆಂದಭಿಮನ್ಯುಗೆ ಕೂಸಂ ಕೊಟ್ಟ
ವಿರಾಟಂ ಶ್ವೇತನುತ್ತರಂ ಶಂಖನೆಂಬ ಮೂವರ್ ಮಕ್ಕಳುಂ ಶ
ಶತದ್ಯುಮ್ನ ಶತಚಂದ್ರಂ ಮೊದಲಾಗಿ ಪ[2]ನ್ನೊರ್ವರ್ ತಮ್ಮಂ
ರಸು ನೆಲನದಿರೆ ಮುಂಗೋಳೊಳ್ ನಡೆಯೆ ದ್ರೌಪದಿ[3]ಯ
ನಣ್ಪುಮಂ ದ್ರೋಣನೊಳಾದ ಪರಿಭವಮುಮಂ ನೆನೆದೊಂದಕ್ಷೋ
ಬಲಂಬೆರಸು ದ್ರುಪದಂ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಶಿಖಂಡಿ ಚೇಕಿತಾನ
ಮನ್ಯೂತ್ತ[4]ಮೌಜಃ ಪುರುಕುತ್ಸು ವಿಚಿತ್ರಾದಿಗಳಪ್ಪ ತನ್ನ ಮಕ್ಕ

1 ಡಲು (ಕ.) 2 ಸ್ನಿ (ಕ.). 3 ಯಂ (ಕ.). 4 ಮೋ (ಕ. ಖ

ನೆಲಂ ಮೂರಿವಿಟ್ಟಂತೆ ಬಲವಕ್ಕದೊಳ್ ನಡೆಯೆ ಸುಭದ್ರೆ[1]ಯಕೊಟ್ಟ ನಣ್ಪಿಂಗನುಬಲಮಾಗಿ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ ತಮ್ಮಂ ಸಾತ್ಯಕಿ ವೃಷ್ಣಿ ಕಾಂಭೋಜ ಕುಳತಿಳಕರಪ್ಪ ಯಾದವರ ಕುಲದೊಡನೆಯಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಪತಿ ನಾಯಕಂ ಭೂಪತಿಯೆಡ[2]ವಕ್ಕದೊಳ್ ನಡೆಯೆ ಕೇಕಯ ವಿಷಯಾ ಧೀಶ್ವರರಪ್ಪ ಕೈ[3][ಕ]ಯರಯ್ವರುಮೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಬಲದೊಡನೆ ಸಿಡಿಲ ಮುರುಳಿಮಾಡಿದಂತು ಪಿಂಗೋಳೊಳ್ ನಡೆಯೆ ಪಾಂಡ್ಯಂ ಶ್ರೀಜಯ ಸೋಮಕರೊಡನೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಬಲಂಬೆರಸು ಸುತ್ತಿ[4]ಱಿದು ಬಳಸಿ ಬರೆ ಧರಣೀಂದ್ರನ ತಂಗೆಯಪ್ಪ [5]ಕನಕಲತೆಗಂ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನಂಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಮಗನಿಳಾವಂತನನಂತ ನಾಗರಾಜ ಬಲಂಬೆರಸು ನಾಗಲೋಕಮೆ ಕಿೞ್ತಿಟ್ಟು ಬರ್ಪಂತೆ ಬರೆ ಹಿಡಿಂಬೆಗಂ ಭೀಮಂಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಮಗಂ ಘಟೋತ್ಕಚನಱುವತ್ತೆಂಟು ಕೋಟಿ ರಾಕ್ಷಸ ಬಲಂಬೆರಸು ಬರೆ ಸಾಮಂತ ಚೂಡಾಮಣಿಯ ಕೃತೋಪಕಾರಮಂ ನೆನೆದಂಗದ ಪರ್ಣನೆಂಬ ಗಂಧರ್ವಂ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ಗಂಧರ್ವ ಬಲಮುಮಱುವತ್ತು ಸಾಸಿರ ಗಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆಗಳುಂಬೆರಸು ಗಂಧರ್ವಲೋಕಮೆ ಕಿೞ್ತಿಟ್ಟು ಬರ್ಪಂತೆ ಬರೆ ಮಹಾ ಪ್ರಚಂಡರುಂ ಪ್ರತಾಪಿಗಳುಮಪ್ಪ *ಪಂಚ ಪಾಂಡವರುಮಂಕದಭಿಮನ್ಯುವುಂ ಕೆಲ ಕೆಲದೊಳೋಲಗಿಸುತ್ತುಂ ಬರೆ ಕೊಂತಿಯ ಮಾವನಪ್ಪ ಕೊಂತಿಭೋಜನುಂ ಸೋಮಕಂ ಬೆರಸೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಬಲಂಬೆರಸು ಬರೆ ಮತ್ತಂ ಪ್ರಭ[6]ದ್ರೈಕಬ ಲಮುಮಂಗ ವಂಗ ಕಳಿಂಗ ಕೊಂಗ ಕೊಂಕಣ ಗೊಲ್ಲ ಕಾಂಭೋಜ ಮಗಧ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ವರಾಟ ಲಾಟ ಕರ್ಣಾಟ ಕರಹಾಟ ಮಳಯ ಸಾಳವ ನೇಪಾಳ [7]ಪಾರಿವ ಪಾರಿಯಾತ್ರ ಬರ್ಬರ ಕೋಸಳ ಕಾಶಿ ಕಾಶ್ಮೀರ ಕೌಶಿಕಾಂಧ್ರ ದ್ರವಿಳ ಗಜಮುಖಾಶ್ವಮುಖೋಷ್ಟ್ರಮುಖ ಖರಮುಖ ಮೇಷಮುಖಲಂಬಕರ್ಣ ಹಸ್ತಿಕರ್ಣಾಶ್ವಕರ್ಣ ತುರುಷ್ಕ ಪ್ರವರ ನಾನಾದ್ವೀಪ ದೇಶಾಧೀಶ್ವರರುಂ ಪಗೆಗಂ ಪಾೞಿಗಂ ಪರಿಭವಕ್ಕಂ

1 ಯಂ (ಕ.). 2 ವಂ (ಕ) 3 ಕೇ (ಸ). 4 ಡಿ (ಕ. ಖ.). 5 ಮದನ ಲತೆ [v. ೧೫ವ.]. 6 ದ್ರೆ (ಖ. ಗ. ಘ.). 7 ಪಾರ (ಸೀಕ) ಬರ್ಬರ (ಕ.), ಪಾರಿ ಬರ್ಬರ (ಖ.ಗ.).

* ಪ್ರುತ ಸೋಮಕಾದಿ ಉಪಪಾಂಡವರು.

ಪಟಿವೆಗಂ ಪಾಗುಡಕ್ಕಂ ಪಳಬದ್ಧಕ್ಕಂ ವೈವಾಹಿಕ ಸಂಬಂಧಕ್ಕಂ
ಕ್ಕಂ ಮೇರೆಗಂ ಅಟ್ಟಟ್ಟಿಗಂ ಸ್ವಾಮಿ ಭೃತ್ಯ ಸಂಬಂಧಕ್ಕಂ ದೋವ
ವೈಮೆಗಂ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕಂ ಮಹಾ ಸಮುದ್ರದೊಳ್ ಮಹಾ
ಕೂಡುವಂತೇಟಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಬಲಂ ಕೂಡಿ ನಡೆಯೆ ತನ್ನ
ತಮ್ಮಂದಿರೊಡನೆ ಮಂಗಳವಸವನಂಗೊಂಡು ಮಂಗಳ ಪ್ರಧಾ
ವಿಜಯ ಗಜಮನೇಱಿ ವಿದ್ಯೋತಮಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣಾವ
ಹೋಮಾಗ್ನಿಯುಂ ಬಲಂಗೊಂಡು ಬಲದ ಕೋಡ ಮೇಲೆ ಕೆಯ್ಯ
ಮುಖವಿಕ್ಷೇಪಣಂಗೆಯ್ದು ಘನಾಘನ ನಿನಾದದಿಂ ಬೃಂಹಿ
ವಿಜಯಗಜಮುಂ ನೆಲನಂ ಪೊಕ್ಕಡಂಗಿದ ಪಗೆವರನಗುಟ್ದು ಕೊ
ದಾಹರಿಸುವಂತೆ ದಕ್ಷಿಣ ಚರಣದೊಳ್ ನೆಲನಂ [1]ಪರಡಿ ಗಂಭೀರ
ದಿಂ ಹೇಷಿತಂಗೆಯ್ದು ವಿಜಯಹಯಮುಂ ವಿಜಯನ ವಿಜ
ಸೂಚಿಸೆ—

ಮಂ॥ ಎಸಗಿತ್ತಂದನುಕೂಲ ಮಂದ ಪವನಂ, ಪೆಣ್ದುಂಬಿಗಳ್

ಮುಸುಱುತ್ತುಂ ಬರೆ ಬಂದುದಿಂದ್ರವನದಿಂ ಪೂವಂದಲ

ರ್ಜಿಸುವಂತಾದುದು ದೇವ ದುಂದುಭಿ ಜಯ ಪ್ರಾರಂಭ
ಸಾ

ತೆಸೆದತ್ತಚ್ಚರಿಯಪ್ಪಿನಂ ಜಯ ಜಯ ಧ್ವಾನಂ ದಿಗಂತಂ

ವ ॥ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್—

ಶಾ॥ ವಾ[2][ತ್ಯಾ] ದುರ್ಧರ ಗಂಧ ಸಿಂಧುರ [3]ಕಟ ಸ್ರೋತಸ್ಸವ

ವ್ರಾತೇಂದಿಂದಿರ ಚಂಡ ತಾಂಡವ ಕಲ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಶ್ರೀ

1 ಪುದುಡಿಸುವ (ಕ. ಗ.), ಪುದುಡಿ (ಖ.), 2 ತಾ (ಸ.). 3 ಘಟಾ
ಘಟೋ (ಖ.), ಘಟ (ಗ.). 4 ನ್ಮುಖ (ಕ. ಖ), ನ್ಮಹ (ಗ.).

ಕಿಂಚಾಕಸ್ಮಿಕ ಪಾಂಸು ಪಲ್ಲವ ಜಳಸ್ಯಂದೀ ಸದಾ ಸಿಂಧುರ ।
ಪ್ರಾ[1]ಗೇಯಂ ಪ್ರಿಯಗಳ್ಳ ಭೂಪತಿ ಚಮೂ ಪ್ರಸ್ಥಾನಮಾಚಕ್ಷತೇ
|| ೯೭ ||

|| ಎಂಬ ಮಂಗಳ ಪಾಠಕರ ಮಂಗಳ ವೃತ್ತೋಚ್ಚಾರಣೆಗಳಿಸೆಯೆ
ರ್ಮಪುತ್ರಂ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಾಭಿಮುಖನಾದಾಗಳ್—

ಂ || ಧ್ವಜಮಯಮಂಬರಂ ಗಜಮಯಂ ಭುವನಂ ಪ್ರಳಯ ಪ್ರಚಂಡ
ಭೂ ।
ಭುಜಮಯಮಷ್ಟದಿಗ್ವಳಯಮಶ್ವಮಯಂ ಜಗತೀ ತಳಂ ರಥ ||
ವ್ರಜಮಯಮುಂ ಪದಾತಿಮಯಮುಂ ನೆಱೆಯಾದುದು[2]ಕಾಡು
ಕೋಡು [3]ಮಾರ್ ।
ತ್ರಿಜಗದೊಳಾಂಪರೀ ಬಲಮನಿನ್ನೆನಿಸಿತ್ತು ಚತುರ್ಬಲಾರ್ಣವಂ
|| ೯೮ ||

ಎಣಿಕೆಗಳುಂಬಮುಂ ಪಿರಿದುಮಾದ ಪದಾತಿ ವರೂಥ ವಾಜಿ ವಾ
ರಣ ಬಲದಿಂದಮಿರ್ಮಡಿಸೆ ಧಾತ್ರಿಯ ಬಿಣ್ಪೆನಗೆಂದಿನಂದವ ||
ಲ್ತಣಕಮಿದೆಂದು ಕಣ್ ತುಮುಟೆ ಪೆರ್ಬಡೆಯಿಂ ಮಣಿ ಸೂಸೆ
ಬೇಸಱಿಂ ।
ತಿಣುಕಿದನಾನಲುಮ್ಮಳಿಸಿ ಶೇಷನಶೇಷ ಮಹೀ ವಿಭಾಗಮಂ ||೯೯||

ಎ || ಏಱಿದ ಪೊನ್ನ ಪ[4]ಣ್ಣುಗೆಯ ಪೆರ್ವಿಡಿ ಕಟ್ಟಿದಿರಾಗೆ ಮುಂದೆ ಬಂ ।
ದೇಱಿದ ಚೆನ್ನಗನ್ನಡಿಯ ಚೇಟಿಕೆ ಬೀಸುವ ಕುಂಚಮೆಯ್ದೆ ಮೆ ||
ಯ್ದೋಱುವ ಗಾಡಿ ಕಾಂಚನದ ದಂಡದ ಸೀಗುರಿ
ನೋಟಿಪ್ಪಡಾರುಮಂ ।
ಮಾಱೆ ಮನೋಜನೊಡ್ಡೆನಿಸಿದರ್ ನಡೆತಂದ ನರೇಂದ್ರ ಕಾಂತೆ
ಯರ್ || ೧೦೦ ||

---

1 ಲೇ (ಘ). 2 ತಾಡು ತೋಡು (ಕ.), ಕಾಡತೋಡು (ಗ.). 3 ಮೀ
ಖ. ಗ. ಘ.). 4 ಣ್ಣೆ (ಕ.).

ಕಂ || ಅಂತು ತಿರುವಿಂ ಬರ್ದುಂಕಿದ ।
ಕಂತುವನಸೆಗಣೆಗಳಂತೆವೋಲ್ ನಡೆತಂದರ್ ||
ಸಂತಸದೆ ಪೊನ್ನ ಕಳಸದ ।
ದಂತದ ಸಿವಿಗೆಗಳನೇಱಿ ಭೋಗಿಯರರೆಬರ್ || ೧

ಹರಿಣೀಪ್ಲುತಂ || ನಡೆಯೆ ತುರಗಂ ಪೊನ್ನಾಯೋಗಂಗಳಿಂದಮದೆ

ಪಡೆಯೆ ನೆಱಲಂ ಚಂಚತ್ಸಿಂಛಾತಪತ್ರಮ [1][ಕೊ]ಡೆ ತ ||
ವ್ಮೊಡನೆ ಬರೆ ಬಂದೆತ್ತಂ ಪತ್ತೆಂಟು ದೇ[2]ಸೆ ವಿಳಾಸಮೊಳ್
ತೊಡರೆ ಚಱತಂಬಂದರ್ ಕಣ್ಗೊಪ್ಪಿರಲ್ ವರ ಭೋಗಿಯರ
|| ೧

ಚಂ || ಸಡಹುಡನಪ್ಪ ಕಟ್ಟಿ [3]ಕೊಡೆ ಸಂತಸದಿಂ ಪೆಜಗೇಱಿ ಬಪ
ನ್ನಡಿವಿಡಿದಾಕೆ ಚಿನ್ನದ ಸವಂಗಮಪೂರ್ವದ ಪೊಚ್ಚೆಯಂ
ಣ್ಬಡೆದ ಸುವರ್ಣ ಪಾರಿವದ ಕುಪ್ಪಸಮೊಪ್ಪೆ ಬೆಡಂಗನಾಳ್
ಣ್ಗೆಡಱಿವೆ ಪೆಂಡವಾಸದ ವಿಳಾಸದ ಸೂಳೆಯರೊಪ್ಪಿ ತೋಱ
|| ೧

ಮ || ನಡೆಯಲ್ಬಂದಿಱಿಯಲ್ಕೆ ತಕ್ಕ ತುರಂಗಂ ಭೋರೆಂದು ಬರ್ಪೊ

ಬಡು ಬಂದೆತ್ತಿಸಿದೊಂದು ಸತ್ತಿಗೆ ಕರಂ ಮೆಯ್ವೆತ್ತ [4][ಮು]
ಯ್ವಾಗ
ಗಡುಮಾರ್ಗಂ ಕುಡುತಿರ್ಪ ಕಪ್ಪುರದ ಬಂಬಲ್ದಂಬುಲಂ

ಪಡೆಗೆಲ್ಲಂ ಪಡೆವನ್ನೆಗಂ ನಡೆದರಂದೆತ್ತಂ ಕೆಲರ್ ನಾಯಕರ್
|| ೧

1 . . . (ಕ.), ವಾ (ಬ. ಗ. ಘ.). 2 ಶಿ (ಕ.). 3 ಕಡೆ (ಗ.), ಕುಡೆ
4 ಮೆ (ಸ.).

ವ || ಮತ್ತಂ ಸಸಂಭ್ರಮ ಪ್ರಚಳಿತ ಸಮದ ಗಜ ಘಟಾ ಘಂಟಾ
ವಂಗಳಿಂದಂ ತುರಂಗಮ ಹೇಷಿತಂಗಳಿಂದಂ ಮಹಾ ಸಾಮಂತರ ಪ[1]ದಿರ
ಪ]ಜಿ[3]ಗಳಿಂದಮುಗುರ್ವಾಗೆ ನಡೆವ ಬೀಡಿಂಗೆ ಬೀಡುವಿಡಲ್, ನೆಲನು
ೂಲೆಗಲ್ಲಳ್ಗೆ ಬೆಟ್ಟುಗಳುಂ ಗುಡಿಯ ಗೂಂಟಕ್ಕೆ ಬಲ್ಲಡವಿಗಳುಂ ದಂಡಿ
ಗೆ ವೇಣು ವನಂಗಳುಮಾನೆಗಂಬಕ್ಕೆ ಪೆರ್ಮರಂಗಳುಮಾ ಪಡೆಗೆ
ಜಿ[3]ಯವೆನಿಸಿ ಪಾಂಡವರೇಟಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಬಲಂಬೆರಸೇೞುಂ ಸಮುದ್ರಂ
ಳುಂ ಮೇರೆದಪ್ಪಿ ಬರ್ಪಂತಿರೆ ಬಂದು ಕಡಿತ ಮಿಕ್ಕಿದಂತಿರ್ದ ಸಮ
ತುರಶ್ರಂ ನಾಲ್ವತ್ತೆಣ್ಗಾವು[2]ದು ಪರಿ ಪ್ರಮಾಣಮೆನಿಪ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಮ
ಯ್ದೆವಂದದಱ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಶಾ ಭಾಗದೊಳ್ ಮುನ್ನೆ ಪರಶುರಾಮ
ಲೋಕದೊಳುಳ್ಳರಸು, ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲರುಮನಿರ್ಪತ್ತೊಂದು ಸೂೞ್ವರಂ
ಟಿ[3] ಪೆಸರಿಲ್ಲದಂತೆ ಕೊಂದು ತಂದೆಯ ಪಗೆಗೆಂದಲ್ಲಿಯೆ ತಂದು ನಿಜ
ಶಿತ ಪರಶು ಧಾರೆಗಳಿಂ ನೆತ್ತರ್ ಸೂಸಿ ಪಾಯೆ ಕಡಿದವರ ನೆತ್ತರ ಧಾರೆ
ೂಳ್ ತೀವಿ ತನ್ನ ತಾಯಂ ನೀರಿೞಿಪಲುಂ ತಾನುಂ ಮಿಂದು ತನ್ನ
ಂದೆಗೆ ನೀರ್ಗುಡಲುಮೆಂದು ಮಾಡಿದ ಶಮಂತ ಪಂಚಕಂಗಳೆಂಬಯ್ದು
ರ್ಮಡುಗಳ ಕೆಲದೊಳೆಡೆಯಱಿದು ಬೀಡಂ ಬಿಡಿಸಿ—

|| ವೀರ ಕ್ಷೇತ್ರಮ[3]ಗುರ್ವಿಗಂಕದ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಂ ಬಲ[4]ಸ್ಥರ್ ಮಹಾ |
ಕ್ರೂರಾರಾತಿಗಳೆನ್ನ ದೋರ್ವಲದಗುರ್ವಿಂದಂ ತ್ರಿಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಂ||
ಹಾರಂ ಮಾಡಿದ ಭೈರವ ಪ್ರಭುವಿನೊಂದಾಕಾರದಿಂ ವೈರಿ ಸಂ |
ಹಾರಂ ಮಾಡವೆ ಮಾಣೆನೆಂದು ಹರಿಗಂ ಕೆಯ್ಕೊಂಡನುತ್ಸಾಹಮಂ
|| ೧೦೫ ||

ಇದು ವಿವಿಧ ವಿಬುಧ ಜನ ವಿನುತ ಜಿನ ಪದಾಂಭೋಜ ವರ ಪ್ರಸಾದೋತ್ಪನ್ನ
ಪ್ರಸನ್ನ ಗಂಭೀರ ವಚನ ರಚನ ಚತುರ ಕವಿತಾ ಗುಣಾರ್ಣವ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯದೊಳ್
ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ

———

1 ಡಿಯಜಿವ (ಕ. ಖ.), ದಿರವ (ಗ. ಘ.). 2 ದ (ಕ. ಖ, ದಂ (ಘ.).
ಬ (ಕ.). 4 ಸಂ (ಖ. ಗ. ಘ.).

ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀ ನಾರೀ ವಲ್ಲಭನಭಿ।
ಮಾನಧನಂ ಹರಿಗನಾ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಂ ॥
ತೇನುಂ [1]ಮಾಣದೆ ಬಿಟ್ಟುದ ।
ನಾ ನೆಗಟ್ದ ಸುಯೋಧನಂಗೆ ಚರರಱಿಪುವುದುಂ ॥

ಗುರು ಗುರುಸುತ ಶಕುನಿ ಕೃಪಾಂ ।
ಗ ರಾಜರಂ ಬರಿಸಿ ನುಡಿದನವನಿಪನೇಂ ಕೇ ॥
ಳ್ದಿರೆ ಪಾಂಡುಸುತರ ಮುನಿಸಿನ ।
ತಱಿಸಲವಿನ ಚಲದ ಬಲದ ಕಲಿತನದಳವಂ ॥

ಬಂದು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಳ ।
ವೊಂದಿರೆ ನಮ್ಮೊಳ್ ಕಡಂಗಿ ಮಿಗೆ ತಳ್ತಿಱಿಯ ॥
ಲ್ಕೆಂದಾನುಂ ಬಂದಿರ್ದರಿ ।
ದೇಂ ದಾಯಿಗತನಮನೆಮಗವರ್ ತೋಱಿದಪರ್ ॥

ಮ ॥ ಪಡೆವಳ್ಳಂ ಗಡಮಾ ಬಲಕ್ಕೆ [2]ದಲೆ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನೆಂಬೊಳ್ಳಿ
ಪಡೆಯೊಳ್ ಗಂಡನುಮಾ ಮೊಲಂ ದ್ರುಪದನುಂ [3]ಪೇರೊಟ್ಟಿ
ಮತ್ಸ್ಯ
ಗಡಮಂತಾ ಬಲಕಾಳ್ದನೇನಱಿಯಿರೇ ಧರ್ಮಜ್ಞನಾ ಧರ್ಮ
ಗಡಮೇಂ ನಾಯಕರೊಳ್ಳಿದರ್ ನೆರೆದರೋ ಕಾದಲ್ಕೆಮತ್ಸೈ
ದೊಳ್॥

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂ ಕುಂಭಸಂಭವನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ ॥ ಕಳವೇಟ್ದ್ರಿ ಕುರುಭೂಮಿಯಂ ಕಳಕವರ್ ವಂದಿರ್ದರೆಂದ
ದೆ
ರ್ವಳ ಚಾತುರ್ವಳ ತತ್ಸುಹೃದ್ಬಳಮನಿನ್ನೇಗೇಳ್ದಪೈ ಪಾಂಡ

1 ಬಗೆಯದೆ (ಘ .). 2 ರ (ಕ. ಖ. ಗ). 3 ಪೆಣ್ಗೊ (ಖ.), ಪೆಣ್ಗೊ

ಬಳ ಸಂಪನ್ನರುದಗ್ರ ದೈವಬಳ ಸಂಪನ್ನರ್ ಮುರುಳ್ಮಾ[1]ತನಿ ।
ನ್ನುೞಿ ಗಾಂಗೇಯರ ಪೇಳ್ದುದೊಂದು ತೆಱದಿಂ ನೀಂ ಕಾದು
ದುರ್ಯೋಧನಾ ॥ ೫ ॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಾ ಮಾತಂ ಮನದೇಗೊಂಡಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದನಿ ...ಮಮಂ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ನಿಶಾಸಮಯದೊಳ್ ಪತ್ತೆಂಟು ಕೆಯ್ದೀವಿಗೆಗಳ ...ಗಿನೊ[2]ಳಂ ಕತಿಪಯ ಪರಿಜನ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ರಾಜರಾಜಂ ಸಿಂಧು ...ರಮನೆಗೆವಂದು ವಾಹನದಿಂದಮಿೞಿದು ಕುರುಪಿತಾಮಹಂಗೆಱಗಿ ...ಡೆವಡುವುದುಂ ಪರಸಿ ಮಂಚದೊಳೇಱಲ್ ಕರೆದೊಡೊಲ್ಲೆಂ ...ಹಾ ಪ್ರಸಾದಮಿಂತಿರ್ಪೆನೆಂದು ಮಣಿಮಯ [3]ಹೇಮಾಸನದೊಳ್ ...ಳ್ದಿರ್ದನಂ ನೋಡಿ ಕಜ್ಜಂ ಪುಟ್ಟಿದೊಡೆಮಗೆ ಬೞಿ[4]ಯಟ್ಟದೀಪೊೞ್ತು ...ವುದು ಮನವಾೞ್ತಿಗೆೞ್ತಂದೆಯೆಂದೊಡೆ ಸುಯೋಧನನಿಂತೆಂದಂ—

ಹರಿ ಬಲದಿಂ ಪಾಂಡವರನು ।
ವರಮಂ ಪೊತ್ತಿಸಿದ[5]ರೆನ್ನೊ[ಳಾಂ] ಕರ[ಮುೞಿದಾ] ॥
ಹರಿಯಂ ಕೋಡಗಗಟ್ಟಾ ।
ಗಿರೆ ಕಟ್ಟಿದೊಡಂದು ನೀಮೆ ಬಿಡಿಸಿದಿರಲ್ತೇ ॥ ೬ ॥

ಕರಿಗಂ ಪರಮಾಣುಗಮಂ ।
ತರವಾವುದೊ ನಿಮಗಮಸುರ ವೈರಿಗ[6]ಮೇನಂ
ತರಮಂತೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗ್ಗದ ।
ಪರಶುಧರಂ ಪೊಣರ್ದು ತಾನದಂದೇನಾದಂ ॥ ೭ ॥

ಪಿಡಿದರವರಸುರ ವೈರಿಯ ।
ನೊಡಂಬಡಿಂ ತೊೞ್ತುವೆಸದಿನಾಂ ನಿಮ್ಮಡಿಯಂ ॥

1 ತಿನೇಗಳ (ಕ.). 2 ಳ್ (ಕ.). 3 ಲೋಹಾ (ಕ. ಖ. ಗ.). 4 ಯನ ...ಖ.). 5 ರಾಸೆ ಕರಮಾದರವಾ (ಕ.), ರೆನ್ನೊಳ್ ಕರಮಾ (ಖ.), ರೆನ್ನೊಳ್ ...ಮಾದರವಾ (ಗ.), ರೆನ್ನೊಳ್ ಕೇಳ್ । ಕರಮಾದರವಾ (ಘ.). 6 ಮೆಂ ... ಗ. ಘ.) ಮಿಂ ? (ಪ.).

ಪಿಡಿದೆ[1]ನದೇಂತಾ[2]ನೆ[ಚ್ಚು]ಂ ।
ಪಿಡಿ[3]ದೊಡವರ್ಗಂದು [4][ಪಿ]ಡಿದರೆನ್ನ [5][ರೆ] ಗೆಲ್ಲಂ ॥ ೮

ಮ ॥ ಕೊರಲೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದ ದೇವಿಯಂತಿರುರದೊಳ್ ಶ್ರೀ ತೊಟ್ಟಿಲೊ
ತರಮೆನ್ನೊಳ್ ನೆಲಸಿತ್ತು ನಿಮ್ಮ ದಯೆಯಿಂ ನಿಮ್ಮಂ ಕರಂ ನ
ಸಂ
ಗರಮಂ ಬಲ್ಲಿದರೊಳ್ ಪೊಣರ್ಚಿದೆನದರ್ಕೆನ್ನೊಳ್ [6]ರಣಶ್ರೀ
[7]ರಣಾ
ಜಿರದೊಳ್ ಮಾಣದೆ ಪೊರ್ದುವಂತೆ ಬೆಸಸಿಂ ನಿಮ್ಮೊಂದಭಿ
ಪ್ರಾಯಮಂ ॥೯

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದ ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮನ ನಯದ ವಿನಯದ ಸು
ಗಳ್ಗೆ ಕರುಣಿಸಿ ಕುರುವೃದ್ಧನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ ॥ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂ ನುಡಿದಾರ್ತನೆ ಹರಿ ಭರಂಗೆಯ್ದಾರ್ತನೇ ನೀಂ ಪೃಥಾ
ಸುತರಂ ನೋಯಿಸಲಾಗದೆಂದು ನುಡಿದೇನಾಮಾರ್ತೆಮೇ
ನಿನ್ನೊರಂ
ಟುತನಂ ಕೈಗಣ್ಮಿವಾಯ್ತು ದಪ್ಪೊಡೆ ಮಹಾಭಾರಾವತಾರಂ ರಣೋ
ದ್ಯತನಾಗೆಂಬುದನೆಮ್ಮನನ್ಯರಪೋಲೇಂ ನೀಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ
ಲ್ವೇಟ್ಪುದೇ ॥ ೧೦

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದು ದುರ್ಯೋಧನ
ಪೋಗಿಸಿತ್ತ ಗಾಂಗೇಯಂ ತನ್ನಂತರ್ಗತಮೊಳ್—

---

1 ನೆನಗಾದ (ಕ.), ನಂತಾದ (ಖ.), ನನಂತಾ(ಗ.). 2 ನಚ್ಚಂ (ಕ.ಖ.ಘ.
ನೆಚ್ಚಂ (ಗ.). 3 ದೊಡನು (ಕ.), ದೆನ (ಖ. ಗ. ಘ.). 4 ಪಿಡಿದೊಡೆಂ (ಕ.
ಪಿಡದರೆಂ(ಖ. ಗ. ಘ.). 5 ದೆ (ಕ.), ತೆ (ಖ, ಗ. ಘ.). 6 ಜಯ ? (ಪ
7 ಯನಾ (ಘ.).

ಕಂ॥ ಅಣಿಯರವೊದವಿದ ಮುಳಿಸಿನೊ।
ಳಣಮುಜಿದವರೆಂದು ರಣದೆ ಜಯಿಸಲ್ ನಾರಾ।
ಯಣನೊಳಮುದಾತ್ತ ನಾರಾ।
ಯಣನೊಳಮಿಂತೆತ್ತಿಕೊಂಡ ಗಂಡರುಮೊಳರೇ ॥ ೧೧ ॥

ಎನ್ನನೆ ನಚ್ಚಿದನನುವರ।
ಕೆನ್ನನೆ ಪೂಣಿಸಿದನೆನಗೆರಟ್ಟಿಂಡಮುಮೋ॥
ರನ್ನರಿ ದಲೆಂತು ಕಾದುವೆ।
ನೆನ್ನಯ ಮಕ್ಕಳೊಳಮೆನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೊಳಂ ॥ ೧೨ ॥

ಮಕ್ಕಳ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ರಥ।
ಮೆಕ್ಕೆಯಿನೆಡೆಗೊಂಡೊಡವರನೋವದೆ ರಣದೊಳ್॥
ಮಕ್ಕಳನಾಂ ಕೊಂದೊಡೆ ತ।
ನಿಕ್ಕಿದ ತತ್ತಿಯನೆ ಪಾವು ನೊಣೆವಂತಕ್ಕುಂ ॥ ೧೩ ॥

ನರ ನಾರಾಯಣರಿರ್ವರೆ।
ಧುರದೊಳ್ ಮಾರ್ಕೊಳ್ವರೆನ್ನನೊರ್ವಂ ಮೊಮ್ಮಂ॥
ಪರಮ ಗುರುವೊರ್ವನವರಿ।
ರ್ವರುಮಂ ಕಾದಱಿವೆನುಱಿದ ರಿಪು ನೃಪ
ಬಲಮಂ॥ ೧೪ ॥

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನೊಳ್ ಬಗೆಯುತ್ತಿರ್ಪಿನಮತ್ತ ದುರ್ಯೋಧನಂ ಸಹಸ್ರ ಕಿರಣೋದಯದೊಳನೇಕ ಸಹಸ್ರ ನರಪತಿ ಪರಿವೃತನುಮಾಗಿ ಮಂದಾಕಿನೀ ತನೂಜಂಗೆ ಬಱಿಯನಟ್ಟಿ ಬರಿಸಿ ಮಣಿಮಯ ಪೀಠದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ದೇವಾಸುರ ಯುದ್ಧದೊಳ್ ಗುಹಂಗೆ ವೀರಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟುವ ಪುರಂದರನಂದಮನೆಪೋಲ್ತು—

ಉ॥ ತುಂಗ ಮೃದಂಗ ಶಂಖ ಪಟಹ ಧ್ವನಿ ದಿಕ್ತಟದಂತನೆಯ್ದೆ ವಾ।
ರಾಂಗನೆಯರ್ ಚಳಲ್ಲುಳಿತ ಚಾಮರಮಂ ನೆರೆದಿಕ್ಕೆ ಪಂಚ ರ॥

ತ್ನಂಗಳುಮಂ ಪುದುಂಗೊಳಿಸಿ ಪೊಂಗಳಸಂಗಳೊಳಿರ್ದ ಪು

ಯಂಗಳೊಳಬ್ಧಿಜಂ ಮಿಸಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದನಾ ವಿಭು ವೀರಪಟ್ಟ

ವ॥ ಅಂತು ಪರಶುರಾಮನನಂಜಿಸಿದ ವೀರಂಗೆ ವೀರಪ
ಕಟ್ಟಿ ಪಗೆವರನೆನ್ನ ಮಂಚದ ಕಾಲೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದೆನೆಂದು ಪ್ರೊಟ್ಟ
ಸುಯೋಧನನ ನುಡಿಯನವಕರ್ಣಿಸಿ ಕರ್ಣನಿಂತೆಂದಂ—

ಚಂ॥ ಭಗವತಿಯೇಱುವೇಱ್ವ ತೆರದಿಂ ಕಥೆಯಾಯ್ತಿವರೇಱು ನಿ
ಬಗೆದಿವರಿನ್ನು ಮ್ಲಾಂತಿಱುವರೆಂದು ವಿಮೋಹಿಸಿ ವೀರಪಟ್ಟ
ಬಗೆಯದೆ ಕಟ್ಟಿಪೈ ಗುರುಗಳಂ ಕುಲವೃದ್ಧರನಾಜಿಗುಯ್ದು
ಮ್ಮಗೆ ಪಗೆವಾಡಿಯೊಳ್ ನಗಿಸಿಕೊಂಡೊಡೆ ಬಂದಪುದೇಂ
ಧನಾ

ಕಂ॥ ಕಟ್ಟಿದ ಪಟ್ಟಮೆ ಸರವಿಗೆ।
ನೆಟ್ಟನೆ ಡೊರೆ ಪಿಡಿದ ಬಿಲ್ಲೆ ದಂಟೆಂಗೆಣೆ ಕ॥
ಣ್ಗೆಟ್ಟ ಮುದುಪಂಗೆ ಪಗೆವರ।
ನಿಟ್ಟೆಲ್ವಂ ಮುಱಿವೊಡೆನಗೆ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಾ ।

ಆದಿಯೊಳವರಂ ಪಿರಿದೊಂ।
ದಾದರದಿಂ ನಡೆಪಿವಜ್ಜರಪ್ಪುದಱಿಂದಂ॥
ಕಾದರಿವರವರೊಳವರುಂ।
ಕಾದರ್ ನೆರೆದಿವರೊಳೆಂತು ನಂಬುವೆ ನೃಪತೀ ।

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಾ ನುಡಿಗೆ ಸಿಡಿಲ್ದು ಕುಂಬಸಂಭವನಿಂತೆ

ಕಂ॥ ಸಿಂಗದ ಮುಪ್ಪುಂ ನೆಗೞ್ದೀ।
ಗಾಂಗೇಯರ ಮುಪ್ಪುಮಿೞಿಕೆವಡೆಗುಮೆ ವನಮಾ

ತಂಗಂಗಳಿನಸುಹೃಚ್ಛತು ।
ರಂಗ ಬಲಂಗಳಿನದೆಂತು [1]ಮಂಗಾಧಿಪತೀ ॥ ೧೯ ॥

ಕುಲಜರನುದ್ಧತರಂ ಭುಜ ।
ಬಲಯುತರಂ ಹಿತರನೀ ಸಭಾ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ॥
ಗ್ಗಲಿಸಿದ ಮದದಿಂ ಸಾಲಗೆ !
ಕುಲಮಂ ತುಬ್ಬುವವೊಲುಜಿದೆ ನೀಂ ಕೆಡೆ ನುಡಿವೈ ॥ ೨೦ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ನುಡಿದ ಗುರುವಿನ ಕರ್ಣಕಠೋರ ವಚನಂಗಳ್ಗೆ
ರ್ಣಂಕಿನಿಸಿ—

ಂ ॥ ಕುಲಮನೆ ಮುನ್ನ ಮುಗ್ಗಡಿಸಿರೇಂ ಗಳ ನಿಮ್ಮ ಕುಲಂಗಳಾಂತು ಮಾ ।
ರ್ಮಲೆವನನಟ್ಟಿ ತಿಂಬುವೆ ಕುಲಂ ಕುಲಮಲ್ತು ಚಲಂ ಕುಲಂ ಗುಣಂ ॥
ಲಮಭಿಮಾನಮೊಂದೆ ಕುಲ[ಮಣ್ಮು ಕುಲಂ] ಬಗೆವಾಗಳೀ [ಗಳೀ] ।
ಲಹದೊಳಣ್ಣ ನಿಮ್ಮ ಕುಲಮಾಕುಲಮಂ ನಿಮಗುಂಟು ಮಾಡುಗುಂ ॥ ೨೧ ॥

ಕಂ ॥ ಗಂಗಾಸುತಂ ಪೃಥಾಸುತ ।
ರಂ ಗೆಲ್ದೊಡೆ ತಪಕೆ ಪೋಪೆನೆವರ್ಗಳ್ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ ॥
ಗಾಂಗೇಯನಱಿದೊಡಹಿತರ ।
ನಾಂ ಗೆಲೆ ತಳ್ತಿಱಿವೆನನ್ನೆಗಂ ಬಿಲ್ವಿಡಿಯೆಂ ॥ ೨೨ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಕರ್ಣಂ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆಯ್ವುದುಂ ಸಿಂಧುತನೂಜ
ಂತೆಂದಂ—

ಂ ॥ ಕಲಿತನದುರ್ಕು ಜವ್ವನದ ಸೊರ್ಕು ನಿಜೇಶನ ನಚ್ಚು ಮಿಕ್ಕ ತೋ ।
ಳ್ವಲದ ಪೊಡರ್ಪು ಕರ್ಣ ನಿನಗುಳ್ಳನಿತೇನೆನಗುಂಟೆ ಭಾರತಂ ॥

---

1 ದಾಶಾ (ಕ.).

ಕಲಹಮಿದಿರ್ಚುವಂ ಹರಿಗನಪ್ಪೊಡೆ ಮೊಕ್ಕಳಮೇಕೆ ನೀಂ ಪ
ಚಲಿವಪೆಯಣ್ಣ ಸೂ[1]ೞ್ಪಿಡೆಯಲಪ್ಪುದು ಕಾಣ ಮಹಾಜಿ
ದೊಳ್ ॥

ವ॥ ಎಂದು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ॥ ಮುದುಪರ ಬಿಲ್ಬಲ್ಮೆಯುಮಿಱು ।
ವದಟುಂ ಬಗೆವಾಗಳಣ್ಣನೆಂದಂತುಟೆ ತ ॥
ಪ್ಪದು ಕರಮೆ ತುಚ್ಛಮಕ್ಕುಂ ।
ಕದನದೊಳಿನ್ನೆನ್ನ [2]ನುಡಿದ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳಿಂ ॥

ಮ॥ ಪಿಡಿಯೆಂ ಚಕ್ರಮನೆಂಬ ಚಕ್ರಿ[3]ಯನಿಳಾ ಚಕ್ರಂ ಭಯಂ
ಪಿಡಿಯಿಪ್ಪೆಂ ಕರಚಕ್ರಮಂ ನರ ರಥಂ ತೂಳ್ದಾ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದ
ಪಡುವೆಣ್ಣಾವುದು ಪೋಗೆ [4]ಪೋಗಡಿಸುವೆಂ ನಿಚ್ಚಂ ಧರಾಧೀಶ
ಪಡಲಿಟ್ಟಂತಿರೆ [5]ಪೂಣ್ಪಿನೋವದೆ ಪಯಿಂಛಾಸಿರ್ವರಂ ಯ
ದೊಳ್ ॥

ವ॥ ಎಂದು ಮಹಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾರೂಢನಾದ ಗಾಂಗೇಯನಳ
ವಲ್ಲದೆ ಪೊಗಟ್ಟಿವರಂ ಬೀಡಿಂಗೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಿಮೆಂದು ಕಳಿಪಿ ವ
ದಿವಸಂ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಭೇರಿಯಂ ಪೊಯ್ಸಿದಾಗಳ

ಮ॥ ಕೆಡೆದಂ ಪದ್ಮಜನಾಸನಾಂಬುರುಹದಿಂದಾಗಳ್ ಸುರೇಂದ್ರಾ
ನಡುಗಿತ್ತರ್ಕನಳುರ್ಕೆಗೆಟ್ಟು ನಭದಿಂ ತೂಳ್ದಂ ಮರುಳ್ದಪ್ಪಿದ
ಮೃಡನಂ ಗೌರಿ ಸಮಸ್ತಮೀ ತ್ರಿಭುವನಂ ಪಂಕೇಜ ಪತ್ರಾ
ವೋ
ನಡುಗಿತ್ತೆಂಬಿನಮುರ್ವಿ ಪರ್ವಿದುದು ತತ್ಸನ್ನಾಹ ಭೇರೀ
॥

1 ಟ್ಟಿ (ಕ.). 2 ಪೇಟ್ಟಿ (ಕ.). 3 ಯಿ (ಗ.). 4 ಪೋಗಲೆ (
5 ಕೊಲ್ವೆ ನಾನಯುತಮುಂ ಭೂಪಾಲರಂ (ಖ.).

ವ॥ ಅಂತು ಮೊಱಗುವ ಭೇರೀ ರವದೊಡನೆ ನೆಲಂ ಮೊಱಗೆಯುಂ
ತಳ್ತಿತ್ತಿದ ವಿಚಿತ್ರ ಕೇತುಗಳೊಡನುತ್ಪಾತಕೇತುಗಳ್ ಮೂಡೆಯುಂ
ಪಿರ್ವೆಂಡಿರ್ ಸೂಸುವ ಸೇಸೆಯೊಡನೆ ರುಧಿರ ವರ್ಷಂ [1]ಸುರಿಯೆಯುಂ
ಂತ ಪುರೋಹಿತ ಜಯ ಜಯ ಧ್ವನಿಗಳೊಡನೆ ಹಾಹಾಕ್ರಂದನ ಧ್ವನಿಗಳ
ಮಿತ್ತಮಾಕಾಶದೊಳ್ ನೆಗೞ್ತೆಯುಂ ಕಾದುವೆನೆಂದು ನೆಗೞ್ತೆ ನುಡಿದ
ುಡಿಯುಮಂ ಪಿಡಿದ ಚಲಮುಮಂ ಬಗೆದು ಸೆರಗಂ ಬೆರಗುಮಂ
ುಗೆಯದೆ ಮಂಗಳಾಭರಣದೊಳ್ ನೆಱೆಯೆಕೆಯ್ಗೆಯ್ದು ಮುತ್ತಿನ
ರಾಣಿಕದ ಮಂಡನಾಯೋಗಂಗಳೊಳಾಯೋಗಂಗೊಂಡು ಬಂದ
ದಾಂಧ ಗಂಧ ಸಿಂಧುರಮಪ್ಪ ಪಟ್ಟವರ್ಧನದ ಬೆಂಗೆವಾಯ್ದು—

ಕಂ॥ ನಯಮನಯಂ ಜಯಮೆನಗಪ।
ಜಯಮಿದು ಯಶಮಯಶಮೆಂಬಿದಂ ಬಗೆಯದೆ ನಿ॥
ಶ್ಚಯಿಸಿ, ಕಲಹಮನೆ ಮನದೊಳ್।
ಭಯಮಱಿಯದ ಕಲಿ ಸುಯೋಧನಂ ಪೊಱಮಟ್ಟಂ
॥೨೭॥

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಱಮಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಪರಿವ ಧವಳಚ್ಛತ್ರ ಚಾಮರಂ
ಳುಂ ಮಿಳಿರ್ವ ಪಾಳಿ ಕೇತನಂಗಳುಂ ಪೊಯ್ವ ಪಂಚಮಹಾ ಶಬ್ದಂಗಳುಂ
ನಗೆ ರಾಜ ರಾಜ ಶಬ್ದಮನನ್ವರ್ಥಂ ಮಾಡೆ ಜಯದ್ರಥ ಜಯತ್ಸೇನ
ುದಕ್ಷಿಣ ಶಲ್ಯಶಕುನಿ ಧೃಷ್ಟಕೇತು ನೀಳ ಭಗದತ್ತ ಶ್ರುತಾಯುಧ
ಯತಾಯುಧಾಚ್ಯು[2]ತಾಯು[ಧಾ]ದಿಗಳಪ್ಪ ಪನ್ನೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀ
ತಿಗಳುಂ ಗಾಂಗೇಯ ದ್ರೋಣಾಶ್ವತ್ಥಾಮ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮ ಪ್ರಭೃತಿ
ಳುಂ ಕರ್ಣ ವೃಷಸೇನ ಚಿತ್ರಸೇನರೆಂಬ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ್ ಮೂವರುಂ
ರಸು ಬರೆ ಬಾಹ್ಲಿಕ ಭೂರಿಶ್ರವಸ್ಸೋಮದತ್ತರೆಂಬ ಮೂವರುಮನಂತ
ಲಂಬೆರಸು ಕೂಡಿಬರೆಯವಂತಿ ದೇಶಾಧೀಶ್ವರರಪ್ಪ ವಿಂದಾನುವಿಂದ
ಪ್ಬ[3]ತ್ತು ನಾಲ್ಸಾಸಿರ ಮದದಾನೆವೆರಸು ಬಂದು ಕೂಡೆ ಕಳಿಂಗ ರಾಜಂ
ೀಮಧೂರ್ತಿಯುಂ ಭೀಮಸೇನನ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ ಸತ್ತ ಬಕಾಸುರ ಜಟಾ

1 ಸೂಸೆ (ಕ. ಖ). 2 ತಾದಿ (ಕ. ಖ.), ತಾಯುಧ (ಘ.). 3 ತ್ತ (ಸ.)

ಸುರರ ಮಕ್ಕಳ್ ಚತುಸ್ತ್ರಿಂಶತ್ಸಹಸ್ರ ನಕ್ತಂಚರ ಪರಿವೃತ [1]ಹಳ
ಮುಸಲಾಯುಧ ಕಾಳ ನೀಳ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲ್ಯಾದಿಗಳುಂ ಬಂದು
ತ್ರಿಗರ್ತಾಧೀಶಂ ಸುಶರ್ಮನುಂ ಸಂಸಪ್ತಕರ್ ಪದಿನೆಂಟು ಕೋಟಿ
ಬೆರಸು ಬಂದು ಕೂಡೆ ಮತ್ತಮನೇಕ ದೇಶಾಧೀಶ್ವರರುಂ ಬರೆ ಯು
ದುಶ್ಶಾಸನ ಚಿತ್ರಸೇನ ದುಸ್ಸಹ ದುಸ್ಸಳ ವಿಂದಾನುವಿಂದ ದುಧ
ದುರ್ಮರ್ಷಣ ದುಸ್ಸ್ಪರ್ಶನ ಸುಬಾಹು ದುರ್ಮುಖ ದುಷ್ಕರ್ಣ
ವಿವಿಂಶತಿ ಸುಲೋಚನ ಚಿತ್ರೋಪಚಿತ್ರ ನಂದೋಪನಂದ ಚಿತ
ಚಿತ್ರಕುಂಡಲ ಜರಾಸಂಧ ಸತ್ಯಸಂಧ ಸುಹಸ್ತ ದೃಢಹಸ್ತ
ದೀರ್ಘಬಾಹು ಮಹಾಬಾಹುಗಳ್ ಮೊದಲಾಗೆ ತನ್ನ ನ
ತಮ್ಮಂದಿರುಂ ಲಕ್ಕಣಂ ಮೊದಲಾಗೆ ನೂರ್ವರ್ ಮಕ್ಕಳು
ಅಿದು ಬಳಸಿಬರೆವಿಳಯಕಾಳ ವಾತಾಹತಿಯಿಂ ಜಳನಿಧಿಯೆ ತ
ತಳರ್ದು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮೊಗಸಿದಾಗಳ್—

ಚಂ॥ ಕರಿ ಮಕರಂಗಳಂ ಕರಿ ಘಟಾವಳಿಯುಬ್ಬ ಕುಳಂಗಳಂ ಭ
ಕರತರಮಾದ ಪೆರ್ದೆರೆಗಳಂ ಹಯ ಸಂತತಿ ಮತ್ಸ್ಯ ಕೋಟಿ
ಸ್ಫುರಿತ ನಿಶಾತ ಹೇತಿಯುತ ಸದ್ಭಟ ಕೋಟಿ ನಿರಂತರಂ
ಸ್ಫುರಿಸಿರೆ ಘೂರ್ಣಿತಾರ್ಣವಮನೊತ್ತರಿಸಿತ್ತು
ಚತುರ್ಬಲಾರ್ಣವಂ

ಮ॥ ಮದವದ್ದಂತಿ ವರೂಥ ವಾಜಿ ಭಟ ಸಂಘಾತಂಗಳೀ ಲೆಕ್ಕ
ಬುದನಾಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲಾಱೆನೊಂದನಱಿವೆಂ ತತ್ಸೈನ್ಯ
ಪಾದೋ
ಪುದಿದೆತ್ತಂ ರಜಮಂಬರಸ್ಥಳಮುಮಂ ಮುಟ್ಟೆತ್ತು ತಳ್ತು ವಿ
ರ್ದೊಡಾ ಮುನ್ನಿನ [2]ತೆಳ್ಪುಗೆಟ್ಟು ಕೆಸಱಾಯ್ತಾಕಾಶ
ಗಂಗಾ ಜಲಂ

1 ನ (ಘ.). 2 ತಳ್ಪಿ (ಖ. ಗ. ಘ.).

|| ರವಿ ಕಿರಣಾಳಿಗಳ್ ಧ್ವಜ ಪ[1]ಟಾಳಿಯ ತಿಂತಿಣಿಯಿಂದ ಮುರ್ಚಲಾ।
ಱವೆ ರವಿ ವಾಜಿಗಳ್ ನೆಗೆದ ಪಾಂಸು[2]ಗಳಿಂ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಪೋಗಲಾ॥
ಱವೆ ರವಿ ಬಿಂಬಮುಂದೆಸೆಯಲಾಱದೆ ಪೆಂಪಿನ ತಿಣ್ಪನಾಂತ ಕೌ।
ರವ ಬಳವಂತು ಮೇರೆ ಪವಣೆಂಬುದನಿನ್ನಱಿವಂದಮಾವುದೋ ॥ ೩೦ ॥

|| ಮದವದ್ದಂತಿ ಮದಾಂಬುಧಾರೆಗಳವಂದೊಂದೊಂದಱೊಳ್ ಕೂಡೆ ಪ।
ಣ್ಣಿದ ಜಾತ್ಯಶ್ವ ರಥಾಶ್ವ ಸಂಕುಳ ಖಲೀನೋದ್ಭೂತ ಲಾಲಾ ಜಲಂ॥
ಕದಡೆೞ್ದತ್ತು ಮುವುಂಕೆ ಬೇಱೆ ಪರ ಭಾಗಂ ಬೆತ್ತು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸ।
ನ್ನಿದವಾಗಿರ್ದುವು ಕೌರವ ಧ್ವಜಿನಿಯೊಳ್ ಕಾಳಿಂದಿಯುಂ ಗಂಗೆಯುಂ ॥ ೩೧ ॥

ವ॥ ಅಂತು ದುರ್ಯೋಧನಂ ತನ್ನ ಬಲದ ಕರಿಘಟೆಗಳ ಕರ್ಣ ...ಳಾಹತಿಯಿಂ ಕುಲಗಿರಿಗಳಳ್ಳಾಡೆಯುಂ ತನ್ನ ಬಲದ ಪದಾಭಿಘಾತ ...ಳಿಂ ಕುಲಗಿರಿಗಳ್ ಜೀಱಿಟ್ಟು ಪಾಱೀೞೆಯುಂ ತನ್ನ ಬಲದ ...ೋತ್ಥಿತ ರಜಮೆ ಮಹಾ ಸಮುದ್ರಂಗಳಂ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವೆಯುಂ ನಿಚ್ಚ ...ಣದಿಂ ಬಂದು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರವ ಪೂರ್ವ ದಿಗ್ಭಾಗದೊಳ್ ಪ್ರಳಯಂ ...ರಿವಿಟ್ಟಂತೆ ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟು ಧರ್ಮಪುತ್ರನಲ್ಲಿಗುಳೂಕನೆಂಬ ದೂತನ ...ತೆಂದಟ್ಟಿದಂ—

|| ಮಸೆಯಿಸುಗುಳ್ಳ ಕೆಯ್ದುಗಳನರ್ಚಿಸುಗಾನೆಗಳಂ ತಗುಳ್ದು ಪೂ।
ಜಿಸುಗೆ ನಿಶುದ್ಧ ವಾಜಿಗಳ ನಾಜಿಗೆ ಜೆಟ್ಟಿಗ[3]ರಾಗಿ ಕೊಳ್ಳಿವೀ॥
...ಸಿಸುಗೆ ನಿರಂತರಂ ರವಳಿ ಘೋಷಿಸುಗಿಂದೆ ಕಡಂಗಿ ಸಾರ್ಚಿ ಬಿ।
ಟ್ಟುಸಿರದೆ ನಿಲ್ವ ಕಾರಣಮದಾವುದೊ ನೆಟ್ಟನೆ ನಾಳೆ ಕಾಳೆಗಂ ॥ ೩೨ ॥

1 ತಾಕೆ (ಕ.). 2 ಲದಿಂ (ಖ. ಗ. ಘ.), 3 ರಾಂತು ಕೊಳ್ಗೆ (ಕ.).

ವ|| ಎಂದಾ ದೂತನಾಪಾಱಿಸ್ಸಿಯೊಳೆ ಬಂದು ಪೇೞೆ ಕೇಳ
ಯಮನಂದನನಿಂತೆಂದಂ—

ಚಂ|| ಪಗೆ ಮಸೆಪಂ[1]ದೆ ಕೆಯ್ದು ಮಸೆದಿರ್ದುವು ಪೂಜಿಸು[2] ಪಂಕದಾ
[3][ವಾ
ಜಿ] ಗಳಿಮಗಿಲ್ಲ [4]ಜಟ್ಟಿಗರೆ ಎನ್ನೊಡಪುಟ್ಟಿದರಲ್ತೆ ನಾಲ್ಕುಮಾ ||
ನೆಗಳ್ಪವನಾಂ [5]ದಲೀ ರಣದೊಳರ್ಜಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಪೆನೀ[ಟೆ] ಮಾಣ್ಬೆನಾ
ವಗಮಿದನಿಂತೆ [6]ಪೇೞ್ ನೆಱೆ[ಯೆ] ನಾಳೆಯೆ ಕಾಳೆಗಮಂ
ಗೆಯ್ವೆಮಾಂ || ೩೩

|| ಎಂದಾ ದೂತನಂ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಂಗೆ ಬಱಿಯನಟ
ಬಱಿಸಿ ನಮ್ಮ ಪಡೆಯೊಳಾರ್ಗೆ ವೀರಪಟ್ಟಮುಂ ಕಟ್ಟುವಂ ಪೇೞಿಮೆನೆ—

ಶಾ|| ಮಾತಂಗಾಸುರ ವೈರಿಯಲ್ಲಿ [7]ಪಡೆದಂ ಬಿಲ್ಲಂ ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಗಂ |
ತಾತಂಗಗ್ಗಳಮಾರುಮಲ್ಲದಱಿನಾ ಶ್ವೇತಂಗಮಂತಾ ನದೀ ||
ಜಾತಂಗಮಂ ದೊರೆ ಯುದ್ಧಮೆಂದಱಿದು ತಚ್ಛ್ವೇತಂಗೆ
ಭೂಲೋಕ ವಿ
ಖ್ಯಾತಂಗಗ್ಗಳ ವೀರಪಟ್ಟಮನುದಾರಂ ಕಟ್ಟಿದಂ ಧರ್ಮಜಂ ||೩೪

ವ|| ಅಂತು ವಿರಾಟ ನಂದನನಂ ಧರ್ಮನಂದನಂ ಸೇನ
ನಾಯಕನಂಮಾಡೆ ನಾಳೆ ಕಾಳೆಗಮೆಂದು ಪಡೆವಳರ್ ಪೋಗಿ ಸಾಱ
ಮೆಂಬುದುಮವರ್ ಬೀಡು ವೀಡುಗಳ್ಗೆಲ್ಲಂ ಸಾಱಿದಾಗಳ್—

ಚಂ|| ಪಗೆ ಸುಗಿವನ್ನೆಗಂ ಮಸೆವ ವೀರ ಭಟರ್ಕಳ ರೌದ್ರಮಪ್ಪ ಕೆ |
ಯ್ದುಗಳೆನಗು[8]ರ್ವಿನದ್ಭುತದಿನುರ್ವಿದ ಕೆಂಗಿಡಿಗಳ್ ಪಳಂಚಿ ತೊ

---

1 ತೆ (ಕ. ಗ.), ಕ (ಖ.). 2 ವಾ ಮದೇಭ? (ಪ.), 3 ಕೆ| ಯ್ದು (
ಖ. ಗ.), ಯ | ಶ್ವ (ಘ.). 4 ಬಿತ್ತಿಗರೆ (ಕ.), ವೃತ್ತಿಗಳೆ (ಖ.), ವೃತ್ತಿಗರೆ (
ಘ.). 5 ತೊಡೀ (ಕ.), ತಡೀ (ಖ.). 6 ಪೇೞ್ವಿರೆದು (ಕ. ಘ.), ಪೇಳ್ದಿರೆ
(ಘ.), ಪೇೞಱಿದು (ಗ.). 7 ಧನುವಂ ಕಲ್ತಂ (ಕ.), ಕಲಿತಂ ಬಿಲ್ಲಂ (ಘ.
ಕಲಿ ಬಿಲ್ಲಂ (ಗ.). 8 ರ್ವು ಪರ್ವ್ವವಿನಪುರ್ವಿದ (ಕ.), ರ್ವಿನ . . . ಮುರ್ವಿ
(ಖ.), ರ್ವಿ ಮುರ್ವಿದ ಕಲಂಕಿದ (ಗ.).

ಟ್ಟಗೆ, ಕೊಳೆ ಪಾಯ್ದುವೋಲ್ ಪೊಳೆ[1]ವ ಸಂಜೆಯ ಕೆಂಪದು
ಸಾಣೆಗೊಡ್ಡಿದಿ |
ಟ್ಟಗೆಯ [2]ರಜಂಬೊಲೆಂಬಿನೆಗಮಸ್ತಮಯಕ್ಕಿೞಿದಂ ದಿವಾಕರಂ,
|| ೨೫ ||

ವ|| ಆಗಳುಭಯ ಬಲಂಗಳೊಳಂ ಚಾತುರ್ಯಾವಸಾನ ಘಟಿತ
೦] ಟಿಕಾ ಧ್ವನಿಗಳುಂ ಸಂಧ್ಯಾ ಸಮಯ ಸಮುದಿತ ಶಂಖಧ್ವನಿಗಳುಂ
ಚ ಮಹಾಶಬ್ದಧ್ವನಿಗಳುಮೊಡನೊಡನೆ ನೆಗೞ್ದುವಾಗಳೆರಡುಂ ಬೀಡು
ಳಂ ಘೋರೆಂದ್ರಾರ್ದ್ದುರವಳಿ ಘೋಷಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿವೀಸಿದಾಗಳ್—

ಕಂ|| ಉರಿಘುಟ್ಟಿದರಳೆಯಂತಂ |
ಬರಮುರಿದತ್ತಜನ ಪದ್ಮ ವಿಷ್ಟರ ದೆಸಳಂ ||
[3]ದರೆ ಸೀ[4]ದುವಖಿಳ ದಿಗ್ದ್ವಿರ |
ದ ರದಂಗಳ್ ಕರಮೆ ಕರಿಪುಗಾಱಿದುವಾಗಳ್ || ೨೬ ||

ವ|| ಅಂತು ಕೊಳ್ಳಿ[5]ವೀಸಿದಿಂಬೞಿಯಂ—
ಕಂ|| ಧೃತ ಧವಳ ವಸನರಾರಾ |
ಧಿತ ಶಿವರರ್ಚಿತ ಸಮಸ್ತ ಶಸ್ತ್ರರ್ ನೀರಾ ||
ಜಿತ ತುರಗರೊಪ್ಪಿದರ್ ಕೆಲ |
ರತಿರಥ ಸಮರಥ ಮಹಾರಥಾರ್ಧರಥರ್ಕಳ್ || ೨೭ ||

ಉಡಲುಂ ತುಡಲುಂ ವಸ್ತ್ರಂ |
ತುಡುಗೆಯು ನ್ನಾನೆಯುಮನರ್ಥಿ ಸಂತತಿಗೀಯಲ್ ||
ಬಿಡುವೊನ್ನುಮನ್ನಾ[6]ಳ್ಗಟ್ಟುವ |
ತೊಡರ್ರೊಳ್ ತೊಡರ್ದಿರ್ದರರಸು ಮಕ್ಕಳ್ ಕೆಲಬರ್
|| ೨೮ ||

1 ಯೆ? (ಪ.). 2 ರುಣಂ? (ಪ.). 3 ಥ (ಕ. ಖ.). 4 ದ.ದ (ಕ.).
(ಗ.). 5 ದಿಸಿ (ಕ.). 6 ಳ (ಖ.), ಳ್ದ (ಘ.).

ವ॥ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ಬೊರ್ವಂ ತನ್ನ ಬೋರ್ವಲವಗುವಿ
ನೊಳುರ್ವೀಪತಿಯ ನಿಂತೆಂದಂ—

ಉ॥ ನಾಳೆ ವಿರೋಧಿ ಸಾಧನ ಘಟಾಘಟಿತಾಹವದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕ।
ಟ್ಟಾಳಿರೆ ಮುಂಚೆ ತಾಗದೊಡಮುಳ್ಕುಱಿ ತಾಗಿ ವಿರೋಧಿ ಸೈನ್ಯ ಭೂ
ಪಾಳರನೊಂದೆ [1]ಪೊಯ್ಯದೊಡಮೀ ತಲೆ ಪೋದೊಡಮುಟ್ಟಿಯಕ [2]ಕ
ಟ್ಟಾಳನೆ ಮುಟ್ಟೆ ತಳ್ತಿಱಿಯದಿರ್ದೊಡಮಂಜಿದೆನಾಂ ಮಹೀಪತಿ ॥ ೩೯

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ಮನದ ಪ್ರೌಢಪ್ರುಮಂ ಕೂರ್ಪುಮನ್ನುಂ
ಮಾಡಿ, ನುಡಿದಂ ಮತ್ತೊರ್ವಂ ತನ್ನ ನಾಳ್ದಂ ಪೆರ್ಚಿ ಪೊರೆದುದರ್ಕೆ ಕರ
ಮೆಯ್ವೆರ್ಚಿ ನುಡಿದಂ—

ಚಂ॥ ಒದವಿದ ನಿನ್ನದೊಂದು ದಯೆ ಮೇಣ್ ಪಿರಿದೋ ನೆಗೞ್ದಿನ್ನ ಗಂಡುಮಾ
ದವಟುಮುಳ್ಕುರ್ಕೆಯುಂ ಪಿರಿದೊ ಸಂದೆಯಮಾದಪುದಿಂತಿದಿಲ್ಲಿ ತೂ
ಗಿದೊಡಱಿಯಲ್ಕೆ ಬಾರದದು ಕಾರಣದಿಂ ರಿಪು ಭೂಪ ದಂತಿ ದ
ತದ ತೊಲೆಯೊಳ್ ಪರಾಕ್ರಮದಿನೆನ್ನನೆ ಭೂಪತಿ ತೂಗಿ ತೋಱಿನೇ ॥ ೪೦

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ಸೆರಗಂ ಬೆರಗುಮಿಲ್ಲದ ಕಲಿತನಮನಱಿಂ
ನುಡಿದಂ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವ ವೀರಭಟನುದಾರ ವಿ
ರಸ ರಸಿಕನಾಗಿ—

ಚಂ॥ ಕುದುರೆಯನೇಱಿದಂಬೆರಸು ಸೌಳಿನೆ ಪೋಗಿರೆ [3]ಪೊಯ್ದುಮೆಂ ಕ
ಟ್ಟಿದಿರೊಳೆ ನೂಂಕಿದಾನೆಗಳ ಕೋಡುಗ[4]ಳಂ ಬಳಿವೋಗೆ ಪೊಯ
ಮ್ಮಾಂ

1 ಕೆ. (ಕ.ಖ.). 2 ಭೂ। ಪಾಳರ ಸೇನೆದಪ್ಪಿ (ಕ.). 3 ಪಾ (ಕ. ಖ.
4 ಳುಂ (ಕ. ಖ.).

ತದಟರ[1]ನೊಂದೆವೊಯ್ದುಮೆರಡುಂ ಬಲಮೆನ್ನನೆ ನೋಡೆ ತಕ್ಕಿ[2]ನಿ
ನ್ನದಟುಮನೆನ್ನ ವೀರಮುಮನಾಜಿಯೊ[3]ಳೆನ್ನರಸಂಗೆ ತೋಱುವೆಂ
|| ೪೧ ||

ವ || ಎಂದತಿ ರಭಸ ರಣ ವ್ಯಸನಮನಾತ್ಮೀಯ ಶಾಸನಾಯತ್ತಂ ಮಾಡಿದಂ ಮತ್ತೊರ್ವನತ್ಯುಗ್ರ ಮಂಡಳಾಗ್ರಮನನುಗೆಯ್ದು ವೀ[4]ರ ಗ್ರಹ ಗ್ರಸ್ತನಾಗಿ—

*ಚಂ|| ಸಿಡಿಲೊಳೆ ತಳ್ತು ಪೋರ್ವ ಸಿಡಿಲಂತಿರೆ ಬಾಳೊಳೆ ಬಾಳ್ ಪಳಂಚಿ
ಮಾ |
[5]ರ್ಕಿಡಿವಿಡೆ ನೋಡಲಂಜಿ ದೆಸೆ ದೇವತೆಗಳ್ ಪೆಜಸಿಂಗೆ ತೋಳ
ತೀನ್ ||
ಕಿಡೆ [6]ನಲಿದೊಂದೆರಟ್ಟುದುರೆಯಟ್ಟಿಯುಮೊಂದೆರಡಾನೆಯಟ್ಟಿ
ಯುಂ |
ತೊಡದೊರ್[7]ಡನಾಡೆ ತಳ್ತಿಱಿಯದಿರ್ದೊಡೆ ಜೋಳಮನೆಂತು
ನೀಗುವೆಂ || ೪೨ ||

ವ || ಎಂದು ನಿಜ ಭುಜ ವಿಜಯಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ನುಡಿದಂ ಮತ್ತೊರ್ವನಲ್ಲಿಯೆ—

ಮ || ಸುರಲೋಕಂ ದೊರೆಕೊಳ್ವುದೊಂದು ಪರಮ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ
ಬರ್ಪುದ್ದಾ |
ದರದಿಂ ದೇವ ನಿಕಾಯದೊಳ್ ನೆರೆವುದೊಂದುತ್ಸಾಹಮುಂ ತನ್ನ
ಮೆ ||

1 ನಂ (ಘ.). 2 ನಂ| ತ (ಕ. ಖ), ದೆಂ| ನ (ಗ.). 3 ಳಾಂ ನೆಜಪೆಂ ನೃಪಾಲಕಾ (ಘ.). 4 ರ್ಯ (ಕ.). 5 ರ್ಕಡೆ(ಗ.), ರ್ಕಡಿ (ಖ. ಘ.). 6 ವ (ಕ. ಖ.). 7 ಡೆ ನಾಳೆ (ಕ. ಖ.).

* ೨೫೬ ನೆಯ ಪುಟದಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ಯ್ಸಿರಿ ಭಾಗ್ಯಂ ನೆರೆ[1]ಮಪ್ಪುದೊಂದೆ ರಣದೊಳ್ ಗೆಲ್ದಾ ಜಿಯ
[2]ತಳ್ತು ಸ
ಗರದೊಳ್ ಜೋಳದ ಪಾೞಿಯಂ ನೆರಪಿದಂ ಗಂಡಂ ಪೆಱಂ
ಗಂಡನೇ ‖ ೪

ವ ‖ ಎಂದು ನುಡಿದಂ—

ಮ ‖ ತನೆ ಮಾಱಾಂತ ಬಲಂ ಕಱುತ್ತಿಱಿದು ತನ್ನಾಳ್ದಂ ಕರಂ ಮೆಚ್ಚೆ
ಲ್ದವನಂ ಶ್ರೀವಧು ಪತ್ತುಗುಂ ಮಡಿದನಂ ದೇವಾಂಗನಾನೀಕವ
ತ್ಸವದಿಂದು[3]ಯ್ಗುಮದೆಂತುಮಿಂಬು ಸುಭಟಂಗಿಂತಪ್ಪುದಂ
ಕಂಡುಮ
ಱುವನೇಕಂಜುವನೆಂದು ಪೆರ್ಚಿ ನುಡಿದಂ ಮತ್ತೊರ್ವನಾಸ
ದೊಳ್ ‖ ೪

ವ ‖ ಅಂತು ನುಡಿದೆರಡುಂ ಬಲಂಗಳುಂ ತಂತಮ್ಮ ವೀರ
ಚಾಗಮುಂ ಮೆಱೆದು ತಮ್ಮ ಕೆಯ್ದುಗಳನರ್ಚಿಸಿ ದರ್ಭಶಯನಂ ಪ
ಪಲ್ಲಂ ಸುಲಿದು ಶಸ್ತ್ರ [4]ಸಂಗ್ರಹರಾಗಿ ಪಲರುಂ ವೀರ ಭಟರ್ ತನ
ತಾಮೆ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿರ್ದರತ್ತ ಮತ್ತಮೊರ್ವಂ ತನ್ನ ನಲ್ಲಳೊಳಿಂತೆಂ
ಪೊಱಱ್ತು ಪೊೞ್ತು ನಾಳೆ ದೇವಲೋಕದ ಕನ್ಯಕೆಯರೋಲಗದೊಳ
ನೆಂದು ನುಡಿಯೆ ನೀನೆಂದಂತು ಪೋಗಲ್ ತೀರದು ನಾಳೆ ಮಗು
ಬಂದೆನ್ನೊಳ್ ನೆರೆದಪೆಯೆಂದು ಪೇೞೆ ನಿನಗಱಿವುಂಟೆ ಎಂದು ಕೇಳ
ನ್ನೋಲೆವಾಗ್ಯಮುಂಟೆಂದಳ್ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವಳ್ ದ
ಶಯನಸ್ಥನಾದ ನಿಜ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನ ಪರಿಚ್ಛೇದಮನಱಿದು ತನ್ನ ಸಾ
ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ—

1 ದ (ಖ.). 2 ಗೆಲ್ದು (ಕ. ಗ.), . . . (ಖ.). 3 ಯ್ವುದು ಸೂಸೆ ಪ
(ಕ.), ಯ್ವುದು ಸೂಸೆ ಪಾಸು (ಖ.), ಯ್ವುದು ಮಾಸೆ ಪಾಸು (ಗ.
4 ಶಯನ (ಕ.ಖ.ಗ.)

ಉ ॥ ತಾಂ ಗಡ ನಾಳೆ ಪೋಗಿ ದಿವಿಜಾಂಗನೆಯೊಳ್ ತೊಡರ್ದಿರ್ಪನಿಲ್ಲಿ ಮಾ।
ಣ್ದಾಂ ಗಡಮಿರ್ಪೆನಂತನಿತು [1]ಬೆ[ಳ್ಳಿ]ನೆ ಮುನ್ನಮೆ ಪೋಗಿ ನಲ್ಮೆಗೆ ॥
ಲ್ಲಂಗೊಳೆ ದೇವ ಲೋಕದೊಳಧೀಶನನಾನಿದಿರ್ಗೊಳ್ವೆನೋವೊ ಸ।
ಗ್ಗಂಗಳೊಳಿರ್ಪ ದೇವಡಿತಿ ತೊೞ್ತಿರೊಳಟ್ಟಿಯನಾಗಲೀವೆನೇ ॥ ೪೫ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಕೈದವಮಿಲ್ಲದ ನಲ್ಮೆಯಿಂ ನಾಲಗೆಯ ತುದಿಗೆ ತಂದು ನುಡಿದಳ್ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ತನ್ನಾಣ್ಮನ ದೋರ್ವಲದಗುರ್ವಂ ನಚ್ಚಿ—

ಚಂ ॥ ಜಳಧಿಯೊಳಾದ ಮುತ್ತುಗಳವೇಂ ಪೊಸತಾದುವೆ ನಿನ್ನ ತೋಳ ಬಾ।
ಳೊಳ್ ಬಲ ಗರ್ವದಿಂ ತೆಗೆದ್ದುದಗ್ರ ವಿರೋಧಿ ಮದೇಭ ಮಸ್ತಕ॥
ಸ್ಥಳ ಜಳರಾಶಿಯೊಳ್ ಬಳೆದ ನಿರ್ಮಳ ನಿರ್ವ್ರಣ ವೃತ್ತ ಮೌಕ್ತಿಕಾ।
ವಳಿಯನೆ ತರ್ಪುದೆಂದು ನುಡಿದಟ್ಟಿಱಿಸೊಳಾಱಿಸಿದಳ್ ನಿಜೇಶನಂ ॥ ೪೬ ॥*

ವ ॥ ಅಂತುಭಯ ಬಲಂಗಳೊಳಂ ವೀರ ಜನ ಜನಿತಾಳಾಪಂಗಳ್ ಸೆಗಟ್ಟಿ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನನಂತನುಂ ತಾನುಂ ಜಲಕ್ಕನಿರೆ ಪಲ್ಲಂ ಸುಲಿದ್ದು ಪುಣ್ಯ ಪುಣ್ಯ ತೀರ್ಥೋದಕಂಗಳ ಮಿಂದು ಮಂಗಳವಸದನಂಗೊಂಡು ಸಾಮಾನ್ಯ ಯಜ್ಞಂಗೆಯ್ದು ಪಲವುಂ ತೆಱದ ಪಱಿಗಳಿಸಯೆ ನಾಂದೀ ಮುಖಮುಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ಶುಭ ಲಕ್ಷಣ ಲಕ್ಷಿತನುಂ ಸನ್ನಾಹ ಕರ್ಮ ನಿರ್ಮಿತನುಂ ಹಸ್ತಾಯುಧ ಕುಶಳನುಂ ಭದ್ರಮುನನುಮಪ್ಪ ವಿಜಯ

1 ಬೇಳೆ (ಕ.), ಬೆಳೆ (ಖ. ಗ. ಘ.).

* ೪೨ ನೆಯ ಪದ್ಯದಿಂದ ೪೬ ನೆಯ ಪದ್ಯದ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಆನುಪೂರ್ವಿಯು ಹೊಂದದಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಪಾಠ ಕ್ರಮವನ್ನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದೆ.

ಗಜಮುಮನಕ್ಷಯ ರಥಾಶ್ವ ಕೇತನ ಶರಾಸನ ಶರಧಿ ವಿಚಿತ್ರ
ವಿವಿಧಾಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರಂಗಳುಮಂ ಗಂಧ ಧೂಪ ದೀಪಾದಿಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ
ವಟ್ಟಾಗಳ್—

ಕಂ || ಬೆಳಗುವ ಸೊಡರ್ಗಳ ಬೆಳಗುಮ |
ನ್ನಿಳಿಸಿ ತೞತ್ತೞಿಸಿ ಪೊಳೆಯೆ ತಮ್ಮಯ ಬೆಳಗ ||
ಗ್ಗಳಿಸಿ ತೞತೞಿಸಿ ವಿದ್ಯು |
ದ್ವಿಳಸಿತಮೆನಿಸಿದುವು ನರನ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳ್

ಕಂ || ಸೊಡರ್ಗುಡಿಯ ಕೆಂಪಿನೊಳ್ ಕೆಂ |
ಪಿಡಿದಿರೆ ರಿಪು ನೃಪತಿ ಬಲದ ಶೋಣಿತ ಜಳಮಂ ||
ಕುಡಿಯದೆಯುಂ ದಲ್ ಮುನ್ನಮೆ |
ಕುಡಿದಂತೆಸೆದಿರ್ದುವರಿಗನಸ್ತ್ರಚಯಂಗಳ್ |

ವ || ಅಂತಾಯಿರುಳಂ ವಿಜಯಂ ವಿಜಯೋದ್ಯೋಗ
ಕಳೆಯೆ ಬೆಳಗಪ್ಪ ಜಾವದೊಳ್ ಬೀಡುವೀಡುಗಳ್ಗೆಲ್ಲಂ ತೊೞಲ್
ರೇೞಿಂ ಪಣ್ಣಿಮೆನೆ—

ಉ || ತಂಡದೆ ಕೀಱು ಸಾಱುವ ಪಲರ್ ಪಡೆವಳ್ಳರ ಮಾತುಗಳ್
ಗೊಂಡಿರೆ [1]ಸನ್ನಣಂದುಡುವ ಪಣ್ಣುವ ಬಾೞ್ತೆಯವಂದಿರಂ
ಳ್ಕೊಂಡವೊಲೂಳ್ವ ಬಗ್ಗಿಸುವ ಬೇಗದೊಳಾ ಕಟಕಂಗಳಿಂ
ಯ್ಕೊಂಡುವು ಮಂದರ ಕ್ಷುಭಿತ ದುಗ್ಧಪಯೋ[2]ಧಿ ಗಭೀರನಾ

ಚಂ || ಕೃತ ವಿವಿಧಾಸ್ತ್ರ ವೀರ ಭಟ ಕೋಟಿ ಭಯಂಕರಮಾಗೆ,
[3]ಬೀ
ವೃತಿಯ ಕಳಂಕ ಪಂಕದೊಳೆ ಪೆರ್ಚಿದ ಕಟ್ಟಲೆ ತೀವ್ರ ಶ

1 ಸನ್ನೆಗೊಂಡು (ಕ.) 2 ನಿಧಿ ಘೋ (ಕ.). 3 ಜೇಳಲಾ (ಕ).

ಹತ್ತಿಗಳ ದೀಪ್ತಿಯಿಂ ಬಿಸುಗೆಯಾಗಿ ಕರಂ ಪೊಗರ್ವಟ್ಟೆಗುರ್ವುಮಂ
ದ್ಭುತಮುಮನೀಯೆ ಪೆಣ್ಣಿದುವು ಪಾಂಡವ ಕೌರವ ರೌದ್ರ
ಸಾಧನಂ ॥ ೫೦ ॥

ವ॥ ಅಂತೆರಡುಂ ಪಡೆಗಳುಂ ಪಣ್ಣಿ ಪಣ್ಣಿನೆ ಪಣ್ಣಿ ಕಾಳೆಗಕ್ಕೆ ನಡೆಯಲೊಡರಿಸಿದಾಗಳ್—

ಕಂ॥ ಲೋಕೈಕ ಚಕ್ಷು ನವ ಕಮ।
ಲಾಕರ ಬಾಂಧವನನೇಕ ದಿತಿಸುತ ಸಮರಾ ॥
[1][ನೀ]ಕ ಭಯಂಕರನೆರಡುಮ।
ನೀಕಂಗಳನಡರೆ ನೋಡುವಂತುದಯಸಿದಂ ॥ ೫೧ ॥

ವ॥ ಆಗಳ್[2]ಜಿಸಿದ ಬಿಸುಗೆಗಳುಮಿಕ್ಕಿದ ಲೋಹವಕ್ಕರೆಗಳು ಮುರ್ಚಿದ ಮೊಗವಡಂಗಳುಂ ಕಟ್ಟಿದ ಪಟಿಯಿಗೆಗಳುಮೊ[3]ಟ್ಟಿದ ಮೂವತ್ತಿರಡಾಯುಧಂಗಳುಂಜೆರಸೆಜಿಂಕೆವೆರಸಿದ ಕುಲಗಿರಿಗಳೆ ತಳರ್ವಂತೆ ತಳರ್ವ ಮದಾಂಧ ಗಂಧ ಸಿಂಧುರಂಗಳುಮಂ, ಚಕ್ರ ಚೀತ್ಕೃತ ನಾದದೊಳ್ ದಿಕ್ಚಕ್ರ[4][ಮುಮಂ] ಚಕ್ರಘಾತದೊಳ್ ಧರಾಚಕ್ರಮುನಾಕ್ರಮಿಸಿ ನಿಶಾತ ಹೇತಿ ಗರ್ಭಂಗಳುಮನೇಕ ಪ್ರಕಾರ ಕೇತನ ವಾಜಿರಾಜಿಗಳುಮಾಗಿ [5]ದೊಮ್ಮಳಿಸಿ ನಡೆವ ರಥಂಗಳುಮಂ ಕಣ್ಣುಂ ಖುರಮುಂ ತೋಜಿ ಪಕ್ಕರೆಯಿಕ್ಕಿ ಪೊಳೆವ ಪೊನ್ನ ಪರ್ಯಾಣಂಗಳುಮೆಸಂಪೆ ಘೋಳಾಯ್ಲರ್ ಪೊಳೆಯಿಸೆ ಬಿಸಿಲ್ಗುದುರೆಗಳ್ ಪೊಳೆವಂತೆ ಪೊಳೆವ ಕಡುಗುದುರೆಗಳುಮಂ ಮಿಡುಮಿಡುಕನೆ [6]ಮಿಡುಕುವ ಸಿಡಿಲೇಟಿಗ್ಗಿಯುಮಂ ಕೋಳ್ಮಸಗಿದ ಪುಲಿಯ ಪಿಂಡುಗಳುಮನನುಕರಿಸಿ ನಡೆವಣಿಯ ಸಂದಣಯುಮಂ ಕಾಟ್ಕುಜು ಮಸಗಿದಂತೆ ಮಸಗಿದ ದುರ್ಧರ ಧನುರ್ಧರ ಬಲಮುಮಂ ಕ್ಷೇತ ಭೀಷ್ಮರ ಪೇಟ್ಬೋಜೆಯೊಳೆರಡುಂ ಪಡೆಗಳ ಪಡೆವಳರ್ಕಳ್ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ಚಿತ್ರಿಸಿದಂತೊಡ್ಡಿ ನಿಂದಾಗಳ್—

1 ನೇ(ಕ. ಗ. ಘ.). 2 ಜಿಂದ (ಕ. ಗ.) 3 ಡ್ಡಿ (ಕ. ಗ.). 4 ಊರಂ (ಘ). 5 ಗೊಂದಳಿಸಿ (ಘ.) 6 ಪೊಡೆವ (ಕ.ಖ.ಗ.)

ಚಂ|| ಜಲ ಶಯನೋದರಾಂತರದಿನೀ ತ್ರಿಜಗಂ ಪೊಱಮಟ್ಟುದೀ
ಬುಲಿ, ಸಲೆ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಶಿಬಿರಂಗಳಿನುಗ್ರ ಚತುರ್ಬಲಂಗ
ಪಲವುಮನೊಂದೆ ಮಾಡಿ, ಪೆಸೆಗಳ್ ಮ[1]ಸುಳಲ್ ನಡೆತಂದ
ರ್ಬಲದ[2]ಲರಾತಿನಾಯಕರುಮೊರ್ಬರನೊರ್ಬರಿ ಗೆಲ್ವ ತಕಿ

ವ|| ಆಗಳ್ ಕೌರವ ಬಲದ ಸೇನಾನಾಯಕಂ ಗಾಂಗೇ
ಮಾಗೆ ತನ್ನೊಡ್ಡಿದ ಮಕರ ವ್ಯೂಹದ ಮೊನೆಯೊಳ್ ಸುತ್ತಿ
ಪೊನ್ನ ತೊಳಪ ಪಱಿಯಿಗೆಗಳುಂ [3]ಮೆಱೆವ ಬೆಳ್ಳಿಯ ರಥಮುವ
ದೊಳೊಡಂಬಡೆ, ಪೂಡಿದ ಕುದುರೆಗಳುಂ, ಜೋಲ್ದ, ಪುರ್ವನೆತ್ತಿ
ಲಲಾಟ ಪಟ್ಟದೊಳಿಟ್ಟಳಮೊಪ್ಪುವ, ಬೀರವಟ್ಟಮುಮಸದಳ
ದಿವ್ಯ ಕವಚಮಂ, ತೊಟ್ಟು ಪರಶುರಾಮಂ ಬಾಳಿಗೆಂದು
ಕೋದಂಡಮಂ ಕೊಂಡು ಪಾಂಡವ ಬಲಮಂ ಮಾರ್ಕೊಂಡು
ಗಳ್ ಶ್ವೇತನುಮಾ ವ್ಯೂಹಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವ್ಯೂಹಮಾಗಿ ಸೂಚೀವ
ನೊಡ್ಡಿ ಕನಕ ಕವಚಾಲಂಕೃತ ಶರೀರನುಮಾರೂಢ ಸಮರ ರ
ಪಾರೂಢ, ಕನಕ ರಥನುಮಾಗಿ ಕೈಲಾಸವಾಸಿಗೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟು
ಕೊಂಡು ಗಂಗಾಸುತಂಗದಿರದಿದಿರ್ಚಿ ನಿಂದಾಗಳ್—

ಕಂ|| ಶ್ವೇತನ, ಗಂಗಾಜಾತನ |
ಮಾತನೆ ಪಾರ್ದೆರಡುಮೊಡ್ಡಣಂ ಕಾದಲ್ಕೆಂ ||
ದೀ ತೆಱದಿನೊಡ್ಡಿ ನಿಂದುವು |
ಭೂತಳಮಳ್ಳಾಡೆ ಕೆಸಱ ಕಡಿತಪ ತೆಱದಿಂ

ವ || ಆಗಳ್ ಧರ್ಮಪುತ್ರಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ
ನೋಡಿ ಕೌರವ ಬಲದೊಡ್ಡಣದ ನಾಯಕರಿವರಾರೆಂದು
ಮಕರ ಮಸ್ತಕಭೂಮಿಯೊಳ್ ಯುದ್ಧ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ—

1 ಸಗ (ಘ.). 2 ಧರಾಧಿ (ಕ.). ದರಾತಿ (ಖ. ಗ.). 3 ...
ಮೆಱೆದ (ಖ.), ಮೆಱೆದ (ಗ.).

ಕಂ|| ಕೆಂಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆಗಳೊಳೊ |
ಡಂಬಡೆ ನಿಜ ರಜತ ರಥಮುಗು[1]ರ್ವುರ್ವರೆಯಂ ||
[2]ತಿಂಬೆ ಕಳಶಧ್ವಜಂ ಮಿಳಿ |
ರ್ದಂಬರಮಂ ಬಳಸೆ ನಿಂದನಾತಂ ದ್ರೋಣಂ || ೫೪ ||

ಕಂ|| ಆತನ ಸಾರೆ ಕಮಂಡಲು |
ಕೇತನಮಂಬರಮನಡರೆ ಚತುರಂಗ ಬಲೋ ||
ಪೇತನತಿ ಧವಳ ರಥನಭಿ |
ಜಾತಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯರನುಱದ ಕಲಿ ಕೃಪನಾತಂ || ೫೫ ||

ವ|| ಮತ್ತಿತ್ತ ಗಾಂಗೇಯನ ದಕ್ಷಿಣೋಪಾಂತದೊಳ್ ಕರ್ಗನೆ
ರ್ಗಿದ ಸಮದ ಗಜ ಘಟಾಟೋಪದ ನಡುವೆ—

ಕಂ|| ಸರದದ ಮುಗಿ[4]ಲನೆ ಬಿಡದನು |
ಕರಿಸುವ ಧವಳಾಶ್ವದಿಂದಮೆಸೆದೊಪ್ಪುವ ಲೋ ||
ಹ ರಥಮದು ಪುಲಿಯ ಪಟಿಯಿಗೆ |
ವೆರಸು ತಟಿತ್ತುಱಿಸೆ ನಿಂದನಾತಂ ಶಲ್ಯಂ || ೫೬ ||

ವ|| ಮತ್ತಿತ್ತ ಗಂಗಾಸುತನ ವಾಮಭಾಗದೊಳಂಬರ ಭಾಗಮಂ
ಟ್ಟಮೆಡಱಿದಂತಾಗಿ ತನ್ನ ರಥದೊಳೊಟ್ಟಿದ ಕೆಯ್ದುಗಳ ಬೆಳಗೆ
ರಗಾಗೆ—

ಕಂ|| ಕಱು[3] ಕೊರಲೊಳ್ ಕಣ್ಣೊಸಲೊಳ್ |
ಪೆಱು[3] ಮಕುಟದೊಳುಗ್ರ ಧನು ಕರಾಗ್ರದೊಳಿರೆ[5]ಯ ||
ಳ್ಕೆಱಿಯೆ ಹರಿಕೇತು ನಭದೊಳ್ |
ಮಿಱುಗುವ ಚೆಂಬೊನ್ನ ರಥದನಶ್ವತ್ಥಾಮಂ || ೫೭ ||

---

1 ರ್ವರಿಯಣೆಯಂ (ಕ.), ರ್ವರೆಯಂ (ಖ. ಗ.) 2 ತುಂ (ಘ.). 3 ಗಸಿತ
. ಘ.), ಗಂಸಿತ (ಗ.). 4 ಲೆ (ಖ. ಗ. ಘ.) 5 ದ (ಖ. ಗ. ಘ.).

ವ|| ಆ ರುದ್ರಾವತಾರನ ಕೆಲದೊಳ್ ಕಿಕ್ಕಿಱಿಗಿಱಿದ ತೇ
ಱುಗಲ ನಡುವೆ ಪೊನ್ನ ರಥಮನೇಱಿ ನಿಂದಂ ಭೂರಿಶ್ರವಸ
ಕೆಲದೊಳ್ [1]ಬಾಳ ಬಟ್ಟಂ ತೂಂತಿಟ್ಟಂತೆ ಸಂದಣಿಸಿ ನಿಂದ ಗ
ಕುಮಾರರಣಿಯ ನಡುವೆ ಪೊನ್ನ ರಥಮನೇಱಿ ನಿಂದಾತನೆನ್ನ ತ
ಕೃತವರ್ಮನಾತನ ಕೆಲದೊಳೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಬಲಂಬೆರಸು ಸುತ್ತಿ
ಕನಕ ದಂಡ ಮಂಡಿತ ವಿಚಿತ್ರಾತಪತ್ರಂಗಳ ನಡುವೆ ಮಣಿಮ
ಮರೀಚಿಗಳ್ ಪೊಳೆಯೆ ನಾನಾ ವಾಹನಂಗಳನೇಱಿ ನಿಂದರ್
ತ್ರೈನ ಕಾಂಭೋಜ ಸುದಕ್ಷಿಣ ದಂ[2]ಡಧಾರ ಶ[3]ತದಂಡ ಧರ
ಕೆಲದೊಳ್ ನೀಳ ಶ್ರುತಾಯುಧ ನಿಯುತಾಯುಧಾಚ್ಯುತಾಯುಧ
ವರ ಕೆಲದೊಳ್ [4]ನಿಲೆ ಬಲದ ಸೆ[5]ಱಿಕೋಲೊಳೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀ
ಬೆರಸುಮಯ್ವತ್ತು ಸಾಸಿರ ಮದದಾನೆವೆರಸು ನಿಂದಂ ಸುಯೋಧನನ
ಮಯ್ದುನಂ ಸಿಂಧು ದೇಶಾಧೀಶ್ವರಂ ಜಯದ್ರಥನಾತನ ಕೆಲದ
ಮಕರ ಮಸ್ತಕ ಭೂಮಿಯೊಳ್ ಕರಟತಟಗಳಿತ ಮದ ಜಳ ಧಾರಾ
ಪರಿಪ್ಲಾವಿತ ಸಕಳ ಭೂತಳಮಪ್ಪ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಕ ಭದ್ರಹಸ್ತಿಯ
ನೊಂದುಮಾಡಿ ಘಟೆಯ ಮೊನೆಯೊಳ್ ದಿಗ್ಗಜೇಂದ್ರಮೆನಿಸಿದ ಸುಪ್ರ
ಗಜೇಂದ್ರಮನೇಱಿ ನಿಂದಾತನಿಂದ್ರನ ಕೆಳೆಯಂ ಭಗದತ್ತನಾತನ ಕೆ
ಳೊಂದು ಲಕ್ಕ ಕುದುರೆಯುಮಱುವತ್ತು ಸಾಸಿರ ರಥಮುಮೊಂದ
ಹಿಣಿಯ ಕಾಲಾಳ್ವೆರಸು ನಿಂದರ್ ಸೋಮದತ್ತ ಬಾಹ್ಲೀಕ
ಕೆಲದೊಳ್ ದೇವೇಂದ್ರಂಗೆ ಪಗೆವರಾಗಿ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನ ಕೆಯ್ಯೆ
ಸತ್ತ ನಿವಾತಕವಚ ಕಾಳಕೇಯ ಪೌಳೋಮ ತಳತಾಳುಕರೆಂಬ ದೈ
ವೃದ್ಧ ವೈರಮಂ ನೆನೆದು ತ್ರಿಗರ್ತಾಧೀಶ ಸುಶರ್ಮ ಪ್ರಭೃತಿಗ
ಸಂಸಪ್ತಕರುಮಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ಮೂಱುಕೋಟಿಯುಮಱುವತ್ತು ಸ
ದೈತ್ಯ ಪ್ರಧಾನ ನಾಯಕರುಮರ್ಜುನನೊಳ್ ಕಾದುವ ಬ
ದುರ್ಯೋಧನನೊಳ್ ಬೇಡಿ ಪಡೆದು ಪದಿನೆಂಟುಕೋಟಿ ರಥಂಬ
ಬೇಱೊಡ್ಡಿ ನಿಂದರ್ ಮತ್ತಿತ್ತ ಚತುರಂಗಬಳ ಜಳನಿಧಿಯ ನ

---

1 ಚಾಳ ಪಟಂ (ಖ.). 2 ತದಾ (ಖ. ಗ. ಘ.). 3 ತು (ಖ.
(ಗ. ಘ.). 4 ಬರೆ (ಕ. ಖ. ಗ.). 5 ರಕೊಲೊ (ಖ. ಗ.), ಱಕಮೊ (

ಂಗರಾಜ ವಂಗ ಕೊಂಗ ದೇಶಾಧೀಶ್ವರರೆಣ್ಬತ್ತು ಸಾಸಿರ ಗಜ ಘಟೆ[1]
ಂ ಮೂಱು ಲಕ್ಕ ರಥಮುಮಱುವತ್ತು ಕೋಟಿ ಪದಾತಿಯುಂ
ಸು ನಿಂದರ್ ಮತ್ತಂ ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಿಯುಂ ಭೀಮಸೇನನ ಕೆಯ್ಯೊಳ್
ಬಕಾಸುರ ಜಟಾಸುರನ ಮಕ್ಕಳಳಂಭೂಷ ಹಲಾಯುಧ
ಸಲಾಯುಧ ಕಾಳ ನೀಳ ಪ್ರಮುಖ ರೂಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ ಬಲಂಬೆರಸು
ತ್ರಿಱಿದು ಬಳಸಿಯುಮಿರೆ ದುಶ್ಶಾಸನಂ ಮೊದಲಾಗೆ ನೂರ್ವರ್
ಮ್ಮಂದಿರುಂ ಲಕ್ಕಣಂ ಮೊದಲಾಗೆ ನೂರ್ವರ್ ಮಕ್ಕಳುಮಱುವತ್ತು
ಸಿರ ರಥಮುಂ ಪದಿನೆಂಟು ಸಾಸಿರ ಮದಾಂಧ ಗಂಧ ಸಿಂಧುರಂಗಳುಂ
ಸು ಪೊಯ್ವ ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದಂಗಳ್ ಕಾಳ ನೀಳ ಜಳಧರಂಗಳ್
ಱಿಗುವಂತೆ ಮೊಱಗೆ ಗಗನತಳಂ ತಳಿರ್ತಂತೆ ಪೊಳೆದು ಮಿಳಿರ್ವ ಪಾಳಿ
ಕಾಧ್ವಜಂಗಳುಂ ಗಗನ ಸಿಂಧು ಫೇನ ಪಟಳ ಶಂಖ ಸಂಕಾಶ ಪಾಂಡು
ಚಾಮರಂಗಳುಂ ಪೆಱವುಂ ರಾಜ ಚಿಹ್ನಂಗಳುಮೆಸೆಯೆ—

। ಕನಕ ಗಿರೀಂದ್ರ ರುಂದ್ರ ಶಿಖರಸ್ಥಿತ ಬಾಳ ದಿನೇಶ ಬಿಂಬಮಂ।
ನೆನೆಯಿಸೆ ತನ್ನ ಪೊನ್ನ ರಥದೊಳ್ ನೆಲಸಿರ್ದು ವಿಳಾಸದಿಂದೆ
ಭೀ ॥
ಮನ ಮೊನೆಯಂ ವನೀಪಕರನಾರಯಲಟ್ಟಿ ಯುಗಾಂತ ವಾರ್ಧಿ
ಘೋಂ।
ಕೆನೆ ತಳರ್ವಂದದಿಂ ತಳರಲಟ್ಟಿಪನಲ್ತೆ ಫಣೀಂದ್ರ ಕೇತನಂ
॥ ೫೮ ॥

ಕಂ॥ ಸೆಱೆಕೋಲ್ ಸೆಱೆಕೋಲಿಂ ಪ
ತ್ತುಱುಗಾವುದ ಬಲದ ಪವಣನನಿತ್ತಿನಿತೆಂದಾ ॥
ನಱಿಯೆಂ ದೇವಾಸುರರೊಳ।
ಮೞಿಯೆಂ ಕಂಡಿನಿತು ಬಲಮನಾನವನಿಪತೀ ॥ ೫೯ ॥

ವ॥ ಎಂದು ನಾಮುಂ ನಮ್ಮ ಬಲದ ನಾಯಕರನೆಡೆಯಱಿ
ಟ್ಟುವಮೆಂದು ದ್ರೋಣನ ಮೊನೆಗಱುವತ್ತು ಸಾಸಿರ ರಥಂಬೆರಸು

1 ಟಾಟೋಪಂ (ಕ. ಖ. ಗ.).

ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನುಮಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಮೊನೆಗೆ ನಾಲ್ವತ್ತು ಸಾಸಿ
ಬೆರಸು ಶಿಖಂಡಿಯುಮಂ ಕೃತವರ್ಮನ ಮೊನೆಗೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀ
ಬೆರಸು ಸಾತ್ಯಕಿಯುಮಂ ದುರ್ಯೋಧನನ ಮೊನೆಗೊಂದು ಕೋ
ಮುಮೊಂದು ಲಕ್ಕ ಭದ್ರಹಸ್ತಿಯುಂ ಬೆರಸು ಭೀಮನುಮಂ ಬೃ
ಮೊನೆಗೆ ಮೂವತ್ತು ಸಾಸಿರ ರಥಂಬೆರಸಭಿಮನ್ಯುವುಮಂ ದುಶ
ಮೊನೆಗೆ ನಾಲ್ವತ್ತು ಸಾಸಿರ ರಥಂಬೆರಸು ನಕುಲನುಮಂ ಶಕುನಿ
ನೆಗೆ ನಾಲ್ವತ್ತು ಸಾಸಿರ ರಥಂಬೆರಸು ಸಹದೇವನುಮಂ ಕೃಪನ
ಗೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಬಲಂಬೆರಸು ಕೇಕಯರುಮಂ ಸಿಂಧುರಾಜನ
ಗೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಬಲಂಬೆರಸು ದ್ರುಪದನುಮಂ ಭಗದತ್ತನಮೊ
ದಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಬಲಂಬೆರಸು ವಿರಾಟನುಮಂ ಜಟಾಸುರ ಬಕಾಸುರ
ಆಳಂಭೂಷ ಹಳಾಯುಧ ಮುಸಳಾಯುಧ ಕಾಳ ನೀಳ ನಕ್ತಂಚರ
ಗೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಬಲಂಬೆರಸು ಘಟೋತ್ಕಚನುಮಂ ವಿಂದನ
ಪದಿನೆಂಟು ಸಾಸಿರ ರಥಮುಮೊಂದುಲಕ್ಕ ಮದದಾನೆಯು
ಕೊಂತಿಯ ಮಾವನಪ್ಪ ಕೊಂತಿಭೋಜನುಮಂ ವಿಂದಾನುವಿಂದ
ಗಱುವತ್ತು ಸಾಸಿರ ರಥಂಬೆರಸು ನಾಗಕುಮಾರನನಂತಬಲ
ತನಿಳಾವಂತನುಮಂ ಭೂರಿಶ್ರವನ ಮೊನೆಗೆ ನಾಲ್ವತ್ತು ಸಾಸಿರ
ನಾಲ್ವತ್ತು ಸಾಸಿರ ಮದಹಸ್ತಿಗಳುಂ ಬೆರಸು ಮದಗಜಾರೂಢನ
ಮಂ ಸುಯೋಧನನ ಮಕ್ಕಳ್ ಲಕ್ಕಣಂ ಮೊದಲಾಗೆ ನೂರ್ವ
ಗಱುವತ್ತು ಸಾಸಿರ ರಥಂಬೆರಸು ಸುತ ಸೋಮಕ ಪ್ರಮುಖರಪ್ಪ
ಪಾಂಡವರುಮಂ ಪೇೞ್ದು ಕಾಂಭೋಜ ಸುದಕ್ಷಿಣ ದಂಡಧ
ಮೂವರಕ್ಷೋಹಿಣೀಪತಿಗಳ ಮೊನೆಗೆ ಮೂಱುಕೋಟಿ ರಥ
ಪಾಂಡ್ಯ ಶ್ರೀಜಯ ಸೋಮಕರಂ ಪೇೞ್ದು ವೀರ ಪುಷ್ಕರ ಪಾ
ಬರ್ಬರ ಶಬರ ನೇಪಾಳ ಮಹೀಪಾಳರ ಮೊನೆಗೆರಡು ಕೋಟಿ ರಥ
ಹೈಹಯರಂ ಪೇೞ್ದು ನೀಳನನಱುವತ್ತು ಸಾಸಿರ ಭದ್ರಹಸ್ತಿವೆರಸ
ಚಕ್ರ ರಕ್ಷೆಗೆ ಪೇೞ್ದು ಸಂಸಪ್ತಕರ ಪದಿನೆಂಟುಕೋಟಿ ರಥಕ್ಕಂಕೆ
ರಥಮನೊಂದನೆ ಪೇೞ್ದು ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ ಶಲ್ಯನ ಮೊನೆಗೆ ನೆಱಿ
ಕೆಯ್ಸೈಸುವಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ 'ಶೂರಂ ಭೀರೀನ ಯೋಜ
ಎಂಬ ನಯಮಂ ಕೆಯ್ಕೊಂಡು ವಿನಯಮನೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು—

ಕಂ|| ಬಳಮೆರಡುಂ ತನ್ನನೆ ಮಿಳ |
ಮಿಳ ನೋಡೆ ನರೇಂದ್ರನೊಂದೆ ರಥದಿಂದಸಹ್ಯ ||
ಪ್ಬಳಮನಿರದೆಯ್ದಿ ಭೀಷ್ಮರ |
ಚಳಣ ಯುಗಕ್ಕೆಱಗೆ ನಿನಗೆ ಜಯಮಕ್ಕೆಂದಂ || ೬೦ ||

ವ|| ಎಂದು ಭೀಷ್ಮರ್ ತಮ್ಮ [1][ಮೊ]ಮ್ಮನ ವಿನಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪರಕೆಯಂ ಕೆಯ್ಕೊಂಡು—

ಕಂ|| ಗುರು ಕೃಪ [2][ಗುರುಸುತ] ಶಲ್ಯರ |
ಚರಣಂಗಳ್ಗೆಱಗಿ ಪೋಗಿ ಪೊಡೆವಡುವುದುಮಾ ||
[3][ದರದಿಂದಂ ನಲ್ಮೆಯೊಳಂ]
ಪರಸಿ ಮನಂಗೊಂಡು ನುಡಿದರವರಾ ನೃಪನಂ || ೬೧ ||*
ನಿನ್ನ ಬರವಿಂದಮೆಮ್ಮ ಮ |
ನನ್ನಿನಗೆಱಗಿದುದು ಜಯಮುಮೆಮ್ಮೀ ದೆಸೆಯಿಂ ||
ದನ್ನಿನಗೆ ಸಾರ್ಗೆ ಪೋಗೆನೆ |
ಮನ್ನಿಸಿ ಗುರುಜನಮನಾಗಳಂತಕ ತನಯಂ || ೬೨ ||

ವ || ಮಗುಳ್ದು ತನ್ನೊಡ್ಡಣಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತುಂ ದುರ್ಯೋಧನನ ನಪ್ಪ ಯುಯುತ್ಸುವಂ ಕಂಡು—

ಪವನಜನಿಂದೆ ಕೌರವ [4]ಕುಲಂ ಪಡಲಿಟ್ಟವೊಲಕ್ಕುಮಾದೊಡಿ |
ನ್ನವರವರಾರುಮಿಲ್ಲಣಮೆ ಸಂತತಿ ಕೆಟ್ಟಪುದಿಲ್ಲಿ ಕಾವೆನೀ ||
ಬವರದೊಳೀಗಳಾನಿವನನೆಂದು ನೃಪಂ ದಯೆಯಿಂದಮಾ
ಯುಯು |
ತ್ಸುವನೊಡಗೊಂಡುಬಂದನೆನಿತಾದೊಡಮೇಂ ಪ್ರಭು ಪೊಲ್ಲ
ಕೆಯ್ಗುಮೇ || ೬೩ ||

1 ತಮ್ಮನ ಪೌತ್ರನ (ಕ.). ತಮ್ಮನ (ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ನದೀಜ (ಘ).
3 ...ದೆ ನಲುಮೆಯೊಳ್ ನಲವಿಸಿ (ಘ.). 4 ಬ (ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.)
* ಈ ಪದ್ಯವು ಕ. ಖ. ಗ. ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿದೆ.

ವ || ಅಂತಾ ಯುಯುತ್ಸುವನೊಡಗೊಂಡುಬಂದು ಧನು
ನುತ್ಸಾಹದೊಳಿರ್ಪ ಪದದೊಳ್ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನ ಮನದ
ವ್ಯಾಮೋಹಮಂ ಕಳೆಯಲೆಂದು ಮುಕುಂದಂ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂ
ತೋಱಿ—

ಚಂ|| ಅದಿರದಿದಿರ್ಚಿ ತಳ್ತಿಱಿಯಲೀ ಮಲೆಪೊಕ್ಕಿದ ಚಾತುರಂಗ
ಬುದು ನಿನಗೊಡ್ಡಿ ನಿಂದುದಿದನೋವದೆ ಕೊಲ್ವಡೆ ನೀನುಮ
ಜ್ಜದೊಳೆಸಗೆಂದು [1]ಸೈತಜಿತನಾದಿಯ ವೇದ ರಹಸ್ಯದೊಳ್
ತದ[ಪರಿಚರ್ಯೆಯಿಂ] ನೆಱೆಯೆ ಯೋಜಿಸಿದಂ ಕಪನತ್ರಿಣ
||

ವ ||ಆಗಳ್ ಪರಸೈನ್ಯಭೈರವಂ ಪುರಾಣ ಪುರುಷನಪ್ಪ
ಷೋತ್ತಮಂಗೆಱಗಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ರಿಪುಪಕ್ಷಕ್ಷಯಕರಮಪ್ಪ ವಿಶ್ವ
ನಿರ್ಮಿತಮಾದ ತನ್ನ ದಿವ್ಯರಥಮಂ ಮನೋರಥಂಬೆರಸು [2]ರಥಾ
ನಂ ಮುನ್ನಮೇಱಲ್ವೇೞ್ದು ಮೂಱು ಸೂೞ್ ಬಲವಂದು ಪೊಡ
ಬೞಿಯಂ ತಾನೇಱಿ ವಜ್ರಕವಚಮಂ ತೊಟ್ಟು ತವಮ
ನೆರಡುಂ ದೆಸೆಯೊಳಂ ಬಿಗಿದು ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯಂಗೆ ಮನ
ನಮಸ್ಕಾರಂಗೆಯ್ದು ದ್ರೋಣಂ ಬಾೞ್ಗೆಂದು ಮಹಾ ಪ್ರಚಂಡ ಗ
ವಮಂ ಕೊಂಡೇಱಿಸಿ ನೀವಿ ಜೇವೊಡೆದು ದೇವದತ್ತ ಶಂಖಮಂ
ಸಂಸಪ್ತಕಬಲಕ್ಕಣದತ್ತ ರಥಾಂಗ ಧರನಂ ರಥಮಂ ಚೋದಿಸಲ್ವೆ
ಗಳ್—

ಮ || ಸ್ರ|| ಕುಳಶೈಲೇಂದ್ರಂಗಳಂಭೋನಿಧಿಗಳಖಿಳ ದಿಗ್ದಂತಿಗಳ
ಧ
ವಳಯಂ ಪಾತಾಳ ಮೂಲಂ ಸಕಲ ಭುವನಮೊಂ
ಱೊಳ್ ಕೇ[3]ಣಿಗೊ

1 ತೈ (ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ಮುರಾಂತಕ (ಕ. ಖ. ಗ.). 3 ಳಿ (ಖ. ಘ

ಜ್ಚಳಿಸಲ್ ಸೂಸಲ್ ಪಳಂಚಲ್ ಸಿಡಿದೊಡೆದಳಱಲ್
ಪಾಱಿ ಜೀಱೇಱಲೆಂದು ।
ಮ್ಮಳಿಸುತ್ತತ್ತಿರ್ದರಾವಂ ಹರಿಗನೊಳಿದಿರಂ ಮೀಱಿ
ಮಾಱಾಂಪ ಗಂಡಂ ॥ ೬೫ ॥

ವ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಂ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲ ಜಾತೋತ್ಪಾತ ವಾತ ನಿರ್ಘಾತ
ನ್ಮುಳ್ವಾಡಿ ತಳ್ಳಂಕಂಗುಟ್ಟುವ ಜಳನಿಧಿಗಳಂತೆ ಮೇರೆದಪ್ಪಲ್ ಬಗೆ
ಯ ಸೈನ್ಯಂಗಳಂ ಕಂಡತ್ತ ರಾಜರಾಜನುಮಿತ್ತ ಧರ್ಮರಾಜನು
ನೊಡನೆ ಕೆಯ್ವೀಸಿದಾಗಳ್—

ಕಂ॥ ಪೂರ್ವಾಪರ ಜಳನಿಧಿಗಳ ।
ಗುರ್ವಿಸುವಿನವೊಂದನೊಂದು ತಾಗುವವೊಲಗು ।
ರ್ವುರ್ವಿರೆ ಪರ್ವಿ ಚತುರ್ಬಲ ।
[2]ಮೇರ್ವೆಸದಿಂದಂದು ಬಂದು ತಾಗಿತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೬೬ ॥

ಘಟಿಯ ದಱದುಲಿವು ಲಯ ಘನ ।
ಘಟಿಗಳ ಮೊಱಗೆನಿಸೆ ಪೊಟ್ಟಗೊಡೆದತ್ತು ರಟ ॥
ತ್ಪಟು ಪಟಹ ಶಂಖ ಭೇ[3]ರಿಯ ।
ಚಟುಳಿತದಿಂದಟಳ ಪಟಳಮಂಬರ ಪಟಳಂ ॥ ೬೭ ॥

ಕರಿ ತುರಗ ರಥ ಪದಾತಿಯ ।
ಚರಣಾಸಂಘಾತ ಜಾತ ರಜಮಾಜಸ್ರಂ ॥
ನೆರೆದಂಬರ[4]ಕೊಗೆಯಲ್ ಬಳ ।
ಭರದಿಂ ಧರೆಯೆಟ್ಟು ಪಾಱುವಂತಾಯ್ತಾಗಳ್ ॥ ೬೮ ॥

ಸಮರ ರಸಪ್ರಿಯರೊಳ್ ಸ ।
ತ್ತ್ವಮುಮಿಳೆಯೊಳ್ ರಜಮುಮೊದವೆ ರಣಗಟ್ಟ್ತಲೆ
ಯೊಳ್ ॥

1 ದು (ಕ.). 2 ಮೊರ್ವೆಸದಿಂ ಬಂದು ತಾಗ ತೊಡಗಿ (ಕ.) 3 ರೀ । ತಟ ರವ
ರಿಯು । . . . ರವ (ಖ. ಗ.). 4 ತಳಮನಡರೆ । ಭರದಿಂ ಕಿಱತ್ತಿ (ಕ.ಖ.ಗ.).

ತನುಮುಂ ಮಿಗೆ ಸತ್ತ್ವ ರಜ।
ಸ್ತಮಂಗ[1]ಳುಂ ಕಾಣಲಾದುವೆರಡುಂ ಪಡೆಯೊಳ್ ॥ ೬

ಕಂ॥ ಪಡೆಯ ಪೊಱ[3]ಗಗಿದು ಕೇಷಂ।
ಪೆಡೆಗಳನುಡುಗುವುದುಮಿಳೆ ಜೊದಿಲ್ಲೆನೆ ಬಿಟ್ಟ ॥
ತ್ತಡೆಗಿಡೆ ಕೂರ್ಮನ ಬೆನ್ನಂ।
ದೊಡೆದು ಸಿಡಿಲ್ದೊಡನೆ ನುಚ್ಚು ನೂಱಪ್ಪಿನೆಗಂ ॥ ೭೦

ವ॥ ಅಂತು ನೆಲಸುಮಾಕಾಶಮೊಂದೊಂದಱೊಳ್ ತಾಗಿದ ಬ
ದೊಳಂಬರಂಬರಂ ನೆಗೆದ ಧೂಳಿಯೊಳ್ ದೆಸೆಯಱಿಯದೆಯುಂ ತ
ಬಲಮುಂ ಮಾರ್ವಲಮುನಱಿಯದೆಯುಂ ಚಾತುರ್ವಲಂಗಳ್ ಮೊ
ಸಮುಕಟ್ಟುಗೆಟ್ಟು ತಡವರಿಸಿ ತಟ್ಟು ಪೊಟ್ಟೆಂದೆಚ್ಚುಮಿಟ್ಟುಮಿಱಿ
[2]ತಱಿದು ಘಟ್ಟಿಸೆಯುಮಾಂಕೆಗೊಂಡು ಕಿಱಿದು ಪೊಱ್ತುಕಾದೆಕ
ಸುರಿವ ಬಿಸುನೆತ್ತರ ಸರಿಯೊಳಮಂಬಿನ ಸರಿಯೊಳಮುಂಬಿರಿವಿಟ್ಟು ಪಾ
ಮದಗಜಂಗಳ ಮದಜಲದೊಳಂ ಬಲದ ಕಳಕಳಕ್ಕೆ ಮಸಗಿ ದೆಸೆಯ
ಯದೆಯುಂ ಪಱಿಯೆ ಘಟ್ಟಿಸಿದ ಕೀಳ ಘಟ್ಟಣೆಯೊಳ್ ಪೊಟ್ಟಗೊಂ
ತಾಳುಗೆಗಳ ರುಧಿರ ಜಲದೊಳ್ ಬೆರಸಿ ಪದಗೆಂಪನಾಳ್ದ ಜಾತ್ಯಶ್ವ
ಲಾಳಾ ಜಳದೊಳಂ ನೆಲದೊಳೊಗೆವ ರಜಂ ಮೊದಲ್ಮೊಲಂಗಿಡೆಯ
ತಿಱಿದಿಕ್ಕಿದಂತೆ ತಲೆಗಳ್ [3]ಪಱಿದುರುಳ್ದೊಡೆ ಪೆರ್ಮರಂಗಳ ಪೋ
ಳೊಳಗಣಿಂದಮೊಗೆದ ಕೇಸುರಿಗಳ ಬಳಗದಂತಟ್ಟೆಗಳಿಂದಂಬರಂಬ
ನೆಗೆದು ಪಾಱುವ ನೆತ್ತರ ಸುಟ್ಟುರೆಗಳಿಂದಂ ಮೇಗೆ ನೆಗೆದ ರಜಂ ಮುಸ
ನಾಗೆ ದೆಸೆಯಱಿದು ತಮ್ಮ ಬಲಮುಮಂ ಮಾರ್ವಲಮುಮನಱಿ
ನವರುಧಿರ ಜಳ ಚಳ [4][ತ್ಸೇಚನ]ದೊಳ್ [5]ಘಟ್ಟಿಸಿ ಸಿಂ[6]ದುರದೊ
ನೆಲಗಟ್ಟಿಸಿದಂತಿರ್ದ ರಂಗಭೂಮಿಯೊಳೆರಡುಂ ಪಡೆಯ ನಾಯಕ
ಬಿಲ್ಗಾಳೆಗಂಗಾದುವಾಗಳ್—

1 ಳಂ (ಕ. ಖ. ಗ.). 2 ಘಡಿಸೆ (ಕ. ಗ.). 3 ಮು (ಕ.). 4 ತ್ಪಾಟ
(ಕ. ಖ.), ಛಾಟಳ (ಗ.), ಛಾಟಱ (ಘ.). 5 ಪು (ಕ.ಖ), ಪ (ಗ.). 6
(ಕ. ಖ. ಘ.).

ಕಂ || ಪಿಡಿಕೆಯ್ ತೀವಿದ ಕೂರ್ಗಣೆ |
ಮಡಕಾಲ್ಪರಮಲೆವ ಕಚ್ಚೆ ನಿಡಿಯಸಿಯೊಱ ಕ ||
ರ್ಪಿಡಿದ ಪಣೆಗಟ್ಟು ಕೆಯ್ಪೊಡೆ |
ಬೆಡಂಗನೊಳಕೊಳೆ ಧನುರ್ಧರರ್ ಪೆಣೆದೆಚ್ಚರ್ || ೭೧ ||

ಶರ ಸಂಧಾನಂ ನಿಟ್ಟಿಸ |
ಲರಿದೆಂಬಿನಮೆರಡು ಬಲದ ಕಡುವಿಲ್ಲರ್ ಭೋ ||
ರ್ಗರೆದಿಸೆ ಕೂರ್ಗಣೆಯೊಳ್ ಪಂ |
ದರಿಕ್ಕಿದಂತಾಯ್ತು ಗಗನ·ಮಂಡಳಮೆಲ್ಲಂ || ೭೨ ||

[1]ಗಱ ಸನ್ನೆಗೆಯ್ದು ತೆಗೆನೆಱ |
ದೆಱಗಿ ಪರಂಕ[2]ಲಿಸಿ ಪರ್ವಿ ಕೂಕಿಱದಿಸೆ ಕೆಂ ||
ಗಱಿಯ ಮೊನೆಯಂಬುಗಳ್ ಕ |
ಣ್ದೆಱೆಯಿಸಿದುವು ಪೊಣರ್ವ ಬಿಲ್ಲ ಕಡುವಿತ್ತಿಗರಂ || ೭೩ ||

ಅರಿವ ನಡುವುಡಿವ ನೇರ್ಗೋ |
ಲ್ಪರಿದುರ್ಚುವ ನಟ್ಟು ತೊನೆವ ಕಣೆಗಳ್ಗೆ ಮೊಗಂ ||
ದಿರಿಯದಿದಿರಿದಿರನದಿರದೆ |
[3][ಸು]ರಿಗಿಱವಂತೆಚ್ಚರಂಬನಂಬಟ್ಟುವಿನಂ || ೭೪ ||

ಪಿಡಿಕೆಯ್ಯ ದೊಣೆಯ ಪೊದೆಯುಂ |
[4][ಬಿಡೆ ಮುಡಿ]ವಿನಮೆಚ್ಚು ಸುರಿಗೆಗಿಱ್ದಿದಿರಿದಿರಂ ||
ಪಡೆ ಪೆಣೆದಿಱದುಂ ಬಿಲ್ವಡೆ |
ಪಡೆದುದು ಭೋರ್ಗರೆದು ಪರಿವ ನೆತ್ತರ ಕಡಲಂ || ೭೫ ||

ವ || ಅಂತುಭಯಬಲ ಧನುರ್ಧರ ಬಲಂಗಳುಮಱ್ಗಿ ಮಱ್ಗಿ
ಳ್—

1 ನೆಱ (ಕ. ಖ.). 2 ವಿ (ಕ.) 3 ಸ (ಕ. ಖ. ಘ.). 4 ಜೊದವು
(ಕ. ಖ. ಗ.) ಬೊದವುವಿನಂದೆ (ಘ.)

ಚಂ|| ತೊಳಗುವ ಬಾಳ್ ತಟಿತ್ತ್ತಱಿಪ ಕಕ್ಕಡೆ ಬುಂಭುಕಮೊ
ತಗು
ಜ್ವಳಿಸುವ ಪಂಚರಾಯುಧಮುಗುರ್ವಿಸುವಾವೃತಿ ಪ್ರೊಸಿ
ಟ್ಟಳಮುಮದಿರ್ದ ಮಾಳಜಿಗೆ ಪಕ್ಕರೆಯಿಕ್ಕಿದ [1]ಜಾಯಿಲ
ಗೊಳಿಸೆ ಕಡಂಗಿ ತಾಗಿದುದಸುಂಗೊಳೆ ತುಂಗ ತುರಂಗ ಸ

ವ|| ಅಂತು ವಿಳಂಬ ಕಾಳದ ಕಾಲ್ಕಿರ್ಚಿನ ಬೇಗೆ ಸಾರ್ವ
ಪಳವುಂ ಕಿರ್ಚುಂ ಕಿಡಿಯುಮಾಗೆ ತಾಗಿದಾಗಳ್——

ಚಂ|| ಪಸುಗೆ ನೆಲಂ ಜಲಂ ಹಯಮೊಡಂಬಡು ಪಂಚನೆ ಕೇಣ
[2]ಕೊಸೆ ಪೆಸೆ ದಿಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ಕೆಲಜಂಕೆ ನಿವರ್ತನೆ ಕಾಣ್ಕೆ ಪ
ರ್ವಸನದೊಳಾವ ಬಲ್ಮೆಯೊಳೊಡಂಬಡೆ ತಳ್ತಿಱಿವಲ್ಲಿ ವಿ
ಮುಸು[3]ಕಿದ ಮಾಱ್ಕೆಯಾಯ್ತು ಸಮರಾಂಗಣಮುಳ್ಕುವ
ಳುಳ್ಕದಿಂ

ಕರ ಕರವಾಳ ಘಾತದೊಳರಾತಿಯ ಪಂದಲೆ ಪಂಚರಾಯ
ಬೆರಸೆಸೆವಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟ ಕವಚಂಬೆರಸೇಱಿದ ವಾಜಿ ಲೋಹ
ಕ್ಕರಿವೆರಿಸೊಂದೆ ಸೂಱೊಳೆ ಪಡಲ್ಪಡೆ ಪೋರ್ವಲದುವು
ಬೀರ
[4]ಪೊರೆದಿರೆ ಬಿನ್ನಣಂ ನೆಗೞ್ದೆ ತಳ್ತಿಱಿವರ್ ಕೆಲರಾಜಿ
ರಂಗದೊಳ್

ಕಂ|| ಪಿಡಿದುದಿರ್ವ ಬಾಳ ಕಿಡಿಗ[5][ಳ] ।
ಸೊಡಸೊಡಸರಿಪೊತ್ತಿ ತೊಟ್ಟ ಸನ್ನಣವುರಿಯ ||

1 ವಾ (ಘ.) 2 ತೋ (ಗ). 3 ಱು (ಕ. ಗ.) 4 ಬೆ (ಕ.) 5

ಲ್ಕೊಡರಿಸಿದೊಡವಱ [1]ಪರ್ವಂ ।
ಬಿಡೆಯರಿದರಿಸಮಿತಿಯೊಡನೆ ಕಾದಿದರರೆಬರ್ ॥ ೭೯ ॥

ಚಂ ॥ ಭುಗುಭುಗ[2]ನುರ್ಚಿ ಪಾಯ್ವ ಬಿಸುನೆತ್ತರ ಸುಟ್ಟುರೆಯಂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಪ ।
ರ್ದುಗಳುಗಲೀಯದಪ್ಪಳಿಸಿ ಪೀರ್ವಿನಮೊರ್ಮೆಯೆ [3]ಪೊಯ್ವ ಪೊಯ್ಗಳಿಂ ॥
ನೆಗೆದು ಮುಗಿಲ್ಗಳಿಟ್ಟೆಡೆಗಳೊಳ್ ತಲೆಗಳ್ ತೊಡರ್ದಿರ್ದ ಜೇನ[4]ಪು ।
ಟ್ಟಿಗಳನೆ ಪೋಲ್ತುವೇಂ ಕಲಹಮುಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತೊ ತುರಂಗ ಸೈನ್ಯದೊಳ್ ॥ ೮೦ ॥

ವ ॥ ಅಂತೆರಡುಂ ಬಲದ ದೞಂಗಳ್ [5]ಕೋಲಾಟಮಾಡುವಂತೆ ಕೆಱದಾನುಂ ಬೇಗಂ ತಟ್ಟುಪೊಟ್ಟೆಂದು ಕೋ[6]ಲ್ಕುಟ್ಟಿ ಪತ್ತೆಂಟು ಸಾಸಿರ ಕುದುರೆಯಟ್ಟೆಯುಮೇೞ[7]ಂಟು ನೆತ್ತರ ಕಡಲ್ ಕಡಲನಟ್ಟೆಯುಂ ಕಾದಿ ಬಸಮೞದು ಪೆಱಪಿಂಗಿ ನಿಂದಾಗಳ್ ಪ್ರಳಯದುರಿಯನುರುಳಿ ಮಾಡಿದಂತಾನುಂ ಬಡವಾಗ್ನಿಯ *(ನನುವಿಸಿದಂತಾನುಂ) ಬಱಸಿಡಿಲ [8]ಕಿಡಿಗಳ ಬಳಗಮನೊಳಗುಮಾಡಿದಂತಾನುಂ ಗೊಂದಣಿಸಿ ಸಂದಣಿಸಿ ಸಂದಣಿಯನೆರಡುಂ ಬಲದ ಕಡಿತಲೆಯ ನಾಯಕರ್ ಕೆಯ್ಕೊಂಡು [9]ಳ್ಳುಗೆಡೆಪೆಕ್ಕೆವಾಱುವಾಱ ಪಲಗೆವಾ[10]ಡಿ ಗೂಳಿಸೊರ್ಕಿ ಮಾರ್ಕೊಂ ಡು ಕಾದೆ—

1 ಗ (ಕ.). ಸ (ಖ.). 2 ನೆಚ್ಚು (ಕ. ಖ. ಗ). 3 ಪಾ (ಖ. ಗ.), 4 ಗ (ಕ.ಗ.), ಘ (ಖ). 5 ಕಾ (ಗ.). 6 ಟ್ಕು (ಕ.). 7 ಕುದುರೆಯಟ್ಟೆಯಿನೇ (?) (ಪ.), ಕುದುರೆಯನಟ್ಟೆಯುಮೇ (?) (ಪ.). 8 ಕಡಿತ (ಕ. ಖ.), ಕಡಿ (ಗ). 9 ಳುಗೆಡದಿ (ಕ. ಗ.), ಳ್ಳುಡೆದೆ (ಖ). 10 ಡಿಗಳುರುಳಿ (ಕ.), ರಿಗಳುರುಳಿ (ಖ.) ಱಗರುಳಿ (ಗ.) ಱಗೂಳಿ (ಘ).

* ಘ. ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.

5

ಕಂ || ಪುಸಿ ನಸು ವಂಚನೆ ನೋರ್ಪನು |
ವಸಿವಗಲಿತು ತಕ್ಕುದಕ್ಕು ಪಗೆ ಕೆಯ್ಪುಗೆ ಕೆ ||
ಯ್ಯುಸುರಿ ನುಸುಳೆಂಬ ಕೇಣದ |
ಕುಸುರಿಯನಱಿದಿಱಿದು ಮೆಱೆದು ನೆಱೆಧುಱದರಿಬ
|| ೮

ಬಱಿ ಸಿಡಿಲೆಱಪಂತಿರೆ ಬಂ |
ದೆಱಗಿದರಂ ತಳ್ತು ಬಾಳ ಕೀೞ್ಮೊನೆಯಿಂ ತ ||
ಳ್ತ [1]ಱದಱಿದುಬ್ಬರಮೆಂಬಿವ |
ನಱಿದಿಱಿದರ್ ಪೆಣಬಣಂಬೆಗಳ್ ನೆಗೆವಿನೆಗಂ || ೮

[2]ಚಾರಿಸ್ಸಿ ಬಾ[3]ಳಾಗಮುಮವ |
ತಾರಂ,ಗೆಯ್ದಂತೆ,ಕಾಲದಂತಕನನೆ ಪೋ ||
ಲ್ತಾರುತ್ತಂ ಕವಿವದಟರ |
ನೋರೊಂದ್ರೋರೊಂದೆ [4]ಪೊಯ್ದು ಕೊಂದರ್ ಪಲರಂ
|| ೮

ಬಾಳ್ವಾಳ್ಗಳ ಘಟ್ಟಣೆಯೊಳ್ |
ಬಳ್ವಳ ಬಳೆದೊಗೆದು ನೆಗೆದ ಕಿಡಿಗಳ ಬಂಬ ||
ಲ್ಗಳ್ವೆರಸು ಪೊಳೆದು ನೆಗೆದುದು |
ಬಾಳ್ಪೊಗೆ [ಕಾಱ ಮುಗಿಲ್] ಬಳ್ಳಿಮಿಂ [5][ಜಿನಿಂದು]
ವೋಲ್ || ೮

ತಲೆ ನೆಲದೊಳುರುಳ್ದೊಡಂ ಮೆ |
ಯ್ಗಲಿಯೊರ್ವಂ ಪಿಡಿದು ತಲೆಯನಿಟ್ಟಟ್ಟಿಯೊಳ ||
ಗ್ಗಲಿಸಿದ ಮುಳಿಸಿಂ ಮಾಟದ |
ತಲೆಯಿಟ್ಟಾಡುವನನಿನಿಸು ಪೋಲ್ತನುಗೆಯ್ದಂ || ೮

1 ಱವಾಱಿ (ಕ. ಗ.), ಱುವಾಱು (ಖ.). 2 ಜಾ (ಗ. ಘ.). 3 (ಖ.), ಳ್ವಾ (ಗ. ಘ.). 4 ವಾ. (ಕ.), ಪಾ (ಖ.), 5 ಜು ಬ (ಸ.).

ವ|| ಅಂತ್ತಣಿಮಣಿಯದೆ ಸೆಣಸಿ ಪೊಣರ್ದು ಕಿಱಿದು ಪೊೞ್ತು
ನಿಂದಾಗಳ್—

ಮಾರುತ ಘಾತ ಸಂಚಳಿತ ಕೇತು ಸಮೂಹಮುದಗ್ರ ಚಕ್ರ ಚೀ|
ತ್ಕಾರಮುದಾರ ವೀರ ಭಟ ಸಿಂಹ ನಿನಾದ ವಿಮಿಶ್ರಿತೋತ್ಕಟ||
ಜ್ಯಾ ರವಮಂಬರಾಂತರಮನಳ್ಳಿಱಿದವ್ವಳಿಪನ್ನೆಗಂ ಶರಾ|
ಸಾರದಗುರ್ವು ಪರ್ವಿ ನಿಲೆ ತಾಗಿದುವುಗ್ರ ರಥಂ ರಥಾಳಿಯೊಳ್
||೮೬||

ವ|| ಅಂತು ತಾಗಿದಾಗಳ್

ಕುದುರೆಯ ಬಣ್ಣದಿಂ ರಥದ ತೋರ್ಕೆಯಿನೆತ್ತಿದ ಚಿತ್ರಕೇತು
ವೃಂ|
ದದ ಕುಱುಪಿಂದುದಗ್ರ ರಥ ಚೋದಕ ಚಿಹ್ನದಿನಾತನೀತನೆಂ||
ಬುದನಱಿದೊರ್ವರೊರ್ವರನೆ ಮಚ್ಚರದಿಂ ಗಱಿಸನ್ನೆಗೆಯ್ದಿದಿ|
ರ್ಚಿದ ಪದದೊಳ್ ಪತತ್ರಿಮಯಮೆಂಬಿನಿತಾಯ್ತು ಸಮಸ್ತ
ದಿಕ್ತಟಂ ||೮೭||

ಕಂ|| ಪರಶು ಶರ ನಿಕರದಿಂ ಕು|
ಮ್ಮರಿಗಡಿದವೊಲ್ಪೊಡನೆ ಕಡಿಯೆ [1]ರಥಿಗಳ್ ರಥದಿಂ||
ಧರೆಗಿೞಿದು ವಿರಥರತಿರಥ|
ರರೆಬರ್ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ರಥಿಗಳಂ ಸುರಿಗಿಱಿದರ್ ||೮೮||

ತೇರಂ ಪಾಯಿಸಿ ನೋಯಿಸಿ|
[2][ಪಾ]ರುವ [3][ಕು]ದುರೆಗಳನರೆಬರ್ರೆಯುರಿಯೆಚ್ಚರ್||
ಸಾರಥಿಯ ರಥಿಯ ತಲೆಗಳ|
ನೋರೊಂದಸ್ತ್ರದೊಳೆ ಪಾಱೆ ಜೇಱೆೞ್ಚಿನೆಗಂ ||೮೯||

ನೆತ್ತರ ಕೆಸಱೊಳ್ ಗಾಲಿಗ|
ಳೆತ್ತಂ ತಳರದೆ ಜಗಿಲ್ತು ನಿಲೆ ಧರೆಗಿೞಿದಾ||

---

1 ಕಲಿ (ಕ.), ಕಡಿ (ಖ. ಗ.) 2 ವಾ (ಸ.) 3 ಗು (ಸ.).

ರ್ದೆತ್ತಿ ಪರಿಯಿಸಿದರೇಂ ಮೆ।
ಯ್ವೆತ್ತುದೊ ರಥಕಲ್ಪಮಲ್ಲಿ ಸೂತರ್ ಕೆಲಬರ್

ವ॥ ಅಂತುಭಯ ವರೂಥಿನಿಯ ವರೂಥಂಗಳ್ ಮಲ
ಯಾಗೆ ಕಾದುವಾಗಳ್—

ಮ॥ ಉಡಿದಿರ್ದ[1]ಚ್ಚುಱಿದೀಸು ತಳ್ಗಿದ ನೊಗಂ ಜೀಱಿಟ್ಟ ಚಕ್ರ
ಸಿ
ಪೊಡೆದಂತೊರ್ಮೆಯೆ ಸೂಸಿ ಪಾಱಿದ ಮಡಂ ನುಗ್ಗಾದ
ನಡೆ ನೊಂದೆಯ್ದೆ ಸುರುಳ್ದುರುಳ್ದ ತುರಗಂ ಸುರ್ಕಿರ್ದ ಸೂ
ಕಡಲಂ ಮುಟ್ಟೆ ತೆರಳ್ವ ನೆತ್ತರ ಪೊನಲ್ ಕಣ್ಗೊಂಡುದು
ಗ್ರಾಜಿಯೊಳ್

ವ॥ ಅಂತು ಪತ್ತೆಂಟು ನೆತ್ತರಕಡಲ್ ಕಡಲನಟ್ಟಿಯುಂ
ಯೂಥಂಗಳ್[1]ಕ್ಕಿ ಮೆಳ್ಕಿದಂತಾಗಳ್—

ಉ॥ ಇಕ್ಕಿದ ಲೋಹವಕ್ಕರೆಯ [2]ಕರ್ಪುಗಳಿಂ (?) ಕವಿತರ್ಪ ವಿ
ಲಕ್ಕೆಣೆಯಾಗೆ ಜೋದರಿಸುವಂಬಿನ ಬಲ್ಸರಿ ತಿಣ್ಣಮಾಗಿ
ಯ್ಮಿಕ್ಕು ವಿರೋಧಿ ಸಾಧನ ಘಟಾಳಿಯ[3]ನೋಡಿಸಲಾಗಳ
ಟ್ಟಿಕ್ಕಿದರುಗ್ರ ಸಿಂಧುರ ಘಟಾವಳಿಯುಂ ಮುಳಿಸಿಂ ನಿಷಾದಿ

---

1 ಱಿಮುಟ್ಟಿ (ಕ.). 2 ಹಸ್ತಿಗಳಾ (?) (ಪ.). 3 ನೊಡ್ಡಿ (ಗ.

ಆದಿತ್ಯಂ ಮಸುಳ್ವನ್ನೆಗಂ [1]ಧ್ವಜ ಘಟಾಟೋಪಂಗಳಿಂದಂ
ಲಯಾಂ।
ಘೋದಂಗಳ್ ಕವಿವಂತೆವೋಲ್ ಕವಿವುದುಂ ಕಾಲ್ಗಾಪು
ಕಾಲ್ಗಾಪಿನೊಳ್ ॥
ಜೋದರ್ ಜೋದರೊಳಾನೆಯಾನೆಯೊಳಗುರ್ವಪ್ಪನ್ನೆಗಂ
ಕಾದೆ ಕ।
ಣ್ಣಾದಂ ಚೆಲ್ವೆಸೆದತ್ತು ಮೂಱು ನೆಲೆಯಿಂ
ಮಾದ್ಯದ್ಗಜೇಂದ್ರಾಹವಂ ॥ ೯೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತಾ ದಂತಿ ಘಟೆಗಳನಾರೋಹಕರ್ ತೋಱಿಕೊಟ್ಟೊಂ
ರ್ಕೆ ಮೊಗಂಬುಗಿಸಿದಾಗಳುಭಯವ್ಯಾಳದಂತಿ [2][ವ]ಧ್ಯ ಕ್ರಮಂ
ಭಾರ್ಗವರ್ ಸುರಿಗಿಱಿವಂತಿಱಿಯೆ ಸೂಸುವ ಕೆನ್ನೆತ್ತ[3]ರ್
ದಿರ್ವ ಸಕ್ಕದ ಸಿಪ್ಪುಗಳುಂ ಸಿಡಿಲ್ದು ಜೇಱಿೀಟ್ವ ಕೋಟ್ಕಳು
ರ್ಗಂ ಪಡೆಯೆ—

ನಡುವ ಸರಲ್ಗೆ ಮೆಯ್ಯೊಳಗಡಂಗುವ ಸಂಕುಗೆ ದಿಂಕುಗೊಳ್ವ ಕ।
ಕ್ಕಡೆಗ್ಗಿದಿರುರ್ಚುವಿಟ್ಟಿಗಿದಿರಾನೆಯ ಕೋಟ್ಕಳ ಕೋಳ್ಗೆ ನೊಂದು
ಬಾ ॥
ಮ್ಪಿ[4]ಡದಿನಿಸಪ್ಪೊಡಂ [3]ಪೆಳಱಿದಳ್ಕದೆ ಪಾವಿನಲ್ಲಿಟ್ಟವೋಲ್ ಪೊಡ।
ರ್ಪುಡುಗದೆ ಬಿಟ್ಟುವಿರ್ದ ನೆಲೆಯಿಂ ಕೆಲವುನ್ಮದ ಗಂಧ ಸಿಂಧುರಂ
॥ ೯೪ ॥

ಕಂ ॥ ಪಾಱುವ ಪಾಱುಂಬಳೆ ಕೊಳೆ।
ಜೇಱಿಟ್ಟಿಂಬರಕೆ ತಲೆ ಸಿಡಿಲ್ದೊಡಮಾ ಕಾ ॥
ಯ್ಪಾಱದೆ ಹರಣಂ ಗೆಯ್ದುವು।
ಜಾಱಿಲ್ಲದೆ ಜೋದರಟ್ಟೆಗಳ್ ಕೆಲವಾಗಳ್ ॥ ೯೫ ॥

ಗ (ಕ.). 2 ಮ (ಸ.). 3 ರೊಳಗಟ್ಟು (ಕ.). 4 ಡ (ಖ. ಗ. ಘ.).
ಳ (ಘ.).

ಚಂ || ಕಣಕೆನೆ ಚಕ್ರ ತೀವ್ರ ಹತಿಯಿಂ ತಲೆ ಪೋದೊಡೆ ಜೋದರ
ದಣಿಸಿ[1]ದ ಬಂಧದಿಂ ಬಿಸುಗೆಯೊಳ್ ನೆಲಸಿರ್ದಸೆದಾಡೆ ಸಟ್ಟ
ರ್ಗಣೆವೆರಸಿರ್ದ [2]ಕೂರ್ಗಣೆಗಳುಚ್ಚಳಿಸುತ್ತಿರೆ ಸು[3]ಯ್ದು

ಥಿಣಗಳಿನಂದಗುರ್ವುವೆರಸಾಡಿದುವೊಂದೆರಡಾನೆಯಟ್ಟೆಗಳ್
||

ವ || ಅಂತೆರಡುಂ ಬಲದ ಕರಿ ಘಟೆಗಳೊಂದೊಂದಱೊಳ
ತಟ್ಟುಱಿಯೆ ಬಿಸುನೆತ್ತ [5][ರ] ಬರ್ಗಳುರ್ವಿ ಪಾಯೆ ಪೇರರ್ವಿಗ
ಜಾಜ್ಜಿನ ಪರ್ವತಂಗಳಂತೆ ಕೆಡೆದಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿದಾಗಳ್—

ಕಂ || ಆನಿರ್ಯೆ[ೀ]ನಿಱುವುದು ಗಡ |
ಮೀ ನಾಲ್ಕುಂ ಬಲಮಿದಲ್ತೆ ಪರಿಭವಮೆನಗೆಂ ||
ದೇನುಂ ಮಾಣದೆ ಭೀಮನ |
ನೂನ ಬಲಂ ಬಂದು ತಾಗಿಪಂ ಕುರು ಬಲದೊಳ್ |

ವ || ಅಂತು ಕುರುಬಲದ ಕರಿಘಟೆಗಳಂ ನುಂಗುವಂತೆ ದೆಸೆ
ಮಿಳಿರ್ದು ಮಿಳ್ಳಿಸಿದ ಸಿಂಗದ ಪಱಿವಿಗೆಯುಂ ಕುರಬಲಕ್ಕೆ ಮಿಱ್ತು
ರೆವಂತೆ ಮೊರೆದು ಪರಿವ ತನ್ನ ಕಿಸುವೊನ್ನ ರಥಮುಂ ಭಯಂಕರ
ವಾಗೆ ಪಗೆವರ ಗಂಟಲನೊತ್ತುವಂತೆ [7]ಪೌಂಡ್ರಮೆಂಬ ಶಂಖಮ
ಮುಂದೊಡ್ಡಿದೊಡ್ಡೆಲ್ಲಮನಂ[8]ಬಿನ ಬಂಬಲೊಳೆ ಪಡಲ್ವಡಿಸುತ್ತುಂ
ಭೀಮಸೇನಂಗೆ ದುರ್ಯೋಧನನದಿರದಿದಿರಾಂತಾಗಳ್—

ಉ || ಎಂತಿದಿರಾಂತೆಯಂತೆ ಕಲಿಯಾಗೊಳಸೋರದಿರೆಂದು ಭೀವ
ರಂತೆ ಕನಲ್ದು ತಿಣ್ಣಮಿಸೆ ಪಾಯ್ದು ಸರಲ್ಗಳನೆಯ್ದಲೀಯು

1 ಕ (ಘ.). 2 ವಾ (ಘ.). 3 ಯ್ವ (ಗ. ಘ.), 4 ಣ್ಯ (ಖ. ಗ
5 ಬರ್ಗುರ್ವಿ (ಕ.), ಬರ್ಗುಳುರ್ವೆ (ಖ.), ಜರ್ಗುರ್ವೆ (ಗ.), ರುಜರ್
(ಘ.). 6 ಯೆನ್ನಿ (ಕ.), ಮೆಂಣಿ (ಖ. ಘ.), ಮೆ. . (ಗ.).
(ಕ. ಖ. ಗ.). 8 ಜಿಸಿ(ಕ.), ಚಿನ (ಖ. ಗ.), ಜಿನ (ಘ.).

ತಾಂತು ನಿರಂತರಂ ತಱಿದು ಸೂತನನಾತನ ವಾಜಿಯುಂ ಮಹೀ।
ಶಂ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನಚ್ಚ ಬಿಸುನೆತ್ತರ ಸುಟ್ಟುರೆ ಸೂಸುವನ್ನೆಗಂ॥ ೯೮ ॥

ಕಂ॥ ಇಸೆ,ಮುಸುಗಿ ಭೀಮನೀರ।
ಯ್ದು [1][ಶಿ]ತಾಸ್ತ್ರದಿನುರುಳೆ ಸೂತನುಡಿಯೆ ರಥಂ ಕೀ॥
ಲಿಸೆ ಕುದುರೆ ಮುಱಿಯೆ ಪಟುವಿಗೆ।
ಮುಸಕದಿನೆಚ್ಚೆಚ್ಚನೊಂದೆ ಸರಲೊಳ್ ನೊಸಲಂ ॥ ೯೯ ॥

ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿದ ನೊಸಲಂ।
ನಟ್ಟ ಸರಲ್ವಿಡಿದು ನೆತ್ತರಂಬಿರಿವಿಡೆ ಕ॥
ಣ್ಗೆಟ್ಟಿರ್ದ ನೃಪನನಂಕದ।
ಕಟ್ಟಾಳ್ಗಳ್ ಕಾದು ಕಳಿಪೆ [2]ದುರ್ಯೋಧನನಂ ॥ ೧೦೦ ॥

ವ॥ [3][ಆಗಳವನನುಜರ್] ನೂರ್ವರುಂ ಬಂದು ತನ್ನನೊರ್ವನಂ ತಾಗಿದೊಡನಿಬರುಮಂ ವಿರಥರ್ಮಾಡಿ ಭಾರತಮನಿಂದೆ ಸಮೆಯಿಸುವೆನೆಂದು ಕೋದಂಡಮುಂ ಬಿಸುಟು ಗದಾ ದಂಡಮುಂ ಭುಜಾ ದಂಡದೊಳಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು—

ಚಂ॥ ಕುರು ಬಲಮುಂ ಪಡಲ್ವಡಿಪ ತಕ್ಕಿನೊಳ್ಕೆಯ್ತುರೆ ಬರ್ಪ ಭೀಮನಂ।
[4]ಬರೆ,ಬರಲೀಯದಿರ್ದವರನಾ ಪದದೊಳ್ ಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ ಗಂಧ ಸಿಂ॥
ಧುರ ಘಟೆ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿವೆರಸಾಗಡೆ ಬಂದು ಕಳಿಂಗರಾಜ[5]ನ್ನಾಂ।
ತಿರೆ ಪಗೆ ಕೆಯ್ಗೆವಂದು ಬರ್ದುಕಾಡಿದ ಬಲ್ಮುಳಿಸಿಂ ವೃಕೋದರಂ ॥ ೧೦೧ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಕಳಿಂಗರಾಜ ಮತ್ತ ಮಾತಂಗ ಘಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮುಳಿಸಂ ಕಳೆವೆನೆಂದು ಸಿಂಹನಾದದಿನಾರ್ದು—

---

1 ಸಿ (ಸ.). 2 ಯಾಗಳವನನಜುರ್ (ಘ§). 3 ಅಂತು (ಕ. ಖ. ಗ.) 4 ಬರಲಿಯದಿರ್ದೊಡಂ ತವರ (ಕ. ಖ.), ಬರಲಿಯದಿರ್ದ ವಿರಥರ (ಗ.). 5 ತಾಂ (ಖ. ಗ. ಘ.).

ಮ ॥ ಗಜೆಯಂ ಘೋರಿಸೆ ಪರ್ವಿ ಬೀಸಿ ಕಡುಪಿಂದೆಯ್ತಂದು ಮಾಱಾಂ
ಸಾ
ಮಜಸಂಘಾತಮನೊಂದುಗೊಳ್ಳಿರಡುಗೊಳ್ಳಿಂಮರ್ವಿ
ಪೊ[1]ಯ್ಪೊಂದು ಪೊ
[2]ಯ್ಗೆ ಜವಂಗುಂದಿ ಸಿಡಿಲ್ದು ಮುನ್ನಡಿಗುರುಳ್ತರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಬೀ
ದ
ಗ್ಗಜಮಂ ಪೋಲ್ವ ಗಜಂಗಳಂ ಪಲವುಮಂ ಕೊಂದಂ ಮರುನ್ನ
ದನಂ ॥ ೧೦೨

ಕಂ॥ ಬಡಿಗೊಳ್ಳಿ ಬಿದು ಬಿಬ್ಬರ ಬಿರಿ।
ದ್ದೊಡನುಗೆ ಪೊಸ ಮುತ್ತು ಕೋಡನೂಱೆ ಮದೇಭಂ ॥
ಕೆಡೆದುವು ಕೊಲ್ಲದಿರೆಂದಿರ
ದಡಿಗೆಱಗುವ ತೆಱನನಿನಿಸನನುಕರಿಸುವಿನಂ ॥ ೧೦೩

ವ ॥ ಅಂತು ಪತ್ತೆಂಟುಸಾಸಿರಮಾನೆಯಂ ಪಡಲ್ವಡಿಸಿಯುಂ
ಸೈರಿಸಲಾಱದೆ—

ಮ ॥ ಪಿಡಿದೊಂದೊಂದಱ ಗಾತ್ರಮಂ ತಿರಿಪಿಕೊಂಡಂದೊಂದಱೊಳ್
ಪೊಯ್ದು ಮೆ
ಲ್ವಡಗಪ್ಪನ್ನೆಗಮೆತ್ತಿ ಕೊಂಡ್ರಸಗ[3]ಪೊ[ಯ್ಪೊ]ಯ್ಪೊಳ್ ತಡಂಬೊಯ
ಮು
ಳ್ವಡಗುಂ ನೆತ್ತರುಮೆಲ್ವುಮೆಲ್ಲ ದೆಸೆಗಂ ಜೀಱೆಱಿಬ್ಬು ಪಾಱಲ್ಕೆ ಬ
ಲ್ವಡಿಗಂ ಬೀಸಿಯುಮೊಂದು ಕೋಟಿವರೆಗಂ ಕೊಂದಂ
ಮದೇಭಂಗಳಂ ॥ ೧೦೪

1 ಯ್ಯೆಂ (ಕ.), ಯ್ಪೊಂ (ಖ.). 2 ಯ್ಯೆ (ಕ.). 3 ಪೊಯ್ಲೊಳ್ಪೊಯ್ಸುತ
ಪೊಯ್ಸು (ಕ.), ಪೊಯ್ಪೊಯ್ಪು ತಂಡಂಬೊಯ್ಪು (ಖ.), ಪೊನಿಲೊಳ್ಪೊಯಿ
ತಡಂಬೊಯ್ಪು(ಗ.), ಪೊಯ್ಲಿಯುಂ ತಡಂಬೊಯ್ಪು (ಘ.).

ಸಿಡಿಲಂತೊರ್ಮೆಯೆ ಪೊಯ್ಯೆ ಪೊಯ್ದ ಭರದಿಂದೊಂದಾನೆ ತೋಲ್ ನೆತ್ತರಿ।
ಡಗೊಂಡೊಂದಱೊಳೊಂದುವೊಂಪದೆ ಗದಾ ನಿರ್ಘಾತದಿಂ ಮಾಯವಾ ॥
ಡೆ ಪೋ ತಪ್ಪಿದೆನೆಂದು ಪಲ್ಮೊರೆದಗುರ್ವಪ್ಪನ್ನೆಗಂ ಮೀಸೆಯಂ ।
ದಂ ತೋಳ್ವಲದೇೞ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುವನಿತರ್ಕುಗ್ರಾಜಿಯೊಳ್ ಭೀಮನಾ ॥ ೧೦೫ ॥

ಕಂ॥ ಧ್ವಜಮುಂ ಬಿಸುಗೆಯುಮೇಱೆ ।
ದರ್ ಜೋದರುಂ ಬೆರಸು ಗಜೆಯಿನರೆ ಗಜ ಘಟೆಯಂ ॥
ಗಿಜಿಗಿಜಿಯಾಗಿರೆ ಪೊಯ್ದೊಡೆ ।
ಗುಜು ಗುಜುಗೊಂಡಾರ್ದರಮರರಂಬರ ತಳದೊಳ್ ॥೧೦೬॥

ವ ॥ ಅಂತು ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದ ಘನ ಘಟೆಯಂತೆ ತನಗೊಡ್ಡಿದ ಕಳಿಂಗ ಮತ್ತಮಾತಂಗ ಘಟೆಗಳಂ ಕಟಕುಟಂ ಮಾಡಿದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಮೊನೆಯೊಳ್ ಧರ್ಮ ಪುತ್ರಂ ಕಾದಿ ನಾಲ್ಕು ಕೆಲ್ಲಂಬುಗಳಿಂದಾ ರೂಥ ಸೂತ ಕೇತನಂಗಳಂ ಕಡಿದು—

ಕಂ॥ ಉರಮಂ ಬಿರಿವಿನಮಿಸೆ ಮ ।
ದ್ರ ರಾಜನಳಿಯನ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೊಸೆದು ಮೊಗಂ ॥
ಮುಱಿಯದೆ ಪೆಱತುಂ ರಥ [ಮಂ ।
ತರಿಸಿ ಕನಲ್ದಡರ್ದು ಕದನಕಾಗಳೆ ನೆಱೆದಂ] ॥ ೧೦೭ ॥

[ಮುಱಿದು ರಥಮಂ] ರಥಾಶ್ವಮ ।
ನುಱಿದೆ[ರಡುಂ ಶರದೆ] ನಾಲ್ಕಱಿಂ ಸೂತನನೊಂ ॥
ದಱಿಕೆಯ ಸರಲೊಳ್ [ಮಾಣದೆ] ।
ತಱಿದಂ ಪಟುವಿಗೆಯನೇಂ ಕೃತಾಸ್ತ್ರನೊ ಶಲ್ಯಂ ॥೧೦೮ ॥*

* ಈ ಪದ್ಯದ ಪಾಠವು ಯಾವ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿಯೂ ಸವಾಗಿಯೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

ವ || ಅಂತು ವಿರಥನಂ ಮಾಡಿ ಧರ್ಮಪುತ್ರನಂ ಪಿಡಿಯಲೆ
ಮದ್ರರಾಜನಂ, ಪನ್ನಿರ್ಛಾಸಿರಮಾನೆವೆರಸು ನೃಪನ ಚಕ್ರರಕ್ಷ
ನೆಡೆಗೊಂಡು ತಾಗಿದಾಗಳ್—

ಕಂ || ಮೃಗರಾಜ ನ[1]ಖರ ಬಾಣಾ |
ಳಿಗಳಿಂ ತೆಗೆನೆಱೆದು ಶಲ್ಯನುಱದಿಸೆ ಬಿಡುವಂ ||
ಮೃಗರಾಜಂಗಳೆ ಪೋಟ್ವಿ ವೊ |
ಲಗಲ್ವಿನಂ ಪೋಟ್ದುವುಗ್ರ ಬಾಣಾವಳಿಗಳ್ ||

ವ || ಅಂತಾ ದಂತಿಘಟೆಯಂ ಪಡಲ್ವಡಿಸಿ ನೀಳನೇಱದಾನೆ
ನೂಱ್ಕೊಂಡೆಚ್ಚಾಗಳ್—

ಕಂ || ಪೆಱಗಿಡುವ ದಂತಿಯ, ಕಲಿ |
ನಿಱಸಿ ಚಲಂ ನೆಲಸೆ ತೋಱುಕುಡುವುದುವಾಗಳ
ಪೊಱ[2]ಮುಯ್ಯುವರಂ ತೆಗೆನೆಱೆ |
ದುಱದೆಚ್ಚಂ ಶಲ್ಯನಾಂತ ನೀಳನ ತಲೆಯಂ ||

ವ || ಅಂತು ನೀಳಂ ನೀಳಗಿರಿಯ ಮೇಗಣಿಂ ಬಱಸಿಡಿಲ್
ಕೆಡೆವ ಮೃಗರಾಜನಂತೆ ಹಸ್ತಿ ಮಸ್ತಕದಿಂ ಕೆಡೆವುದುಮುತ್ತ ಭೂ
ಮೊನೆಯೊಳ್ ಕಾದುತ್ತಿರ್ದುತ್ತರಂ ನಾಲ್ವತ್ತು ಸಾಸಿರಮಾನೆವೆರ
ಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ ಬಂದಾಂತಾಗಳ್—

ಚಂ || ನಗೆ ಪಗೆವಾಡಿ, ಗೋಗ್ರಹಣದೊಳ್ ಪೊಱಮಾಱದ ಬನ್ನ
ಮೊಂ
ಟ್ಟಗೆ ಮನಮುಂ ಪಳಂಚಲಿಯೆ ಮಾಣದ ಶಲ್ಯನನಂ[3]ದಶಲ
ಬಗೆವವೊಲೇಳಿದಂ ಬಗೆದು ದಂತಿಯನಾಗಡೆ ತೋಱುಕೊ
ಟ್ಟಗೆ ರಥಮುಂ ಪಡಲ್ವಡಿಸಿ ಪೂಣ್ದಸರಾತಿಯುನಸ್ತ್ರಕೋಟಿ
||

1 ವ (ಕ. ಖ.), ಕ (ಗ.). 2 ಮೆಯ್ಯ (ಕ). ಮುಯ್ಯು (ಖ.). 3

ವ || ಅಂತುತ್ತರಂ ತನಗಳವುಮದಟುಂ ರಾಜೋತ್ತರಮಾಗೆ ಕಾದಿ
ಾಡೆ ಶಲ್ಯಂ ವಿರಥನಾಗಿ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ—

|| ತಾರಕನಂ ಗುಹಂ ಮುಳಿದು ಶಕ್ತಿಯಿನಾಂತಿಡುವಂತರಾತಿ ಸಂ |
ಹಾರಕವಪ್ಪ ವಿಸ್ಫುರಿತ ಶಕ್ತಿಯಿನಾತನನಿಟ್ಟು ಖಟ್ಗದಿಂ ||
ವಾರಣಮುಂ ಪಡಲ್ವಡಿಸಿ ತಾಂ ಪೆಱಪಿಂಗುವುದುಂ ಬಲಕ್ಕೆ ಹಾ |
ಹಾ ರವಮುಣ್ಮೆ ದಂತಿವೆರಸಾಜಿಯೊಳುತ್ತರನಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಿದಂ
|| ೧೧೨ ||

ವ || ಅಂತುತ್ತರನಂ ಜವಂಗೆ ಪೊಸತಿಕ್ಕುವಂತಿಕ್ಕಿ ಬಸವಟ್ಟಿದ
ೖನಂ ಕೃತವರ್ಮಂ ತನ್ನ ರಥಮನೇಱಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ
ಾಪಗಾಸುತನ ಮೊನೆಯೊಳ್ ಭರಂಗೆಯ್ದು ಕಾದುವ ಸೇನಾನಾಯ
ಶ್ವೇತಂ ತನ್ನ ತಮ್ಮನತೀತ ನಾದುದಂ ಕೇಳ್ದು—

|| ಪ್ರಳಯ ಪಯೋಧಿವೋಲಳುರ್ದು ಪೆಂಕುಳಿಗೊಂಡ ಮದೇಭವೈರಿ
ವೋಲ್ |
ಕೆಳರ್ದು ಲಯಾಗ್ನಿವೋಲಳುರ್ದು ಮದ್ರ ಮಹೀಶನನೆಯ್ದೆ ತಾಗೆ
ಬ ||
ಳ್ಪಿಳ ಬಳಿವತ್ತು ಶಲ್ಯನೊಳಿ ಕಾಳಿಗಮೀಗಳೆಸುತ್ತುಮಂತೆ ಕೆ |
ಯ್ಕೊಳಲಹಿಕೇತು ಸಿಂಧುತನಯಂಬೆರಸಾಗಡೆ ಬಂದು ತಾಗಿದಂ
|| ೧೧೩ ||

ವ || ಇತ್ತ ಧರ್ಮಪುತ್ರನುಂ ವಿರಾಟ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಶಿಖಂಡಿ
ಕಿತಾನ ಕೇಕಯ ಸಾತ್ಯಕಿ ನಕುಳ ಸಹದೇವ ಸೌಭದ್ರ ಪ್ರಮುಖ
ುಕರ್ವೆರಸು ರಣಪಟಹಂಗಳಂ ನೆಗೞ್ಚಿ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮ ವಿವಿಂಶತಿ
ರ್ಣ ಚಿತ್ರಸೇನ ಸೋಮದತ್ತ ಭಗದತ್ತ ಬಾಹ್ಲೀಕ ಭೂರಿಶ್ರವಃ
ೃತಿಗಳ್ ಗಜಱಿಸನ್ನೆಗೈದು ಕಾದುವಾಗಳ್—

ಚಂ॥ ಸಡುವ ಸರಲ್ ಸರಲ್ಗೊಳೆ ಸುಪುಳ್ಸ ಹಯಂ ಹಯಮುಳ್ಗ
ಳೊ
ತೊಡರ್ವ ಭಟರ್ ಭಟರ್ಕಳೊಳೆ ತೊಟ್ಟುಱಿಪಾಟ್ಟಿ ರಥಂ
ರಥಕ್ಕೆ ವ
ಯ್ದುಡಿಗಿಡೆ ಮೆಯ್ಪೊಣರ್ಚುವ ಮಹಾರಥ[1] ರಾಜಿಯೊಳಂತಗು
ಚ್ಚುಡಿದಿರೆ ಕಾದಿ ಬಿಚ್ಚಱಿಸಿದರ್ ಬಿಸುನೆತ್ತರ ಸುಟ್ಟುರೆ ಸೂ
ವನ್
॥ ೧೧

ವ॥ ಅಂತೆರಡುಂ ಪಡೆಯ ನಾಯಕರೊರ್ವರೊರ್ವರೊಳ್
ಮಟ್ಟು ಕಾದುವಾಗಳ್ ಶ್ವೇತಂ ತನ್ನ ತಮ್ಮ[3]ನಱಿವಿನೊಳಾದ ಮು
ನೊಳ್ ಕಣ್ಗಾಣದೆ ಶಲ್ಯನಂ ಮುಟ್ಟೆವಂದು—

ಚಂ॥ ಮುಳಿಸಿನೊಳೆಯ್ದೆ ಕೆಂಪಡರ್ದ ಕಣ್ಗಳಿನೊರ್ಮೆಯೆ ನುಂಗು
ವಂತಸ
ಗೊಳೆ ನಡೆ ನೋಡಿ ಮಾಣದುರಮಂ ಬಿರಿಯೆಚ್ಚೊಡೆ ಸೂಸಿ
ಪಾಯ್ವಸ
ಗ್ಗಳಮುವನುಗ್ರ ಕೋಪ ಶಿಖಿ ತಳ್ತುರ್ವಂತೆವೊಲಾಗೆ ಶಲ್ಯನ
ಗಳೆ ರಣದೊಳ್ ನೆಱಲ್ದೊಡವನಂ ಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ ಸುರಾಪಗಾತ್ಮಜ
॥ ೧೧

ವ॥ ಅಂತು ಪ್ರಳಯಕಾಲದಂದು ಮೂಡುವ ಪನ್ನಿರ್ವರಾದಿ
ತೇಜಮುಮಂ ಮಹೇಶ್ವರ ಭೈರವಾಡಂಬರಮುಮಂ ಯುಗಾಂತ ಕಾ
ತಕನ ಮುಸಕಮುಮಂ ತನ್ನೊಳಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು—

1 ರುಪ್ಪತರಿಂತಗು (ಕ. ಖ. ಗ. ಖ.). 2 ಬಿರ (ಕ.), ಜಿರ (ಖ. ಗ.
3 ನೆಳ (ಖ. ಗ. ಘ.),

ಂ ॥ ಖರ ಕಿರಣ ಪ್ರಚಂಡ ಕಿರಣಾವಳಿ ಲೋಕಮನೆಯ್ದೆ ಪರ್ವುವಂ।
ತಿರ್ರೆ ಕಡುಕೆಯ್ದು ತನ್ನೆರಡು ಕೆಯ್ಯೊಳಮೆಚ್ಚ ಶರಾಳಿಗಳ್ ಭಯಂ॥
ಕರತರಮಾಗೆ ಭೂ ಭುವನಮೆಲ್ಲಮನೊರ್ಮೆಯೆ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ
ಕೊಂ।
ಡಿರೆ ದೆಸೆಗಾಣಲಾಗದು [1]ದಲಾ ರಣಗಟ್ಟಳೆ ಮಂದಮಾದುದೋ
॥ ೧೧೬ ॥

ವ ॥ ಎಂಬಿನಮಂಬಿನ ಬಂಬಲೊಳಂ ಜೋಡಾಗಿ ಕೋಡನೂಱಿ
ದ ಗಜವ್ರಜಂಗಳ ಡೊ[2]ಣೆವುಗಳಿಂದೊಱ[3]ತು ಪರಿವ ನೆತ್ತರ ಕಡಲ್ಗಳುಂ
ರ ಕಡಲ್ಗಳೊಳ್ ಮಿಳಿರ್ವ ಪಟವಿಗೆಗಳ್ ತಲೆದೋಱ[3] ಮುೞುಂ
ರಥಂಗಳುಂ ರಥಂಗಳ ಗಾಲಿಗಳ್ಗಡ್ಡಮಾಗಿ ಬಿೞ್ದಿರ್ದ ಮದಹಸ್ತಿಗಳುಂ
ದಹಸ್ತಿ ಮಸ್ತಕಂಗಳನೋಸರಿಸಿ ರಥಮಂ ಪರಿಯಿಸುವ ರಥ ಚೋದಕ
ರಥ ಚೋದಕರ ಬಿಟ್ಟ ಬಾಯ್ ಬಿಟ್ಟಂತಿರೆ ಬಿಟ್ಟ ತಮ್ಮ ಕರುಳ್ಗ
ಳ್ [3]ತವೆ ತೊಡರ್ದು ಕೀಲಿಂ ಕರ್ಚಿ ದಿಂಡು ಮಗುಳ್ದು ಕೆಡೆವ
ತ್ಯಶ್ವಂಗಳುಂ ಜಾತ್ಯಶ್ವಂಗಳ ಪೆಣದ ತಿಂತಿಣಿಯೊಳ್ ತೊಡರ್ದೆಡ
ಸ್ತಮಾಡುವ ಸುಭಟರಟ್ಟೆಗಳುಂ ಸುಭಟರಟ್ಟೆಗಳನೆೞ್ಬಟ್ಟೆಕುಟ್ಟುವ
ಂಡು ಮರುಳ್ಗಳುಂ ಮರುಳ್ಗಳಾಟಮಂ ಪಳಪಳನೆಮೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡಿ
ಗುಳ್ನಗೆ ನಗುವ ವೀರ ಭಟರ ಪಂದಲೆಗಳುಮಗುರ್ವುಮದ್ಭುತ ಭಯಾ
ವೀರ ಬೀಭತ್ಸ ರೌದ್ರ ರಸಂಗಳಂ ಪುದುಂಗೊಳಿಸೆ ಗಾಂಗೇಯಂ
ಡೆಯುಂ ಪೊೞ್ತು ಕಾದೆ—

॥ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿದಿಳಾಧಿನಾಥರೆ ಪಯಿಂಛಾಸಿರ್ವರೊಳ್ಯಾನೆಗಳ್ ।
ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿದುವೊಂದು ಲಕ್ಕ ತುರಗಂ ಪತ್ತೆಂಟು ಲಕ್ಕಂ ಪಡ ॥
ಲ್ವಟ್ಟೆಱ್ಕಡಿದುವೊಂದೆ ಬಿಲ್ಗನೆ ನದೀಪುತ್ರಂಗೆ ಪೇೞಾರ್ ಚಲಂ।
ಬಟ್ಟಂ ಮಾರ್ಮಲೆದಂಬುದೊಟ್ಟುಮುೞಿವರ್ ಸಂಗ್ರಾಮ ರಂಗಾ
ಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೧೧೭ ॥

---

1 ರಣಾಂಗಣ (ಕ. ಖ.). 2 ಣವು (ಕ.). ಣೆವುಂ (ಖ. ಘ). 3 ತಾಮೆ
),

ವ || ಎಂಬನ್ನೆಗಂ ಶ್ವೇತನುಮನವರತ ಶರಾ[1]ಸಾರದಿಂ ಕುರ
ಮೆಲ್ಲಮನರೆದು [2]ಸಣ್ಣಿಸಿದಂತೆ ಮಾ[3]ಡಿ ಕವೆ ನೆರವಿಯು[4]ನ
ಕೊಂದೊಡಮೇವಂದಪುದೆಂದು ಗಾಂಗೇಯಂಗದಿರದಿದಿರಂ ಮಾಕೊ
ಬಿಲ್ವೊಯ್ದು ನಿಂದಾಗಳ್—

ಉ || ಶ್ವೇತನ ಬಿಲ್ಲೊಳಿರ್ದ ಮದನಾರಿಯ ರೂಪೆರ್ದೆಗೊಳ್ವುದುಂ
ಜಾತನುದಾತ್ತ ಭಕ್ತಿಯೊಳೆ ಕೆಯ್ಮುಗಿದಾಗಳಿದೆಂತೊ ನಿಮ್ಮ
ಮೂರ್ತಿನ ಬೀರಮೀಯೆಡೆಗೆವಂದುದೆ ಮುಪ್ಪಿನೊಳೆಯ್ದೆ ಲಿ

ಖ್ಯಾತರಿರಾಗಿ ಕೆಯ್ದುವಿಡಿವಲ್ಲಿಯೆ ಕಾಲ್ವಿಡಿಯಲ್ಕೆ ತಕ್ಕುದ
|| ೧೦

ಚಂ || ಎನಗೆ ರಣಾಗ್ರದೊಳ್ ಪೊಣರ್ವೊಡಂಕದ ಪೊಂಕದ ಸಿಂಧು
ಪುತ್ರ
ರ್ವನೆ ದೊರೆಯೆಂದು ನಿಮ್ಮೊಳೆ ವಲಂ ತಱಿಸಂದಿಱಿಯಲ್ಕೆ
ಪೂಣ್ದೆ
ನೆನಗಿಱಿವಟ್ಟಿಯಂ ಕಿಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮಳವಂ ಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ ನೀನುವಿ
ತಿನಿತೆರ್ದೆಗೆಟ್ಟರಿಂ ತುಱಿಲ ಸಂದರನಾರುಮನೆಂತು ನಂಬುವರ
|| ೧೧

ವ || ಎಂದು ತನ್ನಂ ನೋಯೆ ನುಡಿದೊಡೆ ಸಿಂಧುಪುತ್ರನಿ
ದಂ—

ಮ || ನಿನಗೇನೆಂದೊಡಮೆಂದುದೊಪ್ಪಿದಪ್ಪುದಂತೇಕೆನ್ನ ನಿನ್ನ ಶರಾ
ಸನದೊಳ್ ಶೂಲ ಕಪಾಲ ಪಾಣಿ ದಯೆಯಿಂ ಬಂದಿರ್ದನುಂ
ನುವಿ

ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮನಿ

SHANKARA.

1 ಘಾತ (ಘ.). 2 ಪಂ (ಕ. ಖ.). 3 ಡಿ ತರೆ (ಖ. ಗ.). ಡುತ್ತಿರೆ (
4 ನ (ಕ. ಘ).

ಶಿನಿತಂ ನೀಂ ನುಡಿವನ್ನೆಗಂ ತಡೆವೆನೇ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ನಾಥಂ ಕಣಾ।
ವಿನಮನ್ಮಸ್ತಕನಾದೆನಣ್ಮುವೊಡೆ ನೀನೀ ದೇವನಂ ತೋಱುವೈ ॥ ೧೨೦ ॥

ಕಂ ॥ ಇಱಿವಂತು ನಿನಗೆ ಮನದೊಳ್ ।
ತಱಿಸಲವುಂಟಪ್ಪೊಡೆಲವೊ ದೇವೇಶನನೇಂ ॥
[1]ಸೆಱೆವಿಡಿದೆ ತೊಲಗು ದೇವನ ।
ಮಱೆಯಂ ಬಱಿಕಱಿಯಲಕ್ಕುಮೆನಗಂ ನಿನಗಂ ॥೧೨೧॥

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂ ಶ್ವೇತನಿಂತೆಂದಂ—

॥ ಕಾಗೆವೊಲಿಂತು ಬಿಲ್ಗೆ ಕರಮಂಜುವಿರಂಜಲಿಮಾ ತ್ರಿಣೇತ್ರನಂ ।
ಪೋಗೆಡೆಗೊಂಡು ಕಾದುವೆನೆ ಕಾದೆನಿದಂ ಹರನಿತ್ತನೆಂದು ನೋ ॥
ಡಾಗ[2]ಡುಮಟ್ಟಿಯಿಂ ಪಿಡಿವೆನಕ್ಕಟ ನಿಮ್ಮನದಿರ್ಪುವಲ್ಲಿ ಚಾ ।
ಪಾಗಮಮೇವುದಂತೆನಗೆ ಬಿಲ್ವರಮಾಜಿಯೊಳಾಂಪ ಗಂಡರಾರ್ ॥ ೧೨೨ ॥

॥ ಬಿಸುಟೆಂ ಬಿಲ್ಲನದೇವುದೆಂದು ಕಡುಪಿಂದೀಡಾಡಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭಾ ।
ಪ್ರಸರಂಗಳ್ ಮಸುಳ್ವನ್ನೆಗಂ ಪೊಳೆವುದೊಂದಂ ಶಕ್ತಿಯಂ ಕೊಂಡಗು ॥
ರ್ವಿಸಿ ಗಾಂಗೇಯನನಿಟ್ಟನಿಟ್ಟೊಡದನೀರಯ್ದಸ್ತ್ರದಿಂದೆಚ್ಚು ಖಂ ।
ಡಿಸಿ ಪೇರಾಳ್ ತಿಱಿದಿಕ್ಕಿದಂತೆ ತಲೆಯಂ ಪೋಗೆಚ್ಚನಾ ಶ್ವೇತನಾ ॥ ೧೨೩ ॥

ಕಂ ॥ ಶ್ವೇತನ ಬೀರಮನುಪಮಾ ।
ತೀತಮನೀ ಧರೆಗೆ ನೆಗೞೆ ನೆಗೞ್ದನಿದನಾಂ ॥
ಪಾತಾಳಕ್ಕಱಿಪುವೆನೆಂ ।
ಬೀ ತೆಱದೊಳೆ ದಿನಪನಪರ ಜಲನಿಧಿಗಿೞಿದಂ ॥ ೧೨೪ ॥

---

1 ತುಱೆವಿಡಿದ(ಗ. ಘ. , ಮಱೆವಿಡಿವೊ (ಘ§.). 2 ಳು (ಕ.), ಡು. (ಖ.).

ವ || ಆಗಳೆರಡುಂ ಪಡೆಯ ನಾಯಕರಪಹಾರತೂ
ಬಾಜಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬೀಡುಗಳ್ಗೆ ಪೋದರನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಸ
ಬಲಮನೆಲ್ಲಮನೊಂದೆ ರಥದೊಳಾದಿತ್ಯನಸುರರನದಿರ್ಪುವಂತ
ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನುಮರಾತಿಕಾಳಾನಳನುಮತಿರಥ ಮಥನನು
ಕುರಂಗ ಕಂಠೀರವನುಂ ಸಾಹಸಾಭರಣನುಮುಮ್ಮನಗಂಧವಾ
ಪಡೆಮೆಚ್ಚೆಗಂಡನುಂ ಪರಸೈನ್ಯಭೈರವನುಮೆಂಬ ಪೆಸರ್ಗಳನ
ಮಾಡಿ–

ಚಂ|| ನೆರೆಪನುರಾಗದಿಂ ಪಡೆಯ ಪಾಡಿಯ ಬೀರರ ಪೆಂಡರಬ್ಬ
ಪಸರಿ[1] ಯೊಡಿಲ್ದು ಸೇಸಗಳನಿಕ್ಕೆ ಮುರಾರಿಯ ಪಾಂಚಜನ್ಯ
ಸ್ಫುರಿತ ರವಂ ಜಯೋತ್ಸವದ ಘೋಷಣೆಯಂತಿರೆ ಪೊಕ್ಕ
ದಿರಮನುದಾತ್ತ ಚಿತ್ತನವನೀತಳ ಪೂಜ್ಯ ಗುಣಂ ಗುಣಾ

ಇದು ವಿವಿಧ ವಿಬುಧ ಜನವಿನುತ ಜಿನಪಾದಾಂಭೋಜ ವರಪ್ರಸಾದೋತ್ಪನ
ಗಂಭೀರ ವಚನ ರಚನ ಚತುರ ಕವಿತಾ ಗುಣಾರ್ಣವ ವಿರಚಿತಮು
ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯದೊಳ್ ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ

---

1 ಮುಳಿಲ್ದು (ಖ.), ಮುರಲ್ದು (ಗ. ಘ.).

ಏಕಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀ ಯುವತಿಯನಾ ವೀರ ।
ಶ್ರೀ ಯುವತಿಗೆ ಸವತಿಮಾೞ್ಪೆನೆಂ[1]ದರಿ ನೃಪರು ।
ಳ್ಳಾಯುವೆ[2]ರಸೆಱೆ[3]ದುಕೊಂಡು ಧ ।
ರಾ ಯುವತಿಗೆ ನೆಗಟ್ದ ಹರಿಗನೊರ್ವನೆ ಗಂಡಂ ॥ ೧ ॥

ಎಂಬ ನಿಜ ಚರಿತಮಂ ಪಲ ।
ರುಂ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಕಿವಿಯನಾಂತು ಕೇಳುತ್ತುಮಳುಂ ॥
ಬಂ ಬೀರಮೆನಿಸಿ ತನಗಿದಿ ।
ರಂ ಬಂದು ಕಡಂಗಿ ಸತ್ತರಂ ಪೊಗೞುತ್ತುಂ ॥ ೨ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಿಕ್ರಾಂತ ತುಂಗನಿರ್ಪನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲೆರಡುಂಪಡೆಯ ನಾಯಕರಱಿಯೆ ನೊಂದ ತಮ್ಮಣುಗಾಳ್ಗಳ ಕೊಂಡಾಟದಾನೆಗಳ ನೆಚ್ಚಿನ ಕುದುರೆಗಳ ಪುಣ್ಗಳ ನುಡಿಯಲುಮೋವಲುಂ ಮರ್ದುಬೆಜ್ಜರುಮನಟ್ಟಿ ತ್ತುಮಿಕ್ಕಿದ ಸನ್ನಣಂಗಳಂ ಗೆಲ್ದು ಕಣಕೆನೆ ಪೋಗುರ್ಚೆ ತಮ್ಮ ಮೆಯ್ಯೊ ಳುಡಿದಂಬುಗಳುಮನೆಲ್ಲಂ ನಟ್ಟುಡಿದ ಬಾಳ ಕಕ್ಕಡೆಯುಡಿಗಳುಮನಯ ಸ್ಕಾಂತಮಂ ತೋಱಿ ತೆಗೆಯಿಸುತ್ತುಂ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯ ಪೊಯ್ಲೊಳಂ ಬಾಳ ಕ್ರೋಳೊಳಮುಚ್ಚಳಿಸಿದ ಕಪಾಲದೋಡುಗಳಂ ಗಂಗೆಗಟ್ಟುತ್ತುಂ—

ಉ ॥ ಉನ್ನತ ಮಸ್ತಕ ಸ್ಥಳದೊಳಂಬುಗಳಟ್ದುಡಿದಿರ್ದೊಡತ್ತಮಿ ।
ತ್ತನ್ನೆಱೆ ತಂದು ಬಲ್ಡಡಿಗರಿಟ್ಟುಱೆನೊಳ್ ಕಿೞೆ ನೊಂದೆನೆನ್ನದಃ॥
ಎನ್ನದಣಂ ಮೊಗಂ ಮುರಿಯದಳ್ಕಡೆ ಬೇನೆಗಳೊಳ್ ಮೊಗಂಗಳಂ।
ಬಿನ್ನಗೆ ಮಾಡದಿರ್ದರಳವಚ್ಚರಿಯಾಗೆ ಕೆಲರ್ ಮಹಾರಥರ್ ॥ ೩ ॥

---

1 ದಾ (ಕ.), ದಂ (ಖ. ಗ.). 2 ಸರೆ (ಕ. ಖ.).

ಚಂ || ರಸಮೊಸರ್ವನ್ನೆಗಂ ತಗುಳೆ ಪಾಡುವ ಗಾಣರ ಗೇಯಮು
ಪೊಸಯಿಸೆ ಸೋಂಕು[1]ವೊಲ್ದೊಲಿಸುವೋಪಳ ಸೋಂಕು ಪ
ಜಾದಿಯೆ
ಮಸಗಿದ ಕಂಪು ಕಂಪನೊಳಕೊಂಡ[2]ಲೆವೊಂದೆಲ[3][ರೆಂಬಿ]
ಜಿಸುವು[4]ವುದಗ್ರ ವೀರ ಭಟರಾಹವ ಕೇಳಿ ಪರಿಶ್ರಮಂಗಳ

ವ || ಆಗಳ್ ಧರ್ಮನಂದನಂ ಮುಕುಂದಂಗೆ ಬಱಿಯನಟ್ಟ
ನಮ್ಮ ಸೇನಾನಾಯಕನುತ್ತಾಯಕನಾಗಿ ಗಾಂಗೇಯರಿಂದವ
ನ್ನಾರ್ಗೆ ವೀರ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟುವಂ ಪೇಱಿಮೆನೆ—

ಕಂ || ಬೇಳ್ಪೆಯ ಕೊಂಡದೊಳುರ್ಚಿದ |
ಬಾಳ್ವೆರಸರಿ ಬಲಮನರಿಯಲೆಂದಂಕದ ಕ ||
ಟ್ಟಾಳ್ವೆರನತಿ ಬಲಂ ನಿನ |
ಗಾಳ್ವೆಸಕೆಂದಿರ್ದನಲ್ತೆ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಂ

ವ || ಎಂಬುದುಮೀಕಜ್ಜಮೆನ್ನ ಮನದೊಳೊಡಂಬಟ್ಟ ಕ
ತನೆ ವೀರಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಕ್ಕನೆಂದು ಧರ್ಮನಂದನಂ ದ್ರುಪದನಂದನ
ಯನಟ್ಟಿ ಬರಿಸಿ ಪಿರಿದುಮೊಸಗೆನೆರಸು ತಾನೆ ವೀರ ಪಟ್ಟಮುಂ ಕಟ್ಟ

ಕಂ || ಆ ಸಮರ ಮುಖದೊಳೆಸೆವರಿ |
ಕೇಸರಿಯ ವಿರೋಧಿ ರುಧಿರ ಜಲನಿಧಿವೊಲ್ ಸಂ ||
ಧ್ಯಾಸಮಯಮೆಸೆಯೆ ತಟ ತಟ |
ನೇಸಱ್ ಮೂಡುವುದುಮೊಡ್ಡಣಕ್ಕೆಟ್ಟಿಂದರ್

ವ || ಅಂತಜಾತಶತ್ರು ಮುನ್ನಮೆ ಬಂದೊಡ್ಡಿ ಶತ್ರು ಬ
ನಿಧಿಯಳ್ಳಾಡೆ ವಿಳಯ ಕಾಳಾನಿಳನೆ ಬೀಸುವಂತೆ ಕೆಯ್ವೀಸಿದಾಗ

---

1 ವಲ್ಲಿಸಿಸುವೋ (ಕ.), ಪೊಲ್ದಿಸಿಸುವೋ (ಖ). 2 ತಿವೊಂದೆ
ತಿಯೆಂದಲ (ಖ), ತಿಯೊಂಪಲ (ಗ.), ತಿಯೊಂದಲಿ (ಘ.), 3 ರು
(ಕ.), ರುಂಪಿವಾದು (ಖ. ಗ. ಘ.). 4 ದು(ಕ. ಘ.).

ಮ || ಚತುರಂಗಂ ಚತುರಂಗ ಸೈನ್ಯದೊಳ[1]ಡು [ರ್ತುಂ] ತಿಱಿನೆಯ್ತಂದು ತಾ |
ಗಿ ತಡಂಮೆಟ್ಟದೆ ಕಾದೆ ಬಾ[2]ಳ್ಗಳುಡಿಗಳ್ ಜೀಱಿ[3]ಟ್ಟು [3]ನೂರ್ತಾಗಿ ಶೋ ||
ಣಿತ ಧಾರಾಳಿಗಳುರ್ಚಿ ಪೆರ್ಚಿ ಸಿಡಿಯಲ್ ತೇಂಕಲ್ ವಿಮಾನಂಗಳ
ಳ್ಕಿ ತಗುಳ್ದಾಗಳೆ ಮತ್ತಮತ್ತ ತಳರ್ದರ್ ದೇವರ್ ನಭೋಭಾಗ |
ದೊಳ್ || ೭ ||

ವ || ಆಗಳೆರಡುಂ ಪಡೆಯ ನಾಯಕರೊಂದೊರ್ವರೊಳ್ ತಾಗಿ ಕಿಡಿಗುಟ್ಟಿದಂತೆ ಕಾದುವಾಗಳಭಿಮನ್ಯು ಉಗ್ರ ತೇಜನಪ್ಪ ಮಗಧ ತನೂಜನನೊಂದೆ [4]ಪಾಱಿಯಂಬಿನೊಳ್ ಕೆಯ್ಯ ಕೂಸನಿಕ್ಕುವಂತಿಕ್ಕುವುದುಂ ಪೆಪ್ಪಿಂಗೆ ನೆಪ್ಪುಗೊಳ್ಳದೆ ಮಾಣೆನೆಂಬಂತೆ ಬಕಾಸುರನಮಗನಳಂಭೂಷ ರ್ಜುನನ ಮಗನಿಳಾವಂತನನಂತಕ ಲೋಕಮನೆಯ್ದಿಸುವುದುಂ ಘಟೋತ್ಕಚನಿಳಾವಂತನ ಸಾವಂ ಕಂಡು ಸೈರಿಸದಳಂಭೂಷನನೆಟ್ಟಿಟ್ಟು ಪುದುಮವನಳ್ಕಿ ಭಗದತ್ತನಾನೆಯ ಮಱಿಯಂ ಪುಗುವುದುಮಳಂ ಭೂಷನಂ ಪಿಂತಿಕ್ಕಿ ಭಗದತ್ತಂ ಘಟೋತ್ಕಚನಂ ಮಾರ್ಕೊಂಡು—

ಕಂ || ಉತ್ಕ್ಷೇಪ ದಹನದೊಡನೆ ಪ್ರ |
ಪತ್ಸಂಗಳ್ ಕೋಟಿ ಗಣಿತದಿಂದು[5]ಱುವಿನಮಾ ||
ದುರ್ತ್ಕಚ ದಿತಿಜನನುಱದೆ ಘ |
ಟೋತ್ಕಚನಂ ಬಿಟ್ಟು ಮೂರ್ಛೆವೋಪಿನಮೆಚ್ಚಂ || ೮ ||

ವ || ಅನ್ನೆಗಂ ವೃಕೋದರಂ ಚತುರ್ದಶ ಭುವನಂಗಳೆಲ್ಲಮುಂ ರಳ್ಚಿ ತೀರ್ರೈಸಿ ನುಂಗುವಂತು ಮುಸಕದಿಂ ಭಗದತ್ತನಂ ಮಾರ್ಕೊಂಡು—

---

1 ಉತ್ತಾರ್ತಿ (ಕ.), ಡುತ್ತಾಧಿ (ಖ.), ಡುರ್ತಾತಿ (ಗ.), ಡುರ್ತಂತಿ (ಘ.). ಳುಡಿಗಳೊಳ್ (ಕ.ಗ.), 3. ಪಾಱೀಱ (ಘ§). 4 ಪೊ (ಕ ಗ.). 5 ರ್ವಿ ಖ. ಗ. ಘ.)

ಚಂ|| ಇಸುವುದುಮೆಚ್ಚ ಶಾತ ಶರ ಸಂತತಿಯಂ ಭಗದತ್ತನೆಯ್ದೆ ಖಂ
ಡಿಸಿ ರಥಮಂ ಪಡಲ್ವಡಿಸೆ ಮಚ್ಚರದಿಂ ಗಜೆಗೊಂಡು ತಾಗೆ ಮಾ
[1]ಣಿಸಲಮರಾಪಗಾಸುತನಿದಿರ್ಚುವುದುಂ ರಥಮಟ್ಟಿ ಪೊಯ್ದು ಶ
ಕಿಸದಿದಿರಾಂತ ಸೈಂಧವನುಮಂ ಪವನಾತ್ಮಜನೋಡೆ ಕಾದಿದಂ
|| ೯

ವ|| ಅಂತು ಕಾದೆ ಸಿಂಧುರಾಜನ ಬೆಂಬಲದೊಳ್ ಕಾದಲೆಂದು ಬಂದನೂರ್ವರ್ ಕೌರವರುಂ ಭೀಮನೊಳ್ ತಾಗೆ ತಾಗಿದ ಬೇಗದಿ ದುರ್ಧರ್ಷಣ ದುರ್ಮರ್ಷಣ ದೀರ್ಘಬಾಹು ಮಹಾಬಾಹು ಚಿತ್ರೋ ಚಿತ್ರ ನಂದೋಪನಂದರ್ ಮೊದಲಾಗೆ ಮೂವತ್ತು ಮೂವರಂ ಜವಂ ಬಿರ್ದನಿಕ್ಕುವಂತಿಕ್ಕಿ ಮತ್ತಿನುಳಿದರುಮನುಳಿಯಲೀಯದೆ ಬಳಿ ದಾಗಳ್

ಮ|| ಮೊದಲಿಟ್ಟಂ ಕೊಲಲೆಂದು ಕೌರವರನಿನ್ನೇಕಿರ್ಪನಾದುರ್ಜಿಮು
ಕ್ಕದಿವಂಗಾಂ [2]ಕರಮೆಯ್ದೆ ಕೂರ್ಪನಿವರುಂ ಸತ್ತಪ್ಪರಿಂದಿಂಗೆ ಕಾ
ವುದನಾಂ ಕಾವೆನೆನುತ್ತೆ ಬೇಱ[3] ರಥಮಂ ಬಂದೇಱ ಪೋ
ಪೋ[3]ಗಲೆ
ಮೊದಱುತ್ತುಂ ಪರಿತಂದು ತಾಗಿ [4]ತಗರ್ದಂ ಗಂಗಾಸುತಂ
ಭೀಮನಂ || ೧೦

ವ|| ಅನ್ನೆಗಮತ್ತ ಸಂಸಪ್ತಕ ಬಲಮೆಲ್ಲಮನಳಱ ಪೆಳಱ ಕಿ ಱಿದುಱಿದು ಕೊಲ್ವಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನಂ ಮುರಾಂತಕನೊಳಿಂತೆಂದ—

ಚಂ|| ಪ್ರಳಯ ಪಯೋಧಿ ನಾದಮನೆ ಪೋಲ್ತು ರಣಾನಕ ರಾವಮೀಗ
ಗ್ಗಳಮೆಸೆದಪ್ಪುದ[5]ತ್ತ ಕಱಿವಂಬಿನ ಬಲ್ಸರಿಯಿಂದಮಾ ದಿಶಾ
ವಳಿ ಮುಸುಳ್ದಿಂತು ನೀಳ್ದಪುದು ಪೋಗದೆ ಕಾದುವ ಗಂಡರಿಲ್ಲ ನಿ
ನ್ನಳಿಯನುಮಾ ವೃಕೋದರನುಮಲ್ಲದರಿಲ್ಲ ಪೆಱರ್ ಮುರಾಂತ
|| ೧೧

1 ಣ್ಪಿ (ಖ.ಗ.ಘ.). 2 ತರನೆ (ಕ.). 3 ಗೆ (ಕ.). 4 ತಗೆದಂ (ಖ.ಗ.ಘ ತೆಗೆದಂ (ಘ§.). 5 ಲ್ತೆ (ಗ.).

ಕಂ|| ಗುರು ಗುರುಪುತ್ರ ಶಲ್ಯ ಭಗದತ್ತ ನದೀಸುತರೆಂಬ ಸಂದ ಬೀ
ರರೆ ಮುಱುವಕ್ಕ[1]ಮಣ್ಣೊಡನಿರ್ವರೆ ಕೂಸುಗಳೆಂಬ ಶಂಕೆಯುಂ ||
ಪಿರಿದೆನಗೀಗಳಾದಪುದು ಮಾಣದೆ ಚೋದಿಸು ಬೇಗಮತ್ತಲ |
ತ್ತ ರಥಮನೆಂದು ಭೋರ್ಗರೆಯೆ ಬಂದನರಾತಿಗೆ ಮಿೞ್ತು
ಬರ್ಪವೋಲ್ || ೧೨ ||

ವ|| ಅಂತು ನೆಲನದಿರೆ ಬರ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನ ಬರವಿಂಗೆ ಕುರು ಬಲಮೆಲ್ಲಮೊಲ್ಲನುಲಿದೋಡಿ ಸುರಾಪಗಾನಂದನನ ಮಱೆಯಂ ಪೊಕ್ಕಾಗಳ್—

ಉ|| ಎಡೆ[2]ಗೊಂಡಂಕದ ಶಲ್ಯ ಸೈಂಧವ ಕೃಪ ದ್ರೋಣರ್ಕಳುಂ
ಸಾಯಕಂ |
ಗಿಡೆ ತನ್ನೆಚ್ಚ ಶರಾಳಿಗಳ್ ವಿಲಯ ಕಾಲೋಲ್ಕಂಗ[3]ಳಂ ತಾಗಿದಾ||
ಗಡೆ ತತ್ಸೂತ ರಥಾಶ್ವ ಕೇತನ ಶರವ್ರಾತಂಗಳುಂ ನುರ್ಗಿ ಕ |
ಣ್ಗಿಡೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದನಂತು ನಮ್ಮ ಹರಿಗಂ ಗಂಡಂ ಪೆಱರ್ ಗಂಡರೇ
|| ೧೩ ||

ವ|| ಅಂತತಿರಥ ಸಮರಥ ಮಹಾರಥಾರ್ಧ ರಥರ್ಕಳನಾನೆ ಮೆಟ್ಟಿದ ಕುಳುಂಪೆಯ ನೀರಂತೆ ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೆ ಕೆದಱುವನ್ನಮೆಬ್ಬಟ್ಟಿದಾಗಳ್ ಸೋಲ್ತು ತನ್ನ ಬಲಮನಳುಂಬಮಾದ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನ ಭುಜಬಲ ಮುಮಂ ಕಂಡು ಕನಕ ತಾಳಧ್ವಜಂಗೆ ಪನ್ನಗಧ್ವಜನಿಂತೆಂದಂ—

ತರಳ|| ಮುಳಿಯೆ ಬಿನ್ನಪಮುಜ್ಜ ದಾಯಿಗರೊಳ್ ವಿರೋಧಮನಿಂತು ಬ |
ಳ್ವಳನೆ ಮಾಳ್ಪುದನಂದು ನಿಮ್ಮನೆ ನಂಬಿ ಮಾಡಿದೆನಿಂತು ಗೋ||
ವಳಿಗನಂ ಗೆಡೆಗೊಂಡು ಮುಂಬಳಿದೊಟ್ಟ ಪೇಡಿಯೆ ನಿಮ್ಮನಿಂ |
ತಿಳಿಸಿ ಮದ್ಬಲಮೆಲ್ಲಮಂ ಕೊಲೆ ನೋಡುತಿರ್ಪುದು ಪಾಱಿಯೇ
|| ೧೪ ||

1 ರ (ಕ.) 2 ಗೋದಂ (ಗ. ಘ.) 3 ಳಾ (ಕ.)

ಕಂ ॥ ಮೇಳದೊಳೆಂತುಂ ಪೋ ಪೆಱ।
ರಾಳಂ ಭಿದ್ರಿಸುವೆವೆಂಬ ಪಾಂಡವರೊಳ್ ನೀಂ ॥
ಮೇಳಿಸಿ ನಣ್ಪನೆ ಬಗೆದಿರ್ ।
ಜೋಳದ ಪಾಟಿಯುಮನಿನಿಸು ಬಗೆಯಿಂ ನಿಮ್ಮೊಳ್
॥

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂ ಸಿಂಧುತನೂಜನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ ॥ ತ್ರಿಜಗಕ್ಕಂ ಗುರು ದೇವನಾದಿ ಪುರುಷಂ ಕೇಳೊರ್ವನೊರ್ವಂ
ಧ್ವಜಿನೀ ಧ್ವಂಸಕನಾಗಿ ಸಂದ ಕಲಿಯುಂ ಬಿಲ್ಲಾಳುಮಿನ್ನ
ದೊ
ತು ಜಗತ್ಖ್ಯಾತರನೇಳಿಪ್ಪೆ ಮಱಿಪೆನೇ ಮುಂ ಪೂಣ್ದುದಂ
ಧ್ವಜ[1]ಮುಂಬೆಂಬಿವನೆಯ್ದೆ ಸಂಧಿಸು ಜಸಂ ನಿಲ್ವನ್ನೆಗಂ ಕಾ
॥

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮನೇಕ ಶರ ಭರಿತ ಶಕಟ ಸಹಸ್ರಮನೊ
ಮಾಡಿ ಗಾಂಗೇಯನ ಪೆಱಗೆ ನಿಲಿಸಿದಾಗಳಮರಾಪಗಾನಂದನನು
ರೇಂದ್ರನಂದನನುಮೊರ್ವರೊರ್ವರಂಗಱಿಸನ್ನೆಗೆಯ್ದು ಕಾದು
ಳಂಬರ ತಳದೊಳೆಲ್ಲಂ ಬಿಳಿಯ ಮುಗಿಲ್ಗಳ ಚೌಪಳಿಗೆಗಳೊಳ್ ಬಂ
ದೇವ ವಿಮಾನಂಗಳುಮೊಡನೊಡನೆ ಕಲಂಕೆ ಕುಲ ಗಿರಿಗಳುಂ
ಗಳುಮೊಡನೊಡನೆ ತಾಗಿದಂತೆ ತಾಗಿದಾಗಳ್—

ಮ ॥ ಉಪಮಾತೀತದ ಬಿಲ್ಲ ಬಲ್ಮೆ ಸಮಸಂದೊಂದೊರ್ವರೊಳ್

ರ್ವಿ ಪರವ್ಯೂಹ ಭಯಂಕರಂ ನೆಗೆದು ಪಾರ್ದಾರ್ದೆಚ್ಚೊಡಂ

1 ನಂಬೆಂ (ಖ.), ಮಂದೆಂ(ಗ.). ವೆಂದೆಂ (ಘ.)

ಟ್ಟೆ ಪಳಂಚುತ್ತೆ ಸಿಡಿಲ್ದ ತೋರಗಿಡಿಯಿಂದೊಂದೊಂದಱೊಳ್
ಬೇವುದುಂ ।
ತ್ರಿಪುರಂಬೊತ್ತಿಸಿದಂತೆ ಪೊತ್ತಿ ಪೊಗೆದತ್ತೆತ್ತಂ ವಿಯನ್ಮಂಡಳಂ
॥ ೧೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮುರಿಯೆ ಕಾದೆ—

ಂ ॥ ನಡಪಿದನಜ್ಜನೆಂದು ವಿಜಯಂ ಕ[1]ಡುಕೆಯ್ದಿಸನೆನ್ನ ಮಂಮನಾಂ ।
ನಡಪಿದನೆಂದು ಸಿಂಧು ತನಯಂ ಕ[1]ಡುಕೆಯ್ದಿಸನಿಂತು ಪಾಡು
ಗಾ ॥
ದೊಡನೊಡನಿರ್ವರುಂ ಮೆಱೆಯಲೆಂದೆ ಶರಾಸನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಪಡ।
ಲ್ವಡಿಸಿದರೆತ್ತಮಿತ್ತಮಿದಿರೊಳ್ ಮಲೆದೊಡ್ಡಿದ ಚಾತುರಂಗಮಂ
॥ ೧೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಕಿಱಿದು ಪೊಟ್ತು ಕೆಯ್ಗಾದು ಕಾದೆ ಸರಿತ್ಸುತನ
ರಿವ ಸರಲ ಮೞೆಯೊಳೞಿದ ನಿಜ ವರೂಥಿನಿಯ ಸಾವುಂ ನೋವು
ೀವಮಂ ಮಾಡೆ—

ಂ ॥ ಮುನಿದೆರಡಂಬಿನೊಳ್ ರಥಮುಮಂ ಪದವಿಲ್ಲುಮನೆಯ್ದು ಪಾರ್ಥ
ನೆ ।
ಕ್ಕನೆ ಕಡಿದಿಂದ್ರ ನಂದನನಳುರ್ಕೆಯಿನಾರ್ದೊಡೆ ದಿವ್ಯ ಸಿಂಧು
ನಂ ॥
ದನನಿರದೇಱೆ ಬೇಱೆ ರಥಮಂ ಪೆಱತೊಂದು ಶರಾಸನಕ್ಕೆ ಮೆ ।
ಲ್ಲನೆ ನಿಡುದೋಳನುಯ್ದು ಕರಮುಚ್ಚರಿಯಾಗೆ ಕಡಂಗಿ [2]ಕಾದಿದಂ
॥ ೧೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ತೋಡುಂ ಬೀಡುಂ ಕಾಣಲಾಗದೆ[3]ರ್ದೆಗಾಯ[ಲೆಕ್ಕೆ]
ನೆಂಬತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಕ ಬಂಡಿಯೊಳ್ ತಂಡ ತಂಡದೆ ತೀವಿದ ಕಾಂಡ

1 ಡಿ (ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ತಾಗಿ (ಘ). 3 ದೆಗಾಯಲಕ್ಕಿಯೆಂ (ಕ.)
ಾಯಲಿಕ್ಕಿಯಿನೆಂ (ಖ. ಗ.), ದೆಯಿಲಿಕ್ಕಿಯಿಂನೆಂ (ಘ.).

ಪ್ರಳಯಾನಳ ವಿಸ್ಫುಲಿಂಗೋಪಮಾನಂಗಳಪ್ಪ ನಿಶಿತ ಕಾಂಡಂಗ
ದೊಡ್ಡಿದ ಚತುರ್ಬಲಂಗಳ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ರೋಮ ರೋಮಂದಪ್ಪದೆ
ವನ್ನಮೆಚ್ಚು ಪಯಿಂಛಾಸಿರ್ವರ್ ಮಕುಟ ಬದ್ಧರುಮನೊಂದು
ಮದದಾನೆಯುಮಂ ಮೂಱುಲಕ್ಕರಥಮುಮನೊಂದು ಕೋಟಿತುರ
ತುರಂಗಂಗಳುಮಂ ಪದಿನೆಂಟು ಕೋಟಿಪದಾತಿಯುಮನಲಸದೆಪೇಸೆ
ಕೊಂದು ಪರಶುರಾಮನಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳನೊಂ[1]ದನೊ
ಸೂಟಿಕೊಳಿ ತೊಟ್ಟು—

ಕಂ ॥ ನುಡಿವಳಿಗೆ ನರನ ರಥಮಂ ।
ಪಡುವೆಣ್ಗಾವುದುವರಂ ಸಿಡಿಲ್ವಿನಮೆಚ್ಚ ॥
ಚ್ಚುಡಿಯೆ ಭುಜಬಲಡೆ ಹರಿಯುರ ।
ದೆಡೆಯಂ ಬಿರಿಯೆಚ್ಚು ಮೆಱೆದನಳವಂ ಭೀಷ್ಮಂ ॥

ವ ॥ ಆಗಳ್—

ಕಂ ॥ ದೇವಾಸುರ[2]ದೊಳಮಿಂದಿನ ।
ನೋವಂ ನೊಂದಱಿಯೆನುೞಿದ ಕೆಯ್ದುವಿನೊಳಿವಂ ।
ಸಾವನೆ ಸೆರಗಂ ಬಗೆದೊಡೆ ।
ಸಾವಾದಪುದೆಂದು ಚಕ್ರಿ ಚಕ್ರದೊಳಿಟ್ಟಂ ॥

ಇಟ್ಟೊಡೆ ತನಗಸುರಾರಿಯ ।
ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾ ವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರಮಂ ಗಾಂಗೇಯಂ ॥
ತೊಟ್ಟೆಸುವುದುಮೆರಡುಂ ಕಿಡಿ ।
ಗುಟ್ಟಿ ಸಿಡಿಲ್ ಸಿಡಿಯೆ [3]ಪೋರ್ದುವಂಬರತಳದೊಳ್ ॥

ಪೋರ್ವುದುಮಿಂ ಪೆಱತಂಬಿಂ ।
ತೀರ್ವುದೆ ಪಗೆಯೆಂದು ಪಾಶುಪತಮಂ ಪಿಡಿಯಲ್ ॥

1 ದೊಂದುಸೂಟಿನ್ಸಾ (ಕ. ಖ.), ದೊಂದು ಸೂ (ಘ.). 2 ರೊ (
ನೊ (ಖ.). 3 ಪೊಣ (ಕ. ಖ.).

[1]ಪಾರ್ವುದುಮರ್ಜುನನಾಗಳ್ ।
ಬೇರ್ವೆರಸು ಕಿಟಿಲ್ಕೆ ಬಗೆಯೆ ಸುರರೆಡೆವೊಕ್ಕರ್ ॥ ೨೩ ॥

ವ ॥ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಎನ್ನ ಮನಸುರಾ[2]ರಿಯ ಪಿಡಿ ।
ವುನ್ನತ ಕರಚಕ್ರಮೆಂದು ಭೀಷ್ಮಂ ತಱಿಗುಂ ॥
ಮುನ್ನ ಮಡಂಗುವೆನೆಂಬವೊ ।
ಳನ್ನೆಗಮಸ್ತಾಚಳಸ್ಥನಾದಂ ದಿನಪಂ ॥ ೨೪ ॥

ವ ॥ ಆಗಳೆರಡುಂ ಪಡೆಗಳಪಹಾರ ತೂರ್ಯಂಗಳಂ ಬಾಜಿಸಿ
ನ್ನೊತ್ತಿದ [4]ವೇಳೆಗಳ್ ಸಮುದ್ರಂಗಳಂ ಪುಗುವಂತೆ ತಂತಮ್ಮ ಬೀಡು
ಪೊಕ್ಕರಾಗಳ್—

ಕಂ ॥ ಬರಿಸಿ ಮನೆಗಸುರವೈರಿಯ ।
ನರಸಂ ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಚಕ್ರಮಿಂತೇಕೆ ಮೊಗಂ ॥
ದಿರಿದುದೊ ನಿಮ್ಮಂ ಪಿಡಿದೆನ ।
ಗರಿದೆನಲರಿದುಂಟೆ ಧುರದೊಳೇನಸುರಾರೀ ॥ ೨೫ ॥

ಕಂ ॥ ಬೆಸಸೆನೆ ನುಡಿದಂ ಮುರನೆಂ ।
ಭಸುರನನೆನಗಾಗಿ ಕಾದಿ ಭೀಷ್ಮಂ ಪಿಡಿದೊ ॥
ಪ್ಪಿಸಿದೊಡೆ ವೈಷ್ಣವ ಬಾಣಮ ।
ನ್ನೊಸೆದಿತ್ತೆನ[5]ದಂ ಗೆಲಲ್ಕೆ ಕೆಯ್ದುಗಳೊಳವೇ ॥ ೨೬ ॥

ಭೇದದೊಳಲ್ಲದೆ ಗೆಲಲರಿ ।
ದಾದಂ ಸುರ ಸಿಂಧುಸುತನನಿಂದಿರುಳೊಳ್ ನೀಂ ।

---

1 ಸಾ (ಗ. ಘ.). 2 ರಾತಿ ಮ । ಹೋ (ಕ.), ರಾತಿಯು । ವು (ಖ.).
ಂದೊ (ಕ. ಖ.). 4 ಪೊ (ಕ.). 5 ವಂಗೆ ಗೆಲ್ವ (ಕ.) ದಂಗೆ ಗೆಲುವ
ಗ. ಘ.)

ಭೇದಿಸೆನೆ ನೃಪತಿಯೊರ್ವನೆ।
[1]ಆದರದಿಂ ಬಂದು ಸಿಂಧುಸುತನಂ ಕಂಡಂ

ಕಣ್ಬು ಪೊಡೆವಟ್ಟು ನಯಮೆರ್ದೆ।
ಗೊಣ್ಡೆರೆ ಪತಿ ನುಡಿದನೆನಗೆ ದೇವರ್ ಕಲುಷಂ॥
ಗೊಣ್ಡಾಗಳ್ ಕ್ರಾವರ್ ಕಣೆ।
ಗೊಣ್ಡವೊಲೆಂದೆಂಬ ವಾತಿನಂತಾಗಿರದೇ।

[2]ತೊಂಬಯ್ಸಾಸಿರ್ವರ್ ನಿ।
ಮ್ಮಂಬಿನ ಬಂಬಲೊಳೆ ಮುಕುಟಬದ್ಧರ್ ಮಡಿದರ್
ನಂಬಿಂ ನಂಬಲಿಮಿಂದಿಂ।
ಗೊಂಬತ್ತು ದಿನಂ ದಲೆಮ್ಮ ಬೆನ್ನಲೆ ನಿಂದಿರ್ ।

ಚಕ್ರಿಯ ಚಕ್ರದೊಳಂ ತೊಡ।
ರ್ದಾಕ್ರಮಿಸಿದುದೆಚ್ಚ ನಿಜ ಪತತ್ರಿ ದಲೆಸೆ ನಿ॥
ಮ್ಮೀ ಕ್ರಮ ಕಮಲಕ್ಕೆಜಿಗದೆ।
ವಕ್ರಿಸಿ ಭೂಚಕ್ರದೊಳಗೆ ಬಾಳ್ವರುಮೊಳರೇ ।

ಸಾವೆ ನಿಮತಿಚ್ಚೆಯೆನೆ ಪೊಣ।
ರ್ದಾವಂ ತಳ್ತಿಱಿದು ಗೆಲ್ವನೆಮಗದಱಿಂ[3]ದಂ॥
ಸಾವು ದಿ[4][ಟ]ಂ ನಿಮ್ಮಡಿ ಕೊಲೆ।
ಸಾವುದು ಲೇಸಲ್ತೆ ಸುಗತಿವಡೆಯಲ್ಕಕ್ಕುಂ ॥

ವ॥ ಎಂದೊಡದೆಲ್ಲಮನೆಯ್ದೆ ಕೇಳ್ದು ಕರುಣಾರಸ ಹೃದಯ ಮಮ್ಮನ ಮೊಗಮಂ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣ ನೀರಂ ನೆಗಪಿ

ಚಂ॥ ಜಗದೊಳ್[5]ವಧ್ಯನಂ ಗೆಲಲೆ ಬಾರದದಾದೊಡಮೇಂ ಶಿಖಂಡಿ
ಟ್ಟಗೆ ಕೊಳೆ ಬಂದು ಮುಂದೆ ನಿಲೆ ಸಾವೆನಗಪ್ಪುದು
ನಾಳಿನೊಂದು

1 ಪಾ (ಖ. ಗ, ಘ.). 2 ಒಂ (ಕ. ಘ§.), ಎಂ (ಖ. ಗ. ಘ.) (ಕ.). 4 ದ (ಸ). 5 ವಂಧ್ಯ(ಖ. ಗ. ಘ.).

ಳಿಗದೊಳಿದಂ ನರಂಗಱಿಪದೀ ತೆಱದಿಂ ನೆಗೞ್ದೆಯ್ದೆವೀರ ಲ।
ಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ನೆಲೆಯಾಗು ಪೋಗೆನೆ ನೃಪಂ ಪೊಡೆವಟ್ಟು
ಮನೋನುರಾಗದಿಂ ॥ ೩೨ ॥

ವ॥ ಬಂದು ಮಂದರಧರಂಗೆ ತದ್ವೃತ್ತಾಂತಮನೆಲ್ಲಮನಱಿಪಿ
ತ ಮನನಾಗಿ ಪವಡಿಸಿದಾಗಳ್—

ಚಲ ಚಲದಾಂತು ಕಾದುವ ಸುಯೋಧನ ಸಾಧನದೊಡ್ಡುಗಳ್,
ಕೞ।
ಲ್ದಲಱ್ ತೆರಳ್ದು ತೂಳ್ದು ಬಿಱುತೋಡೆ ಗುಣಾರ್ಣವನಿಂದ
ಮಾಜಿಯೊಳ್।
ಕೊಲಿಸಿ ಸಮಸ್ತ ಧಾತ್ರಿಯುಮನಾಳಿಪೆವೆಂದುಲಿವಂತೆ ಪಕ್ಕಿಗಳ್।
ಚಿಲಿಮಿಲಿಯೆಂಬ ಪೊೞ್ತುಱೊಳೆ ಬಂದುಱದೊಡ್ಡಿದನಂತಕಾ
ತ್ಮಜಂ ॥ ೩೩ ॥

ವ॥ ಆಗಳ್ ಕುರುಧ್ವಜಿನಿಯುಮನೇಕ ಶಂಖ ಕಾಹಳ ಭೇರೀ
ಝುಲ್ಲರೀ ಮೃದಂಗ ತೂರ್ಯಂಗಳಂತಕಾಲಾಂತಕ ವಿಕಟಾಟ್ಟ
ಂಗಳೆಂಬಂತೆ ಮೊೞಗೆ ಮಲೆದು ಬಂದೊಡ್ಡಿ ನಿಂದಾಗಳ್—

ಕಂ॥ ಉಭಯ ಬಲದರಸುಗಳ್ ರಣ।
ರಭಸಂಗಳ್ವೆರಸು ಮುಳಿದು ಕೆಯ್ವೀಸೆ ಲಯ॥
ಕ್ಷುಭಿತ ಜಲನಿಧಿ ನಿನಾದಮ।
ನಭಿನಯಿಸಿದುದೊಗೆದು ನೆಗೆದ ಸಮರಾರಾವಂ ॥ ೩೪ ॥

ಇಸುವ ಧನುರ್ಧರರಿಂ ಪಾ।
ಯಿಸುವ ದಳಂಗಳಿನಗುರ್ವು ಪರ್ವುವಿನಂ ಚೋ॥
ದಿಸುವ ರಥಂಗಳಿನೆಂಟುಂ।
ದೆಸೆ ಮಸುಳ್ವಿನಮಿಱಿದುವಾಗಳುಭಯ ಬಲಂಗಳ್
॥ ೩೫ ॥

ಅಱಿದಱ್ಗಿದ ಕರಿ ಘಟೆಗಳ।
ಬಳಗದಿನುಚ್ಚಳಿಸಿ ಮೊರೆವ ನೆತ್ತರ [1]ತೆರೆಗಳ್ ॥
ಸುೞಿಸುೞಿದೊಡವರಿದುವು ಕ।
ಲ್ಪೞಿಯೊಳ್ ಘೋರ್ಗರೆದು ಪರಿವ ತೊಱೆ[3]ಗಳ
ತೆಱದಿಂ ॥ ೩೭

ವ॥ ಅಂತು ಚಾತುರ್ದಂತವೊಂದೊಂದಱ[3]ೊಳೋರಂತೆ ನಡುವ
ಲ್ಪರಂ ಕಾದುವುದುಂ ನಾವಿಂದಿನನುವರಮನನಿಬರುಮೊಂದಾಗಿ ಭೀ
ರೊಳ್ ಕಾದುವಮೆಂದು ಸಮಕಟ್ಟಿ ಧರ್ಮಪುತ್ರಂ ಕದನತ್ರಿಣೇತ್ರ
ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸಮಸ್ತ ಬಲಂಬೆರಸು ಕಾದುವ ಸಮಕಟ್ಟಂ ದುರ್ಯೋಧ
ನಱಿದು—

ಚಂ॥ ಕುರುಬಲಮೆಂಬುದೀ ಸುರನದೀಜನ ತೋಳ್ವಲಮೆಂಬ ವಜ್ರ ಪ
ಜರದೊಳಗಿರ್ದು ಬಲ್ದುಪುದು ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯಮುಮಿಂದು
ಭೀಷ್ಮರೊ
ರ್ವರೊಳಿರದಾಂತು ಕಾದಲವರಂ ಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ ಕಡಂಗಿ ಕಾದಿ ನಿ
ತ್ತರಿಸುವೆನೆಂದು ಪಾಂಡವ ಬಲಕ್ಕಿದಿರಂ ತಱಿಸಂದು ತಾಗಿದಂ
॥ ೩೮

ವ॥ ಅಂತು ತಾಗುವುದುಂ ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೃತವರ್ಮನೊಳ್ ಯುಧಿಷ್ಠಿ
ಶಲ್ಯನೊಳ್ ಸೌಭದ್ರನಶ್ವತ್ಥಾಮನೊಳ್ ಸಹದೇವಂ ಶಕುನಿಯೊ
ನಕುಲಂ ಚಿತ್ರಸೇನನೊಳ್ ಚೇಕಿತಾನಂ ಸೈಂಧವನೊಳ್ ಘಟೋತ್ಕ
ಕೃಪನೊಳ್ ಭೀಮಸೇನಂ ಕೌರವ[2][ನೊ]ಳ್ ಕಳಿಂಗರಾ
ಪಾಂಚಾಳರಾಜನೊಳ್ ಅತಿರಥಮಥನಂ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರೊ
ಅವರವರೊಳದಿರದಾಂತಾಗಳ್—

1 ತೊಱೆ[3] (ಕ.). 2 ರೊ (ಸ.).

ಕಂ॥ ನಡುವಿಡುವುರ್ಚುರ್ವ ವಾ[1]ರ್ದರಿವ ನೇ[2]ರ್ವ ಪಳಂಚುವ ಪೋರ್ವ ಬಾಣದಿಂ।
ದುಡಿದು ಸಿಡಿಲ್ದು ಸೂಸಿ[3]ಯೆ ಕಟಿಲ್ದು ಬಟಿಲ್ದು ಸಡಿಲ್ದು ಜೋಲ್ದು ನೇ॥
ಲ್ದುಡಿದ ನೊಗಂ ಧ್ವಜಂ ಪಲಗೆ ಕೀ[4]ಲ್ ಕವರಚ್ಚು ತುರಂಗಮುಂ ರಥಂ।
ಕಿಡೆ ಕವರಿಂದಗುರ್ವನೊಳಕೊಂಡಿರೆ ತಳ್ತಿಱಿದರ್ ಮಹಾರಥರ್ ॥ ೩೮ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಕಿಡಿಗುಟ್ಟಿದಂತೆ ತಳ್ತಿಱಿಯೆ ಜಗದೇಕಮಲ್ಲಂಗೆ ಮೂರ್ಮಲೆಯಲಾಱದೆ ಕುರುಬಲಮೆ[5]ಲ್ಲಮೊಲ್ಲನುಲಿದೋಡಿ ಭೀಷ್ಮರ ಮಱೆ[3]ಯಂ ಪೊಕ್ಕಾಗಳ್

ಕಂ॥ ಧವಳ ಹಯಂ ಧವಳ ರಥಂ।
ಧವಳೋಷ್ಣೀಷಂ ಶಶಾಂಕ ಸಂಕಾಶ ಯಶೋ॥
ಧವಳಿತ ಭುವನಂ ತಾಗಿದ।
ನವಯುವದಿಂ ಬಂದು ಧರ್ಮತನಯನ ಬಲದೊಳ್ ॥ ೩೯ ॥

ವ॥ ಅಂತು ತಾಗಿದ ಸಿಂಧುನಂದನನ ಕೋಪ[6]ಶಿಖಿ ಶಿಖಾ ಕಳಾಪಂಗಳೊಳ್ ಪುಡುಪುಡ[7]ನಟ್ಟಿ ಸಾಯಲೆಂದು ಪಾಯ್ವ ಪತಂಗಂಗಳಂತೆ ಸೋಮಕ[8]ಶ್ರೀಜಯ ಪ್ರಮುಖ ನಾಯಕರೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಬಲಂಬೆರಸು ತರಂಗೆಯ್ದಾಂತೊಡೆ—

---

1 ರ್ವ (ಕ.). 2 ಲ್ವ (ಕ.), ಳ್ವ (ಖ.), 3 ದ (ಖ. ಗ. ಘ.). 4 ಲ್ಮಡವ (ಕ.). 5 ರಸ (ಖ.), ರ (ಗ.), ದಶ (ಘ.). 6 ಶಿಖಾಕಳಾ (ಕ.), ಶಿಖಾಳಾ. (ಖ. ಗ.). 7 ನಟಿಱದು (ಕ.), ಳ್ಗಿ (ಗ.), ತಳ್ಗಿ (ಘ.). 8 ತ್ರಿ (ಖ. ಗ.), ಶೃಂ (ಘ)

ವ॥ ಶರ ಸಂಧಾನದ ಬೇಗಮಂಬುಗಳ[1]ನಂಬೀಂಬಂತೆ ಮೇಣಂಬಿನಾ
ಗರಮೆಂಬಂತೆನೆ ಪಾಯ್ವರಾತಿ ಶರ ಸಂಘಾತಂಗಳಂ ನುರ್ಗಿ ನ
ರ್ದರಿ[2][ದ]ಟ್ಟುಂಬರಿಗೊಂಡು ಕೂಡೆ ಕಡಿದಂತಾ ಸೈನ್ಯಮಂ
ಪರ್ವಿಗೊ
ಟ್ಟುರಿಗೊಂಡುರ್ವಿದುವಾ ರಸಾತಳಮುಮಂ ಗಾಂಗೇಯನಸ್ತ್ರಾ
ಳಿಗಳ್ ॥ ೪

ವ॥ ಅಂತು ಭೀಷ್ಮಂ ಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲದಾದಿತ್ಯನಂತೆ ಕಾಯ್ದ
ಕಾಲದಂತಕನಂತೆ ಕೆಳರ್ದು ವಿಳಯ ಕಾಲಮೇಘದಂತೆ ಮೊಟಗಿ ಮ
ಪ್ರಳಯ ಭೈರವನಂತೆ ಮಸಗಿ ಪಯಿಂಛಾಸಿರ್ವರ್ ಮಕುಟಬದ್ಧ
ಕೊಂದಾಗಳ್—

ಚಂ॥ ಮಣಿ ಮಕುಟಾಳಿಗಳ್ವೆರಸುರುಳ್ದ ನರೇಂದ್ರ ಶಿರಂಗಳೊಳ್ಪಣಾ
ಮಣಿಗಳ ದೀಪ್ತಿಗಳ್ ಬೆಳಗೆ ಧಾತ್ರಯಿನೊಯ್ಯನೆ ಕಂಡಿ ವ
ಕಣ
ತಣಿವಿನಮುಂದುನಿಂದಿಱಿದ ಕೊಳ್ಗುಳನಂ ನಡೆ ನೋಟ್ಟಿಹೀಂ
ರೊ
ಸೆಣಸಿದು[4]ವೆಂದೊಡೇವೊಗಟ್ಟುದೇರ್ವಸನಂ ಸುರಸಿಂಧು ಪುತ್ರ
॥ ೪

ವ॥ ಅಂತು ಸೋಮಕ ಬಲಮೆಲ್ಲಮಂ ಪೇಟ[3] ಪೆಸರಿಲ್ಲದ
ಕೊಂದು ಶ್ರೀಜಯ ಬಲಕ್ಕಪಜಯಮಾಗೆ ಕೊಂದುವೋಡಿಸಿಯುವಿ
ಗೆಲ್ದ ಮಲ್ಲನಂತಿರ್ದಾಗಳ್ ಜಗದೇಕಮಲ್ಲಂ ಮೊದಲಾಗೆ ವಿ
ವಿರಾಟಜ ದ್ರುಪದ ದ್ರುಪದಜ ಚೇಕಿತಾನ ಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌ
ಸೌಭದ್ರ ಘಟೋತ್ಕಚ ಭೀಮಸೇನ ನಕುಲ ಸಹದೇವ ಸಾತ್ಯಕಿ ಪ
ಪಾಂಡವಪ್ರಮುಖನಾಯಕರೆಲ್ಲರುಂಬೆರಸು ಧರ್ಮಪುತ್ರಂ ಶಿಖಂಡಿ

1 ವಂ (ಕ.), ಮಂ (ಖ.). 2 ವ (ಸ.). 3 ನೊ (ಕ.), ಡೊ (
4 ದೆಂ (ಖ. ಗ. ಘ.)

ಯುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದು [1]ಪೇಂಕುಳಿಗೊಂಡ ಸಿಂಹಮುಂ ಮುತ್ತುವಂತೆ
ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿದಾಗಳ್—

ಉ || ಅಂಬರಮೆಲ್ಲಮುಂಬಿನೊಳೆ ಪೂೞೆ[3] ಮಹೀಭುಜರೆತ್ತಮೆಚ್ಚ ಕಿ |
ತ್ತಂಬುಗಳೆತ್ತಮುವ್ವಳಿಸೆ ಮಾಣದವಂ ಕಡಿದಿಕ್ಕಿ ತನ್ನ ನ ||
ಲ್ಲಂಬುಗಳಿಂದಮಾರ್ದಿರದ[2]ಡುರ್ತಿಸೆ ಭೂಭುಜರೆಲ್ಲಮಲ್ಲಿ ಬಿ |
ಲ್ಲುಂ ಬೆಱಗಾಗೆ ಬಂದು ಪೊಣರ್ದಂ ಸೆರಗಿಲ್ಲದೆ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನಂ
|| ೪೨ ||

ವ|| ಅಂತು ಪೊಣರ್ದಾಗಳೆಮ್ಮ ಮಮ್ಮಂಗಮೆಮಗಮೀಗಳನುವರಂ
ೂರೆ[3]ಯಾಯ್ತೆಂದು ಪರಶುರಾಮನ ಕೊಟ್ಟ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳನೊಂದ
ೂಂ[4]ದು ಸೂೞೊಳೆ ತೊಟ್ಟೆಚ್ಚಾಗಳ್—

ಂ || ಜ್ವಳನ ಪತತ್ರಿಯಂ ಕಡಿದು ವಾರುಣ ಪತ್ರಿಯಿನೈಂದ್ರ ಬಾಣಮುಂ|
ಕಳೆದು ಸಮೀರಣಾಸ್ತ್ರದಿನಿದಿರ್ಚಿದ ಭೂಭುಜರೆಲ್ಲರಂ ಭಯಂ ||
ಗೊಳಿಸಿ ನಿಶಾತ ವಜ್ರಶರದಿಂ ಸುರರಂಬರದೊಳ್ ತಗುಳ್ದು ಬಿ |
ಚ್ಚಳಿಸೆ ನದೀಜನುಚ್ಚಳಿಸೆ ಕಾದಿದನೇಂ ಕಲಿಯೋ ಗುಣಾರ್ಣವಂ
|| ೪೩ ||

ವ|| ಅಂತವೋಘಾಸ್ತ್ರ ಧನಂಜಯಂ ತನ್ನವೋಘಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ
ಡಿದೊಡೆ ಸಾಮಾನ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳ್ ಧರ್ಮಪುತ್ರಂಗೆ ತನ್ನ ನುಡಿದ
ುಡಿವಳಿಯಂ ನೆನೆದಲ್ಲಳಿಗಾಳೆಗಂಗಾದೆ—

ಂ|| ಕಡಿದನುದಗ್ರ ನಾಯಕರ ಸಾಯಕಮೆಲ್ಲಮನಾ ಶಿಖಂಡಿ ಪೊ |
ಕ್ಕಡಿಗಿಡೆ ಬಂದು ಮುಂದೆ ನಿಲೆಯುಂ ಮೊಗಮುಂ ನಡೆ
ನೋಡಿಯಾತನಾ ||
ದೊರ್ಡನೊಡನೆಚ್ಚೊಡೆಚ್ಚ ಮೊನೆಯಂಬುಗಳಟ್ಟಿ ಡಿವೋಗೆಯುಂ
ಮನಂ |
ಗಿಡನವನಾಂಕೆಗೊಳ್ಳನಗಿಯಂ ಸುಗಿಯಂ ಸುರ ಸಿಂಧುನಂದನಂ
|| ೪೪ ||

1 ಪೆಂ (ಕ.). 2 ೞು (ಕ.) 3 ಯುಲಾ (ಕ. ಖ.). 4 ದೆ. (ಖ. ಗ. ಘ.).

ಕ್ಕಿದ ಬಗೆಗಂಡಿರೇ ಮಗನೆ ನೀಂ ಪಗೆಯಂ ತಱಿದೊಟ್ಟು ನೆ
ನ್ನದೆ ಬಗೆಗೆಟ್ಟು ದಾಯಿಗರೊಳಿಂ ಮಗುಟ್ಚಿಂ
ಪುದುವಾಟ್ಟಿದೆಂಬಿರೇ ॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಿಲ್ಲಿಂದಂ ಮೇಲಾದ ಕಜ್ಜಮಂ ನೀನೆ
ಬೀಡಿಂಗೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಿಮೆನೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಸುಯೋಧನಂ
ನಾಗಳ್—

ಚಂ॥ ನೆರೆದ ವಿರೋಧಿ ನಾಯಕರನಾಹವದೊಳ್ ತಱಿದೊ[1]ಟ್ಟ
ಲ್ಕೊಂದಿದ್ದ
ಡ್ಡ[2]ರುಳ್ಪಿನಮಾ ಗುಣಾರ್ಣವನಡುರ್ತಿಜಿದಲ್ಲಿ ಸಿಡಿಲ್ದನೆತ್ತ
ಪೊರೆದು ನಿರಂತರಂ ಪೊಲಸು ನಾಱುವ ಮೆಯ್ಯನೆ ಕರ್ಣಲಿ
ಚ್ಚರಮಪರಾಂಬುರಾಶಿಗಿೞಿವಂತಿೞಿದಂ ಕಮಳೈಕ ಬಾಂಧ
॥

ವ॥ ಆಗಳ್ ದುರ್ಯೋಧನನಾತ್ಮೀಯ ಸೇನಾ ನಾಯ
ಗಾಂಗೇಯಂ ಬಿದಿರ ಸಿಡಿಂಬಿನ ಪೊದಱೊಳಗೆ ಮಱಿದೊ
ಮೃಗರಾಜನಂತೆ ಶರಶಯನದೊಳೊಱಗಿದಂ ಕದನತ್ರಿಣೇತ್ರನನೆಂತ
ನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಮಂತ್ರಶಾಲೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಕರ್ಣ ದ್ರೋಣ
ಕೃತವರ್ಮಾಶ್ವತ್ಥಾಮ ಶಲ್ಯ ಶಕುನಿ ಸೈಂಧವ ಭೂರಿಶ್ರವಃ
ಗಳ್ಗೆಲ್ಲಂ ಬಱಿಯನಟ್ಟಿ ಬರಿಸಿ—

ಶಾ॥ [3]ಆಯ್ತೇ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಂಡುಸುತರಂ ನಣ್ಪಿಂಗೆ
ಬೆಸ್ನಿತ್ತು
ಸಯ್ತಾಯ್ತು ಜ್ಜನ ಮಾತು ನಮ್ಮ ಪಡೆಯಂ ಕಾವನ್ನರಿಸ್ನಾ

1 ಟ್ಟಲೊಡ್ಡಿ (ಕ.), ಟ್ಟಿಮೊಂದಿ (ಖ. ಗ. ಘ.) 2 ಕಳ (ಖ
3 ಯ್ತೇ (ಗ.), ಯೇತಾಂ (ಘ.), ಕೈತಾಂ (ಘ§.). 4 ಗಿ (ಘ§.).

[1][ಷ್ಕ್ರೀ]ತಂ ಕಾವೊಡೆ ಕರ್ಣನಕ್ಕುಮದಱಿಂ ನಾಮೆಲ್ಲಮೂತಂಗೆ ನಿ।
ಶ್ಚೈರ್ತತಂ ಬೀರದ ಬೀರವಟ್ಟಮನಿದಂ ನಿರ್ವ್ಯಾಜದಿಂ ಕಟ್ಟುವಂ ॥ ೫೨ ॥

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂ ಕರ್ಣನಿಂತೆಂದಂ—

॥ ಸುರಸಿಂಧೂದ್ಭವನಿಂ ಬಳಿಕ್ಕೆ ಪೆಱರಾರ್ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೆ [2]ತ।
ಕ್ಕರೆ ಲೋಕೈಕ ಧನುರ್ಧರಂ ಕಳಶಜಂ ತಕ್ಕಂ ನದೀ ನಂದನಂ ॥
ಗೆ ರಣಕ್ಕಾಂ ನೆರಮಾದೆನಪ್ಪೊಡಿನಿತೇಕಾದಪ್ಪುದೀ ಪೊೞ್ತೆ ಪೊ।
ೞ್ತಿರವೇಡೀವುದು ಬೀರವಟ್ಟಮನದಂ ದ್ರೋಣಂಗೆ ನೀಂ ಭೂಪತೀ ॥ ೫೩ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಭೀಷ್ಮಾದನಂತರಂ ದ್ರೋಣಯೆಂಬುದು ಪರಾಶರ
ನನಮೆನೆ ಕರ್ಣನ ನುಡಿಗೊಡಂಬಟ್ಟು—

ಕಂ ॥ ವಿಸಸನ ರಂಗಕ್ಕಾನಿರೆ।
ಬೆಸಗೊಳ್ವುದೆ ಪೆಱರನೆಂದು ಜಯ ಪಟಹಂಗಳ್ ॥
ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೆಸೆವಿನೆಗಂ ಕ।
ಟ್ಟಸಿಕೊಂಡಂ ಬೀರವಟ್ಟಮಂ ಕಳಶಭವಂ ॥ ೫೪ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಕುಂಭಸಂಭವನನೇಕ ಶಾತಕುಂಭ ಕುಂಭ ಸಂಭೃತ
ಂಗಳ ಗಂಗಾ ಜಲಂಗಳಿಂ ಪವಿತ್ರೀಕೃತ ಗಾತ್ರನಾಗಿ ಕೌರವ
ಾಗ್ರಗಣ್ಯನಾಗಿರ್ದನಿತ್ತತದ್ವೃತ್ತಾಂತಮನೆಲ್ಲಮನಜಾತಶತ್ರು ಕೇಳ್ದು
ಾರ್ದನನೊಡನೆ ರಿಪುಬಳ ಮರ್ದನೋಪಾಯಮಂ ಸಮಕಟ್ಟುತಿರ್ಪ
ಂ—

1 ಷ್ಕೃಯ್ತಂ(ಕ.), ಷ್ಕೃತಂ (ಖ. ಘ.), ಷ್ಟೇತಂ (ಗ.). 2 ಸಂ । ಗರಕಂ
ಪ (ಕ. ಖ.), ..(ಗ.), ತಕ್ಕರದಾರಿಲ್ಲಿ (ಘ.).

ಮ || ಅದಟಂ ಸಿಂಧುತನೂಭವಂ ವಿಜಯನೊಳ್ ಮಾರ್ಕೊಂಡೊ
ಕಾದ

ಱದೆ ಬೆಂಬಿಟ್ಟೊಡೆ ಕಾದಲೆಂದು ಬೆಸನಂ ಪೂಣ್ದಂ ಗಡಂ
ದ್ರೋಣ

ತದುವಂ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಕಣ್ ತಣಿವಿನಂ ನೋಡಲ್ಕೆ ಬ

ದುದಯಾದ್ರೀಂದ್ರಮನೇಱೆ ಭಾನು ಪೊಱಮಟ್ಟೊಡ್ಡಿತ್ತನೀ
ಕಾರ್ಣವಂ ||

ವ || ಆಗಳ್ ಪಾಂಡವ ಬಲದ ಸೇನಾ ನಾಯಕಂ ಧೃಷ್ಟದ
ನೊಡ್ಡಿದ ವಜ್ರವ್ಯೂಹಕ್ಕೆ ಪದ್ಮವ್ಯೂಹಮನೊಡ್ಡಿ ತದ್ವ್ಯೂಹದ ವ
ವಂದು—

ಮಂ || ಕ್ರಾಂ || ಶೋಣಾಶ್ವಂಗಳ್ ರಜತ ರಥಮಂ ಪೂಡೆ ಕುಂಭ

ರ್ಣಾವಾಸಂಬರಮಡರೆ ಮಾ[1][ಱೊ]ಡ್ಡು ದಲ್ ಸಾಲ
ಬಾಣಾವಾಸಕ್ಕೆನುತುಮಳವಂ ಬೀಱುತುಂ ಬಿಲ್ಗೆ ಜಾಣಂ
ದ್ರೋಣಂ ನಿಂದಂ ಮಸಗಿ ತಿರುಪುತ್ತೊಂದು ಕೂರಂಬನಾಗ
||

ಕಂ || ಆ ಸಕಳ ಧರಾಧೀಶರ ।
ಬೀಸುವ ಕುಂಚಮನೆ ಪಾರ್ದು ಬೀಸಲೊಡಂ ಕೆ ||
ಯ್ವೀಸಲೊಡಮಱಿದು ತಾಗಿದು ।
ವಾಸುಕರಂ ಬೆರಸು ತಡೆಯದುಭಯ ಬಲಂಗಳ್ ||

ವ || ಅಂತು ಚಾತುರ್ದಂತಮೊಂದೊಂದಱೊಳ್ ತಾಗಿ
ವಲ್ಲಿ ತಲೆಗಳ್ ಪಱಿಯೆ ಬರಿಗಳ್ ಮುಱಿಯೆ ತೊಡೆಗಳುಡಿಯೆ ಪ
ಸುಲಿಯೆ—

1 ಪೊರ್ಡ್ಡು (ಕ.), ಪೊರ್ಡ್ಡಿ (ಘ.), ಪೊರ್ಡಿ (ಗ. ಘ.).

ಚಂ || ಒಡನೆ ನಭಂಬರಂ ಸಿಡಿಲ್ವ ಪಂದಲೆ ಸೂಸುವ ಕೆಂಡದಿಂಡೆಗಳ್ |
ತೊಡರೆ ತೆರಳ್ದ ನೆತ್ತರ ಕಡಲ್ ನೆಣದೊಳ್ಗೆಸಱೊಳ್ ಜಗಿಲ್ತಗು||
ರ್ವಡರೆ ನಿರಂತರಂ ಪೊಳೆವ ಬಾಳುಡಿ ಸುಯ್ವ ನವ ವ್ರಣಂಗಳೊಳ್ |
ಪೊಡರೆ ಪೊದಳ್ದುದದ್ಭುತ ಭಯಾನಕಮಾಹವ ರಂಗಭೂಮಿಯೊಳ್ || ೫೮ ||

ವ || ಆಗಳೆರಡುಂ ಬಲದ ಸೇನಾನಾಯಕರೊಂದೊರ್ವರೊಳ್
ಂದುವಾಗಳ್ ಕುಂಭಸಂಭವಂ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ ಮೊನೆಯೊಳ್ ಭರಂ
ಯ್ದು ಕಾದುವಾಗಳ್—

|| ಧ್ವಜಮಂ ಖಂಡಿಸಿ ಪೂ[1]ಣ್ದು ಬಾಣದೊಳೆ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಂ ನೆಟ್ಟನೊ |
ಟ್ಟಜೆಯಿಂ ತೂಳ್ದಿ ಶಿಖಂಡಿಯಂ ದ್ರುಪದನಂ ಕಾಯ್ಪಿಂದಮೇಸಾಡಿಮಿ ||
ಕ್ಕು ಜವಂ ಕೊಲ್ವವೊಲಾತನಿಂ ಕಿಱಿಯರಂ ಪ[2]ನ್ನೊರ್ವರಂ ಕೊಂದು ಮ |
ತ್ಸ್ಯಜನಂ ಮಾಣದೆ ಕೊಂದನೊಂದೆ ಶರದಿಂ ನಿಶ್ಶಂಕನಂ ಶಂಕನಂ || ೫೯ ||

ವ || ಆಗಳ್ ಸಾಲ್ವಲ ದೇಶದರಸಂ ಚೇಕಿತ್ಸಂ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ
ೀಘ ಘಟೆಗಳೆನಿಸುವನೇಕಾನೇಕಪ ಘಟೆಗಳ್ವೆರಸರಸನಂ ಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ
ಂದು ತಾಗಿದಾಗಳ್—

ಕಂ || ಓರೊಂದೆ ಪಾರೆಯಂಬಿನೊ |
ಳೋರೊಂದೆ ಗಜೇಂದ್ರಮುರುಳೆ ತೆಗೆ ನೆಱೆದೈಚ್ಚೆ ||
ಚ್ಯೋರಣದೊಳ್ ಚೇಕಿತ್ಸನ |
ನಾರುಮಗುರ್ವಿಸೆ ಘಟೋದ್ಭವಂ ತಱಿದಾರ್ದಂ || ೬೦ ||

1 ಟ್ದು (ಕ.). 2 ನ್ನಿ (ಕ.).

ವ || ಅಂತು ಪಾಂಡವ ಬಲಮೆಲ್ಲಮನಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲಂ ಮಾಡಿ ಕಳ
ಕೇತನನಜಾತಶತ್ರುವಂ ಪಿಡಿಯಲೆಯ್ತುವಾಗಳ್—

ಸ್ರ || ಕಾದಲ್ ಸಂಸಪ್ತಕರ್ಕಳ್ ಕರೆದೊಡವರ ಬೆನ್ನಂ ತಗುಳ್ದಾದ
ಕಾಯ್ಪಿಂ
ಕಾದುತ್ತಿರ್ಪಾತನಂತಾ ಕಳಕಳಮನವಂ ಕೇಳ್ದು ಭೋರೆಂದು
ಬಂದೆ
ಚ್ಚಾ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ತನ್ಮೊಗವಜರುಗಿಯೆ ತಮ್ಮಣ್ಣನಂ ಶೌಯ
ದಿಂದಂ
ಕಾದಂ ಮುಂ [1]ಬಿಜ್ಜನಂ ಕಾದರಿಗನುಱಿದರಂ ಕಾವುದೇಂ
ಚೋದ್ಯಮಾಯ್ತೇ || ೬೧

ವ || ಆಗಳ್ ಮಾರ್ತಾಂಡಂ ಪ್ರಚಂಡಮಾರ್ತಾಂಡನ ಶರ ನಿಕ
ಸ್ಫುರಿತ ಕಿರಣಂಗಳ್ ಕವಿಯೆ ತನ್ನ ಕಿರಣಂಗಳ್ ಮಸುಳ್ದಪರಜಳನಿ
ಗಿಱಿದನಾಗಳೆರಡುಂ ಪಡೆಗಳಪಹಾರ ತೂರ್ಯಗಳಂ ಬಾಜಿಸಿದಾಗಳ್

ಹರಿಣೀಪ್ಲುತಂ || ಪಡೆಗಳೆರಡುಂ ಬೀಡಿಂಗೆತ್ತಂ ತೆರಳ್ದು ನೆಗೞ್ತಿಯಂ |
ಪಡೆದಱಿದರಂ ಮೆಚ್ಚುತ್ತುತ್ಸಾಹದಿಂ ಪೊಗೞುತ್ತುಮೊ ||
ಳ್ಪಡರೆ ನುಡಿಯುತ್ತಂತಿರ್ದಾದಿತ್ಯನಂದುದಯಾದ್ರಿಯ |
ತ್ತಡರೆ ಪೊಱಮಟ್ಟಾಗಳ್ ಬಂದೊಡ್ಡಿ ನಿಂದುವು ಕೋಪದಿಂ ||
|| ೬೨

ಕಂ || ಅಂತೊಡ್ಡಿ ನಿಂದ ಚಾತು |
ರ್ದಂತಂ ಕೆಯ್ವೀಸುವನ್ನೆಗಂ ಸೈರಿಸದೋ ||
ರಂತೆ ಪೆಣೆದಿಱಿದುವಂತೆ ದಿ |
ಗಂತಾಂತಮನೆಯ್ದೆ ಪರಿಯೆ ನೆತ್ತರ ತೊಱೆಗಳ್ || ೬೩

---

1 ವಜ್ರಿಯಂ ? (ಪ.).

ಅಟ್ಟಿದ ಬಿಲ್ವಡೆ ಮಾಣದೆ ।
ತಟ್ಟಿದ ರಥಮೆಯ್ದೆ [1]ಬಗಿದ ಪುಣ್ಗಳ ಪೊಱಿಯಿಂ ॥
ಮೊಟ್ಟಿದ ಕರಿ ಘಟಿ ಜವನಡು ।
ವಟ್ಟಿಯನನುಕರಿಸೆ ವೀರ ಭಟ ರಣರಂಗಂ || ೬೪ ||

ವ || ಆಗಳ್ ಧೃಷ್ಟಕೇತು ವೃಷಸೇನನೊಳ್ ಸಾತ್ಯಕಿ ಭಗದತ್ತ
ಳ್ ದ್ರುಪದ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನರಿರ್ವರುಂ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯನೊಳ್ ಪ್ರತಿ
ಧ್ಯಂ ಸೌಬಲನೊಳ್ ಘಟೋತ್ಕಚಂ ಕರ್ಣನೊಳ್ ಪೆಣೆದು ಕಾದೆ—

ಂ || ಪೊಸ ಮಸೆಯಂಬುಗಳ್ ದೆಸೆಗಳಂ ಮಸುಳ್ವನ್ನೆಗಮೆಯ್ದೆ ಪಾಯೆ ಪಾ ।
ಯಿಸುವ ರಥಂಗಳಾ ರಥದ ಕೀಲ್ಮುಱಿದಾಗಳೆ ಕೆಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಕೋ ॥
ದೆಸಗುವ ಸೂತರಂಬು ಕೊಳೆ ಸೂತರುರುಳ್ದು ಮಿಳಾತಳಕ್ಕೆ ಪಾ ।
ಯ್ದಸಿಯೊಳೆ ತಾಗಿ ತಳ್ತಿಱಿವ ನಿಚ್ಚಟರೊಪ್ಪಿದರಾಜಿರಂಗದೊಳ್ || ೬೫ ||

ವ || ಆಗಳ್ ಕಳಿಂಗರಾಜನ ಗಜಘಟೆಗಳನಿತುಮೊಂದಾಗಿ ಭೀಮ
ನನ ರಥಮಂ ಪ್ರಳಯ ಕಾಳ ಜಳಧರಂಗಳೆಲ್ಲಮೊಂದಾಗಿ ಕುಲ ಗಿರಿಯಂ
ುತ್ತುವಂತೆ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿದಾಗಳ್—

ಂ || ರಥದಿಂ ಧಾತ್ರಿಗೆ ಪಾಯ್ದು ಕೊಂಡು ಗದೆಯಂ ಕೆಯ್ಸಾರ್ದುದಗ್ರಸ್ಮನ್ಮನೋ ।
ರಥಮಿಂದೆಂದು ಕಡಂಗಿ ಮಾಣದೆ ಸಿಡಿಲ್ ಪೊಯ್ವಂತೆವೋಲ್ ಪೊಯ್ವುದುಂ ॥
ರಥಯೂಥ ಧ್ವಜ ಶಸ್ತ್ರ [2]ಶಂಖ[ಪುಟ]ದೊಳ್ ಘಂಟಾ ಸಮೇತಂ ಮಹಾ ।
ರಥನಿಂದಂ ಕುಳಶೈಳದಂತೆ ಕರಿಗಳ್ ಬೀೞ್ತಂದುವುಗ್ರಾಜಿಯೊಳ್ ॥

1 ಯೊಗೆದ (ಕ.), ಬಗೆದ (ಖ.) 2 ಸಂಘಟನ (ಕ.), ಸಂಕ್ರ ಘಟ (ಖ),
ಂಕ ಘಟ (ಗ.). ಶಂಖ ಘಟ (ಘ.).

ಮದವದ್ದಂತಿಗಳಂ ಕಱುತ್ತ ಸಗಪೊಯ್ಯೊಲ್ಲಯ್ದಾಜಿಯೊಳ್
ಭೀ
ರ್ದೋರ್ದದಿಂದಾಡಿದೊಡತ್ತ ಚಾಂಡ ತಟನುಂ [1][ತಾ]ಪನ್ನೆ ಗ
ಪಾ
ಱಿದ ಪೇರಾನೆಯೊಡಲ್ಗಳಭ್ರ[2]ತಳದೊಳ್ ಸಿಲ್ಕಿರ್ದುವ್ರೋ
ಇವೆ ಬೀೞ್ತಿರ್ದುವು ಬೆಟ್ಟು ಬೀೞ್ವ ತೆಱದಿಂದಿನ್ನುಂ ಕುರ
ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್

ಕಂ ॥ ತೊಡರಿ ತಡಂಗಾಲ್ ಪೊಯ್ದೊಡೆ ।
ಕೆಡೆದುಂ ತಿವಿದೊಡೆ ಸುರುಳ್ದು ಮೋದಿದೊಡಿರದೆ
ಲ್ವಡಗಾಗಿ ಮಡಿದು ಬಿಟ್ಟುವು ।
ಗಡಣದೆ ಕರಿಘಟೆಗಳೇಂ ಬಲಸ್ಥನೊ ಭೀಮಂ

ವ॥ ಅಂತಲ್ಲಿ ಪದಿನಾಲ್ಸಾಸಿರ ಮದದಾನೆಯುಮಂ
ನಾಯಕಂ ಭಾನುದತ್ತಂ ಮೊದಲಾಗೆ ನೂರ್ವರರಸುಮ
ಕೊಂದೊಡೆ ಕೌರವ ಬಲಮೆಲ್ಲಮೊಲ್ಲನುಲಿದೋಡಿ ಭಗದತ್ತ
ಮಱೆಯಂ[3] ಪೊಕ್ಕಾಗಳ್—

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ನೆಗೞ್ದಿಂ ದೇವೇಂದ್ರನೈರಾವತದ ಕೆಳೆಯನೆನ್ನೇೞ
ಯು
ದಿಗಿಭಂ ದುರ್ಯೋಧನಂ ನಚ್ಚಿದನೆನಗಿದಿರಂ ಭೀಮನೆೞ್ತ
ಮುಗಿಲಂ ಮುಟ್ಟಿತ್ತು ಸಂಪೆನ್ನಳವುಮದಟುಮೆಂದಾರ್ದು
ದೋರ್ದರ್ಪಯ
ಭಗದತ್ತಂ ಸುಪ್ರತೀಕ ದ್ವಿಪಮನುಪಚಿತೋತ್ಸಾಹದಿಂ ತ
ಕೊಟ್ಟಂ

1 ಕಾಣ್ಬ (ಕ.), ಕಾಪ (ಖ.ಗ.ಘ.). 2 ಪಥ (ಗ. ಘ.). 3 ತ್ರಿಕಳ

ಕಂ|| ಮದ ಕರಿಯ ಪರಿವ ಭರದಿಂ।
ದದಿರ್ದೊಡೆ ನೆಲನೊಡ್ಡಿ ನಿಂದ ಚತುರಂಗಮುಮೊ ||
ರ್ದೊದಲೆ ನಡುಗಿದುದು ಕೂಡಿದ।
ಚದುರಂಗದ ಮಣೆ[1]ಯನಲ್ಗಿದಂತಪ್ಪಿನೆಗಂ || ೭೦ ||

ವ|| ಆಗಳಸುರನುಯ್ದ ನೆಲನನಾದಿ ವರಾಹನಜಿಸಲೆಂದು ಸಕಳ ಚರಕಳಿತ ಜಲನಿಧಿಗಳಂ ಕಲಂಕುವಂತೆ ಪಾಂಡವ ಬಳ ಜಳನಿಧಿಯ ಕುಳ ಝೋಂಕಾರ ಮುಖರಿತ್ತ ವಿಶಾಳ ಕರಟ ತಟವಾ ದಿಶಾ ೦ದ್ರಂ ಕಲಂಕೆ—

|| ತಳದರ್ದುದು ಕರ್ಣತಾಳ ಪವನಾಹತಿಯಿಂ ಜಳರಾಶಿ ಕೆಯ್ಯ ಬ।
ಳ್ವಳಿಕೆಗೆ ದಿಗ್ಗಜಂ ದೆಸೆಯಿನತ್ತ ತೆರಳ್ದುವು ಕಾಯ್ಪಿನಿಂ ದಿಶಾ ||
ವಳಿವೆರಸಂಬರಂ ಪೊಗೆದು ಪೊತ್ತಿದುದಾದ ಮದಾಂಬುವಿಂ ಜಗಂ।
ಜಳಧಿವೊಲಾಯ್ತುದಂ ನೆಱಿಯೆ ಬಣ್ಣಿಪರಾರ್ ಗಳ
ಸುಪ್ರತೀಕಮಂ|| ೭೧||

|| [2]ಕರ ನಖ ದಂತ ಘಾತದಿನುರುಳ್ವ ಚತುರ್ಬಲದಿಂ ತೆರಳ್ವ ನೆ।
ತ್ತರ ಕಡಲಾ ಕಡಲ್ವರೆಗಮೆಯ್ದೆ ಮಹಾ ಮಕರಂ ಸಮುದ್ರದೊಳ್||
ಪರಿವವೊಲಿಂತಗುರ್ವುವೆರಸಾ ಭಗದತ್ತನ ಕಾಲೊಳಂತದೇಂ।
ಪರಿದುದೊ ಸುಪ್ರತೀಕ ಗಜಮಚ್ಚರಿಯಪ್ಪಿನವಾಜಿ ರಂಗದೊಳ್
|| ೭೨ ||

ವ|| ಅಂತು ಪರಿದ ಬೀದಿಗಳೊಳೆಲ್ಲಂ ನೆತ್ತರ ತೊಱೆಗಳ್ ಪರಿಯೆ ಡದ ತೊಱೆ[ಯಂತೆ] ಪರಿದ ಸುಪ್ರತೀಕ[3][ಂ]ಕೆಯ್ಯ ಕಾಲ ಕೋಡೇ ೊಳ್ ಬಲಮುನೆಲ್ಲಂ ಜವ[4]ನೆ ಜಿವುಳಿ[5]ದುಱುವಂತೆ ತೊಟ್ಟುಱಿದು ಸು ಪದಿನಾಲ್ಸಾಸಿರ ಮದಾಂಧ ಗಂಧ ಸಿಂಧುರಂಗಳುಮನೊಂದು ಲಕ್ಕ

1 ಯೆನಲ್ಕಿ (ಕ.), ಯುನಲ್ಲಿ (ಖ.). 2 ಖ (ಕ.). 3 ದ (ಸ.). 4 ನ ಖ.). 5 ತು (ಕ.).

ರಥಮುಮನರೆದು [1]ಸಣ್ಣಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡಿದಾಗಳ್ ಗಜಾಸುರನೊ
ರಂಬೆರಸು ತಾಗುವಂಧಕಾರಾತಿಯಂತೆ ಭೀಮಸೇನಂ ಬಂದು ಪ್ರೊಣ

ಚಂ|| ತೊಲಗಿದು ಸುಪ್ರತೀಕ ಗಜಮಾಂ ಭಗದತ್ತನೆನಿಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತ
ಳ್ವಲದ ಪೊಡರ್ಪು ಸಲ್ಲದೆಲೆ ಸಾಯದೆ ಪೋಗೆನೆ ಕೇಳ್ದು ಭೀಮನ
ತೊಲೆಯದಿರುರ್ಕಿನೊಳ್ ನುಡಿವೆಯೀ ಕರಿ ಸೂಕರಿಯಲ್ತೆ
ಟಲನೊಡೆಯೊತ್ತಿ ಕೊಂದಪೆನಿದಲ್ತಿದಱಿಮ್ಮನುಮೆನ್ನನಾಂಪು
||

ವ|| ಎಂದು ನಾರಾಚಂಗಳಿಂ ತೋಡುಂ ಬೀಡುಂ ಕಾಣ
ದಂತು ಸುಪ್ರತೀಕ ಕರಿಯೆಂಬ ಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ ಭೀಮನೆಂಬ ಕಾಲಮ
ಸರಲ ಸರಿಯಂ ಸುರಿಯೆ—

ಚಂ|| ಸಿಡಿಲೆಱಪಂದದಿಂದೆಱಗಿ ದಿಕ್ಕರಿ ತನ್ನ ವರೂಥಮುಂ ಪಡ
ಲ್ವಡಿಸೆ ಮರುತ್ಸುತಂ ಮುಳಿದು ಮಚ್ಚರದಿಂ ಗಜೆಗೊಂಡು
ಸುತ್ತುಗ
ಡಡಿಗಿಡೆ ನು[2][ರ್ಗಿ] ಪೊಯ್ದು ಪೆಱಪಿಂಗುವುದುಂ ಕರಿ ನೊಂದ
ಕೋಪ
ಪಿಡಿದೆಱಗಿತ್ತು ಭೀಮನನಗುರ್ವಿಸಿ ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯಮಳ್ಕುಱ
||

ವ|| ಅಂತೆಱಗಿದೊಡೆ ಕೋಡ ಕೆಯ್ಯ ಕಾಲೆಡೆಗಳೊಳ್ [3]ಬಿಣ್ಪ
[ಪೆಣೆ] ವಂದದಿಂ[4]ದೇರ್ದು ಡೊಕ್ಕರಂಗೊಂಡು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಿ
ಪನ್ನೆರಡು ಯೋಜನಂಬರಮೊತ್ತುವುದುಂ—

---

1 ಸಂದಣಿ (ಕ.ಖ.) 2 ಗ್ರ್ಗ (ಕ.). ಗ್ಗ (ಖ. ಗ. ಘ.). 3 ಬಣ್ಪ
ಪೊಳೆ (ಕ. ಖ.). . . , (ಗ.) ಬಿಣ್ಪುಮಂ ಪೊಳೆ (ಘ.). 4 ಬೆಟ್ಟಿದ

ಕಂ|| ಕರಿ[1][ಯು]ಂ ಕುರು ಭೂಮಿಯ ನಡು ।
ವರೆಗಂ ಪವನಜ [2]ನನೊತ್ತೆ ತೋಳ್ವಲಮಾಗಳ್ ||
ಸರಿ ಸರಿಯಾದುದು ತದ್ದಿ ।
ಕ್ಕರಿಗಂ ಭೀಮಂಗಮುಗ್ರ ಸಂಗರ ಧರೆಯೊಳ್ || ೭೫ ||

ವ|| ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಸಂಸಪ್ತಕ ಬಲಮೆಲ್ಲಮನಳಱಿ[3] ಪೆಳಱಿ[3] [3]ಕಿವು
ೞಿದು ಕೊಲ್ವ ವಿಕ್ರಾಂತತುಂ[4]ಗಂ ಚಕ್ರಿಯನಿಂತೆಂದಂ—

ಪಿರಿದುದು ಸುಪ್ರತೀಕ ಗಜಮೇಱಿದವಂ ಭಗದತ್ತನಾ[5]ಮ[5]ದ ।
ದ್ವಿರದಮನಾಂಕೆಗೊಂಡು ಪೆಣೆವಂ ಪವನಾತ್ಮಜನೀಗಳಾಹವಂ ||
ಪಿರಿದುದಲತ್ತ ಪೋಪಮೆನೆ ತದ್ರಥಮಂ ಹರಿ ವಾಯು ವೇಗದಿಂ ।
ಪರಿಯಿಸೆ ತಾಗಿದಂ ಹರಿಗನಂಕದ ಪೊಂಕದ ಸುಪ್ರತೀಕಮಂ,
|| ೭೬ ||

ವ|| ಅಂತು ತಾಗಿ ಮೃಗರಾಜ ನಖರ ಮಾರ್ಗಣಂಗಳೊಳಂ
ರ್ಗ ನಖಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳಮಾನೆಯುಮಂ ಭಗದತ್ತನುಮಂ ಪೂೞ್ದಿಡೆ
ತ್ತಂ ಮುಳಿದು [6]ಭೂದತ್ತಮಪ್ಪ ದಿವ್ಯಾಂಕುಶಮಂ ಕೊಂಡು—

ಕಂ || ಇಡುವುದುಮದು ವಿಲಯಾಗ್ನಿಯ ।
ಕಿಡಿಗಳನುಗುೞುತ್ತುಮೆಯ್ದೆ ವರ್ಪುದುಮಿದಿರಂ ||
ನಡೆದಜರನುರ[7][ದಿ] ನ್ನಾಂತೊಡೆ ।
ತುಡುಗೆವೊಲೆಸೆದಿರ್ದುದಂಕುಶಂ ಕಂಧರದೊಳ್ || ೭೭ ||

ವ||ಆಗಳ್ ವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗಂ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳೆ-

ಇದು ಪೆಱತಲ್ತು ಭೂತಲಮನಾಂ ತರಲಾದಿ ವರಾಹನಾದೆನಂ ।
ದದಱ ವಿಷಾಣಮಂ ಬೞಿಯಮಾ ವಸುಧಾಂಗನಿಗಿತ್ತೆನೀತನಾ || ದಂತ

1 ಯುಂ (ಪ.). 2 ನುಮೊ (ಕ.). 3 ಜಿವುೞಿ ? (ಪ.). 4 ಗನಂ
ಂತೆಂದಂ (ಖ. ಗ. ಘ .). 5 ರು (ಕ.), ರ (ಖ.). 6 ಭಗವದ್ದತ್ತ (ಕ.).
ತ್ತ (ಖ.), ಭಗದತ್ತ (ಗ.), ಭಗವದತ್ತ (ಘ.). 7 ಮ (ಪ.).

ಸುವತಿಯ [1]ಪೌತ್ರನಾಕೆ ಕುಡೆ ಬಂದುದಿವಂಗೆನಗಲ್ಲದಾನ
ಗಮುದಱನಾಂತೆನಿಂ ತಱವುದೀ ಕರಿ ಕಂಧರಮಂ ಗುಣಾ

ಉ ॥ ಎಂಬುದುಮೊಂದೆ ದಿವ್ಯಶರದಿಂ ಶಿರಮಂ ಪಱಯೆಚ್ಚೊಡ
ತ್ತಂಬದಿನಾಂತೊಡಾಂ ಬಱದೆ ತಪ್ಪಿದೆನೆಂದು ಕಿರೀಟಿ ತ
ಲ್ಲಂ ಬಿಸುಟಿರ್ಪೊಡಚ್ಯುತನಿದೇ[2][ತರಿನಾಕುಲಮಿರ್ದೆ] ನೊ
ತೆಂಬುದುಮೆಚ್ಚನಂತೆರಡು ಕೆಯ್ಗಳುಮಂ ಮುಳಿಸಿಂ
ಗುಣಾರ್ಣವಂ

ಕಂ ॥ ಎಚ್ಚವನ ತಲೆಯುಮಂ ಪಱ ।
ಯೆಚ್ಚೊಡೆ ದಿಕ್ಕರಿಯ ತಲೆಯುಮಾತನ ತಲೆಯು
ಪಚ್ಚಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಕೆಯ್ಗಳು ।
ಮಚ್ಚರಿಯಪ್ಪಿನೆಗಮೊಡನುರುಳ್ದುವು ಧರೆಯೊಳ್

ಉ ॥ ಇತ್ತರಿಗಂಗಮಿತ್ರ ಜಯಮಪ್ಪುದುಮತ್ತಮರರ್ಕಳಾರ್ದು
ಸುತ್ತಿರೆ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳನೋಗರವ್ರಾಗಳ ಬಂಡನೆಯ್ದೆ ಪೀ
ರುತ್ತೊಡವಂದುವಿಂದ್ರ ವನದಿಂ ಮಱದುಂಬಿಗಳಿಂದ್ರ ನಿ
ಮುತ್ತುಮನೋಳಿಯೋಳಿಯೊಳೆ ಕೋದೆ[3]ಟಲಿಕ್ಕಿದ ಮಾ
ವೋಲ್

ಕಂ ॥ ಧರಣೀ ಸುತನಟಿದಂ ದಿ ।
ಕ್ಕರಿ ಕೆಡೆದುದು ನರ ಶರಂಗಳಿಂ ಭುವನಮುಮಿ ॥
ನ್ನುರಿಯದಿರದಾನಡಂಗುವೆ ।
ನಿರದೆಂಬವೊಲರ್ಕನಪರ ಜಳನಿಧಿಗಿಱದಂ

ವ ॥ ಆಗಳೆರಡುಂ ಪಡೆಗಳಪಹಾರ ತೂರ್ಯಂಗಳಂ
ತಂತಮ್ಮ ಬೀಡುಗಳ್ಗೆ ಪೋಪುದುಂ ಸುಯೋಧನಂ ಭ

1 ಪು (ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ಕವನಂಕುಶ ವಿದ್ಯೆ (ಕ.
ನವನಂಕುಶ . . (ಗ.). 3 ಳಿದಿ (ಘ.).

ಂಗೆಟ್ಟುದ್ದತೊಟ್ಟ ಸನ್ನಣಮನಪ್ಪೊಡಂ ಕಳೆಯದೆಯುಮರವನೆಗೆ
ದೆ ಕುಂಭಸಂಭವನಲ್ಲಿಗೆವಂದು—

ಮಸಕಂಗುಂದದ ಸುಪ್ರತೀಕ ಗಜಮಂ ಧಾತ್ರೀಸುತಂ ಕೀೞೆ
ಚೋ।
ದಿಸಿ ಭೀಮಂ ಗೆಲೆ ಮುಟ್ಟೆವಂದು ಹರಿಯುಂ ತಾನುಂ ಭರಂ
ಗೆಯ್ದು ತ ॥
ನ್ನೆ ಸ[1]ಕಂ[ಗಾ]ಯುದಧರ್ಮಯುದ್ಧದೆ ನರಂ ಕೊಲ್ವಲ್ಲಿ ಕಂಡಿಂತು
ಪೇ।
ಕ್ಷಿಸಿ ನೀಮುಂ ನಡೆ ನೋಡುತಿರ್ದಿರೆನೆ ಮತ್ತಿನ್ನಾರನಾಂ ನಂಬು
ವೆಂ ॥ ೮೩ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ನುಡಿದ ಪನ್ನಗಧ್ವಜನ ನುಡಿಗೆ ಕಾರ್ಮುಕಾಚಾರ್ಯ
ಂದಂ—

ಎನಗಲ್ತಾರ್ಗಮಸಾಧ್ಯನಲ್ತೆ ವಿಜಯಂ ನೀನಾತನಂ ಗೆಲ್ವ ಮಾ।
ತನವೋಘಂ ಬಿಸುಡಿಂದೆ ನಾಳೆ ವಿಜಯಂ ಮಾರ್ಕೊಳ್ಳದಂದುರ್ಕಿ
ಪೊ ॥
ಕ್ಕನನಾಂತೊರ್ವನನಿಕ್ಕುವೆಂ ಕದನದೊಳ್ ಮೇಣ್ ಕಟ್ಟುವೆಂ
ಧರ್ಮ ನಂ।
ದನನಂ ನೀನಿದನಿಂತು ನಂಬು ಬಗೆಯಲ್ವೇ[2]ಡನ್ನನಂ ಭೂಪತೀ
॥ ೮೪ ॥

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಾನಿನಿತಂ ನಿ[3]ಮ್ಮ ಪೂಣಿಸಲೆ ಬಂದೆನೆಂದು
ಮುಟ್ಟು ಬೀೞ್ಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ಸಂಸಪ್ತಕರ್ಕಳ್ಗೆ ಬೞಿಯನಟ್ಟಿ
—

1 ಕಂ ಕಾಯದ (ಕ.), ಮಂ ಕಾಯದೆ (ಖ. ಘ.), . . .(ಗ.). 2 ಡೆನ್ನನಿಂ
.), ಡೆನ್ನಂ (ಘ.). 3 ಮ್ಮಂ (ಕ.).

ಚಂ || ಅರಿಗನನಾಂಪ ಗಂಡುಮುದಟುಂ ನಿಮಗಾವಗಮಾದುದಾಹ
ಜಿರದೊಳದರ್ಕೆ ನಾಳೆ ನರನಂ ತೆಗೆದುಯ್ವುದು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ
ಗುರು ಪಿಡಿದಪ್ಪನೆಂದವರನಾಗಳೆ ಪೂಣಿಸಿ ಪೋಗವೇಟ್ಟು ಮ
ಚ್ಚರದೊಳೆ ಮಾಣದೊಡ್ಡಿದನಸುಂಗೊಳೆ [1]ಕಕ್ಕರ ಸಂಜೆ ಸಂಜೆ
ಯೊಳ್||

ವ || ಆಗಳ್ ಪಾಂಡವ ಪತಾಕಿನಿಯುಮಿರದೆ ಪೊಱಮಟ್ಟ
ಚಂದ್ರವ್ಯೂಹಮನೊಡ್ಡಿ ನಿಲೆ ಸಂಸಪ್ತಕರ್ ತಮಗೆ ಮಿಱ್ಱುಗರೆ
ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನ್ನಂ ಕರ್ಚಿಯುಯ್ದರಿತ್ತ—

ಅನವದ್ಯ || ಅಱಿಪಿದಂ ಗುರು ಭಾರ್ಗವನಿಂತೀಯೊಡ್ಡನಿದಂ ಗೆಲಲ್
ನ
ನೆಱೆಯನುರ್ಕಿನಳುರ್ಕೆಯಿನೊರ್ವಂ ಪೊಕ್ಕೊಡೆ ಪೊ[2]ಕ್ಕನೆ
ಣ
ಪೊಱಮ[3]ಡಂ ತಱಿದೊಟ್ಟುವೆನಂತಾ ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯಮನೆಂ

ಲ್ಲೆಱೆಯನೊಡ್ಡಿದನಂಕದ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಮನಾಹವ ರಂಗದೊ
||

ವ || ಅಂತೊಡ್ಡಿದ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದ ನಡುವೆಡೆಯಱಿದು ಕ
ರಾಜನ ಕರಿಘಟೆಗಳುಮಂ ಕರ್ಣ ಶಲ್ಯ ಶಕುನಿ ಕೃಪ ಕೃತವ
ಭೂರಿಶ್ರವೋಶ್ವತ್ಥಾಮ ದುರ್ಯೋಧನ ವೃಷಸೇನ ಲ[4]ಕ್ಮಣಾದಿಗಳ
ರಥ ಮಹಾರಥ ಸಮರಥಾರ್ಧ ರಥರ್ಕಳನಿರಿಸಿ ಮತ್ತಮವರ ಬಳಸಿ
ಮನೇಕ ಸಾಮ್ರಜ ಬಲಂಬೆರಸು ಜಯತ್ಸೇನ ಸುದಕ್ಷಿಣ ಕಾಂಭೋಜ
ನಾಯಕರನಿರಿಸಿ ಮತ್ತಮವರ ಕೆಲದೊಳೆಡೆಯಱಿದು ಬಕಾಸುರ ಜ
ಸುರರ ಮಕ್ಕಳಪ್ಪಳಂಭೂಷಣ ಹಳಾಯುಧ ಮುಸಳಾಯುಧ ಕಾಳ
ರೂಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸಬಲಮನಿರಿಸಿ ಮತ್ತಮವರ ಕೆಲದೊಳಿವರ್ಗಿವರ್ ಪಾ

1 ತ (ಘ§). 2 ಕ್ಕನ (ಕ. ಖ.), ಕ್ಕೆನೆ (ಗ.). 3 ಡಲಿಯ (ಖ. ಗ.
4 ಕ್ಷ್ಮ (ಕ.)

ಯಾಗಿರ್ಪುದೆಂದು ನಿಂದ ನೆಲೆಯೊಳ್ ತಳರದೆ ನಿಲ್ವಂತಾಗಿರಿಸಿ ಗುಹೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಸಿಂಹಮಿರ್ಪಂದದಿಂ ಭಾರದ್ವಾಜಂ ಸಿಂಧುರಾಜಂಬೆರಸು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ನೆಱೆದು ಮೆಱೆದು ನಿಂದಾಗಳ್ ಧರ್ಮ ಪುತ್ರನೇಗೆಯ್ವ ತೆಱನುಮನಱಿಯದಭಿಮನ್ಯುವಂ ಕರೆದಿಂತೆಂದಂ—

ಮ || ಸ್ರ || ಇದು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಮೀ ವ್ಯೂಹಮನೊಡೆವದಟಂ ಪಾರ್ಥನಂ ತಾತನುಂಗೆಂ |
ಟೆದನೆಮ್ಮೀ ನಾಲ್ವರುಂ ಭೇದಿಸಲಱಿಯೆವಿದಂ ಕಂದ ನೀಂ ಬಲ್ಲಪೇ[1]ೞೆಂ ||
ಬುದುಮಾನೆಮ್ಮಯ್ಯನೊಳ್[2] ಕೇಳ್ದಱಿವೆನಿದನಿದೇನಯ್ಯ ಚಿಂತಾಂತರಂಪೊ ||
ಕ್ಕಿದನೀಗಳ್ ವನ್ಯ ಗಂಧದ್ವಿರದಮೆ ಕೊಳನಂ ಪೊಕ್ಕವೋಲ್ ಕಾದಿ ತೋರ್ಪೆಂ || ೮೭ ||

ಕಂ || ಅನಲನ ಕೊಟ್ಟ ಗಾಂಡಿವದ ತೇರ ಮುರಾರಿಯ ಮೆ[3]ಚ್ಚ ದೇವದೇ |
ವನ ದಯೆಗೆಯ್ದ ಸಾಯಕದ ಬೆಂಬಲದೊಳ್ ಕಲಿಯೆಂದು ಕೆಮ್ಮನ ||
ಮ್ಮನನ[4]ದಟಟ್ಟುತಿರ್ಪಿರವಿದೇಂ ಪಗೆಯೊಡ್ಡು ಗೆಲಲ್ಕಳುಂಬಮೆಂ |
ಬನಿತುವರಂ ಮನಕ್ಕೆ ನಿಮಗತ್ತಳಗಂ ಬರೆ ಮತ್ತೆ ಮಾಣ್ಬೆನೇ || ೮೮ ||

ನೆಱೆದು ಚತುರ್ವಲಂಬೆರಸು ಬಂದುಱಿದೊಡ್ಡಿದ ಗಂಡರಾರುಮೆ |
ನ್ನಱಿಯದ ಗಂಡರೇ ನೆಗೆದ ನೆತ್ತರ ಸುಟ್ಟುರೆ ಕಂಡದಿಂಡೆಗಳ್ ||

1 ಲ್ಲೆ (ಕ. ಖ.). 2 ನೊಳ್ (ಕ.). 3 ಚ್ಚಿ (ಖ. ಗ. ಘ.). 4. . . . .
ಪ್ಪಿದದಟಂ (ಕ. ಖ.). . . . ಣ್ಣಿದದಟಂ (ಗ.), ಳಿಪಿಂದದಃಟ್ಟ (ಘ.).

ಪಱಿದು ನಭಂಬರಂ ಪರೆದು ಪರ್ವಿ ಲಯಾಗ್ನಿ ಶಿಖಾಕಳಾ
ಮಱೆಯಿಸೆ ತಾಗಿ ತತ್ತಱಿಯಪನ್ನೆಗಮೆಂತು ನರಂಗೆ [1]ಪ್ರ
||

ವ || ಎಂಬುದುಂ ಯಮನಂದನನಿಂತೆಂದಂ—

ಚಂ || ಅನುವರದಲ್ಲಿ ತಳ್ತು ಪಗೆಯಂ ತವೆ ಕೊಂದೊಡಮಾಂತರಾ
ಧನಮೊಳಗಱ್ಗಿ ತಱ್ಗಿದೊಡಮೆನ್ನಯ ಸಂತತಿಗಾಗಿಸಿರ್ದ
ನ್ನನೆ ಮದ ದಂತಿ ದಂತ ಮುಸಲಾಹತಿಗಂ ಕರವಾಳ
ಬಾಯ್ದ
ಬಿಸ ಮೊನೆಗಂ ಮಹಾರಥರ ತಿಂತಿಣಿಗಂ ಪಿಡಿದೆಂತು ನೂ
||

ಕಂ || ಮಗನೆ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷದ |
ಮಗನ್ನೆ ನಿನ್ನನ್ನನೊರ್ವನಂ ಪಗೆವಡೆಯೊ ||
ಡ್ಡುಗಳನೊಡೆಯಲ್ಕೆ ಪೇೞ್ದಿರ್ದೆ |
ಧಗಮೆನೆ ಸೈರಿಸುವುಪಾಯಮಾವುದು ಕಱುವೇ ||

ವ || ಎಂದೊಡಾ ಮಾತಂ ಮಾರ್ಕೊಂಡಭಿಮನ್ಯುವಿಂತೆಂ

ಮ || ಕ್ರಮಮಂ ಕೆಯ್ಕೊಳಲೆಂದು ಪುಟ್ಟಿ ರಣದೊಳ್ ಸಾವನ್ನೆಗಂ
ಮಾಣ
ಕ್ರಮಮುಕ್ಕುಂ ಕ್ರಮಮುಕ್ಕುಮೇ ಕ್ರಮಮನಾನೇಗೆಯ್ದಪೆ
ವಿಕ್ರ[2]ವ
ಕ್ರಮಮಾಂ ವಿಕ್ರಮದಾತ[3]ನೆಂ ಕ್ರಮದ ಮಾತಂತಿರ್ಕೆ ಮ
ದೊ
ಕ್ರಮಕೆಂದಿರ್ದೆನೆ ಬಿಟ್ಟೊಡಂ ಬಿಡಮೊಡಂ ಬೀೞ್ಕೊಂಡೆನಿ
ಮಾಣ್ಪೆನೇ ||

1 ಪು (ಕ.). 2 ಮ (ಕ. ಖ. ಗ.). ಮಃ (ಘ.). 3 ನೇಂ (ಕ.).

ವ || ಎಂದು ತನ್ನೇಱಿದ ಕನಕ ರಥಮಂ ತನ್ನ ಮನದನ್ನನಪ್ಪ
ಜಯನೆಂಬ ಸಾರಥಿಯಂ ಚೋದಿಸೆಂದಾಗಳ್—

ಕಂ || ಎಱಗುವ ಬಟ್ಟೆನಂಬುಗಳ ಬಲ್ಸರಿ ಕುಂಭಜನಂ ಮರ[1]ಳ್ಚೆ ಪಾ |
[2]ಯ್ದುಱಿಕೆಯ ಪಾರೆಯಂಬುಗಳ ತಂದಲ್ಗುರ್ವಿಸಿ ಸಿಂಧು ರಾಜನಂ ||
ಮಱುಗಿಸೆ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಮುಸುಱಿ ನಿಂದ ಘಟಾವಳಿಯಂ ತೆರಳ್ಚಿ ತ |
ತ್ತಱದಱಿದೊತ್ತಿ ಪೊಕ್ಕನಭಿಮನ್ಯು ವಿರೋಧಿ ಬಳಾಂಬು ರಾಶಿಯಂ || ೯೩ ||

ವ || ಅಂತು ಪೊಕ್ಕು ವಿರೋಧಿ ಸೈನ್ಯಮಂ ಮಾರಿ ಪೊಕ್ಕಂತೆ
ಣಮಯಂ ಮಾಡಿ ತೂ[3]ಱಿಕೊಂಡ ಜೋಳದಂತಿರೆ ಪಡಲ್ವಡಿಸಿ
ದಾಗಳ್—

ಕಂ || ಒಣಗಿದುದೊಂದು ಪೆರ್ವಿದಿರ ಪೆರ್ವೊದ[4]ಱಿಂ ಮೊರೆದುರ್ವ ವಾಶುಶು |
ಕ್ಷಣಿಯವೊಲಾಂತ ಖಟ್ಗಿ ನಿವಹಕ್ಕೆ ರಥಕ್ಕೆ ದಟಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತ ವಾ ||
ರಣ ನಿವಹಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಿನಭಿಮನ್ಯುವ ಕೂರ್ಗಣೆ ಪಾಯ್ದು ನುಂಗಲುಂ |
[5]ಬೊಣೆಯಲುಮುರ್ಚಿ ಮುಕ್ಕಲುಮಿದೇಂ ನೆಱೆ ಕಲ್ತುವೊ ಯುದ್ಧರಂಗದೊಳ್ || ೯೪ ||

ವ || ಅಂತಿದಿರಾಂತ ಮಾರ್ಪಡೆಯೆಲ್ಲಮಂ ಜವನ ಪಡೆಗೆ ಪಡಿ[6]
ಸಚ್ಚಿಕ್ಕುವಂತಿಕ್ಕಿ ನಿಂದ ನರ ನಂದನನಂ ಕಂಡು ವಿಕ್ರಮಕ್ಕಂ ಕ್ರಮಕ್ಕಂ
ಪುರುಡಿಸುವ ಸುಯೋಧನನ ಮಕ್ಕಳ್ ಲಕ್ಕಣಂ ಮೊದಲಾಗೆ ನೂರ್ವರು
ರೊಂದಾಗೆ ಬಂದು ತಾಗಿದಾಗಳ್—

---

1 ಳ್ಚೆ (ಕ.). 2 ಯ್ವ (ಕ.). 3 ಱಿ (ಖ.ಘ.). 4 ಱಿಂ ಮೊರೆವಾ ಮಹಾ
(ಕ.ಖ.) ಱಿಂ ಮೊರೆವಾ . . . (ಗ.) 5 ಕಣೆ (ಗ.) ನೊಣೆ (ಘ.). 6 ಗೊ (ಗ.ಘ.).

8

ಸ್ರ || ಸೂೞ್ಪಿಸೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಬಿಲ್ಲಂ ರಥದ ಕುದುರೆಯಂ ಸೂತನಂ
ಖಂಡಿಸ
ಱೇೞಿಂಟೊಂಬತ್ತು ಪತ್ತೆಂಬಱಿಕೆಯ ಸರಲಿಂದೊಱಿಕೊ
ಮೆಯ
ಪಾೞಿಂಬಂತಾಗೆ ಪಾರ್ದಾರ್ದುಱಿದಿಸೆ ಮುಳಿಸಿಂ ನೂ
ಪೊನ್ನತಾ
ಸೂೞೊಳ್ ಬೀೞ್ವಂತೆ ಬಿೞ್ದರ್ ಮಕುಟ ಮಣಿ ಗಣ
ಸಾರರ್ ಕುಮಾರರ್ ||

ವ|| ಆಗಳ್ ಸುಯೋಧನನ ಮಕ್ಕಳ ಸಾವಂ ಕಂಡು ತ
ಮೊಗಮನಾವ ಮೊಗದೊಳ್ ನೋೞ್ಪೆನೆಂದು ದುಶ್ಶಾಸನಂ
ತಾಗಿದಾಗಳ್—

ಕಂ || ಒಂದೆ ಸರಲಿಂದಮುವನೆರ್ದೆ |
ಯಂ ದೊಕ್ಕನೆ ತಿಣ್ಣಮೆಚ್ಚು ಕೊಲಲೊಲ್ಲ[2]ನೆ ಸಂ
ಕ್ರಂದನ ನಂದನ ತನಯಂ |
ತಂದೆಯ ಪೂಣ್ಕೆಯನೆ ನೆನೆದು ದುಶ್ಶಾಸನನಂ ||

ವ|| ಆಗಳ್ ಕಾನೀನ ಸೂನು ವೃಷಸೇನ[3]ನೇನುಂ
ಕಾದುತ್ತಿರ್ದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ನರ ನಂದನನ ಬೞಿವೞಿಯಂ
ಗೞಿವೞಿಯ ಪಾವಿನಂತೆ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಮಂ ಪುಗಲೆಂದು ಬರ್ಪ
ವಿರಾಟ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಭೀಮಸೇನ ಸಹದೇವ ನಕುಲ ಯ
ಘಟೋತ್ಕಚಾದಿಗಳೊಡನೆ ಮಲ್ಲಾಮಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಕಾದುವ ಕುಂಭ
ನಲ್ಲಿಗೆ ದುರ್ಯೋಧನಂ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಬಲಮೆಲ್ಲಮಭಿಮನ್ಯುವಿ
ಮೊನೆಯೊಳ್ ತೂಳ್ದು ತೆರಳ್ದೋಡಿದಪ್ಪುದು ನಿಮಗಲ್ಲಿ ಕಾಳೆಗಮ
ಮೇಗೆಯ್ವಮೆನೆ ಸಿಂಧುರಾಜನಿಂದಿನನುವರಕೀಱಿಡೆಯೊಳೆನಿತ
ಮೀಶ್ವರ ವರಪ್ರಸಾದದೊಳಾನೆ ಸಾಲ್ವೆನೆಂದಿಂತೆಂಪಂ—

1 ತ (ಕ). 2 ದೆ (ಕ.ಖ.). 3 ನೊಳಂ (ಕ.), ನುಂ (ಘ.).

ಚಂ || ಉಱದಿದಿರಾಂತು ನಿಂದ ರಿಪು ಸೈನ್ಯಮನಾಹವ ರಂಗದಲ್ಲಿ ತ |
ತ್ತಱದಱದಿಕ್ಕಲಾಂ ನೆಱವೆನಿನ್ನಿರವೇಡ್ದೊಡಗೊಂಡುಪೋಗು ನಿ||
ನ್ನಱಕೆಯ ಕುಂಭಸಂಭವನನೆಂದೊಡೆ ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯಮಂ ಕಱ |
ತ್ತಿಱವನಿತೊಂದಳುರ್ಕೆ ನಿನಗೇತಱೊಳಾದುದೊ ಪೇೞ್ ಜಯದ್ರಥಾ || ೯೭ ||

ವ|| ಎನೆ ಜಯದ್ರಥನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ|| ನರನೊಳ್ ಮುನ್ನಗಪಟ್ಟುದ್ಗೊಂದಟಲೊಳಾಂ ಕೈಳಾಸ ಶೈಳೇಶನಂ |
ಪಿರಿದುಂ ಭಕ್ತಿಯೊಳರ್ಚಿಸುತ್ತುಮಿರೆ ತದ್ದೇವಾಧಿಪಂ ಮೆಚ್ಚಿದಂ ||
ನರನೊರ್ವಂ ಪೊಱಗಾಗಲೊಂದು ದಿವಸಂ ಕೌಂತೇಯರಂ ಕಾದಿ ಗೆಲ್ |
ನಿರುತಂ ನೀನೆನೆ ಪೆತ್ತೆನಾಂ ಬರಮನದ್ರೀಂದ್ರಾತ್ಮಜಾಧೀಶನೊಳ್ || ೯೮ ||

ವ|| ಎಂದ ಸಿಂಧುರಾಜನ ನುಡಿಗೆ ರಾಜಾಧಿರಾಜನೆರಡು ಮುಯ್ವುಮಂ ನೋಡಿ—

ಉ|| ನಿನ್ನನೆ ನಚ್ಚಿ ಪಾಂಡವರೊಳಾಂತಿಱಿಯಲ್ ತಱಿಸಂದು ಪೂಣ್ದೆನಾಂ |
ನಿನ್ನ ಶರಾಳಿಗಳ್ಗಗಿದು ನಿಂದುವು ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯಮೆಂದೊಡಿಂ ||
ನಿನ್ನ ಭುಜಪ್ರತಾಪದಳವಾರ್ಗಮಸಾಧ್ಯಮಾಯ್ತುದೇಂ |
ನಿನ್ನಳವಿಂದಮಿನ್ನೆನಗೆ ಸಾರ್ದುದರಾತಿ ಜಯಂ ಜಯದ್ರಥಾ || ೯೯ ||

ವ|| ಎಂದು ಪೊಗೞ್ದು ಸಿಂಧುರಾಜನನಿರಲ್ವೇೞ್ದು ಕುಂಭಸಂಭವನುಂ ತಾನುಮಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಸಂಗ್ರಾಮ ರಂಗಮನೆಯ್ದೆ ವಂದು—

ಚಂ॥ ಉಡಿದ ರಥಂಗಳಿಟ್ಟೆಡೆಗಳೊಳ್ ಮಕುಟಂಗಳ ರತ್ನದೀಪ್ತಿಗಳ್
ಪೊಡರ್ವಿನಮಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಿದ ನಿಜಾತ್ಮಜರಂ ನಡೆ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣ
ನಿ
ರೊಡನೊಡ[1]ನುರ್ಚಿ ಪಾಯೆ ಮುಳಿಸಿಂದದನೊಯ್ಯನೆ ತಾಳ್ದಿ
ಕಾಯ್ಪಿನೊಳ
[2]ಕಡಗಿ ಜಗಂಗಳಂ ನೊಣೆದು ನುಂಗಲುಮಾಟಿಸಿದಂ
ಸುಯೋಧನಂ ॥ ೧೦

ವ॥ ಆಗಳ್ ದ್ರೋಣ ದ್ರೋಣಪುತ್ರ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮ ಕ
ಶಲ್ಯ ಶಕುನಿ ದುಶ್ಶಾಸನ ವೃಷಸೇನಾದಿಗಳಾಳ್ದನ ಮುಳಿದ ಮೊಗವ
ಱಿದು ಧರ್ಮಯುದ್ಧಮಂ ಬಿಸುಟು ನರ ನಂದನನ ರಥಮಂ ಸ
ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು—

ಕಂ॥ ತೇರಂ ಕುದುರೆಯನೆಸಗುವ।
ಸಾರಥಿಯಂ ಬಿಲ್ಲನದಱ ಗೊ[3]ಣೆಯುಮನುಱದಾ॥
ದೋರ್ರೂರ್ವರೊಂದನೆಚ್ಚೊಡೆ।
ಬೀರಂ ಗದೆಗೊಂಡು ಬೀರರಂ ಬೆಂಕೊಂಡಂ ॥ ೧೦

ಬೆಂಕೊಳೆ ಕಳಿಂಗ ರಾಜನ।
ನೂಂಕಿದ ಕರಿಘಟೆಯನುಡಿಯೆ ಬಡಿ ಬಡಿದೆತ್ತಂ॥
ಕಿಂಕೋಟಿ[3] ಮಾಟ್ಪುದುಮುಱದೆ।
ಚ್ಚಂ ಕರ್ಣಂ ನಿಶಿತ ಶರದಿನೆರಡುಂ ಕರಮಂ ॥ ೧೦

ಕರಮೆರಡುಂ ಪಱವುದು[4]ಮಾ।
ಕರದಿಂದಂ ತನ್ನ ಕುನ್ನಗೆಯ್ಯೊಳೆ ಕೊಂಡು॥
ದ್ಧುರ ರಥ ಚಕ್ರದಿನಿಟ್ಟಂ।
ತಿರಿ[5]ಪಿ ನರಪ್ರಿಯ ತನೂಜನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯುಂ ॥ ೧೦

1 ನೆಚ್ಚು (ಕ. ಖ. ಗ.) 2 ಮುಡುಗಿ ಗಜಂ (ಕ. ಖ.), ಮುಡಗಿ ಗಜಂ (
3 ನೆ (ಕ. ಖ.). 4 ಮಾ। ತು (ಕ.), ಮಾಂ। ಕ (ಗ.) 5 ರು (ಕ. ಖ.)

ವ|| ಆಗಳ್ ದುಶ್ಶ್ಯಾಸನನ ಮಗಂ ಗದಾಯುಧನಱಿಯೆ ನೊಂದ
ಗದ ಮೇಲೆ ಬೆರಗಱಿಯದ ಬೆಳ್ಳಾಳ್ ಪಾಯ್ವಂತೆ ಕಿೞ್ತು ಬಾಳ್ವೆರಸು
ಯ್ವುದುಂ—

|| ಸ್ಫುರಿತ ಕೃಪಾಣ ಪಾಣಿಗಿದಿರಂ ನಡೆದಳ್ಕುಱೆ ತೊಟ್ಟು ವಾಯ್ದು ಡೊ|
ಕ್ಕರದೊಳೆ ಮಿಕ್ಕ ದಿಕ್ಕರಿಯನಿಕ್ಕುವವೋಲ್ ನೆಲಕಿಕ್ಕಿ ಪತ್ತಿ ಕ||
ತ್ತರಿಗೊಳೆ ಕಾಯ್ದು ಕಣ್ತುಮುಟ್ಟುಸಿರ್ ಕುಸಿದಂತಕನಂತಮೆಯ್ದೆ ಮೆಯ್|
ಪರವಶವಾಗೆ ಜೋಲ್ದನಭಿಮನ್ಯು ಭಯಂಕರ ರಂಗಭೂಮಿಯೊಳ್ || ೧೦೪ ||

ಕಂ|| ಅನಿತಣ್ಮಿ ಸತ್ತ ನರನಂ|
ದನಂಗೆ ಕಣ್ ಸೋಲ್ತು ಬಗೆಯದಮರೇಂದ್ರನನಿ||
ನ್ನಿನಗೆ ತನಗೆಂಬ ದೇವಾಂ|
ಗನೆಯರ ಕಳಕಳಮೆ ಪಿರಿದುಮಾಯ್ತಂಬರದೊಳ್ || ೧೦೫ ||

ಅಭಿಮನ್ಯು ಮರಣ ವಾರ್ತಾ|
ಪ್ರಭೂತ ಶೋಕಾಗ್ನಿ ಧರ್ಮ ತನಯನನಿರದಂ||
ದಭಿ[1]ಭವಿಸಿ ತನ್ನನಳುರ್ದಂ|
ತೆ ಭಾಸ್ಕರಂ ಕೆಂಕಮಾದನಸ್ತಾಚಲದೊಳ್ || ೧೦೬ ||

ವ|| ಅಂತು ನಿಜತನೂಜನ ಮರಣ ಶ್ರವಣಾಶನಿ ಘಾತದಿಂ ಕುಳ
ಒಂ ಕೆಡೆವಂತೆ ಕೆಡೆದು ಮೂರ್ಛಾಗತನಾದ ಧರ್ಮಪುತ್ರನಂ ಭೀಮ
ನ ನಕುಳ ಸಹದೇವ ಸಾತ್ಯಕಿ ದ್ರುಪದ ವಿರಾಟಾದಿಗಳಪ[2]ಹತ
ನರ್ ಮುಂದಿಟ್ಟೊಡಗೊಂಡು ಬೀಡಿಂಗೆ ಪೋದರಾಗಳ್ ಧರ್ಮ
ರ್ನನ ಶೋಕಮನಾಱಿಸಲೆಂದು ಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನಂ ಬಂದು

1 ನ (ಖ. ಫ.). 2 ಹರಿತ (ಖ. ಫ.).

ಸಂಸಾರ ಸ್ಥಿತಿಯನಱಿಯದವರಂತೆ ನೀನಿಂತು ಶೋಕಾ
ನಾದೊಡೆ—

ಚಂ॥ ಎನಿತಿದಿರಾಂತರಾತಿ ಬಲಮಂತನಿತಂ ತವೆ ಕೊಂ[1]ದು ತತ್ಸ
ಧನ ಸುತರೆನ್ನ ಬಾಣ ಗಣದಿಂ ತಪದಿರ್ದರೊ
ಯುದ್ಧದಾಳ್ಗೆ
ದನಮೆನಗಾವುದಯ್ಯನೆನಗೇಕೆಯೊ ಶೋಕಿಪನೆಂದು ಧರ್ಮ
ದನ ನರ ನಂದನಂ ನಿನಗೆ ಸಗ್ಗದೊಳೀನಭಿಮನ್ಯು ನೋಯ
॥ ೧

ಕಂ॥ ಜ್ಞಾನಮಯನಾಗಿ ಸಂಸಾ।
ರಾನಿತ್ಯತೆಯಂ ಜಲಕ್ಕನಾಗಱಿದಿರ್ದ॥
ಜ್ಞಾನಿಯವೋಲ್ [2]ನೀನುಂ ಶೋ।
ಕಾನಲ ಸಂತಪ್ತ ಚಿತ್ತನಪ್ಪುದು ದೊರೆಯೇ ॥ ೧

ವ॥ ಎಂದು ಷೋಡಶ ರಾಜೋಪಾಖ್ಯಾನಮನಱಿಪಿ ಧರ್ಮ
ಶೋಕಮನಾಱಿ ನುಡಿದು ಪಾರಾಶರ ಮುನೀಂದ್ರಂ ಪೋದನಿತ್ತ

ಚಂ॥ ಅಱಿದುದು ಮತ್ತನೂಜ ಶತಮಾಜಿಯೊಳಿತ್ತಭಿಮನ್ಯುವೊ
ತ್ತಱಿವನಿದಾವಗೆಲ್ಲಮೆನ[3]ಗಂ ಕಲಿಯಾದನೊ ಪೂಣ್ದ ಗಂ
ತಱಿಯದೆ ಗಂಡನಿಂತಱಿವುದೀಯಱಿವನ್ನನಗಾಜಿ ರಂಗದ
ಗೞಿಯಿಸುಗೆಂಬಿದಂ ನುಡಿಯುತುಂ ಘಟಸಂಭವನೊಳ್
ಸುಯೋಧನಂ ॥ ೧

ವ॥ ಅಂತು ಬೀಡಿಂಗೆ ಪೋದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಸಂಸಪ್ತಕ ಬಳ
ಧಿಯಂ ಬಡಬಾನಳನಳುರ್ವಂತಳುರ್ದು ನಿಜ ವಿಜಯ ಕಟಕಕ್ಕೆ ವಿಜ
ಬರೆವರೆ—

---

1 ದೆನಾ ಸು (ಕ.). 2 ಶೋಕ ಗ್ರಸ। ಮಾನಂ (ಕ.). ಶೋಕನ
(ಖ. ಗ. ಘ.). 3 ಗೇಂ ? (ಪ.).

|| ಹರಿ ನಿಜಯೋಗದಿಂದ್ರಱಿದು ತನ್ನಳಿಯಂ ಲಯಮಾದುದಂ
ಭಯಂ |
ಕರ, ಕಪಿ ಕೇತನಂಗ್ರಱಿಪಲೊಲ್ಲದೆ ಬಂದು, ಶಮಂತ ಪಂಚಕಂ ||
ಬರಮಿೞಿದಲ್ಲಿ ಸಂಗರ ಪರಿಶ್ರಮಮಂ ಕಳೆಯೆಂದು ಮಯ್ದುನಂ |
ಬೆರಸು ಜಳಾವಗಾಹದೊಳಿರುತ್ತೆ ಮಹಾ ಕಪಟ ಪ್ರಪಂಚದಿಂ
|| ೧೧೦ ||

ಕಂ || ಜಳಮಂತ್ರ ಮಂತ್ರಿತಾಶಯ |
ಜಳದೊಳ್ ನರನಿನಿಸು ಮುೞುಗೆ ನಿಜ ಸುತನಸುಹೃ ||
ದ್ಬಳ ಜಳನಿಧಿಯೊಳ್ ಫಲ್ಗುಣ |
ಮುೞುಗಿದನೆಂಬಿದನೆ ನುಡಿದು ಹರಿ ಮುೞುಗುವುದುಂ
|| ೧೧೧ ||

ಭೋಂಕನೆ ಕೇಳ್ದೆರ್ದೆ ಕದಡಿ ಕ |
ಲಂಕಿದ ಬಗೆವೆರಸು ನೆಗೆದು ನಾಲ್ಕುಂ ದೆಸೆಯಂ ||
ಶಂಕಾಕುಳಿತಂ ನೋಡಿ ಮ |
ನಂ [3]ಕೊಳುಕೆನೆ ಮು[4]ೞುಗಿ ನೆಗೆದ ಹರಿಯಂ ನುಡಿದಂ
|| ೧೧೨ ||

ಆಕಾಶ ವಚನಮಿದು ಸುತ |
ಶೋ[5]ಕಮುನೆನಗಱಿಪಿದಪ್ಪುದಸ್ಮತ್ತನಯಂ ||
ಗೇಕೆಂದಱಿಯೆಂ ಮರಣಮು |
ದಾ ಕುರುಪತಿಯಿಂದವಾದುದಾಗಲೆವೇೞ್ಕುಂ || ೧೧೩ ||

ಇಂದಿನ್ನ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಮ |
ನಾಂ ದಲಣಂ ಮೆಚ್ಚಲಾಜಿ[6]ನೆನುತುಂ ರಥಮಂ ||
ಬಂದೇಱಿ ಮಗನ ಮನಕತ |
ಮೊಂದುತ್ತರಮೆರ್ದೆಯನಲೆಯೆ ನರನಿಂತೆಂದಂ || ೧೧೪ ||

---

1 ಕ (ಕ.). 2 ೪ಗಿ (ಖ.), ಳ್ಗಿ (ಗ.), ಳ್ಫಿ (ಘ.). 3 ಕಂತಾನ (ಕ.), ತಾನ (ಖ.), ಕಮು. ನ (ಗ. ಘ.).

ಕಂ ॥ ಕದನದಿನಾಂ ಬರೆ ನಿಚ್ಚಲು ।
ಮಿದಿರ್ವಂದು ಕೊರಲ್ಗೆ ವಾಯ್ದು ಬಾಯಸ್ವಾಂ
ಪಿದಿರ್ಗೊಳೆ ತಂಬುಲಮಂ ಕೊ ।
ಳ್ಳದೆ ಮಾಣ್ದೇ ಮಗನ ತಡವಿದೇನಸುರಾರೀ ॥

ವ॥ ಎನುತ್ತುಂ ಬೀಡನೆಯ್ದೆ ವಂದು ಶೋಕ ಸಾಗರದೊಳ್
ಗಾಡುವ ಪರಿಜನಮುಂ ತನ್ನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಲ್ ನಾಣ್ಚಿ
ಬಾಗಿ ನೆಲನಂ ಬರೆಯುತ್ತುಮಿರ್ದ ವೀರ ಭಟರುಮಂ ಕಂಡು
ಸಾವಂ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ರಾಜ ಮಂದಿರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ರಥದಿಂದಮಿೞಿದು
ಪುತ್ರಂಗಂ ಪಾಯುಪುತ್ರಂಗಂ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಮವರ್
ಬಾಗಿ ನೆಲನಂ ಬರೆಯುತ್ತುಮಿರೆ ಕಿರೀಟಿ ಕಂಡಿದೇನೆಂದು
ಧರ್ಮಪುತ್ರನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ॥ಸ್ರ॥ ಗುರು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಮಂ ಪಣ್ಣಿದೊಡೆ ಪುಗಲಿದಂ ಬಲ್ಲರಾ
ದೊಡಿ
ನಿರೆ ಮತ್ತಾರ್ ಬಲ್ಲರೆಂದೊರ್ವನೆ ರಿಪು ಬಳ ವಾರಾಶಿಯಂ
ಮಿ
ತರನಾಟಂದಿಕ್ಕಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ತನಯರಂ ನೂರ್ವರಂ
ಗರದೊಳ್ ಕಾದೆಮ್ಮನಿಂತಾಂತಿಱಿದು ನಿಜಸುತಂ ದೇವಲೆ
ಸಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಬರಮಂ ಬಾಳ ಶಶಾಂಕಮೌಳಿ ಕುಡೆ ಪೆತ್ತೊಂದುರ್ಕಿನಿಂ

ತು ರಣೋತ್ಸಾಹದಿನೆಮ್ಮನೊರ್ವನೆ ಭರಂಗೆಯ್ದತ್ತ ದುಯೆ
ಬೆರಸಾ ದ್ರೋಣನನಟ್ಟೆ ಸಿಂಧು ವಿಷಯಾಧೀಶಂ ಪೊದಟ
ಚ್ಚರದಿಂ ನಿನ್ನ ತನೂಜನಂ ಕೊಲಿಸಿದಂ ಮತ್ತಾಂತವರ್
ಕೊಲ್ವರೇ ॥

ಕೊ ಲ್ವ

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಪ್ರಚಂಡ ಕೋಪ ಪಾವಕ ಪ್ರಶಮಿತ ಶೋಕ
ನುಮುನ್ನತ ಲಲಾಟ ತಟ ಘಟಿತ ಭೀಷಣ ಭ್ರುಕುಟಿಯುಂ ಕಲ್ಪಾಂತ
ಕರ ದುರ್ನಿರೀಕ್ಷನುಮುತ್ಪಾತ ಮಾರುತನಂತೆ ಸಕಲ ಭೂಭೃತ್ಕಂಪ
ಿಯುಂ ವಿಂಧ್ಯಾಚಳದಂತೆ ವರ್ಧಮಾನೋ[1]ತ್ಸೇಧನುಮಂಧಕಾರಾತಿ
ಂತೆ ಭೈರವಾಕಾರನುಮಾಗಿ—

॥ ರಸೆಯಿಂ ಭೂತಳದಿಂ ಕುಳಾದ್ರಿ ಕುಳದಿಂ ದಿಗ್ದಂತಿಯಿಂ
ವಾರ್ಧಿಯಿಂ।
ದೆಸೆಯಿಂದಾಗಸದಿಂದಜಾಂಡ ತಟದಿಂ[2]ದತ್ತೆಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕಿರ್ದುಮಿಂ॥
ಮಿಸುಕಲ್ ತೀರ್ಗುಮೆ ವೈರಿಗೆನ್ನ ಸುತನಂ ಕೊಂದಿರ್ದುದಂ
ಕೇಳ್ದು ಸೈ।
ರಿಸಿ ಮಾಣ್ದಿರ್ದಪೆನಿನ್ನುಮೆಂದೊಡಿದನಾಂ ಪೇೞ್ದೀತಜಿೞೊಳ್
ನೀಗುವೆಂ ॥ ೧೧೮ ॥

ಕಂ॥ ಬಳೆದ ಸುತ ಶೋಕದಿಂದೀ।
ಗಳೆ ಸುರಿ[3]ಗುಮೆ ಸುರಿಯವಾ ಜಯದ್ರಥನ ಚಿತಾ॥
ನಳನಿಂದಮೊಗೆದ ಪೊಗೆಗಳ್।
ಕೊಳೆ ಸುರಿವೊಡೆ ಸುರಿವುವೆನ್ನ ನಯನ ಜಲಂಗಳ್॥೧೧೯॥

ಬಿಸಜಭವನಕ್ಕೆ ಮೃಡನ।
ಕ್ಕಸುರಾಂತಕನಕ್ಕೆ ಕಾವೊಡಂ ನಾಳಿನೊ[4]ಳ॥
ರ್ವಿಸೆ ಕೊಂದು ಸಿಂಧು ರಾಜನ।
ಬಸಿಱಿಂ ಪೋೞ್ದೆನ್ನ ಮಗನನಾಂ ತೆಗೆಯದಿರೆಂ॥ ೧೨೦॥

ಕೊಂದೆನ್ನ ಮಗನನಿಂ ಭಯ।
ದಿಂದಂ ರಸೆವೊಕ್ಕುಮಜನ ಗುಂಡಿಗೆವೊಕ್ಕುಂ॥

1 ತ್ಸಕ (ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ದಂತೆ (ಖ. ಗ. ಘ.). 3 ವುವು (ಕ. ಖ.
.). 4 ಳು। ರ್ವಿಸಿ (ಕ.).

ಮಂದರ ಧರ[1]ನೀ ಪೊರ್ಕುಟಿ ।
ಪೊಂದಾವರೆಪೊಕ್ಕು ಮೇ[2]ಣವಂ ಬರ್ದುಕುವನೇ ॥ ೧೨

ಚಂ॥ ಪಡೆ ಪಡೆಮೆಚ್ಚೆಗಂಡನೆನೆ ಸಂದರಿಕೇಸರಿಯೆಂಬಗುರ್ವು ನೇ ।
ರ್ಪಡೆ ನೆಗಬ್ದಾನ[3]ಣಂ ಸಡೆದು ಮಾಣ್ಬೆನೆ ನಾಳೆ ದಿನೇಶನಸ್ತವ
ತ್ತುಡುಗದ ಮುನ್ನ ಸೈಂಧವನಗುರ್ವಿಸೆ ಕೊಲ್ಲದೊಡೇನೊ
ಗಾಂಡಿವ
ಬಿಡಿದೆನೆ ಚಿಃ ತೊವಲ್ಪಿಡಿದೆನಲ್ಲೆನೆ ವೈರಿಗೆ ಯುದ್ಧರಂಗದೊಳ್
॥ ೧೨

ವ॥ ಎಂದು ನೃಪ ಪರಮಾತ್ಮಂ ಕೃತಪ್ರತಿಜ್ಞನಾದುದಂ ಸೈಂ
ನಸಜ್ಜನಂದುಜ್ಜೋದನನ ತಂಗೆ ದುಶ್ಶಳೆ ಕೇಳ್ದು ಮಲಮಲ ಮ
ತಮ್ಮಣ್ಣನಲ್ಲಿಗೆ ವಂದು ಕಾಲಮೇಲೆ ಕವಿದು ಪಟ್ಟು—

ಕಂ॥ ತನ್ನ ಸುತನಟಿಯಲ[4]ಟಿಯಲ್ ।
ನಿನ್ನಯ ಮಯ್ದುನನರ್ಜುನಂ ಪೂಣ್ದಾನದ ॥
ರ್ಕಾನ್ನಡುಗಿ ಬಂದೆನಿನ್ನೀ ।
ನೆನ್ನೋಲೆಯ ಕಡಗದಟಿವನೇಂ ನೋಡಿದಪಾ ॥ ೧೨

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಸುಯೋಧನಂ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ನಕ್ಕಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ॥ ಮರುಳ್[5]ಕ್ಕ ಮಗನ ಶೋಕದಿ ।
[6]ನುರುಳ್ದುಂ ಪೂಣ್ದವನ ಪೂಣ್ಕೆ ದುಶ್ಶಾಸನನೊಳ್ ॥
[7]ಕರತನದಿಂಪೆನ್ನೊಳವಾ ।
ಮರುತ್ಸುತಂ ಪೂಣ್ದ ಪೂಣ್ಕೆಯಂತೆವೊಲಕ್ಕುಂ ॥ ೧೨

1 ನಾ? (ಪ.). 2 ನ (ಕ.). 3 ಳಂ (ಖ.ಗ.ಘ.). 4 ಬಿಲೊಳ್ (ಕ.ಘ.
ಲೊಲಳಿಯಲ್ (ಖ.), ಣಲೊಳ್ (ಗ.), ಳೊಳಳಿಯಲ್ (ಘ.). 5 ಕ್ಕೆ (ಕ. ಖ
6 ಮ (ಗ. ಘ.). 7 ತರತಮ (ಕ.), ಕರತವ (ಖ.,

ಕೃತ ವಿವಿಧಾಸ್ತ್ರ[1]ಶಸ್ತ್ರ ಯಮಪುತ್ರ ಮರುತ್ಸುತ[2]ಯಜ್ಞಸೇನರು।
ದ್ಧತ ಬಳರೆತ್ತಿ ಕಾದಿ ಸುಗಿದೋಡಿದರಲ್ಲ[3]ರೆ ಕಾವರೀ ವಿವಿಂ॥
ಶತಿ ಕೃಪ ಕರ್ಣ ಶಲ್ಯ ಕಳಶೋದ್ಭವ ತತ್ಪ್ರಿಯ ಪುತ್ರರೆಂದೊಡ।
ಪ್ರತಿರಥನಂ ಜಯದ್ರಥನನಾಜಿಯೊಳೆಯ್ತರೆ ವರ್ಪ ಗಂಡರಾರ್
॥೧೨೫॥

ವ॥ ಎಂದು ದುಶ್ಶಳೆಯನೊಡಗೊಂಡು ಕುಂಭ ಸಂಭವನಲ್ಲಿಗೆ
ತೆಂದಂ—

ಸ್ರ॥ ಸುತ ಶೋಕೋದ್ರೇಕದಿಂ ಸೈಂಧವನನಟಿವೆನೆಂದರ್ಜುನಂ
ಪೂಣ್ದನಿಂತೀ।
ಬಂದಳ್ ಕಾವುದಾತ್ಮಾನುಜೆಯ ಕಡಗಮಂ ನೀಮೆ ಮಾರ್ಕೊ
ಳ್ವೊಡಾರ್ ತಾ॥
ತರರ್ ಮುಟ್ಟಲ್ ಸಮರ್ಥರ್ ಕದನದೊಳೆನೆ ಗೆಲ್ವಾಸೆಯಂತಿರ್ಕೆ
ಸಿಂಧು।
ಪಂ ತಾನೇ[4]ನನಾದಂ ರಣದೊಳದನೆ ಪೋಗಾನುಮಪ್ಪೆಂ
ನರೇಂದ್ರಾ॥೧೨೬॥

ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯೆನೆ ಪೋಪುದುಂ ನೃಪನದಂ ಧರ್ಮಾತ್ಮಜಂ ಕೇಳ್ದು
ಪೇ।
ಜಿತಂಗಾ ಹರಿ ಪೇಟ್ದೊಂದು ನಯದಿಂದಾ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್
ಪೋಗಿ ಕುಂ॥
ಜನಂ ಕಂಡು ವಿನಮ್ರನಾಗಿ ನುಡಿದಂ ನೀಮಿಂತು ಕೆಯ್ಕೊಂಡು
ಕಾ।
ಜಗತ್ಪೂಜಿತ ಬೆಟ್ಟನಾದೊಡೆಮಗಿಂ ಬಾಟ್ವಾಸೆಯಾವಾಸೆಯೋ
॥೧೨೭॥

ರಪ್ಪ (ಘ§.). 2 ಯಾ (ಕ.). 3 ದೆ (ಕ. ಖ.). 4 ರಿ (ಖ. ಗ. ಘ.)
ಕ. ಖ.).

ಕಂ || ನಿಮ್ಮಳವನಱಿದು ಮುನ್ನಮೆ |
ನಿಮ್ಮಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ[1]ಮೀಗಳದುವಂ ಮಱೆದಿರ್ ||
ನಿಮ್ಮಯ ಧರ್ಮದ ಮಕ್ಕಳೆ |
ವೆಮ್ಮಂ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ನಿಮಗೆ ನೆಗೞ್ವುದು ದೊರೆಯೇ ||೧

ಎನೆ ಗುರು ಕರುಣಾ ರಸಮುದು |
ಮನದಿಂ ಪೊಱಪೊಣ್ಮೆ ನಿನಗೆ ಜಯಮಕ್ಕುಮನಂ ||
ತನ ಪೇೞ್ದು ತೆಱದೆ ನೆಗೞೆನೆ |
ವಿನಯದೆ ಬೀೞ್ಕೊಂಡು ನೃಪತಿ ಬೀಡಂ ಪೊಕ್ಕಂ ||೧

ವ|| ಆಗಳಾರೂಢ ಸರ್ವಜ್ಞಂ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾರೂಢನಾಗಿ ಗಂಗಾ
ತರಂ ಗೋಪಮಾನ ದುಕೂಲಾಂಬರ ಪರಿಧಾನನುಮಾಗಿ ಧವಳ ಶ
ತಳದೊಳ್ ಮಱೆದೊಱಗಿದ [ನ] ಮೋಘಾಸ್ತ್ರ ಧನಂಜಯನಂ ಪು
ಕಾಕ್ಷಂ ನೋಡಿ—

ಚಂ || ಅರಿದು ಕೊಲಲ್ಕೆ ಸೈಂಧವನನಾಜಿಯೊಳೀತನ ಪೂಣ್ದು
ಪೂಣ್ಕೆಯ
ಪಿರಿದವನುಗ್ರ ಪಾಶುಪತ ಬಾಣದಿನಲ್ಲದೆ ಸಾಯನಂತದಂ ||
ಹರನೊಸೆದಿತ್ತುಮೇ[2]ನವಱ ಮುಷ್ಟಿಯನೀಯನೆ ಬೇಡವೇೞ್ಪು
ದರದದನೆಂದು ಚಕ್ರಿ ಶಿವನಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಂಡೊಗೆದಂ ಕಿರೀಟಿಯಂ
|| ೧

ವ|| ಅಂತು ಮನಃಪವನ ವೇಗದಿಂ ಕೈಳಾಸ ಶೈಳಮ
ಕದನ ತ್ರಿಣೇತ್ರನಂ ತ್ರಿಣೇತ್ರನ ಮುಂದಿೞಿಪುವುದುಮಭವಂ
ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳ್ಗೆಱಗಿದತಿರಥಮಥನನುಮಂ ಮಧುಮಥನನುಮನ
ದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ನೋಡಿ ಪಾಶುಪತದ ಮುಷ್ಟಿಯಂ ಬೇಡಲೆಂದು ಬಂದ
ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನದಿಂದಮಱಿದು—

---

1 ನೀ (ಕ.ಖ.), 2 ಣ (ಕ. ಖ,)

ಕಂ|| ಅಪಗತ ಕಪಟದೆ ನಟನದ |
ನುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದು ಪರಸಿ ಪೋಗೆನೆ ಪೊಡೆಮ ||
ಟ್ಟು ಪಸಾದಮೆಂ[1][ದ] ಹರಿಗನ |
ನುಪೇಂದ್ರನಾ ದರ್ಭಶಯನ ತಳಕಿಱಿಪುವುದುಂ || ೧೩೧ ||

ನ|| ಅಂತುದಾರ ಮಹೇಶ್ವರನೀಶ್ವರ ವರ ಪ್ರಸಾದಮೆಲ್ಲಂ ತನಗೆ
ಗೆಯುಂ ಕನಸಿನಂದಮಾಗಿ ತೋಱೆ ಮಂಗಳ ಪಾಠಕ ರವಂ
ಭೋಂಕನೆಚ್ಚಿತ್ತನ್ನೆಗಂ—

ಕಂ|| ತನ್ನ ಸುತನಟಿಲೊಳರ್ಜುನ |
ನೆನ್ನುದಯಮನೆಯ್ದೆ ಪಾರ್ದು ಪಗೆವರ ಬೇರೊಳ್ ||
ಬೆನ್ನೀರನೆಱೆಯದಿರನದ |
ನಾನ್ನೋಡುವೆನೆಂಬ ತೆಱದಿನಿನನುದಯಿಸಿದಂ || ೧೩೨ ||

ನ || ಆಗಳುಭಯ ಸೈನ್ಯಾಂಬುರಾಶಿಗಳಂಬುರಾಶಿಗಳ್ ನೆಲೆಯಿಂ
ಂತೆ ತಳರೆ ಕಳಶ ಸಂಭವನಂದಿನನುವರದೊಳ್ ತನ್ನಂ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ
ಕಳಶ ಸಂಭೃತ ಮಂಗಳ ಜಳಂಗಳಂ ಮಿಂದು ಧವಳ ವಸನ
ಲಾಂಬರ ಮಂಗಳ ವಿಭೂಷಣನುಂ ನಿರ್ವರ್ತಿತ ಸಂಧ್ಯೋಪಾಸ
ಪರಿಸಮಾಪ್ತ ಜಪನುಮರ್ಚಿತ ಶಿತಿಕಂಠನುಮಾಹುತಿ ಹುತಾಗ್ನಿ
ನುಂ ಪೂಜಿತ ಧರಾಮರನುಂ [2]ನೀರಾಜಿತ ರಥ ತುರಗನುಮಾಗಿ
ರಥಮನೇಱಿ ಸಂಗ್ರಾಮ ಭೂಮಿಯನೆಯ್ದೆವಂದು ಸಾಮಂತ
ಮಣಿಯನಿನಿಸು ಮಾರ್ಕೊಂಡು ನಿಲ್ವೊಡಂ ಸಿಂಧುರಾಜನಂ
ಡಮನೇಕವ್ಯೂಹ ರಚನೆಯೊಳಲ್ಲದೆ ಗೆಲಲ್ ಬಾರದೆಂದು ಚಕ್ರ
ನುನಿದಿರೊಳೊಡ್ಡಿ ಸಕಳ ಸಾಮಂತ ಚಕ್ರಮನಿರಲ್ವೇಟ್ಟಲ್ಲಿಗೆ
ಂ ಯೋಜನದ ಪದುಮ ವ್ಯೂಹದೊಳಂಗರಾಜ ಶಲ್ಯ ವೃಷಸೇನ
ಕೃತವರ್ಮಾಶ್ವತ್ಥಾಮರಂ ದುರ್ಯೋಧನಂ ಬೆರಸಿರಿಸಿ ಮತ್ತಿತ್ತ

ದು (ಸ.), 2 ವಿ (ಖ. ಗ. ಘ.).

ಮಂಗಳ
- 3.

ನಾಲ್ಕು ಯೋಜನವ ಶಕಟ ವ್ಯೂಹದ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಬಾಹ್ಲೀಕ
ದತ್ತ ವಿಂದಾನುವಿಂದರೊಡನೆ ಸಂಸಪ್ತಕರನಿರಿಸಿ ಶಕಟ ವ್ಯೂಹದ
ನಾಲ್ಕು ಯೋಜನದೊಳರ್ಧಚಂದ್ರ ವ್ಯೂಹದೊಳಧಿಕ ಬಲರಪ್ಪ
ದುಶ್ಶಾಸನಾದಿ ಪ್ರಧಾನ ವೀರ ಭಟ ಕೋಟಿಯ ನಡುವೆ ಸಿಂಧ
ನಿರಿಸಿ ಮೊದಲ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಶರಾಸನಾಚಾರ್ಯ
ನಿತ್ತ ಪಾಂಡವ ಬಲಮೆಲ್ಲಮುಂ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನುಂ ವಜ್ರಪಂ
ಭೇದ್ಯಮಪ್ಪ ವಜ್ರವ್ಯೂಹಮನೊಡ್ಡಿ ಧರ್ಮರಾಜನೊಡನೆ ಭೀಮ
ಸಹದೇವ ಸಾತ್ಯಕಿ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಘಟೋತ್ಕಚ ಪ್ರಮುಖನಾ
ಪೇಳ್ದು ದ್ರುಪದ ವಿರಾಟ ಶಿಖಂಡಿ ಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಜಃ
ಪ್ರಧಾನ ನಾಯಕರಂ ತನ್ನೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನಿಜಾ
ಬೀೞ್ಕೊಂಡು ನಿಜ ರಥಮಂ ರಥಾಂಗಧರನಂ ಮುನ್ನಮೇಱ
ಮೂಱು ಸೂೞ್ ಬಲವಂದು ಪೊಡಮಟ್ಟು ರಥಮನೇಱಿ ವ
ಚಮಂ ತೊಟ್ಟು ತವದೊಣೆಗಳನಮರೆ ಬಿಗಿದು ಗಾಂಡೀವವ
ನೀವಿ ಜೇವೊಡೆದಾಗಳ್—

ಪೃಥ್ವಿ || ಭವಂ ಭವನ [1]ಗೋತ್ರದಿಂ ಧಜನಜಾಂಡದಿಂ ಭಾನು ಭ
ನು ವೀಧಿಯನಿಳಾ ತಳಂ ತಳದಿನೆಯ್ದೆ ಕಿೞ್ತಿಟ್ಟು ತೂ ||
[2]ಳ್ವವಾರ್ಯ ಭುಜ ವೀರ್ಯಮಂ ನೆಱೆಯೆ ತೋರ್ಪಿನಂ

ಭವಂ ಮ[3]ರಲೆ ತಾಗಿದಂ ರಿಪು ಕುರಂಗ ಕಂಠೀರವಂ ||

ವ || ಅಂತು ತಾಗಿ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ತನ್ನಂ ಪು
ದಡ್ಡವಾಗಿನಿಂದ ಕಾರ್ಮುಕಾಚಾರ್ಯನನುಱೆ ಸೆಱೆಗೆಯ್ಯದೆ
ಸ್ತ್ರಮನೆಚ್ಚು ವಿನಯಮನೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಬಲವಂದು ಪೊಡೆಮಟ್ಟು
ವೋಗೆ—

1 ಗಾ (ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ಳ್ವ (ಕ. ಗ.). 3 ಲರೆ (ಗ. ಘ.)

। ಕಮನೀಯಂ ಬಲವಂದು ಪೋಪನನೆಲೇ ಪೋಪೋಗದಿರ್
ಪೋಗದಿರ್ ।
ಸಮರಕ್ಕೆನ್ನೊಡನಂಜಿ ಪೋದೆಯೆನಲಿಂತೆಂ[1]ದಂ ನರಂ
ದ್ರೋಣರಂ ॥
ನಿಮಗಾನಂಜುವುದೆನ್ನ ಬಾ[2]ಲತನದಿಂದಂದಾದುದಿಂದಾದುದೇ ।
ನಿಮಗಾನಂಜದೊಡಂಜಿಸಲ್ ನೆಱೆ[3]ವೆನೇ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮಂ
ಯುದ್ಧದೊಳ್ ॥ ೧೩೪ ॥

ವ॥ ಅಂತು ವಿನಯಮನೆ ನುಡಿದ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನಂ ಗುರುವ
ಾಶೀರ್ವಚನಂಗಳಿಂ ಪರಸುವುದುಂ ಪದುಮನಾಭನ ಚೋದಿಸುವ
ವೇಗದಿಂ ಪದ್ಮವ್ಯೂಹಮನೆಯ್ದೆವಂದು ಸುಯೋಧನನ ಸಾಧನ
ಳ್ ತಾಗಿದಾಗಳ್—

। ಪೊಸಮುಸೆಯಂಬು ಕಾರ ಮಱೆ[3]ಪೋಲ್ ಕಱೆ[3]ಯುತ್ತಿರೆ ನೇರ್ದು
ಸೀಳ್ದು ಖಂ ।
ಡಿಸಿ ಕಡಿದೊಟ್ಟೆ ಸುಟ್ಟನಿತುಮಂ ನಿಜ ಮಾರ್ಗಣ ಕೋಟಿಯಿಂ
ದಗು ॥
ರ್ವಿಸೆ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು ತನ್ನ ಮೊನೆಯಂಬುಗಳಿಂ ಚತುರಂಗಮೆಯ್ದೆ ಕೀ।
ಲಿಸೆ ಪಡೆ ಚಿತ್ರದೊಂದೆ ಪಡೆಯಂತೆವೊಲಾಯ್ತು ಕಳಂಕ ರಾಮನಿಂ
॥ ೧೩೫ ॥

ಅಡಿ ತೊಡೆ ಪೊರ್ಕುಟಿಂ ತೆಗಲೆ ಕೈ ಕ[3]ಣಕಾಲ್ ಕೊರಲೆಂಬಿವುಂ
ಬೆರಲ್ ।
ನಡುವುರ ಬೆನ್ ಬಸಿಱುರ್ ತೊಳಕು ಕ[4]ರ್ಚರಿಮುಯ್ಯು ಮುಸುಂಬು
ಮೂಗು ಪೆ ॥

1 ದುಂ (ಖ.). ಗುಂ.(ಗ.ಘ.). 2 ಲ್ಯ (ಖ. ಗ. ಘ.) 3 ಱೆ (ಕ. ಗ.).
ಡೆ (ಖ.), ಜಱರೆ (ಗ. ಘ.).

ದೋರ್ಡಿ ಕಟಿ ಮುಂಮುಡಂ ಪರಡು ಸಂದಿ ಸೊಸಲ್ ಪಣೆ ಕಣ್
ಕದಂಪಿವೆಂ
ಬಿಡೆಯುನೆ ನಟ್ಟು ಪುರ್ಚಿದುವು ನೇರ್ದುವು ಸೀಳ್ದುವು ಪಾರ್ಥ
ನಂಬುಗಳ್ ॥ ೧೩೬

ವ॥ ಅಂತು ಮಾಜಿರಾಂತ ಮಾರ್ಪಡೆಯೆಲ್ಲಮುಂ ಜವನೊಕ್ಕಲಿ
ತನ್ನೊಳ್ ಪೋಗಡೆ ಪೆಣೆದ ಬಾಹ್ಲೀಕ ಸೋಮದತ್ತ ಭೂರಿಶ್ರವರನ
ಮೆಟ್ಟಿದ ಕುಳುಂಪೆಯ ನೀರಂತೆ ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೆ ಸೂಸುವನ್ನೆಗಮೆಬ್ಬಿ
ಕಾಂಭೋಜ ಸುದಕ್ಷಿಣ ಜಯತ್ಸೇನರೆಂಬ[1]ರಿಯ್ತುರಿ ಮೂವರಕ್ಷೋಹಿಣಿ
ಪತಿಗಳ್ವೆರಸು ನಾಲ್ಸಾಸಿರ್ವರ್ ಮುಕುಟವರ್ಧನರಂ ಕೊಂದು ಶ
ನುರಮಂ ಬಿರಿಯೆಚ್ಚು ಕೃಪರಂ ವಿರಥರ್ಮಾಡಿ ನಡುವಗಲಿಱುವಿನಂ ಕಾ
ಬಱಲ್ದ ಕುದುರೆಗಳಂ ನೀರೊಳಿಕ್ಕಲೆಂದು ದೇವಖಾತಮೆಂಬ ಮಡುವಿ
ಬರ್ಪುದುಮಿತ್ತ ದುರ್ಯೋಧನಂ ದ್ರೋಣರಲ್ಲಿಗೆ ವಂದು—

ಚಂ॥ ಅಱಿದುದು ಚಾತುರಂಗ ಬಲಮುಳ್ಳುಱಿದಾಂತ ಮಹಾರಥರ್ಕಳು
ಕಱಿಕುಱಿಮಾದುದೊಡ್ಡಣಮಣಂ ತಲೆದೋಱಲೆ ಗಡರಿಲ್ಲ ತೊ
ತ್ತುಱಿದುಱಿದಪ್ಪುನಿನ್ನಿನಿಸು ಬೇಗದೆ ಸೈಂಧವನಂ ನೆಗಱ್ತಿಯಂ
ಗಱಿಯಿಸಿಕೊಳ್ಳೊಡಿನ್ನಿನಿಸು ನಿಂದಿಱಿಯಿಂ ತಱಿಸಂದು
ಪಾರ್ಥನೊಳ್ ॥ ೧೩೭

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯಂ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ನ
ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನನಿಳಿಸಿ ನುಡಿವ ನಿನ್ನೆಣಗೋಣಂಗಳುಮಿಕ್ಕ ಸಕ
ನಂಗಳುಮೆತ್ತವೋದವು—

ಚಂ॥ ನಿನಗರಸಾಳ್ತನಂ ನುಡಿವ ಬೀರರ ಬೀರದ್ವಳ್ಕೆ ವಿಕ್ರಮಾ
ರ್ಜುನನೊಳದೇಕೆ ಸ[2]ಲ್ಲದೆನಗಾತನಸಾಧ್ಯನವಧ್ಯ ನಾನುಮೀ
ಮೊರೆಯಾಳೆ ನಿಂದು ಕಾದಿದಪೆನನ್ನೆಗಮೆನ್ನ ವರೂಥ ಸೂತ ಕ
ತನ ಕವಚಂಗಳಿಂ ನೆಱೆದು ತಳ್ತಿಱಿ ನೀಂ ಜಗದೇಕಮಲ್ಲನೊ
॥ ೧೩೮

1 ತಂದೆ ಮೂ (ಗ.). ತಂದೆ ವಾ (ಘ.). 2 ಲ್ವ (ಖ. ಗ. ಘ.).

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಸುಯೋಧನನೇನಾದೊಡೇನಾದುದೆನ್ನ ಪಗೆಯ
ಾನೇ ಕೊಲ್ವೆನೆಂದಭೇದ್ಯ ಕವಚಮುಂ ತೊಟ್ಟು ದಿವ್ಯ[1]ಶರಾಸನ ಶರಂ
ಳಂ ಕೊಂಡು ಕಳಶ ಕೇತನ ವರೂಥನಾಗಿ ಪೋಗಿ—

ಕಂ॥ ತಡೆಯದೆ ರಾಜರಾಜನಿದಿರಂ ಬರೆ ಭೋರ್ಗರೆದೆಚ್ಚೊಡಂಬುಗಳ್ ।
ನಡದೆ ಸಿಡಿಲ್ವುದುಂ ಕರತಳದ್ವಯಮುಂ ಬಿರಿಯೆಚ್ಚು ಕೆಯ್ದುವಂ।
ಪಿಡಿವದಟಿಲ್ಲಮಂ ಕಿಡಿಸಿ ತಾಂ ಕೊಲಲೊಲ್ಲ[2]ನೆ ಭೀಮನಾತನಂ ॥
ಮುಡಿಪುವೆನೆಂದ ಪೂಣ್ಕೆ ಪುಸಿಯಾದಪುದೆಂದಮರೇಂದ್ರ ನಂದನಂ
॥ ೧೩೯ ॥

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಧರ್ಮಪುತ್ರನವೋಘಾಸ್ತ್ರ ಧನಂಜಯನಂ
ಯ್ಯೊಳಲಟ್ಟಿದೊಡೆ ಕೌರವ ಬಳ ಜಳನಿಧಿಯ ನಡುವನುತ್ತರಿಸಿ [3]ಬರ್ಪ
ಾತ್ಯಕಿಯಂ ಭೂರಿಶ್ರವನೆಡೆಗೊಂಡಾಂತು—

ು ॥ ಪೋಗದಿರೆಂದು ಮೂದಲಿಸೆ ಸಾತ್ಯಕಿ ತೀವ್ರ ಶರಾಳಿಯಿಂದಗು ।
ರ್ವಾಗೆ ವರೂಥಮಂ ಕಡಿದೊಡುರ್ಚಿದ ಬಾಳ್ವಿರಸಾತನೆಯ್ದೆವಂ॥
ದಾಗಳಿದಿರ್ಚೆ ತಾನುಮುಸಿಯಂ ಸೆರಗಿಲ್ಲದೆ ಕಿಟ್ಟಿ ಪಾಯ್ದುಭೂ ।
ಭಾಗ ನಭೋವಿಭಾಗ[4]ವರಮುಳ್ಕುಱೆ ತಳ್ತಿಱಿದರ್ ವಿರೋಧಿಗಳ್
॥ ೧೪೦ ॥

ವ॥ ಅಂತಿರ್ವರುಮೋರೊರ್ವರೊಳ್ ಬೀರಮುಮಂ ಬಿಂಕಮುಮಂ
ಮೆಱೆದು [5]ದಾಸವಣ ದಂಡೆಯಂ ತೋರದಿಂಡೆಯಾಡಿದಂತೆ ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೆ
ಿದಱುವ ಕಂಡ ದಿಂಡೆಗಳುಂ ನಾರಂಗ ಸಕಳ[6]ವಟ್ಟೆಯ ಪಟಿಯಿಗೆಗಳಂತೆ
ಭಕ್ಕೆ ಮಿಳಿರ್ದುಮಿಳ್ಳಿಸಿ ಪಾಱುವ ನೆತ್ತರ ಸುಟ್ಟುರೆಗಳುಮತಿಭಯಂಕರಾ
ಾರಮಾಗೆ ಕಾದಿಬಸವಱಿದ ಸಾತ್ಯಕಿಯಂ ಭೂರಿಶ್ರವನಶ್ರಮದೊಳ್
ಲಕಿಕ್ಕಿ ಗಂಟಲಂ ಮೆಟ್ಟಿ ತಲೆಯನರಿವಾಗಳ್ ಸಾತ್ಯಕಿ ಭೂಮಿ ಯುದ್ಧ

1 ಶರಾಸನಂಗಳಂ ಕೊಂಡು (ಖ.ಗ.ಘ.) 2 ದೆ (ಕ.ಖ.ಗ.). 3 ಬರ್ಪ ಸಾತ್ಯ
ಯಂ (ಘ§.ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಿದೆ). 4 ಮಿರದ (ಪ.). 5 ದಾಸಣ (ಖ.).
ವಟ್ಟಗೆ (ಕ.).

ಪ್ರವೀಣಸಪ್ಪ ವಜ್ರಪಾತನ ಬಾಳ ಬಾಯೊಳ್ ಚಕ್ರಾಕೃ
ತಲೆಯಂ ತಿರುಪ್ರತ್ತುಮಿರ್ದಾಗಳದಂ ಮುರಾಂತಕಂ ಕಂಡು
ವಿದ್ರಾವಣಂಗೆ ತೋಱಿದೊಡೆ—

ಕಂ || ನರನೆಚ್ಚೊಡೆ ಪಱಿದು ಕರಂ |
ಕರವಾಳೊಡನಮರೆ ಕಾಸಿ ಬೆಚ್ಚಂತೆ ವಸುಂ ||
ಧರೆಯೊಳ್ ಬಿಟ್ಟಿರ್ದುದದೇಂ |
ತಿರವೋ ಪ್ರೂಣಿಸಿದ ಮುಷ್ಟಿ ಭೂರಿಶ್ರವನಾ ||

ವ|| ಆಗಳ್ ಸಾತ್ಯಕಿ ಮುಳಿಸಿನೊಳ್ ಕಣ್ಗಾಣದೆ ಭೂ
ತಲೆಯನರಿದು ತನ್ನೇಱಂಗೆ ತಾನೆ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಪೋದನನ್ನೆಗಂ ಯ
ನನ ಬೆಸಮೊಳ್ ಫಲ್ಗುಣನಂ ಕೆಯ್ಕೊಳಲ್ ಬರ್ಪ ಮರುಸ್ನಂ
ದ್ರೋಣರಡ್ಡಂಬಂದೊಡೆ ಗುರುಗೆ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಗುಡುವಂತವರ
ಶತ ಚೂರ್ಣಂ ಮಾಡಿ ಕಳಿಂಗರಾಜ ಗಜ ಘಟೆಗಳನೌಂಕಿ ಸೋ
ಬರೆ ದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳದಿರದಿದಿರಂ ಬಂದಾಂತೊಡೆ—

ಚಂ|| ನಿಡುವಗೆ ಸೈಪಿನಿಂದೆ ದೊರೆಕೊಂಡುದಿವರ್ ಗಜೆಗೊಂಡೆನ
ಗಡೆ ಪರೆದಪ್ಪುರೆಚ್ಚು ತವೆ ಕೊಲ್ವೆನಿವಂದಿರನೆಂದು ನಚ್ಚಿನ
ಚ್ಚುಡಿವಿನಮೆಚ್ಚೊಡೆಚ್ಚೆಡೆಯಿನೆಚ್ಚರುಣಾಂಬು ಕಲಂಕಿ
ನ್ನಡಿಯೊಳುರುಳ್ದರಂಥನೃಪನಂದನರಂದು ಮರುತ್ತನೂಜ
||

ವ || ಅಂತು ದುರ್ಮುಖ ದುರ್ಮದ ದುರ್ಧರ್ಷಣರ್ ಮೊ
ಮೂವತ್ತು ಮೂವರಂ ಕೊಂದು ದುಶ್ಶಾಸನನಂ ವಿರಥನಂ
ದುರ್ಯೋಧನನನೊಂದೆ ನಿಶಿತ ವಿಶಿಖ ಹತಿಯಿಂ ಸುರುಳ್ದುರುಳ್ವಿ
ಮೂರ್ಛಾಗತನಂ ಮಾಡಿ ಸಿಂಹನಾದದಿನಾರ್ದು ಮುಟ್ಟಿವರ್ಪಾ
ಸಾವಂ ನೋಡಲಾಱದೆ—

|| ಎಡೆ[1]ಗೊಂಡಂಕದ ಕರ್ಣನೆಯ್ದುವರೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದಂ ಸಿಡಿಲ್‌।
ಪೊಡೆವಂತಪ್ಪಿನಮೆಚ್ಚುದಗ್ರ ರಥಮಂ ಮುಯ್ಯೇಱು ಸೂಟ್‌ ಕೋಪದಿಂ ||
ಕಡಿಯಲ್ ಸಾರ್ದೊಡಬಿಲ್ದು ಸೂತ ಸುತನೊಂದುಗ್ರೇಷುವಿಂ ತಿಣ್ಣಮೆ ।
ಚ್ಚೊಡನಾರ್ದಂ ನಸು ಮೂರ್ಛೆವೋಗಿ ರಥದೊಳ್ ಭೀಮಂ ನರಲ್ವನ್ನೆಗಂ || ೧೪೩ ||

ವ || ಅಂತು ಮೂರ್ಛಾಗತನಾದ ಭೀಮನ ಕೊರಲೊಳ್ ಬಿಲ್ಲಂ
ಿದು ಮೇಗಿಲ್ಲದೆ ತೆಗೆದು—

ಕಂ || ತಾಂ ಗಡಮೆನ್ನಾಳ್ದನ ತೊಡೆ ।
ಯಂ ಗಡಮಿನ್ನುಡಿವನೆನ್ನೊಳಂ ಕಾದುವನೆಂ ||
ದಂಗಪತಿ ನುಡಿದು ಕೊಲ್ಲದೆ ।
[2]ತಾಂಗಿದನಂಬಿಕೆಗೆ ನುಡಿದ ನುಡಿ ನಿಲೆ ಮನದೊಳ್ || ೧೪೪ ||

ವ || ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಚಾಣೂರಾರಿ ಜರಾಸಂಧಾರಿಯ ಮುನ್ನೆಗೆದು
ಕ್ಕುಡಂಗಿದ ಸಿಂಹನಾದಕ್ಕೆ ಮನಃಕ್ಷತಂಬಟ್ಟು ಸಾತ್ಯಕಿಯನಾರಯ
ದೊಡಾತಂ ಬಂದಚೇತನನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರ್ದ ವೃಕೋದರನಂ ತನ್ನ
ುನೇಱಿಸಿಕೊಂಡುಕೂಡೆ ವಂದನನ್ನೆಗಂ ದುರ್ಯೋಧನಂ ಕರ್ಣಂ
ು ಸೈಂಧವನ ಮೊನೆಯೊಳಾತನಂ ಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ ಮುಂದೆ ನಿಂದಾಗಳ್

|| ದಿನಕರನಸ್ತ ಮಸ್ತಕಮನಾಸೆವಡಲ್ ಬಗೆದಪ್ಪನೇಕೆ ಕೆ ।
ಮ್ಮನೆ ತಡೆವೈ ಜಯದ್ರಥನನಿಕ್ಕುಱಿದಾರೊಳಮಿಂ ತೊಡಂಕವೇ||
ಡೆನುತಮಜಂ ಮರುಜ್ಜವದೆ ಚೋದಿಸೆ ಪಾರ್ಥನ ದೇವದತ್ತ ನಿ ।
ಸ್ವನದೊಳೆ ತೀವಿ ಪೊಟ್ಟ[3]ನೊಡೆವಂತೆವೊಲಾದುದಜಾಂಡ ಮಂಡಳಂ || ೧೪೫ ||

1 ಗೋದಂ (ಖ. ಘ.). 2 ಪಿಂ (ಕ.). 3 ಗೊ (ಖ. ಘ.).

ಚಂ || ಚಟುಳಿತ ಚಕ್ರನೇಮಿ ಪರಿವರ್ತನ ಘಟ್ಟನ ಘಾತ ನಿರ್ಭರ
ಸ್ಫುಟಿತ ಧರಾತಳಂ ವಿಜಯನುಗ್ರ ರಥಂ ಪರಿದತ್ತು ದಲ್
ಘಟಿತ ಹಟದ್ವಿರೋಧಿ ರುಧಿರಪ್ಲವ ಲಂಪಟ ಸಂಕಟೋತ್ಕ
ಕಟಕಟ [1]ಘಾತ ನಾಕ ತಟ ಸಂಕಟ ಸಂಗರ ರಂಗ ಭೂಮಿ
||

ವ || ಆಗಳ್ ಕುರುಧ್ವಜಿನಿಗೆ ಭಯಜ್ವರಮುಂ ಮಹೇಶ್ವ
ಮುಂ ಬರೆ ಬರ್ಪುದಾರ ಮಹೇಶ್ವರನ ರಥದ ಬರವಂ ಕಂಡು ಕಣ
ಶಕುನಿ ಶಾರದ್ವತ ಕೃತವರ್ಮ ದುರ್ಯೋಧನ ದುಶ್ಶಾಸನರ್ ಮೊ
ದತಿರಥ ಸಮರಥ ಮಹಾರಥಾರ್ಧರಥರೊಂ[2]ದೆ ವಿಂದೆಯಲ್ಲದೊಂ
ರೊಳ್ ಸಂಧಿಸಿ ಗೊಂದಣಿಸಿ ನಿಂದಾಗಳ್—

ಚಂ || [3]ಶರದೊಳಗುರ್ಚಿ ಪೋಪ ಪೊಳಪಿಂಗೊಳಗಾಗಿ ತಗುಳ್ಪು ದೊ

ಳ್ಸರಿಗೆಣೆಯಾದುದೀಯೆಱಗುವಂಬಿನ ಬಲ್ಸರಿಯೆಂಬಿನಂ [4]
ತಲದೊಳೆ ಪಾಯ್ದು ಕೂರ್ಗಣೆಗಳಂ ತಱಿದೊಟ್ಟೆ ತೆರಳ್ಚಿ
ತೂಳ್ದಿ
ಡರೆದು ಮುಗುಳ್ಚಿ ಸಣ್ಣಿಸಿದನಾಂತ ಚತುರ್ಬಲಮುಂ
ಗುಣಾರ್ಣವಂ ||

ಮ|| ಸ್ರ|| ಕಲಿಗಂ ಬಲ್ಲಾಳ್ಗಮಂಜೆತ್ತಿದೆನಿದುವೆ ಪದಂ ಮಾಕೊ
ಸಿಂಧು ರ
ಗೆಲಲೆಂದಾಂ ಬಂದೆನಿಂ ಕೊಂದ[5]ಪನೆ ನೆರೆದು ನಿಂದಾನಿಮೊಂದ

1 ಪೂತನಾ ಕಟಕ (ಕ.). ಘಾತನಾ ಟಕ (ಖ.), ಘಾತನಾ ಕಟಕ (ಗ
(ಗ. ಘ.). 3 ಸ. (ಗ. ಘ.). 4 ತ (ಖ. ಗ. ಘ.). 5 ಪೆ (ಖ. ಘ

ದಲಿಸುತ್ತಿರ್ಚ್ಚಂ ಪ್ರಚಂಡ ಪ್ರಳಯ ಘನ ಘಟಾರಾವದಿಂದಾರ್ದು ಬಾಣಾ ।
ವಲಿಯಿಂದಂ ಪೂಱೆ ರೋದೋ ವಿವರಮನೊದವಿತ್ತೊಂದು ಘೋರಾಂಧಕಾರಂ ॥ ೧೪೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತವೋಘಾಸ್ತ್ರ ಧನಂಜಯನೆಚ್ಚ ಶರ ಸಂಘಾತದಿನೊಗೆದ ಗಟ್ಟಿಲೆಯೆ ಮೊಲಗಟ್ಟಿಲೆಯಂ ಮಾಡೆ ನೇಸಱ್ ಪಟ್ಟತ್ತು ವಿಜಯಂ ೀಲ್ತನೆಂದು ಕೌರವ ಬಲಮಾರ್ದೊಡೆ—

॥ ಜ್ವಳದನಳಾಸ್ತ್ರದಿಂದಮಿಸೆ ಕಟ್ಟಿಲೆ ತೂಳ್ದು ತೆರಳ್ದುದಾಗಳು ।
ಮ್ಮಳಿಸಿ ಮಹಾರಥರ್ ಪೆಳಱೆ ಸೈಂಧವನೆನ್ನಳವಿಂಗಮೆನ್ನ ದೋ॥
ರ್ವಳದಳವಿಂಗಮಿಂ ಸೆಡೆದಿರಲ್ ದೊರೆಯಲ್ತೆನಗೆಂದು ಬಂದಸುಂ।
ಗೊಳೆ ಪೊಣರ್ದಂ ಸುರರ್ ಪೊಗೞೆ ತನ್ನಳವಂ ಜಗದೇಕಮಲ್ಲ ನೊಳ್ ॥ ೧೪೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತತಿರಥ ಮಥನನ ರಥಕ್ಕದಿರದಿದಿರಂ ತನ್ನ ರಥಮುಂ ಯಿಸಿ ಜಯದ್ರಥಂ ಮುಟ್ಟೆವಂದು—

॥ ನಿನ್ನೆ ಪೊರಳ್ಚಿ ನಿನ್ನ ಮಗನಂ ಸೆರಗಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂದೆನಿಂದು ಮಿಂ ।
ತಿನ್ನೆಗಮಿರ್ಪುದಂ ಭಯದಿನಿರ್ದೆನೆ ನಿನ್ನನೆ ಪಾರುತಿರ್ದೆನೆಂ ॥
ದುನ್ನತ ಶೌರ್ಯದಿಂದಜಿತನಂ ನರನಂ ಮುನಿದೆಚ್ಚನೇೞುಮೆಂ ।
ಟುನ್ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರದಿಂದದಟದೇಂ ದೊರೆವೆತ್ತುದೊ ಸಿಂಧು ರಾಜನಾ ॥ ೧೫೦ ॥

ವ॥ ಅಂತೆಚ್ಚು ಕಿಚ್ಚುಂ ಕಿಡಿಯುಮಾಗಿ ಪೆರ್ಚಿದುಮ್ಮಚ್ಚರದಿಂದ ಯಾಗೆ ಕಾದೆ—

ಎಂತಸ್ಮತ್ಪುತ್ರನಂ ಸಂಗರದೊಳಱಿದೆಯಿನ್ನಂತೆ ನಿಲ್ ಶಕ್ತಿ ಚಾತು।
ರ್ದಂತಂಗಳ್ ನಿನ್ನನಾಂ ಕೊಲ್ವೆಡೆಯೊಳೆಲವೊ ಪೇೞ್ ಕಾವುವೇ ಕಾಯವಣ್ಮೆಂ ॥

ದಂತಾಂತೆಜ್ಜೆಚ್ಚ ಸೂತ ಧ್ವಜ ಹಯ ರಥ ಸಂಘಾತಮಂ
ಲೊ
ಕ್ಕಂತಂ ಮಾಱ್ಪಂತಕಂಬೋಲ್ ಗದೆವಿಡಿದುಱದೆಯ್ತರ್ಪ
ಕಂಡನಂತಂ ॥ ೧

ಕಂ ॥ ತುಡು ಪಾಶುಪತಮನೆನೆ ನರ ।
ನೆಡೆಮಡಗದೆ ತುಡೆ ದಿಶಾಳಿ ನಡುಗಿದುದು ಸುರು ॥
ಳ್ದಡುಗಿದುದು ವಿಯತ್ತಳಮೆಳೆ ।
ಪಿಡುಗಿದುದು ಕಲಂಕಿ ಕದಡಿದುದು ಶಿವನ ಮನಂ ।
॥ ೧

ಚಂ ॥ ಸುೞಯೊಳಗಿರ್ದು ಬೆಟ್ಟು ಪೊಱಪೊಣ್ಮುವಿನಂ ಲವಣಾಂಬ

ಕ್ಕುಟಿಗುದಿವಲ್ಲಿ ಕೂಟ್ಟುದಿಯೆ ಮೇಗೆ ಸಿಡಿಲ್ದಗುಳಂತೆ ಕೂ
ತ್ತುಟಿಗುದಿಯುತ್ತುಮಿರ್ಪ ಕುದಿಯೊಳ್ ಸಿಡಿದಲ್ಲಿಯ ಮುತ್ತ
ಛಟ
ಛಟಿಲೆನೆ ಕೊಂಡುಪೊರ್ವೊದಲೆ ರುದ್ರ ಸುರೇಂದ್ರ ವಿಮಾ
ಪಙ್ಕ್ತಿಯಂ ॥ ೧

ವ॥ ಅಂತು ಸಮುದ್ರ ಕ್ಷೋಭಮುಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಕ್ಷೋ
ಮೊಡನೊಡನಾಗೆ—

ಚಂ ॥ ತೆಗೆನೆಱೆದೂಱೆಕೊಂಡಿಸೆ ಶಿರಂ ಪರಿಪತ್ತ ವಿಯತ್ತಳಂಬರಂ
ನೆಗೆದೊಡೆ ರಾಹು ಬಾಯ್ದೆಱೆದು ನುಂಗಲೆ ಬಂದಪುದೆಂಬ
ಶಂಕೆ
ದಗಿದು ದಿನೇಶನಸ್ತ ಗಿರಿಯಂ ಮಱೆಗೊಂಡನಮೋಘಮೆಂಬ
ತುಗಳ ನೆಗಟ್ತೆಯಂ ಪಡೆದನಾಹವದೊಳ್ ಪರಸೈನ್ಯಭೈರ
॥ ೧

ಬಿರಿದಲರ್ಗೋಳಿ ಸಗ್ಗದ ಮದಾಳಿಗಳಂ ಗೆಡೆಗೊಂಡು ದೇವ ಸುಂ ।
ದರಿಯರ ಕೆಯ್ಗಳಿಂದಮುಗೆ ತುಂಬುರು ನಾರದರೊಂದು
ಗೇಯದಿಂ ॥
ಚರಮೆರ್ಪೆಯಂ ಪಳಂಚಲೆಯೆ ವೀರ ಲತಾಂಗಿಯ [1]ಸೋಂಕು
ಮೆಯ್ಯೊಳಂ ।
ಕುರಿಸೆ ನಿರಾಕುಳಂ ಕಳೆದನಾಜಿ ಪರಿಶ್ರಮಮಂ ಗುಣಾರ್ಣವಂ.
॥ ೧೫೫ ॥

ವಿವಿಧ ವಿಬುಧ ಜನವಿನುತ ಜಿನಪದಾಂಭೋಜ ವರಪ್ರಸಾದೋತ್ಪನ್ನ ಪ್ರಸನ್ನ, ಗಂಭೀರ ವಚನ ರಚನ ಚತುರ ಕವಿತಾ ಗುಣಾರ್ಣವ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯದೊಳ್ ಏಕಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

೭, ೨, ೬೨.

———

1 ಸೋಂಕು ಸೊಂಪನಂ (ಕ.). ಸೊಂಪು ಸೊಂಕಿನಂ (ಖ.), ಸೊಂ. . .(ಗ.).

ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ || ಶ್ರೀ ಕಾಂತಾ ಕಾಂತನಿಳಾ |
ಲೋಕೈಕ ಲಲಾಮನಾ ಮಹೋಗ್ರಾರಿ ನೃಪಾ ||
ನೀಕಮನನೇಕಮಂ ಗೆ |
ಲ್ದಾ ಕಲಹದೊಳರಿಗನುಱದೆ ನಿಲ್ವುದುಮಾಗಳ್ ||

ನಂಬಿ ನೃಪನೆನಗೆ ಸೈಂಧವ |
ನಂ ಬಂದಪ್ಪೈಸೆ ಪೂಣ್ದೆನಾದುವನಾಗ ||
ಲ್ಕಿಂಬಱಿದನುವರದೊಳವಂ |
ಮುಂಬಯಣಂಬೋದನೆನಗೆ ಮಾಣ್ಬುದು ದೊರೆಯೇ ||

ಬವರದೊಳೇಂ ಬಲ್ಲಂ [1]ಕರ |
ಮೊವಜು ಗೆಯಲ್ ಪೆಱರ್ಗೆ [2][ಕಂಡು] ತನಗಱಿಯನ
ತುವ್ರೊ ನುಡಿ ತಪ್ಪದು ಕಮ್ಮಱಿ |
ಯೊವಜಂ ಬಿಲ್ಲೊವಜನೆಂಬುದಂ ಮಾಡು[3]ವೆನೇ ||

ಒಪ್ಪೆ ಜಯದ್ರಥನಾದುದ |
ನಪ್ಪಂ ಪೋಗೆಂದು ಮುನ್ನೆ ನುಡಿದುದನೀಗಳ್ ||
ತಪ್ಪುವೆನೆ ಧರೆಯೊಳೆಂತುಂ |
ತಪ್ಪದು ವಲಮೆನ್ನ ನುಡಿಯುಮೆನ್ನೆಚ್ಚಂಬುಂ ||

ವ|| ಎಂದು ಕುಂಭಸಂಭವಂ ಜಳನಿಧಿಯಂ ಕುಡಿದ ಕುಂಭಸ
ನೆಂತೆ ಪಾಂಡವ ಬಳ ಜಳನಿಧಿಯನಳುರಲ್ ಬಗೆದು ನೇಸಱ್ ಪಟ್ಟೊ
ಪೋಗದೆ ಪಗಲಿನನುವರದೊಳಳ್ಳೆವಿಳ್ಳೆಯಾದ ಪಾಂಡವರನಿರು
ಗೆಲ್ವೆನೆಂದು ಚತುರ್ಬಲಂಗಳನೊಂದುಮಾಡಿ—

---

1 ಪೆಱರ್ಗ (ಘ§.). 2 ಗಂಡ (ಕ.) ಡ. (ಕ. ಗ. ಘ.), ಕರಮು (
3 ವ (ಕ. ಖ. ಗ.).

ಉ ॥ ತಕ್ಕಿನ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನ ಕೋಪದ ದಳ್ಳುರಿಗಳ್ ವಿರೋಧಿಯಂ।
ಮುಕ್ಕಲೆ ಮುತ್ತಿದಂತೆ ಕರಿಗೆಂಟು [1]ರಥ[ಕ್ಕನುವಾಗೆ]ನಾಲ್ಕು ವಾ॥
ಹಕ್ಕೆರಡಲ್ಲಿ ಪಾಪಚರರ್ಗೊಂದೆನೆ ದೀವಿಗೆಗಳ್ ಜಲಕ್ಕನೆ।
ಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯಿನಿಟ್ಟಳಂ ಬೆಳಗುತಿರ್ದುವೆರಟ್ಟಿಸೆಯೊಡ್ಡಣಂಗಳೊಳ್
॥ ೫ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಪಗಲಿಱಿದು ತಣಿಯದಿರುಳಂ ಪಗಲ್ಮಾಡಿ ಕಾದು ವೆರಟ್ಟಿಡೆಗಳೇರ್ವೆಸನಂ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಲೆಂದು ವೈಮಾನಿಕ ದೇವರಂಬರತಳದೊಳಿರ್ದು ಕಿರ್ಚೆಟ್ಟಿ ಲಂಕೆಯಂ ನೋೞ್ಪಂತೆ ನೋಡೆ ಧರ್ಮಪುತ್ರನನಧೋಕ್ಷಜನಿಂತೆಂದಂ—

ಚಂ॥ ಇರುಳೊಳಮಿಂತು ಪೋಗದಿಱಿಯಲ್ ಘಟಸಂಭವನಿ[2]ರ್ದನೆಂತು ನಿ।
ತ್ತರಿಸುವಮೀ ಮಹಾಹವಮನೆಂಬುದುಮಿನ್ನಿರುಳೊಳ್ ಬಲಂ ನಿಶಾ।
ಚರ ಬಲಕುಂಟು ಮಾಣದೆ ಘಟೋತ್ಕಚನಂ ಬೆಸವೇೞ್ಪುದೆಂದೊಡಾ।
ದರದೊಳೆ ಭೀಮನಂದನನನಾ ಪದದೊಳ್ ಯಮರಾಜ ನಂದನಂ
॥ ೬ ॥

ವ॥ ಕರೆದು ಮಗನೆ ನೀನಿಂದಿನಿರುಳಿನನುವರಮನೆನಗೆ ಗೆಲ್ದೀಯಲ್ವೇೞ್ಕುಮೆಂದೊಡಿದಾವುದರಿದುಂ ಪಿರಿದುಮಾಗಿ ಬೆಸಸಿದಿರಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆನ್ನ ತೊೞ್ತುವೆಸನ ನೀವಿಶಸನ ರಂಗದೊಳ್ ತೋರ್ಪೆನೆಂದು—

ಚಂ॥ ಪರೆದುರಿಗೇಸಮುಪ್ಪಳಿಪ ನಾಲಗೆ ಮಿಂಚುವ ದಾಡೆ ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್।
ತಿರುಪಿದ ಮೀಸೆ ಕೊಂಕಿದ ಸಟಂ ಕಱು[3][ದ]ಪ್ಪಕಂದಪು [4][ನೀ]
ಟ್ಟ [5]ತಾ।

---

1 ರಥಕ್ಕೆ . . . ನೆ ನಾಲ್ಕು (ಕ. ಖ), . . . ರಥಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು (ಗ. ಘ.) 2 ರ್ಪ್ಪ (ಕ.). 3 ನೆಕ್ಕ ಪದಂ (ಕ.), ನೆಕ್ಕ ಕದಂಪು (ಖ. ಗ. ಘ.), ನಪ್ಪಕದಂಪು (ಘ§.)· 4 ಪೊದ (ಸ.). 5 ಕ| ರ್ಮ್ಮ (ಕ.), ಕಾ | ಳ್ಮ (ಗ.).

ಟ್ಕ್ರದವೊಲಪ್ಪೊಡಲ್ ಕಹ ಕಹ ಧ್ವನಿ ಕೌಳಿಕ ನಾದಮಾದಮಾ
ಸುರುತರಮಾಗೆ ಬಂದು ಕವಿದತ್ತು ಘಟೋತ್ಕಚ ರೌದ್ರ ಸಾಧನ
|| ೭

ವ|| ಅಂತು ನಿಶಾಚರ ಬಲಮುಜಿವಜಿಗಾದ ಕಾಡನಳುರ್ವ ಬೇಗೆಯ
ದಳ್ಳುರಿಯಂತೆ ದಳ್ಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳೆಂದರಾತಿ ಬಲಮನಳುರೆ ಕರಡಿಂ
ತೊವಲೊಳ್ ಪುದಿದ ಕರ್ಬೊನ್ನ ರಥಮುಮಾ ರಥದೊಳೊಡಂಬ
ಪೂಡಿದ ನಾಲ್ನೂಜು ಗೊಂಕುಜುಗಟ್ಟೆಯುಮಂಬರಸ್ಥಲಮನಡವ
ಗೃಧ್ರಧ್ವಜಮುಮಂಜನ ಪುಂಜದಂತಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂ ತಾಗಿ
ವಿಕಟಾಂಗಮುಮೆಳವೆಜೆಯನಡಸಿದಂತಪ್ಪ ದಾಡೆಯುಮಗುರ್ವಾ
ಬಂದು ತಾಗಿದಾಗಳ್—

ಚಂ|| ಕುದುರೆಯ ಬಿಲ್ಲ ಬಲ್ಲಣಿಯ ಕೇಣಿಯನಲ್ಲಿ ಕೆಲರ್ ನಿಶಾಟರು |
ಣ್ಮಿದ ಬಿಸು ನೆತ್ತರೊಳ್ ಮಿದಿದು ನುಣ್ಣನೆ ನುಂಗಿದರೆಲ್ಲಿಯು
ಕೆಲರ್
ಕುದುಗುಳಿ ರಕ್ಕಸರ್ ಬಿಸುಗೆಗಳ್ಪಿರಸುಗ್ರ [1]ಮಹಾ ಗಜಂಗಳಂ |
ಚದುರ್ಗಿಡೆ ನುಂಗಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಕುಡಿದರ್ ಬಿಸು ನೆತ್ತರ ಕಾಪ್ಪುರಂಗಳ
|| ೮

ವ|| ಅಂತು ರಕ್ಕಸವಡೆ ತನ್ನ ಪಡೆಯೆಲ್ಲಮಂ ತೆರಳ್ಚಿ ತೇರಯಿ
ನುಂಗಿಪೊಡೆ ಬೆಜಿಗಾದ ಸುಯೋಧನನಂ ಬಕಾಸುರ ಜಟಾಸುರ
ಮಕ್ಕಳಪ್ಪಳಂಭೂಷ ಹಲಾಯುಧ ಮುಸಲಾಯುಧ ಕಾಳನೀಳದೂ
ರಾಕ್ಷಸರ್ ಮುನ್ನೆ ತಮ್ಮಣ್ಣನ ತಂದೆಯ ಪಗೆಯಂ ನೆಜಪಲೆಂದು ಬೆಸನ
ಬೇಡಿದಾಗಳ್—

ಚಂ|| ಪ್ರತಿ ವಿಷಮುಗ್ನಿಗಗ್ನಿ ವಿಷಕಂ ವಿಷಮೆಂಬವೊಲಾ ನಿಶಾಚರಂ |
ಗತಿ ಬಲರೀ ನಿಶಾಟ[2][ರಿವ]ರಕ್ಕೆನುತುಂ ಬೆಸವೇಜಿ ತಾಗಿದಾ ||

1 ಗಂಜಗಳಂ ಜೆಲುಂ | ಗದೆ ಜಿಡೆ (ಕ.). 2 ಸಮ (ಸ.).

ದಿತಿಸುತರಂ ಘಟೋತ್ಕಚನಸುಂಗೊಳೆ ಕಾದಿ ನಿಶಾಟ ಕೋಟಿ ಸಂ।
ತತಿಗಳನಿಕ್ಕಿ ಪಾಂಡವ ಬಲಕ್ಕನುರಾಗಮನುಂಟುಮಾಡಿದಂ
॥ ೯ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಕುರುಬಲಮೆಲ್ಲಮಂ ಜೀರಗೆಯೊಕ್ಕಲ್ಮಾಡಿ[1] ತುಱಿದು ಕೊಲೆ ರಾಜ ರಾಜನ ಬೆಸದೊಳಂಗರಾಜಂ ಬಂದು ತಾಗೆ—

ಮ ॥ ಸಮದೇಭೇಂದ್ರ ಸಮೂಹದಿಂದಮಿಡುತುಂ ಕಂಠೀರವಧ್ವಾನದಿಂ ।
ದಮುಗುರ್ವಪ್ಪಿನಮಾರುತುಂ ಪೆಣಗಳಂ ನುಂಗುತ್ತುಮಾಕಾಶದಂ ॥
ತಮನೆಯುತ್ತುಮಿದಿರ್ಚಿ ಕಾದುವೆಡೆಯೊಳ್ ಕಾಣುತ್ತೆ ದೇವರ್ಕಳಿ।
ನ್ನಿವೊಳಂ ರಾವಣನೆಂಬಿನಂ ನೆಗಟ್ದುದಾ ಹೈಡಿಂಬನಾಡಂಬರಂ
॥ ೧೦ ॥

ಕಂ ॥ ಸರಿದಧಿಪತಿ ಮೊಟಿಕಾಲ್ವರ ।
ಮುರಂಬರಂ ಮೇರು ಮುಯ್ವುವರೆಗಮಜಾಂಡಂ ॥
ಬರೆ ತಲೆಯ ನೆಲೆಗೆ ಲೋಕಾಂ ।
ತರ ಮೆಡೆಯಿಲ್ಲೆನಿಸೆ ಪೆರ್ಚಿದಂ [2]ದನು ತನಯಂ ॥ ೧೧ ॥

ಬೆಳ್ವಾಳ್ಗೆ ಪೊಳೆವುದೋಱುವು ।
ದೊಳ್ವಾಳ್ಗೆ ಪೊಡರ್ಪುದೋರ್ಪುದಿರದಣ್ಮಣ್ಮಂ ॥
ದೊಳ್ಪಲಗಿನ ಶರ ತತಿ[3]ಯಿಂ ।
ಕೊಳ್ಪ ಕೊಳೆಂದಂಗರಾಜನಸುರನನೆಚ್ಚಂ ॥ ೧೨

ಉತ್ಸಾಹ ॥ ಎಚ್ಚೊಡಸುರನಿಟ್ಟ ಬೆಟ್ಟನೊಂದು ವಜ್ರ ಶರದಿನಾ ।
ದೆಚ್ಚು ದಿತಿಜನೆಚ್ಚ ಸಿಡಿಲ ಶರಮನುದಕ ಬಾಣದಿಂ ॥
ದೆಚ್ಚು ದನು ತನೂಜನೆಚ್ಚ ವಾರ್ಧಿಗನಲ ಬಾಣದಿಂ ।
ದೆಚ್ಚು ನಚ್ಚುಗಿಡಿಸೆ ಕೊಂಡು ಶೂಲಮಂ ಘಟೋತ್ಕಚಂ ॥ ೧೩ ॥

1 ಪಱಿ (ಕ. ಖ.). 2 ರವಿ (ಕ.), ನಿಜ (ಖ.), ತನು (ಗ.) 3 ಯಂ (ಕ.).

ಕಂ || ನೆಲನದಿರ್ವಿನಮಿದಿರಂ ಬರೆ |
ಕುಲಿಶಾಯುಧನಿತ್ತ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಾತನುರ ||
ಸ್ಥಲಮನಿಡೆ ವಜ್ರ ಹತಿಯಿಂ |
ಕುಲಗಿರಿ ಕೆಡೆವಂತೆ ಕೆಡೆದನಾ ದನುತನಯಂ || ೧

ಒಂದಕ್ಷೋಹಿಣಿ ನುರ್ಗಿದು |
ದಿಂದಿವನ ಕಬಂಧ ಘಾತದಿಂ ಸತ್ತಿನಿತಂ ||
ಕೊಂದನಿವನಿವನನಳ್ಕುಱೆ |
ಕೊಂದಳವಿನತನಯನಲ್ಲವಂಗೊಪ್ಪುಗುಮೇ || ೧

ವ || ಎಂದೆರಡುಂ ಪಡೆಗಳುಂ ದೇವರ ಪಡೆಗಳುಂ ಕರ್ಣನನೆ ಪೊಗ
ಕಾದಲ್ಕೇಡೆಂಬಂತುಭಯ ಸೈನ್ಯಂಗಳ್ಗಡ್ಡಮಾಗಿ ಕುಲಗಿರಿ ಕೆಡೆವಂತಯ
ವುದು ನೆಲ[1]ನೋಡಲಳವಿಯಾಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರ್ದ ಘಟೋತ್ಕಚನ ಸಾ
ಕರಮು ಬಿಲ್ದು ಕಣ್ಣ ನೀರಂ ಸಿಡಿವಂತಕಾತ್ಮಜನನನಂತನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ || ದಿವಿಜಾಧೀಶನ ಕೊಟ್ಟ ಶಕ್ತಿಯನದಂ ಕರ್ಣಂ ನರಂಗೆಂದು ಬ
ಯ್ತಿವನಿಂದಿಂದಱಿವೆಯ್ದೆ ವಂದೊಡದಱಿಂದಿಂದಾತನಂ ಕೊಂದನಿ
ನ್ನಿವನಂ ಕೊಲ್ವುದು ಮೊಗ್ಗದರ್ಕಱಲವೇಡೆಂಬನ್ನಮತ್ತೇಱಿದಂ
ರವಿ ಪೂರ್ವಾಚಲಮಂ ನಿಜಾತ್ಮಜನಗೆಲ್ದಗ್ರಾಜಿಯಂನೋಟ್ಪ
ವೋಲ್ || ೧

ವ || ಆಗಳ್ ಕುಂಭಸಂಭವಂ ಶೋಣಾಶ್ವಂಗಳೊಳ್ ಪೂ
ಕನಕ ಕಳಶಧ್ವಜ ವಿರಾಜಿತಮಪ್ಪ ತನ್ನ ರಥಮನೇಱಿ ಘಟೋತ್ಕ
ಕಳೇಬರ [2]ಗಿರಿ ದುರ್ಗಮಲ್ಲದ ಸಮ ಭೂಮಿಯೊಳ್ ಚತುರ್ಬಲ
ನೊಂದುಮಾಡಿ ಶೃಂಗಾಟಕ ವ್ಯೂಹಮನೊಡ್ಡಿ ನಿಂದಾ
ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನುಂ ಪಾಂಡವ ಪತಾಕಿನಿಯುಮಂ ವಜ್ರವ್ಯೂಹಮನೊ
ನಿಲೆ ಧರ್ಮಪುತ್ರನುಂ ಸುಯೋಧನನುಮೊಡನೊಡನೆ ಕೆಯ್ವೀಸಿದಾಗಳ್

1 ವಾ (ಕ. ಖ.), ನೂ (ಗ.). 2 ಮಿಱುದುಗ್ರ (ಕ.).

ಸ್ರ॥ ಎಳೆಯುಂ ಬಹ್ಮಾಂಡಮುಂ ತಾಗುವವೊಲುಭಯ ಸೈನ್ಯಾಬ್ಧಿ
ಗಳ್ ತಾಗಿ ಬಿಲ್ ಬಿ।
ೂಳುದಗ್ರಾಶ್ವಂಗಳಶ್ವಂಗಳೊಳಣಿಯಣಿಯೊಳ್ ಸ್ಯಂದನಂ
ಸ್ಯಂದನೌಘಂ ॥
ೆಳೊಳುಗ್ರೇಭಂ ಮದೇಭಂಗಳೊಳಿಱಿಯೆ ತೆರಳ್ತರ್ಪ
ಕೆನ್ನೆತ್ತ[1]ರಿಂದೋ।
ಳಿಯಂ ಖಂಡಂಗಳೊಂದಿಂಡೆಯೊಳೆ ಜವನಡುತರ್ಗಡಿದಂತಾದು
ದಾಗಳ್॥ ೧೭ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವೀರ ರಸದ ತೊಱೆಯುಂ ನೆತ್ತರ ತೊಱೆಯುವೊಡ
ನೆ ಬೆಳ್ಳಂಗೆಡೆದು ಪರಿಯೆ ಚತುರ್ಬಲಂಗಳ್ ಕಾದಿ ಬಸವಱಿದು
ಂಗಿನಿಂದಾಗಳ್ ವಿರಾಟಂ ತನ್ನ ಚತುರ್ಬಲಂಗಳನೊಂದುಮಾಡಿ
ಡು ಪಾಂಡವರ್ ತನ್ನ ಮಾನಸಿಕೆಯಂ ನಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಪೊಱಲೊಳ
ಶವಾಸಂ ಮಾಡಿದುದುಮಂ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರ ಗೋಗ್ರಹಣದೊಳ್
ಾಗಿ ಕಾದಿ ತುಱುವಂ ಮಗುಳ್ಚಿದುದುಮಂ ನೆನೆದು—

ಸ್ರ॥ ಮಗಳಂ ಪಾರ್ಥಾತ್ಮಜಂಗಂತಲೆ ಬಱಿವಱಿಯುಂದಿತ್ತುದಂ
ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ್ ।
ನೆಗೞ್ದ ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ ಸತ್ತುದುಮನೆ ಮನದೊಳ್ ತಾಳ್ದಿ
[2]ತಾಪಾಗಳಾ ಜೆ ॥
ಟ್ಟಿಗಸಂ ಕುಂಭೋದ್ಭವಂ ಬಂದದಿರದಿದಿರನಾಂತೊಂದೆ ಕೆಲ್ಲಂಬಿನಿಂ
ಮೆ ।
ಲ್ಲಗೆ ಪಾರ್ದಾರ್ದೆಚ್ಚ[3]ನೇಸಿಂ ತಲೆಪಱಿದು ಸಿಡಿಲ್ದತ್ತ ಬೀೞ್ವನ್ನ
ಮಾಗಳ್ ॥ ೧೮ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ವಿರಾಟನನಿಕ್ಕಿ ಮನದೊಳಳ್ಕಾಟಮಿಲ್ಲದರಿನೃಪ
ಟಿಯ [4]ನಾಟರಲೆಂದಾಸ್ಫೋಟಿಸಿ ನಿಶಿತ ಶರಕೋಟಿಯೊಳ್ ತಳಿ

1 ರಂ (ಖ. ಗ.ಘ,). 2 ಕಾಯ್ಪಾಗಲಾ (ಕ.). 3 ನೆಚ್ಚಿಂ (ಕ. ಖ.), (ಗ.). 4 ನಟ್ಟ (ಘ.).

ಗೋಂಟಿಸುನಿಕ್ಕಿ ವೀರ ರಸ ನಿಕೇನತನಾಗಿರ್ದ ಕಳಶ ಕೇತನನಂ ನೋ
ದ್ರುಪದಂ ಸೈರಿಸದೆ—

ಹರಿಣೀಪ್ಲುತಂ ॥ ಗುರುಗಳೆನಗಂ ಭಾರದ್ವಾಜಂಗಮೊರ್ವರೆ ವಿದ್ದೆಯೊಳ್
ಪುರುಡು ಪಿರಿದುಂಟಿನ್ನುಂ ಬಿಲ್ಬಲ್ಮೆಯೊಳ್ ಮಿ[1]ಗಲೆಯ್ದೆ ಬೇ ॥
ರ್ವರಿದ ಪಗೆಯುಂ ಬನ್ನಂಬಟ್ಟಿನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ಬನ್ನಮುಂ।
ಪಿರಿದದೆ ನೆವಂಗೊಂಡಾನಿಂದಿಲ್ಲಿ ನೀಗದೆ ಮಾಣ್ಬೆನೇ ॥ ೧೯

ವ ॥ ಎಂಪೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಬಲಂಬೆರಸು ಪ್ರಳಯದ ಮಾರಿಯ
ಮಾಕಾಶದ ಕವಿಯುಂ ನೆಲದ ಕಲ್ಲೆಯುಂ ಮುನ್ನಮೆ ಮೇರೆದಪ್ಪುವ
ಮಂ ತನ್ನೊಳಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಾಗಿದಾಗಳ್ ಶಲ್ಯನೊಳ್ ಸಾತ್ಯ
ಶಾರದ್ವತನೊಳ್ ಕೃತಾಂತನಂದನಂ ಕೃತವರ್ಮನೊಳ್ ನಕುಳಂ ಶಕು
ಯೊಳ್ ಸಹದೇವಂ ಕರ್ಣನೊಳ್ ಭೀಮಸೇನನಶ್ವತ್ಥಾಮನೊಳಕಳ
ರಾಮಂ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧದೊಳ್ ತಾಗಿದಾಗಳ್—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ದೆಸೆಯೆಲ್ಲಂ ತೀವ್ರ ಬಾಣಾಳಿಯೊಳೆ ಮೆಡಱಿದಂತಂಬ
ಬಾಣದಿಂದ
ಮುಸುಕಿಟ್ಟಂತಾಗೆ ಬೇಗಂ ತುಡುವ ಬಿಡುವ ಸೂಟ್ಗಿಯ್ಯ
ಬೇಗಂಗಳಂ ನಿ
ಟ್ಟಿಸಲಾರ್ಗಂ ಬಾರದಂತಾಗಸದಳಮಿಸೆ ತದ್ರಾಜ ಚಕ್ರಂ
ಪೊದಟ್ಟ
[2][ಬಿರ್]ಸಿದತ್ತುದ್ದಾಮ ಮೌರ್ವೀ ರವ ಮುಖರ ಮಹಾ ಚಾಪ
ಚಕ್ರಾಂಧಕಾರಂ ॥ ೨೦

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗಂ ಕಪ್ಪಂಗ[3]ವಿಯಾಗಿ ಕವಿವ ದ್ರುಪದ ವಿಳಯಾನಳ
ದ್ರೋಣಂ ಮಹಾದ್ರೋಣ ಪುಷ್ಕಳಾವರ್ತಕಂಗಳೆಂಬ ವಿಳಯ ಕಾಳ ನಿ
ಜಳಧರ ವರ್ಷಂಗಳಿಂ ನಂದಿಸೆಯುಂ ನಂದದೆ ಮುಟ್ಟಿವರೆ ದುರ್ಯೋಧ

---

1 ಗಿ (ಕ.). 2 ರ್ಚಿ(ಸ.). 3 ರಿ (.ಘ§.).

ನೇಕಾಯುಧ ಶರ ಭರಿತಂಗಳಪ್ಪ ರಥಂಗಳಂ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ
ಜಗೆ ನಿಜಾಸಿಯಾಯುಧಾಧ್ಯಕ್ಷರಂ ಪೇ[1]ಟ್ಟು ಚಕ್ರ ರಕ್ಷೆಗೆ ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿ
ಳ್ವೆರಸು ತಾನೆ ಬಂದಿರ್ದಾಗಳ್—

ಂ ॥ ದ್ರುಪದ ಬಳಾಂಬುರಾಶಿಯನಗುರ್ವಿ[2]ಸೆ ಪರ್ವಿಪ ಬಾಡ[ಬಾಗ್ನಿ]
ಯಾ।
ಯ್ತು ಪಚಯ[3]ಮಪ್ಪ ಬಿಲ್ಲೊವಜನಂಬಿನ ಬೆಳ್ಸರಿ[4][ಯಾ]ದಮಾ
ರಥ ॥
ದ್ವಿಪ ಘಟೆಯೆಂಬಿವಂಬಿನೊಳೆ ಪೂಟ್ಟು ಪಡಲ್ವಡೆ ತಿಣ್ಣ ಮೆಚ್ಚನಾ।
ತ್ರಿಪುರಮನೆಚ್ಚ ರುದ್ರನ ನೆಗಟ್ತೆಯುಮಂ ಗೆಲೆ ಕುಂಭಸಂಭವಂ
॥ ೨೧ ॥

ವ॥ ಅಂತು ತನ್ನ ಬಲಮೆಲ್ಲಮಂ ಜವನಂತೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಲ್ವ ಕಳಶ
ೇತನನಂ ಯಜ್ಞಸೇನನೇನುಂ ಮಾಣದಾತನ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆಸಂಬಿನ
ಳ್ಸರಿಯುಮಂ ಕೆಲ್ಲಂಬಿನ ತಂದ[5]ಲುಮಂ[6] ಪಾರೆಯಂಬಿನ ಸೋನೆ
ಯುಮಂ ಸುರಿಯೆ ಕಳಶಯೋನಿ ಮುಳಿದು—

॥ ಪದಿನೆಂಟಂಬಿನೊಳೆಚ್ಚೊಡೆಚ್ಚು ಪದಿನೆಂಟಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ಸೀಳ್ದು ಕೋ।
ಪದಿನೆಂಬತ್ತು ಸರಂಗಳಿಂ ಗುರು ಭರಂಗೆಯ್ದೆಚ್ಚೊಡೆಂಬತ್ತು ಬಾ ॥
ಣದಿನಾಗಳ್ ಕಡಿದುಗ್ರ ಸೂತ ಹಯ ಸಂಘಾತಂಗಳಂ ತಿಣ್ಣಮೆ॥
ಚ್ಚಿದಿರೊಳ್ ನಿಲ್ಲದಿರೋಡು ಸತ್ತೆಯೆನುತುಂ ಪಾಂಚಾಳ
ರಾ[7]ಜಾಧಿಪಂ ॥ ೨೨ ॥

ವ ॥ ಮೆಯ್ಪೆರ್ಚ್ಚಿ ಪೆರ್ಚಿದುಮ್ಮಚ್ಚರದೊಳಚ್ಚರಿಯಾಗೆಚ್ಚೊಡೆ
[8][ಣ್ಣಾ]ರ್ತು—

1 ಳೆ (ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ಸಿ ಪರ್ವಿಸೆ ಪರ್ವಿವಹ್ನಿ (ಖ.). ಸೆ ಪರ್ವಿಸೆವಹ್ನಿ
) ಸಿ . . . . ವಹ್ನಿ (ಗ.), ಸೆ . . . ವಹ್ನಿ (ಘ..), ಪ ಬಾಡಬ ವಹ್ನಿ (ಘ§.).
ದ (ಖ. ಗ. ಘ.). 4 ಯಿಂ (ಸ). 5 ಲೆಯು (ಕ. ಖ.). 6 ಪೊ. (ಕ. ಖ.),
ಜ್ಯಾ (ಕ.). 8 ಣ್ಣು ಕೂರ್ತು (ಕ. ಖ.), ಣ್ಣು ತೂರ್ತು (ಗ.), ಣ್ಣಂರ್ತು (ಘ.)

ಉ || ಎನ್ನೊಳೆ ಮುನ್ನೆ ಮಚ್ಚರಿಪನೇ ಒಡನೋದಿದೆನೆಂಬ ಮೇ
ದೆನ್ನನೆ ಮೆಚ್ಚನೆನ್ನೊಳಮಿವಂ ಸಮನೆಚ್ಚಪನಕ್ಕುಮಾಡೊ
ನಿನ್ನವನಂ ಪಡಲ್ವಡಿಪೆನೆಂದಿರದಾಗಳೆ ಭಾರ್ಗವಾಸ್ತ್ರದಿಂ
ದನ್ನೆಱಿದೆಚ್ಚನಾ ದ್ರುಪದರಾಜ ಶಿರೋಂಬುಜಮಂ ಘಟೋ
||

ವ || ಅಂತು ದ್ರುಪದನೞಿವಂ ಕಂಡಾತನ ತಮ್ಮ
ಶತಾನೀಕ ಶತಚಂದ್ರರ್ ಮೊದಲಾಗೆ ಪನ್ನೊರ್ವರುಮಯ್ವರ್
ಯದುಂ ಕುಂತಿಯ ಮಾವನಪ್ಪ ಕುಂತಿಭೋಜನುಂಬೆರಸು ಪ
ಲ್ಸಾಸಿರ ರಥಂಬೆರಸು ಬಂದು ತಾಗಿದೊಡೆ—

ಮ || ಶಕಟಂಗಳ್ ಪದಿನೆಂಟು ಕೋಟಿವರೆಗಂ ತೀವಿರ್ದನೇಕೋಗ್ರ
ಯಕದಿಂದಂ ಚತುರಂಗ ಸಾಧನದ ಮೆಯ್ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ಜಗಿಲ

ಯಕರಂ ಸು[1]ಟಗೆಯಾಱಿಪಂತೆ ರಥದೊಳ್ ಜೋಲ್ವನ್ನೆಗಂ
[2][ಕೋ]ದು
ಪ ಕಳಾ ಕೌಶಳಮಂ ಜಗಕ್ಕೆ ಮೆಱೆದಂ ಮೆಯ್ವೆರ್ಚಿ
ಕುಂಭೋದ್ಭವಂ ||

ವ|| ಅಂತು ದ್ರುಪದ ದ್ರುಪದಾನುಜ ವಿರಾಟ ವಿರಾಟಾ
ಕೈಕಯ ಕುಂತಿಭೋಜಾದಿಗಳಪ್ಪ ನಾಯಕರೆಲ್ಲರುಮಂ ಪೇೞೆ ಪೆ
ದಂತೆ ಕೊಂದು ಮುಂದಾಂಪರಾರುಮಿಲ್ಲದಿಕ್ಕೆ ಗೆಲ್ದ ಮಲ್ಲನಿ
ದಿರ್ಗಳ್—

ಮ|| ಸಕಲಾರಾತಿ ನರೇಂದ್ರ ಮೌಳಿಗಳುರುಳ್ದಾ ದೀಪ್ತ ರತ್ನಾಂಶು
ಳಿಕೆಯಿಂದಾ ರಣರಂಗಮಂ ಬೆಳಗೆ ಕಾಟ್ಟಿರ್ಕೆಂದು
ಭೂತಾಂಗನ

1 ಟಗೆಯೂ (ಕ.), ಟಗೆಯೂ(ಖ). 2 ಕೊಂ (ಸ.).

ನಿಕರಂ ಶೋಣಿತ ವಾರಿಯುಂ ಕುಡಿದಗುರ್ವಪ್ಪನ್ನೆಗಂ ಸೂಸೆ ನೋ|
ಡ ಕವಿಲ್ತಿರ್ದುದು ಕೂಡೆ ಸಂಜೆಗವಿದಂತಾ ದ್ರೋಣನಿಂ
ಕೊಳ್ಗುಳಂ || ೨೫ ||

ವ|| ಆಗಳ್ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ ನಾರಾಯಣಂ ಪೇೞ್ದ ಕಪಟೋಪ
ಶದಿಂ ದ್ರೋಣನಂ ಕೆಯ್ಗೆ ಮಾಡಲೆಂದು ಪಾಂಡ್ಯ ಗಜ ಘಟೆಗಳನಿದಿ
ೞ್ ತಂದೊಡ್ಡಿದಾಗಳ್—

ಕಂ || ನಿಶಿತ ವಿಶಿಖಂಗ[1][ಳಿಂ]ದೊಂ |
ದಶನಿಯೆ ಗಿರಿಕುಲಮ[2]ನಳಱುವಂತೆ ಮದೇಭ ||
ಪ್ರಸರ ಸಹಸ್ರಂ ಕೆಡೆದುವು |
ವಿಸಸನದೊಳ್ ದ್ರೋಣನಿದಿರ್ಗೆ ನೂರ್ವಲವೊಳವೇ
|| ೨೬ ||

ವ|| ಅಂತು ತನಗೆ ಮಾಱಾಂತ ಮದಾಂಧ ಸಿಂಧುರಂಗಳಂ
ಂಧುರಾರಾತಿಯೆ ಕೊಲ್ವಂತೆ ಕೊಲೆ—

ಕಂ || ಸಾಮಜಮಶ್ವತ್ಥಾಮಂ |
ನಾಮದಿ ನೊಂದಱಿದೊಡಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಹತೋಽಶ್ವ ||
ತ್ಥಾಮಾ ಎನೆ ನೃಪನಶ್ವ |
ತ್ಥಾಮನೆ ಗೆ[3][ತ್ತೊ]ಣರ್ದನೊವಜನೊರ್ವೆಸರಿಭಮಂ
|| ೨೭ ||

ಒಗೆದ ಸುತ ಶೋಕದಿಂದಾ |
ವಗೆಯಂತೊಳಗುರಿಯೆ ಭೋಂಕನೆರ್ದೆ ತೆಱೆಯಲ್ ಹಾ ||
ಮಗನೇ ಎಂದಶ್ರುಜಲಾ |
ರ್ದ್ರ ಗಂಡನಾ ಗಂಡಿನೊಡನೆ ಬಿಸುಟಂ ಬಿಲ್ಲಂ || ೨೮ ||

1 ಳೊಂ (ಸ.). 2 ಳುರು (ಕ.). 3 ತ್ತು (ಸ.).

ವ|| ಅಂತು ಬಿಸುಟು ವಿಚ್ಛಿನ್ನ ವೀರ ರಸನುಮುತ್ಪನ್ನ ಶೋಕರ
ಸುಮಾಗಿ ನಿಜ ವರೂಥಮುಂ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ ಸಮೀಪಕ್ಕುಯ್ದು ಮುಗ
ಮಾತಂ—

ಚಂ || ಬೆಸಗೊಳೆ ಕುಂಜರಂ ಮಡಿದುದೆಂದು ಮಹೀಭುಜನುಳ್ಳ
ಮಾಱ್ಕೆಯಿಂ
ಪುಸಿಯದೆ ಪೇೞ್ದೊಡಂ ಕಿಱಿದು ನಂಬದೆಯುಂ ರಣದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೆ
ಬಿ
ಲ್ಲಿಸುಟೆನಿದೆಂತು ಪೇೞ್ ಪಿಡಿವೆನಿನ್ನಿ[1]ದನೆಂದಿರದಾತ್ಮಯೋಗಿ
ನ್ನಸುವನುದಾತ್ತ ಯೋಗದೊಳೆ ಬಿಲ್ಲೊವಜಂ ಕಳೆದಂ
ರಣಾಗ್ರದೊಳ್ || ೨೯

ವ|| ಅಂತು ಭಾವಿತಾತ್ಮ[2]ನಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಶಾರದನಾಗಿ ಪರಮಾ
ನೊಳ್ ಕೂಡಿದನಾಗಳ್ ಪೆಣನನಿಱಿದು ಪಗೆಗೊಂಡರೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯ
ನನ್ನಿ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮಯ್ಯಂ ಸತ್ತ ಮುಳಿಸಿನೊಳ್ ಕಣ್ಗಾಣ
ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಂ ಧರ್ಮತನೂಜಂ ಬಾರಿಸೆ ವಾರಿಸೆ—

ಕಂ || ಕರವಾಳಂ ಘರವಟ್ಟಿಸಿ |
ಶಿರೋಜಮಂ ಪಿಡಿದು ತೆಗೆದು ಗುರುವಂ ಪಚ್ಚಂ ||
ತಿರೆ ಪಿರಿದು ಪೊಯ್ದನೆಂತ |
ಪ್ಪರೊಳಂ ಮು[3]ಳಿಸಱಿವನಾಗಲೇನಿತ್ತಪುದೇ || ೩೦

ವ || ಅಂತು ದ್ರೋಣನೆ[4]ಳೆಗೋಣ ಸಾವಂ ಸಾವುದುಂ ಭೋರ್ಗ
ದಾರ್ದ ಪಾಂಡವ ಪತಾಕಿನಿಯುಮನೊಂದು ತಲೆಯಾಗೋಡುವ ಕೌರ
ಧ್ವಜಿನಿಯುಮಂ ಬೇಱೊಂದು ಮೊನೆಯೊಳ್ ಕಾದುತಿರ್ದಶ್ವತ್ಥಾಮ
ಕಂಡು ಮುಟ್ಟಿವರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಶೋಣಾಶ್ವೋಪಲಕ್ಷಿತ ನಿಜ ಪಿತೃ ಸ
ಕೇತನ [5]ಕಥಿತಮಾಗಿರ್ದ ರಥಮನುಪಲಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ ತಮ್ಮಯ್ಯನತೀ
ಸಾದುವನಱಿದು—

1 ರೆ (ಕ.) 2 ವಿದ್ಯಾ (ಕ.ಖ.) 3 ನಿ (ಕ.). 4 ಳ (ಗ. ಘ.). 5 ಗ್ರ (ಕ.).

|| ಒಱ[1]ತುಗುತರ್ಪ ಕಣ್ಬನಿಗಳಂ ಬರಲೀಯದೆ ಕೋಪ ಪಾವಕಂ |
ನಿಱಿಸೆ ಕನಲ್ದು ರೋಷದಿನಪಾಂಡವಮಾಗಿರೆ ಮಾಡದಂದು ಬಿ ||
ಲ್ಲಿಱಿಯನ ಪುತ್ರನಲ್ಲೆನೆನುತುಂ ಗುರುಪುತ್ರನಿದಿರ್ಚೆ ಭೀತಿಯಿಂ |
ಮಱುಗಿ ತೆರಳ್ದು ತೂಳ್ದಿ ಸುೞಿಗೊಂಡುದು ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯ
ಸಾಗರಂ || ೩೧ ||

ವ || ಆಗಳುರಿಯುರುಳಿಯಂತಪ್ಪ ತನ್ನ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಿಂ ತೋಱಿ ಸಾಹಸಮಂ ತೋಱಿಲೆಂದು ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರಮಂ ತೊಟ್ಟೆಚ್ಚಾಗಳ್

|| ದೆಸೆ ಮಸುಳ್ದತ್ತು ವಾರ್ಧಿ ತಳರ್ದತ್ತು ನೆಲಂ ಪಿಡುಗಿತ್ತು
ತೊಟ್ಟನಾ |
ಗಸಮೊಡೆದತ್ತ ಜಾಂಡಮುಳಱಿತ್ತೆನುತಿರ್ದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಕಮಂ ||
ಬಸಿಱೊಳಗಿಟ್ಟು ಕಾದಳವನಾರಳವೊಡ್ಡಿಸೆ ಕಾದನಾಗಳ |
ರ್ವಿಸೆ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ವೈಷ್ಣವಮ[2]ನೊಡ್ಡಿಸಿ ವೈಷ್ಣವದಿಂ ಮುರಾಂತಕಂ
|| ೩೨ ||

ವ || ಅಂತಶ್ವತ್ಥಾಮನೆಚ್ಚ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರಮಂ ನಾರಾಯಣನು ರುದೊಳೆಗೆಲ್ದನನ್ನೆಗಂ—

|| ಕವಿದೆರಡುಂ ಪತಾಕಿನಿಗಳಾಗಡುಮೆನ್ನನೆ ಸಕ್ಕಿ ಮಾಡಿ ಕಾ |
ದುವು[3]ದಱಿನಿಲ್ಲಿ ಸತ್ತರಸುಮಕ್ಕಳ ಪಾಪಮಿದೆಲ್ಲಮೆನ್ನನೆ ||
ಯ್ದುವುದುಪವಾಸದಿಂ ಜಪದಿನಾನದನೋಡಿಸಿ ಶುದ್ಧನಪ್ಪೆನೆಂ |
ಬವೊಲಪರಾಂಬುರಾಶಿಗಿೞಿದಂ ನಳಿನೀವರ ಜೀವಿತೇಶ್ವರಂ || ೩೩ ||

ವ || ಅಂತೆರಡುಂ ಪಡೆಗಳೊಂದಿರುಳುಮೆರಡುಂ ಪಗಲುಮೋರಂತೆ ಚಳಿತಪಹಾರ ತೂರ್ಯಂಗಳಂ ಬಾಜಿಸೆ ತಂತಮ್ಮ ಬೀಡುಗಳ್ಗೆ ದರಾಗಳ್—

1 ದು (ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ನೋಡಿಸೆ (ಗ.), 3 ವಿಱಿದಿ (ಕ.), ದಱಿದಿ
4 ಪೋಗುವಾ (ಕ.).

ವ|| ಎಂಬುದುಮಂಗರಾಜಂ ಗುರುತನೂಜನನಿಂತೆಂದಂ—

ಚಂ|| ಎನಿತಳವುಳ್ಳೊಡಂ ದ್ವಿಜನ ಗಂಡಗುಣಕ್ಕ[1]ಗಿವನ್ನರಾಓ ನೆ।
ಟ್ಟನೆ ವಿಷಮೊಳ್ಳೆಗುಳ್ಳೊಡಮದೊಳ್ಳೆಯೆ ಕಾಳಿಯ ಸಾಗನಾಗದ
ಣ್ಮಿನ ಪಡೆಮಾತದೊಂದೆ ಸೇವಮಾಗಿರೆ ಕೆಯ್ದುವನಿಕ್ಕಿ ಸತ್ತ ಸಾ
ವಿನ ಪಡಿಚಂದಮಾಗಿಯುಮಿದೇಂ ನಿಮಗಟ್ಟಿಯೊ
ಗಂಡವಾತುಗಳ್ || ೪೧

ವ|| ಎಂಬುದುಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಧನುರ್ಧರನಪ್ಪೆಮ್ಮಯ್ಯನ ಗಂ
ವಾತನೀ ಮೀಂಗುಲಿಗಂ ಮೆಚ್ಚನಿವನಂ ಮುಂ ಕೊಂದು ಬಱಿಯ
ಪಾಂಡವರಂ ಕೊಲ್ವೆನೆಂದು ಬಾಳಂ ಕಿಱ್ತು ಕರ್ಣನಮೇಲೆಪಾಯ್ವುದು
ಕೃಪನೆಡೆವೊಕ್ಕಿದಾಗದೆಂದು ಬಾರಿಸಿ—

ಕಂ|| ಅಸದಳಮಾಗಿಯು[2][ಮೀ] ನ ।
ಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಮಿಂತೊರ್ವರೊರ್ವರೊಳ್ ಸೆಣಸಿ [3]ಖಳ ||
ವ್ಯಸನದೊಳೆ ಕೆಟ್ಟುದಲ್ಲದೊ ।
ಡೆ ಸುಯೋಧನ ನಿನಗೆ ಮಲೆವ ಮಾರ್ವಲವೊಳವೇ
|| ೪೨

ವ|| ಎಂಬುದುಮಶ್ವತ್ಥಾಮಂ ಕರ್ಣನೊಳಾದ ಮುಳಿಸನವ[4]ಧಾರಿ
ಲಾಱದೆ ಸುಯೋಧನನನಿಂತೆಂದಂ—

ಖಚರಪ್ಲುತಂ|| ಬೀರವಟ್ಟಮನಾನಿರೆ ನೀನೀ ಸೂತಸುತಂಗೆಡೆಗೊಂಡು ಕೈ
ವಾರದಿಂದೊಸೆದಿತ್ತೊಡಮೇನಾಯ್ತೀ ಖಳನಿಲ್ಲಿ ಧನಂಜಯ ||
ಕ್ರೂರ ಬಾಣ ಗಣಾವಳಿಯಿಂದಟ್ಟಾಡಿದೊಡಲ್ಲದೆ ವೈರಿ ಸಂ।
ಹಾರ ಕಾರಣ ಚಾಪಮನಾನೀ ಸಂಗರದೊಳ್ ಪಿಡಿಯೆಂ ಗಡಾ
|| ೪೩

ವ|| ಎಂಬುದುಂ ಮುಳಿಸುವೆರಸಿದ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯಿಂ ಕಣ
ನಿಂತೆಂದಂ—

---

1 ಱಿ (ಕ. ಗ.). 2 ಮಿನ್ನೆಂ (ಕ.), ಮಿಂನಂ (ಖ. ಘ.). ಮಿಂನುಂ (ಗ.)
3 ಬ (ಕ. ಖ. ಘ.). 4 ಧ (ಕ. ಖ.).

ಮ || ಭುವನಂಗಳ್ ಪದಿನಾಲ್ಕುಮಂ ನಡುಗಿಸಲ್ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮುಳ್ಳೆನ್ನ ಕೆ |
ಯ್ದುವಿನೊಳ್ ತೀರದುದಾವ ಕೆಯ್ದುವಿನೊಳಂ ತೀರ್ದಪ್ಪುದೇ ನಿನ್ನ ಕೆ ||
ಯ್ದುವನೆಂತುಂ ಬಿಸುಟಿರ್ದ ಲೆಕ್ಕಮೆ ವಲಂ ನಿಷ್ಕಾರಣಂ ಕೆಯ್ದು ವಿ|
ಕ್ಕುವ ಕಣ್ಣೀರ್ಗಳನಿಕ್ಕುವೀಯೆರಡುಮಂ ನಮ್ಮಯ್ಯನೊಳ್ ಕಲ್ತಿರೇ || ೪೪ ||

ವ|| ಎಂಬುದುಮಶ್ವತ್ಥಾಮಮಂ ಕರ್ಣನ ನುಡಿಗೆ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ—

ಮ|| ಸ್ರ|| ಮುನಿಸಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಬಿಲ್ಲಂ ಬಿಸುಡಲೆ ಬಗೆದೆಂ ಮುನ್ನ ಮಿನ್ನುರ್ಕ್ಕಿನಿಂ ನಿ |
ನ್ನನೆ ಪೀನಂ ನಚ್ಚಿ ನಿನ್ನಾಳ್ದ[1][ನೆ] ನುಡಿಯಿಸೆ ನೀನಾಡಿದೈ ಮಾತನಾಡ ||
ಲ್ಕೆನಗೀ ಸೂಟಿಲ್ಲು ಸೇನಾಧಿಪ ಪದವಿಯೊಳಿಂ ನೀನೆ ನಿಲ್ ನಾಳೆ ದುಯೋ೯ |
ಧನನಂ ಸಕ್ಕಿಟ್ಟು ಮಾಱಾಂತದಟರೊಳಳವಂ ತೋಱುವಂ ನೀನುಮಾನುಂ || ೪೫ ||

ಕಂ || ಸಾರಂಗಳ್ ನಿನ್ನ ಶರಾ |
ಸಾರಂಗಳಸಾರಮುಱಿದ ಕೆಯ್ದುಗಳೆಂತುಂ ||
ಸಾರಾಸಾರತೆಯಂ ನಾ |
ಮಾರಯ್ವಮಿದಿರ್ಚಿದರಿ ನೃಪಧ್ವಜಿನಿಗಳೊಳ್ || ೪೬ ||

ವ|| ಎಂಬುದುಂ ದುರ್ಯೋಧನಂ ಕರ್ಣನುಮನಶ್ವತ್ಥಾಮನುಮಂ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ನೀಂ ಮುಳಿಯಲ್ವೇಡ ನಿಮ್ಮ ಪುರುಷಾಕಾರಮನೆ ಬಗೆ[2][ದು] ನೆಗಟ್ಟಿದಾನುಮೆನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡ ಕಜ್ಜಮುಂ ನೆಗಟ್ದಲ್ಲದಿರೆನೆಂದಾಯೆಡೆ ಯಿನೆಟ್ದು ನಾಯಕರಂ ಬೀಡಿಂಗೆ ಪೋಗಲ್ವೇಟ್ದರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು

1 ನ (ಸ.). 2 ದೆ (ಘ೯.).

ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನ ತಾಂಬೂಲಾನುಲೇಪನಂಗಳಿಂ ಸಂಗರ ಪರಿ
ನಾಱಿಸಿ ಮಂತ್ರಶಾಲೆಗೆ ವಂದು ಶಲ್ಯಶಕುನಿಶಾರದ್ವತ ಕೃ
ದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳಂ ಬರಿಸಿ ಯಥೋಚಿತ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಗಳಿಂದಿರಿಸಿ—

ಶಾ || ಅಂತರ್ಭೇದದೊಳಂತು ಛಿದ್ರಿಸಿದರಾ ಗಾಂಗೇಯರಂ ಕೊ
ದಿಂತೀಗಳ್ ಪು[1]ಸಿದೀ ಘಟೋದ್ಭವನನಾ ಕೌಂತೇಯರ

[2]ಟಿಂತೆಂತಕ್ಕುಮದಂ ಮದುದ್ಯಮಮೆ ಪೇೞ್ಗಾ ವೈರಿಗಳ್ಗೊ
ನೆಂತೊಳ್ಪಂ ತಳೆವಂತು ತೇಜಮೆನಗಿನ್ನೆಂತಕ್ಕುಮಿಂ ಪೇೞ

ವ|| ಎನೆ ಶಾರದ್ವತನಿಂತೆಂದಂ—

ಚಂ || ಚಲಮನೆ ಪೇೞ್ಪೊಡಯ್ವರುಮನಯ್ದಱಯೂರೊಳೆ
ಬಾೞಿಸೆಂ

ಬಲಿ ಬಲ ಸೂದನಂ ನುಡಿಯೆಯುಂ ಕುಡದಿರ್ದುದೆ ಪೇೞ್ಗ

ಯ್ಗಲಿತನಮಂ ಸರಿತ್ಸುತ ಘಟೋದ್ಭವರಂ ಪೊಣರ್ದಿಕ್ಕಿ
ಗೆಲ್ದರೊ

ಕಲಹಮೆ ಪೇೞ್ಗಮಿಂ ಪೆಱತು ಪೇ[3]ೞ್ಪಿಡೆಯಾವುದೊ
ಕೌರವೇಶ್ವರಾ |

ವ|| ಅದಱಂದಮಿಂ ಪೆಱತು ಮಂತಣಕ್ಕೆಡೆಯಿಲ್ಲ ಮುನ್ನೆ
ಷ್ಮಸೆಂಬಮನುವಾದ ಕಾಲದೊಳ್ ಧರಾತಳಮನೊಲ್ಲಣಿಗೆಯಿಂ
ವಂತೆ ತಳಮೆಯ್ದೆ ಸುರುಳ್ವಿನಂ ಮುಯ್ಯೇೞ್ [5]ಸೂೞ್

1 ದಿ (ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ಟಿಂತೆಂತಟ್ಕಿಜ ಮುಪ್ಪದಂತುಮುದು ಮುದ್ಭೇ
ವೈರಿಗ| ಳ್ಗಿಂ (ಕ.). ಟಿಂತಂತಕ್ಕ ಜಮುಪ್ಪದಂತು ಮುದುದುದ್ಭೇದಾದಿ
ವೈರಿಗ| ಳ್ಗಿಂ (ಖ.), ಟದಕಜ್ಜಮುದಂ ಮುದುದ್ಯಮುಮೆ ಪೇಳಾ ವೈರಿಗಳ್ಗೊ
ನೆಂ (ಗ.), ಟದ ಕಜ್ಜಮುದಂ ಮುದುದ್ಯಮುಮು ಪೇಳ್ಗಾ ವೈರಿಗಳ್ಗೊ
ನೆಂ (ಘ.). 3 ೞ್ಪೊ (ಕ.). 4 ಕ್ಷುಕ (ಖ.ಗ), ಕ್ಷುಃಕ್ಕ (ಘ.). 5 ಸೂಳ್ಪಿದ
ಸೂಳ್ಪಿದ (ಗ. ಘ.).

ಸಮುಮನಿಂದ್ರಂಗೆ ತನ್ನ ಸಹಜ ಕವಚಮಂ ತಿದಿಯುಗಿದು ಟ್ಟ ಚಾಗದ ಪೆಂಪುಮಂ ದಿಗ್ವಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ಮಿಡಿದನಿತು ಬೇಗದಿಂ ಸಂಧನಂ ನೆಲಕ್ಕಿಕ್ಕಿ ಪುಡಿಯೊಳ್ ಪೊರಳ್ಚಿ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದೊಳ್ ಡಿ[1][ಗೊ]ತ್ತಿದ ಭುಜಬಲ ಭೀಮನಂ ಗೆಲ್ದ ಸಾಹಸಮುಮಂ ನಮ್ಮ ಪಿಲ್ಲಮಂ ತೊತ್ತಳದುಳಿದು ಕೊಲ್ವ ಘಟೋತ್ಕಚನೆಂಬ ರೂಕ್ಷ ಸನಂ ಕೊಂದ ಬೀರಮು [2][ಮನಾ]ಲೋಕಾಂತರಂ ನೆಗಳ[3]—

ಕಂ ॥ ನೆಗಟ್ದ ಕಲಿತನದ ಚಾಗದ ।
ಬಗೆ ತನ್ನೊಳ್ ನೆಗಟೆತ್ತು ನೆಗಟ್ದರೆ ಸಂದಂ ॥
ಗಗಣಿತ ಗುಣಂಗೆ ಕರ್ಣಂ ।
ಗೊಗಸುಗಮೇ ಕಟ್ಟು ಬೀರವಟ್ಟಮನರಸಾ ॥ ೪೯ ॥

ರಥ ಯಾನಪಾತ್ರದಿಂ ಪರ ।
ರಥಿನೀ ಜಳನಿಧಿಯ ಪಾರಮಂ ಸಲ್ವ ಜಗ ॥
ತ್ಪ್ರಥಿತ ಭುಜ ದರ್ಪದಿಂದತಿ ।
ರಥ ಮಥನಂ ಕರ್ಣಧಾರನಲ್ಲನೆ ಕರ್ಣಂ ॥ ೫೦ ॥

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದ ಕೃಪನ ಮಾತಂ ನೃಪಂ ಮನದೇಗೊಂಡು ನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ—

ನಡುಗುವುದಂತೆ ಪಾಂಡವ ಬಲಂ ನಿನಗರ್ಜುನನೆಂಬನೆಂದುಮು ।
ಕುರ್ಡುಗಿ ಸುರುಳ್ವನೀಯೆಡೆಗೆ ಪೇೞ್ ಪೆಱರಾರ್ ದೊರೆ ವೀರವಟ್ಟಮಂ ॥
ತಡೆಯದೆ ಕ[3]ಟ್ಟ ವೈರಿಗಳ [4]ಪಟ್ಟನೆ ಪಾಱಿಸಿ ಕಾವುದೆನ್ನ ಬೆ ।
ಳ್ಗೊಡೆಯುಮನೆನ್ನ ಪಟ್ಟಮುಮನೆನ್ನುಮನಂಗ ಮಹೀತಳಾಧಿಪಾ ॥ ೫೧ ॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಂಗಾಧಿರಾಜಂ ನಿನ್ನಾಳ್ಗಳೊಳಾನಾರ ದೊರೆಯೆ ಕಾರುಣ್ಯಂ ಗೆಯ್ಪೆಯಾಗಿ ಬೆಸಸಿದ ನಿನ್ನ ದಯೆಗೆಯ್ದ ವೀರವಟ್ಟ

1 ಗೆ (ಸ). 2 ಮಾ (ಸ). 3 ಟ್ಟಿ (ಕ). 4 ತ (ಕ.).

ಮೆಂಬುದೆನಗೆಣ್ಬೆರಲ ಪಟ್ಟಮೆಂಬುದುಂ ಬದ್ದವಣಂ ಬಾಜಿಸಿ ಕಣ
ಕನಕ ಪೀಠದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ—

ಹರಿಣಿ || ಮೊರೆಯೆ ಪಱೆಗಳ್ ಭೋರೆಂದೋರಂತೆ ಮಂಗಳ ಗೀತಿಗ
ನೆರೆಯೆ ಗಣಿಕಾನೀಕಂ ಬಂದಾಡೆ ಪುಣ್ಯ ಜಲಂಗ[1]ಳಿಂ ||
ತರಿಸಿ ಮಿಸಿಸುತ್ತಾಗಳ್ ತಾಂ ತನ್ನ ಕೆಯ್ಯೊಳೆ ಕಟ್ಟಿದಂ |
ಕುರು ಪರಿವೃಢಂ ಕರ್ಣಂಗಾ ವೀರವಟ್ಟದ ಪಟ್ಟಮಂ || ೫

ವ|| ಅಂತು ವೀರವಟ್ಟಮಾ ವೀರನ ನೊಸಲೊಳಸವಳಮ
ಪಾಶ್ರಯಂ ಬಡೆಯೆ ಕಟ್ಟಿ ನಿಜಾಂತಃಪುರ ಪರಿವಾರಂಬೆರಸು ಸೇಸೆಯ
ತನ್ನ ತುಡುವ ತುಡಿಗೆಗಳೆಲ್ಲಮಂ ನೆಱೆಯೆ ತುಡಿಸಿ ದೇವ ಸ
ಪದಿನೆಂಟು ಕೋಟಿ ಪೊನ್ನುಮಂತರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಮಣಿಮಯ ಮಂ
ಯೋಗದೊಳ್ [2]ನೆಱೆಯೆ ಪಣ್ಣಿದ ಮದಾಂಧ ಸಿಂಧುರಮನೇಱಲ್
ಕೊಟ್ಟು ಬೀಡಿಂಗೆಪೋಗೆನೆ ಪೋಗೆ ಹಸ್ತಿಯ ಬೆಂಗೆವಂದು ಸುತ್ತಿ
ಪಗಲಂ ತಡವಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಬೆಳಗುವ ಕೆಯ್ದೀವಿಗೆಗಳ ಬೆಳಗೆ ಬೆ
ತಲೆಯೊಳ್ ನಾಲಗೆಯುಳ್ಳ ಬೂತುಗಳ್ಗೆಲ್ಲಮಿಲ್ಲೆನ್ನ[3]ದೀಯುತ್ತುಂ
ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ವಂದು ನಿತ್ಯದಾನಕ್ಕೆಂದು ನಿಯೋಗಿಗಳ್ ತಂದು ಪು
ಪಂಚ ರತ್ನದ ಪೊನ್ನ ರಾಶಿಗಳನರ್ಥಿಜನಕ್ಕೆಗೋಸನೆಯಿಟ್ಟು ಕುಡವೆ
ನಾಯಕರ್ಗೆಲ್ಲಮುಡಲುಂ ತುಡಲುಂ ಕೊಟ್ಟು ನೇಸಱ್ ಮ
ವಾಗಳ್ ನಮ್ಮ ಪಡೆಯನೀ ಮಾಱ್ಕಿಯೊಳೊಡ್ಡಿಮೆಂದು ಪಡೆವ
ಬೆಸಸಿ ನಿಜ ವಿಜಯ ತುರಗ ರಥಂಗಳನರ್ಚಿಸಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ವಭ್ಯಾಸ್ತ
ದೊಳಾಯಿರುಳಂ ಕಳೆದಾಗಳ್—

ಕಂ || ಉದಯಗಿರಿ ತಟದೊಳುದಯಿಸು |
ವದಿತಿ ಪ್ರಿಯ ಪುತ್ರನಲ್ಲದಿತ್ತೊರ್ವಂ ಭಾ ||
ನು ದಲೊಗೆದನೆನಿಪ ತೇಜದ |
ಪೊದಱ್ಕೆಯಿಂ ಜನದ ಮನ[4]ಮನಲೆದಂ ಕರ್ಣಂ || ೫

1 ಳಂ (ಕ.). 2 ಮೆ (ಕ.). 3 ದಿತ್ತುಂ (ಕ. ಖ.). 4 ದೊಳೆಸೆದಂ (

ವ॥ ಆಗಳಾ ಚತುರ್ವೇದ ಪಾರಗರಪ್ಪ ಧರಾಮರರ್ಗೆ ನಿತ
ಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಿಡಿಲ ಬಳಗಮನೊಳಕೊಂಡಂತೆ ತಱ ತಱಸಿ ಪೊಳೆವ
ಗಳ್ ತೀವಿದ [1]ವಾರುವದ ಬೋರಗುದುರೆಗಳೊಳ್ ಪೂಡಿದ
ರ್ಜನ್ನ ರಥಮನೇಱ ಮುನ್ನೊರ್ವನೆ ಶರ ಶಯನದೊಳಿರ್ದ
ೇಯನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ರಥದಿಂದಮಿೞಿದು ಮೂಱು ಸೂೞ್
ಂದು ತದೀಯ ಪಾದ ಪದ್ಮಂಗಳಂ ತಲೆಯೊಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡು—

ಕಂ॥ ಆಮ್ನಾತಜ್ಞಯದೆ ಮುಳಿದುಂ।
ನಿಮ್ಮಡಿಯಂ ನೋಯೆ ನುಡಿದೆನುಱದೇಳಿಸಲೇ॥
ನೆಮ್ಮಳವೆ ಮಱೆವುದಾ ಮನ।
ದು[2]ಮ್ಮಚ್ಚರಮುಜ್ಜ ನಿಮ್ಮನೆರೆಯಲೆ ಬಂದೆಂ ॥ ೫೪ ॥

ಧುರದೊಳ್ ನಿಮ್ಮಡಿಯುಂ ಗೆಲ।
ಲರಿಯ[3]ವುಮಾಪಾಂಡುಸುತರನೆಮ್ಮಂದಿಗರ॥
ಚ್ಚರಿಯಲ್ತೆ ಗೆಲ್ವರೆಂಬುದು।
ಹರಿಗನೊಳಿಱದೆಂತುಮೆನ್ನ ಚಲಮನೆ ಮೆಱೆವೆಂ॥ ೫೫ ॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಕುರುಪಿತಾಮಹನಹರ್ಪತಿ ಸುತನನಿಂತೆಂದಂ—

ದ್ಯಂ॥ ನುಡಿವುದಂ ಪತಿಭಕ್ತಿಯ ಪೆಂಪಿಂ ನೀಂ ನುಡಿದೈ ಪೆಱ
ತೆಂದದಿಂ।
ನುಡಿದೆಯಲ್ತೆ ಮದಾಯಮನೋಘಂ ಸೂಟ್ಪಡೆಯಲ್ಕೆನಗಕ್ಕುಮಿ।
ನ್ನೆಡೆಯೊಳೆಂದೆಮದೆಂದುದದೇಂ ತಪ್ಪಾದುದೆ ನಮ್ಮೊವಜರ್ ಜಸಂ।
ಬಡೆದ ಭಾರ್ಗವರಪ್ಪುದಱಂದಂ ನಂಟರುಮಂಗಮಹೀಪತೀ
॥ ೫೬ ॥

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ನೀನೆಮಗೆ ಕುಂತಿಯ ಗಾಂಧಾರಿಯ ಮಕ್ಕಳ
[4][ವೊ]ಮ್ಮನೈ—

[1] ಪಾಂ? (ಪ.). 2 ಮ್ಮಳಿಮಚ್ಚರಮನಜ್ಜ ನೆರೆ (ಕ.ಖ.). . . . ಮಚ್ಚಮನಜ್ಜ ನೆರೆ (ಗ.), ಮಚ್ಚರಮನಜ್ಜ ನಿಮ್ಮನೆರೆ (ಘ.). 3 ರು (ಗ.ಘ.) 4 ಮ (ಪ.).

ಉ॥ ಸಿನ್ನನೆ ನಚ್ಚಿದಂ ಕುರು ಮಹೀಪತಿ ನಿನ್ನ ಶರಾಳಿಗಳ಼್ಗೆ ಮ
ನ್ನನ್ನಡುಗುತ್ತುಮಿರ್ಪುದರಿ ಸಾಧನ ಸಂಪದಮಂತೆ ಶಸ್ತ್ರ
ಪನ್ನನೆ ಆಗಿ ಶಲ್ಯನನೆ ಸಾರಥಿಯಾಗಿರೆ ಮಾಡಿ ಕಾದು ನಿ
ನ್ನಿನ್ನಯ ಬಲ್ಲ ಮಾಟಿಕ್ಕೆಯೋಳಿದಂ ನುಡಿದೆಂ ನಿನಗಂಗವ

ಕಂ॥ ಏನೆ ನೆಗಟ್ಟಿ ಕುಲದ ಚಲದೊ।
ಳ್ಪಿನ ಭೂಪನನೆನಗೆ ತೇರನೆಸಗೆಂದೊಡೆ ಸ॥
ದ್ವಿನಯಮುಟಿದುರ್ಕಿ ಕುಲ ಹೀ।
ನನೆಂಬ ಪರಿವಾದಮೀಗಳೆನಗಾಗಿರದೇ

(ಆಯದ ಕಟ್ಟಾಳ್ ನೀಂ ಪೊದ।
ಲೀ ಯುಗದೊಳ್ ಪೆಜರುವೊಳರೆ ಸಾವಕ್ಕೆ ಜಯ
ಶ್ರೀಯಕ್ಕೆ ಧಾತ್ರನಿಂ ಕ।
ಟ್ಟಾಯದ ಬಟಿಸಂದು ನಿಮ್ಮನಾಂ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆಂ

ವ॥(ಎಂಬುದುಂ ಸಿಂಧು ತನೂಜನಂಗಾಧಿರಾಜನ ನಯ
ಯುದ ಪಾಟಿಯ ಪಸುಗೆಯ ನುಡಿಗಳ಼್ಗೆ ಮನದೇಗೊಂಡೀತಂ
ನನಲ್ಲನುಭಯ ಕುಲ ಶುದ್ಧನಾಗಲೆವೇಟ್ಕುಮೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ
ಗಿಂಬು ಕೆಯ್ವೊಡಂ ಸುಯೋಧನನ ರಾಜ್ಯಮನೊಲ್ವೊಡಂ
ಸಾರಥಿಮಾಡಿ ಕಾದುವುದೆಂದು ಪರಸಿ ಪೋಗೆಂಬುದುಂ ಮಹಾ
ಮೆಂದು ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಸಂಗ್ರಾಮ ಭೂಮಿಗೆ ವಂದು ಹಸ್ತ್ಯಶ್ವರಥ
ಬಲಂಗಳನೊಂದುಮಾಡಿ ಮಕರವ್ಯೂಹಮನೊಡ್ಡಿದಂ ಪಾಂಡವ
ನಿಯುಮರ್ಧಚಂದ್ರವ್ಯೂಹಮನೊಡ್ಡಿ ನಿಂದುದಿತ್ತ ಪರ ಸೈನ್ಯ
ಪುರುಷೋತ್ತಮನನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ಪಿರಿದುಂ ಕಾಯ್ಪಿಂದಮೆನ್ನೊಳ್ ನೆರದಿಱಿಯಲೆ
ಸಂಸಪ್ತಕ
ಕರೆವರ್ ಮತ್ತಿತ್ತ ಕರ್ಣಂ ಚಲ ಚಲದಿಱಿಯಲ್ ನಿಂ
ಗೆಯ್ವುದೆಂ

ನರನಂ ಮುನ್ನಂ ತ್ರಿಗರ್ತಾಧಿಪ ಬಲಮನದಂ ನುರ್ಗು ನೀನೆಂದು ತೇರಂ ।
ಹರಿ ಕೊಂಡತ್ತುಯ್ದನಿತ್ತೊರ್ವೋದಲುಭಯ ಬಲಂ ತಾಗಿ ಕಾದಿತ್ತು ಬೇಗಂ ॥ ೬೦ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಚತುರ್ವಲಂಗಳೊಂದೊಂದಱೊಳ್ ಕಾದೆ ನಟ್ಟ
ರಲ್ಪಿಡಿದು ಕರಗದ ಧಾರೆಯಂತೆ ಸುರಿವ ನೆತ್ತರ ಧಾರೆಗಳಂಬಿರಿವಿಡುವಿನ
ತ್ತಮಿತ್ತ [1]ಮುರ್ಚಿವೋಪ [2]ಕಿತ್ತಂಬುಗಳಿಂ ಸುರುಳ್ದುರುಳ್ದ ಧನುರ್ಧರ
ಮಂ ಧನುರ್ಧರರೆಚ್ಚ ಶರನಿಕರಂಗ[3]ಳಿಂ ನೆಪ್ ಪೇಱುವಂತಂಬನೆ
ೀಱ ಪೆರಗೆಡೆದ ತುರುಷ್ಕ ತುರಂಗಂಗಳುಮಂ ಕೆದಱ ಬೆದಱ
ಂಕೊಂಡು ತೊತ್ತಳದುಳಿವ ಮದೇಭಂಗಳುಮಂ ಮದೇಭಂಗಳನಾರ್ದು
ಟ್ಟಿಕ್ಕು[4]ವ ನಿಷಾದಿಗ [5][ಳಱ]ಯೆ ಪೊರ್[6]ಜೆವಿಡಿದು ಕೊರಲ ಬ[7]ಳಿಗ
ೊಳೆ ಕಾಲ್ಗೋದು ಪರಿಯಿಸುವ ರಸತ್ತಾರುಗರುಮಂ ಆ ರಸತ್ತಾರುಗ
ಡುವಿಟ್ಟಿಯ ಪಿಡಿಕುತ್ತಿನ ಕಕ್ಕಡೆಯ [8]ಕೋೞ್ಗೆ ಮರ್[9]ಪಟಲಂ ಪಾಯ್ದು
ಡೆದನಾರೂಢದಿಂ ಪೇಸೇಱ ತುಱದು ಕೊಲ್ವ ಕರಿಗಳ ಕರ [10]ವದನ
ಾತ್ರ ಲಾಂಗೂಲ ಘಾತದಿಂದ ಮುಡಿದು ಕೆಡೆದ ರಥಂಗಳಂ ರಥಂಗಳಿ
ಡೆಯೊಳ್ ಕಿಂಕೊಟಿಯಾಗಿ ಪೆತ್ತ ಕೆನ್ನೆತ್ತರೊಳ್ ಮೆತ್ತಿ ರೂಪಱಯ
ಾಗದಂತಿರ್ದ ವೀರಭಟರಗುರ್ವಂ ಪಡೆಯೆ ಕರ್ಣನನೇಕ ವಿಕರ್ಣ
ೋಟಿಗಳಿಂ ಪಾಂಡವ ಬಲಮನಸುಂಗೊಳೆ ಕಾದುವಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವ ಬಲ
ೊಳ್ಪೆಸರಱಕೆಯ ನಾಯಕಂ ಕೃತವರ್ಮಂ ಕೌರವ ಬಲದ ನಾಯಕಂ
ತ್ರಸೇನನನಗುರ್ವಾಗೆ ತಾಗಿ—

ಕಂ॥ ಚಿತ್ರ ಪತತ್ರಿಯೊಳೆಱಪ ಪ ।
ತತ್ರಿಗಳಂ ಕಡಿದು ಚಿತ್ರಸೇನನನಾಗಳ್ ॥

---

1 ಮುರ್ಚ್ಛಿ (ಕ). ಮೂರ್ಚಿ (ಗ.). 2 ಕೆ (ಕ.). 3 ಳಿನೆಯಿ ಪರ್ವಂ
.), ಳಿನೆಯಿ ಪೆರ್ವಂ (ಗ. ಘ.). 4 ವ ನಿಷಾದಿಗಳುಮಂ ನಿಷಾದಿಗ (ಕ.).
ಳಱ (ಸ.). 6 ಜ (ಕ). 7 ಳೆ (ಕ.), 8 ಕೋಲ್ಗೆ (ಕ.). ತೋೞ್ಗೆ (ಗ).
ವಟ್ಟ (ಕ.) 10 ರ (ಕ.).

ಚಿತ್ರ [1]ವಧಮಾಗೆ ಕೊಂದೊಡೆ ।
ಧಾತ್ರಿಗೆ ತಾಂ ಚಿತ್ರಮಾಯ್ತು ಭುಜ ಬಲಮವನಾ ॥ ೬೧

ವ ॥ ಅಂತು ಕೌರವ ಬಲ ಪ್ರಧಾನ ನಾಯಕನಪ್ಪ ಚಿತ್ರಸೇ
ಕೃತವರ್ಮನ ಕೆಯ್ಯೊಳತೀತನಾದುದರ್ಕೇವೈಸಿ—

ಕಂ ॥ ಅತಿ ಚಿತ್ರಂ ಚಿತ್ರನವಿ ।
ಶ್ರುತ ಶೌರ್ಯಮಿದೆನಿಸಿ [2]ತಾಪ ಚಿತ್ರನನಂತಾ ॥
ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯಂ ವಿಂಧ್ಯಾಚಲ ।
ಪತಿಯವೊಲವಿಚಳಿತನಾತನಂ ಬಂದಾಂತಂ ॥ ೬

ಆಂತವನ [3]ಮೇಗೆ ಶಿತ ಶರ ।
ಸಂತತಿಯಂ ಸುರಿಯೆ ನೋಡಿ ಶರ ಪರಿಣತಿಯಂ ॥
ತಾಂ ತೋರ್ಪನೆನಗೆನುತ್ತಿರ ।
ದಂತನಿತುಮನೊಡನೆ ಕಡಿದನೆಡೆಯೊಳೆ ಚಿತ್ರಂ ॥ ೬೩

ಕಡಿದೊಡೆ ಕಡುಪಿಂದಂ ಕಿಡಿ ।
ಕಿಡಿಯಾಗಿ ಶಿತಾಸ್ತ್ರನಿಕರಮಂ ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯಂ ।
ಕಡಿದವನ ರಥಮನೊರ್ಮೆಯೆ ।
ಕಡಿದಂ ತಲೆಯುಮನದೊಂದು [4]ದಾರುಣ ಶರದಿಂ ॥ ೬೪

ವ ॥ ಅಂತು ಚಿತ್ರನಂ ಕೊಂದು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ತನ್ನ ಮಾ
ಮಾತಾಗೆ ಕೌರವ ಬಲಮೆಲ್ಲಮಂ ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯನವಂಧ್ಯ ಕೋಪೋದ್ರೇ
ದಿಂದಾಸ್ಫೋಟಿಸಿ ಕೊಲ್ವಾಗಳ್—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಕುರುಸೈನ್ಯಾಂಭೋಧಿ ತೂ[5]ಳ್ದಿಯ್ದುಗಿದಪುದಿದನಾರಿಲ್ಲಿ
ಕೆಯ್ಕೊಳ್ವರೀ ಸಂ
ಗರದೊಳ್ ನಿಲ್ವನ್ನರಾರೆಂಬೆಡೆಯೊಳಿದಿರೊಳಾನಲ್ತೆ
ಬಂದಿರ್ದೆನೆಂ

1 ವಿಧಮಾಗಿ (ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ಕಾ (ಗ. ಘ.). 3 ಮೆಡೆಗೆ (ಗ.), ಮೆ
(ಘ.). 4 ವಾರು (ಖ. ಘ), ವಾರ (ಗ.). 5 ಳ್ದತ್ತು (ಖ.).

ಲ್ಲರುಮಂ ಸಂತ್ರೈಸಿ ಕಣ್ಬಿಲ್ ಕಱೆ ಪೆಱೆ ನೊಸಲೊಳ್ ಚಂಡ
ದೋರ್ದಂಡದೊಳ್ ಕಂ।
ಧರದೊಳ್ ತನ್ನುತ್ತಮಾಂಗಾಂತರದೊಳೆಸೆಯೆ
ನಿಂದಾಂತನಾಚಾರ್ಯ ಪುತ್ರಂ ॥ ೬೫ ॥

ವ॥ ಆಗಳ್ ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯನಂ ವಿಂಧ್ಯಾಚಲಮನೆಡಗಲಿಸಿದಗಸ್ತ್ಯ
ತೆ ಭೀಮಸೇನಂ ತಡೆಯದೆಡಗಲಿಸಿ ರುದ್ರಾವತಾರನ ರಥಕ್ಕದಿರದೆ
ಸ್ತ್ರಿ ರಥಮಂ ಪರಿಯಿಸಿ—

ಂ ॥ ನಿನಗುಱದೇನುಮಲ್ಲದೞಗಂಡರಿದಿರ್ಚುವರಲ್ಲರೆನ್ನನಾಂ।
ಪನಿತಳವುಳ್ಳೊಡಿತ್ತ ಮಗುೞೆಂದು ಶರಾವಳಿಯಿಂದೆ
ಪೂೞ್ದೊಡಂ।
ಬಿನ ಸರಿ ಸೋನೆ ತಂದಲಿದು ದಲ್ ಪೊಸತಾಯ್ತೆನೆ
ಕಂಡರೆಲ್ಲಮಂ ಕ
ಬಿನ ಮೞೆಗಾಲವಾಯ್ತು ಕುರುಭೂಮಿಗೆ ಭೀಮನದೇಂ
ಪ್ರತಾಪಿಯೋ ॥ ೬೬ ॥

ಗದೆಯೊಳೆ ಜಟ್ಟಿಗಂ ಪವನ ನಂದನನೆಂಬರ ಮಾತು ಮಾತದ।
ಲ್ಲದು ಸುರಸಿಂಧು ಪುತ್ರ ಗುರು ಕರ್ಣ ಕೃಪ ಪ್ರಮುಖರ್ಕಳಿಂತು
ನೇ ॥
ರಿದರೆ ಶರಾಸನಾಗಮದೊಳೆಂಬಿನಮಂಬರದೊಳ್ ಸುರರ್ಕಳೇಂ ॥
ಪುದಿದನೊ ಬಾಣ ಜಾಲದೆ ಗುರು ಪ್ರಿಯನಂದನನಂ
ಮರುತ್ಸುತಂ ॥ ೬೭ ॥

ವ ॥ ಆಗಳಶ್ವತ್ಥಾಮಂ ಭೀಮೋದ್ದಾಮ ಶ್ಯಾಮ ಜಳಧರವಿಮುಕ್ತ
ವಳಿಯ ಬಳಸಂ ಕಂಡು ಮುಗುಳ್ನಗೆ ನಕ್ಕುಮೀತನುಮೆಮ್ಮಂ ಬಳಸಿ
ನೆಂದು—

॥ ಅನಲ ಶಿಖಾ ಕಳಾಪವನೆ ಭೋರ್ಗರೆದಾರ್ದುಗುಳ್ವನ್ನೆಮಪ್ಪಗು।
ರ್ವಿನ ಶರ ಸಂಕುಳಂಗಳೊಳೆ ಭೋರ್ಗರೆದಾರ್ದಿಸೆ ಭೀಮನೆಚ್ಚ ನ॥

ಚ್ಚಿನ ಘನ ಬಾಣ ಜಾಳಮುಮ ಭೋಂಕನೆ ನೋಡುವೊಡಾಳ
ಜಾಳವ
ಯ್ತೆನೆ ಕಡಿದೊಟ್ಟಿ ಸುಟ್ಟುವು ಪತತ್ರಿಗಳಂ ಗುರುಪುತ್ರನಂಬುಗ
| ೬೮ |

ವ|| ಅಂತು ಗುರು ನಂದನಂ ಮರುನ್ನಂದನ ವಿರಚಿತ ಸಿಶಿ
ನಿಶಿಖ ಪಂಜರಮನಟಿದು ಕಟಿಕುಟಿಂ ಮಾಡಿಯುಮನಿತಜಿತೋ
ಮಾಣದೆ---

ಕಂ|| ತೇರಂ ಕುದುರೆಯನೆಸಗುವ |
ಸಾರಥಿಯ ಪೊಡರ್ಪನಯ್ದು ಬಾಣದೊಳುಪಸಂ ||
ಹಾರಿಸಿ ತಟಿತಟಿ ತೊಳಗುವ |
ನಾರಾಚದಿನೆಚ್ಚನೂಜಿ ಭೀಮನ ನೊಸಲಂ || ೬೯

ಮಿಸುಗುವ ನೊಸಲಂ ನಟ್ಟ |
ರ್ವಿಸುವಿನೆಗಂ ತೂಗಿ ತೊನೆವ ನಾರಾಚಮದೇ ||
ನೆಸೆದುದೊ ತದ್ವದನಾಂಭೋ |
ಜ ಸೌರಭಾಕೃಷ್ಟ ಮಧುಪ ಮಾಲಾಕೃತಿಯಿಂ || ೭೦

ನಡೆ ನಾರಾಚದ ನೋವಿನ |
ನಡುಕಂ ಪಿರಿದಾಯ್ತು ಸ[1][ರ್ಪ ಯೋನಿ] ಯ ಸೆರೆಯಂ
ಬಿಡಿಸಿದವೊಲೆಚ್ಚು ಪಾಯ್ದು |
ತ್ತೊಡನೊಡನೆ ಕದುಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ರುಧಿರ ಜಲೌಘಂ || ೭೧

ನಡುಗಲ್ಕೆರ್ದೆ ಬೆಮರಲ್ ತನು|
ತೊಡರಲ್ ನಾಲಗೆ ತಗುಳ್ದುದಾ ಮಾರ್ಗಣದಿಂ ||
ಗಡ ಮತ್ತುಟಿದರನೆಂತುಂ |
ಮಡಿಪದೆ ಗುರು ತನಯನೆಚ್ಚ ಶಿತ ನಾರಾಚಂ || ೭೨

1 ರ್ಪ ರೋಗಿ (ಕ. ಗ. ಘ.), ರ್ಪ ಯೋಗಿ (ಖ).

ವ || ಅಂತು ಭೀಮಸೇನಂ ನಾರಾಚ ಘಾತದಿಂ ಪುಣ್ಣೞ್ಗೞ್ತುರ್ಚ ಬಸ
ಱಿದುಸಿರಲಪ್ಪೊಡಮಾಱದೆ ಬಿಲ್ಲ ಕೊಪ್ಪಂ ಪಿಡಿದೆಱಗಿ ಕಿಱಿದಾನುಂ
ೀಗ[1]ಮಿರ್ದು ನೊಸಲೊಳ್ ನಟ್ಟ ನಾರಾಚಮನೆಂತಾನುಂ ಕಿೞ್ತು ತನ್ನಿಂ
ಾನೆ ಚೇತರಿಸಿ ಸಿಂಹನಾದದಿನಾರ್ದು—

ಂ || ಖರಕರ ಬಿಂಬದಿಂ ಕಿರಣ ಸಂತತಿಗಳ್ ಪೊಱಪೊಣ್ಮಿದಪ್ಪುವೆಂ |
ಬರ ನುಡಿ ಪೋ[2]ಲ್ವಿವೆತ್ತುದೆನೆ ಬಾಣಧಿಯಿಂದಿರದುರ್ಚಿಕೊಂಡು
ವಿ ||
ಸ್ಫುರಿತ ಶರಂಗಳೆಂಟನವಱ[3]ೊಳ್ ಪೊಳೆವಯ್ದು ಶರಂಗಳಿಂ ಸುರು|
ಳ್ದುರುಳ್ವಿನಮೆಚ್ಚನಾ ದ್ವಿಜನ ಸೂತ ವರೂಥ ತುರಂಗಮಂಗಳಂ
|| ೭೩ ||

ಕಂ || ಪೆಱವುಱಿದ ಮೂಱು ಮಿಱು ಮಿಱು |
ಮಿಱುಪ ಶಿತಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ದ್ವಿಜನ್ಮನ ನೊಸಲಂ ||
ನೆಱಗೊಳ್ವಿನಮೆಚ್ಚೊಡೆ ಕ |
ಣ್ದೆಱ[3]ದವೊಲಾಯ್ತುದಟುಮಳವುಮಾ ಮಾರುತಿಯಾ||೭೪||

ವ || ಆಗಳಶ್ವತ್ಥಾಮಂ ಹೇಮ ಪುಂಖಾಂಕಿತ ಭೀಮ ಸಾಯಕ
ಘಾತದಿಂದಱಿಯೆ ನೊಂದು ಘೋರೆಂದು ಕವಿವ ಬಿಸುನೆತ್ತರ್
ಣ್ಣಂ ಕವಿಯೆ ಸೀಂಟಿಕಳೆದು ನಡು[3]ಕೋಲ್ವರಂ ನಟ್ಟ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳಂ
ಱಿವೆರಸು [4]ತೊಱ[3]ದು ಕಳೆದು—

ಕಂ || ಅಳವೆನಿತು ಚಾಪವಿದ್ಯಾ |
ಬಳಮೆನಿತುಂಟನಿತುಮೆಯ್ದೆವಂದಿಲ್ಲಿ ಪುದುಂ ||
ಗೊಳಿಸಿದುದೆ[5]ನೆ ಕಲ್ಪಾನಲ |
ವಿಳಯಾಂತಕ ರೂಪನಾದನಶ್ವತ್ಥಾಮಂ || ೭೫ ||

ವ || ಆಗಳ್ ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯಾ ಭ್ರಾಂತೋದ್ಭ್ರಾಂತಂಗಳೆಂಬ ರಥ[6]

1 ಮೆಟ್ಟಿ (ಕ.). 2 ಲ್ಮೆ (ಕ.). 3 ಕಾ (ಕ.). 4 ಕೊ (ಕ.). 5 ನೆ.
. | (ಗ. ಘ.), ನೆ ಕೋಪದಿ | (ಘ!.). 6 ಕಲ್ಪನಾ (ಕ.).

ಕಲ್ಪವಿಶೇಷ ವಿನ್ಯಾಸಂಗಳನಱಿದು ಸಾರಥಿಗಳ್ ಚೋದಿಸುವ
ೞ್ವರ ರಥಂಗಳುಂ ಸುಟ್ಟುರಿಯೊಳಗಣ ತಱಿಗೆಲೆಯಂತೆ ತಿಱ್ರಿನೆ ತಿ[1]ರಿ

ಚಂ || ಮುೞಿಸಱುರ್ದೆಯ್ದೆ ಕಣ್ಗೞೊಳೆ ಪೀರ್ವವೊಲುಗ್ರ
ಶರಾನಲಾರ್ಚಿಯಿ

ದೞುರ್ವವೊಲೆಯ್ದೆ ಚೋದಿಸಿ ಪರೂಥಮನಿಂ
ಬರ್ದುಕಾಡೆಯೆಂದಸು

ಗೊಳೆ ಮೊನೆಯಂಬುಗಳ್ [2]ತನುಪನ[3]ಳ್ದೞ್ವೋಪಿನಮೆಚ್ಚು
ನೆತ್ತ

ಚ್ಚೞಿಸಿ ರಥಂಗಳೊಳ್ ಕೊಳಗೊಳುತ್ತಿರೆ ಕಾದಿದರೊರ್ವ
ರೊರ್ವರೊಳ್ || ೭

ವ || ಅಂತು ಮುೞಿಸಿನ ಮೋಪಿನ ಗಂಡ ಮಚ್ಚರದ ಮೆ
ವಣೆಗೆಯಂಕಕಾಱರೆಕ್ಕತುಳಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯಿಂ ಸೂೞ್ಏಱುಱುವಂತೊರ್ವರೊ
ರೊಳ್ ಕಾದೆ—

ಉ || ಸೂತರುರುಳ್ಪಿನಂ ರಥ ತುರಂಗಮ ರಾಜಿ ಸುರುಳ್ಪಿನಂ ಚೞ |
ತ್ಕೇತುಗಳೆತ್ತಮಪ್ಪೞಿಸಿ ಬೀೞ್ಪಿನಮುಳ್ಕುಱ[3] ಕಾದಿ ಬಾಣ ಸಂ
ಘಾತದ ಕೋೞೊಳುಚ್ಚೞಿಪ ನೆತ್ತರೊೞಿಚ್ಚೆಯಿ [4][ಕೆ]ಟ್ಟೊಡಾತ
ತ್ರೀತನುಮಿತ್ತ ಜೋ[5]ಲ್ದ ರಣಮಂ ಪೊಗೞುತ್ತಿರೆ ದೇವ ಕೊ
ಗಳ್ || ೭೭

ವ|| ಆಗಳ್ ಧರ್ಮರಾಜನುಮಿತ್ತ ರಾಜರಾಜನುಮೊಂದೊರ್ವ
ಕೆಯ್ಕೊಂಡು ತಂತಮ್ಮ ರಥಂಗಳನೇಱಿಸಿಕೊಂಡುಯ್ದರಿತ್ತ ಕರ್ಣ
ಪಾಂಡವಬಳ ಜಳನಿಧಿಯಂ ಬಡಬಾನಳನೞುರ್ವಂತೞುರ್ದು ತನ್ನೊ
ಪೋಗದೆ ಪೆಣೆದ ಪ್ರಭದ್ರಕ ಬಲಮೆಲ್ಲಮಂ ಕೊಂದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಭೀ
ಶ್ವತ್ಥಾಮರಿರ್ವರುಂ ಚೇತರಿಸಿ ಸೂತ ಪತಾಕಾ ತುರಂಗಸೋ
ರಥಂಗಳನೇಱಿಕೊಂಡು ಮತ್ತಮೊರ್ವರೊರ್ವರನಱಸುತ್ತುಂ ಸಂಗ್ರಾ

1 ಱುಗಿಯೆ(ಕ.). 2 ಥ (ಕ.). 3 ಳ್ಲ (ಕ.). 4 ಗೆ (ಸ.) 5 ಲ್ಬ (ಕ.)

ಅವಿಯೊಳಗನೆ ಬರೆ ಜರಾಸಂಧನ ಮಗಂ ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಿ ತಮ್ಮಯ್ಯನಂ ಕೊಂದ ಪಗೆಯಂ ನೆನೆದು ತನ್ನೇಱಿದ ಮತ್ತ ಹಸ್ತಿಯಂ ಭೀಮನಂಗೆ ತೋಱಿಕೊಟ್ಟಾಗಳ್—

ಕಂ || ಬಡಿಗೊಂಡು ಮಸಗಿ ಚೈತ್ರಮ |
ನೊಡೆವ ಮಹಾ ಮಕರದಂತೆ ಕರಿ ಘಟೆಗಳನಾ ||
ರ್ದುಡಿಯೆ ಬಡಿದಾನೆವೆರಸಾ |
ಗಡೆ ಕೊಂದಂ ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಿಯಂ ಪವನಸುತಂ || ೭೮ ||

ವ || ಅಂತು ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಿಯಂ ಕ್ಷೇಮದಿಂ ಕೊಂದನನ್ನೆಗಮತ್ತ ರುನ್ನಂದನನನಱಸುತ್ತುಂ ಬರ್ಪಶ್ವತ್ಥಾಮನಂ ಪಾಂಡ್ಯನೆಡೆಗೊಂಡು ದು ಮಾರ್ಕೊಂಡು—

ಕಂ || ನೀನಲ್ಲದೆನ್ನ ಶರ ಸಂ |
ಧಾನಮನಾನಲ್ಕೆ ನೆಱೆವರಿಲ್ಲೀ ಪಡೆಯೊಳ್ ||
ನೀನಿನಿಸನಾಂಪುದೆಂಬುದು |
ಮಾನಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನನಾಂಪ ಗಂಡರುಮೊಳರೇ || ೭೯ ||

ಎನೆ ಬೆಳ್ಮಸೆಯಂಬಿನ ಸರಿ |
ಮೊನೆಯಂಬಿನ ಸೋನೆ ಪಾರೆಯಂಬಿನ ತಂದಲ್ ||
ಘನಮಾದುದಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತಂ |
ಬಿನ ಬಡಪಮಿದೆನಿಸಿ ಪಾಂಡ್ಯನಂಬಂ ಕಱೆದಂ || ೮೦ ||

ಕಂ || ಕಱೆದೊಡವನಿತುಮನಂತಂ |
ತುಱಿದೆಚ್ಚು ಕಡಂಗಿ ತಱಿದು ಶರ ವರ್ಷದಿನಂ ||
ದಱಿಯೆ ಕಡಿಕೆಯ್ದು ಬಿಡದೆ[1]ಡೆ |
ವಱಿನಂ ಮಾಡಿದುವು ಗುರುತನೂಜನ ಕಣೆಗಳ್ || ೮೧ ||

---

1 ಡ (ಖ. ಗ. ಘ.).

ಎಡೆವಱಿದೊಳೆಱಗಿ ಬಱಿಸಿಡಿ।
ಲಿಡುಮುಡುಕನೆ ಪೊಡೆದುದೆನಿಸಿ ಪಾಂಡ್ಯನ ರಥದ
ಚ್ಚುಡಿದಟ್ಟೆ ತಟ್ಟೆಕೊಂಡುವು।
ಕಡುಗೂರಿದುವೆನಿಪ ಗುರುತನೂಜನ ಕಣೆಗಳ್

ವಿರಥಂ ಪಾಂಡ್ಯಂ ಕೋಪ।
ಸ್ಫುರಿತಾಧರನುಡಿದು ಕೆಡೆಯೆ ಪಟಿಯಿಗೆ[1][ಯುಂ]
ಬ್ಬರ ಬಿರಿಯೆ ಗುರು ತನೂಭವ।
ನುರಮಂ ಬಿರಿಯೆಚ್ಚು ಬೆಂಗೆವಂದಂ ಗಜದಾ

ವ॥ ಅಂತು ತನ್ನ ನಚ್ಚುವ ಕೆಯ್ದುಗಳನಿತು ಪೋಳೆಯೆ ಮು
ಮತ್ತ ಹಸ್ತಿಯನಣೆದು ತೋಱಿಕೊಟ್ಟಾಗಳ್—

ಉ॥ ಈ ಮದದಂತಿಯೆಟ್ಟಿರವುಮೀತನ ಶೌರ್ಯಮುಮೀ ಮ

ಗ್ರಾಮದೊಳೆನ್ನುಮಂ ಚಳಿಯಿಸಲ್ ಬಗೆದಪ್ಪುದು
ಪಾಂಡ್ಯ
ನ್ನೀ ಮಹಿಯೊಳ್ ಪೆಱಂ ಕಲಿಯೆ ನೆಟ್ಟನಿದಿರ್ಚುವ ನಿಚ್ಚ
ಟಿಕ್ಕೆ
ಭೀಮನುಮಿನ್ನನಲ್ಲನೆನೆ ಪೋಲ್ವೆ[2][ಗಿ]ವಂಗೆಣೆ ಗಂಡರೆ

ವ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಂ ಪಾಂಡ್ಯನಶ್ವತ್ಥಾಮನ ರಥಮಂ ಮುಟ್ಟಿ

ಕಂ॥ ವಿಳಯಾನಳ ವಿಳಸನ ವಿ।
ಸ್ಫುಳಿಂಗ ಸಂಘಾತದಿಂ ತಗುಳ್ದಡರ್ವನಿತೊಂ॥
ದಳವಿಯ ತೋಮರದಿಂದಿಡೆ।
ಪೊಳೆವಸ್ತ್ರದೆ ಗುರು ತನೂಜನೆಡೆಯೊಳೆ ಕಡಿದಂ

1 ಯಂ (ಸ.). 2 ನಿ (ಸ.).

ವ|| ಅಂತದಂ ಕಡಿದು ಕೂರಿದುವುಂ ನೇರಿದುವುಮಪ್ಪಯ್ದುವೋಘಾ
ಗಳಂ ಬಾಣಧಿಯಿಂದುರ್ಚಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನದೊಳೆ ಸಮಕಟ್ಟಿ
ಡೆಚ್ಚಾಗಳ್—

ಕಂ || ಕರಿ ಕರಮುಂ ಮಾವಂತನ |
ಕರ[1]ಮುಂ ತತ್ಪಾಂಡ್ಯ ಶಿರಮುಮೊಡನುರುಳೆ ಭಯಂ ||
ಕರಮುಮನುರ್ವಿಗಗುರ್ವುಮ |
ನೆರಡುಂ ಪಡೆಗಳ್ಗೆ ತೋಱಿದಂ ಗುರು ತನಯಂ || ೮೬ ||

ವ|| ಅನ್ನೆಗಂ ಸಂಸಪ್ತಕ ನಿಕಾಯಮನತಿ ನಿಶಿತ ಸಾಯಕ
ಯದಿಂ ನಿಶ್ಶೇಷಮಾಗೆ ಮಾಡ್ಪಿ ಸಾಮಂತ ಚೂಡಾಮಣಿ ಕೌರವ
ನ ಕಳಕಳಮಂ ಕೇಳ್ದು ಮನಃಪವನ ವೇಗದಿಂ ಜವನೆ ಬರ್ಪಂತೆ
ಸಿ ತಾಗಿದಾಗಳಕ್ಷೋಹಿಣೀ ನಾಯಕಂ ದಂಡಧಾರಂ ಗಂಡಗುಣಕ್ಕಾ
ಮಾಗಿ ಮದ ಗಳಿತ ಗಂಡ ಪ್ರಚಂಡಮದವೇತಂಡಮನಣೆದು
ಕ್ಕಿದಾಗಳ್*—

ಕಾದಲಿದಿರ್ಚಿ ಬಂದ ಪಗೆ ಸಂಪಗೆಯಂತೆ ಶಿಳೀಮುಖಕ್ಕೆ ಗೆಂ|
ಟಾದುದಿದೊಂದೆ ಸಿಂಧುರದೊಳಿಂತಿವನೊರ್ವನೆ ತಳ್ತನಾದೊಡೇ ||

---

1 ಮುನ್ನಂತ (ಕ.).

* ಈ ವಚನವಾದ ಮೇಲೆ, ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಎರಡು ಪದ್ಯಗಳು ಘ. ಪ್ರತಿ
ಮಾತ್ರ ಇವೆ—

ಕಂ|| ಎಂದಾನುಮಿಂದರಂ ಗುರು | ನಂದನನಾಟಂದು ಕೊಂದನಂಧಕ ತನಯ||
ಸ್ಯಂದನಮಾ ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯನ|ನೊಂದುಂ ತಳುವಿಲ್ಲದಿಕ್ಕಿ ಗೆಲ್ಲಂಗೊಂಡಂ||
ಕೃಪನೊಳ್ ಪೊಣರ್ದಳ್ಕಿ ಗತ | ಕೃಪನಾಗೆ ಶಿಖಂಡಿ ಬಳಿಕ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಂ ||
ಗೆ ಪರಾಙ್ಮುಖನಾಗೆ ಕೃಪಂ| ಕೃಪನಂ ಪಿಂತಿಕ್ಕಿ ಕೌರವಂ ನೆರೆದಾಗಳ್ ||

ನಾದುದೊ ಬಲ್ಲಿನೆಂದು ಮು[1]ಳಿದೆಚ್ಚೊಡೆ ಸೌಳನೆ ಸೀಳ್ದು ಪಚ್ಚ
ಲಾದುದೊ ದಂಡಧಾರ ಗಜಮಾತನೊಡಲ್ಪಿರಸಂಮು ಪಾಥ
||

ವ|| ಅಂತಾತಂ ಕೃತಾಂತ ನಿವಾಸಮನೆಯ್ದುವುದುಂ—

ಕಂ || ಇನ್ನಿ ನಿಸನಿರ್ದೊ[2]ಡಾಜಿಯೊ |
ಳೆನ್ನ ತನೂಜನುಮು[3]ನ[ಬ್ಗಿ]ಪಂ ನರನವನಿ ||
ನ್ನಾನ್ನೊಡಲಾಜಿನೆಂಬವೊ |
ಲನ್ನೆಗಮಸ್ತಾಚಳಸ್ಥನಾದಂ ದಿನಪಂ ||

ವ|| ಅಂತು ಪತಂಗ ಮಂಡಲಮಪರ ಗಿರಿ ತಟಮನೆಯ್ದು ರಡುಂ ಪಡೆಗಳಪಹಾರ ತೂರ್ಯಂಗಳಂ ಬಾಜಿಸಿ ತಂತಮ್ಮ ಬೀ ಪೋದುವಾಗಳ್ ರಾಜರಾಜನಲ್ಲಿಗಂಗರಾಜಂ ಬಂದು ಹಯೋ ಕುಶಲರಪ್ಪ ಗಾಂಗೇಯರಱಿಪಿದ ಮಾತನೇಕಾಂತದೊಳಱಿಪು ತ್ರಿಣೇತ್ರನೊಳ್ ಕಲ್ತಶ್ವಹೃದಯದೊಳಂ ರಥಕಲ್ಪದೊಳಂ ಮುರಾಂತಕಂಗಂ ಪ್ರವೀಣನಪ್ಪುದಱಿಂದಾತನನೆಂತಾನುಮೊ ನುಡಿದು ನಿನಗೆ ಸಾರಥಿ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ದಿನಕರ ತನೂಜನಂ ಬ ಪೋಗಲ್ವೇಳ್ದು ಪೊನ್ನ ಪಣ್ಣುಗೆಯ ಪಿಡಿಯನೇಱಿ ದಿನಕರನ ಬ ಕಿರಣಂಗಳ್ ಕಟ್ಟಲೆಯಂ ಕಂಡಳ್ಕಿ ತನ್ನ ಮಱಿಯಂ ಕೆಯ್ದೀವಿಗೆಗಳ್ ಬೆಳಗೆ ಕಿಱಿದಾನುಂ ಮಾನಸರ್ವೆರಸು ರಾಜ ಮದ್ರರಾಜನ ಮನೆಗೆ ಬರ್ಪುದುಮಾತನತ್ಯಂತಸಂಭ್ರಮಾ ಹೃದಯನಾಗಿ ಬೇಗಮಿದಿರೇಱಿ—

ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ||ಅಂತೆ ಕುಳ್ಳಿರಿ[4]ರಪ್ಪೊಡಿಂ ನಿಮಗಾಣೆಯೆಂದಿರವೇ
ಕಾಂತನುಂ ತೊಡೆಸೋಂಕಿ ಕುಳ್ಳಿರೆ ಬಾಱಿಯುಳ್ಳೆಡೆ ನೀ

---

1 ನಿ (ಕ.). 2 ಡರ್ಜುನ | ನೆ (ಕ.ಖ.ಗ.ಘ.). 3 ನೇಱಿಪಂ ವಲ ನೇಱಿಪಂ ನರನ (ಖ.), ನಳಿಪ ನರನ (ಗ.), ನಳಿಪಂ ನರನ (ಘ.). 4 ಪ (ಕ.), ರಪ್ಪರಿಂ (ಖ.).

ರ್ಗಂತುಟಾದುದೆ ಪೇಟಿ ನೀಂ ಬಱಿಯುಟ್ಟಲಾಗದೆ ಕೆಮ್ಮ[1]ನಿ।
ನ್ನೆಂತುಮೇಂ ಮನೆವಾೞ್ತೆಯಂ ಬೆಸಸಲ್ಕೆ ಬಂದೆಯಿಳಾಧಿಪಾ ॥ ೮೯ ॥

ಕಂ॥ ಬೆಸಸೆನೆ[2][ಯುಂ] ನುಡಿಯಲ್ ಶಂ।
ಕಿಸಿದಪೆ ನಾನೆಂದೊ[3]ಡೇಕೆ ಶಂಕಿಸುವೈ ನೀಂ॥
ಬೆಸವೇೞ್[3]ನೆ ಜಯವಧು ಕೂ।
ರ್ತೊಸೆದಿರ್ಕುಂ ಮಾವ ನಿಮ್ಮ ದಯೆಯಿಂದೆಮ್ಮಂ ॥ ೯೦ ॥

ಪುಸಿಯೆನೆ ರಥಮಂ ಹರಿ ಚೋ।
ದಿಸುವಂತೆವೊಲಿರ್ದಡೆಂತು ನರನಂ ಗೆಲಿಪಂ॥
ವಿಸಸನದೊಳಂತೆ ನೀಮುಂ।
ಪೆಸರಂ ಕರ್ಣಂಗೆ ಮಾಡಿ ಗೆಲ್ಲಂಗೊಳ್ಳಿಂ ॥ ೯೧ ॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಮದ್ರರಾಜನುಮ್ಮಚ್ಚರದೊಳುಮ್ಮನೆ ಬೆಮರ್ತು
ಕಿಂಕಿಱಿವೋಗಿ—

॥ ಕಲಿಯನೆ ಪಂದೆ ಮಾೞ್ಪ ಕಡುವಂದೆಯನೊಳ್ಗಲಿ ಮಾೞ್ಪ ತಕ್ಕನಂ।
ಪೊಲೆಯನೆ ಮಾೞ್ಪ ಮುಂ ಪೊಲೆಯನಂ ನೆಱೆ[3] ತಕ್ಕನೆ ಮಾೞ್ಪ ತಮ್ಮೊಳ॥
ಗ್ಗಲಿಸಿ ಪೊದೞ್ದ ಪರ್ವಿದವಿವೇಕತೆಯಿಂ ನೃಪ ಚಿತ್ತ ವೃತ್ತಿ[4]ಸಂ।
ಚಲಮದಱಿಂದವೋಲಗಿಸಿ ಬಾೞ್ವುದೆ ಕಷ್ಟಮಿಳಾಧಿನಾಥರಂ ॥ ೯೨ ॥

ಅನುಪಮ ವಿಕ್ರಮ ಕ್ರಮಮುದಾರ[5]ಗುಣಂ ಋತ ವಾಕ್ಯಮೆಂಬ ಪೆಂ।
ಪೆನಲಿವು ಮೂಱೆ[3] ನಾಲ್ಕೆ ಗುಣಮತ್ತ ಮದಾನ್ವಿತ ರಾಜ ಬೀಜ ಸಂ॥

1 ನಿಂ। ತೆಂ (ಕ.). 2 ಯಾಂ (ಸ.). 3 ಡೆಮ್ಮ (ಕ. ಖ.), ಡೆಮ (ಗ. ಘ.).
(ಖ.). 5 ಗುಣಂ ನೃಪ (ಖ. ಘ.), ಗುಣಂ ನೃತ (ಗ.). ತೆ ಸೂನೃತ? (ಪ.).

ಜನಿತ ಗುಣಂ ಮದಂ ಮದಮನಾ[1]ಳ್ದವಿವೇಕತೆಯಿಂದಮು[2]

ಟ್ಟಿನ ಮೊಲೆವಾಲನುಂಡ ಗುಣಮಿಂತಿವನಾರ್ ಕಿಡಿಪರ್
ನರೇಂದ್ರರೊಳ್ ||

ಉ || ಪಿಂದೆ ಕಡಂಗಿ ತೇರನೆಸಗೆಂಬವನಂಬಿಗನಾಜಿ ರಂಗದೊಳ್
ಮುಂದೆ ಸಮಾನನಾಗಿ ಬೆಸದಿರ್ಪವನುಂ ತುಱುಕಾಱನಾಗೆ
ತ್ಸ್ಯಂದನ ಚೋದನ ಕ್ರಮಮದುಂ ಪೊಲೆಯಂಗಮರ್ದಿಕು
ಮಂತ

ನೀಂ ದಯೆಗೆಯ್ದು ಪೇೞ್ದೆಯಿದನಾರ್ ಪಡೆವರ್
ಫಣಿರಾಜಕೇತನಾ ||

ಕಂ || ಎನಿತೊಲ್ಲದಿರ್ದೊಡಂ ಸ |
ಜ್ಜನರುಂ ಪತಿಹಿತ[3]ರುಮಱಿಯವೇೞ್ಕುಂ ನೀನಿ ||
ನ್ನೆನಿತಂ ಕೂರದೊಡಂ ನಿ |
ನ್ನ ನುಡಿಯನಾನಾಜಿ[4] ರಂಗದೊಳ್ ಮೀಱುವೆನೇ ||

ವ|| ಎಂದು ನೊಂದು ನುಡಿದ ಮದ್ರರಾಜನ ನುಡಿಗೆ ಫ
ಕೇತನನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ನೀಮೆನಗಿನಿತಂ ಕೆಮ್ಮನೆ |
ಮಾಮ ಮನಂ ನೊಂದು ಬೆಸಸಿದಿರ್ ಬಿನ್ನಪಮಂ
ನೀಮವಧಾರಿಸಿಮೆಂತೆನೆ |
ಸಾಮಾನ್ಯದ ಮನುಜನಲ್ಲನಂಗ ಮಹೀಶಂ ||

ಕುಲಹೀನನೆ ಅಪ್ಪೊಡೆ ಕೇ |
ವಲ ಬೋಧಂ ಪರಶುರಾಮನೇನೀಗುಮೆ ನಿ ||
ರ್ಮಲಿನ ಕುಲಂಗಲ್ಲದೆ ಪಿಡಿ |
ಯಲಲ್ಲದಂತಪ್ಪ ದಿವ್ಯ ಬಾಣಾವಳಿಯಂ ||

1 ಳ್ವ (ಕ.). 2 ತ್ತೆ (ಖ.). 3 ನುಳಿಯಲಕ್ಕುಮೆ (ಘ.). 4 ಸಮೆವಿನ

ಮಣಿಕುಂಡಲಮುಂ ಕವಚಂ ।
ಮಣಿಯದ ಚಾರಿತ್ರಮುಗ್ರ ತೇಜಮುಮೀಂಪೊ ॥
ಳ್ಗುಣಮುಂ ಕಲಿತನಮುಮಿವೇಂ ।
ಪ್ರಣತಾರೀ ಸೂತ ಸುತನೊಳೊಡವುಟ್ಟುಗುಮೇ ॥ ೯೮ ॥

ಕಲಿತನದ ನೆಗಟ್ದ ಕಸವರ ।
ಗಲಿತನದ ಪೊದಟ್ದ ಪರಮ ಕೋಟಿಗೆ ಪೆಜಿರಾರ್ ॥
ಸಲೆ ಕರ್ಣನಲ್ಲದೆನಿಸುವ ।
ಕಲಿತನಮುಂ ಹರಿಗೆ ಕವಚಮಿತ್ತುದೆ ಪೇಟ್ಗುಂ ॥ ೯೯ ॥

ವ॥ ಎಂದು ಕುರುಕುಲ ಚೂಡಾಮಣಿ ಶಲ್ಯನ ಹೃಚ್ಛಲ್ಯಮೆಲ್ಲಮುಂ
ಲೆ ನುಡಿದೊಡಾತನಿಂತೆಂದಂ—

॥ ಅಜಿಯದೆಯುಂ ವಿಚಾರಿಸದೆಯುಂ ನೃಪ ನೀಂ
ನೆಗಟ್ವ[1]ನ್ನೆಯಲ್ಲೆಯಾ ।
ನಜಿಪೆನದಂತೆ ಕರ್ಣನೆಣೆಗಂ ತೊಣೆಗಂ ನೃಪರಾರುಮಿಲ್ಲ ಬೆ ॥
ಳ್ಕುಜ಼ೆ ರಿಪು ಸೇನೆ ತೇರನೊಸೆದಾನೆಸಗುತ್ತಿರೆ ಕರ್ಣನಂ ಗೆಲಲ್ ।
ನೆಜಿವರೆ ನಾಳೆ ಫಲ್ಗುಣನುಮಚ್ಯುತನುಂ ರಣರಂಗ
ಭೂಮಿಯೊಳ್ ॥ ೧೦೦ ॥

ಕಂ ॥ ಒಂದೆ ಗಡ ಹರಿಯ ಪೇಟ್ದೊಂ ।
ದಂದದೆ ನರನೆಸಗುವಂತೆ ಕರ್ಣನುಮೆನ್ನಂ ॥
ದೊಂದೋಜೆಯೊಳೆಸಗದೊಡಾಂ ।
ಸ್ಯಂದನದಿಂದಿೞಿದು ಪೋಪೆನೆಸಗೆಂ ತೇರಂ ॥ ೧೦೧ ॥

ಎಂಬುದುಮಂಗ ಮಹೀಪತಿ ।
ಯಂ ಬರಿಸಿ ಮಹಾಜಿಯಲ್ಲಿ ಮಾವಂ ತಾನೇ ॥
ನೆಂಬನದನಂತೆ ಮೀಱದೆ ।
ಡಂಬಡು ನೀನೆಂದು ಭೂಭುಜಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಂ ॥ ೧೦೨ ॥

---

1 ನ್ನಯಲ್ಲ (ಕ.).

ವ॥ ಅಂತಿರ್ವರುಮನೊರ್ವರೊರ್ವರೊಳೊಡಂಬಡಿಸಿ ತನ್ನೊ
ಸಿಂದಿರ್ವ ಮದ್ರರಾಜನನಿರಲ್ವೇೞ್ದು ಕರ್ಣನುಂ ತಾನುಂ
ನಿವಾಸಂಗಳ್ಗೆ ಪೋದರಾಗಳಾ ಪಡೆಮಾತನಜಾತ ಶತ್ರು
ಮುರಾಂತಕಂಗೆ ಬೞಿಯನಟ್ಟಿಬರಿಸಿ—

ಚಂ॥ ಗೆಲಲರಿದುಂತೆ ಸೂತ ಸುತನಂ ರಣರಂಗದೊಳೆಂಬುದೊಂದ
ಬಲೆ ಸಿರಿಪಂತವಂಗೊಸೆದು ತೇರಿಸಪಂ ಗಡ ನಾಳೆ ಶಲ್ಯನಿ
ಕಲಹಮಿದೆಂತು ದಲ್ ಬಿದಿರ ಗಂಟುಗಳಂ ಕಳೆವಂತೆ ಮನ
ಸ್ಖಲನೆಯನುಂಟುಮಾಡಿದಪುದಿಲ್ಲಿಗೆ ಕಜ್ಜಮದಾವುದಚ್ಯುತ
॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ನೀನೆಂದಂತೆ ರಥ ಕಲ್ಪಮೆಂಬುದು ಶಲ್ಯ
ವುಟ್ಟಿದುದಾದೊಡಮವರಿರ್ವರ್ಗಮೊರ್ವರೊರ್ವರೊಳ್ ಮೂಗು
ಲಾಗದ ಕಡ್ಡಮವರ್ಗೆಂ[1]ತುಮೊಡಂಬಡಾಗದದಲ್ಲದೆಯುಂ—

ಸ್ರ॥ ಕರ್ಣಂಗಂಡಲ್ತೆ ಕಲ್ತರ್ ನುಡಿವ ಪಸುಗೆ[2]ಯಂ ಗಂಡರಾ
ವಾ
ಕರ್ಣಂ ಮುಂ ಪುಟ್ಟಿ ಪುಟ್ಟಿತ್ತಳವಮರ್ಪೊಡವುಟ್ಟಿತ್ತು ಪು
ಚ
ಕರ್ಣಂಗೊ[3]ಡ್ಡಿತ್ತು ದಲ್ ಭಾರತಮೆನೆ ಜಗದೊಳ್ ಸಂದ
ಸಂದೊಡಾ
ಕರ್ಣಾಂತಾಕೃಷ್ಟ ಬಾಣಾವಳಿಯೊಳೆ ಹರಿಗಂ ಕರ್ಣನಂ
ಕೊಲ್ಗುಂ ॥

ಕಂ॥ ಎಂಬಿನೆಗಮಾಗಳಾ ವಿಕ।
ಚಾಂಬುಜ ಸೌರಭಮನೊಸೆದು ಸೇವಿಸುವಾ ಪೆ॥
ಣ್ದುಂಬಿಗಳ ಸರಮನೆತ್ತಿ ತ।
ಱುಂಬುತ್ತುಂ ಬಂದುದಾ ಪ್ರಭಾತ ಸಮೀರಂ ॥

1 ದು (ಕ. ಖ.) 2 ಯಿಂ (ಘ.). 3 ಟ್ಟ (ಕ. ಖ. ಗ.).

ಕಂ ॥ ಸೂತ ನಟ ವಂದಿ ಮಾಗಧ ।
ವೈತಾಳಿಕ ಕಥಕ ಪುಣ್ಯಪಾಠಕ ವಿಪ್ರೌ್ಘ ॥
ದ್ಭೂತ ರವಮೆಸಯೆ ಜಯ ಜಯ ।
ಗೀತಿಗಳೊರ್ಮೊದಲೆ ತಡೆಯದೆರಡುಂ ಪಡೆಯೊಳ್ ॥೧೦೬॥

ಎರಡುಂ [1]ಪಕ್ಕಮನೆಱಗಿದ ।
ಕರಿಗ[2][ಳ್] ಪಾ[3][ರ್ದೆಯ್ದೆ ವೇೞ್ದು] [4]ಕೊರಲ [ಸರಂ]ಬಿ ॥
ತ್ತಿರೆ ಮುರಿವಿ[5][ಟ್ಟೀ] [6]ಹೇಷಾ ।
ಸ್ವರಮಂ [7]ತೋಱದಪುವಲ್ಲಿ ನೃಪ [8]ತುರಗಂಗಳ್ ॥ ೧೦೭ ॥

ಇಂದೆನ್ನ ಮಗನನರ್ಜುನ ।
ನೊಂದುಂ ತಳ್ವಿಲ್ಲದಱವನವನಂ ನೀಂ ಕಾ ॥
ಯೆಂ[9]ದು [ಸುರಪತಿ]ಯ ಕಾಲ್ವಿಡಿ ।
ವಂದಮನಿಱಸಿದು[10]ವು ಪ[11]ಸರಿಪಿನ ಕಿರಣಂಗಳ್ ॥ ೧೦೮ ॥

ವ ॥ ಆಗಳಂಗರಾಜಂ ತನ್ನಂ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ನೇಸಱ್ ಮೂಡೆ ಜ್ಯಾವೇಕ್ಷಣಂಗೆಯ್ದು ಸವತ್ಸ ಸುರಭಿಯನಭಿವಂದಿಸಿ ನಿಜ ರಥ ಗ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳುಱಯೆಪಸುರ್ಮಣಿಯನಪ್ಪೊಡಮುಱಯದಂತು ಸಂಗೆಯ್ದುಚಾ[12]ಗ ಬೀರದ ಪಟಿಯಿಗೆಯನೆತ್ತಿಸಿ ಪಂಚರತ್ನ ಗರ್ಭಂ ಪ್ರ ಮಂಗಳ ಜಳಂಗಳಂ ಮಿಂದು ಮೆಯ್ಯನಾಱಸಿ ದುಕೂಲಾಂಬರಮು

1 ಬಕ್ಕ (ಗ. ಘ.). ವಿಕ್ರ (ಖ.). 2 ಳ (ಸ.). 3 ಯ್ದೆರ್ದೆಯ ಪೋೞ್ವ ಯಿರ್ದವೆಳ್ದು (ಖ.), ಯ್ದೆರ್ದೆವೆಳ್ದು (ಗ. ಘ.). 4 ವೋಲ್ ಬಿತ್ತಿ. . . ॥ ಲೊಳ್ ಕ ಬತ್ತಿರೆ (ಖ.). ಲೊಳ್ ಕಬತ್ತಿ (ಗ.), ಲೊಳ್ ಕಂಬ ॥ ತ್ತಿರೆ , ಕೊರಲಂ ಲೊಳ್ ಕಂ ಬೆತ್ತಿರೆ (ಘ§.). 5 ಟ್ಟ (ಸ.). 6 ಪಾಶಸತ್ವಂ ಪಾಶಾಸ್ವತಮುಂ (ಖ), ಪಾಶಾಸ್ವತಮುಂ (ಗ. ಘ.), ಹೇಷಾರವ ಸ್ವರಮುಂ). 7 ತೀರಿದಪುನಿಂತಿಲ್ಲಿ (ಕ.), ತೋರಿದಪುವಿಲ್ಲ (ಖ. ಗ. ಘ.). 8 ತಿ ರಂ (ಕ.). 9 ದು ಕವಿತಂದು (ಕ.), ದು ಕಂಪಿತಯಾ (ಖ. ಗ. ಘ.), ದು ಪತಿ (ಘ§.), ತತ್ ಪಿತನ (ಘ§.). 10 ದು (ಕ. ಗ. ಘ.). 11 ರೆಪಿದಿನ ಂಗಳ್ (ಕ. ಘ.), ರೆಪಿ ದಿನಕರ ಕಿರಣಂ (ಖ.). 12 ಗದ (ಘ§.).

ನುಟ್ಟು ಪೊಸವಾವುಗೆಯಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಕನಕ [1]ಸ[ಂವ್ಯಾನ] ಸೂತ್ರನಾ
ವಿಸಿ ಕನಕ ಕಮಳಂಗಳಿಂ ಕಮಳಾಕರ ಬಾಂಧವಂಗರ್ಘ್ಯಮೆ
ಪಾಲ್ಗಡಲ ತೆರೆಯ ನೊರೆಯ ದೊರೆಯ ದುಕೂಲಾಂಬರದೊಳಿಂಬಾ
ಚಲ್ಲಣಮನುಟ್ಟು ಪುಡಿಗತ್ತುರಿಯಂ ತಲೆಯೊಳ್ ತೀವೆ ಪೊಯ್ದು ಪಸಿ
ನೇತ್ರದಸಿಯ ಪಾಳೆಯೊಳ್ ತಲೆ ನವಿರಂ ಪಚ್ಚುಗಂಟಿಕ್ಕಿ ಮಣಿಮ
ಮಕುಟಮುಂ ಕವಿದು ತೋೞ ನೆಲ್ಲಿಯ ಕಾಯಿಂ ಪಿರಿಯವಪ್ಪ ಮುತ್ತಿ
ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಮನೆಟಿಲಿಕ್ಕಿ ಪಸದನಮನೆನಗಿಂದಿನಿತೆ ಎಂಬಂತೆ ನೆಱೆ
ಕೆಯ್ಗೆಯ್ದು ಬಂದು ಮದ್ರರಾಜಂಗೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಸನ್ನಣಂಗಳನೆಲ್ಲ
ನಾತಂಗೆ ನೆಱೆಯೆ ತುಡಿಸಿ—

ಕಂ || ತಿದಿಯುಗಿದು ಕೊಟ್ಟನೊಡವು ।
ಟ್ಟದ ಕವಚಮನಮರ ಪತಿಗೆ ಮುನ್ನಿನ್ನೆನಗೊ ||
ಪ್ಪದು ಮಱೆಯನಾಸೆವಡಲೆಂ ।
ದದಟನಣಂ ತುಡನೆ ಕವಚಮಂ ರಾಧೇಯಂ || ೧೦೯

ವ|| ಆಗಳ್ ಮದ ಗಜ ಕಕ್ಷಧ್ವಜ ವಿರಾಜಿತಮಪ್ಪ ತನ್ನ ಪೊ
ರಥಮಂ ಮದ್ರರಾಜನನೇಱಲ್ವೇೞ್ದು ಮೂಱು ಸೂೞ್ ಬಲವಂ
ಪೊಡೆವಟ್ಟು ತನ್ನ ಸಗ್ಗಮನೇಱುವುದನನುಕರಿಸುವಂತೇಱಿ ನೆಲನಂ
ದೆಡೆಗೆ ಬರ್ಪಂತೆ ರಣರಂಗ ಭೂಮಿಗೆ ವಂದು ಕುರುರಾಜ ಧ್ವಜಿನಿಯ
ಪದ್ಮವ್ಯೂಹಮನೊಡ್ಡಿದೊಡೆ—

ಕಂ || ಕಂಸಾರಿ ಸಖಂ [2][ಪರಿ] ವಿ ।
ಧ್ವ[ಂ]ಸಿತ ರಿಪು ನೃಪ ಸಮೂಹನೊಡ್ಡಿದನಾಗಳ್ ||
ಹಂಸವ್ಯೂಹಮನುತ್ತುಂ ।
[3][ಗಾಂ]ಸಂ [ತಾಂ] ವಿಬುಧ ವನ[ಜ ವನ] ಕಳಹಂಸಂ
|| ೧೧೦

1 ಕಳಸನ್ಯಾಪಸೂ (ಕ. ಗ.), ಸನ್ಯಾಪಸೂ (ಖ. ಘ.). ಯಜ್ಞೋಪವಿ
ಪೂತಗಾ (ಘ§.). 2 ವಿದ್ಯಾ। ಹಿಂ (ಕ.), ವಿದ್ಯಾ। (ಖ. ಗ. ಘ.). 3 ಗಂ .
ಸಂನಿಭಂ (ಕ.), ಗ ಸಂನಿಭ (ಖ. ಗ. ಘ.).

ವ|| ಅಂತೊಡ್ಡಿದೊಡ್ಡನೆರಡುಂ ಬಲದ ನಾಯಕರುಂ ತಮ್ಮ
ೕಪಾಗ್ನಿಗಳನೆ [1]ಬೀಸುವಂತೆ ಕೆಯ್ವೀಸಿದಾಗಳ್—

ಂ|| ಕರದಸಿಗಳ್ ಪಳಂ[2][ಚೆ] ಕಿಡಿವಿ[3]ಟ್ಟೊಗೆದೊಳ್ಗಿಡಿ ತಾರಕಾಳಿಯಂ।
ತಿರೆ ರಜಮೊಡ್ಡಿನಿಂದ ಮುಗಿಲಂತಿರೆ [4]ಬಾಳುಡಿ ಪಾಱುವುಳ್ಕದಂ ||
ತಿರೆ ತಡವಾದುದಂಬ[5]ರದೊಳಂಬರಮೆಂಬಿನೆಗಂ ಜಗತ್ತ್ರಯಂ।
ಬರಮೆಸೆವಂತು ತಳ್ತಿಱಿದುವಂದೆರಡುಂ ಬಲಮುಗ್ರಕೋಪದಿಂ
|| ೧೧೧ ||

ವ|| ಅನ್ನೆಗಂ ದುರ್ಯೋಧನಂಗಾಪ್ತರಪ್ಪ ಸಂಸಪ್ತಕರತಿರಥ
ಂಥನನ ರಥಮಂ ತಮ್ಮತ್ತ ತೆಗೆಯಲೊಡಮುವರ ರಥಕ್ಕೆ ಮದಾಂಧ
ಂಧ ಸಿಂಧುರದಂತಮ್ಮನ ಗಂಧವಾರಣಂ ಪರಿದು

ಂ|| ಪಱಿ[6]ಪಡದಾಯ್ತು ಭಾರತ[7]ಮಿವಂದಿರ ಕಾರಣದಿಂದಿವಂದಿರಂ।
ಪಱಿಪಡೆ ಕೊಂದು ಕರ್ಣನೊಳೆ ಕಾದಲೆವೇಟ್ಕುಮಮೋಘಮೆಂದು
ಕೆಂ ||
ಗಱಿಗಳ ಪಾರೆಯಂಬುಗಳೊಳೂ[8]ಱಿ ಕಱು[9]ತ್ತಿಸೆ ಬಿಟ್ಟರೆಯ್ದೆ||
ಪ।
ರ್ದೆಱಗೆ ಸುರುಳ್ದು ಬೀಟ್ವ ಕಿಱುವಕ್ಕಿವೊಲುಗ್ರ ವಿರೋಧಿ
ನಾಯಕರ್ || ೧೧೨ ||

ಕಂ|| ಕಟಿ ಕುಟಿಮಾದ ರಥಂಗಳಿ।
ನಟಿದರಿ ಭಟರಿಂ ಸುರುಳ್ದ ಮದ ಗಜ ಘಟೆಯಿಂ ||
ಸುಟಿ ಸುಟಿದೊಡವರಿದುದು ಕ।
ಲ್ವಟಿಯೊಳ್ ಭೋರ್ಗರೆ[10]ವ ತೊಱೆಯವೋಲ್ ರುಧಿರ
ಜಳಂ || ೧೧೩ ||

---

1 ಬ್ಬಿ (ಕ.ಖ.). 2 ಚಿ (ಸ.). 3 ಟ್ಟಸಳಟಿಂಯೆ (ಕ.), ಟ್ಟಗಳಳ್ಗಿ (ಖ.ಗ.ಫ.).
ಪಾಱುವ ಕೆಯ್ದುವುಳ್ಕದಂ (ಕ.), ಪಾರುವು ದಳ್ಕನಿ . . . (ಖ.), ಪಾಱುವುಳ್ಕಸಿ
.), ಪಾಱುವುಳ್ಕ್ಕಸಿ (ಫ.). 5 ಳ (ಫ.) 6 ವಡೆ (ಕ.). 7 ಮ (ಕ. ಖ.). 8 ಱಿ[3]
ಕ.). 9 ತ್ತು ಱಿ[3] (ಕ.), ತ್ತಿರೆ [ಫ.], ತ್ತಿಸೆ [ಗ.]. 10 ದ (ಖ. ಗ. ಫ.).

ಪಿರಿದು ಪೊಗೞಿಸಿದ ಪಾಡಿಸಿ ।
ದರಿಯರನಾನಲ್ಕೆ ಪಿರಿಯರಂ ಪೂಣಿಗರಂ ॥
ಬಿರುದರನದಟನೊಳುಬ್ಬರ ।
ಮುರಿವರನಾಯ್ದುಱಿಸಿ ಕೊಂ[1]ಡುವರಿಗನ ಕಣೆಗಳ್
॥

ಕಣೆ ಕೊಳೆ ಪಱಿದರಿ ನರಪರ ।
ಕಣೆ ಕಾಲ್ಗ[2]ಳ್ ಬೆರಲ ರತ್ನ ಮುದ್ರಿಕೆಗಳ ಸಂ ॥
ದಣಿಯ ಬೆಳಗುಗಳಿನೆಸೆದುವು ।
ರಣ ರಂಗದೊಳಯ್ದು ಪಡೆಯ ನಾಗಂಗಳವೋಲ್
॥

ಆಗಳ್ ವಿಜಯನ ವೀರ ।
ಶ್ರೀಗೆ ಕರಂ ಕಿನಿಸಿ ಕಲಿ ಸುಶರ್ಮಂ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ॥
ತಾಗೆ ಪಗೆ ನೀಗೆ ತಲೆಯಂ ।
ಪೋಗೆಚ್ಚನದೊಂದು ಪರಶು ದಾರುಣ ಶರದಿಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಸಂಸಪ್ತಕ ಬಲಕ್ಕಾ[3]ಳ್ದನಾಗಿರ್ದ ಸುಶರ್ಮನಂ ರಾ
ರಾಘವಂ [4]ಕೊಲ್ವಂತೆ ವಿದ್ವಿಷ್ಟ ವಿದ್ರಾವಣಂ ಕೊಂದೊ
ನಾಯಕರೆಲ್ಲರ್ ತಮ್ಮಾಳ್ದನ ಸಾವಂ ಕಂಡು ರಿಪು
ಕಂಠೀರವನಂ ಮಾರ್ಕೊಂಡು ಕಾದುತ್ತಿರ್ದರನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಕ
ಮುದೀರ್ಣ ವೀರ ರಸಾಸ್ವಾದನ ಲಂಪಟನಾಗಿ ನೀಮೆಲ್ಲವಿ
ಕಾಳೆಗಮುಂ ಸುರಿಗೆಗಾಳೆಗಮುಂ ನೋೞ್ಪಂತೆ ನೋೞ್ಪುದೆಂದು
ಬಲದ ನಾಯಕರೆಲ್ಲರುಮನೊಡ್ಡಿ ಪಾಂಡವ ಬಲಕ್ಕೆ ಮಿೞ್ತು ಬ
ಬಂದು ತಾಗಿದಾಗಳ್ ತನಗಿದಿರೊಳದಿರದಾಂತ ಸೋಮಕ ಶ್ರ
ಪ್ರಮುಖ ಕೋಸಲಾಧೀಶ ಸೈನ್ಯಂಗಳನಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲಂ ಮಾಡಿ
ಱಿಕೆಯ ನಾಯಕರನಱುವತ್ತು ಸಾಸಿರ್ವರನೊರ್ವನಂ ಕೊ
ಕೊಂದು ನಿ[5]ಟ್ಟಾಲಿಗೊಂಡು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಂ ಮುಟ್ಟಿವಂದಾಗಳ್-

1 ಡು (ಕ.). 2 ಳ (ಖ. ಗ. ಘ.). 3 ಣ್ಮ (ಕ. ಖ.). 4 ಕೊಂದ
5 ಟ್ಟುರಿ (ಕ. ಖ.).

ಚಂ || ಯಮಸುತನಣ್ಮೆ ಸತ್ತೆಯೆನುತುಂ ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರಮನುರ್ಚಿಕೊಂಡು ವ।
ಕ್ಷಮನಿರದೆಚ್ಚೊಡೆಚ್ಚ ಶರಮಂ ಕಲಿ ಚಕ್ಕನೆ ಕಿಱ್ತುರಃಪ್ರದೇ||
ಶಮನಿಸೆ ನೆತ್ತರೊಕ್ಕು ಪತಿ ಮುಚ್ಚೆಯೊಳಿಚ್ಚೆಯೆಗೆಟ್ಟು ಜೋಲ್ದೊಡಾ ।
ದಮೆ ನಸು ನೊಂದು ನಂದಿಸದೆ ತನ್ನನೆ ನಿಂದಿಸಿದಂ ದಿನೇಶಜಂ || ೧೧೭ ||

ವ || ಅಂತು ಕೊಂತಿಗೆ ನಾಲ್ವರೊಳಾರುಮಂ ಕೊಲ್ಲೆನೆಂದು ನುಡಿದ ತನ್ನ ನನ್ನಿಗೆ ಬನ್ನಂ ಬಂದಪುದೆಂದು ಕರ್ಣಂ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದ ನಿತ್ತಲರಸನಂ ಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ ನಕುಳಸಹದೇವರಿರ್ವರುಂ ಬಂದಾಂತೊಡಿವರನೇಗೆಯ್ವುದೆಂದು ಕರುಣಿಸಿ ಶಲ್ಯನ ಮನಮಂ ನೋಡಲೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡೊಡೆ ತನ್ನಳಿಯಂದಿರ ಸಾವಿಂಗಾಱದೆ ಶಲ್ಯನಿಂತೆಂದಂ—

ಚ || ಎರೆದನ ಪೆಂಪು[1] ಮಾಂತಧಿಕನಪ್ಪನ ಪೆಂಪುಮನೀವ ಕಾವ ನಿ ।
ನ್ನೆರಡು ಗುಣಂಗಳುಂ ಬಯಸುತ್ತಿರ್ಪುವು ನಿನ್ನೊಳಿವಂದಿರೇತ ಱೊಳ್ ||
ದೊರೆ ದೊರೆವೆತ್ತ ಕಾಳೆಗದ ಗೆಲ್ಲದ ಸೋಲದ ಮಾತು ನಿನ್ನೊಳಂ।
ನರನೊಳಮಿರ್ದುದುಯ್ಗೆ ಸಿಸುಗಳ್ ಸಿಬಿರಕ್ಕೆ ಬಟಿಲ್ದ ಭೂಪನಂ || ೧೧೮ ||

ವ || ಅದಲ್ಲದೆಯುಮತ್ತ ದುರ್ಯೋಧನಂಗಂ ಭೀಮಂಗಮನುವರಂ ಪೊಣರ್ದಿರ್ದುದರಸನಂ ಬೇಗಂ ಪೋಗಿ ಕೆಯ್ಕೊಳ್ಳವೆಂದು ಬರೆವರೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಱಿಯೆ ನೊಂದ ನೋವಂ ಕಂಡು ಪಾಂಡವ ಬಲದ ನಾಯಕರುತ್ತಾಯಕರಾಗಿ ತಂತಮ್ಮ ಚತುರ್ವಲಂಗಳನೊಂದುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂ [2]ಕಿಡಿ ಸುತ್ತುವಂತೆ ಕರ್ಣನಂ ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ಕ[3]ಣಯ ಕಂಪ[4]ಣ ಮುಸಲ ಮುಸುಂಡಿ ಭಿಂಡಿವಾಳ ತೋಮರ

1 ಮಂ (ಕ.), 2 ತೀಡಿ (ಕ.), ತಿಡಿ (ಖ.), ತಿದಿ (ಗ. ಘ.). 3 ಣೆ (ಕ. ಘ.). 4 ನ (ಕ.).

ಮುದ್ಗರ ಮುಹಾ ವಿವಿಧಾಯುಧಂಗಳೊಳಿಟ್ಟುಮೆಚ್ಚುಮಿಱುದ
ರ್ಪುಮದ್ಭುತಮುಮಾಗೆ ಕಾದುವಾಗಳ್—

ಚಂ॥ ಎನಗಮರಾತಿ ಸಾಧನಮಿದಿರ್ಚುಗುಮಳ್ಕದಿದಿರ್ಚೆ ಬಾಱ
ನ್ನಿನೆ ಪೆಱತುಂಟೆ ದೋಷಮೆನಗಂತದೆ ದೋಷಮದಾಗಲಾ
ದಿನ ತನಯಂ ತಗುಳ್ದಿಸೆ ನಿಶಾತ ಶರಾಳಿಗಳೆಯ್ದೆ ಚಕ್ಕು ಚ
ಕ್ಕನೆ ಕೊಳೆ ಮೊಕ್ಕುಮೊಕ್ಕೆನೆ ಶಿರಂಗಳುರುಳ್ದುವು ವೈರಿ ಭ
॥

ವ॥ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್—

ಉ॥ ಮಂ[1]ತ್ರ ಪವಪ್ರವೀಣ ಬಹು ಸಾಧನ ಹೂಂಕರಣಾ[2]ದಿ ವ

ಮಂತ್ರಿತ ಡಾಕಿನೀ ದಶನ ಘಟ್ಟನ ಜಾತ ವಿಭೀಷಣಂ [3]ವ
ಭಾಂತ್ರ ನಿಯಂತ್ರಿತಾಶ್ವ ಶವ ಮಾಂಸ ರಸಾಸವ ಮತ್ತ

ತಂತ್ರಮಿದೇನಗುರ್ವನೊಳಕೊಂಡುದೊ ಕರ್ಣನ ಗೆಲ್ದ ಕೊ
॥

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಸಂಸಪ್ತಕ ನಿಕುರುಂಬದೊಳಗೊರ್ವ
ಕಿಱುವೀಟಲೀಯದೆ ರಸಮಂ ಕೊಳ್ವಂತೆಂತಾನುಂ ಕೊಂದು
ನೊಳ್ ಪೊಣರಲ್ ಬರ್ಪ ವಿಕ್ರಾಂತ ತುಂಗಂ ನಿಜ ಪತಾ
ನಡುವೆ ಮೆಱೆವ ಪತಾಕಾ [4]ವಿರಾಜಮಾನಮಪ್ಪ ತಮ್ಮಣ್ಣನ
ಕಾಣದೆ ಕೌರವ ಬಳಜಳನಿಧಿಯೊಳ್ ಬಳ್ವಳ ಬಳಿಮೊಗೆವ ಕೇಸ
ತಱತಱಿಸಿ ಮಿಳಿರ್ವ ಪವನ ತನೂಜನ ಕೇಸ[5]ರಿಕೇತನ ಮಪ್ಪ
ಗೆಯಂ ಕಂಡು ಮುಟ್ಟೆ ವರ್ಪನ್ನೆಗಮರಸನಂ ಬೀಡಿಂಗೆ ಕಳಿಪಿ ವ

1 ತ್ರಿ (ಕ.). 2 ಳಿ (ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.). 3 ಮದ॥ ಭ್ರಾಂತಿನಿ (ಕ.)
ಭ್ರಾಂತಿಣ (ಖ.), ಮದೇ ॥ ಭಾಂತ್ರಿಣ (ಗ. ಘ.), ಮದೇ ॥ ಭಾಂತ್ರಣೆ
4 ದಿ ರಾಜಿತಮು (ಕ.), ದಿ ರಾಜನ (ಖ. ಗ. ಘ.). 5 ರೋತ್ಕರ (ಕ. ಖ.

ಂದ ನಕುಳ ಸಹದೇವರಿಂದರವಿಂದ ಬಾಂಧವ ತನೂಜನ ಮಹಾ
ಹರಣ ಹತಿಯೊಳ್ ಯಮನಂದನನ ನೋವುಮನಾತ್ಮೀಯ ಬಲದ
ಾಯಕರ ಸಾವುಮನಱಿದು—

ಂ ॥ ಪವನ ಸುತಂಗೆ ಪಾಸಟಿಗಳೊರ್ವರುಮಿಲ್ಲದಱಿಂದಮಾಂತ ಕೌ ।
ರವ ಬಲದುರ್ಕನೊಂದಿನಿಸು ಮಾಣಿಸಿ ಪೋ[1]ಪಮಿಳೀಶನಲ್ಲಿಗೆಂ ॥
ದವನತ ವೈರಿ ವೈರಿ ಬಲ ವಾರಿಧಿಯಂ ವಿಶಿಖೌರ್ವ ವಹ್ನಿಯಿಂ ।
ತವಿಸಿ ಮರುತ್ತನೂಭವನನಲ್ಲಿಗೆ ಪೇೞ್ದಿರದೆಯ್ದಿ ಭೂಪ[2][ನಂ]
॥ ೧೨೧ ॥

ಕಂ ॥ ತಾನುಂ ಹರಿಯುಂ ಭೂಪತಿ ।
ಗಾನತರಾಗಲೊಡಮೊಸೆದು ಪತಿ ಪರಸಿ ಯ[3]ಮ ॥
ಸ್ಥಾನಮನೆಂತೆಯ್ದಿಸಿದಿರೊ ।
ಕಾನೀನನ ದೊರೆಯ ಕಲಿಯನುಗ್ರಾಹವದೊಳ್ ॥ ೧೨೨ ॥

ನರ ನಾರಾಯಣರೆಂಬಿ ।
ರ್ವರುಮೊಡಗೂಡಿದೊಡೆ ಗೆಲ್ವರಾರುರ್ವರೆಯೊಳ್ ॥
ನಿರುತಮೆನೆ ನೆಗೞ್ದ ನಿಮ್ಮಿ ।
ರ್ವರ ದೊರೆಗಂ ಬಗೆವಡಗ್ಗಳಂ[4] ನರ ರೋಗರೇ ॥ ೧೨೩

ಎಂ[5]ತೆ[ನೆ ಮುಯ್ಯೇಱು] ಸೂೞಿಳೆ ।
ಯಂ ತಳದೊಳೆ ಪಿಡಿದನಾತನೆಂಬುದನಾಂ ಮು ॥
ನ್ನೆಂತುಂ ನಂಬೆನೆ ನಂಬಿದೆ ।
ನಿಂತಿಂದಿನ ಗಂಡವಾತಿನೊಳ್ ಸೂತಜನಂ ॥ ೧೨೪ ॥

ಪೆತ್ತಳ್ ಕೊಂತಿಯೆ ಮಕ್ಕ ।
ಳ್ಪೆತ್ತರೊಳೆಂಬವರೆ ಕೊಂತಿ ಮಾದೇವಿಗಮೊಂ ॥

---

1 ಪೆಮಿಳೇ (ಕ.) ಪ ಮಹೀ (ಖ.), ಪ ಮದೀ (ಗ. ಘ.). 2 ನಾ.(ಸ.). 3
ಾ (ಕ.). 4 ರ್ (ಕ.). 5 ತೆಂದೊಡೇಱು (ಸ.).

ಕಂ ॥ ದುತ್ತರಮಾದಳ್ ಕರ್ಣಂ ।
ಜಿತ್ತ್ರ[1]ಕ್ಕನೆ ಎಂದು ಪೊಗ[2][ೞ್ದವೆ]ೞದುಂಪಡೆ[3]ಗಳ್॥೧೨

ಇನ್ನುಂ ಕರ್ಣನ ರೂಪೆ[4]ದ ।
ಲೆನ್ನೆರ್ದೆಯೊಳಮೆನ್ನ ಕಣ್ಣೊಳಂ ಸುೞಿದಪ್ಪುದಾಂ ॥
ತೆನ್ನೆಚ್ಚ ಶರಮುಮಂ ಗೆ ।
ಲ್ದೆನ್ನುಮನಂಜಿಸಿದನೆಂದೊಡಿನ್ನೇನೆಂಬೆಂ ॥ ೧೨

ಅಂತಪ್ಪದಟನನಾಜಿಯೊ ।
ಳಂತೆಂತಿದಿರಾಂತು ಗೆಲ್ದಿೞಿಸೆ ನೃಪನಂ ಕಂ ॥
ಸಾಂತಕನೆಂದಂ ಕರ್ಣನು ।
ಮಾಂತಿರೆ ನೀಮಿಂ[5]ದು ನೊಂದುದಂ ಕೇ[6]ಳ್ದೀಗಳ್ ॥ ೧೨

ಆರಯ್ಯಲೆಂದು ಬಂದೆವ ।
ಪಾರ ಗುಣಾ ಕೊಂದೆವಿಲ್ಲವಿನ್ನುಂ ಬೞವ ॥
ತ್ಕ್ರೂರಾರಾತಿಯನುಪಸಂ ।
ಹಾರಿಪೆ[7]ವೇವಿರಿಯನಾದನೆಂಬುದುಮಾಗಳ್ ॥ ೧೨

ನರಕಾಂತಕನಂ ನುಡಿದಂ ।
ನರೇಂದ್ರನಾನರಸುಗೆಯ್ವ [8]ಪೞುವಗೆಯನದಂ ॥
ಪರಿಹರಿಸಿದೆನಾತನನೀ ।
ಕಿರೀಟಿ ಗೆಲ್ದೆನಗೆ ಪಟ್ಟವಂ ಮಾಡುವನೇ ॥೧೨

ಏಮ್ಮೊಗ್ಗೆ ಕರ್ಣನಿಂತೀ ।
ನಿಮ್ಮಂದಿಗರಿಱಿಯೆ ಸಾವನೇ ಸುಖಮಿಂಮಿ ।
ನ್ನಮ್ಮ ಸುಯೋಧನನೊಳ್ ಪಗೆ ।
ಯಮ್ಮುಱಿದಾನುಂ ತಪ್ಪೋ ನಿಯೋಗಮೊೞರ್ಪಿಂ॥ ೧೩೦

1 ರ್ಕಳೆ (ಕ.ಖ.), ಕ್ಕಳೆ (ಗ. ಘ.). 2 ಳ್ವವೆ (ಖ.). 3 ಯೊ (ಖ. ಘ
4 ನ (ಘ.). 5 ತಿದೆಂದು (ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.). 6 ಳ್ದೀಂತೀ (ಕ.), ಳ್ದಂತೀ (
7 ನೇ (ಖ. ಗ. ಘ.). 8 ಪುಲ್ (ಕ.), ಪುಳ (ಗ. ಘ.).

ವ || ಎಂದು ತನ್ನ ನೋಯೆ ನುಡಿದ ನಿಜಾಗ್ರಜನ ನುಡಿಗೆ ಮನ
ಂಳೇನ್ನೈಸಿಯುಮೇನ್ನೈಸದೆ ವಿನಯಮನೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ವಿನಯ
ಭೂಷಣನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಮುಳಿದಿಂತು ಬೆಸಸೆ ನಿಮ್ಮಡಿ ||
ಯೊಳೆ ಮಾರ್ಕೊಂಡೆಂತು ನುಡಿವೆನುಸಿರೆಂ ನಿಮ್ಮಂ ||
ಮುಳಿಯಿಸಿದ ಸುರಾಸುರರುಮ ||
ನೊಳರೆನಿಸೆಂ ಕರ್ಣನೆಂಬನೆನಗೇವಿರಿಯಂ || ೧೩೧ ||

ನರಸಿಂಗಂಗಂ ಜಾಕ ||
ಬ್ಬರಸಿಗಮುಳವೊದವೆ ಪುಟ್ಟಿ ಪುಟ್ಟಿಯುಮರಿಕೇ |
ಸರಿಯೆನೆ ನೆಗಟ್ಟುಮರಾತಿಯ ||
ಸರಿದೊರೆಗಂ ಬಂದೆನಪ್ಪೊಡಾಗಳ್ ನಗಿರೇ || ೧೩೨ ||

ಪುಟ್ಟಿ ಮುಳಿಸೊಸಗೆಗಳೆ ಕಡು ||
ಗಟ್ಟಂ ಮುಳಿಸೊಸಗೆಯೆಂಬ ನೃಪ ತನಯನವಂ ||
ಮುಟ್ಟುಗಿಡೆ ಪಾರದರದೊಳ್ |
ಪುಟ್ಟಿದನರಸಂಗಮರಸಿಗಂ ಪುಟ್ಟಿದನೇ || ೧೩೩ ||

ಎಂದರಸ ನೇಸಱಿಂದೊಳ ||
ಗಾಂ ದಿನಕರ ಸುತನನಿಕ್ಕಿ ಬಂದಲ್ಲದೆ ಕಾ ||
ಣೆಂ ದಲ್ ಭವತ್ಪದಾಬ್ಜಮ |
ನೆಂದೆಟ್ದನುದಶ್ರು ಜಳ ಲವಾರ್ದ್ರ ಕಪೋಳಂ || ೧೩೪ ||

ವ || ಅಂತು ಭೂನಾ[1]ಥ[ಂ ತ]ನ್ನಳವನಱಿದುಮಱಿಯದೆ ಕಿಡೆ
ತೆ[1]ದು ತಪೋವನದೊಳಲ್ಲದೆ ನೀಗೆನೆಂದೆಟ್ದು ನಿಂದಿರ್ದನ
ುರಾಂತಕನುಂ ತಾನುಮೆಂತಾನುಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೊಡೊಡಂಬಟ್ಟ ಜಾತ
ುಗೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ರಥಮನೇಱಿ ಕೌರವ ಧ್ವಜನಿಗೆ ಭಯಜ್ವರಂ ಬರ್ಪಂತೆ

1 ಥನೆ (ಸ.). 2 ದುಂ (ಕ.), ದಂ (ಖ. ಗ. ಘ.)

ಬಂದು ಪವನ ತನಯಂಗಂತಕ ತನಯನ ಸಮಾವಸ್ಥೆಯಂ ಪೇೞ್ದ
ನನುವರಮೆಲ್ಲಮಂ ನಿಮ್ಮೊರ್ವರ ಮೇಲಿಕ್ಕಿ ಪಿರಿದುಂಪೊೞ್ತು ತ
ದಿರ್ಪವೆನೆ ಹಿಡಿಂಬಾಂತಕನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ ॥ ನರ ಮಾತಂಗ ತುರಂಗ ಸೈನ್ಯಮಿದಿರಾಂತೀರೆಂಟು ಲಕ್ಕಂಬರಂ
ಕರಗಿತ್ತೆನ್ನ ನಿಶಾತತ ಹೇತಿ ಹತಿಯಿಂ ಮತ್ತಂತುಮೀ ತೋಳ
ತೀನ್
ಕರಗಲ್ಕಾರ್ತಪುದಿಲ್ಲ[1]ದಕ್ಕರಿಗ ಪೇೞ್ ನೀಂ ಬೇೞ್ಪುದೇ ಸಂಗರಾ
ಜಿರದೊಳ್ ಕೌರವರೆಂಬ ಕಾಕ ಕುಳಕೆನ್ನೀಯೊಂದೆ ಬಿಲ್
ಸಾಲದೇ ॥ ೧೩೫

ವ ॥ ಎಂದ ಭೀಮುನನಕಲಂಕ ರಾಮಂ ನಿಮ್ಮ ಭುಜ ಬಲ
ದೇವಿರಿದೆಂದು ನೀಮೆನ್ನ ಕಾಳೆಗಮಂ ಸುರಿಗೆಗಾಳೆಗಮಂ ನೋೞ್ಪಂ
ತೊಡೆಯಂ ಪೊಯ್ದಾರ್ದು ನೋಡುತ್ತುಮಿರಿಮೆಂದು ಪವನಜನೊ
ಗೊಂಡು ಪವನ ಜವದಿಂ ಕರ್ಣನ ರಥಮೆಲ್ಲಿತ್ತೆತ್ತ ಪೋದುದೆನುತ
ಬರ್ಪತಿರಥ ಮಥನನ ರಥದ ಬರವಂ ಕಂಡು ಕೌರವ ಬಲಮೆಲ್ಲಮೊಲ್ಲನು
ದೋಡಿ ವೈಕರ್ತನನ ಮಱೆಯಂ ಪುಗುವುದುಂ ಮದೀಯ ಮನೊ
ರಥಮಿಂದು ದೊರೆಕೊಂಡುದೆಂದು ದಿನಕರ ತನೂಜನೆರಡು ಮುಯ್ವವ
ನೋಡಿ ಸಮರಾನಂದಂಬೆರಸು ಶಲ್ಯನಂ ರಥಮನೆಸಗಲ್ವೇೞ್ದು ದಿವ
ಸ್ತ್ರಂಗಳ ದೊಣೆಗಳನೆರಡುಂ ದೆಸೆಯೊಳಂ ಬಿಗಿದು [2]ತಾಳವಟ್ಟದ ಬಿ
ಕೆಂವಳದೊಳಮರೆ [3]ನೀವಿ ಜೇವೊಡೆದಾಗಳ್—

ಪೃಥ್ವಿ ॥ ಮಹಾ ಪ್ರಳಯ ಭೈರವ ಕ್ಷುಭಿತ ಪುಷ್ಕಳಾವರ್ತಮಾ ।
ಮಹೋಗ್ರ ರಿಪು ಭೂಭುಜ ಶ್ರಮಣ ಭೈರವಾಡಂಬರಂ ॥
ಗುಹಾ ಗಹನ ಗಹ್ವರೋದರ ವಿಶೀರ್ಣಮಾದಂದದೇಂ ।
ಮುಹುಃ ಪ್ರಕಟಮಾದು[4]ದಾ ರವಿ ತನೂಭವ ಜ್ಯಾರವಂ ॥ ೧೩೬

ವ ॥ ಅಂತು ಯುಗಾಂತ ವಾತಾಹತ ಕುಲಗಿರಿಯೆ ನೆಲೆಯಿಂ ತ
ರ್ವಂತೆ ತಳರ್ದು [5]ಧ್ವಾಂಕ್ಷಧ್ವಜಮುಂಬರ ತಳದೊಳ್ ಮಿಳಿರೆ ತನಗಿದಿ

1 ವ (ಕ.). 2 ಕಾ(ಕ. ಖ. ಗ.). 3 [ಪಿಡಿದು] ಸೀವಿ (ಪ.). 4 ದೋ (ಕ
5 ಕ (ಕ.).

ರ್ಪರ್ ಕರ್ಣನ ರಥಕ್ಕೆ ತನ್ನ ರಥಮನಾಸನ್ನಮಾಗೆ ಪರಿಯಿಸಿ ವಿಂಧ್ಯ ರುಳಯ ಮಹೀಧರಂಗಳೊಂದೊಂದಱೊಳ್ ತಾಗುವಂತೆ ತಾಗಿ ದೇವ ನತ್ತ ಶಂಖಮಂ ಪೂ[1]ರಿಸಿ ಗಾಂಡೀವಮನೇಱಿಸಿ ನೀವಿ ಜೇವೊಡೆ ನಾಗಳ್—

ರು॥ ಸ್ರ॥ ಎನಿತಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಿಂದಿತ್ತುದಧಿ ಕುಲ ನಗ ದ್ವೀಪ
ಸಂಘಾತಮಂತಂ।
ತನಿತುಂ ಬತ್ತಿತ್ತು ತೂಳ್ದತ್ತುಡುಗಿದುದೆನೆ ದಿಕ್ಪಾಲರಾ ದೇವದತ್ತ॥
ಧ್ವನಿ ಸಂಮಿಶ್ರಂ ಸಮು[2]ದ್ಯದ್ರಜತ [ಗಿರಿ] ತಟ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಂಶ್ಲಿಷ್ಟ
ಮೌರ್ವೀ।
ನಿನದಂ ಪರ್ವಿತ್ತುಕಾಂಡ ಪ್ರಳಯ ಘನ ಘಟಾಟೋಪ ಗಂಭೀರ
ನಾದಂ ॥ ೧೩೭ ॥

ವ॥ ಆಗಳಾ ಧ್ವನಿಯಂ ಕೇಳ್ದು ದೇವೇಂದ್ರನಿಂದ್ರ ಲೋಕದೊಳ್ ಮಟ್ಟಿಂದು ಮಿಡುಕಲಪ್ಪೊಡಂ ದೇವರಿಲ್ಲದಂತು ದೇವ ನಿಕಾಯಂಬೆರಸು ತನ್ನ ಮಗನ ಕಾಳೆಗಮಂ ನೋಡಲೆಂದು ಚಿತ್ರಪಟಮಂ ಕೆದಱಿ ಗಗನ ತಳಮನಳಂಕರಿಸಿದಂತೆ ಷೋಡಶರಾಜರ್ವೆರಸು ಬಂದಿರ್ದನಾಗಳ್—

ಕಂ॥ ದೇವ ಬ್ರಹ್ಮ ಮುನೀಂದ್ರಾ।
ಸೇವಿತನುತ್ತಪ್ತ ಕನಕ ವರ್ಣಂ ಹಂಸ॥
ಗ್ರೀ[3]ವ ನಿಹಿತೈಕ ಪಾದನಿ।
ಳಾ ವಂದ್ಯನನಿಂದ್ಯನಬ್ಜಗರ್ಭಂ ಬಂದಂ ॥ ೧೩೮

ವ॥ ಆಗಳ್—

ಕಂ॥ ಏಱಿ[4][ಯೆ] ನಂದಿ[5][ಯನಾ] ಪೆಱ।
ಗೇಱಿದ ಗಿರಿಸುತೆಯ ಮೊಲೆಗಳಳ್ಕೀಱಿಂ ನೀ॥

1 ದೈ(ಕ.). 2 ದ್ಯದ್ರುಟದಟನಿತ (ಕ.). ದ್ಯದ್ರ ಜತಟನಿಕ (ಖ. ಗ.), ಪ್ರೋದ್ಯದ್ರಜತಟನಿಕ (ಘ.). 3 ವ ನಿಹಗೈ (ಖ.). ವಂ ವಿಹಗೈ (ಗ. ಘ.). 4 ದ ಕ. ಖ.) ಯು (ಗ.), ಯ (ಘ.). 5 ಯುಮಾ (ಸ.).

ಕಂ || ರೇಱಿಸುತಿರೆ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನ |
ರೇಱಂ ನೋಡಲ್ಕೆ ಭೂತ ನಾಥಂ ಬಂದಂ ೧೩೯

ಆರನುವರದೊಳಮೆನಗಣ |
ಮಾರ[1]ದ ಕಣ್ಮಲರ್ಗಳಾರ್ಗುಮುರಿಗನಿಸೆಸುತುಂ ||
ನೀರದ ಪಥದೊಳ್ ಮುತ್ತಿನ |
ಹಾರದ ಬೆಳಗೆಸೆಯೆ ನಾರದಂ ಬಂದಿರ್ದಂ || ೧೪೦

ರಸೆಯಿಂದವೊಗೆದು ಪೆಡೆಗಳ |
ಪೊಸ ಮಾಣಿಕದೆಳವಿಸಿಲ್ಗಳೊಳ್ ಪೊಸವಳಿರೊಳ್ ||
ಮುಸುಕಿದ ತೆಱದಿಂದೆಸೆದಿರೆ |
ಪೊಸತೆನೆ ನಡೆ ನೋಡಲುರಗ ರಾಜಂ ಬಂದಂ || ೧೪೧

ದಿನಕರನುಮಿಂದ್ರನುಂ ನಿಜ |
ತನಯರ ದೆಸೆಗೆಱಗಿಬೆಱಕದಿಂ ಗೆಲವಿನ ಮಾ ||
ತನೆ ನುಡಿಯೆ ನುಡಿದ ಜಗಳಮ |
ದಿನಿಸಾನುಂ ತ್ರಿಪುರ ಹರನ ಕಿವಿಗೆಯ್ದುವುದುಂ || ೧೪೨

ವ || ಆಗಳ್ ದೇವೇಂದ್ರಂಗಂ ದಿವಸೇಂದ್ರಂಗಂ ಬೞಿಯನಿ
ಬರಿಸಿ—

ಕಂ || ಜಗಳಮಿದೇಂ ದಿನಕರ ಪೊಣ |
ರ್ದು ಗೆಲ್ವನೇ ನಿಜ ತನೂಭವಂ ಹರಿಗನೊಳೇಂ ||
ಬಗೆಗೆಟ್ಟೆಯೊ ಧುರದೊಳವಂ |
ಮಿಗಿಲೆನಗೆನೆ ನಿನಗೆ ಪಗಲೊಳೇಂ ಕಟ್ಟಲೆಯೋ || ೧೪೩

ವ || ಎಂದು ದಿನಕರನ ಪುರಂದರನ ಜಗಳಮಂ ಪತ್ತುವಿ
ನುಡಿದು—

ಕಂ || ಅಳವಿ[2]ನೊಳೆನ್ನುಮನಿನಿಸ |
ಗ್ಗಳಿಸಿದ ಹರಿಗನೊಳಿದಿರ್ಚಿ ಕರ್ಣಂ ಗೆಲಲು ||

---

1 ದು (ಕ. ಖ.) 2 ಯೊ (ಗ. ಘ.).

ಕಂ॥ ಮ್ಮಳಿಪಂ ಗಡಮೆಂದೋಪಳ।
ತಳಮುಂ ಪೊಯ್ದೀಶ್ವರಂ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ನಕ್ಕಂ ॥ ೧೪೪॥

ವ॥ ಅಂತು ಮುಗಿಲೂಱಿದ ಮೂಱು ಲೋಕಮುಂ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ಯುದ್ಧಮಂ ನೋಡಲ್ ನೆರೆದಲ್ಲಿ ನೆರವಿವಡೆದೆನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ನೆಱಪಲಿಂವವಸರಂ ಬಡೆದೆನೆಂದು ಕೌರವ ಕುಲ ಹಿಮಕರಾ[1][ವಿ]ಲ ಪ್ರಚಯವರ್ಷ ವಾರಿದನಪ್ಪ ಪವನ ತನಯಂ ಬದ್ಧ ವಪುವಾಗಿ ದುರ್ಯೋಧನಾನುಜರಂ ಪೆಸರ್ವೆಸರೊಳೆ ಕರೆದು ಮೂದಲಿಸಿದೊಡೆ ಮುನ್ನೆ ತವ್ಮೊಡವುಟ್ಟಿದರ್ ಸತ್ತುಟಿಲೊಳನಿಬರುಮೊಂದಾಗಿ ಬಂದು ತಾಗಿದಾಗಳ್—

ಮ॥ ಮುಸಕಂಗುಂದದೆ ಪಾಯ್ವರಾತಿ ಶರ ಸಂಘಾತಂಗಳಂ ಕೂಡೆ ಖಂ।
ಡಿಸಿ ಬಿಲ್ಲಂ ಮುಱಿಯೆಚ್ಚೊಡಂತನಿಬರುಂ ಬಾಳ್ಗಿ[2][ತ್ತು] ಮೇಲ್ವಾಯ್ದೊಡ॥
ರ್ಬಿಸೆ ತಿಣ್ಣಂ ತೆಗೆದರ್ಧ ಚಂದ್ರ ಶರದಿಂ ಸೂಟ್ ಸೂಟಿನೊಳೆ ಚ್ಚಾಗಳ।
ರ್ಚಿಸಿದಂತಿರ್ದುದುರುಳ್ದ ಕೌರವ ಶಿರಃ ಪದ್ಮಂಗಳಿಂ ಕೊಳ್ಗುಳಂ ॥ ೧೪೫॥

ವ॥ ಅಂತು ದುರ್ಯೋಧನ ದುಶ್ಶಾಸನರಿರ್ವರುಮುೞಿಯುೞಿದ ಕೌರವರೆಲ್ಲರುಮಂ ಜೀರಗೆಯೊಕ್ಕಿಲ್ಮಾಡಿ ಕೆಡೆದ ಪೆಣಂಗಳನೆಡಗಲಿಸಿ ನಿಂದು—

ಮ॥ ಚಲದಿಂ ಕೃಷ್ಣೆಯ ಕೇಶಮಂ ಪಿಡಿದ ನಿನ್ನಿಂದಾದಟಿಲ್ ನಿನ್ನುರ।
ಸ್ಥಲಮಂ ಪೋೞದೆ ಪೋಪುದಲ್ತೆನಗದೇಕಳ್ಕಿರ್ದಪೈ ಬಾಳ್ವಿ ಪಂ॥
ಬಲದೇನಿಂ ನಿನಗುಂಟೆ ನಿನ್ನನುಜರಂ ಕಂಡೆಂತುಮೇ[3]ನೆನ್ನ ತೋ।
ಳ್ವಲೆಯೊಳ್ ಸಿಲ್ಕಿದೆಯೆಂದು ಮೂದಲಿಪುದುಂ ದುಶ್ಶಾಸನಂ ತಾಗಿದಂ ॥ ೧೪೬ ॥

ವ॥ ಅಂತು ತಾಗಿದಾಗಳ್—

---

1 ಸಿಲ (ಕ. ಖ.). ಳ (ಗ. ಘ.). 2 ತ್ತು (ಸ.). 3 ಜೆ (ಕ.).

ಕಂ || [1]ಕಱು[2]ಪೆಟ್ಟಿ ಪಗೆಯ ಜೇರ್ವರಿ |
ದುಱುಮಿಕೆಯ ಪೊಪಟ್ಟಿ ಗಂಡಮುಚ್ಚರದೊದವಿಂ ||
ನೆಱನನೆ ಮೂದಲಿಸುತ್ತುಂ |
ನೆಱನನೆ ತೆಗೆದೆಚ್ಚರೊ[3]ರ್ವರೊರ್ವರಸಾಗಳ್ || ೧೪೭

ಸು[4]ರಿಗಿಱಿವ ತೆಱದಿನೋರೊ |
ರ್ವರನಿಸೆ ನಡೆ ನಟ್ಟ ಕೋಲ ಬಱಿವಿಡಿದೆತ್ತುಂ ||
ಸುರಿದುವವಂದಿರ ಮುಳಿಸಿನ |
ತೆರಳ್ದ ದಳ್ಳುರಿಯನಿೞಿಸಿ ನವ ರುಧಿರಂಗಳ್ || ೧೪೮

ವ || ಅಂತು ನಿಜ ನಿಶಿತ ಮಾರ್ಗಣಂಗಳಿಂದಮುಂಬು ತ[5]ಪ್ಪ ಜ
ಗಬಿಲ್ಲಾಳಂ[6]ತೆಚ್ಚು ಪಾಯ್ವರಾತಿಯ ಮೆಯ್ಯ ನೆತ್ತರಂ ಕಂಡು ಸೂೞ
ನೊಳಿವನ ನೆತ್ತರೊಕ್ಕೊಡಂ ತನಗೆ ಬಸಿಱಾಱಿ ಕುಡಿಯಲ
ದ್ರೌಪದಿಯ ಕೇಶಪಾಶಮುಂ ತೊಯ್ದು ಮುಡಿಯಲುಂ ನೆಱೆಯದೆಂದು-

ಕಂ || ಅವನಂ [7]ಬಂಚಿಸಿ ಗದೆಗೊಂ |
ಡವನ ವರೂಥಮನೆ ತಿಣ್ಣಮಿಟ್ಟೊಡೆ ಗದೆಗೊಂ ||
ಡವನೆಯ್ತರೆ ರಥದಿಂದಿೞಿ |
ದವನಿಯೊಳವನುಮನುರುಳ್ಚಿದಂ ಪವನ ಸುತಂ || ೧೪೯

ಮ || ಬಳೆ ನುರ್ಗುತ್ತಿರೆ ಮೆಟ್ಟಿ ಗಂಟಲನಿವಂ ದುಶ್ಶಾಸನಂ ಭೀಮನಿಂ
ಬಳ ಸಂಪನ್ನನವುಂಕಿ ಕೊಂದಪನಿವಂ ಮಾರ್ಕೊಳ್ವ ಬಲ್ಲಾಳ್ಗ
ಸುಂ
ಗೊಳೆ ಬಾಳೆತ್ತಿದೆನೇಕೆ ಕಣ್ಣ ಮಿಡುಕ್ಕೈ ಪಿಂಗಾಕ್ಷ ನೀನೇಕೆ ಮಿ
ಳ್ಕಿಳ ನೋಡುತ್ತುಳನಿರ್ದೆಯೆಂದವಟರಂ ಭೀಮಂ ಪಳಂ[8]ಚಲ್ವಿ
|| ೧೫೦

1 ಕು (ಕ.). 2 ಪೆರ್ದ (ಖ. ಗ.), ಪಿರ್ದ (ಘ.), 3 ಬ್ಬ (ಖ. ಗ. ಘ.
4 ರ (ಕ. ಖ.). 5 ಪ್ಪಿ (ಕ.). 6 ದೆ (ಕ.ಖ.) 7 ವಂ (ಕ. ಖ.). 8 ಚಾರ್ವಿ
(ಕ.), ಚಳ್ವಿನಂ (ಗ.).

ವ || ಅಂತು ಮುಳಿದ ಪವನಜನ ಕೋಪಾಟೋಪಮಂ ಕಂಡು ಕೌರವ ಬಲದ ನಾಯಕರೊಳೊರ್ವರಪ್ಪೊಡಂ ಮಿಟ್ಟೆಂದು ಮಿಡುಕಲಣ್ಮದಿರೆ ಪವನಾತ್ಮಜಂ ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜೆಗೆ ಬಱಿಯನಟ್ಟುವುದುಮಾ ವನಿತೆ ಜಯವನಿತೆ ಬರ್ಪಂತೆ ಬಂದು—

ಮ || ಉಸಿರೊತ್ತಿಂ ತಿದಿಯಂತಿರೊತ್ತಿವ ಬಸಿಱ್ ಪೋತಂದ ಕಣ್ ಬಿಟ್ಟ ಬಾಯ್ |
ಮುಸಕಂಗುಂದಿದ ಮೆಯ್ ವಲಂ ಬಡಿವ ಕಾಲ್ ಭೂಭಾಗದೊಳ್ ತಂದು ತಾ ||
ಟಿಸುತಂ ಕೋಟಲೆಗೊಳ್ವ ರತ್ನ ಮುಕುಟದ್ಯೋತೋತ್ತಮಾಂಗಂ ವಿರಾ |
ಜಿಸುವನ್ನಂ ಪುಡಿಯೊಳ್ ಪೊರಳ್ವ ಪಗೆಯಂ ಕಣ್ಣಾರ್ವಿನಂ ನೋಡಿದಳ್ ||೧೫೧ ||

ಕಂ || ಆಸತ್ತು ತಿರಿದರಣ್ಯಾ |
ವಾಸದ ಪರಿಭವದ ಕುದಿಪಮಂ ನೀಗಿ ಸುಖಾ ||
ವಾಸಮನೆಯ್ದಿಸಿದುದು ದು |
ಶ್ಯಾಸನನಿರ್ದಿರವು ಮನದೊಳಾ ದ್ರೌಪದಿಯಾ ||೧೫೨ ||

ವ || ಆಗಳ್ ವೃಕೋದರಂ ತನ್ನ ತಳೋದರಿಯ ಮುಖಮಂ ನೋಡಿ ನಿನ್ನೆನ್ನಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ನೆಱಪುವಂ ಬಾಯೆಂದು ಕೆಲದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ದೃಢ ಕಠಿನ ಹೃದಯನಪ್ಪ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನುರಮಂ ಪೋ[1]ಟ್ವಿ ನಾರಸಿಂಗನಂತೆ—

ಕಂ || ಡೊಕ್ಕನೆ ಸು[2]ರಿಗೆಯೊಳುರಮಂ |
[3]ಬಿಕ್ಕನೆ ಬಿರಿಯಿಱಿದು ಬರಿಯನಗಲೊತ್ತಿ ಮನಂ ||
ಕೊಕ್ಕರಿಸದೆ [4]ಬಗಸಿರೆಯಿನ |
ಳುರ್ಕ್ಕೆಯೆ ಮೊಗೆ ಮೊಗೆದು ನೆತ್ತರಂ ಪವನ ಸುತಂ ||೧೫೩||

---

1 ಟ್ಬಿ (ಕ.). 2 ರಗಿ (ಕ. ಖ, ಗ.). 3 ಚಿ (ಗ. ಘ,). 4 ಬೆಗಸಲೆ (ಖ.), ಬೆಗೆಸರಿ (ಗ.), ಬಗಸಲೆ (ಘ.), ಬೆಲಗಸೆ (ಪ.).

ನೆತ್ತಿಯೊಳೆಱೆದೆಱೆದಿನಿಸ[1]ಱ[3] ।
ಯೊತ್ತಿ ಬಱಿಕ್ಕೆಱೆಯೆ ಪೊಸೆದು ಜಡೆಗೊಂಡಿರ್ದ
ನ್ಪೃತ್ತ ಕುಚಯುಗೆಯ ಕೇಶಮ ।
ನೆತ್ತಂ ಪಸರಿಸಿಪನೆಯ್ದೆ ಪಸರಿಸಿಪದ[2]ಟಿಂ ॥

ಕಂ॥ ಪಸರಿಸಿ ಪಂದಲೆಯಂ ಮೆ ।
ಟ್ಟಿಸಿ ಪೈರಿಯ ಪಲ್ಲ ಪಣಿಗೆಯಿಂ ಬಾರ್ಚಿ ಪೊದ ॥
ಱ್ಪೊಸಗೆಯಿನವನ ಕರುಳ್ಗಳೆ ।
ಪೊಸವಾಸಿಗಮಾಗೆ ಕೃಷ್ಣೆಯಂ ಮುಡಿಯಿಸಿದಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ತನ್ನ ಪಗೆಯುಂ ಬಗೆಯುಮೊಡನೊಡನೆ ವ
ರಿಪು ವಿಪುಳ ರುಧಿರ ಜಲಂಗಳೊಳಂ ರುಚಿರ ತದೀಯಾಂತ್ರ ಮಾ
ಮಾಲೆಮಾಡಿ ಮುಡಿಯಿಸಿ ಕೃಷ್ಣೆಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಮು
ನಕ್ಕು ಕೌರವ ಕುಳವಿಳಯಕೇತುವಿಂತೆಂದಂ—

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ಇದಱೊಳ್ ಶ್ವೇತಾತಪತ್ರ ಸ್ಥಗಿತ ದಶ ದಿಶಾ ಮಂಡ
ರಾಜ
ಪುದಿದಱ್ಕಾಡಿತ್ತಡಂಗಿತ್ತಿದಱೊಳೆ ಕುರು ರಾಜಾನ್ವಯಂ
ಮತ್ತ
ಕ್ಕಿದಱಿಂದಂ ನೋಡಗುರ್ವುರ್ವಿದುದಿಮವೆ ಮಹಾಭಾರತ
ಬ್ಜ ದಳಾಕ್ಷೀ ಪೇಟಿ ಸಾಮಾನ್ಯಮೆ ಬಗೆಯೆ ಭವತ್ಕೇಶ ಪಾ
ಪ್ರಪಂಚಂ ॥

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದು ನೀನುಂ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ನೆಱಪಿದೆ
ಮೆನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ನೆಱಪುವೆನೆಂದು ದ್ರೌಪದಿಯಂ ಪಿಡಿಯು
ಬೀಡಿಂಗೆ ಕಳಿಪಿ ರಾಕ್ಷಸ ಕ್ರೀಡೆಯನಾಡಲ್ ಬಗೆದು ಹಿಡಿಂಬೆಯು
ಬರಿಸಿ—

1 ರೆ (ಕ.). 2 ಟಂ (ಕ.). 3 ಯ (ಖ. ಗ. ಘ.).

ಕಂ|| ಒಸರ್ವ ಬಿಸು ನೆತ್ತರಂ ರ।
ಕ್ಕಸನಂದದೆ ಕುಡಿದು ಕುಡಿದು ಕಂಡಂಗಳನ ||
ರ್ವಿ[1]ಸೆ ಮೆಲ್ದು ಮೆಲ್ದು ಕರ್ಬಿನ।
ರಸಕ್ಕಮಿನಿಸಿಂಪುಗಾಣೆನೆಂದನಿಲಸುತಂ || ೧೫೭ ||

ಸವಿ ಸವಿದು ಬಿಕ್ಕ ಬಿಕ್ಕನೆ।
ಸವಿ ನೋಡೆನ್ನಾಣೆಯೆಂದು ರಕ್ಕಸಿಗವುವಂ ||
ಸವಿದೋಱಿ ನೆತ್ತರೆಲ್ಲಂ।
ತವೆ ಮುಳಿಸಿಂದವನ ಕರುಳ ಪಿಣಿಲಂ ನೊಣೆದಂ || ೧೫೮ ||

ವ|| ಅಂತು ಕುಡಿದು ನಿಜ ವಿರೋಧಿ ರುಧಿರಾ[2]ಸ[ವ] ದೊಳಳವಿ
ಮೆ ಸೊರ್ಕಿ ತಾನುಂ ಹಿಡಿಂಬೆಯುಮವನ ಬರಿಯ ನರವಿನಡಗಿನಿಡುವಿ
ಯು ಕೆನ್ನೆತ್ತರೊಳೊರ್ವರೊರ್ವರಂ ತಳ್ಕಿಱಿದುಂ ಬೊಬ್ಬಿಱಿದುಂ
ಂದ್ರುಮಿಟ್ಟುಂ ಕೂಕಿಱಿದುಂ ತೇಗಿಯುಂ [3]ಪಸಿಗೆವರಿದುಂ ಬವಳಿ
ಯುಂ ಬಾ[4]ಸಂಗುಟಿಗೆವಱಿದುಂ ಸೂಟ್ಬಿರಿದುಮಾಡುವಾಗಳುಭಯ
ಂಗಳ್ ಬೆಕ್ಕಸಂಬಟ್ಟು ನೋಡಿ—

ಕಂ|| ಆದ ಮುಳಿಸಿಂದಮೆಲ್ಲಂ।
ತೇದುಂ ಕುಡಿಯಲ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪಗೆವನ ರುಧಿರಾ ||
ಚ್ಛೋದಮನೆ ಕುಡಿದು ಮಾಣ್ದ ವೃ।
ಕೋದರನೇನಾವ ತೆಱದೊಳಂ ದೋಷಿಗನೇ || ೧೫೯ ||

ಮುನಿಸಂ ಮಾಡಿದರಾತಿ ನಾಥರಡಗಂ ಸುಪ್ಪಲ್ಗೆ ಕೆನ್ನೆತ್ತರಂ।
ಕೆನೆಗೊಂಡಾಱಿದ ಪಾಲ್ಗೆ ದೊಂಡೆಗರುಳಂ ಕರ್ಬಿಂಗೆ ಲೆಕ್ಕ[5]
[ಕ್ಕೆ ತಂ] ||

1 ಸಿ (ಕ. ಗ.) 2 ಸಾರ (ಕ. ಖ.). ಸನ (ಗ. ಘ.). 3 ಸಸಿನೆ (ಕ. ಖ.).
ಗ.) 4 ಸಂ (ಕ.). 5 ಕ್ಕದಂ (ಕ. ಖ. ಗ.), ಕ್ಕದಿಂ (ಘ.).

ವ|| ದಿನಿಸುಂ ಮಾಣದೆ ಪೀರ್ದು ಪೀರ್ದು ನೋಣೆದಂತೀ
ಮಾಟಿಕೆಯಿಂ ಭೀಮಸೇ
ನನಪ್ಪೋಲ್ ಪೂಣ್ದುದನೆಯ್ದೆ ಪೂ[1]ಣ್ದು ಪಗೆಯಂ ಕೊಂ[2]ಡಾಡು
ಗಂಡನೇ || ೧೬೦

ವ|| ಎಂದು ಜರಾಸಂಧಾರಿಯ ಗಂಡವಾತಂ [3]ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿ
ಭೀಮಸೇನನಾ ನೆರೆದ ನೆರವಿಗಿಂತೆಂದಂ—

ಉ|| ಪೊಲ್ಲದು ಪೂಣ್ದು ಪುಚ್ಚಟಿಯದುರ್ಕಿದ ಕೌರವರಂ ಪೊರಳ್ಚಿ ಕೊ
ದಿಲ್ಲಿಯೆ ವೈರಿ ಶೋಣಿತಮನೀಂಟಿ [4]ತ[ದಂ]ತ್ರದೆ ಕೃಷ್ಣೆ[5][ಗಿ]ಂದ
ಧ
ಮ್ಮಿಲ್ಲವನಿಂಬಿನಿಂ ಮುಡಿಸಿ ಕೌರವ ನಾಯಕನೂರು ಭಂಗಮೊ
ದಲ್ಲಮುದೆಲ್ಲಮಂ ನೆಱಪಿದೆಂ ಗಡಮೋಳಿಯೆ ಕೇಳಿಮೆಲ್ಲರುಂ
|| ೧೬೧

ವ|| ಎಂದು ನುಡಿದು ಗಜಱಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ಕಾಲ ದಂಡಮುಂ ಪೋ
ತನ್ನ ಗದಾದಂಡಮುಂ ಕೊಂಡು ತಿರಿಪಿ ಬೀಸುತ್ತುಂ ಬ
ಭೀಮಸೇನನಂ ಕರ್ಣನ ಮಗಂ ವೃಷಸೇನಂ ಕಂಡು

ಚಂ|| ದಡಿಗನ ಮಿಟ್ಟುವಂ ಮಿ[6]ದಿದೊಡಲ್ಲದೆ ಮಾಣೆನಮೋಘಮೆಂದು
ಕೂ
ರ್ವಡುಗದೆ ಬಂದು ತಾಗೆ ಯು[7]ಮಳರ್ ತಡೆಗೊಂಡೊಡೆ
ತಾವುಮೆಮ್ಮೊಳ
ತೊಡರ್ದಪರೆಂದವಂದಿರ ರಥಂಗಳನಚ್ಚುಡಿಯೆಚ್ಚು ಭೀಮನಂ
ತಡೆಯದೆ ಮುಟ್ಟೆ ಪೆರ್ಚಿ ನುಡಿದಂ ಕಪಿಕೇತನನಂ ಮುರಾಂತ
|| ೧೬

1 ಜ್ಬ (ಕ. ಖ.). 2 ದಾ (ಕ.). 3 ಪೊಗಳು (ಖ. ಘ.). 4 ಕಳತ್ರದೆ(
ತಳತ್ರದೆ (ಖ. ಗ. ಘ.). 5 ಯಿಂ (ಸ.) 6 ಡಿ (ಕ. ಖ. ಗ.). 7 ರರಾತ
ಗೋದದೆ (ಗ. ಘ.),

ಕಂ॥ ಇವನ ಶರ ಕಲ್ಪಮಿವನದ।
ಟಿವನಳವಿವನಣ್ಮು ನಿನಗೆಮಗ್ಗಳಮಿವನಂ ॥
ಪವನ ಸುತಂ ಗೆಲ್ಲಂ ನೀ।
ನಿವನೊಳ್ ಪೊಣರೆಂದೊಡವನೊಳರಿಗಂ ಪೊಣರ್ದಂ
॥ ೧೬೩ ॥

ಪೊಣರ್ದೊಡಮನುವರಮಿವನೊಳ್ ।
[1][ತೊಣೆ]ವೆತ್ತಪುದೆನಗೆ ನರನೊಳೆಂದಱಿಕೆಯ ಕೂ ॥
ರ್ಗಣೆಗಳೊಳೆ ಪೊಟ್ಟು ತನ್ನಳ ।
ವಣಿಯರಮೆನೆ ನಾಲ್ಕು ಶರದೆ ಪಾರ್ಥನನೆಚ್ಚಂ ॥ ೧೬೪ ॥

ಇಸೆ ಮುತ್ತಿ ಮು[2]ಸುಱಿ ಪರಿ ಬಂ ।
ಧಿಸಿದುವು ನರ ರಥ ತುರಂಗಮಂಗಳನಂತಾ ॥
ರ್ದಿಸಗಲ್ ಪೊಣರಲ್ ಮಿಡುಕಲ್ ।
ಮಿಸುಕಲ್ಕಣಮೀಯದಾ[3][ದು]ವವನಸರಲ್ಗಳ್ ॥ ೧೬೫ ॥

ವ॥ ಆಗಳದಂ ಕಂಡು ಪರಸೈನ್ಯ ಭೈರವಂ ಮುಕುಂದನನಿಂತೆಂದಂ–

ಕಂ॥ ಸ್ಯಂದನ ಬಂಧನಮೆಂಬುದ ।
ನಿಂದೀ ವೃಷಸೇನನಿಂದಮಱಿದೆನಿದಂ ಮು ॥
ನ್ನೆಂದುಂ ಕಂಡಱಿಯೆನಿದ ।
ರ್ಕಾಂ ದಲ್ ಬೆಱಗಾದೆನೆನಗೆ ಬೆಸಸು ಮುಕುಂದಾ
॥ ೧೬೬ ॥

ಎನೆ ಪರಶುರಾಮನಿಂ ಕ ।
ರ್ಣನೆ ಬಲ್ಲಂ ಚಾಪ ವಿದ್ಯೆಯಂ ಕರ್ಣನಿನೀ ॥
ತನೆ ಬಲ್ಲನಿವನ ಸರಲೆನಿ ।
ತನಿತುಮನೆಡೆವಿಡದೆ ತಱಿದು ತಲೆಯಂ ತಱಿಯಾ
॥ ೧೬೭ ॥

1 ದೊರೆ (ಸ).. 2 ಸುಗಿ (ಖ.), ನಿಸಿ (ಗ.ಘ.). 3 ದಮು (ಕ.), ದವ ಗ. ಘ.).

ವ॥ ಎಂಬುದುಮುಳವಿಗೞಿಯೆ ಬಳೆದು ಪ್ರದುಂಗೊಳಿಸಿದ ಬ
ಸಿಡುಂಬನೆಡೆಗೊಳೆ ಕಡಿವ ಪ್ರೋಡುಂಗಾಜನಂತೆ ಪರಸು ಚಕ್ರಾಸಿ[1]ಧ
ಗಳಿಂಪಂ ತನ್ನ ತೋ[2]ಡುಂ ಬೀಡಿಂಗಂ ರಥಮನೆಸಗುವ ಮುರಾಂತ
ಕೆಯ್ಗಮೆಡೆಮಾಡಿ—

ಚಂ॥ ತನಗೆ ವಿನಾಯಕಂ ದಯೆಯಿಸಿತ್ತ ಜಯಾಸ್ತ್ರಮನುರ್ಜಿಕೊಂದ
ಭೋ
ಕೆನೆ ದೊಣೆಯಿಂ ಶರಾಸನದೊಳಂತದನಾಗಡೆ ಪೂಡಿ ಧಾತ್ರಿ ತ
ಱ್ರನೆ ತಿರಿವನ್ನೆಗಂ ತೆಗೆದು ಕಂಧರ ಸಂಧಿಯನೆಯ್ದೆ ನೋಡಿ ತ
ಟ್ಟನೆ ನರನೆಚ್ಚೊಡುಚ್ಚಳಿಸಿ ಬಿೞ್ದುದು ವೈರಿ ಶಿರಸ್ಸರೋರುಹಂ
॥ ೧೬

ಕಂ॥ ಅಂತತ್ತ ಪರಿದ ತಲೆಯನ ।
ದಂ ತಂದಟ್ಟೆಯೊಳಮರ್ಚಿ ಸುರ ಗಣಿಕೆಯರ ॥
[3]ಭ್ರಾಂತರದೊಳೆ ತಮ್ಮ ವಿಮಾ ।
ನಾಂತರದೊಳಗಿಟ್ಟು ಕರ್ಣತನಯನಸುಯ್ದರ್ ॥ ೧೬

ವ॥ ಅಂತು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ತನ್ನ ಪಿರಿಯ ಮಗನಪ್ಪ ವೃಷ
ನನಂತಕನನಣಲೊಡಸಿ ತನ್ನುಮನಣಲೊಳಡಸಲೆಂದಿರ್ದ ವಿಕ್ರಮಾ
ನನಂ ನೋಡಿ—

ಚಂ॥ ಮಗನೞಲೊಂದು ಭೂಪತಿಯ ತಮ್ಮನೊಳಾದೞಲೊಂದು
ನೊಂದು
ನ್ನಗೆ ಮೊಗದಿಂದೆ ಕುಂದಿ ಫಣಿಕೇತನನಿರ್ದೞಲೊಂದು ತನ್ನ ನ
ವಗೆಯುರಿಯೞ್ವಿಪೋಲಳುರೆ ತನ್ನ ನೆಗೞ್ತೆಗೆ ಮುಯ್ವನಾಂತ
ಮು
ಪೊಗೞಿಸಿ ಬೞ್ದುದಂ ನೆನೆದು ಕರ್ಣನಸುಂಗೊಳೆ ಬಂದು
ತಾಗಿದಂ ॥ ೧೭

---

1 ಧ (ಖ.), ದ (ಗ. ಘ.). 2 ಡಿಂಗಂ (ಕ.). 3 ವಾರ್ಗಂ(ಖ. ...
ಘಾರ್ಗಂ (ಘ.).

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ತಾಗಿದಾಗಳುಭಯ ಸೈನ್ಯ ಸಾಗರಂಗಳೊಳ್—

ಕಂ॥ ಬಧಿರಿತ ಸಮಸ್ತ ದಿಕ್ತಟ।
ಮಧರಿತ ಸರ್ವೇ[1]ಭ್ಯ ಗ[2]ರ್ಜಿತಂ ಕ್ಷುಭಿತಾಂಭೋ॥
ನಿಧಿ ಸಲಿಲಂ ಪರೆದುದು ಧುರ।
ವಿಧಾನ ಪಟು ಪಟಹ ಕಹಳ ಭೇರೀ ರಭಸಂ ॥ ೧೭೧ ॥

ಆದಿತ್ಯನ ಸಾರಥಿ ಬೆಱ।
ಗಾದಂ ಮಾ[3]ತಾಳಿ ಮಾತುಗೆಟ್ಟಂ ಧುರದೊಳ್॥
ಚೋದಿಸೆ ಹರಿಯುಂ ಶಲ್ಯನು।
ಮಾವರದಿಂ ನರನ ದಿನಪ ತನಯನ ರಥಮಂ ॥ ೧೭೨ ॥

ವ॥ ಅಂತಿರ್ವರುಮೊರ್ವರೊರ್ವರಂ ಮುಟ್ಟಿವಂದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಾಂತ ...ಂಗನಂಗಾಧಿರಾಜನನಿಂತೆಂದಂ—

...ರಿಣೀಪ್ಲುತಂ॥ ಪಿರಿದು ಪೊರೆದಂ ನಿನ್ನಂ ದುರ್ಯೋಧನಂ ನಿನಗೆನ್ನೊಳಂ।
ಪಿರಿದು ಕಲುಷಂ ಕರ್ಣಂಗೊಡ್ಡಿತ್ತು ಭಾರತವೇಂ ಬೆಸಂ॥
ಪಿರಿದು ನಿನಗಂ ರಾಗಂ ಬೀಕ್ಕಿರ್ದಗುರ್ವಿನ ಸೂನು ನಿ।
ನ್ನೆರಮುಱಿಯೆಯುಂ ನೋಡುತ್ತಿಂತಿರ್ದೆಯಿರ್ಪುದು ಪಾಱಿಯೇ ॥ ೧೭೩ ॥

ಕಂ॥ ಎನ್ನ ಪೆಸರ್ಗೇಳ್ದು ಸೈರಿಸ।
ದನ್ನಯ[4]ದಿಂತೀಗಳೆನ್ನ ರೂಪಂ ಕಂಡುಂ॥
ನಿನ್ನರಸನಣುಗದಮ್ಮನ।
ನಿನ್ನ ತನೂಭವನ ಸಾವುಗಂಡುಂ ಮಾಣ್ಬಾ ॥ ೧೭೪ ॥

...॥ ಭಯಮೇ[5]ಕಕ್ಕುಮದೆಂತುಟೆಂದದಟುಮಂ ಪೆರ್ಮಾತುಮಂ ಭೂ[6][ತ] ಧಾ।
ತ್ರಿಯೊಳೋರಂತೆ ನೆಗಱ್ಚಿ ಮುನ್ನೆ ಬೞಿಯುಂ ಕಾನೀನ ನೀನೀ ಮಹಾ॥

1 ಭ (ಕ.). 2 ರ್ಜ (ಕ.). 3 ಱಾ (ಕ.), ತಳಿಯೆ ? (ಪ.). 4 ದೆಂ (...ಗ.), ಪೆಂ (ಖ.). 5 ಕುಕ್ಕುರ್ಮನೆಂ (ಕ.) ಕುಕ್ಕುಮವೆಂ (ಖ.). 6 ಪ (ಸ.).

ಜಿಯೊಳಿಂತೇನೆನಗಂಜಿ ಮಾಣ್ದೆ ಪೆಜತೇಂ ಪ್ರೋ ಮಾತು

ಟ್ಟಿಯ ಬಳ್ಳಂ ಕಿಱಿದೆಂಬುದೊಂದು ನುಡಿಯುಂ ನೀಂ ನಿಕ
ಮಾಡಿದೈ ‖

ಕಂ ‖ ಪೆಸರಿಸೆಯೆ ಬೀರಮುಂ ಪಾ |
ಡಿಸಿಯುಂ ಪೊಗಱಿಸಿಯುಮುರ್ಕಿ ಬಿಱಿಪ್ಪಾ ಹವದೊ
ಕುಸಿದು ಪೆಱಪಿಂಗಿ [1]ಪೇೞ್ ಮಾ |
ನಸರೇನಿನ್ನೆಱ ವರ್ಷಮುಂ ಬಟ್ಟಿಪರೇ ‖

ವ ‖ ಎಂ[2]ದ ನೃಪ ಪರಮಾ[3]ತ್ಮನ ಪಾಱಿಯ ಪಸುಗೆಯ
ಪರಮಾ[4]ರ್ತನಾಗಿ ತನ್ನನು[5]ದ್ಘಾಟಿಸಿ ನುಡಿದೊಡುಮ್ಮ[6]ಚ್ಚ
ಮೆಚ್ಚದೆ [7]ದರ ಹಸಿತ ವದನಾರವಿಂದನಾಗಿ ದಶಶತಕರ
ನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ‖ ಎಳೆಯುಂ ಕೋಳ್ಪಟ್ಟುಂ ಮುಂ |
ಬಳೆಮೊಟ್ಟಂ ಮುಟ್ಟಗೆಟ್ಟುಮಿರ್ದೀಗಳ್ ಬ ‖
ಳ್ಪಳಸೆ ನುಡಿವಪುದೆ ನುಡಿವಂ |
ತಳವುಂ ಪೆರ್ಮಾತುಮಾಯುಮುಂ ನಿನಗಾಯ್ತೇ ‖

ಏಟ್ಕಿ[8]ಟ್ಟನೆಱೆದು ನಿಮ್ಮಂ |
ನಾಟ್ಕಿಡಿಗಳಿದೊಡೆ ಮದೀಯ ನಾಥಂ ಬೇರಂ ‖
ಬಿಟ್ಕಿಯನೆ ತಿಂದ ದಿವಸದೊ |
ಳಟ್ಕಾಡಿದ ಬೀರಮೀಗಳೇಂ ಪೊಸತಾಯ್ತೇ ‖

ಮತ್ತನಯನರಸನನುಜನ |
ಸತ್ತಱಿಲಂ ನಿನ್ನೊಳಱಸಲೆಂದಿರ್ದೆಂ ಬೆ ‖

1 ಪೆಣ್ಮ (ಖ. ಘ.). [2 ದು. 3 ತ್ಮಂ. 4 ತ್ಮ. 5 ಜ್ಘಾ]
ಘ.). 6 ಚ್ಚರದೊಳ್ (ಕ.). 7 ಮುಗುಳ್ನಗೆ ನಕ್ಕು ದರ (ಖ.
8 ಟ್ಟನೆ (ಕ.), ಟ್ಟಮೆ (ಖ. ಘ.), ಟ್ಟಮೆ (ಗ.).

ಳ್ಕುತ್ತಿರ್ದನಪ್ಪೊಡೇ ತೊದ ।
ಳಿತ್ತಣ ದಿನನಾಥನಿತ್ತ ಮೂಡುಗುಮಲ್ತೇ ॥ ೧೭೯ ॥

ಕಸವರದ ಸವಿಯುಮಂ ಭಯ ।
ರಸಕದ ಸವಿಯುಮನದೆಂತುಮಾನಱಿಯದುದಂ ॥
ವಸುಮತಿಯಱಿವುದು ನೀಂ ಪುರು ।
ಡಿಸಿ ನುಡಿದೊಡೆ ನಿನ್ನ ನುಡಿದ ಮಾತೇಱುಗುಮೇ ॥ ೧೮೦ ॥

ಒಡಲುಂ ಪ್ರಾಣಮುಮೆಂಬಿವು ।
ಕಿಡಲಾದುವು ಜಸಮದೊಂದೆ ಕಿಡದದನಾಂ ಬ ॥
ಲ್ವಿಡಿವಿಡಿದು ನೆಗೞ್ದೆನುೞಿದಱಿ ।
ವಡೆ ಮಾತಂ ಮಾಡಿ ನೀನೆ ಕೆಮ್ಮನೆ ನುಡಿವೈ ॥ ೧೮೧ ॥

ಬಿದಿ ವಸದಿಂದೆ ಪುಟ್ಟುವುದು ಪುಟ್ಟಿಸುವಂ ಬಿದಿ ಪುಟ್ಟಿದಂದಿವಂ।
ಗಿದು ಬಿಯವೊಳ್ಪಿವಂಗಿದು ವಿನೋದಮಿವಂಗಿದು ಸಾವ
ಘಾಂಗಿವಂ ॥
ಗಿದು ಪಡೆಮಾತಿವಂಗಿದು ಪರಾಕ್ರಮುಮೆಂಬುದನೆಲ್ಲ
ಮಾಟ್ಕೆಯಿಂ ।
ಬಿದಿ ಸಮಕಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟೊಡೆಡೆಯೊಳ್ ಕಿಡಿಸಲ್ ಕುಡಿಸಲ್
ಸಮರ್ಥರಾರ್ ॥ ೧೮೨ ॥

ಕಂ ॥ ಎಂದೀ ಬಾಯ್ವಾತಿನೊಳೇ ।
ವಂದಪುದ[1]ಮ್ಮಣ್ಮಿ ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆನುತುಂ ಭೋ ॥
ರೆಂದಿಸೆ ಪೊಸ ಮಸೆಯುಂಬಿನ ।
ತಂದ[2]ಲ ಬೆಳ್ಸರಿಗಳಿರದೆ ಕವಿದುವು ನರನಂ ॥ ೧೮೩ ॥

ದೊಣೆಗಳಿನುರ್ಚುವ ತಿರುವಾ ।
ಯ್ಪೊಣರ್ಚಿ ತೆಗೆ ನೆಱೆವ ಬೇಗಮಂ ಕಾಣದೆ ಕೂ ॥

---

1 ಣ್ಮಿ (ಕ.). 2 ಲ್ (ಖ. ಗ. ಘ.).

ರ್ಗಣೆಗಳ ಪಂದರನೆ ನಭೋಂ ।
ಗಣದೊಳ್ ಕಂಡತ್ತು ದೇವ ಗಣಮಿನ ಸುತನಾ ॥

ಪಾತಂ ಲಕ್ಷ್ಯಂ ಶೀಘ್ರಂ ।
ಘಾತಂ ಬಹು ವೇಗಮೆಂಬಿವಯ್ದೇಸಿನೊಳಂ ॥
ಆತನ ದೊರೆಯಿಲ್ಲೆನಿಸಿದು ।
ದಾತನ ಬಿಲ್ಬಲ್ಮೆ ಸುರರಿನಂಬರ ತಲದೊಳ್ ॥

ವ ॥ ಆಗಳ್ ಪರಸೈನ್ಯ ಭೈರವಂ ಪ್ರಳಯ ಭೈರವಾಕ
ಕೆಯ್ಕೊಂಡು ಕಾದೆ—

ಕಂ ॥ ಶರ ಸಂಧಾನಾಕರ್ಷಣ ।
ಹರಣಾದಿ ವಿಶೇಷ ವಿವಿಧ ಸಂಕಲ್ಪ ಕಳಾ ॥
ಪರಿಣತಿಯಂ [1]ಮೆಱೆದುದು ತರ ।
ತರದೊಳೆ ಮುಳಿದರಿಗನಿಸುವ ಶರ ನಿಕರಂ[2]ಗಳ್ ॥

ಮುನಿದಿಸುವಿನಜನ ಸರಲಂ ।
ಮೊನೆಯಿಂ ಗಱುವರೆಗಮೆಯ್ದೆ ಸೀಳ್ದುವು ಕಣೆಗಳ್
ಘನ ಪಥಮನಳುರ್ದು ಸುಟ್ಟುವು ।
ನೆನೆ ನೆಗೆದುವು ಕೋಲ ಪೊಗೆಯುಮಂಬಿನ ಕಿಡಿಯ
॥

ಕಂ॥ ಕೂಡೆ ಕಡಿವಂಬನಂಬಿಡೆ ।
ಮಾಡಪೆ ಬಿಡದೊರಸೆ ಪುಟ್ಟಿದುರಿಗಳಗುರ್ವಂ ॥
ಮಾಡೆ ಕವಿದಳುರ್ವ ಬೆಂಕೆಯೊ ।
[3][ಳಾ]ಡಿಸಿದರ್ [4]ಮೊಗಮುನಮರ ಸುಂದರಿಯರ್ಕ
॥

1 ತಾಂ ಮೆಱೆ (ಸ.). 2 ಘ. ಸಾತ್ರ. 3 ಳೋ (ಸ.). 4 ನೊ

ಮೊನೆಯಂಬಿನ ತಂದಲೊಳ।
ರ್ಜುನನಂ ಕರ್ಣನುಮನಿನಿಸು ಕಾಣದಣಂ ಮೆ॥
ಲ್ಲನೆ ಬಗಿದು ನೋಡಿ ಕು[1]ಡುಮಿಂ।
ಚಿನಂತೆ ಮೇಗೊಗೆದು ನಾರದಂ ನರ್ತಿಸಿದಂ ॥೧೮೯॥

ಚಂ॥ ಕವಿವ ಶರಾಳಿ[2]ಯಂ ನಿಜ ಶರಾಳಿಗಳಟ್ಟಿ ತೆರಳ್ದಿ ತೂಳ್ದಿ ಮಾ।
ರ್ಕವಿದು ಪಳಂಚಿ ಪಾಯ್ದೊರಸೆ ಪುಟ್ಟಿದ
ಕಿರ್ಚುಗಳುರ್ದೆಟ್ದಿಜಾಂಡದಂ।
ತುವರಮುಗುರ್ವು ಪರ್ವಿ ಕರಮುರ್ವಿಸೆ ದಳ್ಳುರಿ ಪೆರ್ಚಿ
[3]ಕಂಡು ಖಾಂ।
ಡವ ವನ ದಾಹಮಂ ನೆನೆಯಿಸಿತ್ತು ಗುಣಾರ್ಣವನಸ್ತ್ರ
[4]ಕೌಶಲಂ ॥೧೯೦॥

ವ॥ ಆಗಳ್ ಮದ್ರರಾಜನಂಗಾಧಿರಾಜನನಿಂತೆಂದನೀಯಂಬುಗಳೊಳೇಂತೀರ್ದಪುದು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದೆಚ್ಚು ಪಗೆಯಂ ಸಾಧ್ಯಂ ಮಾಡೆಂಬುದುಂ ಕೊಂತಿಗೆ ತನ್ನ ನುಡಿದ ನುಡಿವಳಿಯಂ ನೆನೆದು ಪುರಿಗಣೆಯ ದೊಣೆಗೆ ಕೆಯ್ಯಂ ನೀಡದೆ ರೌದ್ರಶರದ ದೊಣೆಗೆ ಕೆಯ್ಯಂ ನೀಡಿದಾಗಳ್—

ಕಂ॥ ಮುಳಿಸಂ ನೆ[5][6]ಱಪಲ್ಕಧಾ।
ವಳೀಕ ಶರ ರೂಪದಿಂದಸುಂಗೊಳೆ ದೊಣೆಯಿಂ॥
ಪೊಳೆದು ಬರೆ ಕೆಯ್ಗೆ ತಾಂ ವಿ।
ಸ್ಫುಳಿಂಗ ಪಿಂಗಳಿತ ಭುವನ ಭವನಾ [7]ಭೋಗಂ ॥೧೯೧॥

ತಿರಿಪಿದೊಡದನೆಳೆ ತಿಱ್ರನೆ।
ತಿರಿದುದು ತಿರುವಾಯೊಳಿಡೆ ಸುರರ್ ಮೊಱೆಯಿಟ್ಟರ್॥
ಭರದೆ ತೆಗೆ ನೆಱೆಯೆ ಮೆಯ್ದ್ದಿಗೆ।
ದರವಿಂದೋದ್ಭವನಿನೊ[8]ಗೆದುದಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂ ॥೧೯೨॥

1 ಡಿ (ಖ.). 2 ಯಿಂ (ಖ. ಗ. ಘ.). 3 ತಂದ (ಕ.). 4 ಕೋಟಗಳ್ (...ಘ.). 5 ಳೀತೀ (ಕ.ಖ.ಗ.). 6 ರಿ (ಕ.). 7 ಭಾ (ಖ.ಗ.ಘ.). 8 ಡೆ (ಕ.).

ಕಂ॥ ತುಡೆ ಕರ್ಣನದಂ ನಡನಡ।
ನಡುಗಿ ಸುಯೋಧನನ ಸಕಲ ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯುಂ॥
ಸಡಿಲಿಸಿದ ತೋಳನಾಗಳ್।
ಸಡಿಲಿ[1]ಸಲಣ್ಮಿಳೆ ದಲದಱಿಗುರ್ವೇಂ ಪಿರಿದೋ ॥

ಆಕರ್ಣಾಂತಂ ತೆಗೆ ನೆಱೆ[3]।
ದಾ ಕರ್ಣನಿಸಲ್ಕೆ ಬಗೆದೊಡುಡುಗುಡುಗಿಸಲೀ।
ಭೀಕರ ಬಾಣಮನಾದ ವಿ।
ವೇಕದಿನುರದೆಡೆಗೆ ತುಡದೆ ತಲೆಗೆಯೆ ತುಡುವಾ ॥

ಉರದೆಡೆಗೆ ತುಡೆ ಜಯಶ್ರೀ।
ಗಿರಲೆಡೆ ನಿನಗಪ್ಪುದಾ ಸುಯೋಧನನೊಳ್ ಶ್ರೀ॥
ಗಿರಲೆಡೆಯಪ್ಪುದು ಮೇಣ್ ದಿನ।
ಕರ ಸುತ ತೊದಳುಂಟೆ ಬಗೆಯೆ ಸಂದೆಯಮುಂಟೇ
॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಶಲ್ಯನ ನುಡಿದ ನುಡಿಯುನವಧಾರಿಸಿ
ಮನದೊಳೆ ಕರ್ಣನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ॥ ಎನಿತುಂ ಶಲ್ಯನ ಪೇೞ್ದ ಪಾಂಗೆ ತೊದಳಿಲ್ಲಿಂತಾದೊಡಾ
ತ್ರಸನಾಂ ಕೊಂದೊಡೆ ಧರ್ಮಪುತ್ರನೞಿಗುಂ ತಾಯೆಂದೆ
ಮುಂ ಕೊಂ
ದಿನಿಸಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಪೋದಳೆನ್ನ ನದನಾಂ ಮಾಣ್ದೆರ್ದೆನಿದಾ
ಳ್ಪಿನ ಪೆರ್ಮಾತಿನ ನನ್ನಿ ಬನ್ನದೊಳೊಡಂಬಟ್ಟಿರ್ಪುದಂ
ಮಾೞ್ಪೆನೇ ॥

ಚಂ॥ ತನಗುಱುವಂತುಟಾಗೆ ಕಡು ನನ್ನಿಯ ಪೆಂಪುಮನಾಂತು
ಭೂಭ
ತನಗಿನಿತೂನಮಾಗೆ ಮೆಱೆದಾ ಭುಜ ವೀರ್ಯಮನಾಂತ
ಮಾ[2][ಣ್ಬ

1 ಸದ (ಖ. ಘ.), ಸಿದ (ಗ.). 2 ಣದೇ (ಸ.).

ತನಗುಱುವೊಂದು ನನ್ನಿಯನೆ ಪೂಣ್ದು ಕರಂ ಪಿರಿದುಂ ಬಲಸ್ಥನ।
ಪ್ಪನನೆ ಕಱುತ್ತು ಕಾದಿ ನೆಗೞ್ದಾತನೆ ನನ್ನಿಯ ಬೀರದಾಗರಂ
॥ ೧೯೭ ॥

ಮ॥ ಅಱಿಯರ್ ಪಾಂಡವರೆನ್ನನಿನ್ನು ಮಱಿಪಲ್ ನೀಮೆಂ[1]ದದಂ
ಚಕ್ರಿಗಾ।
ನಱಿಪಿರ್ದೆಂ ಪೃಥೆಯುಂ ಮದೀಯ ಸುತರೊಳ್ ವೈಕರ್ತನಂ
ನನ್ನಿಯಂ॥
ನಿಱಿಸಲ್ಕಾರ್ಕುಮಮೋಘಮೆಂದು ಮನದೊಳ್
ನಂಬಿರ್ದಳಿನ್ನಿಲ್ಲಿ ಪೆಂ।
ಪೆಱಕಂ ಬೆತ್ತಿರೆ ಕಾವೆನೆನ್ನ ನುಡಿಯಂ ಕೆಯ್ಕೊಂಡ
ಕಟ್ಟಾಯಮಂ ॥ ೧೯೮ ॥

ಕಂ॥ ಎಂಬುದನೆ ಬಗೆದು ಪೆಱತನ।
ಣಂ ಬಗೆಯದೆ ಮದ್ರಪತಿಯನೆಂದಂ ಮುಂ ತೊ॥
ಟ್ಟಂಬನದನುಗಿದು ಕುಂದಿಸಿ।
ದಂ ಭಯದಿಂ ಕರ್ಣನೆಂದು ಲೋಕಂ ನಗದೇ ॥ ೧೯೯ ॥

ಕಂ॥ ಉಡುಗುಡುಗುಡುಗೆಂದಿಸೆ ಬಱಿ।
ಸಿಡಿಲೆಱಿಪಂತೆಱಿಪ ಸರಲ ಬರವಂ ಕಂಡಾ॥
ಗಡೆ ಚಕ್ರಿ ನೆಲನೊಳ್[2]ತ್ತೈರ।
ಲಡಂಗೆ ನರ ರಥಮನೊತ್ತಿದಂ ನಿಪುಣತೆಯಿಂ ॥ ೨೦೦ ॥

ಒತ್ತುವುದುಂ ಶರಮಿರದೆ।
ಯ್ದುತ್ತೆ ಕಿರೀಟಿಯ ಕಿರೀಟಮುಂ ಕೊಱ[3]ದೊಡೆ ಪ॥
ರ್ವಿತ್ತು ಭಯಮಿಂದ್ರನಂ ಮು।
ತ್ತಿತ್ತೆಟಲೀಶ್ವರನನಾಗಳಾ ಸಂಕಟದೊಳ್ ॥ ೨೦೧ ॥

1 ದೊಡಂ (ಕ.), ದಡಂ(ಖ. ಗ.). 2 ತ್ತೈ। ರಡಂ (ಕ. ಖ. ಗ.), ತ್ತೈರ। ಲಡಂ (ಘ.).

ಒಳಗಱಿಯದೆ ಕೌರವ ಬಳ।
ಜಳನಿಧಿ ಬೊಬ್ಬಿಱಿದು ಮೇಲುದಂ ಬೀಸಿದೊಡು
ಚ್ಚಳಿಸಿದ ಮಕುಟದ ಮಣಿಗಳ।
ಪೊಳೆಪುಗಳಿಂದುಳ್ಕಮೆಟ್ಟುದೆಂಟುಂ ದೆಸೆಯೊಳ್ ।।

ವ।। ಅಂತು ರುಂದ್ರ ನೀಳಾದ್ರೀಂದ್ರ ರತ್ನ ಕೂಟಾಗ್ರ[1][ವ
ವಜ್ರಘಾತದಿಂದುರುಳ್ವಂತೆ ರತ್ನ ಮಕುಟಮರಾತಿ ಶಾತಶರದಿ
ದುಮಳಿನೀಳೋಜ್ವಳ ಸಹಸ್ರ ಕುಂತಳಂಗಳ್ ಪರಕಲಿಸಿ ಬಂದ
ಮುಯ್ವನಳ್ಳಿಱಿಯೆ ಪಚ್ಚು ಗಂಟಿಕ್ಕಿ ಗಾಂಡೀವ ಧನ್ವಂ ಸನ್ನ
ರ್ಣ್ನಿಗಂ—

ಚಂ।। ಪುರಿಗಣೆಯಪ್ಪ ಕಾರಣದಿನಂತದು ತಪ್ಪಿದೆನೆಂದು ನೊಂದು
ಲ್ಮೊರೆದಹಿ ರೂಪದಿಂ ಮುಗುಳ್ದು ಬಂದಿನನಂದನನಲ್ಲಿಗೆನ್ನ
ತರಿಸವೆ ತೊಟ್ಟು ಬೀಗಮಿಸು ವೈರಿಯನೀಗಳೆ ಕೊಂದಪೆಂ
ಬರ ಧರಣೀ ವಿಭಾಗದೊಳಗಾವೆಡೆವೊಕ್ಕೊಡಮಂಗ ನಾ
।।

ವ।। ಎಂಬುಮಂ ನೀನಾರ್ಗೆನೆಂಜಿಯುಪಾವುದು ಕಾರ
ಮೆನ್ನ ಮೊಣೆಯಂ ಪೊಕ್ಕಿರ್ದಂಬಿಂದೊದಾನಶ್ವಸೇನನೆಂಬ ಪನ್ನಗ
ತನ್ನ ವೈರಕಾರಣಮನಱಿಯೆ ಪೇೞ್ದೊಡೆ ದರ ಹಸಿತ ವದನಾ
ನಾಗಿ—

ಕಂ।। ಶರ ರೂಪದೊಳಿರೆ ನಿನ್ನಂ।
ಶರಮೆಂದಾಂ ತೊಟ್ಟೆನಱಿವು ತುಡುವೆನೆ ನಿನ್ನಂ।।
ನೆರಮೊಳ್ ಕೊಲ್ವಂತೆನಗೇ।
[2]ನರಿಯನೆ ಗಾಂಡೀವ ಧನ್ವನೆಂಬುದುಮಾಗಳ್ ।।

1 ಮೊಪೆದುಗ್ರ (ಕ.), ರೊದಗ್ರ (ಖ.), ದೊದಗ್ರ (ಗ.), ಜೊವಗ್ರ
2 ದೊರೆ (ಘ.).

ಕಂ|| ನೀಂ ನಿನ್ನ ಪಗೆಯನಾರ್ಪೊಡ |
ದಂ ನೆಱಪೆನೆ ನೆಗೆದು ಬರ್ಪ ವಿಷ ಪನ್ನಗನಂ ||
ಪನ್ನತನನೆಡೆಯೊಳರಿಗಂ |
ತನ್ನಯ ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂದೆ ಕುಱಿದಱಿದಱಿದಂ || ೨೦೫ ||

ವ|| ಆಗಳಂಗರಾಜಂಗೆ ಶಲ್ಯಂ ಕಿನಿಸಿ ಮುಳಿಸಿನೊಳೆ ಕಣ್ಣಾಣ ಂತಪ್ಪೇಕಗ್ರಾಹಿಗನೊರಂಟಂಗಂ ರಥಮನೆಸಗೆನೆಂದು ವರೂಥದಿಂದಿ ೞಿದು ಪೋಗೆ—

ಕಂ|| ಅರಿಗನ ಬಟ್ಟಿನಂಬುಗಳ ಬಲ್ಸರಿ ಸೋಂಕುಗುಮೇೞಿಮೆನ್ನ ತೋ |
ಳ್ನೆರಮೆನಗೆನ್ನ ಬಿಲ್ಲೆ ನೆರೆಮೆಂದು ವರೂಥ ತುರಂಗಮಂಗಳಂ ||
ತುರಿಪದೆ ತಾನೆ ಚೋದಿಸುತುಮಾರ್ದಿಸುತುಂ ಕ[1]ಡಿಕೆಯ್ದು
ಕಾದೇ ಭೀ |
ಕರ ರಥ ಚಕ್ರಮಂ ಪಿಡಿದು ನುಂಗಿದಳೊರ್ಮೆಯೆ ಧಾತ್ರಿ
ಕೋಪದಿಂ || ೨೦೬ ||

ವ|| ಅಂತು ತನ್ನಂ ಮು[2][ನ್ನೆ ಮುಯ್ಯೇಱ್] ಸೂಟ್ಟಿರವೊಲ್ಲಣಿ ಯಂ ಪಿೞಿವಂತೆ ಪಿಂಡಿ ಪಿೞಿದ ಪಗೆಗೆ ರಥಚಕ್ರಮಂ ನುಂಗುವುದುಂ ಥದಿಂದಿೞಿದು ಗಾಲಿಯನೆತ್ತುವಾಗಳಿವನನೀ ಪದದೊಳ್ ಕಡಿದೊಟ್ಟ ಾಗಳ್ ಗೆಲಲಾಱೆಯೆಂದು ನುಡಿದ ಮುಕುಂದನ ನುಡಿಗೆ ಕೊಕ್ಕರಿಸಿ ಜಗದೇಕಮಲ್ಲನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ|| ಬಱುವಂ ಸಾರಥಿಯಿಲ್ಲ ಮೆಯ್ಗೆ ಮಱೆಯುಂ ತಾನಿಲ್ಲದೆಂತೀಗಳಾ |
ನಿಱಿವೆಂ ನೋಡಿರೆ ಮತ್ತಮೊಂದನಿಸಲುಂ ಕೆಯ್ಯೇಟಿದೇ
ಕೆಂದುಮಾ ||
ನಱಿಯೆಂ ಕೂರ್ಮೆಯೆ ಮಿಕ್ಕುಬಂದಪುದಿದರ್ಕೇಗೆಯ್ವೆನೇ
ನೆಂಬೆನಾಂ |
ಮಱೆದಂ ಮುನ್ನಿನದೊಂದು ವೈರಮನಿದಿಂತೇ ಕಾರಣಂ
ಭೂಧರಾ || ೨೦೭ ||

1 ಡು (ಕ.). 2 ನ್ನ ಮೇಱ್ (ಸ.).

ವ|| ಎಂಬುದುಮೆನಿತಱಿಯದಿರ್ದೊಡಂ ಸೋದರಿಕೆಯಿ
ಬಕ್ರ್ಯಮಾಗದೆಯೆಂದು ತನ್ನಂತರ್ಗತದೊಳ್ ಬಗೆದಸುರಾಂ
ತೆಂದಂ—

ಚಂ|| ನೆಗಳ್ದಭಿಮನ್ಯುವಂ ಚಲದಿನಂದಿಱಿದಿಂದು ನಿಜಾಗ್ರಜಾತ
ಸುಗಿವಿನಮೆಚ್ಚು ಬೀರದೊಳೆ ಬೀಗುವ ಸೂತ ಸುತಂಗೆ ನೀನ
ಜಿಗೆ ಸೆಡೆದಿರ್ದೆಯಪ್ಪೊಡಿರು ಚಕ್ರ[1]ನಿಘಾತದಿನಿಕ್ಕಿ ಬೀರಮ
ರ್ಗೆಗೆ ಪಡಿಚಂದಮಾಗೆ ತಱಿದೊಟ್ಟೆ ಜಯಾಂಗನೆಗಾಣ್ಮ
ನಾದಪೆಂ ||

ವ|| ಎಂಬನ್ನೆಗಂ ಧರಾತಳಮುಳಱ[3] ರಥದ ಗಾಲಿಯಂ
ಮತ್ತಂ ರಥಮನಪ್ರತಿರಥನೇಱಿ ನಿಟ್ಟಾಲಿಯಾಗೆ ಮುಟ್ಟಿವಂದು ಕ
ಮರ್ಮೋದ್ಘಾಟನಂಗೆಯ್ದು ಕಾದುವಾಗಳ್ ಕಪಿಧ್ವಜಂ ವ
ಯಂತೆ[2]ಧ್ವಾಂಕ್ಷಧ್ವಜಮನುಡಿದು ಕೆಡೆವಿನಮೆಚ್ಚಾಗಳ್—

ಕಂ|| ಪಱಿಯಿಗೆ ಬಿಱಿಲ್ದೊಡೆ ಬೀರದ |
ಪಱಿವಿಗೆಯಂ ನಿಱಿಸಲೆಂದೆ ಹರಿ ವಕ್ಷಮನ ||
[3]ಲ್ಲಱಿವೋಗೆಯೆಚ್ಚು ಮುಳಿಸವ |
ಗೞಿಯಿಸುತಿರೆ ನರನ ಬಿಲ್ಲ ಗೊಣೆ[4]ಯುಮನೆಚ್ಚ
||

ಬೆಳಗುವ ಸೊಡರ್ಗಳ ಬೆಳಗ |
ಗ್ಗಳಿಸುವವೋಲ್ ಪೋಪ ಪೊೞ್ತುಱೊಳ್ ತೇಜ
ಜ್ಜಳಿಸೆ ತಱಿತಱಿಸಿ ತೊಳತೊಳ |
ತೊಳಗಿದನಸ್ತಮಯ ಸಮಯದೊಳ್ ದಿನಪ ಸುತ
||

1 ವಿ (ಗ. ಘ.). 2 ಕ (ಕ. ಗ. ಘ.), ತ (ಖ.). 3 ಗ್ಗ (
(ಗ. ಘ.). 4 ಯ(ಖ. ಘ.).

ವ|| ಅಂತು ಕರ್ಣ [1] ನಿಶಿತ ವಿಕರ್ಣ ಹತಿಯಿಂದಮುಸುರಾಂತಕಂ
ಱಿಯೆ ನೊಂದು—

ಕಂ|| ಕಸೆಯಂ ಬಿ[2]ಟ್ಟುಱದಭಿಮಂ |
ತ್ರಿಸಿ ಚಕ್ರಮನಸುರವೈರಿಯಿಡುವಾಗಳ್ ಬಾ ||
ರಿಸಿ ಪೆಱತು ಗೊಣೆಯದಿಂದೇ |
ಱಿಸಿ ಬಿಲ್ಲಂ ತ್ರಿಭುವನಂಗಳಳ್ಕಾಡುವಿನಂ || ೨೧೧ ||

ವ|| ಮುನ್ನಮಿಂದ್ರಕೀಲ ನಗೇಂದ್ರದೊಳ್ ಪಶುಪತಿಯನಾರಾಧಿಸಿ
ಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಂಬಡೆದಂದು ತೆಲ್ಲಟಿಯೆಂದು—

ಚಂ|| ಗಿರಿಜೆಯ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟ ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರ ಮನಂಜ[3]ಲಿಕಾಸ್ತ್ರಮಂ ಭಯಂ |
ಕರತರಮಾಗೆ ಕೊಂಡು ವಿಧಿಯಿಂದಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಪೂಡೆ ಬಿಲ್ಗೊಳು ||
ರ್ವರೆ ನಡುಗಿತ್ತಜಾಂಡಮೊಡೆದತ್ತು ನೆಲಂ ಪಿಡುಗಿತ್ತು ಸಪ್ತ ಸಾ |
ಗರಮುಡುಗಿತ್ತು ಸಾಹಸಮುದೇಂ ಪಿರಿದೋ ಕದನ ತ್ರಿಣೇತ್ರನಾ || ೨೧೨ ||

ವ|| ಆಗಳಖಿಳ ಭುವನ ಭವನ ಸಂಹಾರಕಮಪ್ಪಂಜಲಿಕಾಸ್ತ್ರಮನ
ೋಘಾಸ್ತ್ರಧನಂಜಯನಾಕರ್ಣಾಂತಂಬರಂ ತೆಗೆದಾ ಕರ್ಣಾಂತಂ
ಾಡಲ್ ಬಗೆದು ಕಂಧರ ಸಂಧಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ—

ಂ || ಸ್ರ || ಮುಳಿದೆಚ್ಚಾಗಳ್ ಮಹೋಗ್ರಪ್ರಳಯ ಶಿಖಿ ಶಿಖಾನೀಕಮಂ ವಿಸ್ಫುಲಿಂಗಂ |
ಗಳುಮಂ ಬೀಱುತ್ತುಮೌರ್ವಜ್ವಳನ ರುಚಿಯುಮಂ ತಾನೆ ತೋಱುತ್ತುಮಾಟಂ ||

1 ವಿಕೀರ್ಣ ನಿಶಿತ ಶರ (ಕ.). 2 ಟ್ಟಿರ (ಕ. ಖ. ಗ.). 3 ರಿ (ಗ.ಘ.).

ದಳುರುತ್ತುಂ ಬಂದು ಕೊಂಡಾಗಳೆ ಗಗನ ತಳಂ ಪಾಯ್ದ
ಜ್ಜ್ವಳಿಸುತ್ತಿರ್ದನ್ನೆಗಂ ಬಿಟ್ಟುದು ಭರದೆ ಸಿಡಿಲ್ದತ್ತ ಕಣ
ಮಾಂಗಂ ||

ವ|| ಅಂತು ತಲೆ ನೆಲದೊಳುರುಳ್ದೊಡೆ ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಮು
ಯಾದ ಬೀರಮಸೆಯೆ ಪ್ರಾಣವೊಡಲಿಂದಂ ತೊಲಗೆಯುಂ ತ
ನನ್ನಿಯನುದಾಹರಿಸುವಂತೆ ಪತ್ತೆಂಟು ಕೋಲ ನೆಚ್ಚಟ್ಟೆಯು
ದೊಳಾಚಂದ್ರಸ್ಥಾಯಿಯಾಗೆ ಚತುರ್ದಶ ಭುವನಂಗಳಂ
ನಿಂಮೊಡೆಸೆದುದಾಹರಣಮೊಳ್ಪಿನುದಾಹರಣಮುಮಾಗೆ ಗುಣಾ
ಶರ ಪರಿಣತಿಯಿಂದೆ ಕುಲಶೈಲಂ ಬೀೞ್ವಂತೆ ನೆಲನದಿರೆ ಬಿೞ್ದಾ

ಕಂ|| ಚಾಗದ ನನ್ನಿಯ ಕಲಿತನ |
ದಾಗರಮೆನೆ ನೆಗೞ್ದ ಕರ್ಣನೊಡಲಿಂದೆಂತುಂ ||
ಪೋಗಲ್ಕಱಿಯದೆ ಸಿರಿ ಕರ |
ಮಾಗಳ್ ಕರಿ ಕರ್ಣ ತಾಳ ಸಂಚಳಿಯಾದಳ್ ||

ಕುಡುಮಿಂಚಿನ ಸಿಡಿಲುರುಳಿಯೊ |
ಳೊಡಂಬಡಂ ಪಡೆಯೆ ಕರ್ಣನೊಡಲಿಂದಾಗಳ್ ||
ನಡೆ ನೋಡೆ ನೋಡೆ ದಿನಪನೊ |
ಳೊಡಗೂಡಿದುದೊಂದು ಮೂರ್ತಿ ತೇಜೋರೂಪಂ
||

ಪಿಡಿದನೆ ಪುರಿಗಣೆಯನೆರ |
ಱ್ನುಡಿವನೆ ಬಳ್ಕಿದನೆ ತಾನೆ ತನ್ನನೆ ಚಲಮುಂ ||
ಪಿಡಿದಱಿದನೆಂದು ದೇವರ |
ಪಡೆ ಗಡಣದೆ ಪೊಗುೞ್ದು ದಿನ ತನೂಜನ ಗಂಡಂ ||

ಚಂ|| ನೆನೆಯದಿರಣ್ಣ ಭಾರತಮೊಳಿಂ ಪೆಱರಾರುಮನೊಂದೆ ಚಿ
ನೆನೆವೊಡೆ ಕರ್ಣನಂ ನೆನೆಯ ಕರ್ಣನೊಳಾರ್ ದೊರೆ ಕಣ

ರ್ಣನ ಕಡು ನನ್ನಿ ಕರ್ಣನಳವಂಕದ ಕರ್ಣನ ಚಾಗಮೆಂದು ಕ।
ರ್ಣನ ಪಡೆಮಾತಿನೊಳ್ ಪುದಿದು ಕರ್ಣರಸಾಯನಮಲ್ತೆ
ಭಾರತಂ ॥ ೨೧೭ ॥

ವ॥ ಅಂತು ರಿಪು ಕುರಂಗ ಕಂಠೀರವನ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ ವೈಕರ್ತನಂ ಯಲೊಡಂ ಮೇಲುದಂ ಬೀಸಿ ಬೊಬ್ಬಿಱಿದಾರ್ವ ಪಾಂಡವ ಾಕಿನಿಯೊಳ್—

ಕಂ॥ ಬದ್ದವ[1]ಣದ ಪಱಿ[3]ಗಳ್ ಕಿವಿ।
ಸದ್ದಂಗಿಡೆ ಮೊೞಗೆ ದೇವ ದುಂದುಭಿ ರವದೊಂ॥
ದುದ್ದಾನಿ ನೆಗೞ[3] ಮುಗುಳಲ।
ರೊದ್ದೆ ಕರಂ ಸಿದ್ಧಮಾದುದಂಬರ ತಲದೊಳ್ ॥ ೨೧೮ ॥

ಂ॥ ಒದವಿದಲಂಪು ಕಣ್ಣೆ[2]ವೆ ಕರುಳ್ ತನಗೆಂಬುವನುಂಟುಮಾಡೆ
ನೋ।
ಡಿದುದಱ[3] ಕಣ್ಗಳಟ್ಟಿಮೆವಡುತ್ತಿರೆ ಪೋ ಪಸವೋಡಿತೆಂದು ನೀ॥
ರದ ಪಥದೊಳ್ ತಗುಳ್ದರಿಗನಂ ಪೊಗೞ್ದಾಡಿದನಂದು ದಂಡ ಕಾ
ಷ್ಠದತುದಿಯೊಳ್ ಪಳಂಚಲೆಯೆ ಕೋವಣವಂ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ
ನಾರದಂ ॥ ೨೧೯ ॥

ವ॥ ಆಗಳ್—

ಕಂ॥ ಪೞಯಿಗೆಯನುಡುಗಿ ರಥಮಂ।
ಪೆೞವನನೆಸಗಲ್ಕೆ ವೇೞ್ದು ಸುತ ಶೋಕದ ಪೊಂ॥
ಪುೞಯೊಳ್ ಮೆಯ್ಯಱಯದೆ ನೀ।
ರೞವಂತೆವೊಲಿೞದನಪರ ಜಳಧಿಗೆ ದಿನಪಂ ॥ ೨೨೦ ॥

ವ॥ ಆಗಳ್ ಕರ್ಣನ ಬೞವೞಯೆನೆ ತನ್ನ ಪೋಪುದನಭಿನಯಿಸು ತೆ ಶೋಕೋದ್ರೇಕದೊಳ್ ಮೆಯ್ಯಱಯದೆ ಕನಕ ರಥದೊಳ್

1 ಣಂ (ಕ. ಗ.). 2 ಡೆ (ಖ.).

ಮೆಯ್ಯಾನೀಡಾಡಿ ನಾಡಾಡಿಯಲ್ಲದೆ ಮೂರ್ಛೆವೋದ ದುರ್ಯೋಧ
ನಶ್ವತ್ಥಾಮ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮ ಶಕುನಿಯ[1]ರ್ ನಿಜ ನಿವಾಸಕ್ಕೊಡಗೊ
ಪೋದರಾಗಳ್—

ಚಂ॥ ಸುರಿಪ[2]ಜರ ಪ್ರಸೂನ ರಜದಿಂ ಕವಿಲಾದ ಶಿರೋರುಹಂ ರಜ
ಬೊರೆದೞಿಮಾಲೆ ಮಾಲೆಯನೆ ಪೋಲೆ ಪಯೋಜಜ ಪಾರ್ವತಿ
ಶರಿ
ಳ್ವರಕೆಯನಾಂತು ಕರ್ಣ ಹತಿಯೊಳ್ ತನಗಳ್ಕಿಜನೀಯೆ
ಬಂದ
ದರಮನೆಗಚ್ಯುತಂ ಬೆರಸಳುರ್ಕೆಯಿನಮ್ಮನ ಗಂಧವಾರಣಂ
॥ ೨೨

ಇದು ವಿವಿಧ ವಿಬುಧ ಜನ ವಿನುತ ಜಿನ ಪದಾಂಭೋಜ ವರ ಪ್ರಸಾದೋತ್ಪ
ಪ್ರಸನ್ನ ಗಂಭೀರ ವಚನ ರಚನ ಚತುರ ಕವಿತಾ ಗುಣಾರ್ಣವ ವಿರಚಿತಮ
ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯದೊಳ್ ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ

———

1 ಯುಂ (ಖ. ಘ.) ಯಂ (ಗ.). 2 ರಜ (ಖ.), ರಜಃ (ಗ.ಘ.).

ತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ॥ ಶ್ರೀ ದಯಿತನ ಹರಿಗನ ಸಂ।
ಪಾದಿತ ಭುಜ ವೀರ್ಯಮುಟ್ಕಱಿಂ ತನಗೆರ್ದೆಯೊಳ್॥
ಚೋದಿಸೆ ಪರಸಿದನಾಶೀ।
ರ್ವಾದ ಪರಂಪರೆಯಿನಾಗಳಂತಕ ತನಯಂ ॥ ೧ ॥

ಪರಸಿ ಸಕಳಾವನೀತಳ।
ಭರಮಿನಸುತನಱಿಯೆ ಹರಿಗನಿಂದೆನಗೀಗಳ್॥
ದೊರೆಕೊಂಡುದೆಂದೊಡೇಂ ಬಿ।
ತ್ತರಿಸಿದನೋ ರಿಪುಕುರಂಗ ಕಂಠೀರವನಂ ॥ ೨ ॥

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮತ್ತ ದುರ್ಯೋಧನನತಿ ಸಂಭ್ರಮಾಕುಳಿತ ಪರೀತ
ರಿವಾರ ಜನೋಪನೀತ ಚಂದನ ಕರ್ಪೂರ ಮಿಶ್ರಿತ ಹಿಮ ಶಿಶಿರ ಧಾರಾ
ರಿಷೇಕದಿಂದೆಂತಾನುಂ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದೆೞ್ಚತ್ತು ಕರ್ಣನಂ ನೆನೆದು
ರಣ ಮಾತ್ರದೊಳೆ ಶೋಕ ಸಾಗರಂ ಕರೆಗಣ್ಮೆ ಸೈರಿಸಲಾಱದೆ—

॥ ನೀನುಮಗಲ್ದೆಯಿನ್ನೆನಗೆ ಪೇೞ್ ಪೆಱರಾರೆನಗಾಸೆ ನಿನ್ನನಿ।
ನ್ನಾನುಮಗಲ್ವೆನೇ ಕೆಳೆಯ ಬೆನ್ನನೆ ಬಂದಪೆನಾಂತರಂ ಯಮ॥
ಸ್ಥಾನಮನೆಯ್ದಿಸುತ್ತಿದುವೆ ದಂದುಗಮೆಂತೆರ್ದೆ ಮುಟ್ಟೆಕೂರ್ತು ಪೇೞ್।
ಮಾನಸವಾಟಿನಂಗ ವಿಷಯಾಧಿಪ ನೀಂ ಪೊಱಗಾಗೆ ಬಾೞ್ವೆನೇ ॥ ೩ ॥

ಂ॥ ಒಡಲೆರಡೊಂದೆ ಜೀವಮಿವರ್ಗೆಂಬುದನೆಂಬುದು ಲೋಕಮೀಗಳಾ।
ನುಡಿ ಪುಸಿಯಾಯ್ತು ನಿನ್ನಸು ಕಿರೀಟಿಯ ಶಾತ ಶರಂಗಳಿಂದೆ ಪೋ॥

ಪೊಡವೆನಗಿನ್ನು ಮೀಯೊಡಲೊಳಿರ್ದುದು ನಾಣಿಲಿ
ಜೀವಮೆಂದ
ವೆಡೆಯೊಳೆ ನಿನ್ನೊಳಿನ್ನ ಕಡುಗೂರ್ಪೆಯುಮಟ್ಟಿಜುಮ
ವಲ್ಲಭಾ

ಮ || ಅಜಿಯಂ ಸೋದರನೆಂದು ಧರ್ಮತನಯಂ ನಿರ್ವ್ಯಾಜದ
ನಿ
ನಜಿವೆಂ ಮುನ್ನ ಜಿದಿರ್ದುಮೆನ್ನ ರಸನಾನೇಕಿತ್ತ್ರಿ ನಿಲ್ಲೇ
ಬಿಜಿಪಲ್ಕೊಲ್ದೆನುಮಿಲ್ಲ ಕಾರ್ಯವಶದಿಂ ಕೂರ್ಪಂತೆಪ
ನಿನ್
ನೆಜಿ³ ಕೊಂದೆಂ ಮುಳಿಸಿಂದಮಂಗನೃಪತೀ ಕೌಂತೇಯರ
ಕೊಂದರೇ

ಚಂ || ಉದಧಿ ತರಂಗ ತಾ¹ಟಿತ ಧರಾ ತಳಮಂ ನಿನಗಿತ್ತು ನಿನ್
ಟ್ಟುದನೆ ಪಸಾದಮೆಂದು ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಮನೋಮುದದಿಂ
ಕೊಂಡು
ಟ್ಟಿದುವೆ ²ಬಯಕೆ ಮುಂ ನಿನಗದಂ ಕಿಡಿಪಂದೆಲೆಕರ್ಣ ³ಕೇ
ದುದು ನಿನಗಾ ವೃಕೋದರನ ಕಾ⁴ಯ್ಪನೆ ಪೊತ್ತಿಸಿದೆನ್ನ ಕ

ವ || ಎಂದು ಕರ್ಣನೊಳಾದ ಶೋಕಾನಲನೊಳ್ ಬಾ
ಮೆಯ್ಮಜಿದು ಪಳಯಿಸುವ ನಿಜ ತನೂಜನ ಶೋಕಮುನಾಜಿ
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನುಂ ಗಾಂಧಾರಿಯುಂ ಬರೆವರೆಬರವಂಗೆ⁵ಟಜಿಯೊಳ್
ದುಶ್ಶಾಸನನ ಸಾವಂ ನೆನೆದು ತಾಯ್ತಂದೆಯ ಮೊಗಮಂ ನೋ
ನಾಣ್ಚಿ—

ಕಂ|| ಆನುಂ ದುಶ್ಶಾಸನನುಂ|
ಕಾನೀನನುಮೊಡನೆ ಪೋಗಿ ಬೀಟಿಸ್ಕೊಂಡು ರಣ ||

1 ಡ (ಕ್ಷ.). 2 ಲ (ಕ.), ಲೆ (ಗ.). 3 ಹೇ (ಕ.). 4 ಯ್ಪಿ
5 ಟನೊ (ಕ.).

ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪೋದೆವಿವ್ಮ್ರಗು ।
ಟಿಕ್ಷೇನೆಂದಾಂ ನಾಣ್ಚುದಿವರ ಮೊಗಮಂ ನೋೞ್ಪೆಂ
॥ ೭ ॥

ಪವನಜನಂತು ಪೂಣ್ದು ಯುವರಾಜನ ನೆತ್ತರನಾರ್ದು
ಪೀ[1]ರ್ದನಿಂ ।
ತವಗಡದಿಂ ದಿನೇಶಜನನಂಕದ ಗಾಂಡಿವಿ ಕೊಂದನೆಂತು ಪಾಂ ॥
ಡವರನಿದಿರ್ಚಿ ಸಾಧಿಸುವೆ ಸಂಧಿಯನೊಲ್ವುದೆ ಕಜ್ಜಮೀಗಳಿಂ ।
ಬವರ್ಗಳ ಮಾತುಗೇಳ್ವನಿತನಿನ್ನೆನಗಂ ಬಿದಿ ಮಾಡಿತಾಗದೇ
॥ ೮ ॥

ವ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಮೆಯ್ದೆವಂದ ಪಿತೃ[2]ದ್ವಂದ್ವ ಚರಣಕ್ಕೆ ವಿನಯ
ತೋತ್ತಮಾಂಗನಾದನನಿರ್ವರುಂ ಪರಸಿ ತಡವರಿಸಿಯುಂ ತೆಬ್ಬ
ುಮುೞ್ಕಿಜಿರೊಳಪ್ಪಿಕೊಂಡಮೃತ ವರ್ಷಿ ಕರ[3]ಪರಿಷೇಕದಿಂದೆ ಪುತ್ರ
ನಮಾಪ್ಯಾಯನ ಕೋಟಿಯಾಗೆ ಪುಳಕಿತ ಗಾತ್ರರುಮಾನಂದ
ವಾರಿ ಧಾರಾ ಪರಿಕಲಿತ ನೇತ್ರರುಮಾಗಿ ಕಿಱಿದಾನುಂ ಬೇಗ
ಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವ್ಯಗ್ರ ಪಾಪಿಪಾಶಾಶ್ರಿತರೆಲ್ಲರುಂ ಕೇಳಲೆಂದು ಮಹೀ
ಂತೆಂದಂ—

ಎನಗಂ ಪಾಂಡುಗಮಿಲ್ಲ ಭೇದಮೆಳೆಯುಂ ಪಚ್ಚಾಳ್ವಮಾ
ಪಾಂಡು ನಂ ।
ದನರುಂ ಸೈದರೆ ನಿನ್ನೊಳೀ ಕಲಹಮುಂ ನಿನ್ನಿಂದಮಾಯ್ತಿಂ
ದೊಡಿಂ ॥
ಮುನಿವೈ ಗಂಗೆಯ ಪೆರ್ಮಗಂಗೆ ಘಟಸಂಭೂತಂಗೆ ಕರ್ಣಂಗಸಾ।
ಧ್ಯ[5]ನೊಳಾ ಗಾಂಡಿವಿಯೊಳ್ ಕಱುತ್ತಿಱಿವರಾರಿಂ ಮಾಡುವಂ
ಸಂಧಿಯಂ ॥ ೯ ॥

ರ್ದಮಿಂ (ಖ.ಘ.), ರ್ದುಪಿಂ (ಗ.). 2 ಚರಣ ದ್ವಂದ್ವ (ಕ.) 3 ಸ್ಪರ್ಶನ
4 ಪಾಸಿ ಪಾಸಶ್ರಿತರೆಲ್ಲರುಮಂ (ಖ. ಗ. ಘ.). 5 ನಸಾ (ಖ. ಗ. ಘ.)

ಹರಿಣಿ॥ ಪಗೆಗೆ [1]ಕಣಿಯೊಂದುಂಟೇ ನಣ್ಪಿಂಗಮಾಗರಮುಂಟೆ ನೀಂ
ಬಗೆಯು ಪಗೆಯುಂ ನಣ್ಪುಂ ಕೆಯ್ಕೊಂಡ ಕಜ್ಜದಿನಲ್ತೆ ಪು
ಟ್ಟುಗುಮರಸುಗಳ್ಗಿಂದೀ ಸಂದರ್ಭ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳೇಕೆ ಪೇಟು
ಮಗನೆ ಸೆಗಟ್ಸ್ವೈ ಕಾರ್ಯಂ ಮಿತ್ರಾದಿ ಕಾರಕಮೆಂಬುದು
॥

ಕಂ॥ ನೀನುಳ್ಳೊಡೆಲ್ಲರೊಳರಿಮ।
ಗೇನುಮಟಿಲ್ ಮನದೊಳಿಲ್ಲದೆಂತೆನೆ ಮಗನೇ॥
ಭಾನುವೆ ಸಾಲದೆ ಪಗಲೆ[2]ನಿ।
ತಾನುಂ ದೀವಿಗೆಗಳುರಿದೊಡೇಂ ನಂದಿದೊಡೇಂ ॥

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ಪಾಂಡವರಪ್ಪೊಡೆನಗೆ ಪಾಂಡುರಾಜಂಗೆ
ಕೆಯ್ಯದುದನೆ ಬೆಸಕೆಯ್ವರೆಂದುದಂ ಮೀಱುವರಲ್ಲರವರನಾನೆಂತುವ
ಬಡಿಸಿ ನೀನೆಂದುದನೆನಿಸುವೆನಿದರ್ಕೆ ಮಾರ್ಕೊಳ್ಳದೊಡಂಬಡು
ಕೆಯ್ಯನೊಡ್ಡಿ ಬೇಡಿವಪ್ಪೆನೆಂದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ನುಡಿಗನುಬಲ
ಗಾಂಧಾರಿಯಿಂತೆಂದಳ್—

ಚಂ॥ ಕುರುಕುಳ ನಂದ[3]ನಂ ಪವನ ನಂದನನೆಂಬ ಮದಾಂಧ ಗಂಧ
ಧುರಮೆ ಕಱುತ್ತು ಪಾಯೆ ಪಡಲಿಟ್ಟವೊಲಾದುದು ಪುಣ್ಯದ

ರ್ಮರನುಱಿವಂತೆ ನೀನುಱಿದೆಯಿನ್ನಿಱಿವನ್ನರುಮಿಲ್ಲ ಮು
ಕುರುಡರುಮೆನ್ನದೆಮ್ಮ ನುಡಿಗೇಳ್ ಮಗನೇ ಬಗೆ [4]ತಂದೆಗಿ
ಕೆಯ್ ॥

ಕಂ॥ ಪೋಕಿನಿತಜ[5]ೊಳಸವಸ್ದಿಂ।
ದೀ ಕಲಹಂ ಧರ್ಮಸುತನನಾಂ ನಿನಗೆ ನಿರಾ॥
ಪೇ[6]ಕಮೊಡಂಬಡಿಸುವೆನಿಂ।
ತೀ ಕಜ್ಜಂ ಕೂರ್ಪೊಡೆನಗೆ ಕೆಯ್ಕೊಳ್ ಮಗನೇ ॥

1 ಕಣೆ (ಕ.), ಕೆಣೆ (ಖ). 2 ನೆ (ಖ. ಗ. ಘ.) 3 ನರ (ಖ. ಗ
4 ದಂದೆನೆಂ (ಕ.). 5 ದೊಳ । ಗೀ (ಕ.), ದೊ । ಡ (ಗ.). 6 ಕ್ಷ (ಖ.

ವ|| ಎಂದನುಬಂಧಿಸಿದ ಮೋಹ ಪಾಶದೊಳ್ ತಾಯ್ತಂದೆಯ
ಡಿದ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳ್ದಭಿಮಾನಧನಂ ಸುಯೋಧನನಿಂತೆಂದಂ—

|| ದೋಷಮೆ ನಿಮ್ಮ ಪೇಟ್ದುದೆನಗೆಂತುಮೊಡಂಬಡಲಪ್ಪುದೊಂದೆ ದು|
ಶ್ಶಾಸನ ರಕ್ತ ಪಾನದೊಳೆ ಸೊರ್ಕಿದ ಪಾತಕನಂ ಪೊರಳ್ಚಿ ಕೊಂ||
ದೀ ಸಮರಾವನೀತಳದೊಳಿಂ ಬಲಿಗೆಯ್ವಿನಮೊಲ್ಲೆನಲ್ತೆ ನಿ|
ರ್ದೋಷಿಗಳೊಳ್ ಪೃಥಾ ಸುತರೊಳಿಂ ಮಗುಟ್ದಿಂ ಪುದು
ವಾಟಿನೆಂಬೆನೇ || ೧೪ ||

ವ || ಎಂಬುದುಮಂಥಮಹೀಪತಿ ನೀನಿದಾವುದು ಮಾತಾಗಿ
ಡಿವೈ—

ಕಂ || ಅನುಜರ್ ನಾಲ್ವರುಮಂ ಧ|
ರ್ಮ ನಂದನಂ ವೇಳೆಗೊಂಡು ಕಾವಂ ಪೊಣರ್ದಾ ||
ವನುವರದೊಳಮೆನೆ ಪೇಟ್ ಪವ|
ನ ನಂದನಂಗಟಿವು ಪೊಣರೆ ತಾಂ ಬಟ್ದಪನೇ || ೧೫ ||

ಎನೆ ನೃಪನೆಂದಂ ಧರ್ಮಜ|
ನನುಜರ್ಕಳೊಳೊರ್ವನಟಿದೊಡೊಡನಟಿವ ಸುಯೋ ||
ಧನನಲ್ಲಿ ನೂರ್ವರುಂ ತ|
ನ್ನನುಜರ್ಕಳ್ ಸಾಯೆ ಬಾ[1]ಟ್ವುದಂ ನಂಬಿದಿರೇ || ೧೬ ||

ವ || ಎಂದು ಮತ್ತಂ ಸುಯೋಧನನಿಂತೆಂದಂ—

|| ತಲೆದೋಱಲ್ಕಣಮಳ್ಕಿ ವೈರಿ ನೆಲನಂ ಪೋ ಪೊಕ್ಕನೆಂಬನ್ನೆಗಂ|
ಚಲದಿಂದೆಯ್ದುವ ಕರ್ಣನುಗ್ರ ರಥಮಂ ಮುಂ ನುಂಗಿದೀ
ದ್ರೋಹಿಯೊಳ್ ||
ನೆಲದೊಳ್ ಪಂಬಲೆ ಮತ್ತಮೆನ್ನ ಮುಳಿಸಿಂಗಾಂ ಕಾ[2][ದುವೆಂ]
ಪೇಸಿದೆಂ|
ನೆಲೆಗಂಡಂತೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಗೆಲ್ದೊಡಮದಂ ಚಿಃ ಮತ್ತಮಾನಾಳ್ವೆನೇ
|| ೧೭ ||

1 ಟ್ವಿ (ಕ.). 2. ದಿಪಿಂ (ಕ. ಗ.), ದಿಪೆಂ (ಖ.ಘ.)

ವ || ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ—

ಚಂ || ತೊಡರದೆ ನೀಮುಮಾ ನೆಗಟ್ದ ಪಾಂಡುವುಮೊಂದಿಯೆ ಬಟ
ರೊಂದೊ
ಬಡು ನಿಮಗಿಲ್ಲ ಜೂದೆ ನೆವಮಾಗಿರೆ ಮೂ[1]ಲಿಗನಾದೆನಾನೆ
ಣ್ದಿಡುವಗೆಗೆನ್ನೊಳಾದ ಕಿಸುರೆನ್ನೊಡವೋಪುದಿದೊಳ್ಳಿತೆನ್ನ
ಬಡಿನೊಳೆ [ನಣ್ಪಿ]ನಯ್ಯ ನಿಮಗಂ ಮಗನಲ್ಲನೆ ಧರ್ಮನಂ
||

ಉ || ತ[2]ಪ್ಪಮ ಕರ್ಣನಿಂ ಬೞಕೆ ಸಂಧಿಯ ಮಾತೆನಗಾತನಿಲ್ಲದೆ
ತಪ್ಪುದೊ ರಾಜ್ಯಮೀ ಗದೆಯುಮೀ ಭುಜದಂಡಮುಮುಳ್ಳಿ
ಕೆ
ರ್ತಪ್ಪುದೆ ಪೇೞಮೆನ್ನ ಪಗೆ ನೋವಱದಂಜುವುದೇಕೆ ನಿಂದ
ತಪ್ಪುದೊ ಪೇೞಮಯ್ಯ ನೊಸಲೊಳ್ ಬರೆದಕ್ಕರ[4]ಮಾ
ವಿಧಾತ್ರನಾ ||

ಮ || ಸ್ರ || ನರನಂ ಮುಂ ಕೊಲ್ವೆನಾಂ ಕರ್ಣನನೞದುದಱಂ
ನಾಭೀಮನಂ
ಗರದೊಳ್ ಸೀಳ್ದೊಟ್ಟಿ ದುಶ್ಯಾಸನನೞಲನದಂ ನೀಗುವೆಂ
ಪೋಕುಮ
ರ್ವರುಮಂ ಕೊಂದಂದು ಮೇಣಾನವರಿದಿರಿದಿರೊಳ್ ಕಾದಿ
ಸತ್ತಂದು ಮೇಣ್
ಸ್ಫುರಿತಂ ಮತ್ಕೋಪಮುಂ ನಿಮ್ಮಡಿಯುಮನಿಪೆ ಬೀೞ್ಕೊಂ
ಪೋಗಿಮೇೞಂ ||

ವ || ಎಂದು ತಾಯ್ಗಂ ತಂದೆಗಮೆಱಗಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪೋಗಲ್ವೆ
ಸಂಸಾರಾಸಾರತೆಯನಱದನುಂ ಮಹಾ ಸತ್ತ್ವನುಮಪ್ಪ

1 ರಿ (ಘ.). 2 ಪ್ಪ ? (ಪ.). 3 ರಿಂ (ಕ.). 4 ಮುಂ (ಕ.)
(ಖ. ಗ. ಘ.).

ಂ ತಾನೆ ಸಂತೈಸಿಯುಂ ಚೇತರಿಸಿಯುಂ ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನಾನು
ನ ತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳೊಳ್ ಮಹಾಹವಖೇದಮುಮಂ ಮನಃ
ಮುಮನಾಱಿಸಿ ಮಂತ್ರ ಶಾಲಾಂತಸ್ಥಿತ ಕನಕ ವಿಷ್ಟರಾರೂಢ
ಶಲ್ಯ ಶಕುನಿ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮಾಶ್ವತ್ಥಾಮ ಪ್ರಧಾನ ವೀರ ಪುರುಷರಂ
ಯಥೋಚಿತ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಗಳೊಳಿರಿಸಿ ಪೇೞಿಮಿನ್ನೆಮ್ಮ ಗೆಯ್ವ
ೀಗಮೇನೆನೆ ಶಾರದ್ವತನಿಂತೆಂದಂ—

ಸಂಗತ ನೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರವಿದರಪ್ಪರವಂದಿರ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕ ।
ಜ್ಜಂಗಳ ಮೆಯ್ಗಳೊಳ್ ಪುಸಿ[1]ದದಂ ಕಡುನನ್ನಿಯೆ ಮಾಡಿ ತೋರ್ಪರು ॥
ತ್ತುಂಗ ಸುಸೂಕ್ಷ್ಮಪಾ[2]ರ್ಶ್ವಕೃ[3]ಶ ಕೋಮಳ ನಿಮ್ನ ಘನೋನ್ನತ ಪ್ರದೇ ।
ಶಂಗಳನಾ ಸಮಾನ ತಳದಲ್ಲಿಯೆ ಚಿತ್ರಕನೆಯ್ದೆ ತೋರ್ಪವೋಲ್ ॥ ೨೧ ॥

ವ ॥ ಅದಱಿನೆಂತಪ್ಪ ಬುದ್ಧಿಯೊಡೆಯರ ಪೇೞ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯ
ಪಾಯಂಗಳುಂ ನಿನಗೆ ದೈವಂ ವಿಮುಖಮಪ್ಪುದಱಿಂದಪಾಯ
ವಮಾಗಿ ಬಂದು [4]ದಾಱುಂಗುಣಂಗಳನೆ ತಂದುವು ಮೌ[ಲ] ಭೃ
ಸುಹೃತ್ ಶ್ರೇಣಿ ಮಿತ್ರಾಟ ಕವಿ ತಂತ್ರಂಗಳ್ ಪಣ್ಣಿದ ಜಂತ್ರಂಗ
ಕಟಿಕುಟಿಮಾದುವಾರ್ಗಮ[7][ಭೇ]ದ್ಯರುಮ ಸಾಧ್ಯರುಮಪ್ಪಯೋನಿ
ರರೆ ಹೇಳಾ ಸಾಧ್ಯರಾದರದು ಕಾರಣದಿಂ—

॥ ಅಱಿವರಥಿ[8]ಕರ್ ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣಾಂಗನಾಯಕರೀಗಳಿ ।
ನ್ನಱಿವರವರಿಂ ಮೇಲೆಂಬನ್ನರ್ ಮಹಾ ರಥರಲ್ತೆ ಮುಂ ॥
ಕೞಿದುದಱೊಳೇಂ ನಷ್ಟಂ ನಷ್ಟಂ ಮೃತಂ ಮೃತಮೆಂಬುದಿ ।
ನ್ನುೞಿದಿರಿದೇಕಿಲ್ಲಿಂ ಮೇಲಪ್ಪುದಂ ಬಗೆ ಭೂಪತೀ ॥ ೨೨ ॥

ದೊಡಂ (ಕ.), ದಡಂ (ಖ.). 2 ರ್ಶ (ಖ. ಗ. ಘ.). 3 ಪ (ಖ. ಗ.),
). 4 ವಾ (ಕ.). 5 ೞ (ಸ.). 6 ತ (ಸ.). 7 . . . (ಕ. ಗ.), ರಾಸಾ
.). 8 ಥಿ (ಕ. ಖ. ಗ.), ದಿ (ಘ.).

ಕಂ || ಇಱಿವೊಡೆ ನೆರೆ[1]ವೊಳೆವಿನಿಬರು |
ಮಿಱಿಕಲಹಮುಪಾಯ ಬಹುಳಮಿನ್ನುಂ ನಯದ
ತ್ತೆಱಗುವೊಡೆ ಸಂಧಿ ಹರಿಗನೊ |
ಳುಱುಗುಂ ನಿನಗಿಂತಿವೆರಡೆ ಕಜ್ಜಂ ನೃಪತೀ

ವ || ಎಂಬುದುಂ ಬೞಿಕ್ಕಿನ ನುಡಿಗೆ ಸೈರಿಸಲಾಱದೆ ಘ
ನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ || ಪೞಿವಾಡಯ್ದನೆ ಬೇಡೆಯುಂ ಕುಡದ ನಾನೇನೆಂದು ಸಂಧ
[2][ಗ]ೞಿಯಿಪ್ಪೆಂ [2][ಗ]ೞಿಯಿಪ್ಪೆನಂಗನೃಪನಂ ನೀನೆತ್ತಿ ತಂದೆನ್ನ
ದಿೞಿಪಲ್ಕಾರ್ಪೊಡಮಾವುದಾಗಿ ಕೃಪ ನೀಂ ಪೇಟ್ದಪ್ಪೆಯಿಾ ಮಾ
ನ್ನುೞಿ ದುರ್ಯೋಧನನಲ್ಲನೇ ಕಳದೊಳಂ ಕಾಣ್ಬಂತು
ಕೌಂತೇಯರಂ

ವ|| ಎಂಬುದುಂ ಜಳಧರಧ್ವನಿಯಿನಶ್ವತ್ಥಾಮನಿಂತೆಂದಂ—

ಚಂ|| ಕುಳ ಬಳ ಶೌರ್ಯ ಧೈರ್ಯಯುತರೆಲ್ಲರುಮಂ ಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ ಕ
ಪಳಯಿಸುತಿರ್ಪೆಯೇನೊ ಗಳ ನಿನ್ನಯ ತಮ್ಮನ ನೆತ್ತರಂ
ಗೊಳೆ ಪವಮಾನ ಸೂನು ತವೆ ಪೀರ್ದೆಡೆಯೊಳ್ ಕಲಿ ಕ
ಮಿಳ ಮಿಳ ನೋಡುತಿರ್ದ[3][ನವನುರ್ಕ]ನಿಳಾಧಿಪ[4]ರುಂ[
ನಿನ್ನವೋಲ್

ಕಂ|| ಅಂಬಿಗನೊಳಾದುದಿದು ಋಣ |
ಸಂಬಂಧಂ ನಿನ[5]ಗಮೋಘಮಿದನುೞಿದವರಾ ||
ರ್ಗಂ [6]ಬಿಸುಡ[7][ಲ್ಕೇಂ] ಬರ್ಕುಮೆ |
ನೀಂ ಬೆಸಸುವುದೆನ್ನನಾಂತರಂ ತವೆ ಕೊಲ್ವೆಂ

1 ವೊಳೆವಿನಿಬೆಮು (ಕ.ಗ.ಘ.), ದೊಳೆಮಿನಿಬೆಮು (ಗ.), ದೊಳೆ
(ಘ§.), 2 ಘ (ಸ.). 3 ವನ. . (ಕ.), ವಣ . . (ಖ. ಗ. ಘ.)
(ಕ. ಖ. ಗ.), ನಲ್ತೆ (ಘ.), ರುಂಡೆ (ಘ§). 5 ಗೆ (ಕ. ಗ.). 6 ಬಿ
7 ಲಿಕೆ (ಕ.), ಲುಕೆ (ಖ. ಗ. ಘ.).

ವ॥ ಎಂದಶ್ವತ್ಥಾಮಂ ಕರ್ಣನಂ ಪೞಿದು ನುಡಿದೊಡಾ ನುಡಿಗೆ
ದು ಕೊಲ್ವನಿತುವರಂ ಬಗೆದು ದುರ್ಯೋಧನನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ॥ ನಿನ್ನಿಂದಂ ತ್ರಿಭುವನ ರಾ।
ಜ್ಯೋನ್ನತಿ ಬಂದೆನಗೆ ಸಾರ್ಗುಮಪ್ಪೊಡಮೊಲ್ಲೆಂ॥
ನೀನ್ನುಡಿದು ಬರ್ದುಕಿದ್ದೈ ಪೆಱ।
ರೆನ್ನಿದಿರೊಳ್ ನುಡಿದು ಕರ್ಣನಂ ಬರ್ದುಕುವರೇ॥ ೨೭॥

ನುಡಿ ನಿನಗಂ ದಿನೇಶ ತನಯಂಗಮದೆನ್ನಯ ಪಕ್ಕದಾದೊಡಂ।
ಮಿಡುಕಿಡೆ ಕೇಳ್ವಿನಲ್ಲಿ ಸಮನಿರ್ವರುಮಾತನತೀತನಾದ ಪಿಂ॥
ಬಡಿನೊಳದೆಂತು ಪೇೞ್ ಪೞಿಯೆ ಕೇಳ್ವಿನೊ ಕೇಳ್ದೊಡೆ ಚಿಃ
ಪೆಱಿಂ ಪೆಱಿಂ।
ನುಡಿದೊಡೆ ಕೇಳ್ದನೆಂದೆನಗೆ ನೋಯನೆ ಸಗ್ಗದೊಳಿರ್ದಿನಾತ್ಮಜಂ
॥ ೨೮॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಮೀನುಡಿ[1]ಯೆ ನಿನ್ನ ಕೂರ್ಮೆಗಂ ತಕ್ಕುಮೆಗಂ
ಯಪ್ಪುದಾದೊಡಮರಾತಿ ಸೈನ್ಯಮಂ ತವೆ ಕೊಂದಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ
ಮಂ ನೋಡೆನೆಂದಶ್ವತ್ಥಾಮನಾ ಸ್ಥಾನದೆಂದೆೞ್ದು ಪೋದನಾಗಳ್
ಾಥಂ ಮದ್ರರಾಜನನಿಂತೆಂದಂ

ಇನ ತನಯಂಗೆ ಸಾವುಮೆನಗಿಂತಿನಿತೊಂದಬಲುಂ ದಿನೇಶ ಪು।
ತ್ರನೆ ನಿಮಗಿಂಬು ಕೆಯ್ಯದುದಱಿಂ ದೊರೆಕೊಂಡುದು ವೀರ
ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಿ॥
ಮ್ಮನುಬಲದಿಂದಮಲ್ಲದೆನಗಾಗದು ದಲ್ ಸಲೆ ಪಟ್ಟಮಂ ಸಮಂ।
ತೆನಗೆಱೆ ಮಾೞ್ಪೊಡೇತೊವಳೊ ನೀಮೆ ದಲಾಂಪುದು
ಬೀರವಟ್ಟಮಂ॥ ೨೯॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಶಲ್ಯನಿಂತಿರ್ದಿನಿಬರೊಳಮಾನಾವಾಳ ದೊರೆಯೆಂ
ಂ ನೀಮೆನಗೆ ದಯೆಗೆಯ್ವಿರೆಂಬುದೆಲ್ಲಮೆನಗೆ ಸೈಪುಂ ಸ್ವಾಮಿ

1 ಯೆನ್ನ (ಕ. ಗ.).

ಸಂಪತ್ತುಮಂತೆ ಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ಷೋಡಶ ರಾಜ ಭರಮಂ ತಾಳ
ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯ ಭಾರಮಂ ಮದ್ರರಾಜಂ ತಾಳ್ದಿ—

ಕಂ॥ ಮುಟ್ಟುಗಿಡೆ ತಾನೆ ತನ್ನಂ।
ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ವಂತೆ ಬೀರಪಟ್ಟಮನಾಗಳ್॥
ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಂ ಶಲ್ಯಂ।
ಕಟ್ಟಿದುದಂ ಕಳಿಯಲಾಗಮೇಂ ತೀರ್ದಪ್ಪದೇ ।

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಸದ್ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಸಂಚಳಿತ ಚಾರ
ಗಳಿಂದಂ ಧರ್ಮಪುತ್ರನಱಿದು ನರಕಾಂತಕಂಗೆ ಬಱಿಯನಟ್ಟಿ
ಪೇಟ್ಟೊಡೆ ನಿಶಾಟ ರಾಜ ಕಿರೀಟ ಕೋಟಿ ತಾಟಿತ ಭುಜಂ ಚತು
ನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ॥ ಅದಟುಂ ಕಾರ್ಮುಕ ವಿದ್ಯೆಯುಂ ಭುಜ ಬಳಾವಷ್ಟಂಭಮು
ಸಂದು
ದುದು ಶಲ್ಯಂಗವನೊರ್ವನಲ್ತೆ ನಮಗಂ ಹೃಚ್ಛಲ್ಯನಾತಂ
ಟ್ಟೆದಿರೊಳ್ ನಿಲ್ವೊಡೆ ನೀನೆ ನಿಲ್ವೆಯದಱಿಂ ನಿಶ್ಶಲ್ಯಮಪ್ಪಂ
ನ್ನೊದವಿಂ ಮಾಳ್ಪುದಗಾಧ ಸಾಗರ ಪರೀತಾ[1]ಶೇಷ
ಭೂಭಾಗಮಂ॥

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ಸಿದ್ಧಿತ್ರಯಂಗಳ್ ನಿನಗಾತ್ಮೀಯಾಯ
ಯಾಗಿ ನಿಂದುದಱಿಂ ನೀನೆ ಬೀರವಟ್ಟಮಂ ತಾಳ್ದಿ ನಿಲ್ವುದೆನೆ—

ಉ॥ ಆಂ ದಿಟವಾಗಿ ಶಲ್ಯನಳವಂ [2]ನೆಱೆ ಮುನ್ನ ಱಿದಿರ್ದುಮೆನ್ನ
ಮ್ಮಂದಿರನೇಕೆ ಕಾದಿಸುವೆನಾನೆ ಮಹಾಜಿಯೊಳಾಂಪೆನಂತೆ
ಯ್ಯೆಂದು ಮುಕುಂದ ಕಟ್ಟಿನಗೆ ಪಟ್ಟಮನೆಂದು ಮುಕುಂದ
ವೃಂದ
ದೊಂದಱೊಳೊಂದಿ ಮಿಕ್ಕೆಸೆಯೆ ತಾಳ್ದಿದನಾ ವಿಭು
ಬೀರವಟ್ಟಮಂ॥

1 ಭೋಗ (ಕ.). 2 ಸಲೆ (ಕ.).

ವ|| ಅಂತು ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ ನಿಶ್ಚಿತಾಹವ ವ್ಯಾಪಾರನಾಗಿ ಮಧು
ಭಾರಾತಿಯಂ ಬೀಡಿಂಗೆ ಪೋಗಲ್ವೇೞ್ದಗ್ನಿಹೋತ್ರಶಾಲೆಗೆ ವಂದು
ಶಯನ ತಳದೊಳೊಱಗಿ ಬೆಳಗಪ್ಪ ಜಾವದೊಳ್—

|| ಕಡಲುರಿಯಂತಕಾಲ ಘನ ಗರ್ಜನೆಯಂತೆ ಸಮಸ್ತ ದಿಕ್ತಟಂ |
ಪಿಡುಗುವಿನಂ ರಣಾನಕ ರವಂಗಳಸುಂಗೊಳೆ ಪರ್ವಿ ಬೇಗದಿಂ ||
ಸಡಗರದೇೞ್ಗೆಯುಂ ಕಳಕಳ ಧ್ವನಿಯುಂ ಬೆರಸಾಡುವಂತೆರ |
ೞ್ಪಡೆಯೊಳವಾಗಳೊರ್ಮೊದಲೆ ಪಲ್ಲಣಮಿಕ್ಕಿಪುದಲ್ಲಕಲ್ಲೊಳಂ
|| ೩೩ ||

ವ || ಆಗಳಂತಕ ತನಯನುಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರತನಯನುಮಾರೂಢ
ದ ಗಜರುಮುಪಾರೂಢ ವಿಶೇಷ[1]ಕರುಮಾಗಿ ತಂತಮ್ಮ ಶಿಬಿರಂಗಳಿಂ
ರ್ಬಲಂಗಳ್ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಸಂಗ್ರಾಮ ರಂಗಕ್ಕವತರಿಸೆ ಕುರು
ಮುಂ ಮದ್ರರಾಜನಭಿನವ ವ್ಯೂಹಮನೊಡ್ಡುವುದುಂ ವಿಬುಧ ವನಜ
ಕಳಹಂಸನುಂ ಹಂಸವ್ಯೂಹಮನೊಡ್ಡಿ ಮಾರ್ವಲಕ್ಕೆ ಯಮ
ಶಮುಂ ಬೀಸುವಂತೆ ಕೆಯ್ವೀಸಿದಾಗಳ್—

ಕಂ || ಚಯ್ ಚಯ್ಯೆಂಬಾಗಳ್ [2]ಮೆಯ್ |
ಮೆಯ್ ಚಲದಿಂ ಮುಟ್ಟೆ ಪೊಣರ್ದು ತಳ್ತಿ[3]ಱಿವು[ರ್ಕಿಂ] ||
ಕೆಯ್ ಚೆಚ್ಚರಿಕೆಯ ಚಲದಿಂ |
ಕೆಯ್ ಚಳಿವಿನಮಿಱಿದರೆರಡು ಬಲದೊಳ್[4]ಮದಟರ್
|| ೩೪ ||

ಕರಿ ಮಕರಾಹತ ಹತಿಯಿಂ |
ಬಿರಿದಳಱುವ ಭೈತ್ರದಂತೆ ವಿವಿಧಾಯುಧ ದಂ ||
ತುರಿತಂಗಳೞಿದುವಾ ಸಂ |
ಗರ ಜಳನಿಧಿಯೊಳ್ ವರೂಥ ಕರಿ ನಿಕರಂಗಳ್ || ೩೫ ||

---

1 ನ (ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ಕೆ (ಕ. ಖ. ಗ.). 3 ರೆಯುರ್ಕುಂ (ಕ.), ಱಿವು
ಂ (ಖ. ಗ.), ಱಿಯವುರ್ಕುಂ (ಘ.). 4 ಗ. (ಗ. ಘ.),

ಒಂದಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಬಲಮೆರ ।
ಡುಂ ದೆಸೆಯೊಳಮುಱಿದುವನಿತೆ ಭಾರತಮೆಸು ॥
ಗಿನ್ನಿಂದುಜ್ಜ್ವಣೆ ದಲೆಂದದ ।
ಟೊಂದುತ್ತರಮಾಗೆ ಕಾದಿದರ್ ಕಟ್ಟಾಳ್ಗಳ್ ॥

ಸ್ಫುರಿತ ಶರ ನಿಕರ ಪಾತಿತ ।
ನರೋತ್ತಮಾಂಗಂ ಕಬಂಧ ನಾಟಕ ರಂಗಂ ॥
ಸ್ಫುರಿತ ನವ ರುಧಿರ ರಂಗ ।
ತ್ತರಂಗಮೊಪ್ಪಿದುದು ವೀರಭಟ ರಣರಂಗಂ ॥ ೩

ವ ॥ ಅಂತು ಮುಂಬಗಲ್ವರಂ ತುಮುಱಿಕಾದುವ ಸ[1]ವು[
ಮನೋರಾಗಮುಂ ಮಾಡೆಯುಂ ಮುಮ್ಮಱಿಸಿ ಪಾಂಡವ ಕೌರವ
[2][ಕಲಿಕೆ]ಯ ಪ್ರಧಾನ ನಾಯಕರ್ಕಳ್—

ಮ ॥ ಸ್ರ ॥ ಕಡಿಕೆಯ್ದೊಂದೊರ್ವರೊಳ್ ತಳ್ತಿಱಿವ ಬಯಕೆಯು
ಬಾಣಾ
ಪೊಡೆವಟ್ಟಂ ಸೂತರಂ ಚೋದಿಸಿಮೆನುತುಮುಗುರ್ವರ್ವೆ
ಕ್ಕುಕಾ
ನಡೆತರ್ಪಾವೇಗದೊಳ್ ಮುಮ್ಮಱಿಸಿದ ಪಲವುಂ ರಾಜ
ಗ
ಳ್ಗೊಡೆಗಳ್ ತಳ್ಪೊಯ್ದುದೇಂ ಕಣ್ಗೊಳಿಸಿದುದೊ [3]ವಿನ[
ಚ್ಛತ್ರ [4]ಪಿಂಡಂ

ವ ॥ ಅಂತು ಮುಟ್ಟಿವಂದೋರೊರ್ವರ ರಥದ ಕುದುರೆ
ವಿಗೆಯ ಕುಱುಪುಗಳಿನಿವರವರೆಂದಱಿದು ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೃತವರ್ಮ
ನಕುಳಂ ಶತಬಿಂದುವಿನ ಮಕ್ಕಳಪ್ಪರೊಳ್ ಸಹದೇವಂ ಶಕುನಿ

1 ಮದ ಗಜಂ(ಕ.), ಮೆದ ಗಜ (ಖ. ಗ.), ಮೆತ ಗಜ (ಘ.).
(ಕ. ಖ. ಘ.), ಕೈಂಕೆ(ಗ.). 3 ಕನಚ್ಛತ್ರ (ಕ.), ವಿನಚ್ಛತ್ರ (ಖ.
ಚಳಚ್ಚಂದ್ರ (ಘ§.). 4 ಸಿಂಧಂ (ಕ. ಖ.).

ರಾಮನುನ್ಯೊತ್ತಮೌಜಸರ್ ಕೃಪನೊಳ್ ಭೀಮಸೇನಂ ಪರ್ವತ [1]ರೊಳ್ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನಶ್ವತ್ಥಾಮನೊಳ್ ಪೆಣೆದು ಮಂಡಳ ತೋದ್ಭ್ರಾಂತಸ್ಥಿತಚಕ್ರಮೆಂಬ ರಥಯುದ್ಧದೊಳಮಾಲೀಢ ಪ್ರತ್ಯಾ ಸಮಪಾದಂಗಳೆಂಬಾಸನಂಗಳೊಳಂ ಪೆಱವುಂ ಶರಾಸನ ವಿದ್ಯೆ ಳತಿ ಪ್ರವೀಣರುಂ ಜಾಣರುಮಾಗಿ—

ರ ॥ ನೆಱಿ[2]ದು ನಿರ್ವಾಯಂ ನರುವಾಯಂ ಮುಂ ಮೊನೆ ನೆರಕೆ
ನಾರಾಚಂ ತಗರ್ತಲೆಯುಂ।
ನೆಱನ[3]ರ[ವ] ಕ[ಣೆ] ಗೆಲೆಯುಂಬು ಕಕ್ಕಂಬು ಕೆಲ್ಲಂಬು ಮೊನೆ
ಯಂಬು [4][ತೀವೆ ಕಣ್ಣಂ] ॥
ಪೆಱಿ[5]ಯ ಮುಱಿಗಂ ಕಣಕೆನೆ ಪೋಪಂ[ಬು] [5]ಕವಲ[ಂಬುವೆಂ]
ಬಂಕದಂ ಬೆತ್ತ[ಲುಂ] ।
ತುಱುಗಿ ನಡುವಿನಂ [6]ಸಾರ್ದು [6]ಸಾರ್ದೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಕಾದಿದರತಿರಥ[7]
ರೊಂದು ಜಾವಂ ॥ ೩೯ ॥

ವ ॥ ಅಂತು ಕಾದುವಾಗಳೇಕಾದಶ ರುದ್ರರೊಳಗೆ ತುತ್ತ ತುದಿಯ ನುಂ ರೌದ್ರನಮಪ್ಪಶ್ವತ್ಥಾಮನೇವದೊಳ್ ಕಣ್ಗಾಣದೆ ಮಾ ಂಡು ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನಂ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದಮೆಚ್ಚು ಕಾದಿ ಗೆಲ ದೆ—

ಕಂ ॥ ತನ್ನ ದೊಣೆಯಂಬುಗಳ್ ತವು ।
ವನ್ನೆಗಮೆಚ್ಚಂಬು ತಪ್ಪೊಡಭಿವಾದಯೆನ ॥
ಲ್ಕಿನ್ನೆನಗೆ ಪದನಿದೆಂದು ಕ ।
ರಂ ನಗೆ ಸುರರರಿಗನಿದಿರ್ಗೆ ತೊಲಗಿದನಾಗಳ್ ॥ ೪೦ ॥

1 ನೊ (ಖ. ಘ.). 2 ರಿ (ಗ. ಘ.). 3 ರಪಂಕಣ (ಕ). ರಿಪಂಕಣ (ಖ.), ಕಣ (ಗ.ಘ.). 4 ತ್ತಿರೆಕಾಣ್ಯಂ (ಕ.), ತಿರೆಕಾಣ್ಯಂ (ಖ) ತಿರೆಕಾಣ್ಬಂ (ಗ.ಘ.). ಲಸೆಂ (ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.). 6 ಪಾ (ಕ.). 7 ರೋ ರೊಂ (ಕ. ಖ. ಘ.).

ಕಂ || ದಾವ ಶಿಖಿ ಶಿಖೆಯ ನಿಱುಪುದಿ |
ದಾವ ಸರಲ್ ಪೇಱುಮೆಸಿಪ ಸರಲಿಂ ತಱಿದಂ ||
ದೇವರ ಪಡೆ ರಾಗಿಸೆ ಮನ |
ದೇವದಿನವಯುವಪೆ ಶಕುನಿಯುಂ ಸಹದೇವಂ || ೪೧

ವ|| ಅಂತು ಶಕುನಿಯುಂ ತಱಿಪುದುಮಿತ್ತ ತಿರಭುಕ್ತಿ ವಿಷಯಾಧಿ ಶರಪ್ಪ ಶತ ಬಿಂದುವಿನ ಮಕ್ಕಳಪ್ಪಯ್ವರಂ ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದ ಪುಲ್ಲ ಬಿಂ[1]ದ ಗಳಂತೆ ನಕುಲಂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಸೋವತಂ ಮಾಡಿದನಿತ್ತ ವಿಂಧ್ಯ ಮಳಯ ಹಿಮ[2]ವನ್ನಿವಾಸಿಗಳಪ್ಪ ಪರ್ವತರಾಜರುಮಂ ಭೀಮಸೇನನಂತಕಾನ ಮನೆಯ್ದಿಸಿದಂ ಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಜಸರ್ ಗೆಲಿಕಾದಿ ಕೃಪನ[3]ನು ಗತ ಪರಿಶ್ರಮನಂ ಮಾಡಿದರಾಗಳ್ ಮೆಯ್ಸೋರ್ಚಿ ಬಂದು ಪೆಣೆದ ಭೀಮ ನಕುಳ ಸಹದೇವರುಮಂ ಶಲ್ಯಂ ವಿರಥರ್ಮಾಡಿ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪು ಸೂಡನೀಡಾಡುವಂತೆ ತನ್ನಳಿಯಂದಿರಿರ್ವರುಮನೀಡಾಡಿ ಭೀಮನ ಪೊಣರ್ದು ನೆಲಕ್ಕಿಕ್ಕಿ ಬೆನ್ನಂ ಮೆಟ್ಟಿ ದಾಂಟುವ ಮದಗಜದಂ ಕೋಲಲೊಲ್ಲದೆ ದಾಂಟಿದಾಗಳ್ ದುರ್ಯೋಧನನಱಲ್ದು ಕಣ್ಗಾಣದೆಯ ವಂದಶ್ವತ್ಥಾಮ ಮದ್ರರಾಜ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮರನಿಂತೆಂದಂ—

ತರಳ|| ನಿಜ ಕುಲೋಚಿತ ವೃತ್ತಿ[4]ಯಂ ಬಗೆಯಿಂ ಮಹಾರಥ[5]ರಿ [ರ್] ಮಹೀ
ಭುಜರ ಮಕ್ಕಳಿರೆಂದು ನಂಬಿದೆನಿಂತು ನಣ್ಪನೆ ವೈರಿ ಭೂ ||
ಭುಜರೊಳಂ[6][ಟೊ]ಡತಾಗಿ ಮಾಟ್ಪುದನೀಗಳಾನಱಿದೆಂ ಫಣಿ
ಧ್ವಜನೆನಪ್ಪನೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಸ್ಸೆನಗೆಂದೊ[7]ಡಿ[ೀ]ರಣರಂಗದೊಳ್
|| ೪೨

ಉ || ಕಾದುವ ಮಾಟ್ಕೆಯಲ್ಲವಿದು ಕೆಮ್ಮನೆ ನಣ್ಪಿನ ಮೇಳಗಾಳೆಗಂ
ಗಾದುವ ಮಾಟ್ಕೆ ಸಿಂಧು [8]ಘಟ ಸೂತ ಸುತರ್ಕಳಿನಾಗದೊಂ
ರಾ

1 ದಂ (ಕ.). 2 ವಂತಸಿ (ಖ. ಗ. ಘ.). 3 ನ (ಖ. ಗ. ಘ.). 4 ಖ (ಖ. ಗ. ಘ.). 5 ರಿಂ (ಸ), 6 ಟಡ ತಾ (ಕ. ಖ. ಘ.), ಟದಕಾ (ಗ). 7 ಣ (ಕ. ಖ. ಘ.), ಡೆಂ (ಗ) 8 ಸುತ ಸೂರ್ಯ (ಕ. ಖ. ಗ.).

ಜ್ಯೋದಯ[1]ವಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಬಲದಿಂದೆನಗಪ್ಪುದೆ ಮದ್ವಿರೋಧಿಯಂ।
[2]ಛೇದಿಸಲಾನೆ ಸಾಲ್ವೆನಿರಿಮನ್ನೆಗಮೀ ರಣರಂಗ ಭೂಮಿಯೊಳ್
|| ೪೩ ||

ವ|| ಎಂದು ದುರ್ಯೋಧನನವರ ಕಾಳೆಗಮಂ ಮಾತಿನೊಳ್
[3][ಕಳೆ]ದು ವರೂಥದಿಂ ಬೀಡಿಂಗೆ ಪೋದನಾಗಳ್ ಶಲ್ಯಂ ರಾಜರಾಜಂ
ನ್ನಂ ಮೂದಲಿಸಿ ನುಡಿದುದರ್ಕೆ ಮನದೊಳೇವಯಿಸಿ—

ಕಂ|| ಇನಿತುವರಂ ಪರಾಭವಮಿಳೇಶನಿನ್ನೆನಗಾದುದಿಂ ಸಿಡಿ।
ಲ್ವೆನೆ ರಿಪು ಸೇನೆಯಂ ತುಱಿದು ತೊೞ್ತುೞಿಮಾಡುವೆನೆಂದಗು
ರ್ವಿನ ||
ರ್ವಿನ ಶರ ಸಂಕುಲಂಗಳೊಳೆ ಪೂ[4]ೞ್ದೊಡೆ ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯ
ಮಾತನಂ।
ಬಿನ ಮೊನೆಯೊಳ್ ಸುರುಳ್ದುರುಳಿಗೊಂಡುದು ಶಲ್ಯನಿದೇಂ
ಪ್ರತಾಪಿಯೋ || ೪೪ ||

ವ|| ಅಂತು ಮದ್ರರಾಜಂ ಪಾಂಡವ ಪತಾಕಿನಿಯೊಳೊಂದಕ್ಷೋ
ಣೀ ಬಲಮಂ ಕೊಂದು ದ್ರುಪದನ ಮಕ್ಕಳಯ್ವರುಮನಾತನ ತಮ್ಮಂ
ರಿರ್ಪತ್ತ್ರಯ್ವರುಮಂ ಶಕಟ ವಿಕಟರ್ ಮೊದಲಾಗೆ ಪನ್ನಿರ್ಛಾಸಿರ
ಮುಕುಟ ಬದ್ಧರಂ ಕೊಂದು ಮುಂದಾಂಪರಾರುಮಂ ಕಾಣದೆ ಮೇಗಿಲ್ಲದೆ
ಂದಾಗಳ್ ಧರ್ಮಪುತ್ರಂ ತ್ರಿಭುವನಂಗಳಾಕಂಪಂಗೊಳೆ [5]ಮುರಜ
ೇತನ ವಿರಾಜಿತಮಪ್ಪ ತನ್ನ ರಥಮನದಿರದಿದಿರಂ ಪರಿಯಿಸಿ—

ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ|| ಬೀರವಟ್ಟಮನಾಂತ ಬೀರರುಮಿರ್ವರುಂ ಸುರ ರಾ[6]
[ಜಿ] ಕೈ।
ವಾರದಿಂ ಬೞಿವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮನೆ ನೋ[7]ಡ ನೋಡುವರೀಗಳೀ||

---

1 ವೆ (ಕ.), ದ (ಖ.), 2 ಭೇ (ಗ.), ಸಾ (ಘ.). 3 ಕೆಂದು (ಸ.). 4 ಜ್ದ
ಖ. ಗ. ಘ.). 5 ಮುರವ (ಖ. ಗ. ಘ.), ಮ ಉರವ (ಘ§.). 6 ದ
ಕ. ಖ.ಗ.), ಜ (ಘ.). 7 ಡು (ಕ.ಖ.)

ಭಾರತಂ ಸಮೆದಪ್ಪುದಕ್ಕದೆ ನಿಂದು ಕಾದೆಸುತುಂ ಶರಾ ।
ಸಾರಮುಂ ಸುರಿದಂತಕಾತ್ಮಜನಂತಸುಂಗೊಳೆ ಕಾದಿದಂ ॥ ೪೫

ಕಂ॥ ಕಾದೆ ರಥ ತುರಗ ಕೇತನ ।
ಕೋದಂಡಂಗಳುಮನುಱದೆ ಖಂಡಿಸಿ ವಿಳಯಾಂ ॥
ಭೋದ ನಿನಾದದೆ ಮದ್ರ ಮ ।
ಹೀ ದಯಿತಂ ತೊಟ್ಟನಾರ್ವುದುಂ ಧರ್ಮಸುತಂ ॥ ೪೬

ಮುಳಿದು ತಳಮುಳಿಸಿ ತಳರದೆ ।
ತೊಳಗುವ ಕರವಾಳನುರ್ಚಿ ಮೆಯ್ವೆರ್ಚಿ ಪೊದ ॥
ಟ್ಟಳವಮರೆ ಪಿಡಿದು ರಥದಿಂ ।
ದಿಳಿಗಿಟಿ[1]ದವನವನಿಪತಿಯ[2]ಣುಗಿಜುವ್ರೊಯ್ದಂ ॥ ೪೭

ವ॥ ಪೊಯ್ದೊಡೆ ಮದಾಂಧ ಗಂಧ ಸಿಂಧುರಂ ಪೊಯ್ದು ಪೆಮ
ದಂತೆ ನೆಲನದಿರೆ ಕೆಡೆದ ತನ್ನಳಿಯನಂ ಮದ್ರರಾಜಂ ಕಂಡು ಕರುಣಿಸಿ—

ಚಂ॥ ಮುಳಿಯಿಸದನ್ನಮೀ ನೃಪನಿನಾಗದು ಸಾವೆನಗೆಂತುಮೀತನಂ
ಮುಳಿಯಿಪೆನೆಂದುರಃಸ್ಥಳಮನಂತೊಪೆದಾಗಡೆ ಕಂತುಗೀಶ್ವರಂ
ಮುಳಿದ[3]ವೊಲಾ ನೃಪಂ ಮುಳಿದು ನೋಡಿ ವಿಲೋಚನ ಪಾವಕ
ತಗು
ಳ್ದುಳುರ್ದೊಡೆ ಬೂದಿಯಾದುದೊಡಲಾಗಳೆ ಮದ್ರ ಮಹಾ
ಮಹೀಶನಾ ॥ ೪೮

ವ॥ ಅಂತಜಾತಶತ್ರು ನೇತ್ರೋದ್ಭೂತಾನಳಂ ತ್ರಿನೇತ್ರ ಲಲಾ
ನಳನಂ ತಳವಲ್ಲದಳುರೆ ಮದ್ರನಾಥಂ ಭಸ್ಮೀಭೂತನಾದ ಮಾ
ಹಿಕೇತನಂ ಕೇಳ್ದು—

1 ಯ (ಕ.). 2 ಣೆದುಱಿ ಪೋ(ಕ.), ಣುಗಿಜೀಡೊ (ಗ.). 3 ವ (ಗ. ಘ

೦|| ಆ ದೊರೆಯರ್ ನದೀಜ ಘಟಸಂಭವ ಸೂರ್ಯತನೂಜ ಮದ್ರ ರಾ।
ಜಾದಿ ಮಹೀಭುಜರ್ ಧುರದೊಳೆನ್ನಯ ದೂಸಱಿನ[1]ಟ್ಟಿ
ಮಟ್ಟಿದಂ ||
ತಾದರಿದೊಂದೆ ಮೆಯ್ಯುೞಿದುದಿನ್ನೆನಗಾವುದೊ [2]ಮೆಳ್ಪಡೆಯ್ದೆ
ಮುಂ |
ದಾದ ವಿರೋಧಿ ಸಾಧನಮನೆನ್ನ ಗದಾಶನಿಯಿಂದುರುಳ್ಚುವೆಂ
|| ೪೯ ||

ವ|| ಎಂದು ನಿಜ ಭುಜ ವಿಕ್ರಮೈಕ ಸಹಾಯನಾಗಿ ಗದೆಯಂ
ಕೊಂಡು ಸಂಗ್ರಾಮ ರಂಗಕ್ಕೆ ನಡೆಯಲೆಂದಿರ್ದ ಕುರುಕುಳ ಚೂಡಾ
ಮಣಿಯ ದಕ್ಷಿಣ ಕರಾಗ್ರಮಂ ಪಿಡಿದು ಸಂಜಯನಿಂತೆಂದಂ—

|| ಬೆವಸಾಯಂಗೆಯಲಿನ್ನುಮುಂಟಿಡೆ ಕೃಪಾಶ್ವತ್ಥಾಮರುಳ್ಳಂತೆ
ಪಾಂ |
ಡವರಂ ಗೆಲ್ವುದಸಾಧ್ಯಮಾಯ್ತು ನಿಜ ದೋರ್ದಂಡಂಬರಂ
ಗಂಡರಾ ||
ಹವ ರಂಗಕ್ಕೊಳರೇ ಸಮಂತು ಪಗೆಯಂ ಕೊಲ್ವಂತು ಗೆಲ್ವಂತು
ಕಾ |
ಮವುದೇಕಾಕಿಯೆ ಆಗಿ ದೇವ ರಿಪು ಭೂಪಾಳರ್ಕಳೊಳ್
ಕಾದುವೈ || ೫೦ ||

ವ|| ಎಂಬುದುಮೆನ್ನುಮನೇಕಾಕಿಯೆಂದೇಳಿಸಿ ನುಡಿದೆಯೆಂದು
ಸಂಜಯನ ಮೊಗಮಂ ಮುನಿದು ನೋಡಿ—

೦|| ವನ ಕರಿ ಕುಂಭ ಪಾಟನ ಪಟಿಷ್ಠ ಕಠೋರ ನಖ ಪ್ರಹಾರ ಭೇ
ದನ ಗಳಿತಾ[3][ಸ್ರ] ರಕ್ತ ನವ ಮೌಕ್ತಿಕ ಪಂಙ್ಕ್ತಿ ವಿಳಾಸ
ಭಾಸುರಾ ||

---

1 ಕ್ಕಿಮೆಳ್ಕಿ (ಖ. ಘ.), ಕ್ಕಿಮುಳ್ಕಿ (ಗ). 2 ಮಾೞ್ಪೊ (ಕ.), ಮಾಳ್ಪ
). 3 ಸ್ರು (ಕ.), ಶ್ರು (ಖ. ಗ. ಘ.). ರ್ದ್ರ (ಘ§.).

ನನಸೆನೆ ಸಂದುದಗ್ರ ಮೃಗ ರಾಜನುಮಂ ಮದವದ್ವಿರೋಧಿ
ದನಕರನಪ್ಪ ಶೌರ್ಯಮದಡೆನ್ನ ಮನೊಂದೊಡಲೆಂಬ
ಸಂಜಯಾ ॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ದೇವರ ಬಾಹು ಬಳಮಜೇಯಮುಮಸ
ಮುಮಪ್ಪುದಾದೊಡಂ ದೇಶ ಕಾಲವಿಭಾಗಮುಮನಾಪತ್ಪ್ರತೀಕಾರ
ನಱಿಯದವಿವೇಕಿಗಳಂತೆದೇವರ್ ನೆಗೞಲಾಗದೇನಂ ನೆಗೞ್ದೊಡಂ
ಪಿತಾಮಹನೊಳಾಳೋಚಿಸಿ ನೆಗೞ್ವುದೆಂದು ಮುಳಿಸಾಱೆ ನುಡಿದು
ವಂಚನೆ ಗೆಯ್ಯಲ್ ಬಗೆದು ಸಂಗ್ರಾಮ ರಂಗದೊಳಗನೆ ಮು
ಗೊಂಡನೇಕ ನೃಪ ಶಿರಃ ಕಪಾಳ ಶಕಳ ಜರ್ಜರಿತಮುಂ ಪರಸ್ಪರ
ರಭಸ [1][ಸಮುತ್ಸಾ]ರಿತಮುಂ ಸಕಲ ಸಾಮಂತ ಮಕುಟ ಬದ್ಧ
ಮಾಳಾ ವಿಗಳಿತ ಮಕುಟ ಕೋಟಿ ಸಂಘಟ್ಟನೋಚ್ಚಳಿತ ಮಣಿ[2]
ಸಂಕುಳಮುಂ ಸಮರ ಭರ ನಿರ್ಭರ ಭೀಮಸೇನ ಘನ ಗದಾ ಪ್ರ
ನಿಸ್ಸಹಮದವದನೇಕ ಮತ್ತ ಮಾತಂಗ ಪದ ನಖ ಖರ್ವಿತೋ
ತಳಮುಂ ಪ್ರಚಂಡ ಮಾರ್ತಂಡ ಮರೀಚಿ ತೀವ್ರ ಜ್ವಳನಾಸ್ಫಾರ
ಕರವಾಳ[3]ಭಾ ಮಂಡಳ ಪರೀತೋದ್ಯತ ದೋರ್ದಂಡ ಚಂಡ ಪ್ರ
ಸುಭಟಾರೂಢ ತುರಂಗಮ ವೇಗ [4]ಬಲಪತಿತ [5]ಖರ ಖುರ ಟಂಕ
ಸ್ಖಲನ ಕಳಿತ ವಿಷಮ ಸಮರ ಭೇರೀ ನಿ[6][ಸ್ವನ]ಮುಮಾಕರ್ಣ
ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ಕಾರ್ಮುಕ ವಿಮುಕ್ತ ನಿಶಿತ ಸಾಯಕ ಸಂಕು
[7]ನಿಪತಿತಾನೇಕ ಕಳ ಕಳಾಕಳಿತಮುಂ ಪ್ರಕುಪಿತ ಸೂತ ಹೂಂ
ಕಾತರಿತ ತರಳತರ [9]ತುರಂಗದ್ರುತ ವೇಗಾಕೃಷ್ಟ ಧನಂಜಯ ರಥ ಚ

---

1 ಮೃತ್ಸ (ಕ.) ಮೃತ್ಸ (ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ಶಿಲಾ ಪ್ರಕಾಶ (ಕ.), ಶಿಲ
(ಖ. ಗ.), ಶಲಾಕಾಶ (ಘ.). 3 ಭೂ (ಖ. ಗ.), ನಭೋ (ಘ.), ನಖ
(ಘ§.). 4 ಯಿ (ಖ. ಘ.), ಯಿಗಿ (ಗ.). 5 ಕರಟಿ ಕಟಸ್ಥಳ (ಕ.) ಕರ
(ಖ.), ಕರಃಕಟಿಸ್ತ (ಗ.) ಕರಃ ಕಟಿಸ್ತಳ (ಘ.). 6 ಸ್ತುಳ (ಕ.),
(ಖ. ಗ. ಘ.). 7 ಸಕಳ ಕಳಾಸೀಕ ಕರ ಕರಾ (ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.). 8 ರಿ
(ಖ. ಗ. ಘ.). 9 ತ್ತರಂಗ ವೇಗಾ(ಕ. ಗ.) ತ್ತರಂಗ ದ್ರುತ್ತುವೇಗಾ(ಖ.), ತ್ತ
ದತ್ತು ವೇಗಾ (ಘ.).

ಕ್ರನೇಮಿ ಧಾರಾಪರಿವೃತ ಸಂಘಟ್ಟನ ಸಮುಚ್ಚಳಿತ ಪಾಂಸು ಪಟ
ಂಧಕಾರ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯಾಂತರಿಕ್ಷಕ್ಷಿತಿ ದಿಗಂತರಾಳಾಂತರಮುಮನವರತ
ತಿತ ನರ ಕರಿ ತುರಗ ನಿಕುರುಂಬ ಕೀಲಾಲ ಕಲ್ಲೋಲ ಪ್ರವರ್ತನಾ
ಕ ನದ ನದೀ ಪ್ರವಾಹ [1]ಬಾ[ಹುಳ್ಯ]ಮುಸ್ತ[2]ರಾವ ತರಣಮಾರ್ಗಮುಂ
ತಾಸಿ ಪತ್ರ [3]ಪತಿತ ಪ್ರಚಂಡ ಸುಭಟ ಮಸ್ತಕೋಚ್ಚಳಿತ ಚಟಾಚ್ಛಾ
ದುರ್ನಿರೀಕ್ಷ್ಯ ನರ್ತಿತಾನೇಕ ಕಬಂಧ ಬಂಧುರಮುಮಪ್ಪ ವಿಷಮ
ನೇಶಂಗಳೊಳ್ ತೊಲಗಿ ತೊಲಗಿ ಪೋಗೆ ಸಂಜಯಂ ದುರ್ಯೋಧನನ
ಗಮಂ ನೋಡಿ—

॥ ಎಱಗುವನೇಕ ವಂಶ ನರಪಾಲಕ ರತ್ನ ಕಿರೀಟ ಕೋಟಿಯೊಳ್ ।
ಮಿಱುಗುವ ಪದ್ಮರಾಗದ ಬಿಸಿಲ್ಗಗಿವೀ ನಿಜ ಪಾದ ಪದ್ಮ[4]ಮೀ ॥
ಯಿಱಿದು ಸಿಡಿಲ್ದ ಬಾಳ ಮೊನೆಯಂಬಿನ ತಿಂತಿಣಿಯೊಳ್ ತಗುಳ್ದ ಕಿ ।
ಕ್ಕಿಱಿಗಿಱಿದಿರ್ದ ಕೊಳ್ಗುಳದೊಳಂ ನಡೆವೀ ನಡೆಗೆಂತು ನೋಂ[5]ತೆಯೋ ॥ ೫೨ ॥

ವ॥ ಎನುತುಂ ಕಿಱಿದಂತರಮಂ ಬಂದು—

॥ ಇವು ಪವನಾತ್ಮಜಂ ಗದೆಯಿನೆಲ್ವಡಗಾಗಿರೆ ಮೋದೆ ಮೊಳ್ಗಿ ಬಿ ।
ಳ್ದಿವು ಮದ ವಾರಣಂಗಳಿವು ನೋಡ ಗುಣಾರ್ಣವನಂಬಿನಿಂದುರು॥
ಳ್ದವು ಮನುಜೇಂದ್ರ ರುಂದ್ರ ಮಕುಟಾಳಿಗಳೋಳಿಗಳಿಂತಿವಲ್ತೆ ಗಾಂ ।
ಡಿವಿಯ ವರೂಥ ಘಾತದೊಳೆ ನುರ್ಗಿದ ತುಂಗ ತುರಂಗ ಕೋಟಿಗಳ್ ॥ ೫೩ ॥

ವ॥ ಎಂದು ನೆಣಪ ಪಳ್ಳಂಗಳಂ ಪಾಯ್ದು ನೆತ್ತರ ತೊಱೆಗಳಂ
[6]ಜಿಸಿಯುಮಡಗಿನಿಡುವ್ರಗಳಂ ದಾಂಟಿಯುಂ ಪೆಣದ ತಿಂತಿಣಿಯಂ

1 ಪಾಹಲ್ಯ (ಕ.ಖ.ಗ.), ಮಹಲ್ಯ (ಘ.), ಬಾಹಲ್ಯ (ಘ§.). 2 ರ ತರಣ
, ರಾತರಣ (ಖ. ಗ.) 3 ಪಲಿತ (ಕ.), ಪ್ರರಿತ (ಖ.). 4 ಪ॥ ಮ್ಮ
ಖ.), ಮೀ॥ ಮೆಱೆ (ಘ.). 5 ತುದೋ (ಕ.). 6 ಜಿ (ಗ. ಘ.).

ನೂಂಕಿಯುಂ ರಥದ ಘಟ್ಟಣೆಗಳನೇಱಿ ಪಾಯ್ದುಂ [1]ತೇರ ಪಲಗೆ
ಮೆಟ್ಟಿಯುಂ ಪೋಗಿಪೋಗಿ ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚ ಪಿಶಾಚರ ನಿಚ
ನಿಚಿತ ಭೂ ಭಾಗಮನೆಯ್ದೆ ವಂದಾಗಳ್—

ಉ॥ ಬೇಡ ವಿರೋಧಮೆಂತುಮರಿಕೇಸರಿಯೊಳ್ ಸಮಸಂದು
ಸಂಧಿಯಂ
ಮಾಡೆನೆ ಮಾಡಲೊಲ್ಲದೆ ಸುಹೃದ್ಬಲಮೆಲ್ಲಮನಿಕ್ಕಿ ಯುದ್ಧಮ
ಮಾಡಿದ ಜಾತಿ ಬೆಳ್ ನಿನ[2]ಗದೇವಿರಿದೀಯೆಡಱಿಂದು
ಮುಂದೆ ಬಂ
ದೇಡಿಸುವಂತಿರಾಡಿದುದದೊಂದು ಮರುಳ್ ಫಣಿರಾಜ
ಕೇತುವಂ ॥

ಚಂ॥ ಮರುಳಿನೆ ಲೋಕದೊಳ್ ನೆಗ[3]ಟ್ದು ಕೊಳ್ಗುಳದೊಳ್
ಮರುಳಾಟವಾಡುವಾಂ
ಮರುಳೆನೊ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನೊಳೊಲ್ಲದೆ ಸಂಧಿಯನುರ್ಕಿ
ಕೆಟ್ಟ ನಿ
ಮರು[4]ಳಯೊ ಪೇೞ ಪೇೞದೊಡೆ ಪೋಗದಿರೀಶ್ವರನಾಣೆಯೆಂ

ಲ್ಮರುಳಿನಿಸಾನುಮಂ ತೆಗೆದು ಕಾಡಿದುದಲ್ಲಿ ಫಣೀಂದ್ರ
ಕೇತುವಂ ॥

ವ॥ ಆಗಳಾ ಮರುಳ ಕೆಯ್ತಕ್ಕೆ ದುರ್ಯೋಧನಂ ಮುಗು
ನಕ್ಕೆನ್ನಂ ವಿಧಾತ್ರಂ ಮರುಳ್ಮಾಡಿದ ಕಾರಣದಿಂದೀ ಮರುಳ ಕಣ
ಮರುಳಾಗಿ ತೋಱಿದೆನೆಂವಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದು ಕಿಱಿದಂತರಮಂ
ದೊಂದೆಡೆಯೊಳನೇಕ ಕರಿ ತುರಗ ನರಕಳೇವರ ಸಂಕೀರ್ಣಮುಮು
ಪಕ್ಷಸ್ಥಿತೋಭಯ ಕುಲ ಶುದ್ಧ ನೃಪತಿ ಮಣಿ ಮಕುಟ ಮ

1 ತೆರೆ (ಕ.). 2 ಗಮೀಯೆಡಱಾದುದದೆಂದು (ಕ.), ಗೆ ಬಿದಿಯೆಡ
(ಖ.), ಗೆ ವಿಯೆಡಱಿಂದು (ಗ.). 3 ಟ್ದಿ (ಕ. ಖ. ಗ.). 4 ಳೆ (ಖ. ಗ.

ಮೋಚಕಿತಮುಮಪ್ಪ ಸಂಗ್ರಾಮ ಭೂಮಿಯ ನಡುವೆ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಕಚಗ್ರಹ ವಿಲುಳಿತ ಮೌಳಿಯುಂ ತದೀಯ ಕೌಕ್ಷೇಯಕ ಧಾರಾ ವಿದಾರಿತ ಶರೀರನುಮಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರ್ದ ಶರಾಚಾರ್ಯರಂ ಕಂಡು—

ಚಂ॥ ನೆಗೞ್ದುದು ಬಿಲ್ಲ ಬಿನ್ನಣಮಿಳಾ ವಳಯಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ತ ಧಾತ್ರಿ ಕೆ।
ಯ್ಮುಗಿವುದು ನಿಮ್ಮದೊಂದೆ ಪೆಸರ್ಗೇಳ್ವೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ಸರಲ್ಗೆ ದೇವರುಂ॥
ಸುಗಿವರಯೋನಿ ಸಂಭವರಿರೆನ್ನಯ ದೂಸಱಿನೆನ್ನ ಕರ್ಮದಿಂ।
ಪಗೆವರಿನಕ್ಕಟಾ ನಿಮಗಮೀಯಿರವಾದುದೆ ಕುಂಭಸಂಭವಾ ॥ ೫೬ ॥

ವ॥ ಎಂದು ಗುರುವಿನ ಪಾದ ಕಮಲಂಗಳಂ ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಪೊಡೆವಟ್ಟಂತೆ ನಡೆತಂದು ವೃಕೋದರನಿಂ ನಿಶ್ಶೇಷ ಪೀತ ರುಧಿರನಪ್ಪ ದುಶ್ಶ್ಯಾಸನನಂ ಕಂಡಾತನಂ ಮುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿಱಿದ ಮುದುವರ್ದುಗಳು ರುನಗಲೆ ಮೆಟ್ಟಿ [1]ಪೋೞ್ದು ಭೀಮಸೇನಂ ಮುನ್ನಂ ಕುಡಿದುದಱಿಂ ನೆತ್ತರಂ ಪಡೆಯದಾಕಾಶಕ್ಕೆ ಬಾಯಂ ತೆ[2]ಱ[3]ದೊಳ್ವ ಬಳ್ಳುಗಳುಮಂ ರವುಮಂ ಬಱಿಯುಮಂ ಪತ್ತಿ ತೆಗೆದು ಪೆಡಸಾರ್ವ ನರಿಗಳುಮಂ ತಾನೆ ಹೋದು ಸೋದರನಟಲೊಳ್ ಕಣ್ಣ ನೀರ್ಗಳಂ ಸುರಿದು—

ಕಂ॥ ನಿನ್ನಂ ಕೊಂದನ ಬಸಿಱಿಂ।
ನಿನ್ನಂ ತೆಗೆಯದೆಯುಮವನ ಕರುಳಂ ಪರ್ದಿಂ॥
ಮುನ್ನಂಗಿಸಿ ನೋಡದೆಯುಂ।
ಮುನ್ನಮೆ ಯುವರಾಜ ನಿನ್ನನಾಂ ನೋ[3]ಡಿದೆನೇ ॥ ೫೭ ॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಸಂಜಯನಿಂತಪ್ಪ ವಿಪ್ರಳಾಪಂಗಳ್ ಶೌರ್ಯ ಶಾಲಿಗಳ್ಗನುಚಿತಮುತ್ತಮೆಟ್ಟಿ ಪುರ್ದೆಂದು ತಳರ್ದು ಬಂದಮೋಘಾಸ್ತ್ರ ಧನಂಜಯ ಕರಪರಿಚ್ಯುತ ವಿಕರ್ಣ ವಿಶೀರ್ಣನಾಗಿರ್ದ ಕರ್ಣ ಸೂನುವಂ

1 ಸಾರ್ದು (ಕ.) ಪೋರ್ದು (ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ಗೆ (ಗ. ಘ.). 3 ಡುವೆ (ಕ. ಖ.).

ನೃಷಸೇನನಂ ಕಂಡು ಕರ್ಣನಂ ನೆನೆದೆರ್ದೆದೆಱೆದು ದುರ್ಯೋಧನ
ಕೆಳೆಯನಪ್ಪ ನಿಮ್ಮಣ್ಣಂ ಕರ್ಣನೆಲ್ಲಿದನೆಂದು ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿದ ಕಣ
ನೀರೊಳ್ ದೆಸೆಗಾಣದೆ ನಿಂದಿರ್ದ ಸುಯೋಧನನಂ ಸಂಜಯನಿಂತೆಂದಂ

ಚಂ॥ ನರ ಶರ ಘಾತದಿಂ ಪಱಿದು ಪ[1]ತ್ತಿಸಿದಂತೆವೊಲಿರ್ದ ಮೆಯ್ಯ
ಭಯಂ
ಕರತರವಾಗೆ [2]ಮುಯ್ಯುವರೆಗಂ ತೆಗೆದಂಬಿನ ಮುಷ್ಟಿ ಬಿನ್ನಣಂ
ಬೆರಸಿರೆ ಪೋದ ಪಂದಲೆಯೊಳಾದ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ಭೀತರಾದರೆ।
ಲ್ಲರುಮನಳುರ್ಕೆಯಿಂ ನಗುವವೋಲ್ ರವಿನಂದನನಿತ್ತಲಿರ್ದಪಂ
॥ ೫೮

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಾಗ[3]ಳ್ ತೆ[ಪ್ಪ]ತ್ತುಮೆಲ್ಲಿದನೆತ್ತಣನೆಂದು ಕರ್ಣ
ಕಳೇವರಮಂ ನೋಡಿ ನೋಡಲಾಱದೆ ಕಣ್ಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿ ಮೂರ್ಛೆ
ವೋಗಲ್ ಬಗೆದನಂ ಸಂಜಯಂ ತೞ್ಕೈಸಿಕೊಂಡಾಗಳ್ [4]ಜೀತರಿ
ಕೂರ್ಮೆ ಕೆಯ್ಮಿಕ್ಕು ಬರೆ ಸೈರಿಸಲಾಱದೆ—

ಚಂ॥ ಬೆಸನೆಡೆಗಳ್ಗೆ ತೊಱ್ತು ಬೆಸನಂಗಳವುಂಕಿದೊಡಾಗದೆಂದು ಬ।
ಗ್ಗಿಸುವೆಡೆಗಾಳ್ದನಿಂತು ನೆಗೞ್ಚಿಂಬೆಡೆಯೊಳ್ ಗುರು ಪೆರ್ಚಿದೊಂ
ಬೇ
ವಸದೆಡೆಗಾಶ್ರಯಂ ಮನಮನೊಪ್ಪಿಸುವೀಯೆಡೆಯೊಳ್ ಮನಂ
ವಿಚಾ
ರಿಸುವೊಡೆ ಕರ್ಣನಲ್ಲದೆನಗಾವೆಡೆಗಂ ಪೆಱನೊರ್ವನಾವನೋ
॥ ೫೯

ಮ॥ ನೆಲನಂ ಕೊಟ್ಟನಿನಾತ್ಮಜಾತನೆನಗಾಂ ತಕ್ಕೂರ್ಮೆಯಿಂದಂ
ಜಳಾಂ
ಜಲಿಯಂ ಕೊಟ್ಟೆನುಮಿಲ್ಲ ಸೂ[5]ರ್ಯ ತನಯಂ
ತೇಜೋಗ್ನಿಯಿಂದಂ ದ್ವಿಷ

1 ಜೆ (ಕ.). 2 ಮುಯ್ಯ (ಕ.), ಮುಯ್ಯು (ಬ.). 3 [illegible] (ಕ.). [illegible]
ತೆಪ್ಪ (ಬ. ಗ. ಘ.). 4 ಜೇಚ್ಚ (ಕ. ಬ.). 5 ತ (ಗ. ಘ.)

ನ್ಥಲಮಂ ಸುಟ್ಟನುದಾತ್ತ ಪುಣ್ಯನವನಂ ಚೈತಾಗ್ನಿಯಿಂ ಸುಟ್ಟನಿ।
ಲ್ಲೆಲ್ಲವಿಂದಿಂತೆರ್ದೆ ಮುಟ್ಟೆ ಕೂರ್ತನೊಳನೇ ಕರ್ಣಂಗೆ
ದುರ್ಯೋಧನಂ ॥ ೬೦ ॥

ವ॥ ಎಂದು ನೊಂದು ನುಡಿದ ದುರ್ಯೋಧನನಂ ಸಂಜಯ
ದಂ—

ಕೊಟ್ಟೈ ಕಿರ್ಚನುದಗ್ರ ಶೋಕ ಶಿಖಿಯಿಂ ಕಣ್ಣೀರ್ಗನಿಂದೆಯ್ದೆ ನೀ।
ಗೊರ್ಟ್ಟೈ ಸೂರ್ಯ ಸುತಂಗೆ ಲೌಕಿಕಮನೇನಿಂ ದಾಂಟಿದೈ
ಪೋಬ್ಬು ಸೀ ॥
ಕ್ಕೊಟ್ಟಂ ವೈರಿಯನೊಡ್ಡಿ ತತ್ಪಿಶಿತದಿಂದಾತಂಗೆ ನೀಂ ಕೂರ್ಪೊಡೇ।
ಗೆಟ್ಟತ್ತಿನ್ನಡೆ ಮಾಡು ತದ್ದ್ವಿಜ ಗಣಕ್ಕಾಹಾರಮಂ ಭೂಪತೀ
॥ ೬೧ ॥

ವ ॥ ಎಂದು ಪೆರ್ಚಿದ ಶೋಕ ರಸಮಂ ಕೋಪ ರಸದ ಮೇಲಿಕ್ಕಿ
. ಶರ ಶಯನ ತಳ ವಿಗತನಾಗಿರ್ದಲ್ಲಿವರಮೆಂತಾನುಮೊಡಗೊಂಡು
ಗಳ್—

ಇಡಿದಿರೆ ರೋಮ ಕೂಪದೊಳಗುರ್ಚಿದ [ಸಾಲ] ಸರಲ್ಗ[ಳುಂ
ತೆಱಂ।
ಬಿಡಿದಿರೆ ಬೆಟ್ಟುವೋ]ರ್ಗುಡಿಸಿದಂತೆ ನೆಱಿಲ್ದಿರೆ ಸುಯ್ಯ ಪುಣ್ಗಳಿಂ॥
ಬಡ ನಡುವಂ ಶರಾಳಿ ಭಯದಿಂ ನಡುಪಂತಿರೆ ಚಿತ್ತದೊಳ್
ಮೃಡಂ ॥
ಕೊಡರ್ದಿರೆ ಬಿಟ್ಟುದೇನೆಸೆದನೋ ಶರ ಶಯ್ಯೆಯೊಳಂದು ಸಿಂಧುಜಂ
॥ ೬೨ ॥

ಸರಸೊಳೆ ಪತ್ತಿ ತೆತ್ತಿಸಿದ ಚಿತ್ತಮನಿರ್ಬಗಿಯಾಗೆ ಮೋಹಮೊ।
ತ್ತಿಸೆ ಸುಯೋಧನಂಗೆ ರಣ ಭೂಮಿಯೊಳಿಂತುಟವಸ್ಥೆಯೋ ಕನ॥

ಲ್ಬುರಿದಪುದೆನ್ನ ಮೆಯ್ಯೆನುತುಮತ್ತಣ ಪಂಬಲ ಬಂಬಲ

ದಿರಿದುದು ಚಿತ್ತಮಾ ದೊರೆಯ ಯೋಗೀಗಮಿಂತುಟಿ ಮೊ
ಮಾಗದೇ

ವ || ಎಂಬೆನ್ನೆಗಮುವರಿರ್ವರ ಕಾಲ ಸೊಪ್ಪುಳನಾಲಿಸಿ ಸ
ನಂದನಂ ಪೇಱಿಮೀ ಬಂದರಾರೆಂದನೇಕ ವ್ರಣ ವೇದನಾ
ಶರೀರಂ ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ಸಂಜಯಂ ಕುರುಪಿತಾಮಹನ
ಪಾಂತಮಂ ಸಾರ್ದು ಕುರು ಕುಳ ಗಗನ ಮೃಗಧರಂ ಬಂ
ಬಿನ್ನಪಂ ಗೆಯ್ವುದುಂ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದೊಳರೆ ಮುಗುಳ್ದ ರಕ್ತಾ
ದಳ ವಿಳಾಸೋಪಹಾಸಿಗಳಪ್ಪ ಕಣ್ಗಳನೊತ್ತಂಬದಿಂತೆಱೆದು—

ಚಂ || ಎಜಗಿದ ಕೌರವೇಶ್ವರನೊಳಾದಮಿದಿರ್ಚಿದಲಂಪೆಲರ್ಚಿದ
ಟ್ಕಿಜನೊಳಕೊಳ್ವಿನಂ ಪರಸಿ ಮೆಯ್ಯೊಳೆ ಬಂದ ತೆಱಕ್ಕೆ

ಮಱುಗಿಪುದಿಂತು ಪೇೞ್ ಮಗನೆ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯೆಲ್ಲಿದುದೆತ್ತ
ಪೋಯ

ತ್ತಿಱಿದ ಚತುರ್ಬಲಂ ನಿನಗಮೀಯಿರವಾದುದೆ ವೈರಿ ಭ

ವ || ಎಂದು ಕಣ್ಣ ನೀರಂ ನೆಗಪಿ ನಿನ್ನ ಬಂದ ಬರವೆ
ವೃತ್ತಾಂತಮನಱಿಪಿದಪ್ಪುದಿಂ ನಿನ್ನ ಗೆಯ್ವ ನಿಯೋಗ
ಗೆಯ್ಯಲ್ ಬಗೆದಪೆಯೆನೆ—

ಚಂ || ಬಗೆ ಪೆಱತುಂಟೆ ವೈರಿ ನೃಪರಂ ತಱಿದೊಟ್ಟುವುದಲ್ಲದೆಂ
ಲ್ಲಿಗೆ ಬರವಂ ಭವತ್ಪದ ಸರೋಜಮುನಾಂ ಬಲಗೊಂಡು
ಮ

ಜಿಗೆ ನಡೆಯಲ್ಕೆ ಬಂದೆನೆನೆ ದೇವ ನದೀ ಸುತನಾತ್ಮ ಚಿತ್ತ
ಬಗೆದನಿದೇನಖಂಡಿತಮೊ ಶೌರ್ಯ ಗುಣೋನ್ನತಿ ರಾಜ

ವ ॥ ಎಂದಾದಿ ಮಧ್ಯಾವಸಾನದೊಳೆಲ್ಲಿಯು[1]ಮೆಱಲದ ಕಲಿತನ
ಂಗೆ ಮನಂಗೊಂಡು ಮಗನೆ ನಿನಗಪ್ಪೊಡೆ ದೆಯ್ವಂ ಪ್ರತಿಕೂಲ
ಟುಂ ಕಾದಿ ಗೆಲಲಾರ್ಪೆ[2]ಯಲ್ಲೆ ಸೂಜಿಯ ಕೂರ್ಪು ಕುಂಬಳದೊಳ
ುವಂತೆ ನಿನ್ನೊಂದೆ ಮೆಯ್ಯೊಳಾದ ಕೂರ್ಪು ಪಗೆವರ ದರ್ಪಮನ
ದಲ್ತೆ ನಿನಗಂ ಮೈತ್ರೇಯರ್ ಕೊಟ್ಟೊರು ಭಂಗ ಶಾಪಮನಿವಾರಿತ
ಪ್ರಾಣಮುಳ್ಳಂತೆ ಸಂಧಿಯಂ ಮಾಡಿ ವಸುಂಧರೆಯಂ ಕೊಂಡು
ಮಂ ಕಜ್ಜಮುಮನಱಿದು ಬೞಿಯಂ ನಿನ್ನ ನೆಗೞ್ವುದಂ
ಪ್ಪುದೆಂದು—

। ಪಱಿಕಿಪುದೊಂದಱಿಂದೆರಡನೋತೊಳಕೊಳ್ವುದು ಮೂಱಱಿಂದೆ
ನಾ ।
ಲ್ಕಱಿದಱಿದಯ್ದಱಿಂದೆ ನೆಱೆ[3]ಕಲ್ವುದು ನಿರ್ಣಯಮಾಗಿರಾಱ
ಱೊಳ್ ॥
ಪಱಿಣತನಪ್ಪುದೇೞಱೊಳಮೊಂ[4]ದದೆ ನಿಲ್ವುದು ದುರ್ವಿಮಂತ್ರ
ಮಂ ।
ಪಱಿಪ [5]ಟಮಾಳಮಂ ಪಿಱಿ[6]ದನೋದಿದೊಡಪ್ಪ ಪದಾರ್ಥ
ಮಾವುದೋ ॥೬೧॥

ಕಂ ॥ ಪೆರ್ಚುಗೆ ಭರತ ಕುಲಂ ನೆಲೆ ।
ವೆರ್ಚುಗೆ ನಿಮ್ಮೆರಡು ತಂಡಮೊದವಿದ ನಣ್ಪಂ ॥
ಕರ್ಚುಗೆ ಕಲುಷಂ ನೀಂ ತಲೆ ।
ಯುರ್ಚದಿರೆನ್ನೊಂದ ನುಡಿಗೆ ಕುರುಕುಳ ತಿಳಕಾ ॥ ೬೭ ॥

ದೊಷಮುಮೇವಮುಂ ಶಕುನಿಯಿಂ ಯುವರಾಜನಿನಾಯ್ತು
ಪೋಯ್ತು ನಿ ।
ದೋರ್ಷಿಗಳಪ್ಪ ನಿಮ್ಮೆರಡು ತಂಡಮುಮಿಂ ಪುದುವಾಳ್ವ
[7]ದಂತದೇಂ ॥

---

1 ಮೇಲಱಿಯದ. (ಕ.). 2 ಯಲ್ತೆ (ಕ.). 3 ಕೊಲ್ವ (ಕ. ಖ.), ಕಲಿ
.). 4 ದಡೆ (ಕ.), ದಡೆ (ಖ. ಗ.). 5 ಠ (ಕ.). 6 ದು ನೋಡಿ (ಕ.),
ೀಡಿ (ಖ.). 7 ದಿಂದೆ ಸಿ॥ ದೋರ್ಷಮು (ಕ.), ದಿಂದೆ॥ ದೋಷಮೊ (ಖ),
ಸಿ॥ ದೋರ್ಷಮೊ (ಗ) ದಿಂದೆಂ॥ ದೋಷಮೊ (ಘ.).

ದೋಷಮೊ [1]ಮೇಣ್ ವೃಕೋದರನಿನಾ ರಣ ರಂಗದೊಳ
ದುಶ್ಶ
ಶ್ಯಾಸನ ರಕ್ತ ಮೋಕ್ಷಮೊಳೆ ದೋಷ ವಿಮೋಕ್ಷಮು [2][ದೇ]
ಕೊಂಡಪ್ಪೆ ॥

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದ ಪಿತಾಮಹನ ನುಡಿಗಳ್ಗೆ ಕುರುರಾ
ತೆಂದಂ—

ಮ॥ ಶರ ಶಯ್ಯಾಗ್ರದೊಳಿಂತು ನೀಮಿರೆ ಘಟಪ್ರೋದ್ಭೂತನಂತಾಗ
ಸರ ನಾಥಾತ್ಮಜನಂತು ಸಾಯೆ ರಣದೊಳ್ ದುಶ್ಶಾಸನಂ
ತದ್ವೃಕ
ದರನಿಂದಂತಱಿದಟ್ಟೆ ಸೈರಿಸಿಯುಮಾಂ ಸಂಧಾನಮಂ ಸೈ
ಭ
ರೊಳಂ ಸಂಧಿಸಿ ಪೇೞಿಮಾರ್ಗೆ ಮೆಱೆವೆಂ ಸಂಪತ್ತುಮಂ
ಶ್ರೀಯುಮಂ ॥

ಕಂ॥ ಬಿಡಿಮೆನ್ನ ನುಡಿಗೆ ಬೇೞ್ಕೊಳೆ।
ನುಡಿಯದಿರಿಂ ಪೆಱತನಜ್ಜ ಮುಂ ನುಡಿದೆರಡಂ॥
ನಡಿವೆನೆ ಚಲಮಂ ಬಲ್ಪಿಡಿ।
ವಿಡಿದೆಂ ತನ್ನಪ್ಪುದಕ್ಕೆ ಸಂಗರ ಧರೆಯೊಳ್ ॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ನೀನುಮೆಂತುಂ ಕಾದಿಯಲ್ಲದಿರೆಯಪ್ಪೊ
ನೊಂದಿವಸಮನೆನ್ನ ಪೇೞ್ವ ಜಳ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶಮಂ ಕೆಯ್ಕೊ
ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದುತ್ತರ ದಿಗ್ಭಾಗದ ವೈಶಂಪಾಯನ ಸರೋವರ
ಮುೞುಗಿ ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರಂ ರಸಾತಳದೊಳಡಂಗಿರ್ಪಂತಿರ್ದು
ವಸರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೂಡುವ ಬಲದೇವನುಮಂ ನಿನ್ನಿರ್ದೆಡೆಯನಱ
ಱಸುವಶ್ವತ್ಥಾಮ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮರುಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪ
ನಾಳೆ ಕಾದಿ ಗೆಲ್ವುದೆಂದು ಹಿತೋಪದೇಶಂಬೆರಸು ಜಳಮಂತ್ರ

1 ಸೀ (ಕ. ಖ. ಘ.) ಮಿ (ಗ.). 2 ನೇ (ಸ.).

ಮಂ ಕಿವಿಯೊಳ್ ಪರ್ಚೆ ಪೇೞ್ದು ಕುರು ಪಿತಾಮಹಂ ಸಂಜಯನಂ
ತರಾಷ್ಟ್ರನಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಧಾನ ವಾರ್ತೆಯಂ ಸಮಕೊಳಿಸುವಂತನಾಗತ
ಪ್ರಾಪ್ರತಿಷೇಧಂ ಮಾಡುವಂತಟ್ಟಿ ಸಕಳ ಕುರು ಕುಳಾವಲಂಬನ ಕಲ್ಪ
ಮಂ ಪರಸಿ ಪೋಗಲ್ವೇೞ್ ದೇವ ನದೀ ಪ್ರಿಯ ಪುತ್ರನಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ಂ ಬೀೞ್ಕೊಂಡು ಕನಕ ಪತ್ರ ಲತಾ ಲಾಂಛಿತ ಗದಾ ದಂಡಮಂ
ಂಡೊರ್ವನೆ ವೈಶಂಪಾಯನ ಸರೋವರದ ಬಟ್ಟೆಯಂ ನಡೆಗೊಂಡು---

। ಕ್ರಂದತ್ಸ್ಯಂದನ ಜಾತ ನಿರ್ಗತ ಶಿಖಿ ಜ್ವಾಳಾ ಸಹಸ್ರಂಗಳಾ ।
ಟಂಡೆತ್ತಂ ಕವಿದಟ್ಟಿ ಬೇವ ಶವ ಸಂಘಾತಂಗಳಂ ಚಕ್ಕುವೊ ॥
ಕ್ಕೆಂದಾಗಳ್ ಕಡಿದುಗ್ರ ಭೂತ ನಿಕರಂ ಕೆಯ್ ಬೇಯೆ ಬಾಯ್ ಬೇಯೆ ತಿಂ ।
ಬಂದಂ ತನ್ನ ಮನಕ್ಕಗುರ್ವಿಸುವಿನಂ ದುರ್ಯೋಧನಂ ನೋಡಿದಂ ॥ ೭೧ ॥

ವ॥ ನೋಡಿ ಕನಲ್ವ ಕೆಂಡದ ಮೇಲೆ ಪೞೆಯ ಬೇವಿನೆಣ್ಣೆಯೊಳ್
ದ್ದಿಕ್ಕಿದ ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿಯ ಕಂಪಿನಂತೆ ಬಳ್ಳುವಿನ ಬಾಯೊಳಳುರ್ವ
ಂಗಳೊಳ್ ಸುೞಿದು ಬೇವ ಪೆಣಂಗಳ ಕ[1][ಂ] ಪು ನಾಱುವುದರ್ಕೆ
ಲಾಱದೆಕೋಳ್ದಾಂಟನೊಳ್ಕೊಳುಗುಳವಂ ಕ[2]ೞಿದು ಪೋಗಿ
ರು ಕಾಳ ವಿಘಟ್ಟಿತಾಷ್ಟ ದಿ[3]ಗ್ಭಾಗ ಸಂಧಿ ಬಂಧನ ಗಗನ ತಳಮೆ
ತಳಕ್ಕೆ ಪೞಿದು ಬಿೞ್ದಂತಾನುಮಾದಿ ವರಾಹಂ ಸಮುದ್ರ ಮುದ್ರಿತ
ಮಂಡಳಮಂ [ರಸಾತಳದಿಂದೆತ್ತಿ ಬಂದಂದು ನಭೋ] ಮಂಡಳ
ರಮೆ ಸಲಿಲ ಪರಿಪೂರಿತಮಾದಂತಾನುಮಾಗಿ---

ಇದು ಪಾತಾಳ ಬಿಲಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲಿದು ದಲ್ ಘೋರಾಂಧಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾ ।
ಡಿದ ಕೂಪಂ ಪೆಱತಲ್ತಿದುಗ್ರ ಲಯ ಕಾಳಾಂಭೋಧರಚ್ಛಾಯೆ ತಾ ॥

1 ದ (ಕ. ಗ.), ರ (ಖ. ಘ.). 2 ಳೆ (ಕ.). 3 ಜ್ಞಾ (ಕ.), ಗ್ಭಾ (ಖ. ಗ.).

ನೆ ದಲೆಂಬಂತಿರೆ ಕಾಚ ಮೇಚಕ ಚಯಚ್ಛಾಯಾಂಬುವಿಂ
ಗುೞ
ಪುದಿದಿರ್ದತ್ತು ಸರೋವರಂ ಬಕ ಬಳಾಕಾನೀಕ ರಾವಾಕ
||

ಚಂ || ಅದಟಿನ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನ ಸಾಹಸ ಭೀಮನ ಕೋಪ ಪಾ
ಪುದಿದಳುರ್ದಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳದಿರದಿಲ್ಲಿಯುಮೆಮ್ಮುಮನಿಲ್ಲಿ ಬಾ
ಕವಡದಿರಿತ್ತ ಬಾರದಿರು ಸಾರದಿರೆಂಬವೊಲಾದುದೆತ್ತಮು
ನ್ಮದ ಕಳಹಂಸ ಕೋಕ ನಿಕರ ಧ್ವನಿ ರುಂದ್ರ ಫಣೀಂದ್ರ ಕೆ
||

ವ|| ಅಂತಿಸೆವ ಪುಂಡರೀಕ ಷಂಡೋಪಾಂತಮನೆಯ್ದೆ
ವ್ರಣಗಳಿತನವ ರುಧಿರಮಾಗಿರ್ದ ತನ್ನ ಮೆಯ್ಯನೊರಸಿ ಕರ್ಚಿ ಮು
ಯುಗುೞ್ದಾಚಮಿಸಿ ಜಳ ದೇವತೆಗಳ್ಗೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಜಳ ಮ
ರಂಗಳಿಂ ಸರೋವರಮನಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ—

ಚಂ || ಬೆಳಗಿ ಸಮಸ್ತ ಭೂವಳಯಮಂ ನಿಜ ತೇಜದಿನಾಂತ ದೈ
ತಳವೆಳಗಾಗೆ ಕಾದಿ [1]ಚಳಿತೆಯ್ದಿ ಬೞಲ್ದ ಪರಾಂಬು ರಾಶಿಯ
ಮುೞುಗುವ ತೀವ್ರ ದೀಧಿತಿವೊಲಾ [2]ಕೊಳದೊಳ್ ಫಣಿರಾ
ಕೇ
ಮುೞುಗಿದನಾರ್ಗಮೇಂ ಬಿದಿಯ ಕಟ್ಟಿದುದಂ ಕಳೆಯಲ್ಕೆ
ತೀರ್ಗುಮೇ ||

ವ|| ಅಂತು ವಜ್ರಿಯ ವಜ್ರಹತಿಗಳ್ಕಿ ಕುಲಗಿರಿ ಜಳ
ಪುಗುವಂತೆ ದುರ್ಯೋಧನಂ ಕೊಳನಂ ಪೊಕ್ಕಿರ್ದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತ
ಪುತ್ರಂ ಶಲ್ಯವಧೆಯಿಂ ಬೞಿಯಂ ರಾಜರಾಜನಂ ಕೊಳಗು
ಱಸಿಯುಂ ಕಾಣದೆ ನಮ್ಮ ಮಾಡುವ ಕರ್ತವ್ಯಮಾವುದೇ

---

1 ಬಱಿಕೆಯ್ದಿ (ಕ.), ಜಳಿಕೆಯ್ದು (ಕ್ಯ.). 2 ಕು (ಗ. ಘ.).

ೞಿಮೆಂದು ನಾರಾಯಣನಂ ಬೆಸಗೊಳೆ ಮಧುವನಿತಾ ವದನ ಕಮಳ
ುಕರನಿಂತೆಂದಂ—

॥ ಇಂದಿನ ನೇಸಱಿಂದೊಳಗರಾತಿಯನಿಕ್ಕದೆ ಮಾ[1][ಣ್ದೆ]ಮಪ್ಪೊಡಿ ।
ನ್ನೆಂದುಮಸಾಧ್ಯನಿಂದೆ ಹಳಿಯುಂ ಗಡ ಕೂಡವನಾತನಂ ಗೆಲಲ್॥
ಬಂದಪುವೇ ಬಱಿಕ್ಕದುವೆ ಕಾರಣಮಾಗು[2]ಳಿದಿರ್ದನಂಧರಾ ।
ಣ್ಣಂದನನಲ್ಲಮಂತು ತಲೆಯುರ್ಚುಗುಮೇ ರಣರಂಗ ಭೂಮಿಯೊಳ್ ॥ ೭೫ ॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಜಳಧರ ಸಮಯ ನಿಶಾ[3]ಸಂಚಲಿತ ವಿದ್ಯುಲ್ಲಿಂಗ
ಕ್ಷ ಪಾತಂಗಳಿಂ ದೆಸೆಗಳಂ ನುಂಗುವಂತೆ ಮುಳಿದು ನೋಡಿ ಜರಾಸಂಧ
ನಿ ಬಂಧ ವಿಘಟನನಿಂತೆಂದಂ—

॥ ಕಡಲಂ ಪೊಕ್ಕೊಡೆ ಪೀರ್ದಪೆಂ ಕಡಲನಾ ಪಾತಾಳಮಂ ಪೊಕ್ಕನ ।
ಪ್ಪೊಡೆ ಶೇಷಾಹಿಯ ಪಲ್ಗಳಂ ಮುಱಿದಪೆಂ ಬ್ರಂಹ್ಮಾಂಡಮಂ ಪೊಕ್ಕನ ॥
ಪ್ಪೊಡಮಾ ಬ್ರಹ್ಮನ ಗಂಟಲಂ ಮುಱಿದಪೆಂ ದುರ್ಯೋಧನಂ[4]ಗಿಂ ಪುಗ ।
ಲ್ಕೆಡೆ ತ್ರೈಭೂ ಭುವನಂಗಳಿಂ ಪೊಱಗೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿತ್ತೊ ಬಾಣಾಂತಕಾ ॥ ೭೬ ॥

ವ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಂ ವೃಕೋದರನಟ್ಟಿದ ಕಿರಾತಂ ವಿಂಧ್ಯಕನೆಂಬಂ
ು ದುರ್ಯೋಧನನನೆಲ್ಲಿಯುಮಱಿಸಿ ಕಾಣದೆ ವೈಶಂಪಾಯನ
ೇವರಕ್ಕೆ ನೀರ್ಗುಡಿಯಲೆಂದು ಪೋಗಿ ಕೊಳದ ತಡಿಯೊಳ್ ಹಳ
ಶ ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಲಾಂಛಿತಮಪ್ಪಡಿ ವಜ್ಜೆಯಂ ಕಂಡು ಬಂದೆನೆಂದು
ಲ್ವುದುಮಂಬುಜನಾಭನವನ ಮಾತಿನೊಳ್ ಯುಕ್ತಿಯುಂಟೆಂ [ತೆಂ]
ಡಮುರ ನದೀ ನಂದನೋಪದೇಶದಿಂದಾತಂ ಕೊಳನಂ ಪೊಕ್ಕು ಕಾಲ

1 ಣ್ದ (ಸ.). 2 ಲಿ (ಕ.). 3 ಚಕಚಕಿತ (ಕ.), ಚರಚರಿತ (ಖ. ಗ. ಘ.).
ಂ (ಕ. ಗ.).

ವಂಚನೆಗೆಯ್ಯಲಿರ್ದನಕ್ಕುಮೆಂದಾ ಕೋಳನಂ ಮುಟ್ಟೆವಂದವ
ಯೊಳ್ ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಹಳ ಕುಳಿಶ ಲಾಂಛಿತವಪ್ಪಾಗಿರ್ದಡಿವ
ನೋಡಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ಪಜ್ಜೆಯಪ್ಪುದೇನುಂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆಂದು
ನಿನಾದಂಗಳಿಂದಾರ್ದು ಶಂಖಂಗಳಂ ಪೂರಿಸಿಯುಂ ಭೇರಿಯುಂ
ಯುಮಂ ಗೆಯ್ದುಂ ಪೊಱಮಡದಿರೆ ಭೀಮಸೇನನೆನ್ನ ಸಂಗೆ
ಬೂತು ಪೊಱಮಡುವನಲ್ಲನೀತಂಗಾನೆ ಬಲ್ಲೆನುಸಿರದಿರಿಮೆಂದು
ವಿಸ್ಫಾಳಯು ಭರ[1]ತ ಮಹಾ ಸಿಂಹನಾದದಿಂದಲ್ಲಿಯ ಜಳಚರಂ
ಪೌವನೆ ಪಾಱುವನ್ನೆಗಮಾರ್ದು—

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ಕಿಱಿಯಂದಿಂದಿತ್ತ ದುರ್ಯೋಧನನೆನಿಸಿದ
ವಿಕ್ರಾಂತಮೇನಾದುದ
ದಿಱಿವುರ್ಕೆಲ್ಲಿತ್ತೊ ಪಾಂಚಾಳಿಯನೆೞೆವಂದೇನಾದು[2]ದೋ
ಗಂಡ ಪೇೞ
ಜ್ಜಱನಂತಾಪಾತುಮಿಂತೀಯಿರ[ವೆನೆ] ನಗೆಯಂ ಮಾಡಿ
ಬಂದ
ಪೆಱನಲ್ಲಂ ದುರ್ಜಯಂ ಕೌರವ ಕುಳ ನಳಿನೀ ಕುಂಜರಂ
ಭೀಮಸೇನಂ

ಕುಡಿವೆಂ ದುಶ್ಶಾಸನೋರಸ್ಥಳ ವಿಗಳದಸೃಗ್ವಾರಿಯುಂ
ಕಂಡದಂ ವ
ನ್ನಡೆ ನೋಡುತ್ತಿಳ್ಕಿ ಮಾಣ್ದೈ ನಿನಗಿಱಿವದಟಂ
ಕೊಟ್ಟರಾರಿಂ[3]ದು ಮಾ
ಲ್ಕಿಡೆಯುಂ[4]ಟೇ ಸಿಲ್ಕಿದೈ ಪೋ ಪೊಱಮಡು ಕೊಳದಿಂ
ಸತ್ತೊಡಂ[5]ಪುಟ್ಟನೀ
ಗಡೆ ದಲ್ ಕೊಂದಪ್ಪೆನೆನ್ನಂ ಮುಳಿಯಿಸಿ ನಿನಗಿಂ ಪ್ರೋ
ಬಾಟಿಪ್ಪಾಸೆಯುಂಟೇ

1 ತದಿಂ ಮಹಾ (ಕ.), ತಮುಂ ಮಹಾ (ಖ. ಗ. ಘ.) 2 ದೋ
ಪಾತೆಂ ॥ ದಱಿ . . . ಮನಗೆ ನಗೆ (ಕ.). ಪಾ ಪೆಮರ್ಾತುಮಿಂತೀ ॥ ಯಿರ
ಮನಗೆ ನಗೆ(ಖ.ಗ.ಘ). 3 ನುಂ ಮಣ॥ ಲ್ಕಡೆ (ಖ.ಘ.), ನು ಮಾಣ॥ ಲ
4 ಟಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ಯೆ (ಗ.), ಟಿಕ್ಕಿರ್ದಪ್ಯೆ (ಘ). 5 ಸುಟ್ಟು ಸಿಸ್ನೀ (ಕ.), ಸುಟ್ಟ ಸ

ಕಂ॥ ಮಾನಸಿಕೆಯ ದೊರೆಗಿಡೆ [1]ನೀಂ।
ಮಾನಸನೆನೆ ನೀರೊಳೆಲವೊ ನೀನುಂ ಮೀನೆಂ॥
ಬೀ ನೆ[2]ವದಿರ್ದೆಯಿದೇನಭಿ।
ಮಾನದ ಕಲಿತನವ ಪರಮ ಪದಮೆಯ್ದಿದೆಯೋ ॥ ೭೯ ॥

ಂ॥ ಅಪಟಿನಳುರ್ಕೆಯಂ ನಿಜಿಸಿ ನಿನ್ನ ನಿಸೇಕದ ಪೊಟ್ಟು ತಪ್ಪಲೀ।
ಯದೆ ಪೊಱವಟ್ಟು ಬಾ ತಡೆಯದೀಗಳೆ ನೀನಿನಿಸಿರ್ದೆಯಪ್ಪೊಡೇ॥
ತೊಪಳಿಓ ಸರೋವರಾಂಬುವನಿತಂ ತವೆ ತುಳ್ಕಿ ರಸಾ ತಳಂಬರಂ।
ಬೆದಕಿಯುಮೆಂತುಮಪ್ಪಳಿಸಿ ಕೊಂದಪೆ[3]ನೇೞ್ವುದಿದೇಂ
ಸುಯೋಧನಾ ॥ ೮೦ ॥

ವ॥ ಎಂದು ವಿಳಯ ಕಾಳ ಜಳಧರ ನಿನಾದದಿಂ ಗಜಱಿ ಗರ್ಜಿಸಿದ ಾಸುರಾರಾತಿಯಗಳ ಗರ್ಜನೆಗೆ ಕರಿ ಕಳಭ ಗರ್ಜನೆಗೇಳ್ವ ಮೃಗ ಜನಂತೆ ರಾಜ ರಾಜಂ ಸೈರಿಸದೆ ಚಿತ್ತಸ್ಖಲನೆಯಾಗೆ ಜಳಸ್ತಂಭ ಂತ್ರಮೆಲ್ಲಂ ಮಾಯಾ ಮಂತ್ರಮಾಗೆ—

॥ ಪಗೆವಂ ಬಂದುಱಿದಿಂತು ಮೂದಲಿಸೆಯುಂ ಮಾತಂ
ಕಿವುಟ್ಗೇಳ್ದು ಕೆ।
ಮ್ಮಗೆ ನೀರೊಳ್ ಮುೞುಗಿರ್ದೊಡೞ್ದು ಕಿಡುಗುಂ
ಮಚ್ಛೌರ್ಯಮೆಂದುದ್ಧತಂ॥
ನೆಗೆದಾಗಳ್ ವಿಳಸತ್ಕಿರೀಟ ತಟ ರತ್ನಾಂಶು ಪ್ರಭಾ ರಾಜಿ ತೊ।
ಟ್ಟಗೆ ಕೆಯ್ಗಣ್ಮೆ ಸುರೇಂದ್ರ ಚಾಪ ರುಚಿಯಂ ಕೆಯ್ಕೊಂಡುದಾ
ಪೂಗೊಳಂ ॥ ೮೧ ॥

॥ ನೆಗೆಯೆ ಪೊದಟ್ದು ಬೊಬ್ಬುಳಿಕೆಗಳ್ ನೆಗೆದಂತೆರಡುಂ ಕೆಲಕ್ಕೆ ನೀ।
ರುಗಿಯೆ ಗದಾಭಿಘಾತ ಪರಿಪೂರಿತ ತೋಯಜ ಷಂಡಮಲ್ಲಿಗ॥

---

1 ಸೀ। ವ್ಯಾರ್ಣಿಸಿಸ (ಕ.). 2 ರ (ಖ.), ರೆ (ಘ.). 3 ನೇೞ್ದಿಪ್ಪಿನೇಂ(ಕ.).
ಳ್ಪಡಿದಂ (ಖ. ಘ.), ಮೆಳ್ಪಡೆದಂ (ಗ.).

ೞ್ಗೆ ಕವಡೇೞಿ ಭೀಮ ಭುಜ ಮಂದರ ಘಟ್ಟನೆಯಿಂದಮಲ್ಲಿ ತ
ಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಳೆ ಕಾಳಕೂಟಮೊಗೆವಂತೊಗೆದಂ ಫಣಿರಾಜ
ಕೇತನಂ ॥ ೮

ವ॥ ಅಂತೊಗೆದು ದಿಕ್ಕರಿ ಕರಾನುಕಾರಿ ಕರ ಪರಿಘೋತ್ತ
ತೋರಣೀ ಕೃತ ರೌದ್ರ ಗದಾ ದಂಡನುಂ ಪ್ರಚಂಡನುಮಾಗಿ ಸೆರಗಿ
ಕೊಳದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬರ್ಪ ದುರ್ಯೋಧನನಂ ಧರ್ಮಪು
ನೋಡಿ—

ಚಂ॥ ನಡಪಿದ ನಂಟರೆಯ್ದೆ ಪೊರೆದಾಳ್ ರಣ ರಂಗದೊಳುಳ್ಳರಿಲ್ಲರು
ಮುಡಿದೊಡಮುರ್ಕುಗುಂದದುಗುರಂತೆರಡುಂ ಕಡೆ ತಪ್ಪ
ಕೂರ್ಪನೊ
ಗಡಿಸದೆ ತಾಳ್ದಿ ಮೆಯ್ಯೊಳೆ ವೃಕೋದರನೊಂದೆ ಸರಕ್ಕೆ
ಕಾಯ್ಪೊ
ಬಡೆ ಸಿಡಿಲೇೞ್ಗೆಯಿಂ ಮಸಗಿ ಬಂದನಿದೇಂ ಕಲಿಯೋ
ಸುಯೋಧನಂ ॥ ೮

ವ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಮೆಯ್ದೆವಂದು ದುರ್ಯೋಧನಂ ಪಾಂಡು ತನೂ
ನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ॥ ಎಳೆ ಮುಂ ದೈತ್ಯನ ಕೆಯ್ಗೆ ಪೋಗೆ ತರಲೆಂದೀ ಚಕ್ರಿ ಮುನ್ನ
ರ
ತಳಮಂ ಪೊಕ್ಕುದುಮೀ ಮಹೋಗ್ರ ರಣದೊಳ್ ನಿಮ್ಮೊಂ
ಕೆಯ್ವಿಟ್ಟಭ
ತಳಮಂ ಮತ್ತೆ ತರಲ್ ವಿಶುದ್ಧ ನಿಯಮ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಾನು
ಕೊಳನಂ ಪೊಕ್ಕುದುಮಾವ ದೋಷಮೆನಗಿಂ ಮಾಱಾಂಪರಾ
ತೋಱಿರೇ ॥ ೮

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂ ಧರ್ಮಪುತ್ರನಿಂತೆಂದಂ—

|| ಬಿಸುಡಿನ್ನಪ್ಪೊಡಮೇವಮಂ ಧರಣಿಯಂ ಪಚ್ಚಾಳ್ವಮೇನಪ್ಪುದೀ।
ಕಿಸುರೊಳ್ ಕೆಮ್ಮನೆ ಪಾಪ ಕರ್ಮ ಚಲಮಂ ಕೊಂಡಾಡದೆಮ್ಮಾ[1]ಯ್ವರುಂ ||
ಬೆಸಕೆಯ್ಯುತ್ತಿರೆ ನೀನೆ ಮೇಣರಸುಗೆಯ್ [2][ಸೋ]ದರ್ಯದಿಂ ದೊಳ್ಳಿ[3]ತೇ ।
ವಸುಧಾಮಂಡಳಮಿಂಬುಕೆಯ್ವುದಿದನಾಂ ಕೆಯ್ಯೊಡ್ಡಿದೆಂ ಬೇಡಿದೆಂ || ೮೫ ||

ವ || ಎಂಬುದುಮಂಬುಜೋದರನಿಂತೆಂದಂ—

ನವದ್ಯ || ಅಯ್ದುಱುವಾಡದೊಳಯ್ವರುಮಂ ನೀಂ ಕೂರ್ತಿರಿಸೆಂದೊಡಮೆಂತುಮೇ ।
ಗೆಯ್ದು [4][ಮದೊ]ಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂದಂ ನೋಡಿನಿತಾದುದು ನಿನ್ನೊಳೇಂ ||
ಸಯ್ದ [5]ವನಲ್ಲನೆ ಧರ್ಮತನೂಜಂ ಪೇೞ್ದುದನಿನ್ನೆಮಗಿಂಬುಕೆಯ್ ।
ಸ[6][ಯ್ದನೆ ಆ]ಗುಱುದಾರೊಳಮೇವಂಗೊಳ್ಳದಿರಿಂ ಫಣಿಕೇತನಾ || ೮೬ ||

ವ || ಎಂಬುದುಮಾ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದಿಗಿವಿಗೆಯ್ದು ತನ್ನ ಗದಾ ದಂಡಮಂ ಭುಜಾ ದಂಡದೊಳಳವಡಿಸಿ ನೋಡಿ ದುರ್ಯೋಧನನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಮುನ್ನಿಮ್ಮ ಪೇೞ್ದು ಗೆಯ್ಯ[7]ದ ।
ನಿನ್ನೀ ಪದದಲ್ಲಿ ಪೇೞ್ದು ಗೆಯ್ವಂತುಂತೇಂ ||
ಪನ್ನಗ ಪತಾಕನಲ್ಲೆನೆ ।
ಬಿನ್ನಣವಡೆಮಾತನೆನ್ನೊಳಿಂ ನುಡಿಯದಿರಿಂ || ೮೭ ||

---

1 ಯ್ವಿಮುಂ (ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ಸೌಂ (ಸ), 3 ತೈ (ಕ. ಖ). 4 ದಲ್ಲದ (ಕ.), ಮೊಲ್ಲದ (ಖ. ಗ. ಘ.). 5 ವಲ್ಲನೆ (ಖ), ನಲ್ಲನೆ (ಗ. ಘ.) ಯ್ದುಱು ಯಾಗು (ಕ.), ಯ್ದೆ ಯಾಗು (ಖ. ಗ. ಘ.). 7 ದೆ (ಕ. ಖ. ಘ.).

ಶಾ || ಆ ದುಶ್ಶಾಸನನಂ ಪೊರಳ್ಚಿ ರಣದೊಳ್ ಕೊಂದೀ ಮರುತ್ಪುತ್ರನಿ
ತಾಪಂ ದಳ್ಳಿಸೆ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಪುದುವಾೞೆಂತಕ್ಕುಮಿಂತೀಗಳಾ
ಸಾಪಂ ಮೀಱಿಪನಾದನೇಕೆ ತಡೆವಿರ್ ಕೆಯ್ಕೊ[1]ಳ್ವುಪಿನ್ನಿಂ ಕರ
[2]ಸೋದರ್ಯಕ್ಕೆ ಕನಲ್ವುಡಿಂತಿನಿಬರುಂ ಕಾದಿಂ ಭರಂಗೆಯ್ದುಪಿ
|| ೮೮

ವ || ಎಂಬನ್ನೆಗಂ ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರೆಯೊಳ್ ತೊಡರ್ದು ತಡೆದ ಬ
ದೇವಂ ದುರ್ಯೋಧನಂಗಾಯು ಬರ್ಪಂತೆ ಪೆಗಲೊಳ್ ಹಲಾಯುಧನ
ನಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಜಂಗಮ ಪರ್ವತಮೆ ಬರ್ಪಂತೆ ಬಂದು ತನಗೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟ
ದುರ್ಯೋಧನನಂ ಪರಸಿ ಪಿರಿದುಮಪ್ಪುಕೆಱಿಂದಪ್ಪಿಕೊಂಡಾತಂಗಾದವ
ಯಂ ಕಂಡು ಮನ್ಯು ಗದ್ಗದ ಕಂಠನಾತ ತನಗೆಱಗಿದ ಮುರಾಂತಕನ
ಮಂ ಪಾಂಡವರುಮಂ ಪರಸಲ್ವೊಲ್ಲದಿದೇನಂ ಮಾಡಿದಿರೆಂದೊಡೆ ಮಧು
ಮಥನನಣ್ಣನ ಮುನಿದ ಮೊಗಮನಱಿದಿಂತೆಂದಂ—

ಚಂ || ಮುಳಿವೊಡಮೆಯ್ದೆ ಕೇಳ್ದು ಮುಳಿ ಪಾಂಡು ತನೂಜರ ಮುನ್ನಿ
ನಾಳ್ದ ಭೂ
ತಳಮನದೆಂತು ಮೀಯದೆ ಸುಯೋಧನನುದ್ಧತ ವೃತ್ತಿಯಿಂ
ಸುಹೃ
ದ್ಬಳಮಱಿ[3]ದಱ್ಗೆ ಕಾದಿ ಪುದುವಾೞ್ಗೆಗೊಡಂಬಡಲೊಲ್ಲದಿನ್ನು
ಮ
ಪ್ಪಳಿಸುವನೀಗಳಾತನನೆ ನೀಂ ಬೆಸಗೊಳ್ ಪುಸಿಯಂ ಸುಯೋಧ
ನಂ || ೮೯

ವ || ಎನೆ ನೀಂ ಮರುಳ್ತನಮನೇಕೆ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದು ತನ್ನ
ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿದ ಹಲಾಯುಧಂಗೆ ದುರ್ಯೋಧನನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ || ಹರಿಯೆಂದಂದಮದಂತೆ ಪಾಂಡು ತನಯರ್ ನಿರ್ದೋಷಿಗಳ್
ತಥ್ಯಮಿಂ
ತು ರಣಸ್ಥಾನದೊಳಿನ್ನೆರಱ್ಡಿವೆನೇ ಮತ್ಸಂಘು ಶೋಕಾಗ್ನಿಯಿಂ

---

1 ಳ್ವು ಪಿಂಗಿಂ (ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ಸೌದರ್ಯಂ ಕನಲ್ವಂ. ದಿಂತಿ (ಕ,)
ಸೌದರ್ಯ್ಯ ಕನಲ್ವದೆಂತಿ (ಖ.). 3 ದಱ್ಗೆಯಿಂದೆ (ಕ. ಗ.), ದಱ್ಗೆ . . (ಖ. ಘ.)

ದುರಿದಪ್ಪಂ ತೊಡರ್ದಿನ್ನನಿಂ ಬಿಡು ವಿರೋಧಿಕ್ಷ್ಮಾಪರೆನ್ನಿ ಗದಾ ।
ಪರಿಘಾ ಘಾತದಿನಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಿ [1]ಮಡಿದಿನ್ನಟ್ಟಾಡದೇಂ ಪೋಪರೇ
॥ ೯೦ ॥

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂ ಸಂಕರ್ಷಣನಾತನ ಮನದುತ್ಕರ್ಷತೆಯುನ
ಡು ಪೆಜತ ನಿನ್ನೆನಗೆ ನುಡಿಯಲಿಡೆಯಿಲ್ಲ ಧರ್ಮ ಯುದ್ಧಮಂ
ೇಡಲ್ವೇಟ್ಕುಮೆಂದು ಧರ್ಮಪುತ್ರನನಿಂತೆಂದಂ ನಿಮ್ಮಯ್ವರೊಳೊರ್ವ
ತನೊಳ್ ಕಾದುವುದು ಕಾದಿ ಸೋಲ್ತೊಂಬಟಿಯುಂ ದುರ್ಯೋಧನಂ
ನನಾಳ್ವನುಱದ ನಾಲ್ವರುಮಾತಂಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ವುದಾರ್ ಕಾದಿದ
ನೆ ಭೀಮಸೇನನಿಂತೆಂದಂ—

॥ ತೊಡರ್ದ ಬಿಡಿಂ ಸುಯೋಧನ[2]ನನೆನ್ನುಮನಾನಿರೆ ಕೌರವಾಧಿ
ಪಂ ।
ಗಿಡುವಗೆ ಪೇಱುವಿಂ ಪೆಜರೊಳಂ ಮುಳಿಸುಂಟೆ ಮಹಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ
ಯೊಳ್ ॥
ತೊಡರ್ದನುಮಾನೆ ಭೂತಳಮದಿರ್ಕೆಡೆಗೆಯ್ ಗೆಲಲಾರ್ತ
ರಾರ್ಗೆರ ।
ಟ್ನುಡಿಯದಿರೆಂದೊಡಂಬಡಿಸಿದಂ ಹಳಿಯುಂ ನಯದಿಂ
ವೃಕೋದರಂ ॥ ೯೧ ॥

ವ ॥ ಅಂತೊಡಂಬಡಿಸಿ ಸಂಗ್ರಾಮ ರಂಗಕ್ಕನಿಬರುಮನೊಡ
ಂಡು ಬಂದು—

ಕಂ ॥ ಕರಿ ತುರಗ ನರ ಕಳೇವರ ।
ಪರಿಚಿತ ರಣಮಲ್ಲಿ ಮಹಿತಳಂ ಕಾದಲ್ಕಿಂ ॥
ತರಿದಪ್ಪುದೆಂತಿದೆಂದಣ ।
ಮಿರದೆ ಮರುತ್ಸೂನು ಸಮಱಿದಂ ಕೊಳುಗುಳಮಂ ॥೯೨॥

1 ಯು (ಕ.), ನು (ಖ.). 2 ನು ಮೆ(ಖ. ಗ. ಘ.).

ವ॥ ಅಂತು ಸಮುಱಿದ ಸಂಗ್ರಾಮ ರಂಗದೊಳ್ ಪರ
ವಿರೋಧ ಕ್ರೋಧವಿಕ್ಷೇಪ ಹರ್ಷಿತ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರಹಸ್ತ ಪ್ರಸಾಧಿತ ಘೋ
ಸಂಗ್ರಾಮರುಮತ್ಯುಗ್ರಗದಾ ಪರಿಘ ಭಾಸುರ ಭುಜ ಪರಿಘರುವ
ಭೀಮ ದುರ್ಯೋಧನರಿರ್ವರುಮೊರ್ವರೊರ್ವರಂ ಮೂದಲಿಸಿ ಸ
ಪಸವ್ಯ ಭ್ರಾಂತೋದ್ಭ್ರಾಂತ ಕರ್ಷಣ[1] ಮಂಡಳಾವರ್ತನಾದಿಗ
ಮೂವತ್ತೆರಡು ಗದಾ ವಿಕ್ಷೇಪದೊಳಮತಿ ಪರಿಚಿತರಾಗಿ ಕಾದುವಾಗಳ್

ಮ॥ ಮೊದಲಿಂ ಕಿಟ್ಟು ಕುಳಾಚಳ ಪ್ರತತಿಗಳ್ ಪ್ರೋದ್ಯದ್ಗದಾ ಘ
ವ
ತದಿನಾಕಾಶಮನೆಯ್ದೆ ತೂಳ್ದಿ ಕವಿತಂದಂಭೋಧಿಯೊಳ್ ಸೂ
ಸು
ಒಡೆ ಬೀೞ್ತಂದುವು ಬತ್ತಲಾಟಿಸಿದುವಾ ವಾರಾಶಿಗಳ್ ಸುಕ
[2]ಕ್ಕಿದ ಬಾಯಂತೆ ಸುರುಳ್ದುದಂಬರಮಿದೇಂ ಪೆಂಪೋ ಗದಾ
ಯುದ್ಧದಾ ॥ ೯

ಗದೆಯೊಳ್ [3]ಘಟ್ಟಿಸೆ ಪುಟ್ಟಿದುಳ್ಕ ತತಿ ನೀಳ್ದಾಕಾಶಮಂ ತಾಪಿ
ಪುದಿದಾ ದೇವರ ಕಣ್ಣೊಳುಳ್ಕಿ ವಿಳಯೋಳ್ಕಾಶಂಕೆಯಂ ಮಾ
ವ
ಟ್ಟಿದ ಸೂೞ್ಮೆಟ್ಟುಗಳಿಂ[4]ದೆ ಬೆಟ್ಟು ಕಟಿಲಲ್ಕಳ್ಕಾಡೆ ಭೂಭಾಗವ
ಮದು ದುರ್ಯೋಧನ ಭೀಮಸೇನರ ಗದಾ ಯುದ್ಧಂ ಮಹಾ
ಭೈರವಂ ॥ ೯

ವ॥ ಅಂತಿರ್ವರುಮೊರ್ವರೊರ್ವರೊಳ್ ಬೀರಮುಂ ಬಿನ್ನಣಮು
ಮೆಱೆದು ಕಾದೆ ದುರ್ಯೋಧನಂ ವಿದ್ಯಾಧರ ರಣದೊಳತಿಪರಿಚಿತನಪ್ಪು
ಱಿಂದಾಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು—

ಕಂ॥ ಸಿಡಿಲೆಱಗುವಂತೆ ಘೋರಂ।
ದೊಡನೆಱಗಿ ಮಹೋಗ್ರ ಘನ ಗದಾ ಪರಿಘದಿನಾ ॥

---

1 ಮಂದವಾಳಾ (ಕ. ಖ.), ಮಂದವಳಾ (ಗ.), 2 ಕ್ಕ (ಗ. ಘ.). 3
(ಕ.). 4 ದವಕ್ಕರ್ಳಟಿಲ್ದ (ಕ.), ದೆವಕ್ಕರ್ಳ ಳಲ್ದ (ಖ. ಗ. ಘ.),

[1][ರ್ದಿಡೆ]ಗಿಡೆ ಪೊಯ್ದೊಡೆ ಭೀಮಂ।
ಕೆಡೆದಂ ಧರೆ ನಡುಗೆ ನೀಳ ಕುತ್ಕೀಳಂಬೋಲ್ ॥ ೯೫ ॥

ವ॥ ಅಂತು ದುರ್ಯೋಧನ ಗದಾ ಪ್ರಹರಣದಿಂದಚೇತನನಾಗಿ ರ್ೋಡೆ ಬಿಟ್ಟನನಿಱಿಯೆನೆಂದು ಪವಮಾನ ಮಾರ್ಗದೊಳ್[2]ಲ್ಪಾಂತರ ೊಳ್ ಗದೆಯಂ ಬೀಸುವಾಗಳ್ ಸುಯೋಧನನ ಗದೆಯ ಗಾಳಿಯೊಳ್ ುರ್ಚ್ಛೆಯಿಂದೆಟ್ಟಿತ್ತು ಧರಾ ತಳದೊಳ್ ಸೂಸಿದ ತನ್ನ ಗದಾ ಂಡಮಂ ಭುಜಾ ದಂಡದೊಳಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ವೃಕೋದರನನಂಬು ೋದರಂ ಬಿಚ್ಚಱಿಸುವ ನೆವದೊಳೆಮ್ಮಮ್ಮಂಗಕ್ಕುಮೆಂದು ತೊಡೆಯಂ ್ರೊಯ್ವಾವುರ್ದುಂ ದುರ್ಯೋಧನನ ನೆಱನದೆಂದಱಿದು—

॥ ಸ್ರ॥ ನೆಱನೀತಂಗೂರು ಯುಗ್ಮಂ ನೆಱನನಱಿಯದಾನಿನ್ನೆಗಂ ಮಾಣ್ದೆನಿಂ ಪೋ ।
ತೆಱಪಂ ಪಾರ್ದಿರ್ಪೆನೆಂದೊಯ್ಯನೆ ಗದೆಯನಣಂ ಪಾಡುಗೆಯ್ದಿರ್ದು ಭೋರೆಂ ॥
ದೆಱಪುಗ್ರಾರಾತಿಯೂರು ದ್ವಯಮನಿಡೆ ಗದಾಘಾತದಿಂದೂರು ಯುಗ್ಮಂ ।
ಮುಱಿದೆತ್ತಂ ನುಚ್ಚು ನೂಱಾಗಿರೆ ಕೆಡೆದನಿಳಾಭಾಗದೊಳ್ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಂ ॥ ೯೬ ॥

ಂ॥ ನುಡಿದುದನೆಯ್ದೆ ತುತ್ತ ತುದಿಯೆಯ್ದುವಿನಂ ನುಡಿದಂ [3][ವ]ಲಂ ಚಲಂ ।
ಬಿಡಿದುದನೆಯ್ದೆ ಮುಂ ಪಿಡಿದುದಂ ಪಿಡಿದಂ ಸಲೆ ಪೂಣ್ದ ಪೂಣ್ಕೆ ನೇ ॥
ರ್ಪಡೆ ನಡೆವನ್ನೆಗಂ ನಡೆದನಳ್ಕದೆ ಬಳ್ಕದೆ ತನ್ನೊಡಲ್ ಪಡ ।
ಲ್ವಡುವಿನಮುಣ್ಮುಗುಂದ[4]ನೆ ದಲೇನಭಿಮಾನಧನಂ ಸುಯೋಧನಂ ॥ ೯೭ ॥

---

1 ದ್ರ್ವಡಗಿಡೆ (ಕ.), ದ್ರೊರ್ವಡಗಿಡೆ (ಖ.), ದೊರ್ವಡಗಿಡಿ (ಗ.), ದ್ರೊರ್ವಡನಿಡೆ .). 2 ಳ್ಪಾಂ(ಖ. ಗ. ಘ.). 3 ಚ (ಸ). 4 ದೆನ (ಕ.).

16

ವ॥ ಅಂತು ಸತ್ತುಂ ನೆಲನಂ ಪತ್ತುವಿಡೆನೆಂಬಂತೆ ನೆಲನಂ ಪ
ಮೂರ್ಧಾಗತನಾಗಿರ್ದ ಕುರುಕುಳ ಚೂಡಾಮಣಿಯನೇನುಂ ಮಾಣ
ಕಿಮ್ಮೀರ ವೈರಿ ಮುಟ್ಟಿವಂದಾಗಳೇಕಾದಶಾಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಪತಿಯ
ರಾಜಾಧಿರಾಜನಂ ಪರಾಭವಂ ಬಡಿಸದಿರೆಂದು ಬಲದೇವಂ ಬಾ
ವಾರಿಸೆ—

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ಇವಱೊಳ್ ಮೂರ್ಧಾಭಿಷೇಕಂ ತನಗೆ ಗಡ ಸಮಂ
ತಾಯ್ತು ಪಿಂಛಾತಪತ್ರಂ
ಪುದಿದೆತ್ತಂ ತಣ್ಣೆಱಲ್ಕ್ಯಾಡುವುದು ಗಡಮಿ[1]ಜೆಂತೆಂದು ಮಾರ್ಗ
ಪ್ಪೊಡಂ ಪ
ರ್ವಿದ ಗರ್ವೋದ್ರೇಕದಿಂ ಬಾಗದು ಗಡಮೆನುತುಂ ಮಾಣಿಕಂ
ಸೂಸೆ ಬಲ್ಪಿಂ
ದೊದೆವಂ ಸಾರ್ತಂದು ದುರ್ಯೋಧನನ ಮಕುಟಮುಂ ಕೋಪದಿ
ಭೀಮಸೇನಂ ॥ ೯೮

ವ॥ ಒದೆವುದುಂ ದುರ್ಯೋಧನಂಗಾದವಸ್ಥೆಯುಂ ನೋಡಲಾ
ದೆಯುಂ ತನ್ನ ತಮ್ಮನ ಮನಮುಂ ನೋಯಿಸಲಾಱದೆಯುಂ ಬಲದೇವ
ಭಗ್ನ ಮನೋರಥನಾಗಿ ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಪೋದನನ್ನೆಗಂ ವೇಣೀ ಸಂಹ
ರೋರು ಭಂಗ ಮಕುಟ ಭಂಗಂಗಳೆಂಬ ತನ್ನ ಮಹಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ನೆ
ಪಿದ ಭೀಮಸೇನನಳವನಳವಲ್ಲದೆ ಪೊಗೞ್ದು ಚಕ್ರಿಕಾಲ ಕುಶಲನಪ್ಪು
ಱನಶ್ವತ್ಥಾಮನಿನಪ್ಪನಾಗತ ಬಾಧಾ ವಿಘಾತಮಂ ಮಾಡಲೆಂದಯ
ರುಮಂ ನೀಲಗಿರಿಗೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗತ್ತುಮಲ್ಲಿರ್ದ ಬೀಡುಮನ
ಬೀಡಿಂಗೆ ಕಾಪಾಗಿ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಶಿಖಂಡಿ ಚೇಕಿತಾನ ಯುಧಾಮನ್ಯೂ
ತ್ತಮೌಜಸರುಮಂ ಶ್ರುತ ಸೋಮಕ ಪ್ರಮುಖರಪ್ಪ ಪಂಚ ಪಾಂಡ
ರುಮಂ ಪೇೞ್ದು ಹಸ್ತಿನಪುರಕ್ಕೆ ಕಳಿಪಿದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಕೃಪ ಕೃತವ
ಸಮೇತನಶ್ವತ್ಥಾಮಂ ದುರ್ಯೋಧನನಿರ್ದೆಡೆಯಱಿಯದೆ ಗಾಂಗೇಯ

1 ದಿಂ (ಗ. ಘ.).

ರವಿಜ಼ರ್ಡೆಯನಱಿದು ಕೊಳಕ್ಕೆವಂದಲ್ಲಿಯುಂ ಕಾಣದೆ ಕೊಳುಗುಳ
ಕಜಸುತ್ತುಂ ಬರ್ಪಂ ತೊಟ್ಟನೆ ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳ್—

॥ ಪಿಡಿಪೆಡಗೆಯ್ಯ ಚಾಮರದ ದಕ್ಷಿಣ ಹಸ್ತದ ಪದ್ಮದೊಳ್ಪೊಡಂ ।
ಬಡೆ ನಸು ಮಾಸಿ ಪಾಡೞಿದ ರೂಪಿನೊಳಣ್ಮುವ ಗಾಡಿ ನಾಡೆ ಕ ॥
ಣ್ಗೆಡಱೆ ತೊಡಂಕಿ ಪೀಱಿದ ಕುರುಳ್ಗಳೆ ಚಿತ್ತದೊಳಾದ ಬೇಸಱಂ ।
ನುಡಿವವೊಲಾಗೆ ಬರ್ಪ ಕಮಳಾಯತ ನೇತ್ರೆಯನಿಂದುವಕ್ತ್ರೆಯಂ
॥ ೯೯ ॥

ವ॥ ಕಂಡು ನೀನಾರ್ಗೆನೆಂಬೆಯೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದಪೆಯೆನೆ—

। ಪೆಸರೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನಿನ್ನೆಗಂ ನೆಲಸಿ ತಾಂ ದುರ್ಯೋಧನೋರ
ಸ್ಸ್ಥಳಾ ।
ವಸಥಂ ದ್ರೋಣ ನದೀಜ ಕರ್ಣ ಭುಜವೀರ್ಯಾವೇಷ್ಟಿತಂ
ಮಾ[1]ಡೆ ಸಂ ॥
ತಸದಿರ್ದೆಂ ಬಿಸುಟಾ ಧರಾಧಿಪತಿಯಂ ನಾರಾಯಣಾದೇಶವೊ ।
ಡ್ಡಿಸೆ ಪಾಂಡು ಪ್ರಿಯ ಪುತ್ರರೊಳ್ ನೆರೆಯಲೆಂದಿಂತೀಗಳಾಂ
ಪೋದಪೆಂ ॥ ೧೦೦ ॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಶ್ವತ್ಥಾಮನಿಂತೆಂದಂ—

। ಪೊಸತಲರ್ದಂಬುಜಂಗಳೆಸಱೊಳ್ ನಡೆಪಾಡುವ[2][ಳೇಂ]
ಪಯೋಧಿಯಂ ।
ಪೊಸೆದೊಡೆ ಪುಟ್ಟಿದೈ ಮುರವಿರೋಧಿಯ ಪತ್ನಿಯೆ ಮಿಂಚುತಿರ್ಪ
ಕೂ ॥
ರಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸಂಚರಿಪೆ ವೈರಿ ನರಾಧಿಪ ಸೈನ್ಯ ವಾರ್ಧಿಯಂ ।
ಪೊಸೆದೊಡೆ ಪುಟ್ಟಿದೀ ನಿನಗೆ ವಕ್ರಿಸಲೆನ್ನನದೆಂತು ತೀರ್ಗುವೋ
॥ ೧೦೧ ॥

1 ಐ (ಕ.) 2 ಪದ್ಮಯೋನಿಯೇ (ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.).

ಮ ॥ ಕುರು ವಂಶಾಂಬರ ಭಾನುವಂ ಬಿಸುಡಿಸಲ್ಕಾನುಳ್ಳಿನಂ ತೀ
ನಿರೆ ನಾರಾಯಣನೆಂಬನುಂ ಪ್ರಭುವೆ ಪೇಟ್ ನೀನೀ ಮ
ಬುರುಹಾಕ್ಷೀ ಬಿಸುಡಂಜದಿರ್ ನಡೆ ಕುರುಕ್ಷ್ಮಾ ಪ್ರಾಳನಿರ್ದ
ದರವಿಂದಾಲಯೆಯುಂ ಮಗುಳ್ಚಿಪನಸೇನಾ ದ್ರೌಣಿ ಶೌ
ರ್ಥಿಯೋ ॥

ವ॥ ಅಂತು ವಿಕಸಿತ ಕಮಳ ದಳ ನಯನೆಯುಂ ಕಮಳೆ
ತ್ಥಾಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕುರು ಕುಟುಂಬ ಘಟ ಚೇಟಿಕೆಯುಂ ತ
ತಂದು ವೃಕೋದರಗದಾ ಸಂಚೂರ್ಣಿತೋರು ಯುಗಳನುಂ ಭೀ
ಚರಣ ಪ್ರಹರಣ ಗಳಿತ ಶೋಣಿತಾರ್ದ್ರ ಮೌಳಿಯುಮಾಗಿ ಕೆ
ಗೊಳ್ವ ಕೌರವೇಶ್ವರನನೆಯ್ದೆ ಪೋಗಿ ಹಸ್ತ ಪ್ರಹಸ್ತ ಮಂಡಲಾ
ಶೋಕ ವ್ಯಗ್ರನುಮಾಗಿ—

ಚಂ॥ ನೆಗಟ್ದ ನೆಗಟ್ತೆಗಾವೆಡೆಯೊಳಂ ಪಟಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪೂಣ್ದು ಸಂ
ರಿಗಳನೆ ಕೊಂದು ವಾರಿಧಿ ಪರೀತ ಮಹೀ ತಳಮುಂ ನಿಮಿ[1]
ಟ್ಟಿಗರನಯೋನಿ ಸಂಭವರನಾಳ್ದರಿವರ್ಗದೊಳಾಂತು ಕಾದೆ
ಬಗೆ ದೊರೆಕೊಂಡುದಿಲ್ಲಿದು ವಿಧಾತ್ರನ ದೋಷಮೊ ನಿನ್ನ
ದೋಷಮೋ ॥

ಕಂ॥ ಆದೊಡಮೆನ್ನಂ ಬಂಚಿಸಿ ।
ಪೋದುದಱಿಂ ನಿನಗೆ ಪಗೆವರಿಂದಿನಿತೆಡಱಾ ॥
ಯ್ತಾದಿತ್ಯ ತೇಜ ಬೆಸಸಿದಿ ।
ರಾದ ಪೃಥಾ ಸುತರನುಱಿಯಲೀಯದೆ ಕೊಲ್ವೆಂ ॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಫಣಿಕೇತನಂ ನೆತ್ತಿಯಿಂದೊಱಿದುಗುವ
ಧಾರೆಯಿಂ ಮೆತ್ತಿದ ಕಣ್ಗಳನೊತ್ತಂಬದಿಂ ತೆಱಿದಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಮ
ನೋಡಿ—

1 ರ್ಚಿ (ಕ.).

ಎನಗಿನಿತೊಂದವಸ್ಥೆ ವಿಧಿ ಯೋಗದಿನಾದುದಿದರ್ಕೆ ನೀನಟಿ ।
ಲ್ದಿನಿತು ಮನಃಕ್ಷತಂಬಡದಿರಾಗದು ಪಾಂಡವರಂ ಗೆಲಲ್ ಪುರಾ ॥
ತನ ಪುರುಷಂ ಮುರಾರಿ ಕೆಲದೊಳ್ ನಿಲೆ ನೀಂ ಕೊಲಲಾರ್ಪೊ
ಡಾಗದೆಂ ।
ಬೆನೆ ತಱದೊಟ್ಟೆ ವೈರಿಗಳನೆನ್ನಸುವುಳ್ಳಿನಮೆಯ್ದೆ[1]ವಾ ಗಡಾ
॥ ೧೦೫ ॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಪಾಂಡವರನಿಕ್ಕಿದೊಸಗೆವಾತನೀಗಳೆ ಕೇಳಿಸುವೆ
ಂ ಸರೋಜ ನಿಳಯೆಯನೆನ್ನ ಬರ್ಪನ್ನಮರಸನನಗಲದೆ ವಿಕಸಿತ
ಸತ್ರಾತಪತ್ರದ ತಣ್ಣೆಟಲುಮಂ ಕುಂದಲೀಯದಿರೆಂದು ನಿಯಮಿಸಿ
ವತಾರಂ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮ ಸಮೇತನರಸನಂ ಬೀಟ್ಕೊಂಡು
ನಾಗಳ್—

। ಮಗನಟಲೊಳ್ ಕರಂ ಮಱುಗುತಿರ್ಪಿನಮೆನ್ನ ತನೂಜನಾ[2]ಳ್ವ
ಸಾ ।
ಮಿಗಮುಱವಾಗೆ ಶೋಕ ರಸಮಿರ್ಮಡಿಸಿತ್ತು ಜಳಪ್ರವೇಶಮಿ ॥
ಲ್ಲಿಗೆ ಪದನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ವಾರಿಜ ನಾಥನನಾಥನಾಗಿ ತೊ ।
ಟ್ಟಗೆ[3] ಮು[ಱಪ]ಂತೆವೊಲ್ ಮುಱುಗಿದಂ ಕಡುಕೆಯ್ದ ಪರಾಂಬು
ರಾಶಿಯೊಳ್ ॥ ೧೦೬ ॥

ವ॥ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳಶ್ವತ್ಥಾಮಂ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮರುಂಬೆರಸು
ಸ ಪುರದೊಳ್ ಪಾಂಡವರಿರ್ದರೆ ಗೆತ್ತುಮಲ್ಲಿಗೆ ನಿಟ್ಟಾಲಿಯಾಗಿ
ಯನಿಟ್ಟು ಮುಟ್ಟೆವಂದು ಬಾಯ್ಮಾಡಿ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಶಿಖಂಡಿ
ತಾನ ಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಜಸರಂ ಕೊಂದು ಶ್ರುತ ಸೋಮಕ
ಮುಖರಪ್ಪ ಪಂಚ ಪಾಂಡವರಂ *ಪಾಂಡವರೆ ಗೆತ್ತು*ಕೊಂದು
ತ್ರಮಾಂಗಂಗಳಂ ಕೊಂಡು ತಟ ತಟನೆ ನೇಸಱ್ಮೂಡುವಾಗಳೆಯ್ದೆ

1 ತಾ (ಕ. ಖ.). 2 ಳ್ದ (ಕ.). 3 ಜಗುಟ್ವಿ (ಕ. ಗ.), ಪೆಳ್ಪ (ಖ. ಘ.)
ವ (ಘ§.) * * ಘ§. ಮಾತ್ರ.

ವಂದು ದುರ್ಯೋಧನನಂ ಕಂಡು ಕೊಳ್ ನಿನ್ನ ನಚ್ಚಿನ ಪಾ
ತಲೆಗಳನೆಂದು ಮುಂದಿಕ್ಕಿದಾಗಳ್ ದುರ್ಯೋಧನಂ ನೋಡಿ—

ಕಂ ॥ ಬಾಲ ಕಮಳಂಗಳಂ ಕಮ ।
ಳಾಲಯದಿಂ ತಿಱಿದು ತರ್ಪವೋಲ್ ತಂದೈ ನೀಂ
ಬಾಲಕರ ತಲೆಗಳಕ್ಕಟ ।
ಬಾಲಕ ವಧ ದೋಷಮೆಂತು ನೀಂ ನೀಗಿಪಪಯ್
॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಶ್ವತ್ಥಾಮನಂತೆಂಬುದೇನೆನೆ ದುರ್ಯೋ
ನೆಂಪಂ ಪಾಂಡವರ ತಲೆಗಳಲ್ಲಮಿವು ಪಾಂಡವರ ಸೂನ
ಪಂಚ ಪಾಂಡವರ ತಲೆಗಳೆಂಬುದುಮಿದರ್ಕೆ ಕರ್ತವ್ಯಮಾವುದೆ
ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತಮೊಳ್ ತಪಶ್ಚರಣ ಪರಾಯಣರಾಗಿಮೆನಗ
ಕಾಲಮೆಂದು ದುರ್ಯೋಧನಂ ಪ್ರಾಣಪರಿತ್ಯಾಗಂ ಗೆಯ್ಯೆ ನ
ತ್ಥಾಮನುಂ ಕೃಪನುಂ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ನಡೆಗೆ
ಕೃತವರ್ಮನುಂ ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಪೋದನಾಗಳ್—

ಪಿರಿಯಕ್ಕರ ॥ ಬೆಳೆಯ ತಾವರೆಯ ಪಟ್ಟದೊಳ್ ಮಾಡಿದ ಬೆಳ್ಗೊ
ಮಾಗೆಡದೆ ಕೆಯ
ಪೊಳೆವ ಚೆಂಬೊನ್ನ ಕಾವಿನ ಚಾಮರಮುಮರ್ದಿರೆ ಭೇರಿ ಸಿಂ
ಬಱಿಯೊಳ್ ಜವಂ [1]ಮಿಳಿರಿ ರಾಜ್ಯ ಚಿಹ್ನಂಗಳ್ವೆರಸಿಂತು
ನಡೆತಂದು ರಾಜ್ಯ
ಬಳೆದ ಸಂತೋಷದಂತಮನೆಯ್ದೆ ಪತ್ತಿದಳ್ ಸಹಜ ಮನೋ
ಜನಂ[2] ನಾಡೋಜನಂ ॥

ಇದು ವಿವಿಧ ವಿಬುಧ ಜನ ವಿನುತ ಜಿನ ಪದಾಂಭೋಜ ವರ ಪ್ರಸಾದೋ
ಪ್ರಸನ್ನ ಗಂಭೀರ ವಚನ ರಚನ ಚತುರ ಕವಿತಾ ಗುಣಾರ್ಣವ
ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯದೊಳ್ ತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸ

1 ಮಿಳಿರೆ ಪಲವುಂ ರಾಜ್ಯ (ಸ.). 2 ನಾಣ್ಗೆ ನಾಡೊವಜ (ಸ.).

ಚತುರ್ದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ॥ ಶ್ರೀ ರಾಮಾಲಿಂಗಿತ ವಿಪು।
ಳೋರಸ್ಕಂ ಭಾಸ್ಕರ ಪ್ರತಾಪಂ ನಿಜ ದೋ॥
ರ್ಮೇರು ಮಥಿತಾರಿ ಬಳ ಕೂ।
ಪಾರಂ ಸಂಹಾರಿತಾರಿ ಶೌರ್ಯಂ ಹರಿಗಂ ॥ ೧ ॥

ತನ್ನಿಱಿದು ಗೆಲ್ದ ಕೊಳಗುಳ।
ವನ್ನೋಡಲ್ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯುಂ ತನ್ನ ಸಹೋ॥
ತ್ಪನ್ನರುಮೊಡವರೆ ಬಂದು ವಿ।
ಪನ್ನೋಗ್ರಾರಾತಿ ವರ್ಗನಾಹವ ಧರೆಯಂ ॥ ೨ ॥

ವ॥ ಎಯ್ದಿ ತನ್ನಿಂದಮಂತಕಾನನಮನೆಯ್ದಿದ ಮಹಾ ಪ್ರಚಂಡ ಮಂಡಳಿಕ ಮಕುಟ ಬದ್ಧ ಸಾಮಂತ ಮಹಾ ಸಾಮಂತ ಸಂಹತಿಯು ಮನೇಕ ಕೆಗಱಿದ ಕರಿ ತುರಗ ವರೂಥ ಪದಾತಿಗಳುಮಂ ನೋಡಿ ಮುರಾರಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡೆ ಯಧೋಕ್ಷಜನಜಾತ ಶತ್ರುವನಿಂ ತೆಂದಂ—

ಉ॥ ಶಾತ ಶರಾಗ್ನಿಭಗ್ನ ಭಟಕೋಟಿವಿಭೀಷಣಮುಗ್ರವೈರಿ ಸಂ।
ಘಾತ ಕರೀಂದ್ರರುಂದ್ರ ಕಟ ಕೂಟ ಪರಿಚ್ಯುತ ಭೃಂಗ ಮಾಳಿಕಾ॥
ಪೀತ ಮದಾಂಬು[1]ಕಂ ಪ್ರಕೃತಿ ರಕ್ತ ಜಳಾಸವ ಮತ್ತ ಯೋಗಿನೀ।
ವ್ರಾತ ಪರೀತ ಭೂತ ಸದನಂ ಕದನಂ ಕದನ ತ್ರಿಣೇತ್ರನಾ ॥ ೩ ॥

ಕಂ॥ ಸ್ಫುರಿತ ವರೂಥ ಚಕ್ರ ಹತಿಯಿಂ ಧರಣೀ ತಳಮುತ್ತಮಿತ್ತಮು।
[2][ಬ್ದ]ರಿಯೆ ವಿಯತ್ತಳಂ ಬಗೆದು ನೋಟ್ಪೊಡೆ ನಾಡೆ ಪತತ್ಪತತ್ರಿ
ಜ ॥

1 ಜ ಪ್ರಕೃತಿ ರತ್ನ (ಖ.). ಚಕ್ರ ಕೃತಿ ರತ್ನ (ಗ. ಘ.), ಚಕ್ರ ಕೃತತಿ ರತ್ನ (ಘ§.). 2 ರ್ದ (ಸ).

ಝರ್ಝರಿತಮೆ ದಿಕ್ತಟಂ ರಿಪು ನರಾಧಿಪ ರಕ್ತ [1]ಧುನೀ ಪ್ರವಾಹ
ಪಿ
ಜರಿತಮೆ ಬೀರಮಂ ಪೊಗೞ್ವನೇ ಪೊಗೞ್ವಂ ಕವನ ತ್ರಿಣೇತ್ರ
॥ ೪

ವ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನುಂ ಗಾಂಧಾರಿಯುಮೊಂದಾಗಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ಪೆಂಡಿರಪ್ಪ ಭಾನುಮತಿಯುಂ ಚಂದ್ರಮತಿಯ ಮೊದಲಾಗೆ ಸಮಸ್ತಾಂತಃಪುರಮುಂ ದುಶ್ಶಾಸನ ಲಕ್ಷಣ ಭೂ ವಸ್ಸೋಮದತ್ತ ಭಗದತ್ತ ಬಾಹ್ಲೀಕ ಶಲ್ಯ ಶಕುನಿ ಸೈಂಧವ ಕ ಪ್ರಮುಖರಪ್ಪ ನಾಯಕರ ಪೆಂಡಿರುಂ ತಮ್ಮ ಗಂಡರಂ ಕೊಳುಗುಳದ ಱಸಿ ಕಾಣದೆ ಬಾಯೞಿದು ಪಳಯಿಸುತ್ತುಂ ಯೂಥ ಪತಿ ಕೆಡೆ ದೆಸೆದಪ್ಪಿದ ವನ ಕರಿ ಕರೇಣುಗಳುಮನಡರ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮುಡಿ ಕೆಡೆಯೆ ಬಂಬಲ ಬಾಡಿದ ವನ ಲತೆಗಳುಮಂ ಪೋಲ್ತು—

ಚಂ॥ ಇಱಿವ ಪಿಣಿಲ್ ತೆರಳ್ದೊಱೆವ ಕಣ್ಬನಿ ಮಾಣದೆ ಮೋದೆ
ಶೋಕ
ಚ್ಚಿಱಿದವೊಲಿರ್ದ ಬಾಸುೞಿನೊಳಟ್ಟಿ ಕನಲ್ದು ಬೞಲ್ದ
ಜೋಲ್ದಮೆಯ
ಮಱುಗುವ ಬೇಗಮೊಳ್ಕೊಗಮಣಂ ದೆಸೆಗಾಣದ
ನೋಟಮಾರುಮ
ಮಱುಗಿಸೆ ಬಂದುದಂದು ಕರುಣಂ ಬರೆ ವೈರಿ ನೃಪಾಂಗನಾ
ಜನಂ ॥ ೫

ವ॥ ಆಗಳ್ ಧರ್ಮಪುತ್ರಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗಂ ಗಾಂಧಾರಿಗಮೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟು—

ಕಂ॥ ಏಗೆಯ್ದುಮೆನ್ನ ಧರೆಯೊ।
ರ್ವಾಗಮುಮಂ ನೀಮೆ ಬೆಸಸೆಯುಂ ಕುಡದಿನಿತಂ॥

1 ಮಯ (ಕ.), ಮಣಿ (ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ಪೊ (ಖ. ಗ. ಘ.).

ಮೇಗಿಲ್ಲದೆ ನೆಗಟ್ದಿಱಿದಂ।
ನಾಗಧ್ವಜನಯ್ಯ ನೀಮದರ್ಕಟಿಲದಿರಿಂ ॥ ೬ ॥

ಆತನೊಡವೋಯ್ತು ಪಗೆ ನಿಮ।
ಗಾತನಿನಗ್ಗಳದ ಮಗನೆನಾಂ ನಖ ಮಾಂಸ॥
ಪ್ರೀತಿಯೊಳೆ ನೆಗಟ್ವೆನಿಂ ಪಡೆ।
ಮಾತೇಂ ಪಂಬಲಿಸದೆನ್ನ ಪೇಟ್ದುದು ಗೆಯ್ಯಿಂ ॥ ೭ ॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ॥ ತನಯಶತಮಾದುದಲ್ತೆನ।
ಗನಿವಾರಿತ ದುಃಖ ಶತಮೆ ತಾನಾದುದವಂ॥
ನೆನೆಯೆಂ ಸಂಸ್ಕಾರಿಸಲೀ।
ವನಿತೆಯರ್ಗವರವರ ಪುರುಷರಂ ಕುಡವೇಟ್ಕುಂ ॥ ೮ ॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಮುದಾವುದು ದೋಷಮವರ್ಗೆಲ್ಲಂ ಸಂಸ್ಕಾರ
ಂ ನಾನೆ ಪಕ್ಕದೊಳಿರ್ದು ಮಾಡಿಸುವೆನೆಂಬನ್ನೆಗಂ ಕೊಂತಿ ಬಂದು
ಕಳೇವರಮುಂ ತಟ್ಕೈಸಿಕೊಂಡು ಪಾಂಡವರಯ್ವರುಮನಲ್ಲಿಗೆ
—

ಕಂ॥ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನೆನ್ನ ಪಿರಿಯ ಮ।
ಗಮ್ಮಾತ್ರೇಂ ಕರ್ಣನಾಂ ಮಹಾಪಾತಕಿಯೆಂ ॥
ನಿಮ್ಮಯ ಮೋಹದಿನೀತಂ।
ಗಾಮ್ಮಾಡಿದೆನಿನಿತನೆಂದು ಶೋಕಂಗೆಯ್ದಳ್ ॥ ೯ ॥

ವ॥ ಆಗಳಯ್ವರುಮಾ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು ಭೋಂಕನೆರ್ದೆದೆಱಿಯೆ
ದರ ಶೋಕದೊಳ್ ಮನ್ಯುಮಿಕ್ಕು ಸೈರಿಸಲಾಱದೆ—

ಅಱಿಪಿದರಾರುಮಿಲ್ಲೆಮಗೆ ನೀನೆಮಗಣ್ಣ[1]ನೆಯೆಂದು ಮುನ್ನಮಾ।
ನುಱಿದೊಡೆ ಪಟ್ಟಮುಂ ನೆಲನುಮಂ ನಿನಗಿತ್ತು ಕುರು
ಪ್ರಧಾನನೊಳ್ ॥

ನೆಯೆಂ (ಖ.), ನೆಮೆಂ (ಗ. ಘ.).

ಕಱುಪನೆ ಸಿಚ್ಚಟಿಂ ಬಿಸುಟು ನಿನ್ನಯ ಪೇೞ್ದುದು ಗೆಯ್ದು
ಪಾೞಿ[1]ಯ
[ಮೆಱೆಯಿಪೆ] ಬಾಯ ತಂಬುಲದೊಳಂ
ಮಡಗೊಱೆಶೋಕಮಂಗವಲ್ಲಭಾ ॥

ವ॥ ಎಂದು ಶೋಕಾಕ್ರಾಂತರಾದರಂ ನಾರಾಯಣಂ
ಕೊಂದರ್ ಕೊಲೆ ಸಾವರೆಂಬುದು ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಾರಮೀಶ್ವರನಿಚ್ಛೆ
ನೆಗೞ್ದುದೆಂದು ದುಃಖೋಪಶಮನಂ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಸಮಾಹಿತ ಚಿತ್ತ
ಕೊಳುಗುಳನಂ ವಿಧಿ ವಿಧಾನದಿಂ ಬಳಸಿ ದುರ್ಯೋಧನಂ ಮೊದಲ
ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ಸತ್ತರಸುಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರುಮನೊಂದಾಗಿ ತಂದು
ಗೊಟ್ಟೆ ಕರ್ಣನ ಕಳೇವರಮನಸಿಬರಿಂ ಮಿಗೆ ಮಹಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂ
ಮಂತ್ರವಿಧಿಯಿಂದಿರಿಸಿ ಹರಿಚಂದನ ಕರ್ಪೂರ ಕಾಳಾಗರು[2]ಕಾಷ
ಳಿಂದಂ ಯಥೋಕ್ತ ವಿಧಿಯಿಂ ಸಂಸ್ಕಾರಿಸಿ ಕರ್ಣಂಗೆ ಕರ್ಣಸ್ಥಳಿಯ
ತೀರ್ಥಮಂ ಮಾಡಿ ಜಳದಾನಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸೆ ತಪನ
ದೊಳ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನುಂ ಗಾಂಧಾರಿಯುಂ ಪುತ್ರ ವಿಯೋಗ ದುಃಖ
ಮುನಿ ವನಮನಾಶ್ರಯಿಸಿದರ್ ಕೊಂತಿಯುಂ ಕರ್ಣನ ಶೋಕದು
ಧರ್ಮಪುತ್ರನಂ ಬೀೞ್ಕೊಂಡವರೊಡನೆ ತಪಶ್ಚರಣ ಪರಾಯಣೆ
ದಳಿತ್ತ ಧರ್ಮನಂದನನಂ ದೇವಕೀ ನಂದನನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ॥ ಇನಿತೊಂದುಗ್ರ ರಣ ಪ್ರಘಟ್ಟಕದೊ[3]ಳೀ ಭಾರಾವತಾರಂ ಧರ
ಗನೆಗೀಯಿರ್ವರಿನಾದುದಾಯ್ತು ನಗೆ ನಿರ್ದಾಯಾದ್ಯಮೀ
ಪೆಂಪೆ
ಲ್ಗೆನಗಿಂ ರಾಜ್ಯಮೆ ಬಾೞ್ತೆಯಲ್ತು [4]ಹರಿಗಂಗುತ್ಸಾಹದಿಂ
ಪಟ್ಟ
ಧನಮಂ ಮಾಡುವಮಿಂದೆ ಹಸ್ತಿನಪುರ ಪ್ರಸ್ಥಾನಮಂ
ಮಾಡುವಂ ॥

1 ಕ। ಣ್ಣೆಱೆವಿರೆ (ಸ.). 2 ಕೋ (ಕ.). 3 ಳೀ (ಕ. ಖ.).
4 ಯ (ಕ.).

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಶೇಷ ಧರಾ ಭಾರಮಂ ಶೇಷಂ ತಾಳ್ದುವಂತೆ
ಕ್ರಮಾರ್ಜುನಂಗಲ್ಲದೆ ಪೆಱಂಗೆ ತಾಳ್ದಲರಿದಿದರ್ಕಾನುಮೊಡಂಬಡುವೆ
ೆಂದು ಮುಕುಂದನನೇಕ ಮುಕುಂದಬೃಂದಂಗಳ್ ಮೊಱಗೆ ಶುಭ
ುಹೂರ್ತದೊಳರಿಕೇಸರಿಯುಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಹಸ್ತಿನ ಪುರೋಪವನಮು
ಯ್ದೆ ವಂದಾಗಳ್—

ಕಂ॥ ಮೃದು ಮಧುರ ಸ್ವನಂ ನೆಗೞ್ದೆ ಬಂದೆಳಮಾವಿನೊಳಿರ್ದು
ಕೂಡೆ ಪಾ।
ಡಿದುದು ಮದಾಳಿ ಮಾಲೆ ಪುಗಲೆನ್ನದೆ ದಲ್ ಪುಗಿಮೆಂದು
ಮೆಲ್ಪುಗುಂ॥
ದದ ದಸಿಯಿಂ ತಳಿರ್ತಸುಗೆಯೊಳ್ ನೆಲಸಿರ್ದ ಪಿಕಾಳಿ ಮೆಲ್ಲನಾ।
ಳ್ದುದು ಮನಮಾಱೆ ತೀಡಿದುದು ತೆಂಕಣ ತಂಬೆಲರಪ್ಪಿ
ಕೊಳ್ವವೋಲ್ ॥ ೧೨ ॥

ಪಸರಿಸಿ ಬಂದ ಮಾಮರನೆ ಬೆಳ್ಗೊಡೆ ರಾಗದ ಪುಂಜದನ್ನವ।
ಪ್ಪಸುಗೆಯ ನೀಳ್ದ ಕೆಂದಳಿರೆ ಪಾಳಿ ಮಹಾಧ್ವಜಮೆತ್ತುಮಿಂಪನಾ॥
ಳ್ದ ಸೆವಳಿ ಗೀತಿ ತಾನೆ ಜಯ ಗೀತಿಗಳಾಗಿರೆ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನಂ।
ಗೊಸೆದಿದಿರ್ವರ್ಪವೋಲ್ ಬ[1]ನವದೊಪ್ಪಿದುದಿಂತು ಬಸಂತ
ರಾಜನಾ ॥ ೧೩ ॥

ವ॥ ಆಗಳ್ ನಗರ ಪ್ರವೇಶಂ ಗೆಯ್ಯಲೆಂದು ಕಿಱಿದಾನುಂ ಬೇಗ
ನಾಪುರೋಪವನದೊಳ್ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಪಂಚ ರತ್ನಮಯ ಮಂಡನಾ
ಭೋಗ ಮಂಡಿತ ವಿಜಯ ಗಜಾರೂಢನಾದ ವಿಜಯನಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಹಾ ವಿಭೂತಿಯಿಂದಯ್ವರುಂ ನಿಜಾನ್ವಯ ರಾಜದ್ರಾಜಧಾನಿಯಂ
ಗೆ—

ಮ ॥ ನವ ಕಾಳಾಗರು ಧೂಪ ಧೂಮ [2]ತತಿ ಸೌಗಂಧಂಗಳಿಂ ಸಯ್ತು
ನೀ।
ಳ್ದು ವಿಯಚ್ಚಕ್ರದೊಳಲ್ಲಿ ಮಂದ ಮರುತ ವ್ಯಾಘಾತದಿಂಪೆಯ್ದು
ತೋ॥

1 ರ. (ಗ. ಘ.). 2 ನಿಜ (ಖ. ಗ. ಘ.).

ರ್ಪೊಲಾಗಿರ್ದುದು ಕಣ್ಗೆ ವಂದುದು ಪುರಸ್ತ್ರೀ ಪಾಂಡು
ಪುತ್ರಂಗ
ತ್ಸವದಿಂ ಮುನ್ನ[1]ರಿದಿ[ರ್ದ] ತನ್ನ ಪಿಣಿಲಂ ಕೂರ್ತಂದು ಬಿ
ವೋಲ್ ॥

ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ ॥ ಓಳಿಬೋರಣಮಾಯ್ತು ಹಾರದ ಪಙ್ಕ್ತಿ ಸಾರದ

ಘಾಳಿಯೊಳ್ಗುಡಿಯಾಯ್ತು ಚೀನದ ಮುಯ್ಯತಾಣದ ಪಟ್ಟಿ ಹ
ಮ್ಮಾಳಿದಪ್ಪದೆ ರಂಯ್ಯಮಾಯ್ತೆ ಸೆವಾಟ ಪಾಟದ ಗೀತಿ ಕ।
ಣ್ಗೋಳಿಪಟ್ಟುದದೊಂದು ಚೆಲ್ವು ದಲಾಯ್ತು ತತ್ಪುರ ಮಧ್ಯದ
॥

ಮಾಲಿನಿ ॥ ಪ್ರವರತರ ಪುರಂಧ್ರೀ ನೂಪುರಾರಾವಮೆತ್ತಂ ।
ಕಿವಿಗೆ ವರೆ ವಿಳಾಸಂ ಕಣ್ಗೆ ಶೇಷಾಕ್ಷ[2]ತೌಘ ॥
ದ್ರವಮೆ ತಮಗಮಿತ್ತತ್ತಿಂಬನೆಂಬನ್ನೆಗಂ ಪಾಂ ।
ಡವರೆ ಪುಗೆ ಪೊಟಲ್ಗಂದೊಟ್ಟ ಬೆಟ್ಟಾಯ್ತು ರಾಗಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಪುರ ಜನ ಜನಿತಾಶೀರ್ವಾದ ಸಹಸ್ರಂಗಳಿ
ಸೂಸುವ ಶೇಷಾಕ್ಷತಂಗಳನಾನುತ್ತುಂ ಬಂದು ತತ್ಪುರಾಂಗನೆಯ
ಸರಸಿಜಮಲರ್ದಂತೆಸೆದೊಪ್ಪುವ ರಾಜಮಂದಿರಮಂ ಪೊಕ್ಕು
ನಂದನಂ ದೇವಕೀ ನಂದನನೊಳ್ ಪರಮಾನಂದಂಬೆರಸು ಸಾ
ಚೂಡಾಮಣಿಯ ಪಟ್ಟ ಬಂಧನ ಮಹೋತ್ಸವಮಂ ಸಮ
ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನನಿಂತೆಂದಂ—

ಉ ॥ ಪ್ರಾಯದ ಪೆಂಪೆ ಪೆಂಪೆಮಗೆ ಮಿೞಿವರಂ ತವೆ ಕೊಂದ ಪೆಂ
ಟ್ಪ್ರಾಯದ ಪೆಂಪು ಶಕ್ರನೊಡನೇಱಿದ ಪೆಂಪಿವು ಪೆಂಪುವೆತ್ತು

1 ಱಿದಿರ್ದ (ಕ. ಗ. ಘ.), ರಿದಿರ್ದ (ಖ.). 2 ತೋಪ। ದ
ತನಗವೆತ್ತಿಂಬನ್ನರೆಂ (ಕ.), ತೋಪು। ತ್ರದಮೆ ತನಗತಿತ್ತಿಂಬನೆಂ (ಖ.), ತ
ದ್ರವಮ ತನವೆತ್ತಿತ್ತಿಂಬರೆಂ (ಗ.), ತೋಘ। ದ್ರವಮ ತನಗಲ್ತಿತ್ತಿಂಬಸೆಂ (

ಟ್ಟಾಯುಗಳಾಗಿ ನಿನ್ನೊಳಮಿರ್ದಿರ್ದುವು ನೀಂ ತಲೆವೀಸದುರ್ವರಾ।
ಶ್ರೀಯನಿದಾಗದೆನ್ನದೊಳಕೊಳ್ ಪರಮೋತ್ಸವದಿಂ ಗುಣಾರ್ಣವಾ
॥ ೧೭ ॥

ವ॥ ಎಂದು ಧರ್ಮಪುತ್ರನುಂ ದೇವಕೀ ಪುತ್ರನುಂ ಮರುತ್ಪುತ್ರನು ಸುರೇಂದ್ರಪುತ್ರನನೆಂತಾನುಮೊಡಂಬಡಿಸಿ ನಾಳೆ ಪಟ್ಟ[1]ಬದ್ಧೋತ್ಸವ ಎಂದು ಮುನ್ನಿನ ದಿವಸಂ ಮಯನಿಂ ಪಂಚ ರತ್ನಮಯಮಾದ ಸಭಾ ಮಂಟಪಮುಮಂ ತರಿಸಿ ವಸಿಷ್ಠ ಕಶ್ಯಪ ವ್ಯಾಸ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಭರದ್ವಾಜಾದಿ ಮುನಿಪತಿಗಳಂ ಬರಿಸಿ ಮಾತಳಿಯ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ ದೇವೇಂದ್ರನಟ್ಟಿದ ಕಲ್ಪ ವೃಕ್ಷದ ತಳಿರ್ಗಳನೈರಾವತದ ಹರವೃಷಭದ ಕೋಡ ಮಣ್ಣುಮನಾಕಾಶ ಗಂಗೆಯ ನೀರುಮಂ ನಮೇರು ಮಂದಾರ ಪಾರಿಜಾತದ ಪೂಮಾಲೆ ಗಳುಮಂ ವರುಣ ದೇವನಟ್ಟಿದ ಕ್ಷಾರ ಕ್ಷೀರೇಕ್ಷು ದಧಿ ಮಧು ಘೃತ ಶುದ್ಧೋದಕಂಗ[2][ಳೆಂಬೇ]ಱುಂ ಸಮುದ್ರಂಗಳ ಚತುರ್ದಶ ಮಹಾ ನದಿಗಳ ನೀರುಮಂ ತಟಿ ತಟಿ ತೊಳಗುವ ಕಳಧೌತ ಕಳಶಂಗಳೊಳ್ ತೀವಿ ತಂದ ವಾರವನಿತಾ ಜನಕ್ಕಂ ಸಾಮಂತ ಚಕ್ರಕ್ಕಮುಡಲಿಕ್ಕಿ ಧವಳಚ್ಛತ್ರ ಚಾಮರ ಸಿಂಹಾಸನ ಪಟ್ಟ ವರ್ಧನ [3]ಕುಲ ಧನಾದಿ ರಾಜ್ಯ ಚಿಹ್ನಂಗಳಂ ವಿವಿಧ ವಿಧಾನದಿಂದಮಧಿವಾಸಿಸಿ ಗಂಗಾ ಜಳ ಪವಿತ್ರೀಕೃತ ಗಾತ್ರನುಂ [4]ಕೌಶೇಯ ಪರಿಧಾನನುಮಾಗಿರ್ದ ಮಾನ ನಿಧಾನನಂತಂದು ಪಡೆವಡಿಸಿ ಮಂಗಳ ಪಟಹಂಗಳುಂ ಮಂಗಳ ಗೀತಿಗಳುಮೆಸೆಯೆ ಕಳ ವರ್ತಮಾಗೆ ಜಾಗರಮಿರ್ದು ಮಱುದಿವಸಂ ಪ್ರಶಸ್ತ ಮೌಹೂರ್ತಿಕ ನಿರೂಪಿತ ಶುಭ ಲಗ್ನೋದಯದಿಂದಷ್ಟೋತ್ತರಶತ ಪೂರ್ಣ ಕುಂಭಂಗಳಂ ಚತುರ್ವೇದ ಪಾರಗರಪ್ಪ ಧರಾಮರರೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಪೂತ [ಜಲ] ಗಳಿಂ ಮೀಯಿಸಿ—

॥ ಸ್ರ ॥ ವನಧಿಪ್ರಧ್ವಾನದಿಂ ಮಂಗಳ ಪಟಹ ರವಂ ಪೆರ್ಚೆ ಮಾಂಗಲ್ಯ
ಗೇಯ ।
ಧ್ವನಿಯಿಂದಾಶಾಂತರಂ ಘೂರ್ಣಿಸಿ ಸೊಗೆಯಿಸೆ ಕೆಯ್ಗೆಯ್ದು
ಸಾಮಂತ ಸೀಮಂ ॥

1 ಬಂಧನೋ (ಕ.). 2 ಳಿಂತಿವೇ (ಕ.), ಳಿಂದೇ (ಖ.), ಳಿಂವೇ (ಗ. ಘ.).
3 ಕಲ (ಕ.ಖ.ಗ.ಘ.). 4 ಕೌಂಕ್ಷಿ (ಖ.), ಕೌಕ್ಷೆ (ಗ.ಘ.), ಕ್ಷೌಮಾಂಬರ (ಘ§.).

ತ್ರಿನಿಯರ್ ಪುಂ[1]ದಾಡೆ ಭೋರೆಂಡೆಸೆಯೆ ಜಯ ಜಯ ಧ್ವಾನ
ಮೋರಂತೆ ವಾರಾ
ಗನೆಯರ್ ವಂದಾಡೆ ಸಂದೀ ವಿಭವದೊಳರಿಗಂಗಾಯ್ತು ರಾಜ
ಷೇಕಂ ‖ ೧೮

ವ॥ ಆಗಳ್ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕದನಂತರದೊಳ್ ಧರ್ಮ ಸಂ
ವಾಯು ಸಂದನಂ ದೇವಕೀ ನಂದನನಶ್ವಿನೀ ನಂದನರಯ್ವರುಮನ
ಮಂಗಳಾಭರಣಾಳಂಕೃತ ಶರೀರರರಿಕೇಸರಿಯಂ ಕೇಸರಿ ವಿಷ್ಟರದೊ
ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪಂಚ ರತ್ನ ಶಿಖಾ ವಿರಾಜಮಾನಮಪ್ಪ ಪಟ್ಟಮ
ಯಾದವ ವಂಶ ಸಂಭೂತೆಯುಮನೇಕ ಲಕ್ಷಣೋಪೇತೆಯುಮ
ಸುಭದ್ರೆಗೆ ಮಹಾದೇವಿವಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿದಾಗಳ್—

ಚಂ॥ ನೆಗಟ್ದುದು ದೇವ ದುಂದುಭಿ ರವಂ ಸುರ ನಂದನದಿಂ ಪೊದಟ್ದ
ಲ್ಮುಗುಳ್ಗಳ ತಂದಲಂದು ಕವಿತಂದುದದಂ ತನಿ ಸೋಂಕು
ಸೋಂಕಿ ವ
ಲ್ಲಗೆ ಮಲಯಾನಿಳಂ ಸುೞಿದೊಡಂದು ಜಗಂ ಪೊಸತಾದು
ದೆಂದೊಡ
ಪೊಗಟ್ದುದೊ ಪಟ್ಟ ಬಂಧನ ಮಹೋತ್ಸವಮಂ ಜಗದೇಕ
ಮಲ್ಲನಾ ‖೧

ಮುತ್ತಿನ ಪಚ್ಚೆ ಮಾಣಿಕದ ವಜ್ರದ ಕೇೞಿಯೊಳೊಂದಿ
ಸಾಂದಿನೊಳ
ಕತ್ತುರಿಯೊಂದು ಕೋಳ್ಗೆಸಱೊಳೋಕುಳಿ ಚಂದನ
ಗಂಧವಾರಿಯೊಳ
ಸುತ್ತಲುಮುಣ್ಕಿಱಂ ಪಡೆವ ಗೇಯದ ಪೆಂಪಿನಲಂಪನಾರ್ಗಮಾ
ರ್ತಿತ್ತುದು ಪಟ್ಟ ಬಂಧನ ಮಹೋತ್ಸವ[2] [ಮಾ] ಪಡೆಮೆಚ್ಚೆ
ಗಂಡನಾ ‖ ೨೦

1 ಡಾ (ಕ.). 2 ದೊಳ್ (ಸ.).

ವ॥ ಮತ್ತಮೈರಾವಣಾನ್ವಯನುಂ ಸುರಭಿ ನಿಶ್ವಾಸನುಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮ
ದುರುಚಿ[1][ರ]ನುಂ ಕಾಳಿಂಗವನ ಸಂಭೂತನುಮನೇಕ ಲಕ್ಷಣೋಪೇ
ುಮಪ್ಪ ತ್ರಿಭುವನಾಭರಣಮೆಂಬಾನೆಗಮುಭಯ ಕುಲ ಶುದ್ಧನುಂ
ಃ ಸ[2]ಮುದ್ರನುಮಪ್ಪ ಮಹಾ ಮಂತ್ರಿಯ ಭವನು (?) ಮುಚ್ಚೈಶ್ರ
[3]ವಾನ್ವಯ ಸಂಭವನುಂ ಪ್ರಶಸ್ತ ಲಕ್ಷಣ ಲಕ್ಷಿತನುಮಪ್ಪ ತ್ರಿಭುವನ
ಕಮೆಂಬ ಕುದುರೆಗಂ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ತಂಗೆಯುಂ
ನುಂ ತುಳಾಪುರುಷಮನಿರ್ದು ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಂ[4]ಬಿಯಮಂ ಮೆಱೆದು—

॥ ತೊರೆದುದು ಕಾಮಧೇನು ತುಱುಗಲ್ಗೊನೆವಣ್ತುದು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮೀ।
ಶ್ವರನ ವರ ಪ್ರಸಾದಮಿದಿರ್ಗೊಂಡುದು ಸುತ್ತಿ[5][ಱ]ದೊಂದು
ಮುತ್ತಿನಾ ॥
ಗರಮೆ ತೆರಳ್ದುದೆಯ್ದೆ ರಸ ಸಿದ್ಧಿಯುಮಾಯ್ತೆನೆ ತನ್ನನಾಸೆವ।
ಟ್ಟಿರೆದವಗಿತ್ತು ಪೊಮ್ಮಯದೆ ಮಾಡಿದನೀ ನೆಲನಂ
ಗುಣಾರ್ಣವಂ ॥ ೨೧ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಚಾಗಂ ಗೆಯ್ದು ಸಿಂಹಾಸನ ಮಸ್ತಕ ಸ್ಥಿತನುಂ
ಜಮಾನ ಧವಳಚ್ಛತ್ರ ಚಾಮರ ಸಹಸ್ರ ಸಂಛಾದಿತನುಮಾಗಿ
ಂತ ತುಂಗನೊಡ್ಡೋಲಗಂ ಗೊಟ್ಟಿರೆ—

ಕಂ॥ ಎಡೆಗೊಂಡಿರಿಮು[6]ತ್ಸಂಚಂ।
ನುಡಿಯದಿರಿಂ ನೃಪತಿ ನುಡಿಯೆ ನುಡಿಯಿಂ ನೀಮಿ ॥
ಪೆರ್ಡೆಯೊಳಿರಿಂ ನೀವಱಿವಿರ್।
ಮಿಡುಕಿದೊಡನೆ ಚಿತ್ರ ವೇತ್ರ ದಂಡಧರರ್ಕಳ್ ॥ ೨೨ ॥

ಓಳಿಕೊಳೆ ಪೊಳೆವ ಕಣ್ಗ[7][ಳ್]।
ನೀ[ಳ]ಮ ವನ[ಜಂ]ಗ[ಳೋ]ಳಿ ಕೊಳ್ಳದು[ವುಂ] ತಾ ॥

1 ತ (ಕ. ಖ. ಘ.), . . . (ಗ.). 2 ಮರ್ಥ (ಗ, ಘ.), ಮುದ್ಭವ (ಘ.§),
? (ಪ.). 3 ವೋ (ಪ.). 4 ಬೀ (ಕ.). 5 ದು (ಕ.ಖ.). 6 ತ್ಸಜ್ಜಂ(ಗ.ಘ.).
ನೀಳಮನಂಗಹಳಿಕೊಳ್ಳದು . . ವಂ (ಕ.), ಳ। ನಿಳ್ದಮವನಂ ಗಹಳಿಕೊಳ್ಳ
(ಖ.), ಳ। ನಿಳಮನಂ ಗಹಳಿಕೊಳ್ಳದುವಂ (ಗ.), ಳ। ನಿಳ್ದಮವನಂ
ಕೊಳ್ಳದುವಂ (ಘ.), ಳ। ನಿಳದೆಮವನಂಗದೊಳಿಕೊಳ್ಳದುವಂ (ಘ§.)

[1]ಮೋೞಿಕೊ[ೞಲಂ]ತೆ ಗಣಿಕೆಯ ।
ರೋೞಿಯೊೞೆ ಮಡಲ್ತ ಲತೆಗಳಿರ್ಪಂತಿರ್ದರ್ ॥

ಸಾರ್ಚಿದ ಲೋಹಾಸನದೊಳ ।
ಮರ್ಚಿದ ಬೊಂಪರಿಗೆ ಪಟಿಯ ಬಿತ್ತರಿಗೆ ಕರಂ ॥
ಪೆರ್ಚುವ ಮಹಿಮೆಯನೆಯ್ದೆ ನಿ ।
ಮಿರ್ಚೆ ಮಹಾ ಮಕುಟ ಬದ್ಧರೋೞಿಯೊೞಿರ್ದರ್ ॥

ಮಗ ಮಗ ಮಗಿಸುವ ಮೃಗಮದ ।
ದಗರುವ ಕಪ್ಪುರದ ಕಂ[2]ಪುಮಂ ಸೂಡಿದ ಬಾ ॥
ಸಿಗದ ಪೊಸಗಂಪನಿಂಬಾ ।
ಗೊಗೆದಿರೆ ಮಾಡಿದುದು ಚಮರ ರುಹ ಗಂಧವಹಂ ॥

ಪಸರಿಸಿದ ತಾರ ಹಾರದ ।
ಪೊಸವೆಳ್ದಿಂಗಳುಮನಮರ್ದ ಪೆರ್ಮಡುಗೆಗಳೊಳ್ ॥
ಮಿಸುಗುವ ಪೊಸ ಮಾಣಿಕದೆಳ ।
ವಿಸಿಲುಮನೊಡಗಾಣಲಾದು[3][ದ]ರಿಗನ ಸಭೆಯೊಳ್ ॥

ವ॥ ಅಂತು ದೇವೇಂದ್ರನಾಸ್ಥಾನಮನೆ ಪೋಲ್ತು ಸೊಗಯಿ
ಸಂಸಾರ ಸಾರೋದಯನಾಸ್ಥಾನದೊಳೊರ್ವ ವೈತಾಳಿಕಂ ನಿಂ
ಮೃದು ಮಧುರ ಗಂಭೀರ ಧ್ವನಿಯಿನಿಂತೆಂದಂ—

ಸ್ರ॥ ಆಸೇತೋ ರಾಮ ಚಾಪಾಟನಿ ತಟಯುಗ ಟಂಕಾಂಕಿತಾಖ
ಖಂ
ದಾ ಪೀಯೂಷಾಬ್ಧಿ ದುಗ್ಧಪ್ಲವ ಧವಳ ಕನತ್ಕಂದರಾನ್ಮಂ
ರಾದ

---

1 ಮಾೞೆತೊಳಪಂ (ಕ.), ಮೋೞಿಕೊಳ್ವಂ (ಖ. ಗ. ಘ.). 2
ಸೂಸಿ (ಕ.), ಪುಮುದಸೂಸಿ (ಖ. ಗ. ಘ.). 3 ವ (ಸ.).

ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕ ಪ್ರತೀತೋಭಯ ಗಿರಿ ಶಿಖರಾತ್ [ಸ್ವೋ]ದಯ
ಸ್ಯೈಕಹೇತೋಃ ।
ಶೈಲೇಳಾ ಕಲ್ಪ ಕಾಳಂ ಕ್ಷಿತಿ ವಲಯಮಿದಂ ಪಾತು ವಿಕ್ರಾಂತ
ತುಂಗಃ ॥ ೨೭ ॥*

॥ ಶೌರ್ಯಂ ಯಸ್ಯ ಗುಣಾರ್ಣವ ಕ್ಷಿತಿಪತೇಸ್ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯ
ಕ್ರಮಾತ್ ।
ಗರ್ವಾಕೃಷ್ಟ ವಿ[1][ಕ]ರ್ಣ ಟಂಕ ನಿಕರೋತ್ಕೀರ್ಣ ಪ್ರಭಾ
ವಾಕ್ಷರೈಃ ॥
ಮತ್ತಾರಿ ದ್ವಿಪ ಮಸ್ತಕಸ್ಥಿತ ಶಿಲಾ ಪಟ್ಟಂ ಸದಾಖ್ಯಾಯತೇ ।
ತಸ್ಯಾಯಂ ಪುನರುಕ್ತ ಏವ ಸಮರ ಶ್ಲಾಘ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಕ್ರಮಃ
॥ ೨೮ ॥

ಏತತ್ಕಂಪಿತ [2][ಪರ್ವತಾಸ್ಸು ಚಕಿ]ತಾ [3]ಏತುಂ ಸಮುದ್ರಂ ಪುನಃ।
ಸಪ್ತದ್ವೀಪ ಜಿಗೀಷಯಾ ವಿಜಯಿನಾ ಕೇನಾಪಿ ಪುಂಜೀಕೃತಂ ॥
ಯಜ್ಞಾತಂ ಶರ ಶಂಕು ಶಲ್ಯ ಶತಕೈಸ್ಸಂತಾಪ್ಯ ಶತ್ರುದ್ವಿ
[4][ಪಾನ್] ।
ನಿಶ್ವಾಸೋಪರ[5][ತಾನ್] ಗುಣಾರ್ಣವ ಮಹೀಪಾಲೇನ ಯುದ್ಧಾ
ವನೌ॥ ೨೯ ॥†

॥ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧಯೋರ್ವಿನಯ ಯೌವನಾರಂಭಯೋಃ ।
ಪ್ರಭೂತ ಸಹಜೇರ್ಷ್ಯಯೋರಪಿ ಸರಸ್ವತೀ ಶ್ರೀಸ್ತ್ರಿಯೋಃ ॥
ತಥಾಚ ಪರಿಹಾ[6]ರಿ[ಣೋರ]ಪಿ ಮಹಾ ಕ್ಷಮಾ ಶೌರ್ಯಯೋಃ ।
ಚಿರಂ ಪ್ರಥಮ ಸಂಗಮೋ ಹರಿಗ ಭೂಪತೌ ದೃಶ್ಯತೇ ॥ ೩೦ ॥

* ಈ ಪದ್ಯವು ಕ. ಪ್ರತಿಯ ಪಾಠಾಂತರವು.

1 ಕೀ (ಸ.). 2 ಸರ್ವತೋರುಚಿಯಿ (ಸ.), 3 ಯಿತುಂ (ಖ. ಘ.), ...ಂ (ಸ.). 5 ತಾ (ಸ.). 6 ರಿನಾಪಿಯ ಮಹಾ (ಕ. ಖ.), ರಿಂನಾಪಿಯ ...ಾ (ಗ.), ರಿಂನಾಪ್ರಿಯ ಮಹಾ (ಘ.).

† ಈ ಶ್ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ವ || ಎಂದು ಪರಸಿ ತಮ್ಮ ನಿವಾಸಂಗಳ್ಗೆ ಪೋದರಾಗಳ್ ಧ
ನಂದನನೆನಗೆ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಂ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪುದ
[1]ಮುಮುಕ್ಷು ವೃತ್ತಿಯೊಳಿರ್ಪುದುಮಲ್ಲದೆ ಪೆಱತೇನುಂ ಬಾೞ್ತೆಯಲ್ಲೆ
ಭೀಮ ನಕುಳ ಸಹದೇವರ್ಕಳ್ಗೆ ದುರ್ಯೋಧನನ ತಮ್ಮನಪ್ಪ ಯು
ತ್ಸುಗಮವರ್ ಬೇಡಿದ ನಾಡುಗಳನೆ ಕುಡಿಸಿ ಸಂತಸಂಬಡಿಸೆ ಪುರುಷ
ತ್ತಮನಂ ವಿಭುಧ ವನಜ ವನ ಕಳಹಂಸನುಮಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ|| ನಿನ್ನ ದಯೆಯಿಂದುಮರಿ ನೃಪ |
ರನ್ನೆಱಿಕೊಂಡೆಮಗೆ ಸಕಳ ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯುಂ ||
ನಿನ್ನ ಬಲದಿಂದೆ ಸಾರ್ದುದು |
ನಿನ್ನುಪಕಾರಮನದೇತಱಿಂದೊಳ್ ನೀಗುವೆನೋ || ೩

ವ|| ಎಂದು ಮುಕುಂದನನನುನಯ ವಚನ ರಚನಾ ಪರಂಪರೆ
ಸಂತಸಂ[2]ಬಡೆ ನುಡಿದು ಸಾತ್ಯಕಿವೆರಸನರ್ಘ್ಯವಸ್ತುವಾಹನ ಸ
ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಕಳಿಪಿ ಸಕಳ ಭುವನ ತಳ ಭಾರಮನವಯವದಿಂ ತಾಳ್ದಿ
ದಾತ್ತ ವೃತ್ತಿಯೊಳುದಾತ್ತ ನಾರಾಯಣನುಂ ಭುವನ ಭವನೋ
ದೊಳ್ ಪಸರಿಸಿದ ತೇಜದೊಳ್ ಪ್ರಚಂಡ ಮಾರ್ತಂಡನುಂ ಆವೆಡೆಯ
ಮಸಮಾನಮೆನಿಸಿದ ಮಹಾ ಮಹಿಮೆಯೊಳುದಾರಮಹೇಶ್ವರನುಂ
ನಹುಷ ಮಾಂಧಾತರಂ ಮಸುಳಿಪಂದ ನೆಗೞ್ತೆಯೊಳ್ ಮ
ಮಾಂಧಾತನಂ ತ್ರಿಣೇತ್ರನುಮನಸುಂಗೊಳಿಸಿದ ಸಾಹಸದೊಳ್ ಕ
ತ್ರಿಣೇತ್ರನುಂ ಅಚಳಿತ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯೊಳ್ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಗಾಂಗೇಯ
ರಾಮನುಮನೇೞಿಸಿದ ಸಾಹಸಮೊಳಕಳಂಕ ರಾಮನುಂ ಬೇ
ಬೇಡಿದುದಂ ಮಾರ್ಕೊಳ್ಳದೀವುದಱಿಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಜೀಮೂತವಾಹನ
ಚತುರ್ದಶ ಭುವನಂಗಳೊಳ್ ತನಗೆ ಮಾರ್ಮಲೆವರಿಲ್ಲಪ್ಪುದಱಿಂ
ದೇಕ ಮಲ್ಲನುಂ ಉರ್ಕಿ ಬಂದು ಮೇಲ್ವಾಯ್ವ ಮಾರ್ವಲಂಗಳಂ
ಬಾಳ ಬಾಯೊ[3]ಳಟ್ಟಾಡಿದುದಱಿಂ ಪರಸೈನ್ಯ ಭೈರವನುಂ ಅರಾತಿ

1 ಸಪಕ್ಷ (ಕ.), ವಿಪಕ್ಷ (ಖ.ಗ.). 2 ಬಡಿಸಿ (ಕ.ಖ.ಗ.). 3 ಳ್ಕಾ (ಕ.
ಳಕ್ಕಾ (ಗ. ಘ.),

ಗಳೆನಿತು ಬಂ[1]ದೊಡ್ಡೆಯುಂ ತನ್ನೊಂದಮಂದಧ್ವನಿಗೊಡ್ಡೊಡೆದೋ
ವುದಱಿಂ ವೈರಿ ಗಜಘಟಾ ವಿಘಟನನುಂ ತನಗಿದಿರನದಿರದೊಡ್ಡಿದ
ಷ್ಟ ಬಲಂ ನೋಡೆ ನೋಡೆ ಕರಗುವುದಱಿಂ ವಿದ್ವಿಷ್ಟ ವಿದ್ರಾವಣನುಂ
ತಿ ವನ ಗಹನಮನಳುರ್ದುಕೊ[2]ಳ್ವುದಱಿಂದಮರಾತಿ ಕಾಳಾನಳನುಂ
ರೆಂಬ ಕುರಂಗಂಗಳನೊಂದೊಂದಱ[3]ೊಳೊಂದಲೀಯದೆಟ್ಟಿಟ್ಟುವು
ಂ ರಿಪು ಕುರಂಗ ಕಂಠೀರವನುಂ ವಿಕ್ರಾಂತದೊಳ್ ತನ್ನಿರ್ದಲ್ಲಿ ತಾನೆ
ುನಪ್ಪುದಱಿಂ ವಿಕ್ರಾಂತ ತುಂಗನುಂ ಆವೆಡೆಯೊಳಂ ವಿಕ್ರಮಂ ಕ್ರಮ
ಸಿದುದಱಿಂ ಪರಾಕ್ರಮ ಧವಳನುಂ ಎಂತಪ್ಪ ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳಂ
ಗದೆನಟ್ಟು ನಿಲ್ವುದಱಿಂ ಸಮರೈಕ ಮೇರುವುಂ ಗೊಜ್ಜಿಗನೆಂಬ ಸಕಳ
ವರ್ತಿ[3]ಮುಳಿಯೆ ತನಗೆ ಶರಣಾಗತನಾದ ವಿಜಯಾದಿತ್ಯನಂ ಕಾದ
ಲ್ಲಿತ್ತನದೊಳ್ ಶರಣಾಗತ ಜಳನಿಧಿಯುಂ ವಿನಯಮೇ ತನಗೆ
ಷಣಮಾಗೆ ಮಾಡುವುದಱಿಂ ವಿನಯ ಭೂಷಣನುಂ ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲ
ಾಧಾರಣಮಪ್ಪ ದಾನ ಗುಣದೊಳ್ ಲೋಕೈಕ ಕಲ್ಪದ್ರುಮನುಂ
ತಾನುಂ ಗಜ ಗಮನಂಗಳಂ ತಾನೆ ಸಮೆದನಪ್ಪುದಱಿಂ ಗಜ ಗಮನ
ಜಪುತ್ರನುಂ ಎಂತಪ್ಪ ಗರ್ವವ್ಯಾಳಿಯುಮನತಿವರ್ತಿಗಳುಮನಾರೂಢ
ಳ್ ತನಗಳವಡುವುದಱಿಂದಾರೂಢ ಸರ್ವಜ್ಞನುಂ ಪರಮಾತ್ಮನಂತೆ
ೀಕಾಲೋಕದ ವಸ್ತುಗಳುಮಂ ಕರತಳಾಮಳಕಮಾಗಱಿವುದಱಿಂ
ಪರಮಾತ್ಮನುಂ ಎಂತಪ್ಪ ಪಂಡಿತರ ಗೋಷ್ಠಿಯೊಳಂ ತಾನೆ ಸೊಗ
ಸುವುದಱಿಂ ವಿಬುಧ ವನಜ ವನ ಕಳಹಂಸನುಂ ಕೆಯ್ಗ್ಗಿಯ್ಯದೆ ಸೊಗ
ಸುವನಪ್ಪುದಱಿಂ ಸಹಜ ಮನೋಜನುಂ ಎಂತಪ್ಪ ಬರ್ದೆಯರುಮಂ
ಗೆ ವರಿಸುವ ತಕ್ಕಿನೊಳ್ ಸುರತ ಮಕರಧ್ವಜನುಂ ಕೂರ್ಪ ಕೂರದರ
ಗಳೆರಡುಂ ತನ್ನನೆ ಮೆಚ್ಚುವುದಱಿಂ ಪಡೆಮೆಚ್ಚೆಗಂಡನುಂ ಎಂತಪ್ಪ
ರ್ಪಲಂಗಳುಮಂ ನೋಡುತ್ತೆ ಗೆಲ್ವುದಱಿಂ ನೋಡುತ್ತೆ ಗೆಲ್ವನುಂ
ರಾ ಭಾರಾವತಾರದೊಳತಿರಥ ಮಹಾರಥ ಸಮರಥಾರ್ಧ ರಥರ್ಕಳಂ
ಲ್ಪಡಿಸುವುದಱಿಂ ಸಾಹಸಾರ್ಜುನನುಮಮರೇಂದ್ರನೊಳರ್ಧಾಸನ

1 ದೊಡಂ (ಕ.), ದಡೆಯುಂ (ಖ.), ದೊಡ್ಡಿಯುಂ (ಘ.). 2 ಲ್ವು (ಕ.).
ಲೆ (ಕ. ಖ.)

ಮೇಱಿದ ಮಹಾ ಮಹಿಮೆಯೊಳ್ ಮಹಿಮಾರ್ಣವನುಮಂ ಕರಿ
ಪಡಲ್ವಡಿಸುವ ಬೀರದೊಳರಿಕೇಸರಿಯುಮಾಗಿ—

ಚಂ॥ ಪಸದನಮಾವುದಾವ ಋತುವಿಂಗಮದೊಪ್ಪುಗುಮಾವ
ಪೊಟ್ತ
ವೆಸಕದೊಳೊಂದುಗುಂ ವಿನಯಮಾವೆಡೆಗಾವುದು ಚೆಲ್ವನೆ
ಜಿಸುಗುಮದರ್ಕದಂ ಸಮಱ ನಿಚ್ಚಲುಮಾ ಬಿಯಮಾ
ವಿನೋದವ
ಪಸದನಮಾ ವಿಳಾಸಮೊಳೊಡಂಬಡೆ ಭೋಗಿಸಿದಂ
ಗುಣಾರ್ಣವಂ ||

ಪಸರಿಸಿ ನೀಳ್ದ ತನ್ನ ಜಸದೊಳ್ ಪೆಜನೊರ್ವನ ಕೀರ್ತಿ ತಳ್ತು
ಜಿಸೆ ನೆಗಟ್ಟಾತನೇಂ ನೆಗಟ್ಟನೆಂಬ ಚಲಂ ಮಿಗೆ ತನ್ನ ಸೆಂಪು
ನ್ನೆಸಕಮೆ ತನ್ನ ವಿಕ್ರಮಮೆ ತನ್ನ ನೆಗೞ್ತೆಯೆ ತನ್ನ ಮಾತೆ
ನೆಸೆವ ಜಗತ್ರಯಕ್ಕೆನಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದಂ ನೆಲನಂ ಗುಣಾರ್ಣವಂ
||

ಕಂ॥ ಆಮಳಯಾಚಳ ಹಿಮಗಿರಿ ।
ಸೀಮಾವನಿ[1]ತಳ[ಕೆ] ಬೆಂಗಿ ಮಂಡಳದೊಳ್ ಜೆ ||
ಲ್ವಾವಗಮೆ ತನಗದೊಂದೂರ್ ।
ನಾಮದೊಳಂ ವೆಂಗಿಪೞು ಕರಂ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ||

ಅದುವೆ ವಸಂತಂ ಕೊಟ್ಟೊ ।
ರೊದವಿದ ನಿಡುಗುಂದಿ ಮಿಕ್ಕ ವಿಕ್ರಮ ಪುರವೆಂ ||
ಬು[2]ದುಮಗ್ರಹಾರ ಸಂಪ ।
ತ್ಪದವಿಗಳೊಳಮಗ್ರಗಣ್ಯನೂರ್ಜಿತ ಪುಣ್ಯಂ ||

ನಯಶಾಲಿ ವತ್ಸ ಗೋತ್ರ ।
ಶ್ರಯಣೀಯನನೇಕ ಸಕಳ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ವಿನಿ ||

1 ತಕ್ಕೆ (ಕ. ಖ.) ತಳಕ್ಕೆ (ಘ.). 2 ದನ (ಖ. ಗ. ಘ.).

ಶ್ಚಯ ಮತಿ ಕೃತಿ ಮಾಧವ ಸೋ।
ಮಯಾಜಿ ಸಲೆ ನೆಗಟ್ದಿನಾಸಮುದ್ರಂಬರೆಗಂ ॥ ೪೨ ॥

[1]ಶಕ್ರ ಶಶಾಂಕ ಸೂರ್ಯ ಪವಮಾನರುಮಾತನ ಹೋಮ ಮಂತ್ರ
ಚ।
ಕ್ರ ಕ್ರಮು[2]ಕಕ್ಕ [ಣಂ] ಮಿಡುಕ[3]ಲಾಗಡೆ ಶಾಪಮನೀಗುಮೆಂದೆ
ದಿ ॥
ಕ್ಷ್ಟಕ್ರಮುಮಂಜಿ ಬೆರ್ಚಿ ಬೆಸಕೆಯ್ವುದದಲ್ಲದಗುರ್ವು ಪರ್ವೆ ಸ।
ರ್ವ ಕ್ರತು ಯಾಜಿಯಾದನಳ[4]ವಿಂತುಟು ಮಾಧವ ಸೋಮಯಾ
ಜಿಯಾ ॥ ೪೩ ॥

ಕಂ ॥ ವರ ದಿಗ್ವನಿತೆಗೆ ಮಾಟದ।
ಕುರುಳಾ ತ್ರೈಭುವನ [5]ಕಾಂ[ತೆಗಂ] ದಲ್ ಕಂಠಾ ॥
ಭರಣಮೆನೆ ಪರೆದ ತನ್ನ।
ಧ್ವರ ಧೂಮದೆ ಕರಿದು ಮಾಡಿದಂ ನಿಜ ಯಶಮಂ
॥ ೪೪ ॥

ತತ್ತ್ರನಯನಖಿಳ ಕರಿ ತುರ।
ಗೋತ್ತಮ ಮಣಿ ಕನಕ ಸಾರ ವಸ್ತುವನೆರೆದ ॥
ಗ್ಗಿತ್ತು ಸಲೆ ನೆಗಟ್ದನತಿ ಪುರು।
ಷೋತ್ತಮನಭಿಮಾನ ಚಂದ್ರನೆನಿಪಂ ಪೆಸರಿಂ ॥ ೪೫ ॥

ಆತಂಗೆ ಭುವನ ಭವನ।
ಖ್ಯಾತಂಗೆ ಸಮಸ್ತ ವೇದ ವೇದಾಂಗ ಸಮು ॥
ದ್ಯೋತಿತ ಮತಿಯುತನುಚಿತ ಪು।
ರಾತನ ಚರಿತಂ ತನೂಭವಂ ಕೊಮರಯ್ಯಂ ॥ ೪೬ ॥

ಚ (ಖ. ಗ. ಘ.). 2 ಕಕ್ಕಳಂ (ಕ. ಗ.), ತತ್ಕಳಂ (ಖ.), (ತಕ್ಕಳಂಘ.)
ಖ. ಗ. ಘ.), 4 ವೆಂತುಟೊ (ಕ.). 5 ಕಂಠ ಮಾಲಾ (ಕ.). ಕಂಠಮಾ
ಂತಮಾ (ಗ.) ಕ. ತಮಾ (ಘ.), ಕಾಂತಮಾದಲ್ (ಘ.§),

ಆ ಕೊಮರಯ್ಯಂಗವನಿತ |
ಳಾಕಾಶ ವ್ಯಾಪ್ತ ಕೀರ್ತಿ ನಿಜ ಗುಣ ಮಣಿ ರ ||
ತ್ನಾಕರನಜ್ಞಾ[1]ನ ತಮೋ |
[2]ನೀಕರನಭಿರಾಮ ದೇವರಾಯಂ ತನಯಂ || ೪

ಉ || ಜಾತಿಯೊಳೆಲ್ಲಮುತ್ತಮದ ಜಾತಿಯ ವಿಪ್ರ ಕುಲಂಗೆ ನಂಬಲೇ
ಮಾತೊ ಜಿನೇಂದ್ರ ಧರ್ಮಮೆ ವಲಂ ದೊರೆ ಧರ್ಮದೊಳೆ
ನಂಬಿ
ಜ್ಞಾತಿಯನುತ್ತರೋತ್ತರಮೆ ಮಾಡಿ ನೆಗಳ್ಚಿದನಿಂತಿರಾತ್ಮ ವಿ
ಖ್ಯಾತಿಯನಾತನಾತನ ಮಗಂ ನೆಗಳ್ದಂ ಕವಿತಾ ಗುಣಾರ್ಣ
|| ೪

ಕಂ || ಪಂಪಂ ಧಾತ್ರೀವಳಯ ನಿ |
ಳಿಂಪಂ ಚತುರಂಗ ಬಳ ಭಯಂಕರಣಂ ನಿ ||
ಷ್ಕಂಪಂ ಲಲಿತಾಲಂಕರ |
[3]ಣಂ [ಪಂಚ ಶರೈ]ಕ ರೂಪನಪಗತ ಪಾಪಂ || ೪

ಚಂ || ಕವಿತೆ ನೆಗೆೞ್ತೆಯಂ ನಿಱಿಸೆ ಜೋೞದ ಪಾೞಿ ನಿಜಾಧಿನಾಥನ
ಹವದೊಳರಾತಿ ನಾಯಕರ ಪಟ್ಟ[4]ನೆ ಪಾಱಿಸೆ ಸಂದ ಪೆಂಪು ಭ
ಭುವನದೊಳಾ[5]ಗಳುಂ ಬೆಳಗೆ ಮಿಕ್ಕಭಿಮಾನದ ಮಾತು
ಕೀರ್ತಿಯ
ವಿವರಿಸೆ ಸಂದನೇಂ ಕಲಿಯೊ ಸತ್ಕವಿಯೋ ಕವಿತಾ ಗುಣಾರ್ಣ
|| ೫೦

ಕಂ || ಆತಂಗರಿಕೇಸರಿ ಸಂ |
ಪ್ರೀತಿಯೆ ಬೞಿಯಟ್ಟೆ ಪಿರಿದನಿತ್ತು ನಿಜಾಭಿ ||

---

1 ತ (ಕ.). 2 ನಿಕರಂ ಭೀಮನಾಮದೆಯಂ (ಗ.), ನೀಕಪರಂ ಭೀಮನಾ
ದೆಯಂ (ಘ.), 3 ಣಾಂಪ ದ್ವಿಪನೇ (ಕ.). ಣಾಂಪ ದ್ವಿಪಮೇ (ಖ. ಗ. ಘ.), ಣ
ಪಂಚ ಶರಾನೀ (ಘ§.). 4 ವೆಸಾ (ಕ. ಗ.), ವೆಪಾ (ಖ.). 5 ವಗಂ (ಕ.), ಡು
(ಖ. ಗ. ಘ.).

ಖ್ಯಾತಿಯನಿಳೆಯೊಳ್ ನಿಜಿಾಸ ।
ಲ್ಕೀ ತೆಜಿದಿತಿಹಾಸ ಕಥೆಯನೊಪ್ಪಿಸೆ ಕುಜಿಾತಂ ॥ ೫೧ ॥

[1][ಶ್ರಾ]ತಮಿದು ತನಗೆ ಗಂಗಾ ।
ಸ್ರೋತ್ರದವೊಲಳುಂಬವಾಗಿ ಗೆಡೆಗೊಳ್ಳದೆ ವಿ ॥
ಖ್ಯಾತ ಕವಿ ವೃಷಭ [2]ವಂಶೋ ।
ದ್ಭೂತಮೆನಲ್ ಬರಿಸದೊಳಗೆ ಸಮೆವಿನೆಗಮಿದಂ ॥ ೫೨ ॥

ವ॥ ಅದೆಂತೆನೆ ಆದಿ ವಂಶಾವತಾರ ಸಂಭವಂ ರಂಗಪ್ರವೇಶಂ ಜತು
ಹದಾಹಂ ಹಿಡಿಂಬ ವಧೆ ಬಕಾಸುರ ವಧೆ ದ್ರೌಪದೀ ಸ್ವಯಂವರಂ
ವಾಹಂ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಪಟ್ಟ ಬಂಧನಂ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಪ್ರವೇಶಂ ಅರ್ಜುನ
ಜಯಂ ದ್ವಾರಾವತೀ ಪ್ರವೇಶಂ ಸುಭದ್ರಾ ಹರಣಂ ಸುಭದ್ರಾ
ಾಹಂ ಖಾಂಡವ ವನ ದಹನಂ ಮಯ ದರ್ಶನಂ ನಾರದಾಗಮನಂ
ಾಸಂಧ ವಧೆ ರಾಜಸೂಯಂ ಶಿಶುಪಾಲ ವಧೆ ದ್ಯೂತ ವ್ಯತಿಕರಂ
ರ ಪ್ರವೇಶಂ ಕಿರ್ಮ್ಮಿರ ವಧೆ ಕಾಮ್ಯಕವನ ದರ್ಶನಂ ದ್ವೈತವನ
ವೇಶಂ ಸೈಂಧವ ಬಂಧನಂ ಚಿತ್ರಾಂಗದ ಯುದ್ಧಂ ಕಿರಾತ ದೂತಾಗ
ನಂ ದ್ರೌಪದೀ ವಾಕ್ಯಂ ಪಾರಾಶರ ವೀಕ್ಷಣಂ ಇಂದ್ರಕೀಲಾಭಿ
ಮನಂ ಈಶ್ವರಾರ್ಜುನ ಯುದ್ಧಂ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಲಾಭಂ ಇಂದ್ರ ಲೋಕಾ
ೋಕನಂ ನಿವಾತ ಕವಚಾಸುರ ವಧೆ ಕಾಳಕೇಯ ಪೌಳೋಮ ವಧೆ
ಗಂಧಿಕ ಕಮಲಾ ಹರಣಂ ಜಟಾಸುರ ವಧೆ ಮಾಯಾ ಮತ್ತಹಸ್ತಿ
ಜಂ ವಿರಾಟ ಪುರ ಪ್ರವೇಶಂ ಕೀಚಕ ವಧೆ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರ
ೋಗ್ರಹಣಂ ಅಭಿಮನ್ಯು ವಿವಾಹಂ ಮಂತ್ರಾಳೋಚನಂ ದೂತ
ರ್ಯಂ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರಯಾಣಂ ಭೀಷ್ಮ ಕರ್ಣ ವಿವಾದಂ
ದ್ಧೋದ್ಯೋಗಂ ಶ್ವೇತ ವಧೆ ಭೀಷ್ಮ ಶರ ಶಯನಂ ದ್ರೋಣಾ
ಷೇಕಂ ಅಭಿಮನ್ಯು ವಧೆ ಸೈಂಧವ ವಧೆ ಘಟೋತ್ಕಚ ವಧೆ ದ್ರೋಣ
ಪ ಮೋಕ್ಷಂ ದ್ರೋಣ ವಧೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ಕರ್ಣ ವಿವಾದಂ
ರ್ಣಾಭಿಷೇಕಂ ಸಂಸಪ್ತಕ ವಧೆ ದುಶ್ಯಾಸನ ವಧೆ ವೇಣೀ ಸಂಹನನಂ

1 ಶ್ರೋ (ಸ.). 2 ಗೋತ್ರೋ ? (ಪ.).

ಕರ್ಣಾರ್ಜುನ ಯುದ್ಧಂ ಕರ್ಣ ಸೂರ್ಯಲೋಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಶಲ್ಯಾಭಿಷೇ
ಶಲ್ಯನಿಪಾತನಂ ಭೀಮ ದುರ್ಯೋಧನ ಗದಾಯುದ್ಧಂ ದುರ್ಯೋ
ವಧೆ ಪಂಚ ಪಾಂಡವ ಹರಣಂ ಸ್ತ್ರೀಪರ್ವಂ ಅರ್ಜುನಾಭಿಷೇಕಂ ಪ
ಮುಪಾಖ್ಯಾನ ಕಥೆಗಳೊಳವೊಂದುಂ ಕುಂದಲೀಯದೆ ಪೇೞ್ದಿಂ—

ಚಂ॥ ಎಸೆಯೆ ಸಮಸ್ತ ಭಾರತಮನಾವ ನರೇಂದ್ರರುಮಾರ್ತು ಕೂ

ೞ[1]ಸ[ರೆ] ಕವೀಂದ್ರರುಂ ನೆಜ[3]ಯೆ ಪೇ[2][ೞ]ರೆ ಪೇೞಪ್ರೊಡೆ
ನೀನೆ
ೞಸುವೆಯುದಾತ್ತ ಕೀರ್ತಿ ನಿಲೆ ಪೇೞ್ವೊಡೆ ಪಂಪನೆ ಪೇೞ್
ಮಿಂತು
ೞಸಿದ ನರೇಂದ್ರರುಂ ನೆಜ[3]ಯೆ ಪೇೞ್ದ ಕವೀಂದ್ರರುಮಾ
ತ್ರಿಯೊಳ್ ॥

ಎನೆ ಸಕಲಾವನೀತಳ ಜನಂ ಪಿರಿದುಂ ದಯೆಗೆಯ್ದು ಸಾಜ
ಲ್ಲನೆ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಗೌರವದ ವೈಮೆಯ ಮನ್ನಣೆ[3]ಯೋೞಿಗಳ್
ಮನಮನಲ[4][ರ್ಚೆ] ಕೀರ್ತಿ ಜಗದೊಳ್ ನಿಲೆ ಪೇೞಸಿದ
ಜಗ
ಚ್ಚಿನ ಕವಿತಾ ಗುಣಾರ್ಣವನೀ ಕೃತಿ ಬಂಧನಮುಂ ಗುಣಾ

ಪಿರಿಯಕ್ಕರ ॥ [5]ತುಡುಗೆ ನಿಚ್ಚಲುಂ ಪಂಚ ರತ್ನಂಗಳುಂ ಪೊಜಮು
ತನ್ನುಡುವುಪ್ಪಟಂ
ಮುಡಿಯೊಳಾಗೆಯುಮಲ್ಲಿಜಂ ಕಂಡಾಗಳ್ ಪಿರಿ
ಬಿತ್ತರಿಗೆಯಂ ಕೆಲದೊ

1 ಸುಪ (ಸ.). 2 ೞ (ಸ.). 3 ಯೊಳ್ವಿನಲ್ಲಿಜಂ (ಕ.).
(ಸ.). 5 ಕುಡುಗೆ (ಕ.).

ಕೊಡುವ ಬಾಡಕ್ಕಂ ಜೀವಧನಂಗಳ್ಗಂ* ಬಿಡು[1]ವೆಣ್ಗಂ*
ಲೆಕ್ಕಮಿಲ್ಲೆನಿಸಿ ರಾಗಂ।
ಗಿಡದೆ ಕೊಂಡಾಡಿದಂ ಬಲ್ಲ[3]ಹನಱಿಯೆ ಗುಣಾರ್ಣವಂ
ಕವಿತಾ ಗುಣಾರ್ಣ[4]ವನಂ ॥ ೫೫ ॥

ಬೀರದಳವಿಯ ನನ್ನಿಯ ಚಾಗದ ಶಾಸನಂ ಚಂದ್ರಾರ್ಕ
ತಾರಂಬರಂ।
ನೀರು ನಿಲ್ವಿನಂ ನಿಲವೇೞ್ಕುಂ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆತಾನಿತ್ತಂ
ಶಾಸನದಗ್ರಹಾರಂ ॥
ಸಾರಮೆಂಬಿನಂ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ತಾನೀಯೆ ಹರಿಗನ ಧರ್ಮ
ಭಂಡಾರದಂತೆ।
ಸಾರವಾದುದು ಬಿಟ್ಟಗ್ರಹಾರವಾ [5]ಬಜ್ಜೆ ಸಾಸಿರ
ದೊಳಂ ಧರ್ಮವುರಂ ॥ ೫೬ ॥

ಪೆಸೆ ಮಖ ಧೂಮದಿಂ ದ್ವಿಜರ ಹೋಮದಿನೊಳ್ಗಿ [6]ಱಿ ಹಂಸ
ಕೋಕ ಸಾ।
ರಸ ಕಳ ನಾದದಿಂದೊಳಗೆ ವೇದ ನಿನಾದದಿನೆತ್ತಮೆಯ್ದೆ ಶೋ॥
ಭಿಸೆ ಸುರ [7]ಮಥ್ಯಮಾನ ವನಧಿ ಕ್ಷುಭಿತಾರ್ಣ[8]ದ ಘೋಷದಂತೆ
ಘೂ।
ರ್ಣಿಸುತಿ[9]ರ[ಲೀ] ಗುಣಾರ್ಣವನ ಧರ್ಮದ ಧರ್ಮವುರಂ ಮನೋ
ಹರಂ ॥ ೫೭ ॥

ವೆಂಗಳ್ಗಂ (ಘ.). 2 ನೀಡದೆ ಸಲೆ ಕೊಂ (ಕ.ಖ.ಗ.), ಗಿಡದೆ ಸಲೆ ಸೆಲೆ
ಘ.). 3 ಮಾನವರ (ಕ.), ಮಾನ . . (ಖ.ಗ.), 4 ವಂ (ಕ. ಖ.).
(ಗ.). ಚರ್ಚೆ (ಘ.). 6 ಸಱಿಂತಿ ಸಾ । (ಕ.), ಸರತಿ . . . ಸಾ।
ಸಱಿಸಾ । (ಗ. ಘ.). 7 ವೃಂದಮಾವನನಿಧಿ (ಖ. ಗ. ಘ.). 8 ವ
ಘ.), 9 ರುವೀ (ಕ. ಖ. ಗ.), ರವೀ (ಘ.).

* ಘ. ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.

ಕಂ॥ ರಾ[1]ಜ[ದ್ರಾ]ಜಕಮೆನಿಸಿದ।
ಸಾಜದ ಪುಲಿಗೆಱೆಯ ತಿರುಳ ಕನ್ನಡದೊಳ್ ನಿ॥
ರ್ವ್ಯಾಜದೆಸಕದೊಳೆ ಪುದಿದ್ದೊಂ।
ಡೋಜೆಯ ಬಲದಿನಿಯ ಕವಿ ಪಂಪನ ಕವಿತೆ ॥

ಚಂ॥ ಪುದಿದ ಜಸಂ ಪೊದಟ್ಟಿ ಚಳನೊಂದಿವಳಂಕ್ಕೃತಿ ಕೈತ ದೇಸಿ
ಬುದನನೆ ವಸ್ತು ವಿದ್ಯೆಯೆನೆ ಕಬ್ಬಮೆ ಮುನ್ನಮವಂತಿವಲ್ಲದ
ಲ್ಲದೆ ಪೆಱ[2]ವಿಲ್ಲ ಕಬ್ಬಮೆನೆ ಮುನ್ನಿನ ಕಬ್ಬಮನೆಲ್ಲಮಿಕ್ಕಿ ಮೆ
ಟ್ಟಿದುವು ಸಮಸ್ತ ಭಾರತಮುಮಾದಿ ಪುರಾಣ ಮಹಾ ಪ್ರ
ಮುಂ॥

ಬೆಳಗುವೆನಿಲ್ಲಿ ಲೌಕಿಕಮನಲ್ಲಿ ಜಿನಾಗಮಮುಂ ಸಮಸ್ತ ಭೂ
ತಳಕೆ ಸಮಸ್ತ ಭಾರತಮುಮಾದಿ ಪುರಾಣಮುಮೆಂದು ಮೆ

ಗೊಳುತಿರೆ ಪೂಣ್ದು ಪೂಣ್ದ ತೆಱ[3][ದೊಂ]ದಱುದಿಂಗಳೊಳೊ
ಮೂಱು

ಗಳೊಳೆ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾದುದೆನೆ ಬಣ್ಣಿಸಿದಂ ಕವಿತಾ ಗುಣಾ
॥

ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಸಮಸ್ತ ಭಾರತಮುಮಾದಿ ಪುರಾಣಮುಮೀಗಳೊಂ
ಕೃತಿಯವೊಲಿರ್ದುವೇಕಱೆಯ ಪೋದವರಾದವರೊಳ್ ಸರ
ಮತಿ ಕವಿತಾ ಗಣಕ್ಕೆ ಪದೆದೆಯ್ದುವರಲ್ಕೆ ಕವೀಂದ್ರರಾರ್
ಸ್ತುತಿಗೆ ವಿಳಾಸಮಂ ಪೊಸತು ಮಾಡುವ ಪಂಪನ ವಾಗ್ವಿಲಾ
॥

1 ಜ ಸುಧಾನಿಯ ಪುಟವಹ (ಕ. ಖ.), ಜಧಾನಿ ಘಟಮೆನಿಸಿದ (ಗ
ಜಾದಾಜಕಮೆನಿಸಿದ (ಘ§.). 2 ಶಿ(ಕ. ಖ.). 3 ದಿಂ (ಸ.).

|| ವ್ಯಾಸಮುನಿ ಪ್ರ[1]ಣೂತ ಕೃತಿ[2]ಯಂ ಸಲೆ ಪೇೞ್ದು ಪೊದ[3][ೞ್ದ] ಸತ್ಕವಿ ।
ವ್ಯಾಸ ಸಮಾಗಮಾನಿ ತಮನಾದಿ ಪುರಾಣಮನೆಯ್ದೆ ಪೇೞ್ದು ವಾ||
ಕ್ಸ್ರೀ ಸುಭಗಂ ಪು ೨ ಕವಿಯುಂ ಧರೆಗಾಗಿರೆಯುಣ್ಮೆ ಪೊಣ್ಮ ವೀ ।
ದೇಸಿಗಳುಂತೆ ನಾಡೊವಜನಾದನೊ ಪೇೞ್ ಕವಿತಾ ಗುಣಾರ್ಣವಂ || ೬೨ ||

ಕಂ||ಪುದಿದಿರೆ ರಾಗಮುರ್ಕೆ ಪೊಸವೇಟದಲಂಪುಗಳೆಲ್ಲಮೋದಿದ ।
ರ್ಗಿದಜಿನುಯಾಯಿಗಳ್ಗೆಸೆವುದಾರ ಗುಣಂ ಸಕಳಾವನೀಶ್ವರ ||
ರ್ಗದಟಿನಳುರ್ಕೆ ಭೃತ್ಯ ನಿವಹಕ್ಕೆ ಚದುರ್ ಗಣಿಕಾ ಜನಕ್ಕೆ ಕುಂ।
ದದೆ ನೆಲಸಿರ್ಕೆಯೀ ಮಹಿತಳಕ್ಕೆ ಮದೀಯ ಕೃತಿಪ್ರಬಂಧದಿಂ || ೬೩ ||

|| ಸ್ರ || ಚಲದೊಳ್ ದುರ್ಯೋಧನಂ ನನ್ನಿಯೊಳಿನತನಯಂ ಗಂಡಿನೊಳ್ ಭೀಮಸೇನಂ ।
ಬಲದೊಳ್ ಮದ್ರೇಶನತ್ಯುನ್ನತಿಯೊಳಮುರ ಸಿಂಧೂದ್ಭವಂ ಚಾಪ ವಿದ್ಯಾ ||
ಬಲದೊಳ್ ಕುಂಭೋದ್ಭವಂ ಸಾಹಸದ ಮಹಿಮೆಯೊಳ್ ಫಲ್ಗುಣಂ ಧರ್ಮದೊಳ್ ನಿ ।
ರ್ಮಲ ಚಿತ್ತಂ ಧರ್ಮಪುತ್ರ ಮಿಗಿಲಿವರ್ಗಳಿನೀ ಭಾರತಂ ಲೋಕ ಪೂಜ್ಯಂ || ೬೪ ||

|| ಕರಮುಜ್ಕಿರ್ತು ಸಮಸ್ತ ಭಾರತ ಕಥಾ ಸಂಬಂಧಮಂ ಬಾಜಿಸಲ್।
ಬರೆಯಲ್ ಕೇಳಲೊಡರ್ಚುವಂಗಮಿದಜಿ*ೊಳ್ ತನ್ನಿಷ್ಟವಪ್ಪನ್ನ ಮು ||

1 ಣೀ (ಕ.). 2 ಯಿಂ (ಕ. ಗ.). 3 ೞ್ದ (ಸ.). * ಈ ಪದ್ಯವು ಯಾವ
ಯಲ್ಲೂ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ; ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿರುವ ಭಾಗಗಳೂ ಛಂದಸ್ಸಿನ ತಪ್ಪುಗಳೂ
ವುವು.

ತ್ರಿರಮಕ್ಕುಂ ಧೃತಿ ತುಷ್ಟಿ ಪುಷ್ಟಿ ವಿಭವಂ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಿಷ್ಟಾಂಗನಾ
ಸುರತಂ ಕಾಂತಿಯಗುಂತಿ ಶಾಂತಿ ವಿಭವಂ ಭದ್ರಂ ಸುಭಂ ಮಂಗಳಂ॥ ೬೫

ಇದು ವಿವಿಧ ವಿಬುಧ ಜನ ವಿನುತ ಜಿನ ಪದಾಂಭೋಜ ವರಪ್ರಸಾದೋತ್ಪನ್ನ
ಪ್ರಸನ್ನ ಗಂಭೀರ ವಚನ ರಚನ ಚತುರ ಕವಿತಾ ಗುಣಾರ್ಣವ
ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯದೊಳ್ ಚತುರ್ದಶಾಶ್ವಾಸಂ

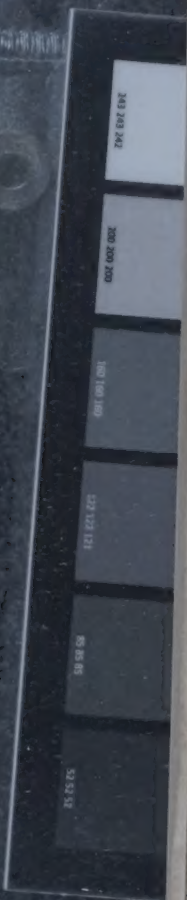
———

WO 34—MUPM—2000 copies—14-10-59

R. Girija.
Third Year B.A.
Maharani's College
Mysore.

—1/

R Girija

243 243 242
200 200 200
160 160 160
122 122 121
85 85 85
52 52 52